

جۇڭ جىڭۋىن

خەلق نەزىرىيەسىدىكى ئومۇمىي بايان

(ئالى مەكتەپلەر ئۈچۈن دەرسلىك)

شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى

جوڭ جىڭۋىن

خەلق ئەدەبىياتى ھەققىدە
ئومۇمىي بايان

مەسئۇل مۇھەررىرى: ئابلىكىم تۇردى

شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى

مۇندەرىجە

- (1)..... ئومۇمى چۈشەنچە
 بىرىنچى بۆلۈم خەلق ئەدەبىياتى ھەققىدە چۈشەنچە ۋە
 ئۇنىڭ دائىرىسى..... (2)
 ئىككىنچى بۆلۈم خەلق ئەدەبىياتىنى ئۈگىنىشتىن
 مەقسەت..... (13)
 ئۈچىنچى بۆلۈم خەلق ئەدەبىياتىنى ئۈگىنىشتە قوللىنىشقا
 تېگىشلىك مەيدان، نۇقتىئىنەزەر ۋە ئۇسۇل..... (32)
 ئىككىنچى باپ خەلق ئەدەبىياتىنىڭ ئاساسىي
 خۇسۇسىيەتلىرى..... (40)
 بىرىنچى بۆلۈم كۈللىكتىن چىقارغۇچى..... (43)
 ئىككىنچى بۆلۈم ئاغزاكىلىق..... (57)
 ئۈچىنچى بۆلۈم ئۆزگىرىشچانلىق..... (65)
 تۆتىنچى بۆلۈم ۋارىسلىق خاراكتىرى..... (75)
 ئۈچىنچى باپ خەلق ئەدەبىياتى بىلەن
 ئەجتمائى تۇرمۇشنىڭ مۇناسىۋىتى..... (84)
 بىرىنچى بۆلۈم خەلق ئەدەبىياتى خەلقنىڭ ئەمگىكى ۋە
 تۇرمۇشنىڭ مەھسۇلى..... (85)
 ئىككىنچى بۆلۈم خەلق ئەدەبىياتى خەلقنىڭ سىياسى
 كۈرەش ئېلىپ بېرىشتىكى قورالى..... (102)

ئۈچىنچى بۆلۈم خەلق ئەدەبىياتىنىڭ خەلقنىڭ كۈندى...

لىك تۇرمۇشىدىكى كۆپ تەرەپلىملىك ئىقتىدارى.....(106)

تۆتىنچى باپ خەلق ئەدەبىياتىنى توپلاش

ۋە رەتلەش مەسىلىسى.....(123)

بىرىنچى بۆلۈم تارىخى ئەھۋال.....(124)

ئىككىنچى بۆلۈم ئومۇمىي يۈزلۈك توپلاش مەسىلىسى.....(139)

ئۈچىنچى بۆلۈم ئەينەن خاتىرىلەش.....(147)

تۆتىنچى بۆلۈم ئەستايىدىل رەتلەش.....(153)

بەشىنچى باپ ئەپسانە ۋە رىۋايەت.....(165)

بىرىنچى بۆلۈم ئەپسانە.....(165)

ئىككىنچى بۆلۈم رىۋايەت.....(196)

ئالتىنچى باپ خەلق چۆچەكلىرى.....(235)

بىرىنچى بۆلۈم خىيالىي چۆچەكلەر.....(237)

ئىككىنچى بۆلۈم تۇرمۇش ھەققىدىكى چۆچەكلەر.....(252)

ئۈچىنچى بۆلۈم خەلق مەسىلىلىرى.....(278)

تۆتىنچى بۆلۈم خەلق لەتىپىلىرى.....(290)

يەتتىنچى باپ خەلق قوشاقلىرى.....(298)

بىرىنچى بۆلۈم ئەمگەك قوشاقلىرى.....(302)

ئىككىنچى بۆلۈم مۇراسىم قوشاقلىرى.....(314)

ئۈچىنچى بۆلۈم سىياسىي ۋەزىيەت قوشاقلىرى.....(326)

تۆتىنچى بۆلۈم تۇرمۇش قوشاقلىرى.....(339)

بەشىنچى بۆلۈم مۇھەببەت قوشاقلىرى.....(353)

ئالتىنچى بۆلۈم بالىلار قوشاقلىرى.....(369)

سەككىزىنچى باپ داستانلار ۋە خەلق

(380)..... ئىپك داستانلىرى

(381)..... بىرىنچى بۆلۈم داستان

(405)..... ئىككىنچى بۆلۈم خەلق ئىپك داستانلىرى

توققۇزىنچى باپ خەلق ماقالىلىرى ۋە

(432)..... خەلق تېپىشماقلىرى

(432)..... بىرىنچى بۆلۈم خەلق ماقالىلىرى

(462)..... ئىككىنچى بۆلۈم خەلق تېپىشماقلىرى

بىرىنچى باپ ئومۇمى چۈشەنچە

«خەلق ئەدبىياتى ھەققىدىكى ئومۇمى بايان» ئالى مەكتەپ ئەدبىيات پاكولتلىرىنىڭ ئاساسلىق نەزىرىيە دەرسلىرىدىن بىرى بولۇپ، ئۇنىڭ ئاساسلىق ۋەزىپىسى — خەلق ئەدبىياتىنىڭ ئاساسىي نەزىرىيىلىرىنى ئۈگىتىش؛ خەلق ئەدبىياتىنىڭ خاراكتىرى، ئالاھىدىلىكى ۋە ئۇنىڭ ئىجتىمائى تۇرمۇش ھەم ئەدبىيات تارىخىدىكى ئورنى جۈملىسىدىن رولىنى بىلدۈرۈش؛ ھەرقايسى مىللەت خەلق ئەدبىياتىنىڭ ئۆزئارا تەسىرى ۋە خەلق سەنئەتكارلىرى پائالىيىتىنىڭ خەلق ئەدبىياتىنى تەرەققى قىلدۇرۇشتىكى ئەھمىيىتىنى چۈشەندۈرۈش؛ خەلق ئەدبىياتىنىڭ تۈرلۈك ژانىرلىرى توغرىسىدىكى ئاساسىي بىلىملەرنى ئۈگىتىش؛ مەملىكەت ئىچى ۋە سىرتىدىكى ھەر-قايسى مىللەتلەرنىڭ خەلق ئەدبىياتىغا مەنسۇپ بولغان مۇھىم ئەسەرلىرىنى ئوقۇتۇش؛ شۇنىڭدەك ئىمكانىيەتنىڭ بېرىچە توپلاش، رەتلەش خىزمىتىنىڭ پىرىنسىپى ۋە چارىلىرىنى ئىگەللىتىشتىن ئىبارەت. بىز مۇشۇنداق ئۈگىتىش پائالىيەتلىرى ئارقىلىق خەلق ئەدبىياتىنى بىرقەدەر ئومۇمى يۈزلۈك، سېستىمىلىق ئۆزلەشتۈرۈش، خەلق ئەدبىياتى خىزمىتى بىلەن شۇغۇللىنىشنىڭ مەلۇم ئىقتىدارىنى دەسلەپكى قەدەمدە ھازىرلاش ھەمدە ئەدبىيات ۋە تىلغا دائىر بىلىملىرىمىزنى تولۇقلاش ئىمكانىيىتىگە ئىگە بولالايمىز.

بىرىنچى بۆلۈم خەلق ئەدبىياتى ھەققىدە چۈشەنچە ۋە ئۇنىڭ دائىرىسى

1. خەلق ئەدبىياتى ئەمگەكچى خەلقنىڭ ئېغىز ئىجادىيىتى.
خەلق ئەدبىياتى دېگەن نىمە؟ ئۇ ھەقتىكى چۈشەنچە ۋە ئۇنىڭ
دائىرىسى قانداق؟ بۇ، بىز ئۈگىنىدىغان ئاساسلىق مەسىلە، شۇنداقلا
خەلق ئەدبىياتى خىزمىتى داۋامىدا، بىز دائىم يولۇقىدىغان مەسىلە. بۇ
مەسىلىنىڭ چېتىلىش دائىرىسى ناھايىتى كەڭ بولۇپ، بىز بۇ بۆلۈمدە
پەقەت بىر قىسىم ئەڭ ئاساسلىقراق بولغان بىلىملەرنى سۆزلەيمىز.
بىز شۇنداق قارايمىزكى، خەلق ئەدبىياتى ئەمگەكچى خەلقنىڭ
ئېغىز ئىجادىيىتى، ئۇ كەڭ ئەمگەكچى خەلق ئاممىسى ئارىسىدا
تارقىلىپ، ئاساسەن خەلق ئاممىسىنىڭ تۇرمۇشى ۋە ئىدىيەۋى ھىسسى-
ياتىنى ئەكس ئەتتۈرۈپ، ئۇلارنىڭ ئىستېتىك نۇقتىئىنەزىرى ۋە
بەدىئى ھەۋەسلىرىنى ئىپادىلەيدۇ. ئۇ، ئۆزىگە خاس بەدىئى ئالاھى-
دىلىككە ئىگە.

ئېلىمىزدە ئالدىنقى چىن دەۋرىدىن باشلاپلا خەلق ئەدبىياتىنى
يىغىش ۋە خاتىرىلەش ئىشى باشلانغان، خەلق ئەدبىياتىنىڭ مەلۇم
ژانىرلىرىغا دائىر ناملار، مەسىلەن، «غەزەل»، «قوشاق»، «تەمسىل»
ۋە ھاكازالار خېلى بۇرۇنلا بارلىققا كەلگەن. «شېئىرنامە» ۋېي
بەگلىگىنىڭ غەزەللىرى. باغدا شاپتۇل» دا، «كۆڭلۈمدىكى قايغۇ-
ھەسرەتنى قوشاققا قېتىپ، ناخشا قىلايمەن» دېيىلگەن. «ئەدبىيات
توغرىسىدا سۆز» دە، «تەمسىل» - «تارقالغان سۆز» دەپ چۈشەند-

دۈرۈلگەن. ئۇندىن باشقا بەزى قەدىمىي كىتاپلاردىمۇ ئۈزلۈكسىز تۈردە خەلق ئەدىبىياتى بايان قىلىنغان. مەسلەن، «خان بەش يىلدا بىر كۈزەتكە چىقىدۇ..... تەيشى ① چېن فېڭنىڭ پەرمانى بويىچە خەلقنىڭ ئۆرپ-ئادىتىنى كۆزدىن كەچۈرىدۇ.» («يوسۇننامە، پادىشا قانۇنى») «پادىشا تۆت دەرۋازا ئېچىپتۇ، دانا ئادەملەرنى تەنقىت بېرىشكە ئۈندەيدىغان تۆت تۇغنى تۆت دەرۋازىغا ئېسىپ، يولدىن ئۆتكۈچىلەرنىڭ قوشاقلرىنى ئاڭلاپتۇ.» («كېيىنكى خەننا-مە. جىز شۇ تەزكىرىسى») «شېئىرنىڭ غەزەل، دىيىلىشىدىكى سەۋەپ، كۆپىنچە ئۇ كوچا غەزەللىرى ئاساسىدا تۈزۈلگەن؛ قىز-يىگىتلەرنىڭ ئېيتىشى دىگىنىمىز، ھەرقايسىسى بىيىت ئارقىلىق ئۆز مۇھەببىتىنى ئىزھار قىلىش دىگەنلىكتۇر.» (جۇشى «شېئىرلار توپلىمى. كىرىش سۆز») ۋاھاكازالار. ئوخشىمىغان دەۋرلەرنىڭ بۇ ماتىرىياللىرى شۇنى چۈشەندۈرۈدىكى، كىشىلەر خەلق ئەدىبىياتىنىڭ بىرى دەپ قاراپ كەلگەن قوشاقلار «كوچا»، «يول» لارغىچە تار-قالغان بولۇپ، ئۇ «خەلقنىڭ ئۆرپ-ئادىتى» ۋە خەلق ئارىسىدىكى قىز-يىگىتلەر مۇھەببىتىنى ئەكس ئەتتۈرىدىغان بىر خىل نەرسە. ئەلۋەتتە، قەدىمقىلارنىڭ بۇ جەھەتتىكى پىكىرلىرىنىڭ كۆپىنچىسى بىر تەرەپلىمە بولۇپ، مۇكەممەل سېستىما يوق ئىدى. بەزىلىرى تېخى ھۆكۈمران سىنىپلارنىڭ خەلق ئەھۋالىنى چۈشىنىش نۇقتىسىدىن ئېيتىلغان. يېقىنقى زامانغا كەلگەندە، بولۇپمۇ «4-ماي» نىڭ ئالدى-كەينىدە، يەنى يېڭى مەدىنىيەت ھەرىكىتى داۋامىدىلا بۇ جەھەتتىكى توپلاش ۋە تەتقىق قىلىش خىزمىتى قانات يايدۇرۇلدى. بېيجىڭ داشۇ بىرىنچى بولۇپ «قوشاقلار» ھەپتىلىك ژورنىلىنى تەسىس قىلىپ، يېقىنقى زامان قوشاقلرىنى توپلىدى، كېيىن

① تەيشى-خاننىڭ مۇنەججىمى-ت.

جەنۇبتىكى ھەرقايسى ئۆلكىلەر يەنە خەلق ئۆرپ-ئادىتى شۇناسلىق ھەرىكىتىنى قانات يايدۇرۇپ، خەلق ئۆرپ-ئادىتى شۇناسلىق نۇقتىسىدىن تۇرۇپ چۆچەك، رىۋايەت، ھىكايە، قوشاقلارنى، بەزى ئەدىبىيات تارىخىغا دائىر ئەسەرلەردىكى خەلق ئەدىبىياتىغا دائىر بايانلار ۋە ھاكازالارنى توپلاپ تەتقىق قىلدى. بۇ خىل توپلاش، تەتقىق قىلىش خىزمىتى قەدىمقى زاماندىكىگە قارىغاندا يەنىمۇ زور قەدەملەر بىلەن ئىلگىرىلەش بولۇپ، زامانىۋى پەننىي ئەھمىيەتكە ئىگە ئىدى، ئەپسۇسكى، بۇ جەھەتتىكى خىزمەت بىلەن شۇغۇللانغۇچىلار تېخى ماركسىزىمنى ئىگەللىمىگەچكە، «خەلق» ۋە «خەلق ئەدىبىياتى» نىڭ خاراكتىرىگە قارىتا سىنىپىي تەھلىل يۈرگۈزەلمەيتتى. بۇ جەھەتتە گوركى خېلى بۇرۇنلا ماركسىزىملىق ئاساسىي نۇقتىسىنى ئاساسەن خەلقنىڭ مەدەنىيەت تارىخىدىكى مۇھىم رولىغا يۈكسەك باھا بەرگەن ھەمدە بۇ خىل نۇقتىسىنى زەرنى خەلق ئەدىبىياتى ياتىنى كۈزىتىش ۋە تەھلىل قىلىشتىكى يېتەكچى ئىدىيە قىلغان. ئۇ شۇنداق ھېساپلىغانىكى، خەلق ئەدىبىياتى «ئاساسەن ئەمگەكچى خەلق ئاممىسىنىڭ ئېغىز ئىجادىيىتى»^①، «خەلق ئەدىبىياتى، ئەمگەكچى خەلقنىڭ ئەمگەك ۋە ئىجتىمائىي تەجرىبىلەر داۋامىدا ئالغان بىلىمنىڭ يىغىندىسى»^②. ئېلىمىزدە بولسا، لۇشۈنمۇ 30-يىللاردا مەدەنىيەتنى ئەمگەكچى خەلق ياراتقان دىگەن ئىدىيىنى تەكرار-تەكرار تەشۋىق قىلىپ، خەلق ئاممىسىنى «خەت-ساۋادى بولمىغان

① گوركىنىڭ موللىنىغا يازغان خېتى ۋە كېيىنكى «خەلق ئېغىز ئىجادىيىتى» دىيىتى، توغرىسىدا» دىن ۋە «خەلق ئەدىبىياتى» نىڭ 1969 - يىلى 5 - ئاي - دىكى ساندىن ئېلىندى.

② گوركى: «ئەدىبىيات گۇرۇپپىسىنىڭ پروگراممىسى»، «خەلق ئەدىبىياتى» نىڭ 1963 - يىلىدىكى 2 - ساندىن.

يازغۇچى « دەپ ئاتاپ، تەمسىللەرنىڭ سىنىپى خاراكتىرىنى كۆرسەتكەن ھەمدە بارلىق ئەدبىيات - سەنئەتنى تۈپ نىگىزىدىن «ئىستىمالچىلار - نىڭ ئەدبىيات - سەنئىتى» ۋە «ئىشلەپچىقارغۇچىلارنىڭ ئەدبىيات - سەنئىتى»^① دەپ ئايرىغان. لۇشۇننىڭ بۇ خىل ئايرىشى بىلەن گور - كىنىڭ خەلق ئەدبىياتىنىڭ ئەمگەكچى خەلقنىڭ ئىجادىيىتى ئىكەن - لىكىنى تەكىتلىشىنىڭ تۈپكى روھى تامامەن بىردەك بولۇپ، ئۇلار - نىڭ شەرھىلىرى خەلق ئەدبىياتى توغرىسىدىكى ئۇقۇم ۋە ئۇنىڭ دائىرىسى مەسىلىسىنى پىرىنسىپ جەھەتتىن ھەل قىلدى. بۈگۈن بىز كۆپچىلىككە ئادەت بولۇپ كەتكەن «خەلق ئەدبىياتى» دىگەن بۇ ئاتالغۇنى مۇشۇ مەنىدە چۈشىنىپ ۋە قوللىنىپ، ئۇنى ئەمگەكچى خەلقنىڭ ئېغىز ئىجادىيىتى، «ئىشلەپچىقارغۇچىلار سەنئىتى» نىڭ بىر قىسمى دەپ قارايمىز. بىز ئۇنىڭ بۇ تۈپكى خاراكتىرىدىن ئايرىلغان ھالدا، قارىسىغا مەنا بېرىپ، خەلق ئەدبىياتىنى پەقەت شەكىل جەھەتتىنلا سۆزلىسەك زادى بولمايدۇ.

2. خەلق ئەدبىياتىنىڭ دائىرىسى

ماركسىزم «ئەمگەكچى خەلق» بىر تارىخىي ئۇقۇم، ئوخشاش بولمىغان تارىخىي باسقۇچتا ئۇنىڭ ئۆز ئىچىگە ئالدىغان ئىجتىمائىي ئەزالىرى زادىلا ئوخشىمايدۇ، دەپ ھىساپلايدۇ. باشلانغۇچ جەمئىيەت باسقۇچىدا، جەمئىيەتنىڭ بارلىق ئەزالىرى ئەمگەكچى ئىدى. ئۇ چاغدا تېخى يېزىق بارلىققا كەلمىگەن، لېكىن تىل ئەدبىيات - سەنئىتى ئاللىقاچان بارلىققا كەلگەن ئىدى. ماركس «مورگىننىڭ (قەدىمقى جەمئىيەت) دىگەن كىتابىنىڭ قىسقارتىلمىسى» دا، «ياۋايد -

① لۇشۇن: «كونىس بوتكىسى زاۋىپلىرى (كونا شەكىلنى قوللىنىش توغرىسىدا)»، «لۇشۇن ئەسەرلىرى» 6 - توم، خەلق ئەدبىياتى نەشرىياتى - نىڭ 1973 - يىلقى نەشرى، خەنزۇچە 29 - بەت.

لىق دەۋرىنىڭ تۆۋەن باسقۇچىدىلا ئىنسانلارنىڭ ئىسىل خۇسۇسىيىتى تەرەققى قىلىشقا باشلىدى.....تەسەۋۋۇر قىلىشقا بولىدۇكى، ئىنسانلار تەرەققىياتىنى مۇشۇنچە دەرىجىدە تەرەققى قىلدۇرغان ئىقتىدارنىڭ رولى بىلەن چۆچەك، لەتىپە، رىۋايەت قاتارلىق خاتىرىلەنمىگەن ئەدبىيات شۇ چاغدىن باشلاپ بارلىققا كېلىشكە باشلىغان، شۇنىڭدەك ئۇ ئىنسانىيەتكە كۈچلۈك تەسىر كۆرسەتكەن»^① دىگەن. لۇشۇنمۇ «بىزنىڭ ئاتا-بوۋىلىرىمىز بولغان ئىپتىدائى ئادەملەر» دە ئەمگەك ناخشىسى بولغانلىغى ئۈستىدە توختالغان ھەمدە شۇ ناخشىلارنى ئىپتىقۇچىلارنى ئالاھىدە ئەتىۋارلاپ «ھە-ھۇچىلار»^② دەپ ئاتىغان. ئىپتىدائى مەدەنىيەت تارىخى تەتقىقاتىغا ئاساسلانغاندا، ھازىرقى دەۋردىمۇ يەنىلا ئىپتىدائى جەمىيەت باسقۇچىدا تۇرۇۋاتقان بەزى مىللەتلەر بار. ئۇلاردىكى بەزى ھايۋانات توغرىسىدىكى ھىكايىلەر ۋە پانتازىيىلىك ھىكايىلەر خېلىلا تەسىرلىك، ئۇلاردا ئىپتىدائى ناخشا-ئۇسۇل، تەمسىل، تېپىشماق قاتارلىقلار ھەم بارلىققا كەلگەن. بۇ ئىپتىدائى ئەدبىيات پۈتۈنلەي ئېغىز ئەدبىياتى بولۇپ، ئۇنى جەمىيەتنىڭ بارلىق ئەزاسى ياراتقان، ئۇ ئومۇم خەلق خاراكتىرىگە ئىگە. كېيىنكى يازغۇچىلارنىڭ يېزىق ئەدبىياتى ۋە خەلق ئەدبىياتى-نىڭ ئورتاق مەنبىئىسى، شۇنداقلا شۇ چاغدىكى جەمىيەتنىڭ بىردىن-بىر ئەدبىياتى ئىدى. ئىپتىدائى ئەدبىيات يالغۇز ئاغزاكىلىق جەھەتتىلا خەلق ئەدبىياتىنىڭ ئەڭ بالدۇرقى ئەنئەنىسىنى بەرپا

① ماركس: «مورگىننىڭ (قەدىمقى جەمىيەت) دىگەن كىتابىنىڭ قىسقار-تىلمىسى». خەلق ئەدبىياتى نەشرىياتىنىڭ 1978-يىلقى نەشرى، خەنزۇچە 54-55-بەت.

② لۇشۇن: «كونىس بوتكىسى زاۋىپلىرى، تىل-يېزىق ئەھلى بولمىغان ئادەمنىڭ تىل-يېزىق توغرىسىدىكى پاراڭلىرى»، «لۇشۇن ئەسەرلىرى» 6-توم، خەنزۇچە 86-بەت.

قىلىپ قالماستىن، بەلكى ئەمگەكچىلەرنىڭ ئىجادىيىتىگە مەنسۇپ بولۇشتەك بۇ تۈپ خاراكتىر جەھەتتە سىنىپىي جەمئىيەتتىكى خەلق ئەدبىياتى بىلەن بىردەك بولۇپ، ئۇ ئەڭ دەسلەپكى خەلق ئەدبىياتى بولۇپ ھېساپلىنىدۇ.

ئىجتىمائىي ئىشلەپچىقىرىش ۋە مەدەنىيەت سىنىپىي جەمئىيەتكە كىرگەندىن كېيىن يەنىمۇ ئىلگىرىلىگەن ھالدا تەرەققى قىلدى، ئەمما جەمئىيەت ھۆكۈمرانلىق قىلغۇچى ۋە ھۆكۈمرانلىق قىلىنغۇچى سىنىپقا بۆلۈنگەنلىكتىن، يېزىقتىن ئىبارەت بۇ قورالنى ئاساسەن ھۆكۈمران-لىق قىلغۇچى سىنىپ ئۆز قولىدا تۇتتى، شۇنىڭ بىلەن يازما ئەدبىيات بارا-بارا تەرەققى قىلدى؛ ۋاھالەنكى، جىسمانى ئەمگەك بىلەن شۇغۇللانغۇچى كەڭ خەلق ئاممىسى يېزىقنى ئىگەللەش ھوقۇقى تارتىۋېلىنغان ھالەتتە، ئوخشاشلا داۋاملىق تۈردە ئېغىز تىلىنى قورال قىلىپ چۆچەك، رىۋايەت، خەلق لەتىپىلىرى، قوشاق، تارىخىي داستانلار، خەلق داستانلىرى، تەمسىل، تېپىشماق ۋە خەلق تىياتىرلىرى، خەلق ئېيتىشلىرى ۋە ھاكازالارنى (ئېلىمىزدە ئۇزۇن تارىخقا ئىگە ئېيتىش (ۋايىزلىق) ئەدبىياتى بار بولۇپ، تۈرى كۆپ، مەزمۇنى بىرقەدەر مۇرەككەپ، ئۇلارنىڭ ئىچىدە بىر قىسىملىرى خەلق ئەدبىياتىغا كىرىدۇ) ئىجات قىلدى ھەمدە تارقىتىپ. مانا بۇلار خەلق ئەدبىياتىنىڭ ئاساسىي ژانىرلىرى. خەلق ئەدبىياتى سىنىپىي جەمئىيەتتە ناھايىتى زور تەرەققىياتلارغا ئېرىشتى، ئۇ ئىجتىمائىي تۇرمۇشنىڭ ئىپتىدائى دەۋرىدىكىگە قارىغاندا ناھايىتىمۇ كەڭلىگىنى ئەكس ئەتتۈرۈپلا قالماي، بەدىئىي شەكىل جەھەتتەمۇ ناھايىتى بېيىدى ۋە كۆپ خىللاشتى. ئىپتىدائى دەۋردە مەيدانغا كەلگەن ژانىرلار داۋاملىق تۈردە تارقالغاننىڭ سىرتىدا، يەنە نۇرغۇنلىغان يېڭى ژانىرلار ۋە شەكىللەر بارلىققا كەلدى. ئېلىمىزنىڭ ئۇزۇن داۋام قىلغان فېئوداللىق جەمئىيىتى ۋە يېقىنقى زاماندىكى يېرىم

فېئوداللىق، يېرىم مۇستەملىكە ھەمىيىتىدە خەلق ئەدەبىياتى ئاساسەن دىخانلار، قول سانائەت ئىشچىلىرى، يېقىنقى زامان سانائەت ئىشچىلىرى ۋە جەمىيەتنىڭ تۆۋەن قاتلىمىدىن كېلىپ چىقىپ، يېزا ۋە شەھەرلەردە ھەركەت ئېلىپ بېرىۋاتقان خەلق سەنئەتكارلىرىنىڭ ئىجادىيىتى بولۇپ كەلدى. ئۇلار يۇقۇرىدا بايان قىلىنغان خەلق ئەدەبىياتى ژانىرلىرىنى ئىشلىتىپ، كەڭ ئىجتىمائى تۇرمۇشنى ئەكس ئەتتۈردى. ئۆزلىرىنىڭ ئىدىيەۋى ھىسسىياتىنى ئىزھار قىلدى، ئىش-لەپچىقىرىش تەجرىبىسى ۋە كۈرەش قىلىش پاراسەتلىرىنى توپلاپ ئۆزىنى ئۆزى تەربىيىلىدى ۋە ئۆزىنى ئۆزى خوش قىلىپ كۆڭلىنى ئاچتى. شۇ سەۋەپتىن بۇ دەۋردىكى خەلق ئەدەبىياتى روشەن سىنىپىلىققا ئىگە بولۇپ، ھەمىشە ھۆكۈمران سىنىپلارنىڭ پەس كۆرۈشى ھەم زىيانكەشلىكىگە ئۇچراپ كەلدى: «سىپايىلار سارىيىغا يېقىن يولاتقىلى بولمايدىغان نەرسە» دەپ قارىلىپ كەلدى. ئەمما خەلق ئەدەبىياتىنى بوغۇپ تاشلاش مۇمكىن ئەمەس ئىدى، ئۇ ئۆز-لۈكسىز راۋاجلىنىپ كەلدى ھەمدە ھەرقايسى دەۋردىكى ئىلغار يازغۇچىلارغا ۋە ئەدەبىياتقا ئوخشاشمىغان دەرىجىدە تەسىر كۆرسەتتى. سىنىپىي جەمىيەتتە خەلق ئەدەبىياتى كەڭ ئاممىنىڭ چوڭقۇر قارشى ئېلىشىغا ئېرىشكەنلىكى ئۈچۈن، ھۆكۈمران سىنىپلارمۇ ھەمىشە ئۆزلىرىنىڭ مەنپەئەتىنى مۇشۇ خىل ئەدەبىيات شەكلىدىن پايدىلىنىپ قوغدىدى. شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا، ھۆكۈمران سىنىپ-لارنىڭ ئىدىيىسى شۇ چاغدىكى جەمىيەتتە ھۆكۈمران ئىدىيە بولغان-لىقتىن، ئەمگەكچى ئامما ئۇنىڭ تەسىرىدىن مۇستەسنا بولالمايتتى؛ ئۇنىڭ ئۈستىگە ئۇششاق ئىشلەپچىقارغۇچىلارنىڭ ئۆزىدىكى سىنىپىي چەكلىمىلىك قاتارلىقلار خەلق ئارىسىدا تارقىلىدىغان ئېغىز ئەدەبىياتىدا مۇرەككەپ ئەھۋاللارنى پەيدا قىلدى. شۇنىڭ ئۈچۈن بىز ماركسىزىملىق نۇقتىئىنەزەرگە ئاساسەن كونكرېت تەھلىل يۈرگۈزۈپ،

ھۆكۈمران سىنىپلارنىڭ ساختا نەرسىلىرىنى چىقىرىۋېتىشكە ئەھمىيەت بېرىشىمىز ھەمدە خەلق ئەدبىياتىدىكى جەۋھەرلەر بىلەن ھۆكۈمران سىنىپ ئەدبىياتىنىڭ مەلۇم ئىنكاسلىرى ۋە باشقا قالاق كۆزقاراش-لارنى پەرقلەندۈرۈپ، كېيىنكىسىنىڭ ناچار تەسىرىنى تازىلىشىمىز لازىم.

سوتسىيالىزىم دەۋرىدە ئىلگىرى بارلىققا كەلگەن ئەنئەنىۋى خەلق ئەدبىياتى ئەسەرلىرىنىڭ ناھايىتى نۇرغۇنى يەنىلا خەلق ئاممىسى ئارىسىدا تارقىلىپ يۈرمەكتە. ئېلىمىزدىكى ھەر مىللەت خەلقى ئارىسىدا خەلق ئەدبىياتىنىڭ مول بايلىقى ساقلانماقتا، بۇ پاكىتلار شۇنى چۈشەندۈردۈكى، خەلق ئەدبىياتى تولۇپ تاشقان ھاياتى كۈچكە ئىگە، ئۇ خەلق قەلبىدە تا ھازىرغىچە ياشماقتا. شۇ سەۋەپتىن خەلق ئاممىسى خەلق ئەدبىياتىنىڭ تۈرلۈك ژانىرلىرىدىن پايدىلىنىپ، داۋاملىق يېڭى ئەسەرلەرنى ئىجات قىلالايدۇ ۋە خەلق ئەدبىياتىنى ئۈزلۈكسىز راۋاجلاندۇرالايدۇ. ھازىرقى زاماندا خەلق ئەدبىياتىنىڭ مەلۇم ژانىرلىرى، مەسىلەن، چۆچەك ۋە بىر قىسىم پانتازىيىلىك ھىكايىلەرنىڭ ئىلگىرى بارلىققا كېلىپ مەدىنى مىراس سۈپىتىدە يېزىلىپ-خاتىرىلەنگەنلىرى ياكى كىشىلەرنىڭ ئېسىدە قالغانلىرى بار. مانا مۇشۇلار ئومۇمەن يېڭى رىيال تۇرمۇشنى ئەكس ئەتتۈرىدىغان ئەسەرلەرنى قايتا بارلىققا كەلتۈرەلمەيدۇ. ئۇندىن باشقا، خەلق ئەدبىياتىنىڭ كۆپلىگەن ژانىرلىرى بولۇپ، بۇلار ھىلمۇ خەلق تۇرمۇشىدا ياشماقتا. يېڭى دېموكراتىك ئىنقىلاب دەۋرىدە، ئىنقىلابىي كۈرەشلەرنى ئەكس ئەتتۈرىدىغان كۆپلىگەن رىۋايەت، ھىكايە ۋە قىزىل قوشاقلار مەيدانغا كەلگەن ئىدى؛ مەملىكىتىمىز ئازات بولغاندىن كېيىن، قوشاقتىن ئىبارەت بۇ ژانىر ھەممىدىن بەك جانلاندى، يېڭى ئەسەرلەر ئۈزلۈكسىز بارلىققا كەلدى. تېخى 1958-يىلىدىكى ئىجادىيەت دولقۇنى بارلىققا كەلدى؛ ئۇندىن باشقا يېڭى خەلق

چۆچەكلىرى، لەتپىلەر، تەمسىللەر، تېپىشماقلار، خەلق تىياتىرلىرى
ۋە ھاكازالارمۇ ئۈزلۈكسىز بارلىققا كەلدى؛ خەلق ئارىسىدىكى ئېپتە-
شش (مەددالىق) تۈرىگە كىرىدىغان ئەدبىياتمۇ كۈنلىرىدىن يېڭى-
لىرىنى يارىتىش ئاساسىدا، ئازاتلىقتىن ئىلگىرىكىگە قارىغاندا يەنىمۇ
زور دەرىجىدە راۋاجلاندى. قىسقىسى، پۈتۈن مەملىكەت ئازات
بولغاندىن كېيىن خەلق ئەدبىياتى يېڭى بىر تارىخىي دەۋرگە قەدەم
قويدى.

سوتسىيالىزىم دەۋرىدە، ئەمگەكچى خەلقنىڭ ئىجتىمائى ئورنى
ئۆزگەردى. ھازىر ئۇلار يېزىق ۋە تۈرلۈك پەن-مەدەنىيەت بىلىم-
لىرى ۋە ئەدبىيات شەكىللىرىنى تامامەن ئىگەللەش شارائىتىغا ئىگە
بولدى؛ يەنە بىر جەھەتتە، بۈگۈنكى يازغۇچىلىرىمىزمۇ ئىنقىلاپتىن
بۇرۇنقى كونا زىيالىلارغا ئوخشىمايدۇ. ئۇلار كەڭ خەلق ئاممىسى
ئۈچۈن خىزمەت قىلىدۇ، خەلق ئەدبىياتىنى ئاڭلىق يوسۇندا ئۈگە-
نىدۇ، مەدەنىيەتنى مىللەتلاشتۈرۈش، ئاممىۋىلاشتۇرۇش ئۈچۈن تىرى-
شىدۇ، ئۇلار ئۆزلىرىنى ئەمگەكچى خەلقنىڭ بىر قىسمىغا تەۋە دەپ
قارايدۇ. شۇڭلاشقا، بۈگۈنكى كۈندىكى يازغۇچىلىرىمىزنىڭ ئەدبىياتى
بىلەن خەلق ئەدبىياتى گەرچە ئوخشاش بولمىغان ئەنئەنە، ئوخشاش
بولمىغان ئالاھىدىلىككە ئىگە ئىككى خىل ئەدبىيات بولسىمۇ، لېكىن
ئۇلارنىڭ ھەممىسىلا خەلق ئۈچۈن خىزمەت قىلىدۇ ھەمدە مۇشۇ
ئاساستا ئۆزئارا تەسىر كۆرسىتىدۇ. ئەھۋال شۇنداق ئىكەن، بىز
سوتسىيالىزىم دەۋرىدىكى خەلق ئەدبىياتىنىڭ دائىرىسىنى بېكىتكەن
ۋاقىتتا، بەزى يېڭى بىلىملەرگە ئىگە بولمىساق بولمايدۇ.

بىرىنچىدىن، سوتسىيالىزىم دەۋرىدە خەلق ئەدبىياتىنىڭ ئىجات-
چىلىرى ئاساسەن كەڭ ئىشچىلار، دىخانىلار، ئەسكەرلەر ۋە باشقا
ئەمگەكچى ئامما، شۇنىڭدەك ئامما بىلەن بىۋاسىتە ئالاقە قىلىدىغان
بەزى ئاساسىي قاتلام كادىرلىرى. ھازىر خەلق ئەدبىياتى بۇرۇن-

قىدە كىلا ئىشچى - دىخانلار ئاممىسى ئارىسىدا تارقىلىپ يۈرگەن بولسىمۇ، ئىشچى - دىخانلار دۆلەتنىڭ خوجايىنلىرىغا ئايلانغانلىغى، سوتسىيالىزىم كىشىلەر قەلبىگە چوڭقۇر ئورناشقانلىغى، خەلق مەدىنى - يەتنى ئىگەللىگەنلىكى ئۈچۈن، يېڭى خەلق ئەدبىياتى ئىجادىيەت مەزمۇنى جەھەتتە بۇرۇنقى زاماندىكى خەلق ئەدبىياتىغا ئوخشىمايدۇ. بولۇپمۇ ئىدىيەۋى مەزمۇن جەھەتتە يېپ - يېڭى قىياپەت بارلىققا كەلدى.

ئىككىنچىدىن، خەلق ئەدبىياتى ئەزەلدىن كەڭ خەلق ئاممىسى ئارىسىدا تارقالغان. بۈگۈنكى كۈندە ئەمگەكچى ئامما ئېلىپ بارغان يېڭى خەلق ئىجادىيەتى ئىلگىرىكىگە ئوخشاشلا ئېغىز ئىجادىيەتى بولۇپ، ئېغىزدىن - ئېغىزغا تارقالماقتا. بۇ ئەمگەكچى خەلققە تونۇش - لۇق ۋە ئۇلار ئامراق شەكىل. بۇ خىل شەكىل مەڭگۈ مەۋجۇت بولۇپ تۇرىدۇ. ھازىر ئەمگەكچى ئامما خەلق ئەدبىياتى ئىجادىيەتى بىلەن شۇغۇللانغاندا، يېزىقنى قورال قىلىپ، خەلق ئەدبىياتىنىڭ بەدىئىي ئۇسۇلى ۋە بەدىئىي شەكىلىنى قوللىنىپ يازسا بولىۋېرىدۇ. بۇ خىل ئىجادىيەت ئامما ئارىسىدا ئېغىزدىن - ئېغىزغا تارقالغان ھامان، ئۇلارنىڭ ياققۇرۇشىغا ئېرىشىدۇ، شۇنداقلا ئۇ خەلق ئەدبىي - ياتى بولىدۇ. بەزى ئىشچى - دىخانلار ئاممىسىنىڭ ئادەتتىكى يازغۇ - چىلارنىڭ ئەدبىي شەكىلىنى قوللىنىپ يېزىقچىلىق قىلىشىغا كەلسەك، ئۇلار پەقەتلا يازما شەكىلدە ئېلان قىلىنىدىغان ئادەتتىكى ئاممىنىڭ ئىجادىيەتى بولۇپ، خەلق ئەدبىياتى ئەمەس. سوتسىيالىزىم دەۋرىدە ئاممىنىڭ ئىجادىيەتى بىلەن يېڭى خەلق ئەدبىياتى بىر ئوقۇم ئەمەس، بۇ ئىككىسى زىچ مۇناسىۋەتلىك بولسىمۇ، ئەمما ئارىلاش - تۇرۇۋېتىشكە بولمايدۇ.

ئۈچىنچىدىن، سوتسىيالىزىم دەۋرىدىكى زىيالىلار ئەمگەكچى خەلق دائىرىسىگە كىرىدۇ، ئەمما ئوۋەتتە جىسمانى ئەمگەك بىلەن ئەقلىي

ئەمگەكنىڭ پەرقى يەنىلا مەۋجۇت بولغانلىقتىن، زىيالىلار تۇرمۇش،
خىزمەت، مەدەنى تەربىيىلىنىش قاتارلىق جەھەتلەردە ئادەتتىكى
ئىشچى - دىخانىلار ئاممىسىدىن پەرىقلىنىدۇ. شۇڭا ئۇلارنىڭ بىر -
قەدەر كۆپرەك ئۇچرىشىدىغانلىرى يەنىلا كەسپى يازغۇچىلارنىڭ
ئەدبىياتى. شۇنداق بولۇشىغا قارىماي، بۈگۈنكى كۈندە ئۇلارنىڭ
خەلق ئەدبىياتى شەكلىنى قوللىنىپ، خەلق ئاممىسىنىڭ تۇرمۇشى
ۋە ئارزۇسىنى ئەكس ئەتتۈرۈش شارائىتى تېخىمۇ بار. ئۇلارنىڭ
ئەسەرلىرى ئەمگەكچى خەلق ئاممىسىنىڭ ئىستىتىكىلىق تەلپۈكىگە
ئۇيغۇن كېلىدىغانلا بولسا، ئۇ خەلق تەرىپىدىن قوبۇل قىلىنىدۇ.
مەلۇم دائىرىدىكى ئامما ئارىسىدا ئېغىزدىن - ئېغىزغا كۆچۈپ يۈرىدۇ.
بۇنداق ئەسەرلەر ئوخشاشلا خەلق ئەدبىياتى ھىساپلىنىدۇ. لېكىن
ئومۇمى جەھەتتىن ئېيتقاندا، بۇ خىل ئىجادىيەت ناھايىتىمۇ ئاز.
قىسقىسى، يېڭى خەلق ئەدبىياتىنىڭ دائىرىسىنى بېكىتكەن
چاغدا، ئۇنىڭ ئەمگەكچى خەلق ئىجادىيىتىگە مەنسۇپ ئىكەنلىكىدىن
ئىبارەت خاراكتېرىنى ئايدىنلاشتۇرۇپ، ئۇنى خەلقنىڭ رىيال تۇر -
مۇشى ۋە ئىدىيىۋى ھىسسىياتىنى ئەكس ئەتتۈرىدىغان مەزمۇنغا ئىگە
قىلىشنى تەلەپ قىلغاندىن تاشقىرى، يەنە بۇ خىل ئىجادىيەتتە ئامما
ئوقۇشقا ۋە ئاڭلاشقا ئامراق خەلق ئەدبىياتى شەكلىنى قوللىنىپ،
ئاممىنىڭ ھوزۇرلىنىش ئادىتىگە ماسلىشىش، ئامما ئارىسىدا ئېغىز -
دىن - ئېغىزغا تارقىلىدىغان قىلىشنى تەكىتلەش زۆرۈر. بۇ تارىخ
شەكىللەندۈرگەن خەلق ئەدبىياتىنىڭ ئاساسلىق ئالاھىدىلىكى. ئۇ
مانا مۇشۇنداق ئالاھىدىلىككە ئىگە بولغانلىقى ئۈچۈنلا، ئۇ ئادەتتىكى
يازغۇچىلارنىڭ ئەدبىياتىدىن پەرقلەندۈرۈلگەن.

ئىككىنچى بۆلۈم خەلق ئەدەبىياتىنى ئۈگىنىشتىن مەقسەت

۱. خەلق ئەدەبىياتىنى ئۈگىنىپ، خەلقنىڭ تارىخىنىڭ ياراتقۇ-چىلىرى ئىكەنلىكىدىن ئىبارەت نۇقتىئىنەزەرنى كۈچەيتىش.

ئېلىمىزدا خەلق ئەدەبىياتى ئىشلىرى مەدەنىيەت زور ئىنقىلاۋىدىن بۇرۇنقى ئون يەتتە يىلدا خېلى راۋاجلانغان ئىدى، لېكىن لىن بياۋ ۋە «تۆت كىشىلىك گۇرۇھ» قۇتىرىغان ئون يىل ئىچىدە ئۇ مىسلى كۆرۈلمىگەن دەرىجىدە زور ئاپەتكە ئۇچرىدى. ئۇلار «تالانت ھەم-مىنى ھەل قىلىدۇ نەزىرىيىسى»نى ھەدەپ تەرغىپ قىلىپ، خەلق ئاممىسىنىڭ تارىخىنى ياراتقۇچىلار ئىكەنلىكىنى ئىنكار قىلدى. خەلق ئەدەبىياتىنى «فېئوداللىق، كاپىتالىزم ۋە شيۈجېڭجۇيىنىڭ قارا مېلى» دەپ ھاقارەتلەپ، ئاممىسىنىڭ خەلق ناخشىلىرىنى ئېيتىشىغا يول قويمىدى، خەلق قوشاقچىلىرى ۋە خەلق ئەدەبىياتى خىزمەتچىلىرىگە زەربە بەردى ۋە ئۇلارنى نابۇت قىلدى. خەلق ئەدەبىياتى ماتىرىيال-لىرىنى ۋەيران قىلىۋەتتى، خەلق ئەدەبىياتى تەتقىقات ئورۇنلىرىنى ئەمەلدىن قالدۇردى... بۇلارنىڭ بارلىغى ئۇلارنىڭ خەلقنى ۋە خەلقنىڭ مەدەنىيىتىنى ئۆچ كۆرۈشتەك فېئوداللىق، فاشىستىك خاراكتىرنى تولۇق ئاشكارىلايدۇ. ھازىر لىن بياۋ ۋە «تۆت كىشىلىك گۇرۇھ» گەرچە تارىخنىڭ ئەخلەت دۆۋىسىگە سۈپۈرۈپ تاشلانغان بولسىمۇ، لېكىن ئۇلارنىڭ ئۇ خىل فېئوداللىق مەدەنىيەت مۇستە-بىتلىكى ئىدىيىسىنى، ئىدىيالىستىك ۋە متافىزىكىلىغىنىڭ زەھەرلى-رىنى يەلسۇمۇ بىر قەدەم ئىلگىرىلىگەن ھالدا تازىلاشقا توغرا كېلىدۇ.

بۇ بىزنىڭ مەدەنىيەت ۋە ئىدىيە سېپىدىكى مۇھىم بىر ۋەزىپىمىز.
ئالى مەكتەپلەردىكى ئەدەبىيات پاكولتېتلىرى تۆتىنى زامانىۋىلاش-
تۇرۇش ئۈچۈن خىزمەت قىلىدىغان تىل خىزمىتى كادىرلىرىنى،
ئوقۇتقۇچىلارنى، ئەدەبىيات - سەنئەت خادىملىرىنى، پەن - تەتقىقات
خادىملىرىنى تەربىيەلەشتىن ئىبارەت ئېغىر ۋەزىپىنى ئۈستىگە
ئالغان. شۇنىڭ ئۈچۈن، ئوقۇغۇچىلاردا تارىخىي ماتېرىيالزىملىق
نۇقتىسىنى زەرنى مۇستەھكەم تۇرغۇزۇپ، خەلقنى قىزغىن سۆيۈشتەك
ئىدىيەۋى ھىسسىياتنى يېتىشتۈرۈش لازىم. ئەلۋەتتە، بۇ خىزمەتنى
ئاساسەن ماركسىزىمنى ئۈگىتىشكە ۋە ئىجتىمائىي ئەمىلىيەتكە تايىنىپ
ئورۇنلاشقا توغرا كېلىدۇ، ئەمما ھەر خىل كەسپىي دەرسلەرمۇ بۇ
جەھەتتىكى مەسئۇلىيەتنى ئۈستىگە ئالىدۇ. بولۇپمۇ «خەلق ئەدەبى-
ياتى»غا ئوخشاش مۇنداق دەرسلەر ئەمگەكچى خەلقنىڭ ئەدەبىي
ئىجادىيىتىنى ئۈگىنىشنى دۈشپىك قىلىشى، بۇ جەھەتتە رولىنى جارى
قىلدۇرۇشى كېرەك ۋە بۇنىڭغا شەرت - شارائىتىمۇ بار. ئۆز ۋاقتىدا
گوركى قاتتىق غەزەپ بىلەن مۇنداق دىگەن: «ئەمگەكچى خەلق
تارىخىنى ياراتتى، لېكىن ئۇلار تارىخنى خاتىرىلىيەلمىدى، تارىخنى
يازغۇچىلار ئۆزلىرىنى ئۆچ كۆرىدىغان باشقا بىر سىنىپنىڭ كىشىلىرى
بولدى. مۇشۇ ئەڭ ئاددىي سەۋەپ تۈپەيلى تارىخنى ياراتقان، ئېغىر
ئىش قىلىدىغان ئىشچىلار تارىخىي كىتاپلاردا گايمدا بەزى كىشىلەر
تەرىپىدىن تىلغا ئېلىنغان بولسىمۇ، لېكىن ھامان ئىسيانچىلار،
ياخشىلارنىڭ راھەت، تىنچ تۇرمۇش كەچۈرۈشكە توسقۇن بولغۇچى
بۇزۇقلار دەپ قارالدى. ماددىي مەدەنىيەتنىڭ ياراتقۇچىلىرى بولغان
دىخانلار ۋە ئىشچىلار تارىخى بايىدا مەۋجۇت بولۇپ تۇرالمىدى.»^①

① گوركى: «يېزا تارىخى»، «ئەدەبىيات توغرىسىدا»، خەلق ئەدەبىياتى
نەشرىياتىنىڭ 1978 - يىلقى نەشرى، خەنزۇچە 151 - بەت.

ھىز چوقۇم پۈتۈنلەي ئاستىن - ئۈستۈن قىلدۇرۇپتىكەن بۇ خىل نۇقتىدە -
نەزەرنى تازىلاپ، خەلقنىڭ «تارىخى ياراتقۇچىلار» ئىكەنلىكىدىن
ئىبارەت ئەسلى قىياپىتىنى ئەسلىگە كەلتۈرىمىز، خەلقنىڭ مەدىنى -
پەتنى ئىجات قىلغانلىقىدىن ئىبارەت پاكىتلار بىلەن ئېكىسپىلاتا -
تۇر سىنىپلارنىڭ خەلق ئاممىسىنى ۋە خەلق ئەدەبىياتىنى پەس
كۆرۈشتەك بارلىق ئەكسىيەتچىل ئىدىيىسىگە كۈچلۈك رەددىيە
بېرىمىز؛ خەلق ئەدەبىياتىنى ئۈگىتىش پائالىيىتى ئارقىلىق خەلقنىڭ
جاسارىتىنى ئۆستۈرۈپ، خەلقنىڭ يالغۇز ماددى بايلىق ياراتقۇچىلارلا
ئەمەس، بەلكى يەنە مەنىۋى بايلىق ياراتقۇچىلار ئىكەنلىكىدىن
ئىبارەت نۇقتىسىنى زەرنى كۈچەيتىپ، كەڭ خەلق ئاممىسىغا قەتئى
تايىنىپ، ئۇلارنىڭ سوتسىيالىستىك زامانىۋىلاشتۇرۇشنى ئورۇنلاش
ئىرادىسى ۋە ئىشەنچىنى تۇرغۇزىمىز ۋە چىڭىتىمىز.

2. خەلق ئەدەبىياتىنى ئۈگىنىپ، خەلقنىڭ ئىدىيىسى ۋە بەدىئى
قىلىش ئوزۇق ئۆزلەشتۈرۈش.

خەلق ئەدەبىياتى ئۆزىنىڭ مەۋجۇت بولۇپ تۇرۇشى ۋە راۋاج -
لىنىشى بىلەن خەلق تارىخىنى ياراتقان دىگەن بۇ تارىخى ماتىرىيا -
لىزىملىق قائىدىنىڭ توغرىلىغىنى، ئۇنى ئۈگىنىشنىڭ خەلققە بولغان
تونۇشىمىزنى توغرىلاشتا زور ياردىمى بولىدىغانلىغىنى جانلىق
يوسۇندا ئىسپاتلاپلا قالماي، بەلكى ئۇ يەنە ئۆزىنىڭ نادىر ئىجادىي
مىۋىلىرى ئارقىلىق بىزنى مول ئىدىيىۋى ۋە بەدىئى ئوزۇق بىلەن
تەمىن ئەتتى.

(1) خەلق ئەدەبىياتىنىڭ ئەھمىيىتى ئالدى بىلەن ئۇنىڭ ئىدى -

يىۋى مەزمۇنى جەھەتتە ئىپادىلىنىدۇ.

خەلق ئەدەبىياتىنىڭ ئىجاتچىلىرى كەڭ ئەمگەكچى خەلق،
ئۇلارنىڭ ئەمگىكى جەمئىيەت ئېھتىياجلىق بولغان ماددى تۇرمۇش
ماتىرىياللىرىنى يارىتىش بىلەن بىر ۋاقىتتا، مەنىۋى ئىجادىيەتنىڭ

بۇلغىمۇ بولدى. خەلق ئەدىبىياتىدا كىشىلەرنىڭ خېلى بۇرۇنلا
كەلكۈن ۋە باشقا تەبىئى ئاپەتلەر ئۈستىدىن قانداق غەلبە قىلغان-
لىغى، قورال - جابدۇقلارنى قانداق ياسىغانلىغى، دورا ئۆسۈملۈك-
لىرىنى قانداق تاپقانلىغى، ھايۋانلارنى قانداق ئۈگەتكەنلىكى... ۋە-
ھاكازالار توغرىسىدا چۆچەك ۋە رىۋايەتلەر توقۇلغان؛ ئەمگەك
ماھىرلىرىنىڭ ئاجايىپ ھۈنەرلىرىگە ئاپىرىن ئوقۇلۇپ، ئۇلار ئەۋلىيالار
قاتارىغا كىرگۈزۈپ قويۇلغان؛ كىشىلەر ناخشىنى ئۆزلىرىنىڭ ئەمگە-
كىگە چۆر قىلغان، ئۇسۇل ۋە تىياتىرلار ئارقىلىق، ئەمگەك ھاياتىنىڭ
مەنزىرىسىنى ئىپادىلىگەن، يەنە ھىكمەتلىك سۆزلەر بىلەن ئۆزلە-
رىنىڭ ئىشلەپچىقىرىش تەجرىبىلىرىنى يەكۈنلىگەن...: خەلق ئەدەب-
بىياتى يالغۇز ئەمگەكنى تېپماقلىپلا قالماستىن، بەلكى يەنە ئەمگەك
ۋە تۇرمۇشنى بىۋاسىتە ياكى ۋاسىتىلىق ھالدا ئىپادىلەيدۇ. ئومۇمەن،
ئەمگەكچى خەلقنىڭ ئەمگەكچانلىغى ۋە ئەمگەك سۆيۈش ھىسسىياتىنى
ئىپادىلەيدۇ. بەزىدە زارلىتىش - ئاغرىنىشلارمۇ ئۇچرايدۇ، بۇنى ئاساسەن
ئۇلارنىڭ يىل بويى جاپالىق ئىشلەپمۇ ھاسىلاتقا ئىگە بولالمىغانلىغى
كەلتۈرۈپ چىقارغان. كىشىلەر ئەزەلدىن ئەمگەكنىڭ ئەھمىيىتىدىن
شەكلىنىمگەن. بولۇپمۇ دىخانىلارنىڭ تەمسىللىرىدە ئۇلار ئۆز
ئەمگىگە نىسبەتەن قايناق ھىسسىياتقا تولغان بولىدۇ. خەلق ئەدەب-
بىياتىدا يەنە كىشىلەر دائىم «ھۈنەرۋەنلىشىش» ئىدىيىسىنى رىۋايەت
ۋە چۆچەك شەكلىدە ئىپادىلىگەن. ئۇلار ياغاچتىن ئۇچىدىغان قۇش-
لارنى ياساشنى، ئەمگەك قىلالايدىغان ياغاچ ئادەملەرنى ھەقىقى
ئادەملەرنىڭ ئورنىغا دەستىشىنى؛ چېنى بار رەسىملەرنىڭ بولۇ-
شىنى، يەر ئاستىدىكى ئاۋازنى ئاڭلىيالايدىغان قۇلاقنىڭ، مىڭ
چاقىرىم يىراقلىقتىكى كۆرەلەيدىغان كۆزنىڭ بولۇشىنى... خىيال
قىلىشقان، ۋە ھاكازالار. ئۇلار بۇ ئارقىلىق ئىنسانىيەتنىڭ تەبىئەتنى
بوي سۇندۇرالايدىغان غايەت زور ئىمكانىيىتىنى تولۇق مۇئەييەنلەش-

تۈرگەن. ئەلۋەتتە، بۈگۈنكى كۈندە پەن - تېخنىكىنىڭ تەرەققىياتى قەدىمقى زامان خەلق ئەدبىياتىدىكى ھىلىقىدەك خىياللاردىن ناھايىتى زور دەرىجىدە ئېشىپ كەتتى، لېكىن بۇنىڭلىق بىلەن خەلقنىڭ ئەدبىيات - سەنئەت ئەسەرلىرى ئۆز ئەھمىيىتىنى يوقىتىپ قويغىنى يوق. بىز قەدىمقى زامان كىشىلىرىمىزنىڭ ئەمگەككە بولغان قىممەتلىك ھىسسىياتى ۋە ئاجايىپ - غارايىپ تەسەۋۋۇرلىرى بىلەن ئونۇشلۇق، بىز قەدىمقىلارنىڭ ئېكىسپلېمېنتاتسىيە قىلىنماسلىقىنى، ئېزىل - مەسلىكىنى ئىزلەيدىغان «جەننەت» ناملىق ئەسەرگە ئوخشاش ئەسەر - لەرنى ئۈگەنگىنىمىزدە، بۇ ئەسەرلەر بىزنى بۈگۈنكى سوتسىيالىستىك ئىشلارنى تېخىمۇ قەدىرلەيدىغان قىلدۇ ۋە بىزنىڭ ھەسسىلەپ ئىرىشچانلىق كۆرسىتىپ ھازىرقى زامان پەن - تېخنىكىسىنى ئىگەللە - شىمىزگە ئىلھام بېرىدۇ. يېڭى خەلق ئەدبىياتى ئىجادىيىتىگە كەل - سەك، بۇ ئەسەرلەردە خەلقنىڭ خوجايىنلىق پوزىتسىيىسى بىلەن ئۆزىنى ئۇنتۇغان ھالدا ئەمگەك قىلىش روھى مەدھىيەلەنگەن، ئۇنىڭ تەربىيە ۋە ئىلھام بېرىش رولى ئۈستىدە كۆپ توختىلىشىمىز ھاجەتسىز بولسا كېرەك.

سەنئىيە كۈرەش ئاساسى تېما قىلىنغان خەلق ئەدبىياتى ئىجا - دىيىتى، خەلق ئەدبىياتىنىڭ دېموكراتىيىگە ۋە ئىنقىلاۋىي روھقا باي بولغان جەۋھىرىي قىسمى. بۇ خىل ئەسەرلەر سەنئىيە جەمئىيەت تارىخىنىڭ ئەينەن تەسۋىرى، ئەمگەكچى خەلق ئۆزلىرىنىڭ قان ۋە ياشلىرى بىلەن يېزىپ چىققان داستانلار بولۇپ، ئۇ بۇرۇندىن تارتىپ ئاممىنىڭ كۈرەش ئىرادىسىگە ئىلھام بېرىش رولىنى ئويناپ كەلدى، ھازىرمۇ ئۆز ئەھمىيىتىنى يوقاتقنى يوق. ئىنقىلاۋىي ئۇرۇش يىللى - رىدا يولداش ماۋزېدۇڭ «ئىزوف مەسەللىرى» ئىچىدىكى دىخان بىلەن يىلان مىكايىسىنى نەقىل كەلتۈرۈپ، پۈتۈن پارتىيىنى گومىن - داك ئەكسىيەتچىلىرىنىڭ ماھىيىتىنى تولۇق تونۇۋېلىشقا تەربىيەلەپ،

كىشىلەرنى يىلانغا ئوخشايدىغان ياۋۇز ئادەملەرگە ئىچ ئاغرىتماسلىققا
ئۈندىگەن. ھازىرمۇ بىز يەنىلا خەلقنىڭ خەلق ئەدەبىياتىدا ئىپادى-
لەنگەن ئەقىل-پاراستىنى قوبۇل قىلىپ، خەلق ئەدەبىياتىنىڭ
ئېزىلىشكە ۋە تاجاۋۇزچىلىققا قارشى كۈرەش قىلىش روھىنى جارى
قىلدۇرۇشقا مۇھتاجمىز. خەلق ئەدەبىياتىدا ئەزەلدىن يۆڧىي، چى
جىگۋاڭ، جېڭ چىڭگۈڭ قاتارلىق ۋەتەنپەرۋەر قەھرىمانلار مەدھىيە-
لەنگەن، چىن خۇيغا ئوخشاش ۋەتەن خائىنلىرى تىللانغان ۋە جازا-
لانغان، بىز مۇنداق ۋەتەنپەرۋەرلىك روھىنى ئەۋلاتتىن - ئەۋلاتقا
داۋاملاشتۇرۇشىمىز كېرەك.

خەلق ئەدەبىياتى ئېلىمىز خەلقنىڭ گۈزەل ئەخلاقىي پەزىلىتىنى
جارى قىلدۇرۇش جەھەتتىمۇ بىزنى مول ئۈگىنىش ماتىرىيالى بىلەن
تەمىنلەيدۇ. خەلق ئەدەبىياتى تارىختىن بۇيان ئومۇم ئۈچۈن ئۆزىنى
ئۈنتۈيدىغان، ئامما ئۈچۈن ئۆزىنى قۇربان قىلىدىغان، نامرات ۋە
ئاجىزلارغا خەيرىخاھلىق قىلىدىغان، ئېزىلىشكە قارشى تۇرىدىغان
شەخسلەرنى مەدھىيەلەپ كەلدى. دايۋىنىڭ سۈنى تىزگىنلەش ئۈچۈن
ئۆز ئۆيىنىڭ ئالدىدىن ئۈچ قېتىم ئۆتۈپمۇ ئۆيىگە كىرمىگەنلىكى،
نەچچە مىڭ يىلدىن بۇيان ئېغىزدىن - ئېغىزغا كۆچۈپ يۈرمەكتە؛
باۋگۇڭ ئەزىگە خالىس ھۆكۈم چىقىرىدىغان، قانۇننى ئادىللىق
بىلەن ئىجرا قىلىدىغان، قىلچىمۇ يۈز - خاتىرە قىلمايدىغانلارنىڭ
ئۈلگىسى سۈپىتىدە خەلق ئارىسىدا ناھايىتى يۇقۇرى ھۆرمەتكە
سازاۋەر بولۇپ كەلدى. خەلق ئەدەبىياتىدا، ئومۇمەن ئىشچان،
سەمىمى، سادىق، ئىتتىپاقلىقنى تەكىتلەيدىغان، كوللىكتىپقا ئېتىۋار
قىلىدىغان.... ئىدىيەۋى خىسلەتلەرمۇ مۇئەييەنلەشتۈرۈلىدۇ؛ سۆزى
بىلەن ھەرىكىتى ئوخشاش بولمايدىغان، باشقىلارنىڭ زىيىنى ھىساۋغا
ئۆزىنى بېيىتىدىغان، ئاچكۆزلۈك قىلىدىغان، ۋاپاغا جاپا قىلىدىغان
قىلىقلار رەھىمسىز ھالدا مەسخىرە قىلىنىدۇ ۋە پاش قىلىنىدۇ.

فېئوداللىق جەمئىيەتتىكى خەلق ئەدەبىياتىدا فېئوداللىق ئەخلاق ۋە نىكا تۈزۈمىگە قاتتىق قارشى تۇرۇلىدۇ، كېلىننى خارلايدىغان، قېينىنا ۋە پەرزەنتلىرىنىڭ بەختىگە ئولتۇرىدىغان ئاتا-ئانىلار ھەمىشە دىگۈدەك تەنقىت ۋە قاغىشقا ئۇچرايدۇ، لېكىن ئامما بۇنىڭلىق بىلەن نورمال ئەخلاقىي قائىدىلەرنى ئىنكار قىلىۋەتكىنى يوق، «خوتۇن ئالغاندىن كېيىنلا ئاتا-ئانىسىنى ئۇنتۇپ كېتىدىغان» بەزى ياشلار نۇرغۇن ناخشا-قوشاقلاردا مەسخىرە قىلىنغان. بۇ ئارقىلىق كىشىلەر يۇمۇرلارغا قىزىقىش بىلەن بىللە تەجرىبە-ساۋاقلارنى قوبۇل قىلىشقا دەۋەت قىلىنغان. ئومۇمەن بۇلارنىڭ بارلىقى ئۇزۇن مۇددەتلىك تۇرمۇش سىنىغىدىن ئۆتكەن، كىشىلەر ھەرىكىتىگە يېتەك-چىلىك قىلغان ئەخلاقىي قائىدىلەر ۋە ئەخلاق كۆزقاراشلار بولۇپ، مۇنداق پايدىلىق ئىدىيەۋى ئوزۇقنى قوبۇل قىلىش بىزنىڭ كوممۇنىستىك ئەخلاقىي-پەزىلەتنى يېتىشتۈرۈشىمىزدىكى مۇھىم تەرەپ.

(2) خەلق ئەدەبىياتىنىڭ بەدىئىيلىك جەھەتتىمۇ، ئوخشاشلا ئۈگىنىشىمىزگە ئەرزىيدىغان نۇرغۇن قىممەتلىك نەرسىلەر بار. خەلق ئەدەبىياتىنىڭ شەكلى ئادەتتە ناھايىتى ئاددىي ھەم جانلىق بولۇپ، ئامما بىرقەدەر ئاسان قوبۇل قىلالايدۇ. لېكىن، خەلق ئەدەبىياتىدا غايەت كاتتا ۋە ئۇزۇن ئەسەرلەرمۇ يوق ئەمەس، مەملەكىتىمىزدىكى كۆپلىگەن ئاز سانلىق مىللەتلەرنىڭ ئۇزۇن داستانلىرى بار. بۇلارنىڭ ئىچىدە بەزىلىرى ھەجىمى جەھەتتە دۇنيادا كەم ئۇچرايدۇ. مەسىلەن، زاخۇلارنىڭ «گېسار» داستانى بىر مىليون مىسراغا يېتىدۇ؛ قىرغىزلارنىڭ «ماناس» داستانىمۇ نەچچە يۈز مىڭ خەتلىك چوڭ ئەسەر بولۇپ، بۇلار پۈتكۈل جۇڭگو ئەدەبىيات تارىخىدا شانلىق سەھىپىلەرنى ئىگەللەيدۇ. خەنزۇلارنىڭ ناخشىلىق سۆز (بىيىت) ئېيتىشىشلىرىمۇ ئوخشاشلا سەنئەتكارلارنىڭ ئەۋلادتىن-ئەۋلاتقا توپلىغان بەدىئىي ئەسەرلىرى بار. گەرچە خەلق

ئەدبىياتىدىكى نۇرغۇن ئەسەرلەر مەلۇم بىر ۋاقىتتا، مەلۇم بىر كۆلىمىدە ئېھتىياجغا ئۇيغۇنلىشىش يۈزىسىدىن بارلىققا كەلگەن بولسىمۇ، پىششىق بولمىغاچقا، ۋاقىتنىڭ ئۆتۈشى بىلەن ناھايىتى تېزلا يوقاپ كېتىدۇ. لېكىن، بۇ پەقەت بىر جەھەتتىكى ئەھۋال بولۇپ، يەنە بىر جەھەتتىن ئالغاندا، خەلق ئەدبىياتىدىكى بەزى ئەسەرلەر جەمئىيەتتە مەۋجۇت بولۇپ تۇرۇۋاتقان زىددىيەتلەرنى جانلىق ئەكس ئەتتۈرۈپ، كەڭ ئامما كۆڭۈل بۆلىدىغان مەسىلىلەر ۋە غايىلەرنى ئىپادىلىگەن؛ ئۇلار ئۇزاق تارىخى دەۋرلەر داۋامىدا تارقىلىپ، كەڭ رايونلار ھەمدە ھەر مىللەت خەلقىنىڭ ئورتاق ياققۇرۇشىغا مۇيەسسەر بولغان ۋە ھەر خىل ئەدبىيات - سەنئەت شەكىللىرىگە ئارقا - ئارقىدىن ئۆزلەشتۈرۈلگەن. خۇددى پادىچى يىگىت بىلەن توقۇمىچى قىز، مېڭ جياڭنۇي، لۇبەن، لياڭ سەنبو بىلەن جۇيىڭتەي، كۈلرەڭ بۆرە قاتارلىقلار توغرىسىدىكى رىۋايەت ۋە چۆچەكلەرنىڭ ھەممىسى شۇنداق. ئۇزاق مۇددەت تارقىلىش جەريانىدا، ئۇلار ئىدىيىۋىلىك ۋە بەدىئىيلىك جەھەتلەردە بارغانچە تولۇقلىنىپ، بىر خىل «مەڭگۈلۈك سېھرىي كۈچ» كە ئىگە بولغان. ئۇنىڭ ماھىيىتى ھەرقايسى دەۋرلەردە ئۆزگەرمەيدۇ، ھەممە ئۇلارنى ئۆزىنىڭ نەرسىسى قىلسا بولىدۇ»^① شۇنداق قىلىپ ئۇ بىزنىڭ مىللى مەدەنىيىتىمىزنىڭ مۇھىم تەشكىلى قىسمىغا ئايلانغان.

خەلق ئەدبىياتى ئاددى، جانلىق شەكىللەرنى قوللىنىپ، مول ئىجتىمائىي تۇرمۇش مەزمۇنىنى ئەكس ئەتتۈرۈش، روشەن، جانلىق ۋە فايەت زور يىغىنچاقلىققا ئىگە ئوبرازلار ۋە تىپلارنى يارىتىشقا

① ئېنگېلس: «گېرمانىيىنىڭ خەلق رىۋايەتلىرى»، «ماركس، ئېنگېلس سەنئەت توغرىسىدا» 4 - توم، خەلق ئەدبىياتى نەشرىياتىنىڭ 1966 - يىلقى نەشرى، خەنزۇچە 406 - بەت.

ئەپلىك. ئېلىمىزنىڭ خەلق ئەدىبىياتىدىكى، مەسىلەن، كۋاپۇ،
دايۋى، جىڭ ۋېي، يۈي گۇڭ، ليۈسەنجېي، خۇا مۇلەن، ئاسىيا،
ئەپەندى، ۋۇسۇڭ، شۇنىڭدەك يۇقۇرىدا تىلغا ئېلىنغان گېسار،
ماناس، لۇبەن، مېڭ جياڭنۇي قاتارلىقلارنىڭ ھەممىسى مەشھۇر
تېپىك شەخسلەر، ئۇلاردىن قالسا، كونكىرت ئىسمى باشقا-باشقا،
لېكىن ئەقىل-پاراسىتى بىلەن نام چىقارغان يىللىقچىلار، چىۋەر
ئاياللار قاتارلىقلارمۇ بار، بۇلار مەلۇم تېپىكلىككە ئىگە. بۇ شەخس-
لەر ئىچىدە بەزىلىرى ئۇزۇن داستانلاردا (خەلق داستانلىرى،
مەددالىق قاتارلىقلاردا) يارىتىلغان، بىراق يەنە بىرمۇنچىلىرى
قىسقا چۆچەك، رىۋايەت ۋە ھىكايىلەردە يارىتىلغان. شۇنداق بولغاچقا،
بەزى قىممەتلىك ئەدىبىي ئەسەرلەرنى ۋە ئۇلارنىڭ ئىجات قىلىش
داۋامىدىكى تەجرىبىلىرىنى ئوبدان ئۈگىنىشىمىز ۋە يەكۈنلىشىمىز لازىم.
كونا زاماندا، ئەمگەكچى خەلق مەدىنىيەتنى ئىگەللەش ھوقۇ-
قىدىن مەھرۇم قىلىنغاچقا، ئۇلارنىڭ مۇتلەق كۆپ ساندىكىلىرى
ساۋاتسىز ئىدى، بۇ، ئۇلارنىڭ ئىجادىيەت بىلەن شۇغۇللىنىشىغا
پايدىسىز بىر شارائىت ئىدى. لېكىن، بۇ نەرسە ئۇلارنى قورقتال-
مىدى، ئۇلار ساۋاتسىز بولسا ئادەت تىلى ئارقىلىق ئىجات قىلدى،
ۋاھالەنكى، ئەدىبىيات-سەنئەت ئىجادىيىتىنىڭ قانۇنىيىتى بار، بۇ
خىل قانۇنىيەتنى يالغۇز مەدىنىيەت سەۋىيىسى يۇقۇرى بولغانلارلا
ئىگەللىگەن ئەمەس، ساۋاتسىز ئەمگەكچىلەرمۇ ئۆزلىرىنىڭ ئىجادىيەت
ئەمىلىيىتى داۋامىدا، بەدىئىي ئىجادىيەتنىڭ قانۇنىيەتلىرىنى ئىگەللەپ
ئالغان، پۈتكۈل ئەدىبىيات سەنئەتنىڭ تەرەققىيات تارىخىدىن قارى-
غاندا، بەزى ئەدىبىيات-سەنئەت ئىجادىيىتىنىڭ قانۇنىيەتلىرى،
ئالدى بىلەن ئۇلارنىڭ ئىجادىيەت ئەمىلىيىتىدە جارى بولۇپ
كەلگەن. مەسىلەن، ئەدىبىيات-سەنئەت ئىجادىيىتىدە ئوبرازلىق
تەپەككۈر بولىدۇ. ئوبرازلىق تەپەككۈر ئىچىدە، تەسەۋۋۇر ئىنتايىن

مۇھىم رول ئوينايدۇ. بۇ خىل تەسەۋۋۇرنىڭ كۈچى ئادەملەرنىڭ تەبىئەت بىلەن بولغان كۈرۈشى داۋامىدا راۋاجلانغان ھەمدە ئالدى بىلەن ئىپتىدائى چۆچەكلەر ۋە پانتازىيلىك ھىكايىلەردە ئىپادىلەنگەن. گوركى شۇنداق قارايدۇكى، ئادەمنىڭ «تونۇشى» ۋە «تەسەۋۋۇرى» ئىككى خىل قۇدرەتلىك ئىجادىي كۈچ. ئاددىلاشتۇرۇپ ئېيتساق: «بىلىش - تەپەككۈر قىلىش دىمەكتۇر. تەسەۋۋۇر ماھىيەت جەھەتتىن ئالغاندا، دۇنيا ئۈستىدە تەپەككۈر يۈرگۈزۈش دىمەكتۇر. لېكىن، بۇ ئاساسەن ئوبراز ئارقىلىق تەپەككۈر قىلىنىدۇ، مانا بۇ بەدىئى تەپەككۈر قىلىش دىيىلىدۇ. شۇنداق دېيىشكە بولىدۇكى: تەسەۋۋۇر - تەبىئەتكە ئاتا قىلىنغان ئىستىخپىلىك ھادىسىلەر بىلەن شەيئەلەرنىڭ ئادەملەرنىڭ پەزىلىتى، سەزگۈسى ۋە ھەتتاكى غەرىزىدىن ئىبارەت ئىقتىدارى بولۇپ ھىساپلىنىدۇ.»^① گوركى بۇ يەردە ئېيتقان تەسەۋۋۇرنىڭ ئالاھىدىلىكى ئوخشاشلا قەدىمقى زامان رىۋايەتلىرىنىڭ ئالاھىدىلىكى. قەدىمقى چۆچەكلەرنىڭ كۆپىدە تەبىئەت كۈچى ئوبرازلاشتۇرۇلۇپ، تەسەۋۋۇر داۋامىدا ئادەمنىڭ تەبىئەتتىنمۇ بەكرەك قۇدرەتلىك بولۇشىنى ئارزۇ قىلىش غايىسى ئەكس ئەتتۈرۈلگەن. چۆچەكلەر، خەلق رىۋايەتلىرى ۋە بەزى ھىكايىلەردىكى تەسەۋۋۇر ۋە خىياللار خەلق ئەدبىياتىدىكى غايەت زور بىر ئىجادىيەت بولۇپ، ئۇ ئەدبىياتتا رىياللىقنى ئەكس ئەتتۈرۈش، غايىنى ئىپادىلەشتىكى بىپايان زىمىننى ئېچىپ بېرىش بىلەن تارىختىن بۇيان يازغۇچىلارنىڭ دىققەت - ئېتىۋارىنى قوزغاپ كەلدى.

خەلق ئەدبىياتىنىڭ ئەدبىياتتىكى يەنە بىر تۆھپىسى شۇكى، ئۇ يېڭى شەكىلنى ئىجات قىلىپ ۋە راۋاجلاندۇرۇپ، ئۈزلۈكسىز

① گوركى: «يېزىقچىلىقنى قانداق ئۈگەنگەنلىگىم توغرىسىدا»، «دېسىر - قاتسىيە ئىلمى»، خەنزۇچە 16 - بەت.

ھالدا ئەدبىياتقا يېڭى زىمىن ئېچىپ بەردى. خەلق ئاممىسىنىڭ ئەدبىيات - سەنئەت شەكلى جەھەتتىكى ئىجادىي كۈچى كىشىنى ھاڭ - تاڭ قالدۇرىدۇ. بولۇپمۇ تىل جەھەتتىن ئېيتقاندا، ئۇ بىزنىڭ خەلق تىلىنى ئەستايىدىل ئۈگىنىشىمىزگە ئەرزىيدۇ.

خەلق ئەدبىياتىدا خەلق ئاممىسى جانلىق تىل ئىشلىتىدۇ. بۇ خىل تىل ئەسلىدە ئىنتايىن مول بولۇپ، ئۇ ئىجادىيەت داۋامىدا يەنە تەكرار پىششىقلىنىدۇ ۋە تاللىنىدۇ. بۇنىڭ بىلەن مىللى تىلنىڭ ئىسلى خۇسۇسىيىتى يەنىمۇ گەۋدىلىنىدۇ. شۇڭا كىلاسسىك يازغۇچىلارنىڭ ناھايىتى كۆپلىرى ئانا تىلنى خەلق ئەدبىياتىدىن ئۈگىنىشكە ئەھمىيەت بەرگەن. پۇشكىن ياش يازغۇچىلارغا مۇنداق دېگەن ئىدى: «خەلقنىڭ كۈندىلىك ئاددى تىلىغا زەڭ قويۇڭلار»، «سىلەر بۇ تىلدىن زور ناللاردىن ھەرگىز تاپالمايدىغان نەرسىلەرنى ئۈگىنە - لەيسىلەر، ئورۇس تىلىنىڭ بايلىقلىرى بىلەن تەلتۆكۈس تونۇشۇش، قەدىمقى زاماننىڭ ناخشا - مۇزىكىلىرى، ھىكايىلىرى قاتارلىقلارنى تەتقىق قىلىش تامامەن زۆرۈر:..... پۇقرالارنىڭ ئېغىز تىلىنى بەكمۇ ئەستايىدىل تەتقىق قىلىشقا ئەرزىيدۇ؛ ياش يازغۇچىلار، پۇق - رالارنىڭ چۆچەكلىرىنى ئوقۇش ئارقىلىق ئورۇس تىلىنىڭ ئىپادى - لەش ئىقتىدارىنى چۈشىنىڭلار.»^①

ئاددى، ئىخچام، ئوبرازلىق بولۇش خەلق ئەدبىياتى تىلىنىڭ ئورتاق ئالاھىدىلىكى. ئەينەنەلىك - چىنلىق خەلق ئەدبىياتىنىڭ جەننى. «يالغان شېئىر بولىدۇ، لېكىن يالغان قوشاق بولمايدۇ.»^②

① «پۇشكىن ۋە خەلق ئەدبىياتى» دېگەن ماقالىدىن نەقىل كەلتۈرۈلگەن، «سوۋېت خەلق ئەدبىياتىغا دائىر ماقالىلار توپلىمى»، يازغۇچىلار نەشرىياتىنىڭ 1958 - يىلقى نەشرى، خەنزۇچە 121 - بەت.

② فېڭ بېڭلۇڭ: «قوشاق ھەققىدە»، «قوشاقلار»، جۇڭخۇا كىتاب ئىدارە - سىنىڭ 1962 - يىلى نەشرى.

دوقشاقلارنىڭ ھەر جۈملىسى ھەقىقەت. مانا بۇ سۆزلەردە كەلگەن ئەمگەكچى خەلقنىڭ ھەقىقى ھىسسىياتى ئەكس ئەتتۈرۈلگەن، راست سۆزلەنگەن ئەسەرلەر ئامما تەرىپىدىن قوبۇل قىلىنىدىغانلىغىنى ۋە تارقىلىش ئىمكانىيىتىگە ئىگە بولىدىغانلىغىنى چۈشەندۈرۈپ بېرىدۇ. مانا بۇ خەلق ئەدىبىياتىنىڭ ساددىلىقتىن خالى بولالماسلىقتەك خۇسۇسىيىتىنى بەلگىلىگەن. خەلق ئەدىبىياتى كىشىلەرنىڭ يۈرەك ساداسىنى ئەينەن تارقىتىدۇ. ئۇنىڭدىكى يۈكسەك تىل مەنىسى ئۇنىڭ ھەمىشە ھېچقانداق ئورۇنسىز تۈزۈش ۋە زىننەتلىنىشىزلا تۇرمۇشنىڭ گۈزەللىكىنى ئەڭ زور دەرىجىدە ئىپادىلەپ، كىشىلەرنىڭ يۈرەك تارىسىنى شۇ زامات تىترىتەلىشىدە. تىلنى ئۆزلەشتۈرۈشتىن ئىبارەت بۇ خىل ئىقتىدارنى ئادەتتە يازغۇچىلار تولمۇ جانلىق ئۆگىنىش ئارقىلىقلا قولغا كەلتۈرەلەيدۇ. ھالبۇكى، بۇ خەلق ئەدەبىياتىدا تەييار بار نەرسە.

ئىخچام بولۇشۇمۇ ئەدىبىي تىلدا ئىگەللەش قىيىن بولغان بىر ئۇسلۇپ. ئىخچام دىگەن ئاددى دىگەنلىك ئەمەس. ئۇ مەزمۇنىنى تولۇقلاشنى ئالدىنقى شەرت قىلىدۇ. شەيئىلەر بىلەن پىششىق تونۇش-قاندا، مۇھىم نۇقتىنى ئىگەللەشكە ماھىر بولغاندىلا، ئاندىن ئىپادىلەش ئىخچام ۋە دەل بولىدۇ. خەلق ئاممىسى ئۆزى ئىپادىلەيدىغان تۇرمۇشنى ھەممىدىن بەك چۈشىنىدۇ، ئۇلارنىڭ ئىزھار قىلىدىغىنى ئۆزلىرىنىڭ بېشىدىن ئۆتكەن ھىسسىياتلار، يەكۈنلەيدىغىنى ئۆزلىرىنىڭ ئەمىلىيەت داۋامىدا قولغا كەلتۈرگەن مۇۋەپپەقىيەت تەجرىبىلىرى ياكى مەغلۇبىيەت ساۋاقللىرى. شۇنداق بولغاچقا، ئۇلار چۈشىنىشلىك، ئېنىق، ئىخچام ۋە مەزمۇنلۇق بولۇشنى ئىشقا ئاشۇرۇپ، خۇددى تەمسىل ۋە ھىكمەتلىك سۆزلەرگە ئوخشاش بىر-ئىككى جۈملە سۆز، بىرەر-ئىككى قۇر خەت بىلەنلا ناھايىتى جانلىق ئوبرازلارنى يارىتالايدۇ، چوڭقۇر مەنىلىك پەلسەپىۋى قاندىلەرنى يىغىدۇ.

چاقىلىيالايدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن، كىلاسسىك يازغۇچىلار تەمسىلەرنى ئۈگىنىشكە تولمۇ ئەھمىيەت بەرگەن ھەمدە ئۇنىڭدىن مول تىل ماتېرىيالى ئېلىپ ۋە ئۇنى ئۈگىنىپ ئۆز تىلىنى ئىخچاملاشتۇرغان ھەمدە ئوبرازلارنى تەكەممۇلاشتۇرغان.

يۇقۇرىدا بىز خەلق ئەدبىياتىنى ئۈگىنىپ، ئۇنىڭ ئىچىدىكى خەلقنىڭ ئىدىيە ۋە سەنئىتىدىن ئوزۇق ئېلىشقا دائىر مەسىلىلەرنى قىسقىچە سۆزلەپ ئۆتتۇق. بۇ مەسىلىلەرنىڭ ھەممىسى كۆپلىگەن يازغۇچىلارنىڭ ئەمىلىيىتى ئىسپاتلىغان تەجرىبىلەر. بىز ئەدبىيات - سەنئەت ۋە تىل بىلىملىرىنى ئومۇميۈزلۈك ئىگەللەشتە، خەلق ئەدبىياتىدىن چەتئىسەك زادى بولمايدۇ.

3. خەلق ئەدبىياتىنى ئۈگىنىپ، خەلق ئەدبىياتىنىڭ تۈرلۈك پەن - مەدەنىيەت ئىشلىرى قۇرۇلۇشىدىكى رولىنى تولۇق جارى قىلدۇرۇش.

خەلق ئاممىسى خەلق ئەدبىياتىدىن پايدىلىنىپ ئۆزلىرىنىڭ تۇرمۇشىنى ئەكس ئەتتۈرۈپ، ئۆزلىرىنىڭ مۇھەببەت ۋە نەپرەتنى ئىپادىلەيدۇ. شۇنىڭدەك خەلق ئاممىسى خەلق ئەدبىياتى ئارقىلىق تەبىئەت ۋە ئىشلەپچىقىرىش ھەققىدىكى بىلىملەرنى توپلاپ، جەمئىيەت تۇرمۇشىنىڭ ھەرقايسى جەھەتلىرىدىكى تەجرىبىلەرنى يەكۈنلەپ، شۇ ئارقىلىق ئۆزلىرىنىڭ تۈرلۈك مەقسەتلىرىگە يېتىدۇ. مانا بۇ، خەلق ئەدبىياتىنىڭ ئادەتتە يازغۇچىلار يازغان ئەسەرلەرگە زادى ئوخشىمايدىغان بىر ئالاھىدىلىكى. شۇڭلاشقا خەلق ئەدبىياتى يالغۇز ئەدبىي قىممەتكە ئىگە بولۇپلا قالماستىن، بەلكى ئىجتىمائىي پەن ۋە تەبىئىي پەن تەرەققىياتىغا نىسبەتەنمۇ ھەر جەھەتلىمە قىممەت ھەم ئەھمىيەتكە ئىگە.

(1) خەلق ئەدبىياتى مۇھىم سىياسىي ئەھمىيەتكە ئىگە. خەلق ئەدبىياتى جەمئىيەتنىڭ ئەڭ تۆۋەن قاتلىمىدىن كەلگەن، شۇڭا

قەدىمدىن تارتىپ ھەرقايسى سىنىپلار ئۈنىمىغا سىياسى جەھەتتىن ئەھمىيەت بەرگەن. ئېلىمىزنىڭ قەدىمقى فېئوداللىق جەمئىيەتتە، ئېيتىشلارغا قارىغاندا، ھۆكۈمەت شېئىر-قوشاق توپلاش ئەمەلدارلىرىنى بەلگىلەپ، مەخسۇس خەلق قوشاقلارنى توپلاتقۇزغان، ئۇلارنىڭ مۇنداق قىلىشتىكى سىياسى مەقسىدى «ئۆرپ-ئادەتكە قاراپ، پايدا-زىياننى بىلىش»^① ئىدى. يېقىنقى زامان كاپىتالىزىمى، خۇسۇسەن جاھانگىر دۆلەتلەر ئۆز دۆلىتىدىكى خەلق ۋە مۇستەملىكىلىرىگە بولغان ھۆكۈمرانلىغىنى كۈچەيتىش ئۈچۈن، خەلق ئەدەبىياتىنى تەتقىق قىلىشقا ناھايىتى كۆڭۈل بۆلدى. تارىختىكى دىخانلار قوزغىلىڭى، ئىشچىلارنىڭ ئىنقىلاۋىي ھەرىكىتى ۋە پۇرولېتارىيات ئىنقىلاۋىنىڭ ئۇستازلىرى بولسا ھەرقايسى ئېكسپىلاتاتسىيە قىلغۇچى سىنىپلاردىن پەرىقلەندۈرۈلگەن ھالدا، خەلق ئەدەبىياتىدىن خەلق مەنپەئەتى يولىدا پايدىلاندى. ماركس ۋە ئېنگېلسلار خەلق ناخشىسىنىڭ سىياسى ئەھمىيىتىگە ناھايىتى كۆڭۈل بۆلگەن. ھەمىشە ئۇنى كۈرەشنىڭ بىر خىل قورالى قىلغان. لېنىنمۇ ئۆز سۆزلىرىدە خەلق ئەدەبىياتى ئىجادىيىتىنى سىياسى نۇقتىدىن ئومۇملاشتۇرۇش ۋە تەكشۈرۈش، خەلقنىڭ ئۈمىدى ۋە ئارزۇ-تىلەكلىرىنى خەلق ئەدەبىياتى ماتېرىياللىرىغا ئاساسەن تەتقىق قىلىش خىزمىتىگە ئەھمىيەت بېرىشنى ئالاھىدە تەكىتلىگەن.

خەلق ئەدەبىياتى كەڭ ئىجتىمائىي تۇرمۇشنى ئەكس ئەتتۈرىدۇ، ئۇ يەنە خەلقنىڭ رىئال جەمئىيەت ۋە سىياسىغا بەرگەن باھاسىنىمۇ ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن گومورو مۇنداق دېگەن ئىدى: «خەلق ئەدەبىياتى - سەنئىتى بىر ئەينەك بولۇپ، ئۇ سىياسىنىڭ قىياپىتىنى كۆرسىتىدۇ.»^② مەسلەن، ياپون باسقۇنچىلىرىغا قارشى

① «خەننامە. سەنئەت ھەققىدە».

② گومورو: «خەلق ئەدەبىياتى - سەنئىتىنى تەتقىق قىلىشىمىزدىن مەق».

ئۇرۇش دەۋرىدە، جۇڭگو كوممۇنىستىك پارتىيىسى پۈتۈن مەملىكەت خەلقىگە رەھبەرلىك قىلىپ ياپون باسقۇنچىلىرىغا قارشى ئۇرۇشنى قەتئىي داۋاملاشتۇرۇپ، مىللىتىمىزنى خەۋپتىن قۇتقۇزدى، ئازات رايونلاردا كەڭ خەلق قەد كۆتىرىپ ئازات بولدى. شۇڭا ئۇلار پارتىيە ۋە يولداش ماۋ زېدۇڭ قاتارلىق ئىنقىلاۋىي داھىلارنى مەدھە-يىلەيدىغان «شەرق قىزاردى» قاتارلىق ناخشىلارنى ئېيتىپ، پۈتۈن مەملىكەت خەلقىنىڭ قەلبىنى ئىپادىلەپ، دەۋر ئاۋازىنى تارقىتىپ، مەدەنىيەت زور ئىنقىلاۋىي داۋامىدا لىن بياۋ ۋە «تۆت كىشىلىك گۇرۇھ» تەتۈر يولغا مېڭىپ، خەلق ئىگىلىكىنى ھالاكەت گىرداۋىغا ئاپىرىپ قويدى. پارتىيىمىزنىڭ ئىسىل ئەنئەنىلىرىگە بۇزغۇنچىلىق سالدى، جەمىيەت كەيپىياتىنى بۇزدى. شۇنىڭ بىلەن خەلق ئېغىز ئەدبىياتى ئىجادىيىتىدە «تۆت كىشىلىك گۇرۇھ» مەسخىرە قىلىنغان نۇرغۇن لەتىپىلەر ۋە جەمىيەتتىكى ناتوغرا كەيپىياتلار پاش قىلىنغان بىيىتلەر مەيدانغا كېلىپ، كەڭ خەلق ئاممىسىنىڭ غەزەپ-نەپرەتىنى ئۇلغايتتى. نوۋەتتىكى سوتسىيالىستىك زامانەۋىلاشتۇرۇش قۇرۇلۇشى داۋامىدا، ئوخشاشلا خەلق ئەدبىياتىنىڭ بۇ خىل رىيال سىياسى رولىغا ئەھمىيەت بېرىشىمىز، خەلقنىڭ دېموكراتىيە روھىنى تولۇق جارى قىلدۇرۇشىمىز لازىم.

(2) خەلق ئەدبىياتى يەنە زور تارىخىي قىممەتكە ئىگە. گوركى مۇنداق دېگەن ئىدى: «ئەگەر خەلقنىڭ ئېغىز ئىجادىيىتىنى بىلمە-گەندە، ئەمگەكچى خەلقنىڭ ھەقىقىي تارىخىنى بىلىش مۇمكىن ئەمەس». «قەدىمقى زاماندىن باشلاپ خەلق ئىجادىيىتى ئۈزلۈكسىز ۋە مۇستەقىل ھالدا تارىخقا ھەمرا بولۇپ كەلدى.»^① خەلقنىڭ

سەت»، «خەلق ئەدبىياتى - سەنئىتى مەجمۇئەسى» 1 - قىسىم.

① «سوۋېت ئەدبىياتى»، «ئەدبىيات توغرىسىدا» خەنزۇچە 113 -

يېزىق ئارقىلىق تارىخ يازغىنىغا ھازىر بىرقانچە مىڭ يىل بولدى. بىز بۈگۈن تارىخنىڭ يېزىق ئىجات بولۇشتىن بۇرۇنقى ئۇزۇن تارىخى دەۋرىنى بىلمەكچى بولىدىكەنمىز، ئارخىلوگ قېزىلمىلىرى ۋە بەزى پارچە نەرسىلەر، ئەسلىمە خاراكىتىدىكى قەدىمقى زامان ماتىرىيال خاتىرىلىرىگە تايانغاندىن باشقا، قەدىمقى زاماندىن قېپقالغان ئېغىز ئىجادىيىتىدىن تارىخى ماتىرىيال ئالالايمىز، خالاس. قەدىمقى ۋە ھازىرقى جەمىيەتتە، تەرەققىياتى ئاستا بولغان بەزى ئاز سانلىق مىللەتلەرنىڭ خەلق ئېغىز ئىجادىيىتى — ئۇلارنىڭ تارىخى بولۇپ ھىساپلىنىدۇ. ئومۇمەن ئالغاندا، مىللەتلەرنىڭ تۇرمۇشى، ئۆرپ — ئادىتى، جەمىيەت تۈزۈمى، زور تارىخى ۋەقەلەر، مەشھۇر تارىخى شەخسلەرنىڭ پائالىيىتى، مىللەتلەرنىڭ كۆچۈش جەريانى ۋاھاكا — زالارنىڭ ھەممىسى ئېغىز ئەدىبىياتىنىڭ مەزمۇنىغا سىڭگەن بولۇپ، ھەننىۋاسى ئېغىز ئەدىبىياتى ئارقىلىق ئەۋلاتتىن — ئەۋلاتقا تارقىلىپ — ساقلىنىپ كەلمەكتە. شۇڭا ماركسىزىمچى كىلاسسىك يازغۇ — چىلار خەلق ئەدىبىياتىنىڭ جەمىيەت تارىخىدىكى قىممىتىگە ئالاھىدە ئەھمىيەت بېرىدۇ. ئېنگېلس «ئائىلە، خۇسۇسى مۈلۈكچىلىك ۋە دۆلەتنىڭ كېلىپ چىقىشى» دىگەن ئەسىرىدە، ھومېرنىڭ تارىخى داستانىدىكى ماتىرىياللارغا ئاساسەن، قەدىمقى يۇنان جەمىيىتىنىڭ ھەرقايسى جەھەتلەردىكى ئەھۋاللارنى كۆپ قېتىم شەرھىلىگەن ئىدى.

يېزىق ئارقىلىق خاتىرە قالدۇرۇش بارلىققا كەلگەندىن كېيىنسى ئۇزۇن دەۋر سۈرگەن جەمىيەتتە، خەلق ئەدىبىياتىنىڭ تارىختىكى قىممىتىگە ئوخشاشلا سەل قاراشقا بولمايدۇ. سىنىپى جەمىيەتتە تارىخشۇناسلىق ھۆكۈمران سىنىپلارنىڭ قولىدا بولغاچقا، ئەمگەكچى خەلقنىڭ تارىخى ياراتقانلىغىدىن ئىبارەت رولىغا تېگىشلىك ئېتىۋار قىلىنمىغان. شۇنداقلا، بۇنىڭغا دائىر خاتىرىلەنگەنلىرىمۇ ھەمىشە

بۇرىمىلانغان، ۋاھالەنكى، خەلق بولسا ئۆز ئىجادىيىتىدە ئەينەن خاتىرىلەرنى كۆپلەپ ساقلاپ قېلىش بىلەن ئۆزلىرىنىڭ مەلۇم تارىخى ۋە ھەم شەخسلەرگە بەرگەن توغرا باھاسىنى نامايەن قىلىپ كەلگەن. مەسىلەن، تارىختا بولۇپ ئۆتكەن دىخانلار قوزغىلىڭى ۋە قوزغىلاڭ داھىلىرىنىڭ ھۆكۈمران سىنىپلارنىڭ «توغرا تارىخى» دا ئەيىبلەنمىگىنى يوق. ھالبۇكى، خەلق ئىجادىيىتىدە بولسا، ئۇلار قىزغىن مەدھىيەلەنگەن. ئۇلارنىڭ ئىشلىرىنىڭ ھەققانى خاراكتىرى، ئاممىنىڭ ئۇلارنىڭ تارىخى تەشەببۇسكارلىق روھىنى قوللىغانلىغى مەدھىيەلەنگەن. بۇ ئىككى خىل باھا، ئىككى خىل پوزىتسىيىنىڭ قايسى تارىخى چىنلىققا بەكرەك ئۇيغۇن كېلىدۇ؟ ئەلۋەتتە، ئال-دىنقىسى ئەمەس، كېيىنكىسى ئۇيغۇن كېلىدۇ. خەلق ئەدبىياتى مۇئەييەن تارىخى شارائىتتا كەڭ خەلق ئاممىسىنىڭ تۇرمۇشى ۋە ئىدىيە ھىسسىياتىنىڭ ئەينەن ئەكس ئەتتۈرۈلۈشى بولۇپ، ئۇ خەلقنىڭ ئۈمىدى ۋە غايىسىنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ، ئۇنىڭدىن تارىخنىڭ جانلىق مەزمۇنىنى ۋە تەرەققىيات يۆنىلىشىنى بىلىشكە بولىدۇ. ھەتتا بەزى ئەسەرلەرنىڭ ئۆزى ھەقىقىي تارىخ بولىدۇ، لېكىن شۇنى كۆرۈشمىز كېرەككى، خەلق ئىجادىيىتى ئېغىزدىن - ئېغىزغا تارقىلىدىغان بىر خىل ئەدبىيات بولۇپ، ئۇنىڭ تىلى ۋە تەپسىلاتلىرى دائىم ئۆزگىرىپ تۇرىدۇ، بىرەر ئىش ياكى مەلۇم بىر شەخس-لەر توغرىسىدا دائىم ئوخشاش بولمىغان گەپ - سۆزلەر بولىدۇ. ھىكايە تەرىقىسىدىكى ئەسەرلەردە دائىم تەسەۋۋۇر ئامىللىرى بىلەن ئەمىلىي تۇرمۇش ھادىسىلىرى ئارىلىشىپ كەتكەن بولىدۇ. شۇڭلاشقا بىز ئۇنى تارىخى ماتىرىيال سۈپىتىدە ئىشلەتكەندە پەقەندۈرۈش-مىز زۆرۈر، ئۇنداق قىلمىغاندا، ئۇنىڭ تارىخشۇناسلىقتا ئويناشقا تېگىشلىك رولىنى جارى قىلدۇرۇشىغا دەخلى يەتكۈزۈپ قويمىز.

(3) تارىخشۇناسلىققا ئوخشاشلا پەلسەپە، جەمىيەتشۇناسلىق، مىللەتشۇناسلىق، خەلق ئۆرپ-ئادىتىشۇناسلىق، پىداگوگىكا ئىلمى، تىلشۇناسلىق قاتارلىق ئىجتىمائى پەنلەرمۇ خەلق ئەدبىياتىدىن كېرەكلىك ماتېرىياللارنى ئالسا بولىدۇ. ئۇلارنى بۇ يەردە بىر-بىرلەپ بايان قىلىپ ئولتۇرمايمىز. تۆۋەندە خەلق ئەدبىياتىنىڭ تەبىئى پەنلەر ساھەسىدىكى قىممىتى ۋە ئەھمىيىتى ئۈستىدە قىسقىچە توختىلىپ ئۆتىمىز.

ئېلىمىز - يېزا ئىگىلىكى جەھەتتە خېلى بۇرۇن تەرەققى قىلغان بىر دۆلەت. ئۆتمۈشتە دىخانلارنىڭ ھاۋا رايى ۋە ئىشلەپچىقىرىشقا دائىر بىلىم ۋە تەجرىبىلىرى ئاساسەن دىخانلارنىڭ تەمسىللىرى ئار-قىلىق ئىپادىلەنگەن، شۇڭا تارىختىكى يېزا ئىگىلىك ئىلمى ۋە مەدەنىيەت ئىلمى قاتارلىق جەھەتلەردىكى ئەسەرلەرنىڭ ھەممىسىدە دىخانلار تەمسىللىرىنى ماتېرىيال سۈپىتىدە ئىشلىتىشكە ناھايىتى ئەھمىيەت بېرىلگەن، ئاشۇ ساھەلەر دائىم مۇشۇ يول ئارقىلىق دىخانلارنىڭ ئىشلەپچىقىرىش تەجرىبىلىرىنى يەكۈنلىگەن. دىخانلارنىڭ تەمسىللىرىدە ئىشلەپچىقىرىش ۋە تەبىئەت ھادىسىلىرىنى كۆزدە تىش قاتارلىقلارغا دائىر ساۋاتلار ئادەتتە يەرلىك چەكلىمىگە ئۇچرىغاچقا، پارچە-پۇرات كۆرۈنسىمۇ، لېكىن ئۇ تارىختا ئەينى ۋاقىتتىكى تەبىئى پەننىڭ مەلۇم جەھەتلەردىكى تەرەققىيات سەۋىيىسىگە ۋەكىللىك قىلالايدۇ. ئەنگىلىيلىك ليوبس «جۇڭگونىڭ پەن-تېخنىكا تارىخى» دىگەن ئەسىرىدە مۇنداق دىگەن: «جۇڭگونىڭ قەدىمقى زامانىدىكى ھاۋارايى بىلىمىنىڭ تەرەققىياتىغا كەلسەك، كىشىلەر لەن كېچىنىڭلا پىكىرىگە قوشۇلىدۇ. يەنى ھاۋارايىنى ئالدىن كۆزىتىش باشتىن-ئاخىر دىخانلار تەمسىللىرى باسقۇچىدىن ھالقىپ كېتەلمىگەن. تەبىئىكى، ياۋروپادا ئەدبىيات - سەنئەت گۈللىنىشتىن

بۇرۇلمۇ ئەھۋال شۇنداق ئىدى.»^① بۈگۈنكى كۈندە ھاۋارايى ۋە ھاۋارايىنى ئالدىن كۈزىتىش توغرىسىدىكى مەلۇم مەسىلىلەر ھىلىمۇ مەلۇم دەرىجىدە ئىستىمال قىممىتىگە ئىگە. ئۇلار يەنىلا پەن خادىملىرىنىڭ ناھايىتى ئوبدان تەتقىق قىلىشىغا ئەرزىيدۇ. خەلق ئەدىبىياتىدىكى تەبىئى پەن قىممىتىگە ئىگە ماتېرىياللار دىخانلار تەمسىللىرى بىلەنلا چەكلەنمەيدۇ. قەدىمقى زاماندىكى چۆچەكلەر ۋە رىۋايەتلەردە ئالەمنىڭ پەيدا بولۇشى، ئاسمان جىسىملىرى، تاغ-دەريالار، يەر شەكلى قاتارلىقلار يېشىپ چۈشەندۈرۈلگەن، بۇ چۈشەندۈرۈشلەرنى گەرچە پەننى ساۋات دىگىلى بولمىسىمۇ، لېكىن ئۇ قەدىمقىلارنىڭ تەبىئەتنى چۈشىنىشكە ئىنتىلىشتىكى تىرىشچانلىغىنى ئەكس ئەتتۈردى. بۇلارنىڭ ئىچىدە بەزىلىرى تەبىئەت ھادىسىلىرىنىڭ مەلۇم ئالاھىدىلىكلىرىنى كۈزەتكەن. خەلق ئەدىبىياتىدىكى كۆپلىگەن «تېخنىكا پىرىلىرى» نىڭ كەشپىيات ۋە ئىجادىيەتلىرىدە، قەدىمقى زاماندىكى ئەمگەكچى خەلقنىڭ ئىشلەپچىقىرىش تەجرىبىلىرى يەكۈنلەنگەن. چۆچەك ۋە قوشاقلاردا ھەمىشە جايلارنىڭ خاس مەنزىرىلىرى ۋە ئالاھىدە مەھسۇلاتلىرى تونۇشتۇرۇلىدۇ. بۇمۇ جۇغراپىيەنى مەلۇم دەرىجىدە ماتېرىيال بىلەن تەمىنلەيدۇ. مانا بۇلارنىڭ ھەممىسى تەبىئى پەن خادىملىرىنىڭ ئىزلىنىشىگە ئەرزىيدۇ. بۈگۈنكى كۈندە بىز خەلق ئەدىبىياتىنىڭ ھەرقايسى تەرەپلەردىكى بايلىقلىرىنى كەڭ تۈردە قېزىشىمىز ۋە ئىشلىتىشىمىز كېرەككى، ئەمگەكچى خەلقنىڭ ئىجادىيىتى سوتسىيالىستىك پەن-مەدەنىيەت قۇرۇلۇشىدا ئۆز رولىنى تولۇق جارى قىلدۇرسۇن.

① لىوس: «جۇڭگونىڭ پەن-تېخنىكا تارىخى» (خەنزۇچىغا قىلىنغان تەرجىمىسى) 4-توم 21-بەت، پەن-تېخنىكا نەشرىياتىنىڭ 1975-يىلقى نەشرى، خەنزۇچە 708-بەت.

ئۈچىنچى بۆلۈم خەلق ئەدەبىياتىنى ئۈگىنىشتە قوللىنىشقا تېگىشلىك مەيدان، نۇقتىئىنەزەر ۋە ئۇسۇل

يۇقۇرىدىكى مەقسەتكە ئوڭۇشلۇق يېتىش ئۈچۈن، توغرا مەيدان، توغرا نۇقتىئىنەزەر ۋە ئۇسۇل قوللىنىشىمىز لازىم، شۇنىڭدەك خەلق ئەدەبىياتىنى ئۈگىنىشكە مۇناسىۋەتلىك بەزى مەسىلىلەرنى مۇۋاپىق ھەل قىلىش كېرەك.

۱. توغرا ئاممىۋى كۆزقاراشنى تىكلەش.

خەلق ئەدەبىياتى ئەمگەكچى خەلقنىڭ ئىجادىيىتى، ئۇنى ئۈگىنىشتە، بىز ئالدى بىلەن ئاڭلىق ھالدا پۇرولېتارىيات ۋە خەلق ئاممىسى مەيدانىدا تۇرۇپ، توغرا ئاممىۋى كۆزقاراشنى تىكلەشىمىز لازىم. يولداش ماۋزېدۇڭ خېلى بۇرۇنلا ئامما ئارىسىغا بېرىپ تەك-شۈرۈش - تەتقىقات ئېلىپ بېرىش خىزمىتى ئۈستىدە توختالغىنىدا، «تولۇپ تاشقان قىزغىنلىق بىلەن تۆۋەنگە نەزەر سېلىش نىيىتى بولمىسا، بىلىم ئېلىش تەشۋالىغى بولمىسا، سېسىق كىيىمنى تاشلاش، شاگىرت بولۇشنى خالاش روھى بولمىسا، بۇ ئىشنى چوقۇم قىلغىلى بولمايدۇ، قىلغاندىمۇ چوقۇم ياخشى قىلغىلى بولمايدۇ. شۇنى بىلىش لازىمكى: ئامما - ھەقىقىي قەھرىمان، بىز بولساق كۆپ ھاللاردا گۆدەكلىك قىلىپ كۈلكىگە قالمىز، بۇ نۇقتىنى چۈشەنمەي تۇرۇپ، ئەقەللى بىلىمىگىمۇ ئىگە بولغىلى بولمايدۇ.»^① دىگەن ئىدى. بىز

① ماۋزېدۇڭ «دېيىشلارنى تەكشۈرۈش» كىتابىدا كىرىش سۆز ۋە ئاخىرقى سۆز، «ماۋزېدۇڭ تاللىما ئەسەرلىرى» 3 - توم خەنزۇچە 748 - بەت.

ئەمگەكچى ئاممىنىڭ ئەدبىيات - سەنئەت ئىجادىيىتىنى ئۈگەنگەندە، ئوخشاشلا مۇشۇنداق پوزىتسىيىدە بولۇشىمىز لازىم. قەدىمدىن تارتىپ تا بۈگۈنگىچە ئۆتكەن نۇرغۇن ئەدىب - يازغۇچىلار خەلق ئەدبىيات - سەنئىتىدىن ئۈگەنگەن، ئۇنى ئەينەك قىلغان. شۇنىڭ بىلەن خەلققە بىرقەدەر توغرا پوزىتسىيە تۇتقان، خەلقنىڭ دەرت - ئەلىمىگە خېلى كۆڭۈل بۆلگەن يازغۇچىلارلا ھەقىقىي تۈردە خەلق ئەدبىياتىدىن ئوزۇق ئېلىپ، خەلقچىللىققا ئىگە نادىر ئەسەر - لەرنى ئىجات قىلالىغان. فېئوداللار سىنىپىنىڭ مەيدانىدا چىڭ تۇرغان زىيالىلار ھەر خىل سەۋەپلەر تۈپەيلىدىن خەلق ئەدبىياتىنى ئەينەك قىلىشقا مەجبۇر بولغان بولسىمۇ، ئۇلارنىڭ مىللى شەكىلدىن پايدى - لىنىپ يازغان ئەسەرلىرى ھەمىشە ئوقۇغانسىرى چۈشەنگىلى بولماي - دىغان بىر نەرسە بولۇپ قالغان ۋە ئاخىرى كېلىپ قاتمىللىشىپ كەتكەن ياكى ھالاك بولغان. ھازىرقى زامان ئەدبىيات تارىخىدا بەزى يازغۇچىلارمۇ خېلى بۇرۇنلا خەلق ئەدبىياتىنىڭ قوشاق شەكلىنى قوللىنىشقا ئەھمىيەت بېرىپ شېئىرلار يازدى. لېكىن خەلق ئەدبىياتىنى ئۈگىنىش جەھەتتە بەزى ھەقىقىي ئۈنۈمگە ئېرىشىش، يېڭى ئەدبىياتنىڭ قىياپىتىنى يېڭىلاش ئىشى بولسا، پەقەت يازغۇ - چىلار يولداش ماۋزېدۇڭنىڭ «يەنئەن ئەدبىيات - سەنئەت سۆھبەت يىغىنىدا سۆزلەنگەن نۇتۇق» نىڭ يېتەكچىلىگىدە ئىشچى، دىخان، ئەسكەرلەرنىڭ تۇرمۇشىغا چوڭقۇر چۆكۈپ، دۇنياقارىشىنى ئۆزگەرت - كەندىن كېيىن ۋۇجۇتقا كەلدى. بۇ بىزگە شۇنى ئۇقتۇرىدۇكى، خەلق ئەدبىياتىنى ھەقىقىي، ياخشى ئۈگىنىۋېلىش ئۈچۈن مەيدان، پوزىتسىيىنى توغرىلاش لازىم. بىز ئۆزىمىز ئىدىيە ۋە ھىسسىيات جەھەتتە ئىمكان قەدەر ئامما بىلەن ئىچ قويۇن - تاشقويۇن بولۇشىمىز كېرەك. مۇشۇنداق قىلغاندا، ئاندىن خەلق ئەدبىياتىدىن ھەقىقىي نۇردە ئىدىيە ۋە بەدىئى تەربىيىگە ئىگە بولالايمىز.

2. ماركسىزىملىق ئاساسىي قائىدىلەرنى يېتەكچى قىلىشتا چىڭ

تۇرۇش.

خەلق ئەدەبىياتىنى ئۈگىنىشتە ماركسىزىم - لېنىنىزىم، ماۋزېدۇڭ ئىدىيىسى ئاساسىي قائىدىلەرنى يېتەكچى قىلىش لازىم. ماركسىزىم - نىڭ خەلق ئاممىسىنىڭ تارىخىنى ياراتقۇچىلار ئىكەنلىكى توغرىسىدىكى تارىخىي ماتېرىيالزىملىق قائىدىسى ۋە لېنىنىڭ ئىككى خىل مەدەنىيەت توغرىسىدىكى تەلىماتى بىزنىڭ تۈپ ئاساسىي يېتەكچى ئىدىيىمىز، شۇنداقلا بۇ بىز ئۆزىمىز بىلەن بۇرژۇئا خەلق ئەدەبىياتى شۇناسلىرى ئوتتۇرىسىدىكى تۈپ پەرق. بىز چوقۇم بۇ تۈپ يېتەكچى ئىدىيىدە چىڭ تۇرۇشىمىز، خەلق ئەدەبىياتىنى كۆزگە ئىلمايدىغان، ئۇنى ھاقارەتلەيدىغان ئەكسىيەتچىل كۆزقاراشلارغا قارشى تۇرۇشىمىز لازىم. خەلق ئەدەبىياتى - ئەدەبىياتنىڭ بىر قىسمى، ماركسىزىمنىڭ ئەدەبىيات - سەنئەت توغرىسىدىكى ئاساسىي قائىدىسى ۋە فاڭجېنى خۇددى ماركسنىڭ سەنئەت ۋە جەمئىيەت تەرەققىياتىنىڭ تەكشۈرۈشى - لىكى توغرىسىدىكى تەلىماتى؛ لېنىنىڭ سەنئەتنىڭ خەلقنىڭ ئىدىيىسىگە مەنسۇپلۇقى توغرىسىدىكى تەلىماتى؛ ستالىننىڭ سوتسىيالىستىك مەزمۇن بىلەن مىللى شەكىل توغرىسىدىكى كۆزقاراشى؛ يولداش ماۋزېدۇڭنىڭ تۇرمۇشنىڭ ئەدەبىيات - سەنئەتنىڭ مەنبەسى ئىكەنلىكى، مەدەنىي مىراسلارغا تەنقىدىي ۋارىسلىق قىلىش كېرەكلىكى، «بارچە گۈللەر تەكشى ئېچىلىش، ھەممە ئېقىملار بەس - بەستە سايراش» توغرىسىدىكى بايانلىرى قاتارلىقلار خەلق ئەدەبىياتىنى ئۈگىنىش ۋە تەتقىق قىلىشىمىزدىكى يېتەكچى پىرىنسىپلاردۇر.

ماركسىزىمغا، زۇمامىلە قىلىشتا، بىز چوقۇم ئىنقىلاۋىي ئۇستازلار - نىڭ تەكرار - تەكرار تەكىتلىگەن ماركسىزىم دوگما ئەمەس، بەلكى ھەركەتنىڭ قىبلىنامىسى دىگەن تەلىمىگە ھۆرمەت قىلىپ، ئۇنى ئاددىلاشتۇرۇپ قويۇش، چاكىنىلاشتۇرۇپ قويۇش خاھىشلىرىنىڭ

ئالدىنى ئېلىشىمىز لازىم. قەدىمقىنى ھازىرقى ئۈچۈن خىزمەت قىلدۇ. رۇش دىگەننى تار مەنىدە چۈشىنىپ، بۇرۇن مەيدانغا كەلگەن خەلق ئەدىبىياتىنى نۆۋەتتىكى مەلۇم ۋاقتتىكى كونكرىت ۋەزىپىلەر ئۈچۈن بىۋاسىتە خىزمەت قىلدۇرۇشنى تەلەپ قىلىشقا، قەدىمقى خەلق ئەدىبىياتى ئەسەرلىرىدىكى شەخسلەرنىڭ ھازىرقى زامان كىشىلىرىنىڭ ئىدىيەۋى ھىسسىياتىغا ئىگە بولۇشنى تەلەپ قىلىشقا ياكى خەلق ئەدىبىياتى ئەسەرلىرىدە خان-پادىشالار، ۋەزىر-ئۆلىمالار، ئەۋلىيا-ئەنئىبىيالار ياكى باشقا ئۆزگىچە شەخسلەرنى ئۇچراتقاندا، ئۇنى تەھلىل قىلماستىنلا ئاددى ئۇسۇل بىلەن ئېكىس-پلاتاتسىيە قىلغۇچى سىنىپلارنىڭ ئىدىيىسىنى ۋە خۇراپاتلىق كۆزقارىشىنى تەرغىپ قىلغانلىق دەپ ئەيىپلەشكە ھەرگىز بولمايدۇ. ئەگەر شۇنداق قىلىنىدىكەن مۇقەررەركى ياسىمىچىلىق كېلىپ چىقىدۇ، خەلق ئەدىبىياتى ئەسەرلىرىگە ۋارىسلىق قىلىش تۈپ ئاساستىن ئىنكار قىلىنىدۇ، شۇڭا بۇ خىل خاھىشنى تۈگىتىشكە دىققەت قىلىشىمىز كېرەك. يەنە بىر جەھەتتىن بىز خەلق ئەدىبىياتىنىڭ مۇھىم ئەھمىيىتىنى تەكىتلىگەندە، مېتافىزىكىلىق نۇقتىئىنەزەر بىلەن خەلق ئەدىبىياتىلا ئەدىبىياتىنىڭ ئاساسىي ئېقىمى ۋە ۋارىسى بولىدۇ دەپ قاراش، خەلق ئەدىبىياتىدەمۇ ھۆكۈمران سىنىپ ئىدىيىسىنىڭ ئىنكاسى بارلىقى ۋە ئاممىنىڭ ئۆزىنىڭمۇ چەكلىمىگە ئۇچرايدىغانلىقىنى ئېتىراپ قىلماسلىق ياكى مەقسەتلىك ۋە مەقسەتسىز ھالدا يازغۇچىلارنىڭ ئەسەرلىرىنى تۆۋەنلىتىشلەرنىڭ ھەممىسى ھەقىقەتنى ئەمەلىيەتتىن ئىزلەشتىن ئىبارەت ئىلمىي پوزىتسىيىگە زىت. بىز چوقۇم ماركسىزىملىق ئاساسىي قائىدىنىڭ يېتەكچىلىگىدە، ھەممىدە ئەمەل-يەتنى چىقىش قىلىپ خەلق ئەدىبىياتىدىكى ھادىسىلەرنى كونكرىت، تارىخىي، ھەقىقەتنى ئەمەلىيەتتىن ئىزلىگەن ھالدا تونۇشىمىز ۋە ئۇنى تەھلىل قىلىشىمىز لازىم. شۇنداق قىلغاندا، ئاندىن ئۈگىنىش

جەرياندىكى مەسىلىلەرنى توغرا ھەل قىلىپ، ئۈگىنىش سەۋىيىمىزنى ئۆستۈرەلەيمىز.

3. خەلق ئەدبىياتىنىڭ ئالاھىدىلىكىگە تولۇق ئەھمىيەت بېرىپ، تەكشۈرۈپ-تەتقىق قىلىش، خاتىرىلەش خىزمىتىنى ئىشلەش. يولداش ماۋ زېدۇڭ «زىددىيەت توغرىسىدا» دىگەن ئەسىرىدە: «ئىلىم-پەن تەتقىقاتلىرىنىڭ پەرقى ئىلىم-پەن دۈشپانلىرىدىكى ئالاھىدە زىددىيەتلەرگە قاراپ ئايرىلىدۇ.» دىگەن ئىدى. بىزنىڭ ئۈگىنىش دۈشپانلىرىمىز خەلق ئەدبىياتى. خەلق ئەدبىياتى ئەدبىياتى ياتنىڭ بىر قىسمى بولۇپ، ئۇ ئادەتتىكى يازغۇچىلار ئەدبىياتى بىلەن ھەم ئورتاقلىققا ئىگە ھەم ئۆز ئالاھىدىلىكىگە ئىگە، بىز ئۇنى ئۈگەنگەندە بۇ خىل ئەھۋالغا دىققەت قىلىشىمىز يەنى ئۇنىڭ ئادەتتىكى ئەسەرلەر بىلەن بولغان ئورتاقلىق قانۇنىيىتىنى تاشلەۋەتمەسلىكىمىز، شۇنىڭدەك بۇ ئورتاق قانۇنىيەتنىڭ خەلق ئەدبىياتىدا ئالاھىدە ئىپادىلىنىشىنىمۇ كۆرۈشىمىز، بولۇپمۇ خەلق ئەدبىياتىدىكى ئالاھىدە نەرسىلەرگە دىققەت قىلىشىمىز لازىم. مەسىلەن، بىز خەلق ئەدبىياتى ئەسەرلىرىنى ئۈگەنگەندە، ئادەتتىكى ئەدبىيات-سەنئەت ئەسەرلىرىنى ئۈگەنگەنگە ئوخشاش مۇھىمى ئۇنىڭ مەزمۇنى ۋە بەدىئىيلىكىنى ئۈگىنىشىمىز كېرەك. بۇ جەھەتتە ئادەتتىكى ئەدبىيات-سەنئەتنىڭ ئىلمىي قائىدىسى ۋە ئۇسۇلى ئوخشاشلا خەلق ئەدبىياتى-خەلق ئەدبىياتى كېلىدۇ. لېكىن بىز كۆنكىرت تەھلىل ۋە تەتقىق قىلىش داۋامىدا يەنە خەلق ئەدبىياتىنىڭ ئەسلى ئەھۋالىنى چىقىش قىلىپ، ئۇنىڭ خەلق تۇرمۇشى بىلەن بولغان زىچ مۇناسىۋىتىگە، ئىجات قىلىنىش ۋە تارقىلىش ئالاھىدىلىكى قاتارلىق ئەھۋاللارغا ئەھمىيەت بېرىپ، ئۇنىڭدىكى ئەسلىدىن بار بولغان قانۇنىيەتنى تېپىپ چىقىش-مىز لازىم. ئادەتتىكى يازغۇچىلارنىڭ ئەدبىيات-سەنئەتكە دائىر بەزى تەييار يەكۈنلىرىنى خەلق ئەدبىياتى ئىجادىيىتىگە زورمۇ-

زور تېگىشقا بولمايدۇ. ئادەتتىكى يازفۇچىلارنىڭ ئەدبىيات ئۇسلۇ-
بىنى خەلق ئەدبىياتىنىڭ ئالاھىدىلىكى ئورنىغا دەسسەشكە
بولمايدۇ.

يەنە مەسلەن، بىز ھازىر خەلق ئەدبىياتىنى ئۈگىنىشتە مۇھىمى
قەدىمقى ۋە ھازىرقى زامان خاتىرىلىرىگە تايىنىمىز، بۇ خىل
ئۇسۇلنىڭ يامان يېرى يوق. بولۇپمۇ قەدىمقى خەلق ئەدبىياتى
مىراسلىرى ھازىر تارقىلىشتىن توختاپ قالدى. بىز ئۇنى ئۈگىنىشتە
پەقەت يازما خاتىرىلەرگە تايىنىمىز، ئەلۋەتتە، لېكىن شۇنى كۆرۈ-
شمىز لازىمكى، قەدىمقى زامان ياكى ھازىرقى زامان خەلق ئەد-
بىياتىغا دائىر يازما خاتىرىلەر بولسۇن، خېلى كۆپلىرى ئەسلى
ئەسەرنىڭ ناھايىتى يۇقۇرى ئىلمىيلىكىگە سادىق ماتىرىياللار بولۇپ،
ناھايىتى كۆپلىرى ئوخشىمىغان دەرىجىدە قايتا ئىشلەنگەن ۋە گۈزەل-
لەشتۈرۈلگەن، گايىبىرلىرى ھەتتا خەلق ئىجادىيىتىدىن ئىبارەت
ئەسلى تۈسنى يوقاتقان. خەلق ئەدبىياتى ئەسلىدە بىر خىل جانلىق
ئىل سەلئىتى بولۇپ، ئەڭ ياخشى رەتلەنگەن خاتىرە ماقالىلىرى
بولغان تەقدىردىمۇ ئۇ پەقەت خەلق تۇرمۇشىدىكى راۋاجلىنىۋاتقان
بىر خىل ھالەتنى ئەكس ئەتتۈرىدۇ، خالاس. خەلق ئەدبىياتىنىڭ
ھەقىقى «دەرسلىكى» ۋە «دەرسخانىسى» بولسا خەلق ئاممىسى
ئىچىدە، شۇڭا بىز ئىمكانقەدەر ئامما ئارىسىغا بېرىپ، جانلىق خەلق
ئەدبىياتى مەنبىئى بىلەن ئۇچرىشىپ، خەلق ئەدبىياتى توغرىسىدىكى
ھىسسىي بىلىشنى ئاشۇرۇشىمىز، تەكشۈرۈپ-تەتقىق قىلىش، خاتىرە-
لەش خىزمىتىنى ئېلىپ بېرىشىمىز لازىم. مۇشۇنداق قىلغاندا،
ئاندىن خەلق ئەدبىياتىنى ئومۇمىي يۈزلۈك بىلگىلى بولىدۇ. شۇنداقلا
يېزىپ قالدۇرۇلغان خاتىرە ماتىرىياللاردىن تېخىمۇ ياخشى پايدىلىنىپ
دەرسخانىدىكى ئۈگىنىش مەزمۇنلىرىنى سىنىغىلى ۋە ئۇنى چوڭقۇر-
لاشتۇرغىلى بولىدۇ. شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا خەلق ئەدبىياتى خىز-

مىتى بىلەن شۇغۇللىنىش ئىقتىدارىمىزنى ئۆستۈرەلەيمىز.
 خەلق ئەدەبىياتى جەمىيەتتە يەككە - يىگانە ھالدا مەۋجۇت ئەمەس،
 ئۇ خەلق تۇرمۇشىنىڭ ھەرقايسى جەھەتلىرى، شۇنداقلا خەلقنىڭ ئاڭ
 شىكتەيى بىلەن زىچ مۇناسىۋەتلىك، شۇڭا ئۈگىنىش داۋامىدا بەزى
 خەلق ئەدەبىياتى ئەسەرلىرىنى ئوقۇش بىلەنلا كۇپايىلەنمەستىن، خەلق
 ئەدەبىياتى ئىجادىيىتى بىلەن ئۆزئارا مۇناسىۋەتلىك بولغان تۈر -
 مۇش، ئۆرپ - ئادەت قاتارلىق ئەھۋاللارنى ئۈگىنىش لازىم. شائىر
 لى جى خەلق ناخشىسىنى ئۈگىنىش ئۈستىدە توختىلىپ مۇنداق دىگەن:
 «خەلق ناخشىسىنى ئۈگەنگەندە، پۈتۈن بىر يۈرۈش ئۈگىنىش لازىم.
 ناخشا پەيدا بولغان زامان، ئىجتىمائى مۇھىت ۋە شۇ چاغدىكى
 كىشىلەرنىڭ ئىدىيە ھىسسىياتىدىن تارتىپ، شۇ يەرنىڭ ئۆرپ - ئادەت -
 تى، تىل ئالاھىدىلىكى، شۇ يەرنىڭ تارىخى ھىكايە - چۆچەكلىرىگىچە
 ھەممىنى ئومۇمى يۈزلۈك تەتقىق قىلىش لازىم. مۇشۇنداق قىلغاندىلا،
 ئاندىن خەلق ناخشىسىنى ھەقىقى ئۆزلەشتۈرگەن ھىساپلىنىدۇ.»
 ئۇ يەنە شىمالىي سەنئىتىنىڭ سەنئىيەن دىگەن يېرىدە خىزمەت قىلغان
 ۋاقتىدا «غەربىي ئېغىزغا بېرىش»، «ھەمىيان تىكىش» قاتارلىق
 قەدىمقى زامان ناخشىلىرىنىڭ شۇ يەردىكى خەلقلەرنىڭ تارىخى،
 تۇرمۇش، ئىدىيىۋى ھىسسىياتى قاتارلىقلار بىلەن زىچ مۇناسىۋەتلىك
 ئىكەنلىكى ھەمدە بەزى يولداشلارنىڭ نوقۇل ھالدىلا خەلق ناخشە -
 لىرىنى شەكىل جەھەتتىن دوراپ ئۈگىنىدىغانلىغىدىن ئىبارەت
 ساۋاقلار ئۈستىدە توختىلىپ: «خەلق ناخشىسىنى ئومۇمى يۈزلۈك تەتقىق
 قىلمايدىكەنسىز، خەلق ناخشىسى بىلەن مەڭگۈ تونۇشالمايسىز.»^①

① لى جى: «مەن خەلق ناخشىلىرىنى قانداق ئۈگەندىم»، جوك جىڭۋېن
 تۈزگەن «خەلق ئەدەبىياتىغا دائىر يېڭى مۇھاكىمىلەر توپلىمى»، بېيجىڭ
 سىفەن داشۇ نەشرىيات بۆلۈمىنىڭ 1951 - يىلقى نەشرى 134 - 136 - بەت -
 لەرگە قارالسۇن.

دەپ يەنە بىر قېتىم تەكىتلىگەن ئىدى.
مەكتەپتىكى ۋاقتىمىزدا ئەلۋەتتە بۇ نۇقتىنى تامامەن ئىشلەپ
كېتىشىمىز قىيىن ئىدى. لېكىن بىز ئامما ئارىسىغا بېرىپ تەكشۈرۈش -
تەتقىقات ئېلىپ بارغاندا، خاتىرىلەش خىزمىتىنى ئىشلىگەندە بۇ
مەسىلىلەرگە دىققەت قىلىشىمىز لازىم. بىز ئۈگىنىش داۋامىدىمۇ
خەلقنىڭ ئۆرپ - ئادىتى، گەپ - سۆزلىرى قاتارلىق جەھەتلەردىكى
ئەمىلىي تەكشۈرۈش ماتېرىياللىرىدىن تولۇق پايدىلىنىپ، خەلق
ئەدىبىياتىنىڭ رىيال تۇرمۇشتىكى ئەمىلىي ھالىتىگە كۆڭۈل بۆلۈشىمىز،
بىلىم دائىرىمىزنى ئىمكانقەدەر كېڭەيتىپ، ئۈگىنىشىمىزنى سۈنئى
ئار رامكا بىلەن چەكلەپ قويماسلىغىمىز لازىم.

مەريەم مەمتەمىن تەرجىمىسى

ئىككىنچى باپ خەلق ئەدبىياتىنىڭ ئاساسىي خۇسۇسىيەتلىرى

خەلق ئەدبىياتى بىلەن يازما ئەدبىياتى ئۆزئارا سېلىشتۇرغاندا، ھەرقايسىسىنىڭ نۇرغۇن خۇسۇسىيەتلىرى بار. بۇ خۇسۇسىيەتلەر نىڭ ھەممىسى ئەدبىياتنىڭ تەرەققىيات يولىدا ئەۋلاتمۇ-ئەۋلات ئىجات قىلىش، ئەۋلاتتىن-ئەۋلاتقا تارقىلىش ئارقىلىق تەدرىجى شەكىللەنگەن. قانچىلىغان ئەسىرلەردىن بۇيان خەلق ئەدبىياتى ئىجات قىلىنىش ۋە تارقىلىش جەھەتلەردە ئۆزىگە خاس ئالاھىدىلىكلەرگە ئىگە بولغان، بۇ ئالاھىدىلىكلەر ئادەتتە خەلق ئەدبىياتىنىڭ خۇسۇسىيەتلىرى دەپ ئاتىلىدۇ.

خەلق ئېغىز ئەدبىياتى بىلەن يازما ئەدبىيات ئوخشاشمايدۇ، ئۇ ئەمگەكچى خەلقنىڭ تۇرمۇش تۇپرىغىدا بىۋاسىتە يىلتىز تارتقان بولۇپ، خەلق تۇرمۇشىنىڭ ھەرقايسى تەرەپلىرىگە زىچ باغلانغان. شۇڭا ئۇ رېئاللىقنى تولۇق ئەكس ئەتتۈرىدۇ، بىۋاسىتە ھالدا خەلقنىڭ ئىرادىسى ۋە غايىسىنى ئىپادىلەيدۇ. ئۇنىڭ بەدىئىي شەكلى يالغۇز كەڭ خەلق ئاممىسىنىڭ ياخشى كۆرۈشىگە ئېرىشىپلا قالماستىن، تېخىمۇ مۇھىمى خەلق ئاممىسى ئۇنى ئىگەللەيدۇ ۋە ئىشلىتىدۇ. خەلق ئەدبىياتى مەزمۇنىدىن شەكىلگىچە ھەممىشە ئەمگەكچى خەلقنىڭ سەنئەت ھەۋىسى بىلەن ئىستېتىك غايىسىنى نامايەن قىلىپ كەلدى. بۇ جەھەتتە يازما ئەدبىيات بىلەن سېلىش-

تۇرغاندا، خەلق ئەدبىياتىنىڭ خۇسۇسىيىتى ناھايىتى روشەن
گەۋدىلىنىدۇ.

خەلق ئەدبىياتى ئەسەرلىرى ئىچىدە بەزى شاكلار بولسىمۇ،
بىراق ئۇنىڭ ئاساسىي ئىپقىمى يەنىلا ئاكتىپ ۋە ساغلام،
تارىخى ئىلگىرى سۈرۈش تەلۋى ھەم يۆنۈلۈشنى ئىپادىلەيدۇ.
چاپا كەش ئاممىنىڭ ئەدبىي ئەسەرلىرىدە، ئۇلارنىڭ ئۆزلىرىنىڭ
جاپالىق تۇرمۇشى ئەسلا پەدەزلەنمەيدۇ، كونا دۇنيانىڭ قاراڭغۇلۇق-
لىرى زادى يوشۇرۇلمايدۇ، ئەكسىچە، كۆپ ھاللاردا چوڭقۇر ۋە
ئۆتكۈر پاش قىلىنىدۇ.

ئومۇمەن ئېيتقاندا، خەلق ئەدبىياتى ئەينى ۋاقىتلاردىكى خەلق-
لەرنىڭ ئېكسپىلاتاتۇرلارغا بولغان قارشىلىقىنى توغرىدىن - توغرا
ئەكس ئەتتۈردى؛ خەلقنىڭ يۇرتىنى، ۋەتىنىنى ۋە ئۆزلىرىنىڭ
ئۇلۇغ مىللىتىنى سۆيۈشتەك ئالجاناپ روھىنى كۈچلۈك ئىپادىلىدى.
ئۇ خەلقنىڭ ئەقىل - پاراستىنى مەدھىيىلىدى، ئېگىلمەس، سۇنماس
مۇھەببىتىنى كۈيلىدى، مېھنەتكەش خەلقنىڭ كەلگۈسىگە بولغان
ئىنتىلىشىنى، گۈزەل شەيئىلەرگە بولغان تەلپۈنۈشنى ئىپادىلىدى،
ئۇ خەلقنىڭ باتۇر، كۈرەشچان روھىنى مەدھىيىلىدى ۋە ئۇلارنىڭ
قەھرىمانلىق ئىش - ئىزلىرىنى كېڭەيتتى. بۇلارنىڭ ھەممىسى
ئۆتمۈشتىكى يازما ئەدبىيات ئەسەرلىرىدە، كۆپ ھاللاردا پەقەت
قىسمەن، ۋاستىلىك ھالدا ئىپادىلەنگەن؛ خەلقنىڭ ئۆزىنىڭ ئەدبى-
ياتىدا بولسا، كۆپىنچە بىۋاستە، چوڭقۇر، تولۇق ئەكس ئەتتۈرۈل-
گەن. بۇ مەنىدىن ئېيتقاندا، خەلق ئېغىز ئەدبىياتى بىۋاستە خەلق-
چىللىقنىڭ روشەن خۇسۇسىيىتىگە ئىگە.

شۇنىڭ بىلەن بىللە خەلق ئېغىز ئەدبىياتى بىلەن يازما ئەدبى-
ياتىنىڭ بەدىئىي ئىپادىلەش جەھەتتە نۇرغۇن پەرقلىرى بارلىغىغا سەل
قاراشقا بولمايدۇ. يازغۇچىلار ئىجادىيىتىنىڭ نۇرغۇنلىرى بەدىئىلىك

جەھەتتە خېلى مۇكەممەل سەۋىيىگە يەتكەن بولسىمۇ، ئەمما ئۇلارنىڭ قوللانغان بەدىئى شەكىللىرى كۆپ ھاللاردا كەڭ ئاممىنىڭ قوبۇل قىلىشىغا ئېرىشەلمىدى. خەلقنىڭ ياخشى كۆرىدىغىنى، خەلق تۇرمۇشى بىلەن زىچ باغلىنىشى بولغان، ھەم ساغلام، ھەم يېڭى، يەرلىك پۇراققا باي بولغان بەدىئى شەكىلدۇر. خەلق ئېغىز ئەدەبىياتىنىڭ تىلى ئومۇمەن ئېيتقاندا، پەدەزسىز، چۈشىنىشلىك، ئوبرازلىق ۋە جانلىق بولۇپ، كىشىنى تەسىرلەندۈرىدۇ. خەلق ئېغىز ئەدەبىياتىنىڭ ئاددى - ساددىلىغى، خەلقنىڭ ئاددى - ساددا ئىجادىيەت پوزىتسىيەسىنى نامايەن قىلىدۇ. خەلق ئېغىز ئەدەبىياتىنىڭ ساپلىغى، ئىخچاملىغى، مەردانىلىغى، يۇمۇرلۇغى قاتارلىق بەدىئى ئۇسلۇبى ئۆتمۈشتىكى يازما ئەدەبىياتىنىڭ ئۇسلۇبىغىمۇ زادى ئوخشىمايدۇ.

خەلق ئېغىز ئەدەبىياتىنىڭ مەزمۇنىدىن شەكىلگىچە روشەن، ئۆزىگە خاس ناھايىتى كۆپ ئالاھىدىلىكلىرى بولۇپ، ئۇ بىزنىڭ مۇھىم ئۈگىنىش تېمىمىز بۇنى بۇ باپتا كوناكىرت مۇھاكىمە قىلمايمىز، كېيىنكى باپلاردا ئايرىم - ئايرىم بايان قىلىمىز. بۇ باپتا مۇھىمى، خەلق ئېغىز ئەدەبىياتى بىلەن يازغۇچىلار ئەدەبىياتىنىڭ ئىجات قىلىنىشى بىلەن تارقىلىشى جەھەتتىكى ئۆزئارا ئوخشاشمايدىغان بىرقانچە ئالاھىدىلىك مۇزاكىرە قىلىنىدۇ. بۇ ئالاھىدىلىكلەر خەلق ئەدەبىياتىنىڭ كۈللۈكتىنلىغى، ئاغزاكىلىغى، ئۆزگىرىشچانلىغى، ۋارىسلىق خاراكتىرىدىن ئىبارەت. شۇنى ئىزاھلاپ قويۇش كېرەككى، بۇ ئالاھىدىلىكلەر خەلق ئېغىز ئەدەبىياتىنىڭ پۈتكۈل ئالاھىدىلىكى بولماستىن، پەقەت ئۇنىڭ يازما ئەدەبىياتىتىن پەرقلىنىدىغان ئاساسىي ئالاھىدىلىكىدۇر.

بىرىنچى بۆلۈم كولىكتىپچانلىقى

خەلق ئەدبىياتى بىلەن يازما ئەدبىيات ئوخشاشمايدۇ. خەلق ئەدبىياتى ئاساسەن كولىكتىپ ئىجات قىلىنغان. كولىكتىپ تارقالغان بىر خىل ئالاھىدە ئەدبىيات. ئۇ خەلقنىڭ تۇرمۇشىنى ۋە ئارزۇسىنى ئىپادىلىدى. خەلقنىڭ ئەقىل-پاراسىتىنى مەدھىيىلىدى، خەلقنىڭ سەنئەت ماھارىتىنى نامايەن قىلدى، شۇنىڭ ئۈچۈن كولىكتىپ خەلق تەرىپىدىن ئېتىراپ قىلىندى ۋە ساقلاندى.

كولىكتىپچانلىق — خەلق ئېغىز ئەدبىياتى بىلەن يازما ئەدبىياتنى پەرقلىنىدۇرۇپ تۇرىدىغان مۇھىم ئالاھىدىلىكتۇر. خەلق ئېغىز ئەدبىياتىغا تەئەللۇق بولغان ھەر خىل شەكىلدىكى ئەسەرلەرنىڭ ئىجات قىلىنىشىدىن تارقىلىشىغىچە، پىششىقلاپ ئىشلىنىشىدىن تارتىپ ئۇزۇن مۇددەت ساقلنىشىغىچە باشتىن — ئاخىر دىگۈدەك كەڭ ئەمگەكچى خەلق ئاممىسىدىن ئىبارەت بۇ ئۇلۇغ كولىكتىپ بىلەن ئىنتايىن زىچ مۇناسىۋەتلىك. ئەلۋەتتە ئەدبىياتنىڭ ئاساسىي پىرىنسىپىدىن قارىغاندا، يازما ئەدبىياتىمۇ ئاددىي ھالدا شەخس ئىجادىيىتىنىڭ مەھسۇلى دەپ تونۇشقا بولمايدۇ؛ يازما ئەدبىيات ئىجادىيىتىمۇ مۇقەررەر ھالدا بەلگىلىك سىنىپنىڭ ئىدىيىسىنى، ئارزۇسىنى ئەكس ئەتتۈرىدىغانلىغىنى، بەلگىلىك ئىجتىمائىي گۇرۇھنىڭ تۇرمۇشىنى ئىپادىلەپ، خېلى كۆپ بىر قىسىم كىشىلەرنىڭ سەنئەت ھەۋەسلىرىگە ۋەكىللىك قىلىدىغانلىغىنى ئەلۋەتتە تونۇپ يېتىشىمىز كېرەك. بولۇپمۇ مۇنەۋۋەر يازما ئەدبىيات ئىجادىيىتى كۆپ ھاللاردا ئالدىنقىلارنىڭ سەنئەت ئەنئەنىسىگە ۋارىسلىق قىلىش بىلەن بىرلىكتە،

يەنە بىۋاسىتە ھالدا كولىكتىپ ئىجادىيەتنىڭ بىر قىسىم سەنئەت ماتىرىياللىرىنى ئۆزىگە تېپما قىلدى. بىراق يازما ئىجادىيەت ئەمىلىيەتتىكى ئەستايىدىل تەكشۈرگەندە، يازغۇچىلار ئىجادىيەتنىڭ جەريانى شەخسى پائالىيەت ئىكەنلىكىنى، شۇنداقلا ئىجات قىلىنىپ چىققان ئەدەبىي ئەسەرلەرمۇ يازغۇچىنىڭ ئۆزىگە مەنسۇپ بولىدىغانلىقىنى كۆرگىلى بولىدۇ. قەدىمقى ۋە ھازىرقى، جۇڭگو ۋە چەتئەلدىكى ئۇلۇغ يازغۇچىلارنىڭ ئىجادىيەت ئەمىلىيەتى شۇنى تولۇق ئىسپاتلىدىكى: ئەسەرنىڭ پۈتۈن مەزمۇنى پەقەت يازغۇچىنىڭ ئۆزى تەسەرلەنگەندە، ئەسەر ئۈستىدە پىكىر يۈرگۈزگەندە، پېرسۇناژ ئوبرازىنى ياراتقاندا، سىۋىژىتلارنى ئورۇنلاشتۇرغاندا، لىرىك ھىسسىياتنى ئىپادىلىگەندە ۋە مۇۋاپىق بولغان تىل سەنئەت شەكلىنى تاللىغاندا ئاندىن شۇ ئەسەرنىڭ ئىجات قىلىنىشى ئاخىرقى ھىساپتا تاماملانغان بولىدۇ. بۇ يەردە يازغۇچىنىڭ شەخسى ئىجادىيەت ئەمگىكى (مەنىۋى ئەمگىكى) ئەلۋەتتە ھەل قىلغۇچ رول ئوينايدۇ. مۇشۇ نۇقتىدا يازما ئەدەبىيات بىلەن خەلق ئېغىز ئەدەبىياتى ئەسەرلىرىنىڭ ئىجات قىلىنىشىدا روشەن پەرقلەر مەۋجۇت.

خەلق ئېغىز ئەدەبىياتى ئەسەرلىرى ئەمگەكچى خەلقنىڭ خېلى كۆپ بىر قىسىم كىشىلىرى تەرىپىدىن ئىجات قىلىنغان بولۇپ، قايسى بىر يازغۇچىنىڭ ئىجادىيەتى ئەمەس، شۇڭا ئۇ قايسى بىر شەخسنىڭ خۇسۇسى مۈلكىمۇ بولالمايدۇ، ھەمدە قايسى بىر يازغۇچىنىڭ نامىنىمۇ كۆرسەتمەيدۇ ۋە ياكى قايسى بىر شەخسگە ئاپتورلۇق ھوقۇقى بەرمەيدۇ. ئۇ ئەسەرلەر ئەمگەكچى خەلقنىڭ كولىكتىپ ئىجادىيەتى. ئەمگەكچى خەلق بولسا، خەلق ئېغىز ئەدەبىياتىنىڭ كولىكتىپ ئىجاتچىلىرى. شۇنداقلا تۈزەتكۈچىلىرى ۋە تارقاتقۇچىلىرى، خەلق ئېغىز ئەدەبىياتى ئەسەرلىرىنىڭ بايان قىلغۇچىلىرى، ئورۇنلىغۇچىلىرى ھەمدە ئەڭ ئاساسلىق تىكشىغۇچىلىرى. خەلق ئېغىز ئەدەبىياتى ئەسەرلىرى

خەلقنىڭ قەلبىگە مەھكەم ئورناشقان بولۇپ، ئۇ خەلقنىڭ ئاغزىدا ياشايدۇ، ئۇ خەلقنىڭ كوللىكتىپ تۇرمۇشى بىلەن بىللە خەلقنىڭ ئىبارەت بۇ ئۇلۇغ كوللىكتىپ تەرىپىدىن قەدىرلىنىدۇ ۋە ساقلىنىدۇ. خەلق ئېغىز ئەدەبىياتىنىڭ كوللىكتىپ ئىجات قىلىنىشى ھەرىكەتمۇ ئاساسىز ئەمەس، ئەلۋەتتە. ئۇ ئەۋلاتتىن - ئەۋلاتقا مېليونلىغان خەلق سەنئەتكارلىرىنىڭ نامىسىز ئىجادىيەتلىرىنىڭ توپلىنىشىدىن ھاسىل بولغان. بولۇپمۇ ھەرقايسى مىللەتلەرنىڭ ئېغىز ئەدەبىياتى ئىچىدىكى مۇنەۋۋەر ئەسەرلەر سانىسىزلىغان نامىسىز يازغۇچىلارنىڭ ئۆزلىرىنىڭ بەدىئىي قابىلىيىتى ۋە ماھارىتىنى توپلاپ، كوللىكتىپ كۈچ بولۇپ ئۇيۇشۇپ ئىجات قىلغانلىغىنىڭ مۇۋەپپەقىيىتى، يەنە بىر تەرەپتىن ئالغاندا، خەلق ئارىسىدىكى ئاتاقلىق ئېغىز سەنئەتكارلىرىنىڭ ئىجا-دىيىتىمۇ ئەزەلدىن ئاشۇ خىل كوللىكتىپ ئىجادىيەت ئاساسىدىن ئايرىلغان ئەمەس. خەلق ئېغىز ئەدەبىياتىنىڭ ئىجات قىلىنىشىدا، شەخس بىلەن ئامما، يەككە بىلەن كوللىكتىپ باشتىن - ئاخىر ئورگانىك ھالدا بىرلىشىپ كەتكەن.

خەلق ئېغىز ئەدەبىياتىنىڭ كوللىكتىپچانلىغى ئەڭ بۇرۇنقى ئىپتىدائى مەزگىلدەلا شەكىللەنگەن. ئىنسانلار جەمئىيىتىنىڭ ئىقتىسادى ۋە مەدەنىيىتىنىڭ ئەڭ تۆۋەن باسقۇچىدا، ھەرقانداق بىر شەخس جەزمەن ھالدا ئۇرۇق ياكى قەبىلىنىڭ كوللىكتىۋى بىلەن زىچ ئالاقىلىشىش ئارقىلىقلا ھاياتىنى تەمىن ئېتەتتى. بۇ دەۋرنىڭ ئېغىز ئەدەبىياتى، ئومۇمەن ئىپتىدائى ئەمگەك ياكى باشقا تۇرمۇش پائالىيەتلىرىگە ماس ھالدا كوللىكتىپ ئىجات قىلىناتتى ياكى ناخشا قىلىپ ئېيتىلاتتى. ئىپتىدائى مەدەنىيەت ھەققىدىكى تارىخىي ماتېرىياللارغا ئاساسلىنىپ، بۇ دەۋردىكى ئېغىز ئەدەبىياتى ئىجادىيىتىنىڭ بىردىن - بىر شەكلى - پەقەت كوللىكتىپ ئىجادىيەت شەكلى دەپ ھۆكۈم قىلىشقا بولىدۇ. بۇ دەۋردىكى ئېغىز ئىجادىيىتى مەيلى ئىشلەپچىقىرىش ياكى

ئوۋچىلىق پائالىيەتلىرىدە بولسۇن، ئومۇمەن، ئىش ئەمگەكنىڭ
ھەممە جەرياندا ياكى باشلانغۇچ دىنىي مۇراسىملاردا بولسۇن
ئۇرۇق ۋە قەبىلىنى بىرلىك قىلىپ ئېلىپ بېرىلغان ئىدى.
ئۇ چاغدا بارلىققا كەلگەن قوشاقلار، ئەپسانە ۋە رىۋايەتلەرنىڭ
ھەممىسى دىگۈدەك ئۇرۇق ۋە قەبىلىنىڭ تۇرمۇشىغا ئېھتىياجلىق
بولۇپ، ئۇنىڭ مەزمۇنىمۇ پۈتكۈل ئۇرۇق ۋە قەبىلە ئەڭ كۆڭۈل
قويدىغان شەيئەلەر ئىدى. كولىكتىپ ئىجادىيەتنىڭ بۇ خىل
خۇسۇسىيىتى خەنزۇلارنىڭ قەدىمقى دەۋرىدىكى تۇرمۇشى ھەققىدە
خاتىرىلەنگەن ھۆججەتلەردە كۆپ ئۇچرىمىسىمۇ، ئەمما باشقا قېرىندەش
داش مىللەتلەرنىڭ ئىپتىدائى جەمىيەت تۇرمۇشى ھەققىدە خاتىرىدە
لەنگەن ھۆججەتلەردە روشەن كۆرۈلىدۇ. مەسىلەن، 17-ئەسىردە
چىڭ سۇلالىسى ئىلمىي خادىملىرىنىڭ تەيۋەندىكى گاۋشەن مىللە-
تىنىڭ باشلانغۇچ كوممۇنا دەۋرى توغرىسىدا قالدۇرغان خاتىرە
ماتېرىياللىرى، كولىكتىپچانلىق قەدىمقى دەۋر ئېغىز ئىجادىيىتىدە
كەڭ تۈردە مەۋجۇتلۇغىنى تولۇق ئىسپاتلاپ بەردى. ئەينى زاماندا،
ئۇلارنىڭ تەخمىنەن 200 نەچچە قەبىلىنى ئاساس قىلغان كوممۇناسى
ئاساسەن ئىپتىدائى جەمىيەتنىڭ ئوۋچىلىق بىلەن ھايات كەچۈرىدۇ.
خان دەۋرىنىڭ ئاخىرى، دىخانچىلىق، تېرىقچىلىق بىلەن ھايات
كەچۈرىدىغان دەۋرنىڭ باشلىرىدا تۇراتتى. خاتىرىلەنگەن نۇرغۇنلىغان
ناخشا - قوشاقلاردىن كولىكتىپ ھالدا بۇغا ئوۋلاشنىڭ ئەينى زاماندىكى
ئاساسى ئىشلەپچىقىرىش پائالىيىتى ئىكەنلىكىنى كۆرۈۋېلىشقا بولىدۇ.
ئۇ چاغلاردا كولىكتىپ ئوۋ قىلىپ كولىكتىپ بۆلۈشەتتى، كولىكتىپ-
تىپ زىياپەت ئۇيۇشتۇرۇپ، بىرلىكتە ناخشا - ئۇسۇل ئويىنىشەتتى.
تەكشۈرۈش دوكلاتىدا، ئۇلارنىڭ ئاغزاكى ناخشا - قوشاق ئېيتىش
پائالىيەتلىرى: «قولنى قولغا تۇتۇپ چۆرىدىشىپ ناخشا ئېيتىپ
ئۇسۇل ئويناش»، «ھەممە كىشى تەكشى خور ئېيتىش»، «قىش ۋە

باھاردا بۇغا ئوۋلاش، ئوتۇن يىغىش خورى ئېيتىش، «توي قىلمىغان قىز-يىگىتلەر ئۆزئارا ناخشىغا جۆر بولۇش»، «ناخشىنىڭ تۇراقلىق مۇقامى بولمىسىمۇ، كۆز ئالدىدىكى مەنزىرىگە قازاپ بېرىسى ئاستا ئاۋازدا ناخشا ئېيتسا، باشقىلار چاۋاك چېلىپ قوشۇلۇپ جۆر بولۇش،.....» ئومۇمەن ئەر-ئايال، قېرى-ياش ھەممىسى بىرلىكتە كېچە-كۈندۈز ئۈزمەي ھارماستىن ناخشا ئېيتىشاتتى، - دەپ يېزىلغان. مەملىكىتىمىزنىڭ غەربىي جەنۇبىدىكى ئاز سانلىق مىللەتلەر ئارىسىدا ئازاتلىقتىن بۇرۇن تارقىلىپ يۈرگەن ياشلانغۇچ كوممۇنىنىڭ ئاخىرقى مەزگىللىرىگە تەئەللۇق بولغان قوشاقلاردىمۇ، ئوخشاشلا مۇشۇ خىل كوللىكتىپچانلىق ئالاھىدىلىكلەر بار ئىدى. يىراق قەدىمقى دەۋر ياكى يېقىنقى زاماندىكى بەزى ئىپتىدائىي قەبىلىلەرنىڭ ئېغىز ئەدەبىياتىدىمۇ شەخسى ئىجادىيەتنىڭ ئالامەت-لىرىنى كۆرۈش مۇمكىن ئەمەس. ئاشۇ ئەسەرلەرنىڭ نىسبەتەن ئاددىي مەزمۇنى قەبىلىنىڭ كوللىكتىپ ئېھتىياجىغا بوي سۇنغان ھالدا، ئۇنىڭ ئىدىيىسى ۋە ھىسسىياتى مۇقەررەر ھالدا پۈتۈن قەبىلىنىڭ كوللىكتىپ نۇقتىئىنەزىرى، ئورتاق ھىسسىياتىنىڭ بەدىئىي ئومۇملاش-تۈرۈشىدىن ئىبارەت بولدى. بۇ خىل سەنئەت پائالىيەت شەكلى پەقەتلا كوللىكتىپ ئىجادىيەتتۇر. بۇنداق ھالەت دۇنيادا ھازىر بار بولغان ئىپتىدائىي قەبىلىلەردە، مەسىلەن، ئوكيانىيە ۋە ئافرىقا قىتئەسىدىكى بەزى ئىپتىدائىي قەبىلىلەردىمۇ ئۇچرايدۇ. گىروسەي «سەنئەتنىڭ مەنبىئى» ناملىق ئەسىرىدە تونۇشتۇرغىنىدەك، ئوكيانىيە قىتئەسىدىكى نالىن يىل كىشىلىرى (nalinyili) كوللىكتىپ ھالدا تەكرارلاپ ئوقۇيدىغان بىر مىسرالىق قىسقا ناخشىلار كوللىكتىپ ئىجادىيەتنىڭ تىپىك مىسالى بولالايدۇ.

سەنئىيە جەمئىيەتتە، خەلق ئېغىز ئەدەبىياتىنىڭ كوللىكتىپچانلىقى يەنىمۇ يېڭى ئالاھىدىلىكلەرگە ئىگە بولدى. ئىجتىمائىي ئىشلەپچىقىرىش-...

رىش ۋە سىنىپى مۇناسىۋەت قاتارلىقلارنىڭ ئۆزگىرىشى ئەدەبىيات -
سەنئەت پائالىيىتىدەمۇ ئۆزگىرىش پەيدا قىلدى. بۇ دەۋردە مەخسۇس
ئەدەبىي ئىجادىيەت بىلەن شۇغۇللىنىدىغان شەخسلەر بارلىققا
كېلىپلا قالماي، بەلكى ئەڭ مۇھىمى ئەدەبىي ئىجادىيەتكىمۇ تەدرىجى
ھالدا سىنىپى تامغا بېسىلىپ، سىنىپى قارىمۇ-قارشىلىق تۈسنى ئالدى.
يازما ئەدەبىيات ساھەسىدە شەخسنىڭ ئالاھىدىلىكى نىسبەتەن
روشنلەشتى ۋە گەۋدىلەندى. خەلق ئېغىز ئەدەبىياتى ساھەسىدە
بولسا كوللىكتىپ ئىجادىيەت ئىپادىلىگەن تۇرمۇش ۋە ئارزۇلارنىڭ
ھەممىسى روشەن ھالدا ئەمگەكچى خەلقنىڭ سىنىپىلىغىنى كۆرسە-
تىپ، خەلقنىڭ سەنئەت قارىشىنى ئىپادىلىدى، مۇشۇ ئارقىلىق
شۇ دەۋردىكى خەلق ئېغىز ئەدەبىياتىنىڭ كوللىكتىپچانلىغىنى شەكىل-
لەندۈردى. شۇنىڭ بىلەن بىرگە ئېغىز ئەدەبىياتىدا شەخسى ئىجا-
دىيەتنىڭ ئامىللىرى تەدرىجى ئۆسۈپ چىقتى. بۇ خىل شەخسى
ئىجادىيەت ئامىلىنىڭ ئۆسۈشى - كوللىكتىپ ئىچىدىكى ئايرىم
كىشىلەرنىڭ ئوخشىمىغان دەرىجىدە ئەمگەك ۋە ئىشلەپچىقىرىشتىن
ئايرىلىپ، خەلق ئارىسىدىكى كەسپى ياكى يېرىم كەسپى ئېغىز
ئىجادىيەتچىلىرى ياكى ئورۇنلىغۇچىلىرى بولۇپ قېلىشىدا ئىپادىلە-
نىدۇ. لېكىن ئىشلەپچىقىرىشتىن ئايرىلغان ياكى يېرىم ئايرىلغان
سەنئەتكارلار يەنىلا باشتىن - ئاخىر ئەمگەكچى ئامما بىلەن ئىنتايىن
قويۇق مۇناسىۋەتنى ساقلاپ كەلگەچكە، ئۇلارنىڭ ھەممىسى دىگۈدەك
ئاممىنىڭ ئەنئەنىۋى سەنئىتىنىڭ تەربىيىسى ئارقىلىق ئۆسۈپ
يېتىلگەچكە، بۇ خىل شەخسنىڭ مۇستەقىل ئىجادى، ئاممىنىڭ
كوللىكتىپ ئىجادىيىتىنىڭ سەنئەت جەۋھىرىنى تولۇق قوبۇل قىلىپ،
كوللىكتىپنىڭ سەنئەت ئىقتىدارىنى مەركەزلەشتۈردى ھەمدە
سەنئەتكارلارنىڭ ئەۋلاتتىن - ئەۋلاتقا تارقىتىشى ۋە ئۈزلۈكسىز
يېڭىلىشى ئارقىلىق باشقا بىر شەكىلدىكى كوللىكتىپچانلىقنى شەكىل-

لەندۈردى. پۈتكۈل سىنىپى جەمىيەتتە كۆپلىگەن خەلق ئېغىز ئەدبىياتى ئەسەرلىرى ئوخشاشلا كەڭ خەلق ئاممىسىنىڭ كوللىكتىپ ئىجادىيىتىدۇر؛ مەخسۇس سەنئەتكارلارنىڭ بولۇشى پەقەت خەلق ئېغىز ئىجادىيىتىدىكى كوللىكتىپچانلىقنىڭ تولۇقلىنىشى ۋە تەرەققى قىلىشىدىنلا ئىبارەت. شۇنداق دەپ ئېيتىشقىمۇ بولىدۇكى؛ خەلق ئېغىز ئەدبىياتىنىڭ كوللىكتىپچانلىقى بىلەن خەلق ئارىسىدىكى كەسپىي سەنئەتكارلارنىڭ مۇستەقىل ئىجاتچانلىقى ئورگانىك ھالدا بىر پۈتۈن گەۋدە بولۇپ شەكىللەندى، بۇنى بۇرۇنقى سىنىپى جەمىيەتنىڭ ئومۇم خەلق كوللىكتىپچانلىقى بىلەن سېلىشتۇرغاندا، بۇ خىل كوللىكتىپچانلىق ئالاھىدىلىگىنىڭ ھەقىقەتەن خېلى زور تەرەققى قىلغانلىقى ئېنىق.

جەمىيەت سوتسىيالىستىك غايەت زور يېڭىلاش باسقۇچىغا كىرگەندە، ئەدبىيات، ئىقتىساد ۋە سىياسىنىڭ ئۆزگىرىشىگە ئەگىشىپ، ئالدى بىلەن ئۆزىنىڭ مەزمۇنىدا ماھىيەتلىك ئۆزگىرىش ياسىدى. كەڭ خەلق ئاممىسى سىياسى جەھەتتىن قەدكۆتىرىپ ئازات بولۇشىغا ئەگىشىپ، مەدەنىيەت جەھەتتىمۇ قەدەندىنى كۆتەردى. ئەمگەكچى خەلق مەدەنىي - مائارىپنى قوبۇل قىلىپ، تىرىشىپ يېزىق قورالىنى ئىگەللىدى، بۇنىڭ بىلەن ئامما ئارىسىدىكى بىر قىسىم كىشىلەر يېزىق ئارقىلىق ئۆزلىرىنىڭ يازما ئىجادىيىتىنى ئېلىپ بېرىپ، ئىجادىيەت دائىرىسىنى كېڭەيتتى. ئەسلىدىكى بەزى ساۋاتسىز ئېغىز سەنئەتكارلىرىمۇ يېزىق ئارقىلىق ئىجات قىلىشقا باشلىدى. نەتىجىدە ئەمگەكچى خەلقنىڭ كوللىكتىپ ئىجادىيىتىدە يېڭىدىن يازما ئىجادىيەت بىلەن شۇغۇللىنىدىغان كەسپىي يازغۇچىلار ياكى ئىشتىن سىرتقى يازغۇچىلار بارلىققا كېلىشكە باشلىدى. سوتسىيالىزىم دەۋرىدە مۇقەررەر بارلىققا كېلىدىغان بۇ خىل ئىجادىيەت ھادىسىسى ھەرگىز خەلق ئېغىز ئەدبىياتىنىڭ كوللىكتىپچانلىغىنىڭ بارغانسېرى

ئاجىزلىشىپ كەتكەنلىكىدىن دېرەك بەرمەيدۇ. چۈنكى ئامما ئارىسىدا يېزىققا تايىنىپ ئېلىپ بېرىلغان يازما ئىجادىيەت يېزىلىشىدىن تاكى تارقىلىشىغىچە يازما ئەدەبىياتىنىڭ خۇسۇسىيىتى بىلەن بىردەك بولغاچقا، ئۇلار ئاللىقاچان خەلق ئېغىز ئەدەبىياتىنىڭ كوللىكتىپچان-لىق ئالاھىدىلىكىدىن ئايرىلغان بولۇپ، ئاساسىي جەھەتتىن خەلق ئېغىز ئەدەبىياتى كاتىگورىيىسىگە تەۋە بولمايدۇ. ئۇلار پەقەت سوتسىيالىزىم دەۋرىدىكى يازما ئەدەبىياتىنىڭ ئاممىباپلىغىنىڭ ئۈزلۈك-سىز تۈردە كېڭەيگەنلىكىنىلا بىلدۈرىدۇكى، ھەرگىزمۇ خەلق ئېغىز ئەدەبىياتى كوللىكتىپچانلىغىنىڭ تارايغانلىغىنى بىلدۈرمەيدۇ. ئەكسىچە، ئەسلىدىكى ئېغىز ئىجادىيىتى ئاساسىدا تەرەققى قىلغان خەلق ئېغىز ئەدەبىياتىنىڭ كوللىكتىپچانلىغى ئەلۋەتتە روشەن ھالدا يېتەكچى رول ئوينايدۇ؛ يېقىنقى 30 يىللىق ئەمىلىيەت ئىسپاتلىدىكى، بۇنداق كوللىكتىپچانلىق ئۆزىنىڭ كەڭ كۆلەملىك ئەھمىيىتىنى بارغانسېرى نامايەن قىلدى. مەسىلەن، يېقىنقى 10 يىلدىن بۇيان پۈتۈن مەملىكىتىمىزدىكى ھەر مىللەت خەلقى ئارىسىدا كەڭ تارقىلىپ يۈرگەن يېڭى لەتىپىلەر بۇنىڭ ئەڭ ياخشى پاكىتى.

خەلق ئېغىز ئەدەبىياتىنىڭ كوللىكتىپچانلىغى قايسى تەرەپلەردە ئىپادىلىنىدىغانلىغىنى پەقەت ئۇنىڭ ئىجات قىلىنىش ۋە تارقىلىش جەريانىدا كۆزىتىشكە بولىدۇ.

خەلق ئېغىز ئەدەبىياتى ئەسەرلىرى ئىجات قىلىنىش جەريانىدا تۆۋەندىكىدەك بەزى كوللىكتىپچانلىق خۇسۇسىيەتكە ئىگە بولىدۇ، ئەمگەكچى خەلق ھەمىشە مەلۇم كوللىكتىپ سورۇنلاردا، مەسىلەن، كوللىكتىپ ئىشلەپچىقىرىش مەيدانلىرى ياكى كوللىكتىپ تۇرمۇش سورۇنلىرىدا، ئۇ بىر ئېغىزدىن، بۇ بىر ئېغىزدىن كوللىكتىپ ھالدا ئىجات قىلىشىدۇ. ئەمگەك كەيپىياتىغا ئىلھام بېرىدىغان، ئەمگەك يۈكىنى يەڭگىلەيتىدىغان، ئەمگەك ھەرىكىتىنى تېمىغا سالىدىغان

ئەمگەك قوشاقلىرى؛ كۈرەش روھىنى ئىلھاملاندۇرىدىغان جەڭ ناخشىلىرى ۋە ئوۋ قوشاقلىرى، ھېيت - بايرام ۋە ھەر خىل ئۆرپ - ئادەت پائالىيەتلىرىنى تەبرىكلەيدىغان مۇراسىم قوشاقلىرى؛ شۇنداقلا كولىكتىپ تەجرىبىلەرنىڭ يەكۈنى بولغان ماقال - تەمسىللەر، قىسقا ۋە كىچىك ھىكايىلەر، ئېيتىشىشلارنىڭ ھەممىسى دىگۈدەك ئاشۇنداق كولىكتىپ ئىجات قىلىش شەكلى بىلەن يارىتىلىپ چىققان. يەنە بىر تۈرلۈكى كولىكتىپ ئىش تەقسىمات شەكلىنى قوللىنىپ، بىرسى ئالدى بىلەن ھىكايىنىڭ مەزمۇن دائىرىسىنى تۈزۈپ چىقسا، يەنە بىرسى ئۇنىڭ قاش - كىرىپىگىنى ياسايدۇ؛ يەنە بىرى ئۇنى ئۆزگەرتىپ نەزىم تېكىستىگە ئايلاندۇرسا، يەنە باشقا بىرى ئۇنى مۇۋاپىق ئاھاڭغا سالغان؛ شۇنداق قىلىپ خەلق رىۋايەتلىرى، ھىكايىلەر، ئېيتىشىشلار، كىچىك تىياتىرلار... قاتارلىق ئەسەرلەر بارلىققا كەلگەن. ئەنخۇيدىكى ۋۇخې دەرياسىنىڭ ئىككى قىرغىقىدا تارقىلىپ يۈرگەن «نيۇبىگىنىڭ ئىسيانى» قاتارلىق ئەسكەرلەرنىڭ قوزغىلىڭىنى خاتىرىلەيدىغان پارچىلار، يۈز نەچچە يىل بۇرۇنقى ئېغىز ئەدبىياتىغا ماھىر دىخانىلارنىڭ چىڭ سۇلالىسى پادىشاھىنىڭ يىلنامىسىگە ئاساسەن توڭجىز يىللىرىدىكى دىخانىلار قوزغىلىڭىنىڭ ئەھۋالى ھەققىدە تۈزگەن ھىكايە، تېكىست ۋە ئاھاڭلىرى ھازىرغىچە تارقىلىپ يۈرمەكتە. بۇ خىل ئىجادىيەت شەكلى دائىم دىگۈدەك ئىستىخىيلىك ھالدا قوپالراق ۋە ئاددىراق بولىدۇ. يەنە بىر خىلى بولسا ئامما ئارىسىدىكى مەلۇم كىشىلەر ئالدىنقىلارنىڭ ئېغىز سەنئىتىگە ۋارىسلىق قىلىدۇ ۋە تەرەققى قىلدۇرىدۇ ياكى خەلق ئىچىدىكى پارچە - پارچە ماتېرىياللارنى ھەمدە نۇرغۇنلىغان ئېغىز ئەسەرلىرىنى توپلاپ ئۇنى بىرلەشتۈرۈپ ۋە ئومۇملاشتۇرۇپ، مۇكەممەل ئېغىز سەنئەت ئەسەرلىرىنى شەكىللەندۈرىدۇ ۋە بۇ سەنئەت بۇيۇملىرىنى ئاممىغا قالدۇرىدۇ ھەمدە تارقىتىدۇ. خەلق

ئارىسىدىكى مەدداھلارنىڭ، ۋايىزلارنىڭ «shuoyue» شويۇ «ۋۇسۇڭ»، «ياڭ ئائىلىسىنىڭ قەھرىمانلىرى» غا ئوخشاش بىر قىسىم چوڭ تىپتىكى ئەسەرلىرىنىڭ ھەممىسى مۇشۇ خىل ئۇسۇل بىلەن ئىجات قىلىنىپ مۇۋەپپەقىيەتكە ئېرىشكەن. بۇ خىل ئۇسۇلدا گەرچە روشەن ھالدىكى شەخسى ئىجادىيەت ئىدىئولوگىيىسى بولسىمۇ، لېكىن خەلق سەنئەتكارلىرى تۇرمۇش ئىدىيە ۋە سەنئەت قاتارلىق تەرەپلەردە كەڭ خەلق بىلەن قان بىلەن گۆشتەك قويۇق مۇناسىۋەتتىن باشتىن-ئاخىر ساقلىغاچقا، بۇ خىل ئىجادىيەتتە يەنىلا خەلق ئېغىز ئەدبىياتىنىڭ كوللىكتىپچانلىقى كۆرۈنۈپ تۇرىدۇ. بۇ خىل كوللىكتىپ ئىجادىيەت شەكلى ئىنسانلار جەمئىيىتىنىڭ گۆدەكلىك دەۋرىدىن باشلاپلا ئوخشىمىغان دەرىجىدە قوللىنىلغان بولۇپ، تاكى پەن-تېخنىكا تەرەققى قىلغان، زامانىۋىلاشقان جەمئىيىتىمىزگىچە يەنىلا كەڭ خەلق ئاممىسى قوللىنىپ كېلىۋاتقان ئىجادىيەت شەكلىدۇر.

خەلق ئېغىز ئەدبىياتىنىڭ كوللىكتىپچانلىقى، ئۇنىڭ تارقىلىشى جەريانىدا تېخىمۇ يارقىن ۋە گەۋدىلىك ئىپادىلىنىدۇ. خەلق ئېغىز ئەدبىياتى ئەسەرلىرىنىڭ ئەسلى ئىجادىيەت ئۇسۇلى قانداق بولۇشىدىن قەتئىنەزەر، ئۇ بارلىققا كېلىشى بىلەنلا خەلق ئارىسىدا تارقىلىشقا باشلايدۇ. ئايرىم ئەسەرلەرنىڭ تارقىلىشى نىسبەتەن ئاستا بولسىمۇ، لېكىن نۇرغۇن ئەسەرلەر ناھايىتى تېزلا تارقىلىدۇ. كۈنلەپ ۋە سائەتلەپ پەيدا بولۇۋاتقان ئاغزاكى ئەسەرلەر كەڭ خەلق ئارىسىدا ئىدىيە ۋە سەنئەتنىڭ سىناقلىرىغا ئۇچرايدۇ. نۇرغۇنلىغان ئەسەرلەر باركى، ئۇلار كەڭ خەلقنىڭ تۇرمۇش تەلۋى سەنئەت ھەۋىسىگە ماسلىشالماي تارقىلىش جەريانىدا كىشىلەر نەزىپىدىن شاللاپ چىقىرىۋېتىلىدۇ. دە، بارا-بارا ئۇنتۇلىدۇ؛ يەنە شۇنداقلا نۇرغۇنلىغان ئاغزاكى ئەسەرلەر باركى، ئۇنداق ئەسەرلەر

تارقىلىش جەريانىدا كەڭ خەلق تەرىپىدىن بىردەك ئېتىراپ قىلىنىپ، مىليونلىغان كىشىلەرنىڭ ئاغزىدا ئەۋلاتتىن - ئەۋلاتقا ئۈزلۈكسىز ئۆزگەرتىلىش ۋە پىششىقلاپ ئىشلىنىش نەتىجىسىدە تېخىمۇ بېيىپ، ئامما ياخشى كۆرىدىغان ئەسەرلەرگە ئايلىنىدۇ، ھەمدە نىسبەتەن ئۇزاق مەزگىل ئىچىدە ئامما ئارىسىدا تارقىلىش ۋە ساقلىنىش جەريانىدا ئۇ ئەسەرلەرنىڭ بەدىئىيلىكىمۇ نىسبەتەن مۇكەممەل سەۋىيىگە يېتىدۇ. ئېغىز ئەدبىياتىنىڭ ئەمىلىيىتى ئىسپاتلىدىكى، خەلق ئېغىز ئەدبىياتى ئەسەرلىرىنىڭ تارقىلىشى جەريانىدا، ئەسلى ھالىتىنى زادى ئۆزگەرتىمەي، بۇرۇنقى پېتىچە قالىدىغان ئەسەر بولمايدۇ. ئەمگەكچى خەلق ئومۇمەن كۆپ تەرەپ-لىمىلىك تۇرمۇش ئېھتىياجىغا ئاساسەن، شۇ ۋاقىت، شۇ جايىنىڭ كونكرىت ئەھۋالىغا بىرلەشتۈرۈپ ئاممىنىڭ سەنئەت ئىقتىدارىنى توپلاپ، ئەسلى ئەسەرگە قارىتا ئۈزلۈكسىز پىششىقلاش ئېلىپ بارىدۇ، قوشۇپ ياكى ئېلىۋېتىپ مۇۋاپىق ئۆزگەرتىدۇ، ئەسەرنىڭ مەزمۇنىدىن شەكىلگىچە دەسلەپكى ھالىتىنى نىسبەتەن مۇكەممەل-لەشتۈرۈپ، ئىجتىمائى رولىنى تېخىمۇ كېڭەيتىدۇ. بۇ نۇقتىدىن ئالغاندا خەلق ئېغىز ئەدبىياتىنىڭ مىليونلىغان تارقاتقۇچىلىرى ئۆز ئوۋىتىدە ئىجات قىلغۇچىلار ياكى يېرىم ئىجات قىلغۇچىلاردۇر؛ خەلق ئېغىز ئەدبىياتىنىڭ پۈتكۈل تارقىلىش جەريانى، ھەقىقەتەن خەلق ئېغىز ئەدبىياتى ئەسەرلىرىگە قارىتا كولىكتىپ پىششىقلاش ئېلىپ بېرىش ۋە كولىكتىپ ئىجات قىلىش جەريانىدۇر. شۇڭلاشقا كولىكتىپچانلىقنىڭ تارقىلىش جەريانىدىكى ئىپادىلىنىشى تېخىمۇ مۇھىم ئەھمىيەتكە ئىگە.

خەلق ئېغىز ئەدبىياتى ئەسەرلىرىنىڭ ئىجات قىلىنىش ۋە تارقىلىش جەريانىدا خەلق ئېغىز سەنئەتكارلىرىنىڭ رول ئېلىش ۋە بايان قىلىش سەنئىتىگە دىققەت قىلىشىغا ئەرزىيدۇ. بۇ مۇھىم

شارائىت ئىچىدە كوللىكتىپچانلىق قانداق ئىپادىلەنسەدۇ؟ شۇنى ئېيتىش كېرەككى؛ خەلق سەنئەتكارلىرىنىڭ ئېغىز ئەدەبىيات ھەرىكىتىدە ئىپادىلەنگەن كوللىكتىپچانلىقنىڭ ئالاھىدىلىكىنى چۈشەنمەس ناھايىتى مۇھىمدۇر. چۈنكى كۆپ مىقداردىكى خەلق ئېغىز ئەدەبىياتى ئەسەرلىرى خەلق سەنئەتكارلىرىنىڭ ئاغزى ئارقىلىق كەڭ خەلق ئارىسىغا تارقىلىدۇ. ئاشۇنداق ئىقتىدارلىق ۋە تەسىرى بولغان ئەلنەغمىچىلەرنىڭ، مەدداھلارنىڭ ھەرىكىتىنى چۈشەنمەگەندە، ئۇلارنىڭ رول ئېلىش ئالاھىدىلىكلىرىگە قارىتا ئىلمىي تەھلىل ئېلىپ بارمىغاندا، خەلق سەنئەتكارلىرىنىڭ بەدىئىي ئىجادىيەتلىرى بىلەن كوللىكتىپچانلىقنىڭ مۇناسىۋىتىنى بىلىشكە ئامالسىز قالمىمىز. خەلق سەنئەتكارلىرىنىڭ تۇرمۇش ئەمىلىيىتى ۋە سەنئەت ئەمىلىيىتىدىن، ئۇلارنىڭ ئىجادىيىتى دائىم دىگۈدەك تىكشىغۇچىلارنىڭ تەسىرى ئاستىدا ئۈزلۈكسىز پىششىقلىنىدىغانلىغىنى، تۈزىتىلىپ تۇرىدىغانلىغىنى كۆرۈشمىز كېرەك.

خەلق ئېغىز ئەدەبىياتىنىڭ ئاڭلىغۇچىلىرى بىلەن يازما ئەدەبىياتىنىڭ كىتاپخانلىرى ئوخشىمايدۇ. خەلق ئېغىز ئەدەبىياتىنىڭ ئاڭلىغۇچىلىرى ئۆزلىرىنىڭ تۇرمۇش ئېھتىياجى، ئىدىيىۋى ھىسسىياتى، سەنئەت ھەۋىسى ئاساسىدا ئېغىز ئەدەبىياتىنى تارقاقچى خەلق سەنئەتكارلىرىنىڭ ھەرىكىتىگە ئاكتىپ تەسىر كۆرسىتىپ، ئەسەرنىڭ مەزمۇنى ھەمدە باشقا ئىپادىلەش ئۇسۇللىرىنىڭ پىششىقلىنىشىغا ياكى قايتا ئىجات قىلىنىشىغا ئوخشىمىغان دەرىجىدە تەسىر كۆرسىتىدۇ. ئېغىز ئەدەبىياتىنىڭ ئورۇنلىغۇچىلىرى ھەمىشە ئاڭلىغۇچى ئاممىنىڭ كۈچلۈك دىققىتى ئاستىدا تۇرغاچقا، ئۇلار ئۆزئارا ئىچقويۇن-تاشقويۇن بولۇپ كەتكەن. كەڭ ئامما خەلق سەنئەتكارلىرى ئورۇنلىغان ئەسەرلەرگە ۋە ئۇلارنىڭ ھەرىكىتىگە قارىتا ماختاش ياكى قارشى تۇرۇش، ھېسداشلىق قىلىش ياكى ئەيىپلەش، كۈلۈمسىرەش ياكى

خاپا بولۇش، ئاپىرىن ئوقۇش ياكى غەزەپلىنىش قاتارلىق روھىي كەيپىياتلىرى ئارقىلىق تەبىئى ھالدا ئارىلىشىدۇ. ئەنە شۇ ھىكايە-چىلەر، قوشاقچىلار، ئەنەغمىچىلەر ياكى تىياتىرچىلار دائىم دىگۈدەك ئاڭلىغۇچىلارنىڭ ئىنكاسىغا ئاساسەن، ئۈزلۈكسىز قايتا-قايتا تۈزىتىپ ۋە بېيىتىپ، ئۆزلىرى ئورۇنلاۋاتقان ئەسەرلەرنى ئۆستۈرۈپ تۇرىدۇ. بۇ خەلق ئېغىز ئەدىبىياتى كولىكتىپچانلىغىنىڭ بىر خىل ئالاھىدە ئىپادىلىنىشى. مەسىلەن، شەنبى رايونىدىكى ئاتاقلىق مەدداھ قارغۇ شائىر خەن چى شياڭنىڭ ئويۇن قويۇش پائالىيەتلىرى ھەققىدىكى تەكشۈرۈش، بۇ خىل ئالاھىدىلىكنى ناھايىتى ياخشى ئىسپاتلاپ بېرىدۇ. ئۇ ئىسجات قىلغان ئاغزاكى ئەسەرلەر ئەڭ دەسلەۋىدە «ھەممىسى دىگۈدەك نىسبەتەن ئاددى، يۈزەكى بولۇپ، دەسلەپكى لايىھە دېيىشكە بولىدۇ. ئۇ ئەسەرنى ئورۇنلاش جەريانىدا، ئاڭلىغۇچى-لارنىڭ پىكرىگە ئاساسەن، كەم يېرىنى تولۇقلاپ، ئارتۇقنى قىسقارتىپ تۈزىتىلىدۇ. بىر قېتىم، ئىككى قېتىم، ئۈچ قېتىم... ئاڭلىغۇچىلارنىڭ پىكرى ئاساسەن تۈگىگەندە ئاندىن ئانچە كۆپ ئۆزگەرتىمەيدۇ. بىراق ئەسلىيەتتە يەنىلا توختىماي ئۆزگەرتىپ تۇرىدۇ، ئاتالمىش «بېكىتىل-گەن ماقالا، مەڭگۈ مەۋجۇت ئەمەس... ئۇ ئاممىنىڭ پىكرىنى داۋاملىق قوبۇل قىلىپ تۇرغانلىقتىن، ئەسەرنى يەنىلا ئاممىنىڭ ئىجادىيىتى دېيىشكە بولىدۇ.»^① بۇ خىل ھادىسىلەر خەلق ئېغىز ئەدىبىياتى ئەسەرلىرىنى توپلىغۇچى خادىملار تەرىپىدىن كۆپ قېتىم تەكىتلەپ كۆرسىتىلگەن. خەلق ئارىسىدىكى ئەسەرلەر گەرچە دەسلەۋىدە كەسپىي سەنئەتكارلارنىڭ ئىجادى بولسىمۇ ئۇنىڭغا ھامان كولىكتىپنىڭ ئىدىيىسى ۋە ئارزۇسى سىڭىپ كەتكەن بولۇپ، ئاممىنىڭ

① لىن شەن: «قارغۇ شائىر خەن چى شياڭ»، چوڭ جىڭۋىن تۈزگەن «خەلق ئېغىز ئەدىبىياتى يېڭى ماقالىلار توپلىمى».

ئىستېتىك كۆزقاراشى ۋە سەنئەت ھەۋىسىگە ۋەكىللىك قىلغاندا -
 غىنى، ئۈزلۈكسىز تۈردە كوللىكتىپنىڭ ئەقىل - پاراسىتى ۋە كۈچ -
 قۇدرىتىنى قوبۇل قىلىدىغانلىغىنى كۆرۈشكە بولىدۇ.
 ئەلۋەتتە، بۇ تاسادىپى ئەھۋال ئەمەس، خەلق ئارىسىدىكى
 كەسپى ياكى يېرىم كەسپى ئېغىز سەنئەتكارلىرىنىڭ كېلىپ
 چىقىشى، تەربىيىلىنىشى، ئىدىيەۋى ھېسسىياتى، تۇرمۇش ھالەتلىرى
 ۋە بەدىئى ھەۋەسلىرىنىڭ ھەممىسى ئەمگەكچى ئامما بىلەن زىچ
 مۇناسىۋەتلىك بولۇپ، ئۇلارنىڭ كۆپچىلىكى خەلق ئارىسىدىن
 كەلگەن ئاممىنىڭ بىر ئەزاسى ئىكەنلىكىنى كۆرۈش كېرەك. ئۇلار
 ھەلقنىڭ تۇرمۇشى، سەنئەت ئەنئەنىسى بىلەن بولغان مۇناسىۋىتىنى
 قانچىكى ساقلىسا، ئاندىن ئۆزلىرىنىڭ ئېغىز ئىجادىيىتى ۋە رول
 ئېلىش قابىلىيىتىنى شۇنچە نامايەن قىلالايدۇ. شۇنى كۆرۈۋېلىش
 كېرەككى، ئۇلارنىڭ مۇستەقىل ئىجاتچانلىغى ھامان كوللىكتىپ
 بىلەن سۇغا سۈت قوشۇلغاندەك ئورگانىك ھالدا بىرىكىشى خەلق
 ئېغىز ئەدبىياتى كوللىكتىپچانلىقنىڭ مۇھىم ئىپادىلىنىشىدۇر.
 چوڭ تىپتىكى داڭلىق ياڭجۇ تىياتىرى - «ۋۇشى خۇ» بۇنىڭ
 تىپىك دەلىلى. بۇ تىياتىرنى تۈزگۈچى ۋاڭ شاۋتاڭنىڭ خۇلاسەسىگە
 ئاساسلانغاندا، بۇ ئەسلىدە «سۇ بويىدا» رومانىنىڭ ئىچىدىكى
 ۋۇسۇڭغا ئائىت 80 مىڭ خەتلىك قىسىمدىن كېڭىيىپ مەزكۇر تىياتىردا
 بىر مىليون خەتتىن ئارتۇق ئېغىز ھىكايىسىگە ئايلانغانلىغى ھەرگىزمۇ
 قايسى بىر كىشىنىڭ ئىجادىيىتى بولماستىن بەلكى تارىختىن بۇيانقى
 ياڭجۇ يەرلىك تىياتىرى بىلەن شۇغۇللانغۇچى سەنئەتكارلارنىڭ
 ئۈزلۈكسىز ئىجات قىلىشى، ئەۋلاتتىن - ئەۋلاتقا قالدۇرۇشى ۋە
 بېيىتىشىنىڭ مەھسۇلى، «بۇنىڭغا قانچىلىگەن كىشىلەرنىڭ يۈرەك
 قېنىنى سىڭدۈرگەنلىكىنى بىلىش تەس، ئۇ پەقەت تارىختىن بۇيانقى
 سەنئەتكارلارنىڭ ئۈزلۈكسىز پىششىقلاپ ئىشلەپ بېيىتىۋالغانلىقىنىڭ

تەتقىقاتچى» ① دېمەك، خەلق ئارىسىدىكى ئەلنەغمىلەردە سەنئەتكارلار تەرىپىدىن ئوينالغان چوڭ ھەجىمدىكى داڭلىق ئەسەرلەرمۇ، ھەرگىز مەلۇم بىر يازغۇچىنىڭ ئىجادىيىتى بولماستىن، بەلكى ئوخشاشلا كولىكتىپنىڭ سەنئەت مۇۋەپپەقىيىتى ھېسابلىنىدۇ. خەلق ئېغىز ئەدەبىياتىنىڭ كولىكتىپچانلىقى ئېغىز ئىجادىيىتىگە ئىمزا سىزلىق ئالاھىدىلىكىنى ئېلىپ كەلدى. شۇڭا ئەمگەكچى خەلق ئۆزلىرىنىڭ ئەسەرلىرىگە قارىتا پەقەت كولىكتىپ مۈلۈكچىلىك ھوقۇقىلا بار. بۇرۇن بەزى كىشىلەر ئىمزا سىزلىقنى خەلق ئېغىز ئەدەبىياتىنىڭ بىر ئالاھىدىلىكى قىلىۋالغان ئىدى، بۇنداق قىلىشنىڭ ھاجىتى يوق. چۈنكى، ئۇ پەقەت كولىكتىپچانلىقتىن بۆلۈنۈپ چىققان بىر بەلگە.

ئىككىنچى بۆلۈم ئاغزاكىلىق

ئاغزاكىلىق — خەلق ئېغىز ئەدەبىياتىنىڭ ئەڭ روشەن ئالاھىدى. لىكىلىرىدىن بىرى. خەلق ئېغىز ئەدەبىياتى ئاغزاكىلىقتىن ئىبارەت مۇشۇ روشەن ئالاھىدىلىككە ئىگە بولغانلىقى ئۈچۈن، ئەدەبىيات — سەنئەت ئىلىمىدا يازغۇچىلارنىڭ يازما ئەدەبىياتىدىن پەرقلىنىدىغان خەلق ئېغىز ئەدەبىياتى (فولكلور) دائىم دىگۈدەك «خەلق ئېغىز ئىجادىيىتى» ياكى «ئېغىزدا تارقىلىدىغان ئەدەبىيات» دەپمۇ ئاتىلىدۇ. خەلق ئارىسىدا ئېغىز ئارقىلىق ئىجات قىلىنغان ۋە تارقالغان ئەسەر.

① ۋاڭ شاۋتاڭ: «ياڭجۇ تىياتىرى — (ۋۇ سۇڭ) نى رەتلەشنىڭ تەجرىبىلىرى»
«ئەلنەغمە ژورنىلى» 1960 - يىلى 7 - 8 - ئاي.

لەرنىڭ ھەممىسى مۇشۇ ئالاھىدىلىككە ئىگە. بۇ يەردە ئالدى بىلەن شۇنى ئايدىڭلاشتۇرۇۋېلىشقا تېگىشلىكى، ئاغزاكىلىق يالغۇز خەلق ئېغىز ئەدبىياتىغا تەئەللۇق بولغان ئالاھىدىلىك ئەمەس. چۈنكى غەيرى ئەمگەكچىلەر، جۈملىدىن ئېكسپىلاتاتۇر سىنىپلار ئارىسىدىمۇ ئۆزلىرىنىڭ مەلۇم «ئېغىز ئىجادىيىتى» بولۇپ، ئۇلارمۇ ئوخشاشلا ئاغزاكىلىققا ئىگە. خەلقنىڭ ئېغىز ئەدبىياتىنى تەتقىق قىلغان ۋاقىتتا، يالغۇز ئاغزاكىلىقتىن ئىبارەت بۇ ئالاھىدىلىكنىڭ مەلۇم ئىپادىسىگە ئېسىلەۋېلىپ، خەلق يات ھەتتا خەلققە قارشى ئاشۇ خىل ئېغىز «ئەسەر»لىرىنى خەلق ئېغىز ئەدبىياتى دەپ خاتا تونۇپ قالماسلىققا ئالاھىدە دىققەت قىلىش كېرەك. ئالدى بىلەن ئەسەر-نىڭ مەزمۇنىنى ئېنىق پەرقلەندۈرۈپ، چەك-چېگرىنى قاتتىق ئاچ-رىتىش بىلەن، قايسىلىرىنىڭ ئەمگەكچى خەلقنىڭ ئېغىز ئەسەرلىرى ئىكەنلىكىنى مۇقىملاشتۇرۇش لازىم. شۇنداقلا، ئاغزاكىلىق بىلەن يۇقۇرىدا بايان قىلىنغان كوللىكتىپچانلىقنى زىچ بىرلەشتۈرگەندىلا ئاندىن خەلق ئېغىز ئەدبىياتىنىڭ ھەر خىل ھادىسىلىرىنى توغرا تونۇغىلى بولىدۇ. بۇ ئاغزاكىلىقنىڭ ئالاھىدىلىكىنى تەكشۈرۈشنىڭ ئالدىنقى شەرتى.

خەلق ئېغىز ئەدبىياتىنىڭ ئاغزاكىلىق ئالاھىدىلىكى، بۇ يەردە مۇھىمى يازغۇچىلار ئەدبىياتىنىڭ يازما ئىجادىيەت ئالاھىدىلىكىگە نىسبەتەن ئوتتۇرىغا قويۇلغان. ئاغزاكىلىق خەلق ئېغىز ئەدبىياتى بىلەن يازما ئەدبىياتىنى پەرقلەندۈرىدىغان روشەن ئالاھىدىلىكتۇر. يازغۇ-چىلارنىڭ يازما ئەدبىيات ئەسەرلىرىنىمۇ ئەسلىدە ئېغىزدا يادلاشقا ياكى بايان قىلىشقا بولىدۇ. ئەمما يېزىققا تايىنىپ ئېلىپ بېرىلىدىغان يازغۇچىلارنىڭ ئىجادىيىتىگە نىسبەتەن ئېيتقاندا، ئاغزاكىلىق ھەر-گىزمۇ زۆرۈر شەكىل ئەمەس. مەسىلەن، شېئىرلارنى دېكلاماتسىيە قىلىش، نەسرى ئەسەرلەرنى ئۈنلۈك ئوقۇش، ئاغزاكى بايان قىلىش-

لارنىڭ ھەممىسى يازما ئەدبىيات ئۈچۈن قوشۇمچە بولۇپ، ئىككىنچى ئورۇندا تۇرىدۇ، يېزىققا تايىنىپ ئىجات قىلىشلا زۆرۈر بولغان بىرىنچى ئۇسۇل بولىدۇ. ئەكسىچە خەلقنىڭ ئېغىز ئەدبىياتىنىمۇ يېزىق ئارقىلىق خاتىرىلەپ قالدۇرۇش مۇمكىن، ئەمما كەڭ خەلققە نىسبەتەن ئېيتقاندا، يېزىق شەكلى خەلق ئېغىز ئەدبىياتى ئۈچۈن زۆرۈر ئىپادىلەش شەكلى ئەمەس. ئۇمۇ خەلق ئېغىز ئەدبىياتىنىڭ تارىقىلىشىدا پەقەت قوشۇمچە رول ئوينايدىغان 2-ئورۇندىكى ئۇسۇلدۇر. بىرىنچى بۆلۈمدە سۆزلەنگەن كولىكتىپ ئىجادىيەت ۋە ئۇنىڭ تارقىلىش ئەمىلىيىتىدىن قارىغاندا، پەقەت ئېغىزدا ئىجات قىلىش ۋە ئېغىز ئارقىلىق تارقىلىشلا خەلق ئېغىز ئەدبىياتىنىڭ زۆرۈر شەكلى. شۇڭا خەلق ئېغىز ئەدبىياتىنىڭ روشەن بەلگىسى، ئۇنىڭ ئەنە شۇنداق خەلق ئاغزىدىكى تىل سەنئەت ئالاھىدىلىكى سۈپىتىدە ياشاپ كېلىۋاتقانلىغىدا، خەلق ئېغىز ئەدبىياتى خەلقنىڭ ئېغىز ۋە قۇلغى ئارىلىغىدا ھەركەت قىلىپ مەۋجۇت بولۇپ تۇرىدىغان ئەدبىياتتۇر. خەلق ئېغىز ئەدبىياتىنىڭ ئاغزاكىلىق ئالاھىدىلىكى ئۇنىڭ كولىكتىپچانلىغىغا ئوخشاشلا، ئېغىز ئەدبىياتىنىڭ تەرەققىياتى جەريانىدا شەكىللەنگەن. ئاغزاكى تىل ئىشلەپچىقىرىش ئەمگىگە زىچ ئەگەشكەن ھالدا ئىنسانلارنى ھايات دۇنياسىدىن ئايرىپ چىققاندىن كېيىن، ئاندىن ئىنسانلار جەمىيىتى شەكىللەندى. ئەينى دەۋردىكى كىشىلەر پەقەت مۇشۇ خىل ئاغزاكى تىلنى قورال قىلىپ ئىجادىيەت ئېلىپ بارغان، شۇڭا خاتىرىلەپ ئېلىنغان بەزى قەدىمقى قوشاقلاردا كۆپىنچە ئەمگەك سادالىرىنىڭ كۆپ قېتىم تەكرارلىنىشى، سۆز ۋە جۈملىلەرنىڭ قايتا-قايتا تەكرار ئېيتىلىشى، قەدىمقى دەۋر ئەدبىياتىنىڭ ئاغزاكىلىق ئالاھىدىلىكىگە تولۇق ئىسپات بولالايدۇ. يېزىقنىڭ ئىجات قىلىنىشى زور كۆپچىلىك كىشىلەرنىڭ ئېغىز ئارقىلىق ئىجات قىلىش ئەھۋالىنى تۈپتىن ئۆزگەرتىۋېتەلمىدى.

سەنپىلارنىڭ بۆلۈنۈشى ۋە ئىجتىمائى ئىش تەقسىماتىغا ئەگىشىپ،
سەنپىي جەمىيەتتە، ئېكسپىلاتاتسىيە قىلغۇچى سەنپىلار تەرىپىدىن
ئىگەللەۋېلىنغان ۋە كونتۇرۇل قىلىنغان يېزىق، شۇلارنىڭ خەلققە
ھۆكۈمرانلىق قىلىش، خەلقنى ئېكسپىلاتاتسىيە قىلىش قورالىغا ۋە
ۋاستىسىگە ئايلنىپ قالغان ئىدى. نوپۇسنىڭ مۇتلەق كۆپ قىسمىنى
تەشكىل قىلىدىغان جىسمانى ئەمگەكچىلەر يېزىق ئىشلىتىش ھوقۇقى-
دىن ئاساسەن مەھرۇم قالدۇرۇلغان ئىدى. بۇ ئۇزاق تارىخىي دەۋر-
لەردە ئەمگەكچى خەلق يەنىلا ئېغىز ئىجادىيىتىنىڭ ئىسىل ئەنئەنى-
سىگە داۋاملىق ۋارىسلىق قىلىپ، ئۆزلىرىنىڭ جاپالىق تۇرمۇشى
ئىچىدىمۇ ئېغىز ئەدەبىيات پائالىيىتىنى كەڭ قانات يايدۇرۇپ تاكى
ھازىرغا قەدەر تەرەققى قىلدۇردى.

ئەمگەكچى خەلقنىڭ ئەدەبىيات ئىجادىيىتى ۋە ئۇنىڭ تارقىلىشى
ئوخشاشلا ئېغىز ئارقىلىق بولىدۇ. يۇقۇرىدا بايان قىلغىنىمىزدەك،
خەلق ئېغىز ئەدەبىياتىنىڭ كۆلىمى چىراغلىق ئالاھىدىلىكى ئۇنىڭ
تارقىلىش جەريانىدا ئېغىزدىن - ئېغىزغا كۆچۈپ يۈرۈشتەك مۇشۇ
ئالاھىدىلىكىدىن شەكىللەنگەن. سەنپىي جەمىيەتتە، ئەمگەكچى
خەلققە يېزىقتىن بەھرىمەن بولۇش ھوقۇقى بولمىغىنىدەك، ئۇلاردا
مەتبە ھەم نەشر قىلىشتەك تارقىتىش ۋاستىسىنىڭ بولۇشى تېخىمۇ
مۈمكىن ئەمەس. شۇڭا ئەمگەكچى خەلق ناھايىتى ئۇزاق تارىخىي
باسقۇچىلاردا، باشتىن - ئاخىر پەقەت ئېغىز تىلى ئارقىلىق ئۆزلىرىنىڭ
ئەسەرلىرىنى تارقىتىپ كەلدى، شۇنداقلا خەلق ئىچىدىكى ئەلنەغمە-
چىلەر ۋە كىچىك تىياتىرلارنىڭ ئەرتىلىرىنىڭ سەنئەت ئۈگىنىشىمۇ
«ئېغىزدا يەتكۈزۈپ، كۆڭۈلدە قوبۇل قىلىش» ۋاستىسى ئارقىلىق
بولدى. ئاغزاكى تارقىتىش - خەلق ئەدەبىياتى ئەسەرلىرىنىڭ ئەڭ
كەڭ ۋە ئەڭ ئۇزۇن تارقىلىپ يۈرۈشىنى كەلتۈرۈپ چىقاردى.
تارىخىي تەرەققىياتتىن قارىغاندا، كۆپلىگەن رىۋايەت ۋە ھىكايىلەر،

قوشاق ۋە ماقال - تەمسىللەر مىڭ يىلدىن ئارتۇق تارقىلىپ يۈرگەن -
لىكىنى؛ جۇغراپىيە شارائىتىدىن قارىغاندا، كۆپلىگەن ئېغىز ئىجادى-
يەت ئەسەرلىرى، بولۇپمۇ بەزى رىۋايەت، ھىكايىلەر پۈتۈن مەدەنى-
يەتنىڭ ھەممە يېرىگە ھەتتا چەتئەللەرگىچە تارقالغانلىغىنى كۆرىمىز.
ئاغزاكى تارقىلىشنىڭ ئاممىۋىلىغى ئىنتايىن كەڭ، ئۇ يالغۇز يېزا - كەنت -
لەردىكى ھەر بىر ئائىلىلەر ۋە ئانا - بالىلارغىچە تارقىلىپ قالماستىن،
بەلكى ئېغىز ئارقىلىق ئۇ يۇقۇرى قاتلام ھۆكۈمران سىنىپلىرى ھەمدە
ئەدىب ۋە يازغۇچىلار ئارىسىغىمۇ يەتكۈزۈپ، ئۇلارغىمۇ تونۇتىدۇ،
شۇنداقلا يېزىق قوراللىرى ۋە نەشرىيات تېخنىكىسى ئىنتايىن تەرەققى
قىلغان بۈگۈنكى كۈندىمۇ خەلق ئېغىز ئەدىبىياتىنىڭ ئاغزاكىلىغى
ئاجىزلىشىپ قالماستىن ئەلۋەتتە يەنىلا ساقلىنىپ قالدۇ.

خەلق ئەدىبىياتىنىڭ ئاغزاكى ئالاھىدىلىكىنىڭ شەكىللىنىشىدە
يالغۇز يۇقۇرىدا ئېيتىلغان ئىجتىمائى، سىنىپى مەنبەلا بولۇپ
قالماستىن، شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا ئاغزاكى تىلنىڭ ئۆزىدىمۇ
مەۋجۇت بولۇپ تۇرۇش ۋە تەرەققى قىلىش ئامىللىرى بولىدۇ.
ئاغزاكى تىلنىڭ ئۆزى بىر خىل جانلىق ھەم ئەپچىل ئىپادىلەش
قورالى بولۇپ، ئۇ ھەم ۋارىسلىق قىلىشقا ھەم ئەستە قالدۇرۇشقا
ئەپلىك. ئۇ خەلق تۇرمۇشىنىڭ ھەرقايسى تەرەپلىرىگە چىڭ باغلان-
غان بولۇپ، خەلقنىڭ ئېسىگە مەھكەم ئورناشقان، شۇنداق قىلىپ
ئۇ، خەلقنىڭ ھەر خىل ناخشا - قوشاق ئېيتىش ۋە ھىكايە سۆزلەش
پائالىيەتلىرىدە جانلىق ياشايدۇ. ئاغزاكى تىل - ئەمگەكچى خەلقنىڭ
تۇرمۇشى ۋە كۈرەشلىرىنى ئەكس ئەتتۈرۈشتە ئىنتايىن قولايلىق
بولغاچقا، قەدىمقى كىشىلەر خەلق ئاغزىدىكى قوشاقلارنى «شامال»
دەپ ئاتىغان. بۇ، مۇئەييەن مەنىدىن ئېيتقاندا، ئاغزاكىلىقنىڭ
مەلۇم بىر خىل ئومۇملاشتۇرۇلۇشىدۇر. شۇنىڭ ئۈچۈن خەلقنىڭ
ئېغىز ئارقىلىق ئېلىپ بارغان ئىجادىيىتىنى ئېغىز تىلنىڭ ئىپادىلەش

ئەۋزەللىكىدىن ئايرىۋەتكىلى بولمايدۇ. ئاغزاكىلىقنىڭ شەكىللىنىشى ۋە مەۋجۇت بولۇپ تۇرۇشىدىكى ئىجتىمائى سەۋەپ ئەلۋەتتە مۇھىم؛ ئەمما، ئاغزاكىلىقنى يالغۇز جەمىيەت تەرەققىياتىدىنلا قارايدىغان بولساق، ئۇ چاغدا خەلق ئەدبىياتىنىڭ ئېغىز ئارقىلىق ئىجات قىلىنىشى ۋە تارقىلىشى، تامامەن ئەكسىيەتچى ھۆكۈمران سىنىپلار- نىڭ خەلقنى ئەزگەنلىگى، خەلقنىڭ يېزىق ئىشلىتىش ھوقۇقىنى تارتىۋالغانلىغىنىڭ نەتىجىسى، دېگەندەك يەكۈن چىقىشى مۇمكىن. ھەمدە بۇنداق ھۆكۈمدىن يەنىمۇ ئىلگىرىلەپ، كەڭ خەلق ئاممىسى يېزىق ۋە مەتبە ۋاستىسىنى ئىگەللەش بىلەنلا، ئاغزاكى ئىجادىيەت بىلەن شۇغۇللانماي، پۈتۈنلەي يازما ئىجادىيەت بىلەن شۇغۇللىنىدۇ، شۇنىڭ بىلەن خەلق ئەدبىياتىنىڭ ئاغزاكىلىق ئالاھىدىلىكىمۇ تەبىئى ھالدا «يوقىلىدۇ» دېگەن يەنە باشقا بىر يەكۈن كېلىپ چىقىدۇ. بۇنداق خاتا يەكۈننىڭ پەيدا بولۇشى، بىر تەرەپتىن نوقۇل سىنىپ- پىي كۈرەش تەلىماتى ئارقىلىق خەلق ئېغىز ئەدبىياتىنى بۇرمىلاپ چۈشەندۈرۈش ھادىسىسىدىن بولسا، يەنە بىر تەرەپتىن «ئاغزاكى تىل»دىن ئىبارەت بۇنداق ئىجتىمائى ھادىسىنىڭ ئالاھىدىلىگى ۋە ئۇنىڭ ئەدبىيات- سەنئەت ئىجادىيىتىدىكى ئەۋزەللىكىگە سەل قارىغانلىقتىندۇر. ئاغزاكى تىلنىڭ مەۋجۇت بولۇپ تۇرۇشى ۋە ئۇنىڭ رولى مەلۇم سىنىپقا بېقىنمايدۇ. سىنىپىي جەمىيەت پەيدا بولۇشتىن خېلى بۇرۇنلا، كىشىلەر ئاغزاكى تىلنىڭ بەدىئىي ئىپادى- لەش كۈچىنى جارى قىلدۇرۇپ، ئۇنى ئىجادىيەت ئېلىپ بېرىشتىكى بىردىن- بىر قورالى قىلغان ئىدى. شۇندىن ئېتىۋارەن ئاغزاكى تىل ئەمگەكچى خەلقنىڭ تۇرمۇشى بىلەن باشتىن- ئاخىر زىچ بىللە بولۇپ كەلمەكتە. كىشىلەر ياشىغانلىكى جايدا ئاغزاكى تىل بولىدۇ، شۇنداقلا ئېغىز ئىجادىيىتى بولىدۇ. ئۇ ھەرگىزمۇ يېزىق ئىشلىتىش شەرت- شارائىتىنى يوقاتقانلىغى ئۈچۈن، مەجبۇرى ھالدا قوللىنىل-

ھان ئۇسۇل ئەمەس. كۆپلىگەن پاكىتلار ئىسپاتلىدىكى: يېزىققا ئىگە بولغان بەزى سىنىپلار ۋە قاتلاملار ئىچىدىمۇ ئۇلارنىڭ ئۆزلىرىنىڭ ئېغىز ئىجادىيەت ھەرىكىتى بولىدۇ. «ئەل ئارا يېڭى پاراڭلار»غا ئوخشاش قەدىمقى كىتاپلاردا فېئودال سىنىپلار ۋە ئۇلارنىڭ ئەدىب-لىرى كۆپلىگەن ئاغزاكى رىۋايەت ۋە ھىكايىلەرنى توپلاپ خاتىرلىمىگەن. مانا بۇ ناھايىتى ياخشى مىسال. بۇنىڭدىن شۇنى كۆرۈشكە بولىدۇكى، يېزىقنى ئىگەللەش - ئىگەللىيەلمەسلىك ئاغزاكىلىقنىڭ مەۋجۇت بولۇش - بولماسلىقىنىڭ بەۋاسىتە مەنبەسى ئەمەس، بەلكى ئېغىز تىلىنىڭ مەۋجۇت بولۇشىلا ئاغزاكىلىق ئالاھىدىلىكىنىڭ مەۋجۇت بولۇشىنى بەلگىلەيدىغان ئاساسلىق سەۋەپتۇر. ئاغزاكى تىلدىن ئىبارەت بۇ ھادىسىنىڭ مەۋجۇت بولۇپ تۇرۇشى ھەرقايسى سىنىپلارنىڭ ئېغىز ئىجادىيىتى ئۈچۈن شەرت - شارائىت يارىتىپ بەرگەچكە، ئۇ ھەرقايسى سىنىپلار ئۈچۈن ئورتاق. پەقەت ئەمگەكچى خەلق ئۇزاق تارىخىي مەزگىللەرگىچە يېزىق ئىگەللىيەلمىگەنلىكتىن، باشقا سىنىپلارغا قارىغاندا ئېغىز ئارقىلىق ئىجات قىلىش ئەھۋالى ئالاھىدە گەۋدىلىك بولدى، خالاس. يازما ئىجادىيەت بىلەن شۇغۇللىنىدىغان قاتلاملار ئۈچۈن ئېيتقاندا، ئاغزاكىلىق ئاخىرقى ھىساپتا تىپىك ئەمەس ۋە ئۇنىڭ ئالاھىدىلىكىمۇ ئەمەس، ئەلۋەتتە. ئۇنىڭ ئەكسىچە كەڭ ئەمگەكچى خەلقنىڭ ئەدىبىي ئىجادىيىتىگە نىسبەتەن ئېيتقاندا بولسا ئۇ تىپىك بولىدۇ ۋە ئالاھىدىلىك خاراكتىرىگە ئىگە بولىدۇ، دېمەك، ئېغىز ئارقىلىق ئىجات قىلىنغان ئەدىبىيات - سەنئەت ئېغىز تىلى بىلەن بىرلىكتە مەۋجۇت بولۇپ تۇرىدۇ، خەلقنىڭ ئېغىز ئىجادىيىتىمۇ ئېغىز ئەدىبىياتىنىڭ يىپ - يېڭى يولىنى بويلاپ تەرەققى قىلىپ، جانلىق ھەم باي بولغان ئېغىز تىلى بىلەن بىللە مەڭگۈ مەۋجۇت بولۇپ تۇرىدۇ، پەقەت ئىنسانلار بىر كۈنمۇ جانلىق تىلدىن ئايرىلمايدىكەن، خەلقنىڭ ئېغىز ئىجادىيىتىمۇ بىر

كۈن توختاپ قالمايدۇ.

سوتسىيالىزىم مەزگىلىدە كەڭ خەلق ئاممىسى ئارىسىدا ھەقىقەتەن يازما ئىجادىيەت بىلەن شۇغۇللىنىش ھادىسىسى كۆرۈلمەكتە. ئەمما ئەسلىي تەكشۈرۈشتىن قارىغاندا، بۇ خىل يازما ئىجادىيەت-ئىشچى-دىخانىلار ئاممىسى ئارىسىدا يەنىلا ئاز ساننى تەشكىل قىلىدۇ. بۇنداق ئاممىۋى ئىجادىيەتنىڭ بەزىلىرى گەرچە ئەنئەنىۋى ئېغىز ئىجادىيەتىنىڭ تەسىرىگە ئۇچرىغان بولسىمۇ، ئەمما ئۇنىڭ ئىجادىيەت جەريانىدىن ئېيتقاندا زور كۆپچىلىگى يەنىلا يازما ئەدبىياتىنىڭ تەسىرىگە ئۇچرىغان. نۇرغۇنلىغان مىساللار ئىسپاتلىدىكى: ئىشچى-دىخانىلار ئاممىسى ئارىسىدىن كېلىپ چىققان بەزى ئىشتىن بىسرتقى يازغۇچىلار، ھەممىسى دىگۈدەك كەسپىي يازغۇچىلار ياكى كەسپىي ئىجادىيەت گۇرۇپپىلىرىنىڭ تەربىيىلىشى نەتىجىسىدە ئاساسىي قاتلامدا ئۆسۈپ يېتىلگەن بولۇپ، ئۇلار كەسپىي يازغۇچىلار ئىجادىيىتىنىڭ ئارقا سەپ تەييارلىق دۈيىسى بولۇپ قالدى، ئۇلارنىڭ ئەسەرلىرىمۇ ئاللىقاچان ئاساسىي جەھەتتىن خەلق ئېغىز ئەدبىياتىنىڭ دائىرىسىدىن ئايرىلىپ چىقتى. بۇ خىل يېڭى ئىجادىيەت ھادىسىسى ھەرگىز ئېغىز ئەدبىياتىنىڭ يوقالغانلىغىنىڭ بەلگىسى بولماستىن، بەلكى پەقەت يازما ئەدبىياتىنىڭ كېڭەيگەنلىگىنىلا ئىسپاتلايدۇ. سوتسىيالىزىم شارائىتىدىكى يازما ئىجادىيەتنىڭ ئاممىۋىلىق خۇسۇسىيىتىنىلا كۆرسىتىدۇ، خالاس.

سوتسىيالىزىم مەزگىلىدىكى ئېغىز ئەدبىياتى خەلق تۇرمۇشىدا يەنىلا ناھايىتى زور ئۈستۈنلۈكنى ئىگەللەپ تۇرماقتا. دۆلىتىمىز قۇرۇلغاندىن بۇيانقى خەلقنىڭ ئاغزىدا ئۈزلۈكسىز ئىجات قىلىنىپ تارقىلىپ يۈرگەن يېڭى قوشاقلار، يېڭى رىۋايەت ۋە يېڭى خەلق ھىكايىلىرى، بولۇپمۇ يېقىنقى يىللاردىن بۇيان كەڭ تارقىلىپ يۈرگەن يېڭى لەتىپىلەرنىڭ ھەممىسى بۇنىڭ ناھايىتى ياخشى دەلىلى.

ئەمدىلا ساۋاتلىق بولغان بەزى خەلق قوشاقچىلىرى، ھىكايىچىلەر ياكى ئەلنەغمىچىلەر خەلق ئېغىز ئەدبىياتى ئەسەرلىرىنى ئىجات قىلغاندا ئالدى بىلەن ئۇنىڭ دەسلەپكى لايىھىسىنى قەلەم كۈچىگە تايىنىپ يېزىپ چىققاندىن كېيىن يەنە ئېغىز ئارقىلىق بايان قىلىدۇ، ئەمما ئۇلارنىڭ ئىجادىيىتىدە يەنىلا ئېغىز مۇھىم ۋاستە قىلىنغان بولۇپ، قەلەمگە تايىنىش قوشۇمچە بولغاچقا، ئۇنداق ئەسەرلەرنى رەتلەش، نەشر قىلىشتا، ئۇنىڭغا يازما ئەدبىيات قاتارىدا قارىماسلىق كېرەك.

ئۈچىنچى بۆلۈم ئۆزگىرىشچانلىق

خەلق ئېغىز ئەدبىياتى ئەسەرلىرى كولىكتىپقا تەۋەلىكى، ئېغىزدا ئىجات قىلىنىش ۋە تارقىلىش شەكلى، ئۇنىڭ ئۆزىنىڭ ماكانى ئۈزلۈكسىز ئۆزگىرىش ھالىتىدە تۇرىدىغانلىغىنى بىۋاستە بەلگىلىگەن. خەلق ئېغىز ئەدبىياتى ئەسەرلىرىنىڭ بۇ خىل تەبىئىي ئۆزگىرىپ تۇرۇش خۇسۇسىيىتىنى ئۇنىڭ يازما ئەدبىياتىنىڭ تۇراقلىق خۇسۇسىيىتىدىن پەرقلىنىدۇرۇپ تۇرىدىغان بەلگىسىدۇر. ئۇنىڭ بۇ خىل ئالاھىدىلىكى ئۆزگىرىشچانلىق دېيىلىدۇ.

يازما ئەدبىيات ئەسەرلىرىنىڭ تۇراقلىق تېكىستى بولىدۇ، گەرچە بەزىدە تۈزىتىش ۋە تەھرىرلەش ئېلىپ بېرىلسىمۇ، ئۇنىڭدىكى ئۆزگىرىش چەكلىك بولۇپ، بېكىتىلگەندىن كېيىن مۇقىم ھالەت شەكىللىنىدۇ. ئوخشاش بولمىغان نەشرلىرىدە گەرچە پەرقلەر بولسىمۇ، ئەمما ھەرقايسى نەشرىنىڭ ئايرىم-ئايرىم مۇقىم تېكىستى بولىدۇ. ئەكسىچە خەلق ئېغىز ئەدبىياتىدىكى مۇتلەق كۆپچىلىك

ئەسەرلەردە دائىم دىگۈدەك ساقلانغىلى بولمايدىغان ئۆزگىرىشلەر بولۇپ تۇرىدۇ. بۇ خىل ئۆزگىرىشلەر ئايرىم ساندا ئەمەس، بەلكى زور مىقداردا، شۇنداقلا تاسادىپى بولماستىن بەلكى مۇقەررەر ھالدا بولىدۇ. ھەرقايسى مىللەتلەرنىڭ ئېغىز ئەدەبىياتىدا مەلۇم بىر ئەسەرنى گەۋدە قىلغان ھالدا، ئۇنىڭ ئاساسىي مەزمۇنىنى ساقلاپ قېلىپ ئايرىم دىتاللىرىنى ئۆزگەرتىش ئارقىلىق شۇ ئەسەرنىڭ نۇرغۇن ۋارىيانتلىرىنى شەكىللەندۈرىدۇ. خەلق سەنئەتكارلىرى ئاشۇنداق ئورۇنلاش جەريانىدا يالغۇز ئۆزلىرىنىڭ بەزى ئەسەرلىرىنى ئۆزگەرتىپلا قالماي، بەلكى ئۆزىدىن بۇرۇن ئۆتكەن ئېغىز سەنئەتكارلىرىنىڭ ئەسەرلىرىنىمۇ ھەمىشە دىگۈدەك ئۆزگەرتىپ تۇرىدۇ. بۇ خىل ھادىسە نەسرى ھىكايىلەردە ناھايىتى روشەن كۆرۈلىدۇ، نەزمى ئەسەرلەردە بولسا ئادەتتە ئانچە روشەن ئىپادىلەنمەيدۇ. ئۆزگىرىشچانلىق ئالاھىدىلىگىنىڭ شەكىللىنىشى، تەبىئىكى، خەلق ئېغىز ئەدەبىياتى ئەسەرلىرى كۆلىمىنىڭ ئىجادىيىتى بولغانلىقى، ئاغزاكى ئىجادىيەت بولغانلىقى ھەمدە تارقىلۇچان بولغانلىقى قاتارلىق سەۋەپلەردىندۇر، ئۇنىڭدىن باشقا خەلق ئېغىز ئەدەبىياتىنىڭ ئۆزىدە يەنە ئىچكى-تاشقى ئامىللارمۇ بار.

بىرىنچى، ئەمگەكچى خەلقنىڭ ئەسەرلىرى بولسا ئېغىزدا تارقىلىپ كۆڭۈلدە قوبۇل قىلىدىغان ئەسەرلەردۇر. بۇ يەردىكى «كۆڭۈلدە قوبۇل قىلىش» نىڭ مەنىسى — ئەستە قالدۇرۇشقا تايىنىپ ساقلاش ۋە تارقىتىش دېمەكتۇر. ئەستە قالدۇرۇشقا تايىنىپ خەلق ئەدەبىياتى ئەسەرلىرىنى ساقلاش — ئۆزگىرىشچانلىقنى شەكىللەندۈرۈشنىڭ ئىچكى ئامىلى. يازما خاتىرىلەر ۋە مەتبەدە كۆپەيتىشمۇ ئېغىز ئەدەبىياتىنىڭ تارقىلىشىغا ياردەم بەرگەچكە، گەرچە ئۇنىڭدا بەزىبىر مۇقىملىق ھالەت بولسىمۇ، ئەمما ئەستە قالدۇرۇشقا تايىنىپ ساقلىنىپ كېلىۋاتقان خەلق ئارىسىدىكى نۇرغۇنلىغان ئاغزاكى ئەسەرلەرنىڭ ئەسلى

قىياپىتىنى ساقلاپ قېلىش مۇمكىن ئەمەس. قوشاقلار ھەم قىسقا، ھەم كىچىك، ھەم رېتىملىك بولغاچقا ئەستە قالدۇرۇشقا ئاسان، ئۇنىڭ ئۈستىگە سۆز-مىسرالىرىمۇ نىسبەتەن مۇقىم بولىدۇ. ھىكايە تىپىدىكى ئەسەرلەر تارقىلىش جەريانىدا، ئاز ساندىكى مۇقىم ئەسەرلەردە، ئەسەرلەردە بولىدىغان ئۆزگىرىش نىسبەتەن كىچىك بولۇشىدىن تاشقىرى كۆپ ساندىكى ساقلىنىپ كېلىۋاتقان ئەسەرلەرنىڭ مۇھىم مەزمۇنى، دائىرىسىدىن تارتىپ بايان قىلىش تىلى ۋە سىيۋىزىت-ئېپىمىزوتلىرىغىچە دائىم ئۆزگىرىپ تۇرىدۇ. بەزىدە ھەتتا ئوخشاش بولمىغان ئەسەرلەرنىڭ ۋەقەلىكى بىرلەشتۈرۈلۈپ، باشقا بىر يېڭى ئەسەر بارلىققا كېلىدۇ. پادىچى يىگىت بىلەن توقۇمىچى قىزدىن ئىبارەت داڭلىق ھىكايىنى ئالساق، تارقىلىش جەريانىدا «ئىككى ئاكا-ئۇكا» ھىكايىسى ئىچىدىكى ئىت بىلەن يەر ئاغدۇرۇش ھىكايىسى بىرلەشتۈرۈلۈپ بىر ھىكايە بولغان.

ئىككىنچى، خەلق ئارىسىدىكى يازغۇچىلاردا ئەزەلدىن ئاپتورلۇق ھوقۇقى كۆزقارىشى بولمايدۇ، بۇمۇ ئۆزگىرىشچانلىق ئالاھىدىلىكىنى شەكىللەندۈرگەن ئىچكى سەۋەپ. يازما ئەدەبىياتتا بولسا ئاپتورلۇق ھوقۇقى ۋە ئەسىرىنى نەشر قىلدۇرۇش ھوقۇقى بولۇپ، بۇلار ئەزەلدىن يازغۇچىلار، نەشرىياتچىلار ۋە كىتاپخانلار تەرىپىدىن ھۆرمەتلەنىپ، ئەخلاقىي، قانۇنىي جەھەتلەردىن ئېتىراپ قىلىنىدۇ ۋە قوغدىلىنىدۇ. ھەرقانداق كۆچۈرمىچىلىك، ئۆزگەرتىۋېلىش ھادىسىلىرى خاتا دەپ تونۇلۇپ كەلمەكتە، بۇ يالغۇز ئەخلاقىي ھەرىكەتلا بولۇپ قالماستىن، ئۆز خالىغىنىچە كۆچۈرۈۋېلىپ بېسىپ تارقىتىشقا قانۇن تېخىمۇ يول قويمىيدۇ. تەھرىرنىڭ ئۆزگەرتىش ھوقۇقى پەقەت يازغۇچىنىڭ ئاپتورلۇق ھوقۇقىغا ھۆرمەت قىلىشنى ئالدىنقى شەرت قىلىش ئاستىدا بولىدۇ. بۇ بىر قاتار ئۇقۇملار خەلق ئېغىز ئەدەبىياتى ئىجادىيىتىدە زادى مەۋجۇت ئەمەس. ئاغزاكى تارقاقچىلار-

نىڭ ئۆزى ئوخشاشلا قايتا ئىجات قىلغۇچىلاردۇر، ئۇلاردا ئاممىنىڭ
ئېھتىياجىغا ماس ھالدا ئۆزگەرتىش كىرگۈزۈش ۋە پىششىقلاپ
ئىشلەش ھوقۇقى بولىدۇ. بۇ خىل ئۆزگەرتىشلەر كۆپ ھاللاردا ئىس-
تىخىيىلىك بولۇپ، خەلق ئېغىز ئەدىبىيات - سەنئىتىنىڭ ئەنئەنىۋى
قانۇنىيەتلىرى بويىچە بولغان تەبىئى ئۆزگىرىشلەر بولۇپ، ئۇ ھەر-
گىزمۇ مەقسەتلىك، قەستەن ئۆزگەرتىلگەن ئەمەس.
ئۈچىنچى، خەلق ئېغىز ئەدىبىياتىنىڭ تارقىلىش شارائىتىنىڭ
ئوخشاش بولماسلىقى - ئۆزگىرىشچانلىق ئالاھىدىلىكىنى شەكىللەندۈ-
رۈرىدىغان تاشقى سەۋەپتۇر. خەلق ئېغىز ئەدىبىياتى ئەسەرلىرى
خەلق تۇرمۇشىغا بىۋاسىتە يىلتىز تارتىپ ئاممىنىڭ تۇرمۇش شارائىتى
ۋە ئەمىلىي ئەھۋالى بىلەن زىچ بىرلىشىپ كېتىدۇ. شۇڭا ھەرقايسى
جايلارنىڭ ئوخشاشمىغان ئورۇن - ئادىتى ۋە ئوخشاشمىغان شارائىتى
ئەسەر مەزمۇنىدىكى ئۆزگىرىشنى ئىلگىرىلىتىدىغان ئامىل بولىدۇ.
بولۇپمۇ نەسرى ھىكايىلەرنىڭ A جايىدا B جايدىكىگە ئوخشاش
ئېيتىلىشى ناتايىن. تەبىئى مەنزىرىلەرنىڭ ئۆزگىرىشى، تۇرمۇش
شارائىتىنىڭ ئۆزگىرىشى ھەمدە بەزى كونكىرېت ئەھۋاللار ۋە يۈز
بەرگەن ۋەقەلەردىكى ھەر خىل پەرقلەر ئېغىز ئەدىبىياتى ئەسەر-
لىرىنىڭ قىياپىتىدىكى ئۆزگىرىشلەرگە مۇقەررەر تەسىر كۆرسىتىدۇ.
بەزى ھەجۋى خاراكتىرلىق لەتىپىلەردە بولسا، شۇ جاينىڭ رىيال
ئەھۋالى ئوخشىمىغانلىقتىن، شۇ جايدىكى يەرلىك خەلقنىڭ ئېھتىيا-
جىغا ماس ھالدا، دائىم دىگۈدەك ھەجۋى قىلىش ئوبېكتى ئالمىشىپ
تۇرىدۇ. ھاۋارايى ۋە تېرىقچىلىق توغرىسىدىكى ئوخشاش بىر خىل
ماقال - تەمسىللەردىمۇ ئۆز يېرىنىڭ ئەھۋالىغا قاراپ مەلۇم پەرقلەر
كۆرۈلىدۇ، بولۇپمۇ ئوخشىمىغان مىللەتلەرنىڭ تۇرمۇش شارائىتىدىكى
پەرقلەر مۇقەررەر ھالدا شۇ مىللەت ئارىسىدا تارقىلىپ يۈرگەن
قېرىنداش مىللەتلەرنىڭ خەلق ئېغىز ئەدىبىياتى ئەسەرلىرىنىڭ

مىللى ئالاھىدىلىگىنى ئۆزگەرتىۋېتىدۇ. مەسىلەن، «پادىچى يىگىت بىلەن توقۇمىچى قىز» توغرىسىدىكى ھىكايە خەنزۇلار ئارىسىدا ئۇلارنىڭ «7- ئىيۇل كەچلىگى» دەك مىللى ئادىتى بىلەن بىرلەش- تۈرۈلگەن. مىياۋزۇلار ئارىسىدا بولسا بۇ ھىكايە «7- ئىيۇل كەچ- لىمگى» ئادىتىدىن ئايرىلىپ، مىياۋزۇلارنىڭ مىللى بايرىمى مەزگىل- دىكى مىس دۇمباق ئۇسۇلى، نەي ئۇسۇلى ھەمدە مىياۋزۇلار يۈر- تىنىڭ چىڭشۈيچاڭ دەرياسى بويىدىكى نيۇتوشەن^① مەنزىرىسى بىلەن بىرلىشىپ كەتكەن. بۇنداق مىساللار ناھايىتى كۆپ.

تۆتىنچى، تارىخنىڭ تەرەققىياتى، دەۋرنىڭ ئۆزگىرىپ تۇرۇشى - ئۆزگىرىشچانلىق ئالاھىدىلىگىنى شەكىللەندۈرىدىغان مۇھىم ئوبېكتىپ سەۋەپتۇر. ۋاقىتنىڭ كۈنساپىن ئۆتۈپ تۇرۇشى، بىر ئەۋلاتتىن يەنە بىر ئەۋلاتقا يەتكۈزۈلۈش نەتىجىسىدە ئېغىز ئەدىبىياتىغا يېڭى تۇرمۇش تۈسلىرى قوشۇلۇپ، مەزمۇن جەھەتتە دائىم دىگۈدەك زور ئۆزگىرىشلەر پەيدا بولىدۇ. ئالدىنقى بىر ئەۋ- لاتتىن تارقىلىپ كەلگەن خەلق ئېغىز ئەدىبىياتى ئەسەرلىرى ھەمىشە ئەسلى ئەسەرنىڭ مەزمۇنىنى ئەينى دەۋرنىڭ (يېڭى دەۋرنىڭ) مەزمۇنى بىلەن تولۇقلايدۇ ياكى ئۆزگەرتىپ ئالماشتۇرىدۇ. ئىجتىمائى تۇرمۇشتا زور ئۆزگىرىش يۈز بەرگەن چاغلاردا، يېڭى ئەھۋالنىڭ ئېھتىياجىغا ماس ھالدا بەزى ۋاقىتلاردا كىشىلەرنىڭ ئەسەر مەزمۇنىنى ئۆزگەرتىشى ئەلۋەتتە ناھايىتى تەبىئى ئىش. بولۇپمۇ جەمئىيەت تەرەققى قىلىپ سوتسىيالىزىم باسقۇچىغا قەدەم قويغاندا، كىشىلەر يېڭىچە كۈرەش ئەمىلىيىتىگە قاتنىشىپ، يېڭى ئادەم، يېڭى ئىش، يېڭى ئادەتلەر بىلەن ئۇچراشقاندىن كېيىن ئۆزلىرىنىڭ ئىدىيەۋى ھىسسىياتى ۋە بەدىئى ھەۋەسلىرىدە ئۆزگىرىش (ھەتتا تۈپ ئۆز-

① نيۇتوشەن - تاغنىڭ ئىسمى (تەرجىماندىن).

گىرىش) ياسايدۇ- دە، ئۇلار دائىم دىگۈدەك ئۆزلىرىنىڭ ئېسىدە بار بولغان ئەسلىدىكى ئاغزاكى ئەسەرلىرىنى كونا ئىدىيە ۋە كونا سەل- مەتتىن ئازات قىلىپ، ئۇلارنى يېڭى دەۋردىكى كەڭ خەلق ئاممىسى ئۈچۈن خىزمەت قىلدۇرىدۇ. بۇ خىل ئەھۋال ھەر دائىم ئەسەرنىڭ مەزمۇنى، ئۇسلۇبى ۋە ئالاھىدىلىكىدە ئوخشىمىغان دەرىجىدە ئۆزگە- رىش پەيدا قىلىدۇ.

ئۆزگىرىشچانلىق ئالدى بىلەن ئېغىز ئەدبىياتى ئەسەرلىرىنىڭ سۆز- ئىبارىلىرىدىكى ئۆزگىرىشتە ئىپادىلىنىدۇ. بۇ خىل ئۆزگىرىش نىسبەتەن ئومۇمىي يۈزلۈك ۋە دائىملىق بولىدۇ. خەلق ئارىسىدىكى نەسرى ھىكايىلەرنىڭ كۆپىنچىلىرى گەرچە سىيۋىزىت ۋە مەزمۇن جەھەتتە- تىن ئاساسەن تۇراقلىق بولسىمۇ، لېكىن ئۇنى بايان قىلىشتا ئومۇ- مەن ھىكايە قىلغۇچىلارنىڭ ئوخشىمىغانلىقى ۋە شۇ ھىكايە قىلىنىۋاتقان ۋاقىتنىڭ ئوخشىماسلىقى تۈپەيلىدىن ئوخشىمىغان شارا- ئىت ۋە ئوخشىمىغان ئوبيېكتقا ماس ھالدا ئۆزۈلمەستىن ئۆزگىرىش پەيدا قىلىدۇ. سۆز- ئىبارىلىرى تامامەن ئوخشاپ كېتىدىغان ھىكا- يىلەر ئومۇمەن ئالغاندا كۆپ ئەمەس. قوشاقلار، ماقال- تەمسىللەر، ئېيتىششلار ۋە كىچىك تىياتىرلارنىڭ تېكىستى گەرچە نىسبەتەن مۇقىم بولسىمۇ، ئەمما بەزى سۆزلەرنىڭ ئۆزگىرىپ تۇرۇشىدىن يەنىلا ساقلانغىلى بولمايدۇ. «ھىلال ئاي دۇنيانى يورۇتتى»، «نۇرلۇق ئاي»، «ئۇنى كۆرۈش» قاتارلىق قوشاقلارنىڭ ھەممىسىنىڭ نۇرغۇن سۆزلىرى ئوخشىمايدىغان پەرقلىق تېكىستلىرى بار. بىر پارچە ئەسەر مەيلى قانداق يەرگە تارقالسۇن، ئالدى بىلەن شۇ يەرنىڭ يەرلىك تىل تۈسىنى يۇقتۇرۇۋالىدۇ. شۇنىڭ بىلەن بىللە شۇ جاينىڭ تۇرمۇش ئالاھىدىلىكى ۋە سەنئەت تىرادىتسىيە- سىگە ئاساسەن ئۇنىڭدىكى نۇرغۇن سۆز- ئىبارىلەر ئۆزگىرىپ كېتىدۇ. خەلق ئارىسىدىكى رىۋايەت ۋە ھىكايىلەردە بولسا بۇ خىل ھادىسە

ئىسبەتەن كۆپرەك كۆرۈلىدۇ، بۇ خىل ئۆزگىرىش ئوخشاش تىپتىكى رىۋايەت ۋە ھىكايىلەرنى نەچچە خىل ياكى كۆپ خىل ئوخشىمىغان سىيۇزىت ۋە پېرسۇناژلارغا ئىگە قىلىدۇ ياكى ئەسلىدىكى بىر ئاددە-ھىنا ئوقۇمنى تەدرىجى تولۇقلاپ مەزمۇنىنى بېيىتىدۇ، سىيۇزىتنى قانات يايدۇرىدۇ. يەنە «پادىچى يىگىت بىلەن توقۇمىچى قىز»نى مىسالغا ئالساق، توقۇمىچى قىز بىلەن پادىچى يىگىتتىن ئىبارەت ئىككىيلەننىڭ ئۆزئارا مۇھەببىتى ھەققىدىكى ئەڭ دەسلەپكى رىۋايەتتە، ھازىرقى چاغدا ئېيتىلىپ يۈرگەن ئاسماندىكى توقۇمىچى قىز بىلەن ئىنسانلار ئارىسىدىكى پادىچى يىگىتنىڭ بىر-بىرىنى ياخشى كۆرگەنلىكىگىچە بولغان مۇكەممەل ھىكايە قانچە ئەسىرلەر داۋامىدا بىرقانچە قېتىم ئۆزگەرگەن. ئالتە سۇلالە (Liu Chao) زامانىسىغا كەلگەندەلا ئاندىن يىلدا بىر قېتىم «7-ئىيۇل ئاخشى» توقۇمىچى قىز بىلەن پادىچى يىگىتنىڭ ئۆزئارا ئۇچرىشىدىغان ۋەقەلىك پەيدا بولغان. تاڭ سۇلالىسىگە كەلگەندىن كېيىن، بۇ ھىكايە «ئىككى ئاكا-ئۇكا» ھىكايىسىدىكى ئاكا-ئۇكىنىڭ ئۆي ئاي-رىپ چىقىپ، ئىت بىلەن تېرىقچىلىق قىلىش ۋەقەلىكى بىلەن بىرلەشتۈرۈلگەن ھالدا، ئادەم بىلەن روھنىڭ مۇھەببەت ھىكايىسى شەكىللىنىپ فېئودالىزىمغا قارشى تۇرۇشتەك چوڭقۇر تېمىنى ئىپادىلەيدى. قوشاق ۋە ماقال-تەمسىللەر ئىچىدىكى بەزى ئەسەرلەر مەزمۇن تەرەپتىن دائىم دىگۈدەك ئۆزگىرىپ تۇرىدۇ. بولۇپمۇ ئوخ-شاش تىپتىكى بىر خىل قوشاق ئوخشىمىغان دەۋرنىڭ ئالدى-كەينى-ئىندە تارقالغاندا، بۇ خىل ئۆزگىرىش نىسبەتەن روشەن ئىپادىلەندۈرۈلگەن. مەسىلەن، يۈەن سۇلالىسىدىن بۇيان تارقىلىپ كەلگەن ئوردا ئەمەلدارلىرىنى ھەجۋى قىلىدىغان: «ئوردىدىن ئادەم كېلىپ قىلار مالىمان جاھاننى، كەتكەندە ئۇ ئوخشاشلا زۇلمەت قاپلار ئالەمنى، ئەمەلدارلار ئۆتكۈزەر ئەيشى-ئىشرەتلەر بىلەن كۈننى، پۇقرالارنىڭ

پەريادى باستى پۈتۈن جاھاننى» دىگەن خەلق قوشىغىدىن، ياپونغا قارشى ئۇرۇش غەلبە قىلغاندىن كېيىن جياڭجىيېشى ھۆكۈمىتىنىڭ چىرىكلەشكەنلىگىنى مەسخىرە قىلىدىغان «يىغا- غەۋغا كۆپ بولسا گۇاڭفۇ^①لار بەك خۇش بولار، بۇلاش- تالاش ئۈستىگە تۈنلەپ بەزمە قۇرۇلار، جاھالەتلىك سىياسەت شۇلۇپ ئەلنى قاخشىتار، دەردۇ- ئەلەم كەستىدىن ھەممە پۇقرا زار يىغلار» دىگەن خەلق قوشىغى پەيدا بولدى. روشەنكى، كېيىنكى ئالدىنقىسىنىڭ ئۆزگەر- تىلىشىدىن كەلگەن. بۇنداق مىساللار خېلى نۇرغۇن. مەزمۇن ۋە سىۋىۋىتىنىڭ ئۆزگىرىشى دائىم دىگۈدەك ئەسەرنىڭ تېمىسىنى ئۆزگەرتىدۇ، بۇ خىل ھادىسە گەرچە دائىم بولۇپ تۇرىمىسىمۇ، بىراق ئۇ ئىنتايىن مۇھىم. بۇ خىل مەركىزىي ئىدىيىنىڭ ئۆزگىرىش ھادىسىسى خەلق ئېغىز ئەدبىياتىنىڭ نەسرى ياكى نەزمى ئەسەرلىرىدە بولسۇن ناھايىتى گەۋدىلىك ئىپادىلىنىدۇ، بۇنىڭغا ئەلۋەتتە دىققەت قىلىشقا تېگىشلىك. چۈنكى بۇ خىل ئۆزگىرىش - ئۆزگىرىش- چانلىق ئالاھىدىلىگىنىڭ ئىجتىمائىي ئەھمىيىتى بارلىغىنى كۆرسىتىدۇ. بۇ خىل ئۆزگىرىش دەۋر روھىنى، جەمئىيەت تارىخىنىڭ ئىلگىرلىشىشى، خەلقنىڭ چوڭقۇر ئىدىيىسىنى، ئارزۇسىنى ئەكس ئەتتۈرىدۇ ھەمدە ئۇ دائىم دىگۈدەك ئەسلىدىكى ناھايىتى ئاددىي، ئادەتتىكى تېمىنى زور ھەم ئاكتىپ تېمىغا ئايلاندۇرىدۇ. مەسىلەن، ئېلىمىز مۇتەخەسسسلەرنىڭ تەتقىق قىلىشىچە، ئۇزۇندىن بۇيان تارقىلىپ يۈرگەن «مېڭ جياڭ نۇي» (Meng jiang nüy) دىگەن داڭلىق رىۋايەتنىڭ مۇندىن 2500 يىل ئىلگىرىلا ئىپتىدائىي شەكىللىرى بولغانلىغى مەلۇم. ئۇ چاغدا پەقەت چى لياڭ (Qiliang) نىڭ

① گۇاڭفۇ - ئەسلىگە كەلتۈرمەك، قايتۇرۇۋالماق، يېڭىۋاشتىن جانلاندىرۇ- ماق ۋە يەنە بايلار دىگەن مەنىلەردە (تەرجىماندىن).

خوتۇننىڭ خۇبەگلىگىنى سىرتتا قالدۇرۇپ قويۇشنى رەت قىلغانلىقىدىن ئىبارەت كىچىك ھىكايىلا بولۇپ، غەربىي خەننىڭ ئالدىنقى دەۋرىگە كەلگەندە چى لياڭنىڭ خوتۇننىڭ «داھىرلىق بىلەن يىغلىغانلىق» مەزمۇنى قوشۇلغان، بۇ تارقىلىپ غەربىي خەننىڭ كېيىنكى مەزگىلى ۋە شەرقىي خەن دەۋرىگە كەلگەندە «يىغلاپ شەھەر قورغاننى ئۆرۈش» كە تەرەققى قىلغان، كېيىنكى ۋىي دەۋرىگە كەلگەندە بولسا «يىغلاپ لياڭشەننى ئۆرۈش» ياكى «يىغلاپ لۇچىڭ سېپىلىنى ئۆرۈش» دىگەن رىۋايەتكە ئايلانغان، شىمالىي چى دەۋرىگە كەلگەندىلا ئاندىن چى لياڭنىڭ چاڭچىڭ سېپىلىنى ياساش ئۈچۈن ھاشارغا بېرىپ ئۆلتۈرۈلگەنلىكى، جەسىدىنىڭ سېپىل ئارىسىدا قالغانلىقى، مېڭ جياڭ نۇيىنىڭ ئېرىنى ئىزلەپ يىغلاپ چاڭچىڭ سېپىلىنى ئۆرۈگەنلىك ھىكايىسىگە ئايلانغان. شۇنداق قىلىپ بۇ ھىكايىنىڭ تېمىسىدا تۈپ ئۆزگىرىش پەيدا بولۇپ، رىئالىتىنى ئەكس ئەتتۈرىدىغان مۇنەۋۋەر رىۋايەتكە ئايلانغان ①.

خەلق ئېغىز ئەدەبىياتى ئەسەرلىرىنىڭ تېمىسىدىكى زور ئۆزگىرىش خەلق ئىنقىلاۋى دەۋرىدە تېخىمۇ ئاكتىپ ئەھمىيەتكە ئىگە بولىدۇ. كۆپلىگەن ئەنئەنىۋى ئەسەرلەر يېڭى دەۋردە ئەسلىدىكى ئىدىيىۋى چەكلىمىلەرنى بۆسۈپ ئۆتۈپ، خەلقنىڭ ئاكتىپ كۈرەش قىلىشىغا ئىلھام بېرىدىغان يېڭى تېمىغا ئۆزگەردى. بولۇپمۇ بەزى ئەنئەنىۋى قوشاقلار، ماقال - تەمسىللەرنىڭ ئۆزگىرىپ يېڭى ئىنقىلاۋىي قوشاقلار ۋە ماقال - تەمسىللەرگە ئايلانغانلىقى ھەققىدىكى مىساللار ئەڭ ۋەكىللىك خاراكتېرىگە ئىگە. «يولۋاس مىنسىك قورقما تاققا چىقىشتىن، ئەج - دىھا مىنسىك قورقما ئازگالغا چۈشۈشتىن، ئۈزمەك بولساڭ گۈلنى

① جوك جىڭۋىن: «مېڭ جياڭ نۇيىنى پىپەن قىلىش»، «خەلق ئەدەبىياتى» ژورنىلى 1979 - يىلى 7 - سان.

قورقما ئۆلۈمدىن، گۈل تۈۋىدە بەرسەڭ جاننى بولارسەن
مۇدەن» دىگەن خەلق ئارىسىدىكى بىر كۈپلەپ قوشاق پەقەت مۇھەب-
بەتتىكى قەتئىيەتلىكنى ئاساسىي تېما قىلغان ئەنئەنىۋى خەلق قوش-
مى بولۇپ، قىزىل ئارمىيە ئۇزۇن سەپەر قىلغان يىللارغا كەلگەندە
ئىنقىلاۋىي بازىلاردىكى خەلق ئارىسىدا: «يولۋاس مىنسەڭ قورقما
تاققا چىقىشتىن، ئەجدىھا مىنسەڭ قورقما ئازگالغا چۈشۈشتىن، ئىنقى-
لاپ قىلدۇق بىز ئەسلا قورقماي ئۆلۈمدىن، خەلق ئۈچۈن ئۆلسەڭ
مەڭگۈ رازىمىز» بولۇپ، ئاخىرغىچە قۇربان بېرىشتىن قورقماي
ئىنقىلاپنى ئاخىرغىچە ئېلىپ بېرىشتەك تېمىنى ئىپادىلىگەن يېڭى
خەلق قوشمىغا ئۆزگەرگەن. بۇنىڭدىن باشقا كونا دەۋردە ئېقىپ
يۈرگەن: «ياخشى تۆمۈردىن مىخ سوقما، ياخشى ئەر بولساڭ ئەسكەر
بولما» دىگەن ماقال يېڭى دەۋرگە كەلگەندە «ياخشى تۆمۈردىن مىخ
سوققىن، ياخشى ئەر بولساڭ ئەسكەر بولغىن» دىگەن ماقالغا ئۆزگەر-
گەن. دىمەك، ئاساسىي تېمىسى ئۆزگەرگەن مۇنداق قوشاق ۋە ماقالە-
لار ئاز ئەمەس.

ئۆزگىرىشچانلىق ئالاھىدىلىكىدىن قارىغاندا، مەيلى تىلدىكى ئىپا-
دىلەش شەكلىنىڭ ئۆزگىرىشى بولسۇن، ياكى ئەسەر مەزمۇنىنىڭ
ئۆزگىرىشى بولسۇن، ھەممىسى نىسبەتەن روشەن بولىدۇ، ئەمما شۇنى
ئىزاھلاپ قويۇش كېرەككى، بىر خىل مەزمۇندىكى ئەسەرلەرمۇ دائىم
ئوخشىمىغان ژانىر ۋە شەكىل ئارقىلىق ئىپادىلىنىدۇ، بۇ خىل ئەھۋالنى
ئۆزگىرىشچانلىقنىڭ بىر خىل ئىپادىسى دەپ قارىماسلىق كېرەك.
ئۆزگىرىشچانلىقنىڭ خەلق ئېغىز ئەدبىياتى تەرەققىياتىغا بولغان
تەسىرى ئىككى تەرەپلىمە بولىدۇ، بىرى ئاكتىپ تەسىر كۆرسىتىش
بولۇپ، ئۇ خەلق ئېغىز ئەدبىياتىنىڭ ئۈزلۈكسىز ئۆزگىرىپ تۇرۇشى
جانلىقلىق ۋە ماسلىشىشچانلىقتەك ئەۋزەللىكنى نامايەن قىلىدۇ. يەنى
ئۆزگىرىشچانلىق خەلق ئېغىز ئەدبىياتى ئەسەرلىرىنىڭ ئۈزلۈكسىز

ئۆزگىرىشنىڭ مەھسۇلى بولۇپ، ئەسەرنىڭ رىيال ئەھمىيىتىنى ئاشۇرىدۇ. يەنە بىر تەرەپتىن ئۆزگىرۈۋاتقانلىقنىڭ پاسسىپ ئاقىۋىتىمۇ بار، يەنى ئۇنتۇلۇپ قېلىش ۋە خاتا يەتكۈزۈلۈش نەتىجىسىدە، ئەسەردىكى ياخشى تەركىپلەر زىيانغا ئۇچرىغانلىقتىن بەزى ياخشى ئەسەرلەرنىڭ ئەسلى تۈسى يوقىلىپ كېتىدۇ. شۇڭلاشقا، ئۆزگىرىشچانلىق خەلق ئېغىز ئەدبىياتىنىڭ پەقەت ئىجادىيەت ۋە تارقىلىشىدىكى خۇسۇسەستىلا بولۇپ، ئۇنى ئەسلا بىر ئەۋزەللىك دەپ چۈشىنىۋالماستىك.

ئۆزگىرىشچانلىق — خەلق ئېغىز ئەدبىياتىنىڭ ئۆزىدە مەۋجۇت بولغان ئوبېكتىپ ھادىسە بولۇپ، خەلق ئېغىز ئەدبىياتى خىزمەتچىلىرى خەلق ئېغىز ئەدبىياتى ئەسەرلىرىنى خاتىرىلەش ۋە رەتلەش ۋاقتىدا، ئۇنى ئۆز مەيلىچە ئۆزگەرتىشنىڭ بانا-سەۋىۋى قىلىۋالماستىك لازىم.

تۆتىنچى بۆلۈم ۋارىسلىق خاراكتىرى

خەلق ئېغىز ئەدبىياتى ئەسەرلىرىنىڭ ئەلۋەتتە داۋاملىق ئۆزگەرىپ تۇرۇشتەك ئالاھىدىلىكى بولسىمۇ، بىراق ئۇنىڭ يەنە بىرقاتار نىسبى مۇقىملىق ئامىللىرى مەۋجۇت بولغاچقا، ئۇ، ئەۋلاتتىن-ئەۋلاتقا مىراس بولۇپ داۋاملىشىپ كەلدى. روشەنكى، بۇنى ئېغىز ئەدبىياتىنىڭ نەچچە مىڭ يىللاردىن بۇيانقى ئەنئەنىسى بەلگىلەگەن. خەلق ئېغىز ئەدبىياتىنىڭ بۇ خىل ئەنئەنىلىك خۇسۇسىيىتى ئومۇملاشتۇرۇلۇپ ئۇنىڭ ۋارىسچانلىق ئالاھىدىلىكى دېيىلىدۇ.

خەلق ئېغىز ئەدبىياتىنىڭ ۋارىسچانلىق ئالاھىدىلىكىگە نىسبەتەن ئوخشىمىغان چۈشەنچىلەر مەۋجۇت. ئۆتمۈشتىكى بەزى ئالىملار ۋارىسچانلىق دىمەك «دورامچىلىق»، «كونسىرۋاتىپچىلىق» دەپ تونۇش-قان. ئۇلار بولۇپمۇ خەلق ئېغىز ئەدبىياتى ئەسەرلىرى ئىچىدىكى بەزى ئەنئەنىۋى قاراشلار ۋە قەدىمقى ئىدالوگىيەنىڭ ئەۋلاتتىن-ئەۋلاتقا قوبۇل قىلىنىش مەسىلىسىنىلا كۆزدە تۇتۇشقان. مەسىلەن، نەسىرى ھىكايىلەردە ۋارىسلىق قىلىنىپ كېلىۋاتقان «پەدىشەپ نۇقە-تىئىنەزىرى» ئوغۇلنىڭ ۋارىسلىق قىلىش ھوقۇقى قاراشلىرى، ئانىلىق نېستىمىسىنىڭ ئىجتىمائى ئىدالوگىيە قالدۇقلىرى قاتارلىقلار. ئۇلار ھەمىشە مۇشۇلارنى تۇتۇۋېلىپ خەلق ئېغىز ئەدبىياتى «فېئودال»، «خۇراپى»، «قالاق»، «كونسىرۋاتىپ» دىگەندەك يەكۈنلەرنى چىقىرىشقان.

ئەمىلىيەتتە، خەلق ئېغىز ئەدبىياتىنىڭ ۋارىسچانلىق ئالاھىدىلىكى ئۇنىڭ مەزمۇنى تەرەپتە ئىپادىلەنگەن ئاددى-ساددا، باغلام رىيالزم-لىق ئەنئەنىسىدىن ھەمدە ئۇنىڭدىكى مەلۇم ئوبرازلارنىڭ داۋاملىق قوللىنىلىشىدىن تاشقىرى، مۇھىمى قانچىلىغان ئەسەرلەردىن بۇيان شەكىللەنگەن نىسبەتەن مۇقىم بەدىئى شەكىلدە ئىپادىلىنىدۇ. خەلق ئېغىز ئەدبىياتىنىڭ مەزمۇنىدا ئەكس ئەتكەن قەدىمقى ئەنئەنىۋى قاراشلار، ئېتىقات، ئۆرپ-ئادەت، تۈزۈم قاتارلىقلار خەلق ئېغىز ئەدبىياتى ئەسەرلىرىدە ھەرگىزمۇ ئومۇملۇق ئەمەس. بۇ خىل ئەنئە-نىۋى ئامىللارغا ئىگە بولغان خەلق ئېغىز ئەدبىياتى ئەسەرلىرىنى قېزىش، رەتلەش ۋاقتىدا ئۇنى خالىغانچە ئىنكار قىلىۋەتمەستىن ئىلمىي پوزىتسىيە تۇتۇش كېرەك. ئەكسىچە، خەلق ئېغىز ئەدبىياتى-نىڭ بەدىئى شەكلى نامايەن قىلغان ۋارىسچانلىق ئالاھىدىلىك نىسبە-تەن كەڭ ئەھمىيەتكە ئىگە بولۇپ، بۇ خەلق ئېغىز ئەدبىياتىنىڭ ئۆزىدىكى بەدىئى قانۇنىيەتلەر تەرىپىدىن بەلگىلەنگەن.

خەلق ئېغىز ئەدەبىياتىنىڭ ۋارىسچانلىق ئالاھىدىلىكى ئەڭ قەدىمقى دەۋردىن تارتىپ تەدرىجى شەكىللەنگەن. نەچچە مىڭ يىللاردىن بېرى كىشىلەر ئېغىز ئىجادىيىتى بىلەن ئۆزلۈكسىز شۇغۇللىنىش جەريانىدا ئۆز مىللىتى ئېغىز تىلىنىڭ بوغۇمى، ئىنتۇنات-سىيىسى، گىرامماتىك قۇرۇلۇشى ۋە ئىستىلىستىك ئالاھىدىلىكلىرىگە ئاساسەن، ھەر خىل بەدىئى ئىپادىلەش ئۇسۇللىرى ۋە شەكىللىرىنى كەشىپ قىلدى. بۇ ۋاسىتىلەر ۋە شەكىللەر كەڭ خەلق ئاممىسى تەرىپىدىن قايتا-قايتا ئويلىنىش، پىششىقلاپ ئىشلىنىش، ئېتىراپ قىلىنىش ۋە ئىشلىتىلىش ھەمدە ئەۋلاتتىن-ئەۋلاتقا يەتكۈزۈلۈش، ئەسىرلەر بويى قوللىنىلىش نەتىجىسىدە ئۇنىڭ بىر قاتار روشەن بەدىئى خۇسۇسىيەتلىرى شەكىللەندى. جەمىيەت تارىخىدا قانچە زور ئۆزگىرىشلەر بولۇشىدىن قەتئىنەزەر، بۇ خىل بەدىئى ئالاھىدىلىكلەر باشتىن ئاخىر خەلق ياقىتۇرىدىغان ۋە ياخشى كۆرىدىغان شەكىللەر ئارقىلىق ۋارىسلىق قىلىنىپ كەلمەكتە. شۇڭا بۇ خىل بەدىئى ۋارىسلىق ھەرگىزمۇ تاسادىپى، خالىغانچە ئىجات قىلىنغان بولماستىن، بەلكى ئۇ خەلقنىڭ ئېغىز سەنئەت پائالىيىتىدە كۈنسېرى توپلىنىپ، پىششىقلىنىپ، گويىكى تامچە سۇدىن كۆل ھاسىل بولغاندەك ئاستا-ئاستا شەكىللەنگەن. ھازىرمۇ مەۋجۇت بولغان 4 بوغۇملۇق، 5 بوغۇم-لۇق، 7 بوغۇملۇق خەلق قوشاقلىرىنىڭ شەكلى ئەنە شۇ خىل ۋارىسلىق قىلىنغان شەكىللەرنىڭ دەلىلى.

ۋارىسچانلىق ئالاھىدىلىكى ئاساسەن خەلق ئېغىز ئەدەبىياتىنىڭ ئۇسلۇپ ۋە شەكلىدە ئىپادىلىنىدۇ. بۇ بەدىئى ئۇسلۇپ ۋە شەكىللەر قانچە ئەسىرلەردىن بۇيان ئەۋلاتتىن-ئەۋلاتقا قوللىنىلىپ كەلگەن بولۇپ نىسبەتەن مۇقىم. خەلق ئېغىز ئەدەبىياتى ئىچىدىكى ئەزىمى ئەسەرلەردە ئاساسەن خەلق قوشاقلىرىنىڭ ئوخشىتىش ئۇسۇلى، سۆز ۋە مىسرالار شەكىللىرىدىن تارتىپ تەكرار ئىپادىلەش ئۇسۇل-

لىرىغىچە بولۇپمۇ ئالدى بىلەن ئوخشىتىش ۋە سىمۋول ئۇسۇللىرى قوللىنىلغان. مانا بۇلار خەلق قوشاقلىرىدا نىسبەتەن ئومۇمى يۈزلۈك قوللىنىلىدىغان ئۇسۇللاردۇر. ئاددى - ساددا، جانلىق ۋە باي ئاغزاكى تىل لېكسلوگىيىسى خەلقنىڭ ھاياجانلىق ۋە تەسىرلىك ئىجادىيىتى ئۈچۈن تولۇق تەبىئى شەرت - شارائىتلارنى يارىتىپ بەردى. خەلق قوشاقلىرىنىڭ ئىچىدە ئېنىق ۋە دەل، مۇۋاپىق بولغان سانسىزلىغان ئوخشىتىشلار ۋە ھىسسىياتلىق مىسرالار بولۇپ، ئۇلار ھەر دائىم ئەمىلىي تۇرمۇش ئاساسىدا ئېغىزدا ئىجات ئېتىلگەن. ئۇلارنىڭ ئىچىدىكى نۇرغۇنلىغان ھىسسى مىسرالار (جۈملىلەر) ئېغىزدىن - ئېغىزغا، قۇلاقتىن - قۇلاققا كۆچۈپ يۈرگەچكە، ئامما ياخشى كۆرىدىغان، تالىشىپ يۈرۈپ ئىشلىتىدىغان ۋە كىشىگە ھوزۇر بېغىشلايدىغان جۈملىلەر بولۇپ قالغان. قەدىمقى خەلق قوشىقى «شېئىرلار تومى - دگوفېك» ۋە «يۆفۇ» لار ئىچىدە خەلق ئارىسىدىكى ئوخشىتىشلارنىڭ نۇرغۇنلىغان مىساللىرىنى كۆرۈشكە بولىدۇ. يېقىنقى دەۋر خەلق قوشاقلىرىدا ئادەتتە تەبىئى مەۋجۇت بولغان نەرسىلەردىن ئوخشىتىشتا ئاساس قىلىنغانلىرى كۆپرەك بولۇپ، كۈن، ئاي، يۇلتۇز، بوران، يامغۇر، چاقماق، گۈلدۈرماما، تاغ، جىلغا، گۈل - گىيا، ئۇچار قۇش، قۇرۇت - قوڭغۇز ۋە ھەر خىل ھايۋان قاتارلىقلارغا ئوخشىتىلغان مىساللارنى ناھايىتى كۆپ كۆرۈشكە بولىدۇ. «قۇياش چىقىپ ئىللىتى جاھاننى»، «كۆكتە يۇلتۇز يورۇقتى ھەممە ئەتراپنى»، «ئاي چىقىپ يوپ - يورۇق قىلدى جاھاننى»، «دەرياغا سەل كەلسە ئېرىقتىكى سۇ لاي بولىدۇ»، «ئىگىز تاغ بېشىدا بىر تۈپ تۇخۇمەك»، «خوراز ئۇچتى گۈلزارغا»..... دىگەنگە ئوخشاش مىساللارنى ساناپ تۈگەتكىلى بولمايدۇ. تارقىلىش جەريانىدا قوشاقلارنىڭ باشلىنىش مىسرالىرىدىكى بۇ خىل تۈزۈلۈش شەكىللىرى تەدرىجى قېلىپلىشىپ، قوشاقلاردا دائىم قوللىنىلىدىغان شەكىلگە ئايلىنىپ قالغان. بۇلار ئاممىغا تونۇشلۇق بولغان بەدىئىي

شەكىللەر بولۇپ، ئاغزاكى قوشاقلارنى ئىجات قىلىشقا ناھايىتى قولايلىق. ئەسلىدىكى باشلىنىشى «يانۋاردا كېلەر يىپ - يېڭى باھار»، «مارت ئېيىدا كېلەر چىڭمىڭ بايرىمى»، «باھاردا خۇش پۇراق چاچىدۇ گۈللەر»، «يانۋاردا چىقتى ئاي ئۇدۇل شەرقتىن» دىگەنگە ئوخشاش جۈملىلەر تارقىلىش جەريانىدا ھەم ئەستە قالدۇرۇشقا ھەم ئېيتىشقا ئەپلىك بولۇپ، ئۇ تەدرىجى ھالدا مۇقىم شەكىلگە ئۆزگىرىپ، ئاستا-ئاستا قوشاقلارنىڭ مۇقىملاشقان قاپىيە شەكلى بولۇپ قالغان. مەسىلەن، «ئايلا نەغمىسى»، «تۆت پەسىل نەغمىسى»، «بەش مەھەل نەغمىسى» ۋە باشقا خىلدىكى «x x نى كەشتىلەش»، «x x نى يەتكۈزۈش» قاتارلىقلار. شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا، تاغ ناخشىلىرىنى ئېيتىشتا پائالىيەت شەكىللىرىنىڭ ئوخشاش بولمىغانلىقىدىن تەدرىجى ھالدا ئۆزئارا ئېيتىشىش ۋە توپلىشىپ ئېيتىشىش شەكىللىرى شەكىللەنگەن. ئۇنىڭدىن تاشقىرى ئېغىز تىلىدا ئېيتقان ناخشىلارنىڭ بوغۇم ئالاھىدىلىكىگە ئاساسەن ھەرقايسى مىللەتلەرنىڭ قوشاقلىرى ئۆزىگە خاس بولغان جۈملە (مىسرا) شەكلى ۋە بوغۇم قائىدىلىرىنى شەكىللەندۈرگەن. مەسىلەن، خەنزۇ مىللىتىنىڭ قەدىمقى قوشاقلىرى ئىلگىرى تۆت خەت (بوغۇم)، بەش خەت شەكلىدە بولۇپ، كېيىن يەنە يەتتە خەتلىك شەكلى ئومۇملاشقان، يەنە بەزى جايلاردا بولسا بەش خەت، يەتتە خەتلىك مىسرالار ئاساسىدا كۆپ خەتلىك مىسرالارغا ئۆزگەرگەن بولۇپ، بۇ مىسرالارنىڭ ھەممىسى قوشاقلارنىڭ نىسبى مۇقىم ئودارىنى شەكىللەندۈرگەن. قوشاقلارنىڭ ھەرقايسى بۆلەكلىرىدە تەدرىجى ھالدا تۆت مىسرالىق (ئايرىم جايلاردا بەش مىسرالىق) ياكى ئىككى مىسرالىقتىن ئىبارەت مۇقىم قۇرۇلۇش شەكلى شەكىللەنگەن. جەنۇپنىڭ تاغ ناخشىلىرىغا ئوخشاش ئايرىم رايونلارنىڭ تاغ ناخشىلىرىدىن باشقا زور كۆپچىلىك جايلار-نىڭ تاغ ناخشىلىرى تۆت مىسرادىن تۈزۈلگەن؛ غەربىي شىمال

رايونىنىڭ «شەن تىيەن يۈ»، «ئىلاھى ساياھىتى»، «تاققا چىقىش» قاتارلىقلارنىڭ ھەممىسى ئىككى مىسالىق تاغ ناخشىلىرىدۇر. قوشاقلارنىڭ ئەنئەنىۋى شەكلى جەھەتتە، ئاپتونىڭ ھىسسىياتىنى ئىپادىلەش، ئەستە تۇتۇش ۋە ئېيتىشقا قولايلىق يارىتىش ھەمدە ئاڭلىغۇچىلارنىڭ چۈشەنچىسىنى چوڭقۇرلاشتۇرۇش ئېھتىياجى ئۈچۈن، ھەمىشە تەكرار ئېيتىش ۋە تەكرار بايان قىلىشتەك ئىپادىلەش ئۇسۇلى. لىرى قوللىنىلىدۇ. بۇنداق تەكرار سۆزلەرنى يالغۇز ئىستىلىستىكىدا داۋاملىق ئىشلىتىپ قالماي، قوشاق مىسالىرىمۇ دائىم قوللىنىلىپ، بەزى سۆز-ئىبارىلەر ۋە مىسالىلار قايتىلىنىش ئارقىلىق قوشاقلارنىڭ بەدىئىي ئۈنۈمى ئاشۇرۇلىدۇ. بۇنداق ئەھۋالنى تۆت مىسالىق ئەنئەنىۋى تاغ ناخشىلىرىدىن كۆپ ئۇچرىتىش مۇمكىن. ماقال-تەمسىللەر، ئېيتىششلار (ئەلنەغمە) ۋە كىچىك تىپتىكى تىياتىرلاردىمۇ تاغ ناخشىلىرىغا ئوخشاپراق كېتىدىغان بۇ خىل ۋارىسلىق ئالاھىدىلىكلىرى بار. ئۇندىن باشقا خەلق ئېغىز ئەدىبىياتىنىڭ ئاغزاكىلىق ئالاھىدىلىكى سەۋىيىدىن قوشاق ئېيتىش ۋە كىچىك تىپتىكى دىراممىلارنى ئورۇنلاشتا تەبىئىي ھالدا سۆز قوشۇش شەكلى شەكىللەنگەن. بۇنداق قوشۇلغان سۆزلەرنىڭ مۇتلەق كۆپچىلىكى ئورۇنلىنىۋاتقان نومۇرنىڭ ئاھاڭ ئودارىغا تەككەش قىلىش ئۈچۈن سۆز-جۈملىلەر ئارىسىغا قىستۇرۇلغان. بۇلارنىڭ ھەممىسى بوغۇم ۋە قاپىيىلەردىكى ۋارىسلىق خۇسۇسىيەتدۇر. ئۇندىن باشقا خەلق ئارىسىدىكى نەزمى ئەسەرلەرنى ئورۇنلاش ۋاقتىدا ئېيتىلىدىغان ئىملىق سۆزلەرمۇ ۋارىسلىق قىلىش ئارقىلىق داۋاملىشىپ كەلگەن ئۇسۇلدۇر. ئۇلارنىڭ گەرچە ھېچقانداق ئېنىق مەنىسى بولمىسىمۇ، بىراق لىرىكىلىق بەدىئىي ئۈنۈمى بار. «ئەي يارەي»، «ئەي خەييۇ»، «ئەي يىو»، «ئەي خوخەي» گە ئوخشاش ئىملىق سۆزلەرنىڭ ئىشلىتىلىشى ئەنە شۇنداق، گۇاڭ دۇڭ تاغ ناخشىلىرىنىڭ باش ۋە ئاخىرىدىكى مۇقىم سۆزلەر تېخىمۇ

تېپىك .

خەلق ئېغىز ئەدىبىياتىنىڭ نەسرى ئەسەرلىرى تارقىلىش جەريانىدا گەرچە نەزىمى ئەسەرلەرگە ئوخشاش ئۇنداق مۇقىم بولمىسىمۇ، ئەستە قالدۇرۇش ۋە ئاغزاكى بايان قىلىشتەك سەۋەپلەر نەتىجىسىدە ھىكايە ئېيتىش ۋاقتىدىكى بەزى قېلىپلاشقان سۆزلەر تەدرىجى مۇقىملىشىپ قالدۇ. ھەرقايسى مىللەتلەرنىڭ ھىكايە - چۆچەكلىرى ئۆز-ئارا ئىتتىپاق قېلىپلاشقان ھىكايە بايان قىلىش ئۇسۇلىغا ۋارىسلىق قىلغانلىقى بۇنىڭغا مىسال بولىدۇ.

توپلاش ۋاقتىدا دائىم دېيىلىدىغان «ھىكايە ئېيتقاندا بىر ئائىلەدىن ئايرىلىپ كېتەلمەيدۇ» دېگەن سۆز دەل مۇشۇ ئەھۋالنى چۈشەندۈرىدۇ. «بۇرۇنقى ئۆتكەن زاماندا»، «بار ئىكەن، يوق ئىكەن»، «بۇرۇننىڭ بۇرۇنىسىدا»... دېگەنلەر ئادەتتە كۆپلىگەن خەلق ھىكايىلىرىنىڭ باشلىنىش جۈملىسىدۇر. يەنە بەزى مىللەتلەر ھىكايىنىڭ ئاخىرىغا دائىم دېگۈدەك مۇقىملاشقان ئاخىرلاشتۇرۇش جۈملىلىرىنى قوشۇپ قويىدۇ، يەنە بەزى ھىكايىلەرنىڭ ئاخىرىغا مۇقىملاشقان نەزىمى قوشۇلۇپ، ئۇنىڭ ئىپادىلەش كۈچى ئاشۇرۇلىدۇ. بايان قىلىشتىكى بۇ خىل قېلىپلاشقان سۆزلەر خەلق سەنئەتكارلىرى (مەدداھلار) نىڭ نەغمە - ناۋالىرىغا چوڭقۇر تەسىر كۆرسەتكەن بولۇپ، ئۇلارنىڭ قىسسىلىرى ۋە شياڭشىڭلىرىدا ۋارىسلىق قىلىنىپ كەلگەچكە، بۇلارنى ئامما ئاڭلاپ ئادەتلەنگەن، شۇڭا ئاسان قوبۇل قىلالايدۇ. نەسرى ھىكايىلەرنى بايان قىلىش جەريانىدا ئۇنىڭ ئىپادىلەش كۈچىنى ئاشۇرۇش، ئاممىنىڭ ھىكايە سىيۇزىتىغا قارىتا تونۇشىنى تېخىمۇ چوڭقۇرلاشتۇرۇش ئۈچۈن دائىم دېگۈدەك تەكرارلاش ئۇسۇلى قوللىنىلىدۇ. بۇنداق ئىپادىلەش ئۇسۇلىمۇ ناھايىتى زۆرۈر. بۇلار ئاڭلىغۇچىلارنى قىزىقتۇرىدىغان سۆزلەر بولۇپ، ھەرگىز ئارتۇقچە بەلپەتەش گەپلەر ئەمەس. مەسىلەن، بىر ھىكايىدە ئوخشايدىغان

ياكى ئوخشاپراق كېتىدىغان ۋەقەلىك قىسمى ئادەتتە ئىككى ياكى
ئۈچ قېتىم ھەتتا ئۇنىڭدىنمۇ كۆپ قېتىم تەكرارلىنىش بولىدۇ.
ۋارىسچانلىق ئالاھىدىلىكىنىڭ يۇقۇرىدىكى ھەر خىل ئىپادىلىرىدىن
تاشقىرى ھەر بىر جاي، ھەر بىر مىللەتنىڭ ھەممىسىدە ئۆز رايونى،
ئۆز مىللىتىنىڭ ۋارىسلىق قىلىش شەكلىنىڭ ئالاھىدىلىكى بولىدىغانلىق-
قىغىمۇ دىققەت قىلىش لازىم.

ۋارىسلىق قىلىش شەكلىنىڭ خۇسۇسىيىتى ئادەتتىكى ئەھۋالدا
خەلق ئېغىز ئەدبىياتى ئەسەرلىرىگىلا خاس ئالاھىدىلىك بولۇپ،
يازما ئەدبىياتتا كەم ئۇچرايدۇ. ناۋادا ئۇ يازغۇچىلار تەرىپىدىن
سېزىلىپ ئاندا-ساندا ئۆز ئىجادىيىتىگە قوبۇل قىلىنسا، يازما ئەدبى-
ياتقا ئاددى-ساددىلىق، ساغلاملىق ۋە يېڭىلىق كەبى ھۆسۈن قوشۇ-
لىدۇ. خەلق ياخشى كۆرىدىغان قەدىمقى ۋە ھازىرقى زامان يازغۇ-
چىلىرىنىڭ خەلق ئەدبىياتىنىڭ بۇ خىل ۋارىسلىق قىلىش شەكلىنى
ئۈگىنىشتە ئالاھىدە نەتىجىسى بار. زوشەنكى، خەلق ئېغىز ئەدبىياتى-
تىنىڭ ۋارىسچانلىق ئالاھىدىلىكى ئېلىمىزدىكى ھەرقايسى مىللەتلەر
ئەدبىياتىنىڭ مىللى شەكلىنى يارىتىشتا مۇھىم ئەھمىيەتكە ئىگە.

خەلق ئېغىز ئەدبىياتى ئەسەرلىرىنى توپلاش، رەتلەش ۋە
تەتقىق قىلىش ۋاقتىدا ئۇنىڭ ۋارىسچانلىق ئالاھىدىلىكىگە
قارىتا ئەسلا بېپەرۋالىق قىلىشقا ۋە سەل قاراشقا بولمايدۇ. بۇ
ئالاھىدىلىكتىن ئايرىلىپ يەككە ھالدا خەلق ئېغىز ئەدبىياتى
ئەسەرلىرىنىڭ ئاتالمىش ئىدىيىۋىلىكىگىلا ئېتىۋار بېرىلسە، خەلق
ئەدبىياتىنىڭ پۈتكۈل بەدىئى قىممىتىنى توغرا چۈشەنگىلى بولماي-
دۇ. رەتلىنىپ چىققان بەزى خەلق ئېغىز ئەدبىياتى ئەسەرلىرى تە-
لىدىن تارتىپ قۇرۇلمىسىغىچە، ئىپادىلەش ئۇسۇلىدىن تارتىپ بەدىئى
ئۇسلۇبىغىچە، ئوخشىمىغان دەرىجىدە ئېغىز ئەدبىياتىنىڭ ۋارىسچان-
لىق ئالاھىدىلىكىدىن ئايرىلىپ، «يازما ئەدبىيات» لىشىپ ئۆزگىرىپ

كەتكەن. بۇنداق نەرسىلەر پەقەت ئىجادىيەتلا بولىدۇ. ھىچ بولمى-
غاندىمۇ ئۆزگەرتىلگەن ئەسەر ھىساپلىنىدۇ. خەلق ئېغىز ئەدبىياتىنىڭ
ۋارىسچانلىق ئالاھىدىلىكى خەلق ئەدبىياتىنىڭ بەدىئى خۇسۇسىيىد-
تىنى ئەڭ روشەن نامايەن قىلىدىغان بىر خىل ئالاھىدىلىكتۇر.
بۈگۈنكى كۈندە سوتسىيالىستىك دەۋردىكى خەلق ئەدبىياتىدا
ئازدۇر - كۆپتۇر ئۆزگىرىشلەر بولغان بولسىمۇ، ئەمما نەچچە مىڭ
يىللىق خەلق ئەدبىياتى تەرەققىياتىنىڭ ۋارىسچانلىق ئالاھىدىلىكى
يەنىلا خېلى مۇقىم ئورۇندا ساقلانماقتا.

يۇقۇرىدا بايان قىلغاندەك، خەلق ئېغىز ئەدبىياتىنىڭ ھەر خىل
ئالاھىدىلىكلىرى ئوتتۇرىسىدا زىچ باغلىنىش بار بولۇپ، ھەرگىز
يەككە - يىگانە ھالدا بىر بىرى بىلەن مۇناسىۋەتسىز ئەمەس. بىز
بۇنداق باغلىنىشچانلىقنى چۈشىنىشىمىز كېرەك، ئەلۋەتتە. بۇنىڭ
ئىچىدە بولۇپمۇ دىققەت قىلىشقا ئەرزىيدىغىنى - كوللىكتىپچانلىق
بىلەن ئاغزاكىلىقتىن ئىبارەت ئىككى ئالاھىدىلىكنىڭ خەلق ئېغىز
ئەدبىياتىنىڭ ئىجات قىلىنىشى ۋە تارقىلىشىدا يېتەكچى رول ئويناپ-
دىغانلىغىدۇر. ئۇنىڭ ئۆزگىرىشچانلىق بىلەن ۋارىسچانلىقتىن ئىبارەت
بۇ ئىككى ئالاھىدىلىگىمۇ، كوللىكتىپچانلىق ۋە ئاغزاكىلىقنىڭ خەلق
ئېغىز ئەدبىياتى ئەسەرلىرىنىڭ ئىجات قىلىنىشى ۋە تارقىلىشىغا
تەسىر كۆرسىتىشى جەريانىدا ئىپادىلىنىپ چىققان. خەلق ئەدبىياتى-
تىنىڭ ئۆزگىرىشچانلىق ۋە ۋارىسچانلىق ئالاھىدىلىكى مۇنداقچە
ئىپتىقاندا، ئۇنىڭ يۇقۇرقى ئىككى ئالاھىدىلىگىنىڭ مۇھىم ئەھمىيىد-
تىنى ئىپادىلەيدۇ. مانا بۇ تۆت خىل ئالاھىدىلىك بىرلىشىپ خەلق
ئېغىز ئەدبىياتى بىلەن يازما ئەدبىياتىنىڭ ئىجات قىلىنىشى ۋە
تارقىلىشى تەرەپلىرىدىكى پەرقىنى شەكىللەندۈرىدۇ، شۇنىڭ بىلەن
بىللە ئۇ يەنە خەلق ئېغىز ئەدبىياتىنى يازما ئەدبىياتىدىن ئايرىۋې-
لىشىنىڭ مۇھىم بەلگىسى بولۇپ ھىساپلىنىدۇ.

ئۈچىنچى باپ خەلق ئەدەبىياتى بىلەن ئىجتىمائىي تۇرمۇشنىڭ مۇناسىۋىتى

خەلق ئەدەبىياتى — ئەدەبىيات — سەنئەتنىڭ مۇھىم بىر تەركىۋى قىسمى. ئۇ يازما ئەدەبىيات بىلەن ئورتاق قانۇنىيەتكە ئىگە، يەنى ئۇلارنىڭ ھەممىسى بەلگىلىك ئىجتىمائىي تۇرمۇشنىڭ ئىنسانلار مىڭسىدىكى ئوبرازلىق ئىنكاسىنىڭ مەھسۇلى، شۇنداقلا ئۇ يەنە تۇرمۇشقا ئاكتىپ پائالىيەتچانلىق بىلەن تەسىر كۆرسىتىپ، ئىجتىمائىي رولىنى جارى قىلدۇرىدۇ. لېكىن خەلق ئېغىز ئەدەبىياتى ئۆزىگە خاس ئالاھىدە قانۇنىيەتكە ئىگە. ئۇ ئەمگەكچى خەلقنىڭ كوللىكتىپ ھالدا ئاغزاكى تىلى ئارقىلىق ئىجات قىلىنغان، تارقالغان، ھەمدە ئېخىمۇ كەڭ دائىرىدە قوللىنىلغان ئەسەرلەردۇر. ئۇنىڭ ئىپادىلەيدىغان تۇرمۇش دائىرىسى ئىنتايىن كەڭ، ئۇنىڭ مەزمۇنى ئەمگەكچى خەلق ئەڭ تونۇش بولغان ۋە ئەمگەكچى خەلق ئەڭ كۆڭۈل بۆلىدىغان نەرسىلەر بولۇپ، ئەمگەكچى خەلقنىڭ ئىدىيىسى، كۆز-قارىشى، ئەخلاقى، ئۆرپ-ئادىتى، دىنىي ئېتىقادى، ئەمگەكچى كۈرەشلىرى قاتارلىقلار بىلەن قان بىلەن گۆشتەك يۇغۇرۇلغان، شۇڭلاشقا ئۇ بىر خىل ئەدەبىي ھادىسە بولۇپلا قالماستىن، يەنە پۈتكۈل خەلق تۇرمۇشىنىڭ ئورگانىك تەركىۋى قىسمى، «خەلق روھىنىڭ ئەينى، ھەقىقى ۋە تەبىئىي ھالىدىكى بىر خىل ئىپادىلەنىش شەكلى. ئۇ خەلقنىڭ سېرداش دوستى، خەلق ئۇنىڭغا ئۆزىنىڭ

قايغۇ - ھەسرەتلىرىنى، ئارزۇ - ئارمانلىرىنى، دەرت - ئەلەم، خوشال-
لىق تۇيغۇلىرىنى ئىزھار قىلىدۇ، شۇنداقلا خەلقنىڭ ئىلىم - پەن،
دىنىي ۋە ئاسترونومىيە بىلىملىرىنىڭ خاتىرىسى»^①. ئۇزاقتىن
بۇيان، خەلق ئېغىز ئەدبىياتى باشتىن ئاخىر خەلق تۇرمۇشىنىڭ
ھەمراھى بولۇپ كەلدى. ئىشلەپچىقىرىش كۈرىشى، سىنىپىي كۈرەش
ۋە خەلقنىڭ كۈندىلىك تۇرمۇشىدا ھەر خىل تۈردە بىۋاسىتە ياكى
ۋاسىتىلىك يوللار بىلەن ئۆز رولىنى جارى قىلدۇرۇپ كەلدى، شۇڭا
مەلۇم مەنىدىن ئېيتقاندا، ئۇنى خەلق تۇرمۇشىنىڭ قامۇسى
دېيىشكەمۇ بولىدۇ.

بىرىنچى بۆلۈم خەلق ئەدبىياتى خەلقىنىڭ ئەمگىكى ۋە تۇرمۇشىنىڭ مەھسۇلى

خەلق ئېغىز ئەدبىياتى «ئىشلەپچىقارغۇچىلارنىڭ سەنئىتى»
بولۇپ، ئۇ كەڭ ئەمگەكچى خەلقنىڭ ئىشلەپچىقىرىش كۈرىشى ۋە
ئەمگەك ھاياتى بىلەن زىچ باغلانغان. ئەمگەك خەلق ئېغىز
ئەدبىياتىنىڭ ئاساسىي تىمىسىدۇر. مەيلى تارىخىي ياكى
رىئالى ئەسەر بولسۇن، مەيلى خىيالىي ياكى ئەمىلىيەت يېزىلغان
ئەسەرلەر بولسۇن، ھەممىسى ھامان ئەمگەك بىلەن مۇناسىۋەتلىك
بولغان بولىدۇ. بولۇپمۇ بۇنىڭ ئىچىدىكى خېلى كۆپ قىسىم

① لافارگ «توي قوشاقلرى ۋە قائىدە - يوسۇن توغرىسىدا» «ئەدبىي
ماقاللار توپلىمى»، خەلق ئەدبىياتى نەشرىياتىنىڭ 1979 - يىلى نەشرى
(خەنزۇچە) 8 - 9 - بەت.

ئەسەرلەر ئىشلەپچىقىرىش ئەمگىكى بىلەن بىۋاسىتە باغلاشقان بولىدۇ.

1. ئىپتىدائى ئەدەبىيات - سەنئەت ئىشلەپچىقىرىش ئەمگىكىنىڭ ئېھتىياجىغا ماسلاشقان ھالدا پەيدا بولغان بولۇپ، روشەن مەنپەئەت - دارلىق خاراكتىرىگە ئىگە.

ئىپتىدائى ئەدەبىيات - سەنئەتنىڭ مەزمۇنى ۋە شەكلى ماددى ئىشلەپچىقىرىش ئەمگىكىنىڭ چەكلىمىسىگە ۋە بەلگىلىشىگە ئۇچراپ تۇرىدۇ. لېكىن يەنە ئۆز نوۋىتىدە ئىشلەپچىقىرىش ئەمگىكىگە بىۋاسىتە خىزمەت قىلىدۇ. بۇنىڭ ئىپادىسى ئاساسەن تۆۋەندىكى ئۈچ جەھەتتە كۆرۈلىدۇ:

① ھەركەتكە ماسلىشىپ، چارچاشنى يەڭگىللىتىپ، ئەمگەك ئۈنۈمىنى ئاشۇرۇش جەھەتتە:

ئىشلەپچىقىرىش كۈچلىرى ئىنتايىن تۆۋەن بولغان ئىپتىدائى جەمىيەتتە، ھەر خىل تەبىئىي ئاپەتلەر ئۈستىدىن غەلبە قىلىپ، ياشاش يولىنى ئىزلەش ئۈچۈن كىشىلەر توپ بولۇپ ئولتۇراقلىشىپ، كوللىكتىپ ئەمگىكى بىلەن شۇغۇللىنىشقا مەجبۇر بولاتتى. ئەمگەك سېستىمىلىق ئېلىپ بېرىلغان چاغدا، شۇنىڭغا مۇناسىپ بولغان ئەمگەك ساداسى پەيدا بولاتتى. مانا بۇ ئىپتىدائى ناخشا سادالىرىنىڭ بىخلىرى. شۇنداق قىلىپ كېيىنچە ئىپتىدائى كىشىلەر ئەمگەك سادالىرىغا ئۆزلىرىنىڭ ئىدىيىۋى ھىسسىياتلىرىنى ئىپادىلەيدىغان ئاددىي سۆز - ئىبارىلەرنى قوشۇش بىلەن، ئىپتىدائى شېئىر - قوشاق - لارنى ياراتتى. «قەدىمقىلار مېھنەت قىلسا ئىپتىدائى غەزەل»، دېگەن مىسرالار دەل ئىپتىدائى شېئىر - قوشاقلار بىلەن ئىشلەپچىقىرىش ئەمگىكى مۇناسىۋىتىنىڭ ھەقىقىي يىغىنچاقلىنىشىدۇر. ئىپتىدائى ئادەملەر ئوزۇقلۇق ئۈچۈن يىغىۋېلىنغان ياۋا ئۆسۈملۈكلەرنىڭ ئۇرۇقلىرى ۋە يىلتىزلىرىنى پىششىقلاپ ئىشلىگەندە، دەسلەپتە «ياغاچنى

كېسىپ ئوغۇر دەستىسى قىلاتتى، يەرنى كولاپ ئوغۇر ياسايتتى،
كېيىن ياغاچ ۋە تاشلاردا ياسالغان ئوغۇر ۋە ئوغۇر دەستىسىنى
ئىشلىتىدىغان بولدى، ئۇلار ئەمگەك ئۈنۈمىنى ئاشۇرۇپ ھاردۇق
چىقىرىش ئۈچۈن، بۇ نەرسىلەردىن پايدىلىنىپ، بىر تەرەپتىن
ئوزۇقلۇق ئۈچۈن دان سوقسا، يەنە بىر تەرەپتىن ناخشا ئېيتاتتى.
«يوسۇننامە، ناخشىنىڭ قايمىدە - يۈسۈنى» دا «بولسا
مۇسبەت ئىلىكىدە خوشنا، دان سوققاندىمۇ ئېيتىلماس ناخشا»
دەپ خاتىرىلەنگەن. بۇنىڭدىن شۇنى كۆرۈۋالغىلى بولىدۇكى، ئادەم
ئۆلگەندە ماتەم بىلدۈرۈش ئۈچۈن، دان سوققاندىمۇ ناخشا ئېيتىلمايتتى.
دېمەك، ئادەتتىكى ۋاقتلاردا كىشىلەرنىڭ دان سوقماق ناخشا
ئېيتىشى ئەينى چاغلاردا بىر خىل ئادەتكە ئايلانغان. ئازاتلىقتىن
بۇرۇن يۈلنەننىڭ يۈننىڭ رايونىدىكى ناشى مىللىتىنىڭ ئانا جەمەت
قالدۇق ئۇرۇق - قەبىلىلىرىدە كۆللىكتىپ كۈرمەك يانچىغاندا ياغاچ
پالاقنىڭ كۆتىرىلىپ چۈشۈشىگە ۋە ئىشلىگۈچىلەرنىڭ ئالدى -
كەينىگە مېڭىش ھەرىكىتىگە ئەگىشىپ، ئەمگەك ساداسى ئاساسىدىكى
ئېنىق رىتىمغا ئىگە بولغان «كۈرمەك يانچىش ناخشىسى» ئېيتىلاتتى،
شۇنىڭدەك باشقا ئەمگەكلەر بىلەن شۇغۇللانغاندىمۇ شۇنىڭغا مۇناسىپ
ناخشىلار ئېيتىلاتتى. پىلېخانوف ئىپتىدائى مىللەتلەرنىڭ كۆپلىگەن
سەنئەتلىرىنى تەكشۈرۈپ چىققاندىن كېيىن ئىپتىدائى قەبىلىلەر
ئىچىدە «ھەر بىر ئەمگەكنىڭ ئۆزىگە ماس كېلىدىغان ناخشىلىرى
بولىدۇ. بۇ ناخشىلارنىڭ ئودارلىرى ئىنتايىن ئېنىق، بۇ توغرا ھالدا
شۇ خىل ئەمگەكنىڭ ئۆزىگە خاس ئىشلەش ھەرىكىتىنىڭ رىتىمىغا
ھامان ماسلىشىپ تۇرىدۇ» دېگەن^①. بۇ دەل قەدەمنى بىرلىككە

① پىلېخانوف «ئادىسسز خەت» (سەنئەت ۋە ئىجتىمائى تۇرمۇش) خەلق ئەدەبىياتى نەشرىياتى 1962 - يىلى نەشرى 39 - بەت.

كەلتۈرۈپ، ئەمگەكنى يەڭگىلەشتۈشنىڭ ئېھتىياجى ئۈچۈندۇر.
② ئەمگەك تۇرمۇشىنى قايتا گەۋدىلەندۈرۈش، ئەمگەك بىلىملىرى
ۋە تەجرىبىلىرىنى ئۈگىنىش، ئەمگەك قىزغىنلىقىغا ئىلھام بېرىش
جەھەتلەردە:

ئىپتىدائى جەمئىيەت ئورتاق ئەمگەك قىلىپ، ئورتاق تەقسىمات
ئېلىپ بارىدىغان جامائەت مۈلۈكچىلىكىدىكى جەمئىيەتتۇر. ئادەم بىلەن
تەبىئەت ئوتتۇرىسىدىكى زىددىيەت، جەمئىيەتتىكى ئاساسىي زىددىيەت
بولۇپ، كىشىلەر بارلىق زېھنى بىلەن تەبىئەتكە قارشى
كۈرەشكە ئاتلانغان بولغاچقا، ئىشلەپچىقىرىش ئەمگىكى ئىپتىدائى
ئەدىبىيات - سەنئەتنىڭ ئەڭ ئاساسىي مەزمۇنى بولۇپ قالغان ئىدى.
ھازىر مەملىكىتىمىزدە ئەڭ بۇرۇنقى قوشاق دەپ خاتىرىلەنگىنى
خۇاڭ دى زامانىسىدا پەيدا بولغان دەپ رىۋايەت قىلىنىۋاتقان
«ئوقيا قوشىقى» بولۇپ، ئۇ پەقەت تۆت مىسرا بولسىمۇ، ئىپتىدائى
ئادەملەرنىڭ رەگەتكە ۋە ئوقيا بىلەن ئۇچار قۇشلارنى ۋە باشقا ھاي-
ۋانلارنى ئوۋلىغىنىدەك ئەمگەك جەريانىنى بىزگە قايتا سۈرەتلەپ
بېرىدۇ.

ئوۋچىلىق قىلىش ۋە ئوزۇقلۇق يىغىش جاھالەت دەۋرىنىڭ ئەڭ
يۇقۇرى باسقۇچى ۋە ۋەھشىلىك دەۋرىنىڭ تۆۋەن باسقۇچىدىكى
ئاساسىي ئىشلەپچىقىرىش شەكلى بولۇپ، ئۇ تەبىئەتنى يېڭىشتىكى
مۇھىم ۋاستە ھىساپلىناتتى. ياۋايى ھايۋانلار ئىپتىدائى ئادەملەرنىڭ
ئوزۇقلۇق، كىيىم - كېچەك ۋە باشقا ئېھتىياجلىرىنى قاندۇرۇشتىكى
مۇھىم مەنبە بولغان بولسا، ئوقيا قاتارلىق قوراللارنىڭ كەشپ
قىلىنىشى ۋە ئىشلىتىلىشى ئىپتىدائى ئىشلەپچىقىرىش كۈچىنى
ئاشۇرۇشتا غايەت زور تۈرتكىلىك رول ئوينىغان. ئوقيا يىراق ئارىلىقتا
تۇرۇپ ئوۋچىلىق قىلغىلى بولىدىغان قورال بولغاچقا، ئۇنىڭ بىلەن
ئوۋ قىلىش تاش قورال، نەيزە، توقماق قاتارلىق قوراللار بىلەن

ئوۋ قىلىشقا قارىغاندا خېلىلا قولايلىق ئىدى. ئوقيا ئارقىلىق ئادەتتىكى
ھايۋانلارنى ئوۋلاش مۇمكىن بولۇپلا قالماستىن، يەنە ۋەھشى
يىرتقۇچ ھايۋانلارنى ۋە ئۇچار قاناتلارنى ئوۋلاپ، ھەم ئوۋ قىلىش
دائىرىسىنى تېخىمۇ كېڭەيتكىلى، ھەم تەبىئەت دۇنياسىدىكى دۈشمەن-
لەرنى ئازايتقىلى بولاتتى. ئېنگېلس ئېيتقاندا «خۇددى ۋەھشىلەر
دەۋرىدىكى قىلىچىنىڭ، مەدىنىيەت دەۋرىدىكى ئوت قوراللىرىنىڭ
رولىغا ئوخشاشلا ئوقيامۇ جاھالەت دەۋرىدىكى ھەل قىلغۇچ رولغا
ئىگە قورال بولۇپ قالدى»^①. شۇڭلاشقا ئىنسانىيەت تەرەققىيات
تارىخىدىكى بۇ دەۋرنى بۆلگۈچ چوڭ ئىشلار ئىپتىدائى قوشاقلاردا
ئەكس ئەتتۈرۈلۈپ، ھەرقايسى مىللەتلەرنىڭ ئەپسانە، رىۋايەت-
لىرىدىمۇ ئازدۇر-كۆپتۈر خاتىرىلەندى، مەسىلەن، خەنزۇلاردا
«خۇيىنىڭ قۇياشنى ئېتىشى»، جۇڭزۇلاردا «كاڭ تىنىڭ قۇياشنى
ئېتىشى»، مىياۋزۇلاردا «ياڭ ياننىڭ قۇياش ۋە ئايىنى ئېتىشى»،
يىزۇلاردا «جىيەجىژجالۇننىڭ قۇياش ۋە ئايىنى ئېتىشى» دىگەن
ئەسەرلەر بار. ئۇ ئەسەرلەر مەلۇم دەرىجىدە بىلىم ۋە تەجرىبىلەرنى
ئۈگىتىش رولىغا ئىگە. شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا كىشىلەر بۇ ئارقىلىق
ئۆز تەسەۋۋۇرىدىكى قەھرىمان شەخسلەردىن تەربىيە ۋە ئىلھام
ئالىدۇ.

ئۇسۇل ئىپتىدائى سەنئەت ئىچىدە ئىشلەپچىقىرىش ئەمگىكى
بىلەن مۇناسىۋىتى ئەڭ زىچ بولغان بىر خىل سەنئەت بولۇپ،
ئۇ ھايۋانلارنىڭ ھەرىكەتلىرى ۋە قىلىقلىرىنى دوراشنى، ئوۋ قىلىش
ۋە ئوزۇقلۇق يىغىشتەك ئەمگەك ھاياتىنى ئەسلىتىش ھەم ئەكس

① ئېنگېلس: «ئائىلە، خۇسۇسىي مۈلۈكچىلىك ۋە دۆلەتنىڭ كېلىپ
چىقىشى»، «ماركس، ئېنگېلس تاللانما ئەسەرلىرى» 4 - توم، خەلق
نەشرىياتى 1962 - يىلى نەشرى 19 - بەت.

نەتقۇرۇشنى ئاساس قىلىدۇ. مەسىلەن، خېيلۇڭجياڭ ئۆلكىسىنىڭ
شېڭ ئەنلىڭ (ھىنگان) رايونىدىكى ئېلۈنچۈن مىللىتى ئارىسىدا
ئازاتلىقتىن بۇرۇن تارقىلىپ يۈرگەن ئېيىق بىلەن ئېلىشىش ئۇسۇلى،
ياۋا توخۇ ئۇسۇلى ۋە خۇڭ پۈنۈن (بىر خىل مېۋىلىك دەرەخ)
ئۇسۇلى قاتارلىقلار قەدىمدىن قېلىپ قالغان ئۇسۇللاردۇر. ئالدىنقى
ئىككى خىل ئۇسۇل ئېيىق ۋە ياۋا توخۇنىڭ ھەر خىل ھەرىكەتلىرىنى
دوراشتىن ئىبارەت بولۇپ، ئۇلار كىشىلەرنىڭ ئوۋ غەلبىسىدىن
كېيىنكى خوشاللىقى ۋە كېيىنكى ئوۋ ئۈچۈن تەييارلىق مەشىقى
قىلىۋاتقانلىقى ئىپادە قىلىنىدۇ. كېيىنكىسىدە بولسا، كىشىلەرنىڭ
تۈرلۈك ياۋا مېۋىلەرنى يىغىۋاتقان چاغدىكى ھەر خىل ھەرىكەت
قىياپەتلىرى قايتا-قايتا كۆرسىتىلىدۇ.

③ ئەمگەكنى مەدھىيەلەش ۋە تەبىئەتنى بوي سۇندۇرۇشقا بولغان
كۈچلۈك ئارزۇ-تەلەكلەرنى ئىپادىلەش جەھەتتە:

ئىپتىدائى جەمىيەتتىكى ئەپسانىلەر قارىماققا ئىنتايىن بىمەنىدەك
كۆرۈنىدۇ، ئەمما ئۇ چوڭقۇر رىيالىق ئاساسقا ئىگە بولۇپ،
ئىپتىدائى ئەمگەك ھاياتىنىڭ ۋە ئىپتىدائى ئىشلەپچىقىرىش شەكلى-
نىڭ دارىتىما ئىنكاسىدىن ئىبارەت. مەملىكىتىمىزدىكى ھەرقايسى
مىللەتلەرنىڭ ئەپسانە ۋە تارىخىي داستانلىرى ئەمگەكنى شەرھىلەش
ۋە مەدھىيەلەشنى ئىنتايىن مۇھىم مەزمۇنلارنىڭ بىرى قىلغان.
مەسىلەن، يىزۇلارنىڭ تارىخىي داستانى «مى گې» نىڭ «نېمەت
يارىتىش» دىگەن قىسمىدا ئوۋچىلىقتىن تارتىپ، چارۋىچىلىق ۋە
دىخانچىلىق ئىشلىرىغىچە كۆنكىرىت بايان قىلىنغان. پەنگۇنىڭ
ئالەمنى بىنا قىلغانلىقى توغرىسىدىكى ئەپسانە ئىنسانىيەتنىڭ ئەمگەك
ئارقىلىق دۇنيانى ياراتقانلىقىنىڭ ئىستىخىيىلىك مەدھىيىسىدىن
ئىبارەتتۇر. مەملىكىتىمىزدىكى خەنزۇ، مياۋزۇ، دەيزۇ، جۇاڭزۇ،
دۇلوڭزۇلار ۋە يىزۇ سېستىمىسىدىكى ناشى مىللەتلەرنىڭ ئەپسانىلىرى

ۋە تارىخىي داستانلىرىدا شۇنداقلا يۇنان، مىسىر ئەپسانىلىرىدە ئادەمنىڭ لايدىن ياسالغانلىغى توغرىسىدىكى ھىكايىلەر رىۋايەت قىلىنغان بولۇپ، بۇ ھىكايىلەردە ئىپتىدائى قول سانائىتىنىڭ تەدرىجى تەرەققى قىلغانلىغىدىن ئىبارەت ئىجتىمائىي رىياللىق ئەكس ئەتتۈرۈلگەن. بۇ مەزگىللەردە ئىنسانلار جاھالەت دەۋرىدىن ۋەھشىلىك دەۋرىگە (ئارخىلوگىيىدىكى يېڭى تاش قورال دەۋرىگە) قەدەم قويۇپ، ساپالچىلىقنى كەشىپ قىلغان. ساپال قاچىلارنىڭ مەيدانغا كېلىشى مەدىنىيەت تارىخىدا ئىنتايىن چوڭ ئەھمىيەتكە ئىگە بولدى. ئىپتىدائى ئادەملەرنىڭ گۆدەكلەرچە ساددا تەسەۋۋۇرىدا ئىنسانلار لايدىن ھەر خىل ئەسۋاپلارنى ياسىغان ئىكەن، ئەلۋەتتە لايدىن ئادەم ياساشقىمۇ قۇربى يېتىدۇ، دېگەن نەرسە بولغاچقا لايدىن ئادەم ياسىغانلىق توغرىسىدىكى ئەپسانىلەر كېلىپ چىققان. بولۇپمۇ خەنزۇ ئەپسانىلىرىدىكى نۇيۋا ئاسمان ئىلاھىسى دەپ قارىلاتتى. بۇ ۋەھشىيەت دەسلەپكى باسقۇچنىڭ ئانا جەمەت ئۇرۇقداشلىق جەمىيىتى ئىكەنلىكىنى، بۇ جەمىيەتتە ئاياللارنىڭ ئۇرۇقداشلىغىنىڭ تەشكىللىگۈچىسى ۋە رەھبىرى ئىكەنلىكىنى، ئۇلارنىڭ مۇھىم ئەمگەك ۋەزىپىلىرىنى ئۆز زىمىنىسىگە ئالغانلىغىنى ئەكس ئەتتۈرگەن. ئەرلەرنىڭ بەدەن قۇۋۋىتى بىرقەدەر كۈچلۈك بولۇپ، ئۇلار ئاساسەن جەڭ قىلىش، ئوۋ قىلىش، بېلىق تۇتۇش قاتارلىق ئەمگەكلەرنى ئۆز ئۈستىگە ئالاتتى؛ ئاياللار بولسا ھەر خىل شەكىلدىكى باشقا نۇرغۇنلىغان ئەمگەكلەرنى، جۈملىدىن بارلىق ئائىلە ئەمگىكى، قورال - سايمان ياساش ئىشلىرى ۋە شۇ چاغلاردا ئاساسلىق ئىشلەپچىقىرىش شەكلى بولۇپ قالغان تېرىقچىلىق، قول ھۈنەرۋەنچىلىك، ئۆي ھايۋانلىرىنى بېقىش ۋە كۆندۈرۈش، ئوزۇق - تۈلۈك يىغىش ۋە ساقلاش قاتارلىق ئەمگەكلەرنى ئۆز ئۈستىگە ئالاتتى. بۇنداق كۆپلىگەن ئەمگەكلەر ئۇلارنىڭ ئەقلىي كۈچىنىڭ تەرەققىياتىنى

ئىلگىرى سۈرگەن ئىدى. ساپال قاچىلارنىڭ كەشپ قىلىنىشى ۋە ئىشلىتىلىشى دەل ئاياللارنىڭ ئىجادىي مېھنىتىنىڭ نەتىجىسىدۇر. قانداشلىق مۇناسىۋەت جەھەتتە، دەسلەپكى ئانا جەمەت ئۇرۇقداش-لىغىدا تۈپ نىكا تۈزۈمى يۈرگۈزۈلگەچكە پەرزەنتلەر «پەقەت ئۆز ئانىسىنىلا بىلىپ، ئاتىسىنى بىلمەيتتى. نەتىجىدە پەقەت ئاياللارلا بىردىن-بىر ئادەم ياراتقۇچى دەپ قارىلاتتى. بۇ يەردىكى ئىسلاھ ئەمگەك نەتىجىسىنىڭ بەدىئىي ئىپادىسى «مۇئەييەن ئەمگەك قورالىغا ئىگە بولغان ئىنتايىن رىيال شەخسلەردىن ئىبارەت»^①.

ئىپتىدائى ئەدبىياتىنىڭ ھەممىسى ئىپتىدائى ئادەملەرنىڭ كۈللىكتىن ئىشلەپچىقىرىش ئەمگىكىنى ئەكس ئەتتۈرۈش بىلەنلا چەكلەنگەنلىكى تۈپەيلىدىن، ئۇنىڭ شەكلىمۇ ئاددىي، قوپال ۋە ھامان ناخشا، ئۇسۇل، مۇزىكا بۇ ئۈچىسىنىڭ زىچ بىرلەشتۈرۈلۈشىدىنلا ئىبارەت بولغان. «لۇشى چۈنچۈ، قەدىمقى نەغمە» دە خاتىرىلىنىدۇ. شىچە: ياۋ-شۈننىڭ زامانىسىدا بەزى كىشىلەر قەبىئەت دۇنياسىدىكى ھەر خىل ئاۋازلارنى دوراپ مۇزىكا ئىجات قىلغان، ھەمدە بۇغىنىڭ تېرىسىنى ساپال كۆمۈرەكنىڭ ئاغزىغا قاپلاپ، ئۇنى دۈمباق قىلىپ چالغان ۋە تاشنى تاشقا ئۇرۇپ، چالغۇ ئورنىدا ئىشلەتكەن. بۇنىڭ بىلەن تۈرلۈك ھايۋانلارنى دوراپ ئۇسۇللار ئويناشقان. بۇ رىۋايەتتە ئىپتىدائى ئادەملەرنىڭ تاشنى تاشقا ئۇرۇپ، ۋاقىراپ-چاقىراپ ناخشا ئېيتىدىغانلىقى ۋە ھايۋان تېرىلىرىنى يېپىۋېلىپ، ھايۋانلارنى دوراپ ئۇسۇل ئوينىدىغانلىغىدا جانلىق كارتېنىسى تەسىرلىنەرلىك قىلىپ سۈرەتلەنگەن. مانا بۇ، شېئىر، ناخشا ۋە ئۇسۇلنىڭ بىر گەۋدە قىلىنغانلىغىنىڭ ئىپادىسى. لۇشۇن مۇنداق دېگەن: «ئىشلەپچىقىرىش

① گوركى: «سوۋېت ئەدبىياتى»، «ئەدبىيات توغرىسىدا» 99 - بەت.

تېخنىكىسى ۋە تۈرمۈش ئۇسۇللىرىنىڭ سەنئەت ھادىسىلىرىدە ئەڭ قويۇق ئەكس ئەتتۈرۈلگەن ۋاقتى ئىپتىدائى مىللەتلەر زامانىسىدۇر»^①.
 يۇقۇرىدا بايان قىلىنغان ئەھۋاللاردىن بىز ئىپتىدائى ئەدەبىيات - سەنئەتنىڭ ئەينى ۋاقىتتىكى ئەمگەك ھاياتى ۋە ئىشلەپچىقىرىش تېخنىكىسى بىلەن نەقەدەر قويۇق مۇناسىۋەتتە بولغانلىغىنى كۆرۈۋا - لالايمىز. ئۇنىڭ مۇھىم سەۋەبى ئىپتىدائى جەمىيەتتە سىنىپ بولمى - خانلىغى، كىشىلەرنىڭ ئىشلەپچىقىرىش تەشكىلاتىمۇ بىر خىل ئىجتىمائى تەشكىلات، سىياسى تەشكىلات بولغانلىغىدىن ئىبارەت. ئۇنىڭ ئۈستىگە، بۇ چاغدا باشقا ئاڭ فورمىلىرى تېخى مۇنتىزىم يوسۇندا مەلۇم مۇستەقىل تارماقلارغا ئايرىلمىغان ئىدى. شۇڭلاشقا، ئەدەبىيات - سەنئەت ھامان ماددى ئىشلەپچىقىرىش ئەمگىگىنى ۋە ئىشلەپچىقىرىش كۈچلىرى ھالىتىنىلا بىۋاسىتە ئەكس ئەتتۈرگەن، شۇنداقلا ئەدەبىيات - سەنئەتمۇ ماددى ئىشلەپچىقىرىش ئەمگىگى ۋە ئىشلەپچىقىرىش كۈچلىرىدە ئۆز ئەكسىنى تاپقان. ئىپتىدائى دىنىي كۆزقاراشلار بىلەن ئىپتىدائى ئەدەبىيات - سەنئەتنىڭ مۇناسىۋىتى ئىنتايىن قويۇق بولۇپ، ئارخىلوگىلار ۋە ئېتنوگرافلارنىڭ تەتقىق قىلىشىچە، ئىپتىدائى دىن نەچچە ئون مىڭ يىل بۇرۇن ياكى ئۇنىڭ - دىنمۇ بۇرۇنلا پەيدا بولغان. بۇ ئىپتىدائى جەمىيەتتىكى تەبىئەتكە چوقۇنۇش ۋە تۈتېمگە^② چوقۇنۇشتۇر. مەسىلەن، خەنزۇلارنىڭ شا ئۇرۇغدىكىلەر ئەجدىھانى تۈتېم قىلاتتى، شاڭ ئۇرۇغدىكىلەر

① لۇشۇن: «(سەنئەت توغرىسىدا) نىڭ تەرجىمىسىگە مۇقەددىمە»،
 «لۇشۇن ئەسەرلىرى» 17 - توم، 18 - بەت.
 ② تۈتېم - ئىپتىدائى جەمىيەتتىكى كىشىلەر ئۆز ئۇرۇق - جەمەتى بىلەن ئالاھىدە سىرلىق مۇناسىۋىتى بار دەپ ھىساپلايدىغان ھايۋان ياكى نەرسە - لەرنى ئۆز قەبىلىسىنىڭ بەلگىسى ھىساپلايتتى. بۇ بەلگە قىلىنغان نەرسە تۈتېم دىيىلىدۇ.

قارا قۇشنى تۇتېم قىلاتتى. لىزۇ مىللىتى يولۋاسنى تۇتېم قىلاتتى،
 مياۋ، ياۋ مىللەتلىرى ئىتنى تۇتېم قىلاتتى، ئېۋېنكى، ئېلۇنچۇن
 مىللەتلىرى ئېيىقنى تۇتېم قىلاتتى، تۇتېم توغرىسىدىكى بۇ چۈشەندۈرۈش
 چىلەر ئىپتىدائى ئوۋچىلىق ئەمگىكى بىلەن زىچ مۇناسىۋەتلىك
 بولغاچقا ئەڭ قەدىمقى ئەپسانە ۋە رىۋايەتلەردە ئەكس ئەتتۈرۈلگەن،
 شۇنىڭ بىلەن بىللە ئىپتىدائى كىشىلەر تەبىئەتكە تايىنىپ ياشىغاچقا
 ۋە ئىشلەپچىقىرىش كۈچى تۆۋەن بولغاچقا، ئۇلار تېخىمۇ كۆپ
 ئوزۇقلارنى قولغا كەلتۈرۈش كاپالىتىگە ئىگە بولۇش مەقسىدىدە
 ئوۋ قىلىش، جەڭ قىلىش (قەبىلىلەر ئارىسىدىكى سوقۇشلار)، تېرىق-
 چىلىق قىلىش مەزگىللىرىدە دائىم جىن-ئالۋاستىلارنى قوغلاش،
 پال سېلىش ۋە دۇئا-تەلەپ قىلىش قاتارلىق مۇراسىملار ئۆتكۈزۈپ،
 بۇنىڭ بىلەن جىن-شەيتانلارنىڭ پۇتلىكاشاڭلىرىدىن قۇتۇلۇپ،
 خۇدانىڭ ئىلتىپاتىغا ئېرىشىش ئارزۇلىرىنى ئىپادىلەيتتى. شۇنداق
 قىلىپ ھەر خىل دىنىي كۆزقاراش چۈشەنچىلەر ناخشا-قوشاق،
 رەسىم، ئۇسۇل ۋە زىبۇ-زىننەت قاتارلىق ئىپتىدائى سەنئەت شەكىل-
 لىرىدە ئەكس ئەتتۈرۈلگەن. بەزى مەلۇماتلارغا قارىغاندا، شىمالىي
 ئامېرىكىدىكى ھىندىئانلار ئوۋغا چىقىشتىن بۇرۇن غەلىبە قىلىش
 ئۇسۇلى ئويىنايدىكەن ۋە ئوۋلىماقچى بولغان ھايۋاننىڭ قىياپىتىگە
 كىرىۋېلىپ، ئۇنىڭ ھەركەتلىرىنى دورايدىكەن، بۇ ئارقىلىق ھەقىقىي
 ھايۋاننى كونتۇرۇل قىلىش ۋە ئۇنى ئاسانلا ئوۋلاش چارىلىرىنى
 ئىزلەيدىكەن. ئومۇمەن بۇ خىلمۇ-خىل ئەپسانە ۋە رىۋايەتلەر شۇنى
 چۈشەندۈرىدۇكى، ئىپتىدائى دىن ئىپتىدائى ئادەملەرنىڭ تىرىك-
 چىلىك يولىدىكى رىقابەت داۋامىدا تەبىئەتتىن قورققانلىقى ۋە
 ئۇنىڭغا چوقۇنغانلىقى، ئامالسىز قالغاندا، ئۆز دۈشمىنىنى ئىلاھى
 كۈچىنىڭ ياردىمى بىلەن يېڭىشكە ئۇرۇنغانلىغىدىن ئىبارەت ئۆزىنى
 ئۆزى ئالداش ۋاستىسىدۇر. ئۇ، ئىپتىدائى كىشىلەرنىڭ ساددا،

گۆدەكلەرچە ئارزۇلىرىنىڭ ئىستىخىيلىك دىن ئىكەنلىگىنى، ئوبېكتىپ جەھەتتە ئۇنىڭ ئىشلەپچىقىرىش كۈرىشى ۋە ئەمگەك ھاياتى بىلەن مۇرەككەپ باغلىنىشتا ئىكەنلىگىنى چۈشەندۈرىدۇ. دىمەك، ئىستىخىيە-لىك دىن بىلەن سىنىپىي جەمىيەتتىكى سۈنئىي دىننىڭ پەرقى بولىدۇ. II. سىنىپىي جەمىيەتتىكى خەلق ئېغىز ئەدبىياتى بىلەن ئىشلەپ-چىقىرىش ئەمگىگىنىڭ زىچ مۇناسىۋىتى ۋە ئۇنىڭ مۇرەككەپلىگى. سىنىپىي جەمىيەتتە، جەمىيەتتىكى ئاساسىي زىددىيەت ئادەملەر بىلەن تەبىئەت ئوتتۇرىسىدىكى زىددىيەتتىن ھۆكۈمران سىنىپلار بىلەن ھۆكۈمرانلىق قىلىنغۇچىلار ئوتتۇرىسىدىكى زىددىيەتكە ئۆزگەرگەنلىگى ئۈچۈن ئۈستۈرۈلمىدا ئېكىسپىلاتاتسىيە قىلغۇچى سىنىپلارنىڭ سىياسىي تۈزۈمى ۋە سىياسەت، پەلسەپە، قانۇن، دىن، ئەدەب-ئەخلاق، ئەدبىيات-سەنئەت قاتارلىق ھەر خىل ئىجتىمائىي ئاڭ فورمىلىرى بارلىققا كەلدى. ئەمما ئەدبىيات-سەنئەت خۇددى پەلسەپىگە ئوخشاشلا «تېخىمۇ ئىگىزدە مۇئەللىق تۇرۇپ قالغان ئىدىئولوگىيە» گە تەئەللۇق بولۇپ قالدى. ئەدبىيات بىلەن ماددىي ئىشلەپچىقىرىشنىڭ مۇناسىۋىتى نۇرغۇنلىغان ئوتتۇرا ھالىقلارنىڭ، مەسىلەن، ئىقتىسادىي-سىياسىي تۈزۈملەر ۋە ۋە باشقا ئاڭ فورمىلىرىنىڭ تەسىرىگە ئۇچراپ تۇردى. بولۇپمۇ سىياسىي ئىقتىسادنىڭ مەركەزلىك ئىپادىسى بولغاچقا، ئىقتىسادىي بازىس ئەدبىيات-سەنئەتنى بەلگىلەيدۇ، ئەدبىيات-سەنئەت ئىقتىسادىي بازىسقا ئومۇمەن سىياسىدىن ئىبارەت «ۋاستە» ئارقىلىق ئۆزىنىڭ ئەكس تەسىرىنى كۆرسىتىدۇ. شۇنىڭدەك، ئاڭ فورمىسىنىڭ تارماق-لىرى بىرقەدەر كۆپ بولۇپ، ئۇلار ئۆزئارا تەسىر كۆرسىتىپ تۇرىدۇ، ھەمدە ئىقتىسادىي بازىسقا تەسىر كۆرسىتىدۇ. مۇشۇ سەۋەپلەر تۈپەيلىدىن ماددىي ئىشلەپچىقىرىش بىلەن ئەدبىيات-سەنئەت ئوتتۇرىسىدىكى مۇناسىۋەت نۇرغۇنلىغان ۋاستىلىك ئامىللار

تەرىپىدىن يىراقلاشتۇرۇۋېتىلگەن ۋە ئۇتۇقلاش-تۈرۈۋېتىلگەن. بۇ سىنىپى جەمىيەتتىكى ئەدەبىياتنىڭ ئومۇمى قانۇنىيىتى. خەلق ئېغىز ئەدەبىياتىمۇ ئەلۋەتتە بۇ قانۇنىيەتنىڭ چەكلىمىسىگە ئۇچرايدۇ، (يەنى ھەر خىل مۇرەككەپ ئامىللارنىڭ تەسىرىگە ئۇچرايدۇ). ئەمما ئۇ ئېزىلگۈچى سىنىپلارنىڭ ئەدەبىياتى بولغاچقا، ئۇنىڭ ئۆزىگە خاس ئالاھىدىلىكى بولىدۇ. ئومۇمەن قىلىپ ئېيتقاندا، بۇ دەۋردىكى خەلق ئېغىز ئەدەبىياتى بىلەن ئەمگەك ھاياتىنىڭ مۇناسى-ۋىتى تۆۋەندىكىدەك ئۈچ خىل ئالاھىدىلىككە ئىگە:

① خەلق ئېغىز ئەدەبىياتى ئەمگەك ھاياتىنىڭ ئىككى ياقلىمىسىدۇر. غىنى ئەكس ئەتتۈرگەن بولىدۇ. ۋەتىنىمىزنىڭ ئەمگەكچى خەلقى ئەمگەكچان، باتۇر، ئىجادىي روھقا باي خەلق بولۇپ، ئۇلار ئەزەل-دىنلا ئەمگەكنى شەرەپ، ئېكسپىلاتاتسىيە قىلىشنى نومۇس دەپ تونۇپ كەلگەن. ئۇلار ئۆز قولى ۋە ئەقىل-پاراسىتى بىلەن ما-دى ۋە مەنىۋى بايلىقلارنى يارىتىپ، پۈتۈن ئىنسانىيەت دۇنياسىنى ياراتقان. شۇڭلاشقا، كۆپلىگەن خەلق رىۋايەتلىرى، خەلق ھىكايە-لىمىرى ۋە ناخشا-قوشاقلار، ماقال-تەمسىللەردە ئىنسانىيەتنىڭ مەۋجۇت بولۇپ تۇرۇشىدىكى تۈپ ئاساس ۋە بەخت-سائادەتكە ئېرىشىشنىڭ مۇھىم مەنبەسى ئەمگەك ئىكەنلىكى مەدھىيەلەنگەن، شۇنداقلا كىشىلەرنىڭ ئەمگەك ھاياتىغا بولغان قىزغىن مۇھەببىتى ئىپادىلىنىپ، ئەمگەك قەھرىمانلىرى كۈيلەنگەن ۋە ئەمگەكچى خەلقنىڭ غۇرۇر-ئىپتىخارى نامايەن قىلىنغان. بىراق زۇلۇم تۈپەيلىدىن ئەمگەكچى خەلقنىڭ جاپالىق ئەمگەك قىلىش ئارقىلىق قولغا كەلتۈرگەن مول مەۋلىرى بىر قىسىم ئېكسپىلاتاتسىيە قىلغۇچىلار تەرىپىدىن تارتىۋېلىنغانلىقى ۋە ئىگەللەۋېلىنغانلىقى ئۈچۈن، كەڭ خەلق ئاچ-يالىڭاچلىقتا تۇرمۇش كەچۈرەتتى. شۇڭا، ئەزگۈچى سىنىپلارنىڭ خەلقنىڭ ئەمگەك مەۋسىنى بۇلاڭ-تالاڭ قىلغانلىغىنى

پاش قىلىدىغان ۋە ئەمگەكچى خەلقنىڭ جاپا - مۇشەققەتلىك تۇرمۇ -
شىنى ئەكس ئەتتۈرىدىغان، قۇللارچە ئەمگەكنى سۆكسىدىغان
كۆپلىگەن ئەسەرلەر مەيدانغا كەلگەن. مەسىلەن، جياڭشىنىڭ جىڭ
دېجىن دىگەن يېرىدە تارقىلىپ يۈرگەن «ئۆي ياسىغۇچى» ناملىق
خەلق ناخشىسى ئىخچام ۋە پىشقان تىلى ئارقىلىق كونا جەمىيەتتىكى
كاھىشكارلارنىڭ پاجىئەلىك كەچۈرمىشلىرىنى تەسۋىرلىگەن. بۇ دەل
كونا جۇڭگودىكى مىليونلىغان ئەمگەكچى خەلقلەرنىڭ تۇرمۇشىنىڭ
ھەقىقى تەسۋىرى. لېكىن ئەمگەكچى خەلق قۇل بولۇشقا، ئېكىسپىلا -
تاتسىيە قىلىنىشقا ھەرگىز رازى بولغان ئەمەس، ئۇلار بۇ رەھىمسىز
رىياللىقنى قاتتىق ئەيىبلەپ، ئۇنىڭغا بولغان كۈچلۈك نارازىلىغىنى
بىلدۈردى. مەسىلەن، «نەزىمىنامە. ئوتۇن كېسىش» تە خەلقنىڭ
ھەقىقەتنى سۆزلەر ئارقىلىق ئەمگەك قىلماي تەييار نانغا ئىگە بولۇۋا -
لىدىغان ئېكىسپىلاتاتۇرلارنى قاتتىق ئەيىپلىگەنلىكى تەسۋىرلەنگەن.
«تۈلۈم چاشقان» دىگەن قوشاقتا بولسا ئەنە شۇ ئېكىسپىلاتاتۇرلار
باشقىلارنىڭ ئەمگەك مەۋسىنى ئوغۇرلايدىغان چوڭ تۈلۈم چاشقان
دەپ قاتتىق سۆكۈلگەن. ئازاتلىقتىن بۇرۇن شەنشىنىڭ سۈيىدى
دىگەن جايىدا «ھاممال ناخشىسى» دىگەن قوشاق بار بولۇپ،
بۇنىڭدا ھامماللارنىڭ «ھايۋاندىنمۇ بەتتەر خارلىنىشقا ئۇچراپ،
چوشقا بىلەن ئىتنىڭ تامىغىنى يەپ» ئۆتكۈزگەن ئېغىر كۈلپەتلىك
تۇرمۇشىنى بىر - بىرلەپ تەپسىلى بايان قىلغان ۋە كىشىلەرنىڭ
«ئەبىدىل - ئەبەت ئەۋلادىمىز بولمىسۇن» دەپ قەسەم ئىچكەنلىكى
تەسۋىرلەنگەن. ئەمگەكچى خەلقنىڭ ئەمگەك ھاياتىغا تۇتقان
زىددىيەتلىك پوزىتسىيىسى سىنىپى جەمىيەتتىكى ئىشلەپچىقىرىش
مۇناسىۋىتى بىلەن ئىشلەپچىقىرىش كۈچلىرى ئوتتۇرىسىدىكى زىددى -
يەتنى چوڭقۇر ئەكس ئەتتۈرگەن. ئەمگەكچى خەلق بىر تەرەپتىن
مەلۇم دەرىجىدە ئىشلەپچىقىرىش تېخنىكىسىنى ئىگەللەۋالغان،

ئىشلەپچىقىرىش كۈچلىرى ئارىسىدىكى ئەڭ ئاكتىپ، ئەڭ جانلىق ئامىل ۋە ئىشلەپچىقىرىش كۈرىشىنىڭ ئاساسلىق گەۋدىسى بولسا، يەنە بىر تەرەپتىن ئۇلار ئىشلەپچىقىرىش مۇناسىۋەتلىرى ئارىسىدا، ئېكسپىلاتاتسىيە قىلىنىش ۋە ئېزىلىش ئورنىدا تۇرۇۋاتقان ۋە ئەزگۈچى سىنىپلارنىڭ خالىغانچە دەپسەندە قىلىشىغا ئۇچراۋاتقان قۇللاردىن ئىبارەت ئىدى. ئەمگەكچى خەلقنىڭ بۇ خىل زىددىيەت-لىك ئەھۋالى مۇقەررەر ھالدا ئۇلارنىڭ ئىدىيىسىدىكى زىددىيەت-لەرنى ۋە قەلبىدىكى مۇرەككەپ كۈرەشلەرنى كەلتۈرۈپ چىقىرىدۇ. شۇڭا ئۇلارنىڭ ئەمگەك ھاياتىنى ئەكس ئەتتۈرىدىغان ئەسەرلەر مۇقەررەر ھالدا ئىككى خىل تۈس ئالغان بولىدۇ، بولۇپمۇ سىنىپىي تۈسى تېخىمۇ قويۇق بولىدۇ.

② ئەمگەك بىلەن كەڭ ئىجتىمائىي تۇرمۇش ئۆزئارا گىرەلىشىپ، ئەسەر مەزمۇنىنىڭ مۇرەككەپ ئامىللىرىنى شەكىللەندۈرىدۇ، خەلق ئېغىز ئەدبىياتى ئىجتىمائىي تۇرمۇشنىڭ تەرەققىياتىغا ئەگىشىپ تەرەققى قىلىدۇ. سىنىپىي جەمئىيەتتە ئىجتىمائىي تۇرمۇشنىڭ دائىرىسى نىسبەتەن كەڭ بولۇپ، ئۇ سىنىپىي كۈرەش، نىكا، مۇھەببەت، ئائىلە تۇرمۇش ۋە كىشىلەر ئوتتۇرىسىدىكى قاندىدا - يوسۇنلۇق مۇناسىۋەتلەر قاتارلىقلارنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ. بۇ مەزگىلدە مەيدانغا كەلگەن ئەمگەك ھاياتىنى ئەكس ئەتتۈرىدىغان ئەسەرلەرنىڭ ناھايىتى كۆپ قىسمى ئىپتىدائىي جەمئىيەتتىكى ئەسەرلەرگە ئوخشاش نوقۇل ھالدا ئىشلەپچىقىرىش ئەمگىگىنىڭ ھالىتىنى بىۋاسىتە ئەكس ئەتتۈرمەستىن، بەلكى تۇرمۇشنىڭ باشقا تەرەپلىرى بىلەن خۇددى سۇغا سۈت قوشۇلغاندەك ئارىلىشىپ ئۇنىڭ ئورگانىك تەركىۋى قىسمىغا ئايلىنىپ كەتكەن. ئومۇمەن بۇ دەۋردىكى ئەسەرلەردە

تۆۋەندىكىدەك ئۈچ خىل ئەھۋال بار:
بىرىنچى، بىۋاسىتە ھالدا ئەمگەكنى ئاساسىي تېما قىلغان

ئەسەرلەر، بىراق بۇ ئەسەرلەر يەنىلا تۇرمۇشنىڭ باشقا تەرەپلىرى بىلەن ئۆزئارا بىرلەشتۈرۈلگەن. مەسىلەن، ئەمگەكنى قىزغىن سۆيگەنلىكتىن بەخت - سائادەتكە ئېرىشكەنلىكى ۋە ھورۇنلۇق قىلىپ چاچىنى يىگەنلىكىنى تەسۋىرلەيدىغان «ئىككى قېرىنداش» ھىكا - يىسى ۋە بىر قىسىم پانتازىيە ھىكايىلىرى.

ئىككىنچى، ئەمگەك ھاياتىنى سىيۇزىت قىلغان ۋە خىلمۇ - خىل ھادىسىلەرنى باش تېپما قىلغان ئەسەرلەر. مەسىلەن، خۇنەن خەلق ناخشىسى «ئېتىزلىقتا مايسا تىككەچ، بىر بىرىگە كۆز تىكەر»، «مەشۇغە - نىڭ سۇ كۆتۈرۈپ داۋانغا چىقىشى» قاتارلىقلاردا ئەمگەكنى تەسۋىرلەش ئارقىلىق قىز - يىگىتلەرنىڭ ئوتتۇرىسىدىكى مېھىر - مۇھەببەت سۈرەتلەنگەن، كىچىك تىياتىر «دۇفۇ ياساش» تا بولسا، ئائىلىدىكى كۈنلۈك ئەمگەكلەر ئارقىلىق پىخسىق مەخزۇمنىڭ مۇتەئەسسىپلىكى قاتتىق مەسخىرە قىلىنغان.

ئۈچىنچى، باشقا ۋەقەلىكلەرنى ئاساس قىلغان ۋە ئۇنى ئىشلەپ - چىقىرىش ئەمگىكى بىلەن زىچ بىرلەشتۈرگەن ئەسەرلەر. مەسىلەن، «ئانىسىنى ئىزلەش» دېگەن رىۋايەتتە، كېلىن بىلەن قېينانا ئوتتۇ - رىسىدىكى زىددىيەتلەر تەسۋىرلىنىپ، فېئوداللىق ئائىلە تۈزۈمىنىڭ جىنايەتلىرىنى قاتتىق پاش قىلغان. بىراق، بۇنىڭدا پىلىچىلىك ئەمگىكى ئاساسىي يىپ ئۈچى قىلىنىش ئارقىلىق، بىر ئائىلىنىڭ تىراگېدىيىسى بايان قىلىنغان. مەيلى قانداقلا شارائىتتا بولسۇن ئەمگەك ھاياتىنى تەسۋىرلەيدىغان ئەسەرلەرگە بەزىدە ئەكسىيەتچىل سىياسىي كۆزقاراش، ئەخلاقىي چۈشەنچىلەر ۋە دىنىي ئىدىيىلەر شۇنىڭدەك ئەمگەكچى خەلقنىڭ قالاق ئاڭ - چۈشەنچىلىرى سىڭدۈرۈل - گەنلىكتىن، بىر قىسىم ئەسەرلەرنىڭ ئىدىيىۋى مەزمۇنى قالايمىقان - لاشقان ۋە مۇرەككەپلەشكەن. مەسىلەن، يۈننەندىكى نۇرغۇن ئاز سانلىق مىللەتلەرنىڭ ئەپسانە ۋە تارىخىي داستانلىرى تارقىلىش

جەرياندا ئازدۇر - كۆپتۇر دىنىي تۈس ئالغان، ھەتتا بەزىلىرى بۇرمىلىق ۋېتلىگەن. شۇنىڭدەك، بەيزۇلار رايونىدا تارقالغان «ئىگە» ھەققىدىكى ئەپسانە رىۋايەتلەر ئىپتىدائى جەمىيەتتىكى تەبىئەتكە چوقۇنۇش. ئۆز ئاتا - بوۋىلىرىغا چوقۇنۇشتىن كەلگەن ۋە كېيىن رىياللىقتا بار بولغان دۇچاۋشۇەن، دۈەن چىچىك قاتارلىق قەھرىدە مانلار ھەققىدىكى ھىكايىلەر بىلەن بىرلىشىپ كەتكەن. ئۇ، ئاساسەن ئادەملەر بىلەن تەبىئەت ئوتتۇرىسىدىكى كۈرەشلەرنى ئەكىس ئەتتۈرۈپ، ئەمگەك قەھرىمانلىرىنى مەدھىيىلىگەن. لېكىن بۇددا دىنىي مۇخلىسلىرى ئۇنى ئۆزگەرتىپ، ئۇنىڭ ئەمگەكىنى ۋە ئەمگەك قەھرىمانلىرىنى مەدھىيىلەشتەك تۈپ ماھىيىتىنى يوققا چىقارغان ۋە ئۇنىڭدىكى باش قەھرىماننى ھەممىدىن ئۈستۈن تۇرىدىغان، كۈچ - قۇدرىتى چەكسىز، ھەممە ئادەم بېشىغا كۆتىرىپ ئىززەتلىيدىغان ۋە شەرتسىز ئىتائەت قىلىدىغان ئىلاھقا ئايلاندۇرغان. بۇلاردىن باشقا، يەنە بەزى ئەمگەكىنى باش تېما قىلغان ھىكايە، قوشاق، ماقال - تەمسىللەردىمۇ ئەمگەكچى خەلقنىڭ مىڭسىدە ساقلىنىپ كېلىۋاتقان تەقدىرگە تەن بېرىش، ئەزگۈچى سىنىپلارنىڭ تەييار تاپلىغىغا ھەۋەس قىلىش، ئۇ دۇنياغا ئۈمىت باغلاشتەك پاسسىپ ھەم قالاق ئىدىيىلەر ئىپادىلەنگەن. ئومۇمەن، يۇقۇرقىدەك ئەھۋاللار بىرقەدەر مۇرەككەپ بولغاچقا، بىز تارىخىي ماتىرىيالىزىم كۆزقارىشى ئارقىلىق ئۇلارنى مەلۇم تارىخىي دائىرە ئىچىدە كونكرىت تەھلىل قىلىشىمىز، ھەممىنىلا ئىنكار قىلىۋەتمەسلىگىمىز ۋە ھەممىنى مۇئەييەنلەشتۈر - مەسلىگىمىز لازىم.

يۇقۇرقىدەك ئەسەرلەرنىڭ ئىجتىمائىي رولى ۋاستىلىك ۋە يوشۇرۇن بولۇپ، ئۇلار كىشىلەر روھىغا تەسىر كۆرسىتىش ئارقىلىق كىشىلەرنىڭ ئىجتىمائىي تۇرمۇشىغا تەسىر كۆرسىتىدۇ.

③ خەلق ئېغىز ئەدبىياتىدىكى خېلى كۆپ ئەسەرلەر يەنىلا

ئىشلەپچىقىرىش ئەمگىگە ئەگىشىپ، ئۆز رولىنى داۋاملىق بىۋاسىتە جارى قىلدۇرىدۇ. خەلق ئېغىز ئەدىبىياتىنىڭ ئىجاتچىلىرى ھەم ماددى ئىشلەپچىقارغۇچىلار، ھەم مەنىۋى ئىشلەپچىقارغۇچىلار بولۇپ، ئۇلار ئىشلەپچىقىرىش ئەمگىگى بىلەن تەبىئى باغلانغان. بىر قىسىم مۇزىكا، ناخشا - قوشاق، ماقال - تەمسىللەر ئىشلەپچىقىرىش ئېھتىياجىغا ماسلىشىپ ۋۇجۇتقا كەلگەن. ۋە ئىشلەپچىقىرىش ئەمگىگى ئۈچۈن بىۋاسىتە خىزمەت قىلغان. مەسىلەن، باپكار ناخشىسى، مايسا تىكىش ناخشىسى، ئېتىز ناخشىسى، چىغرىق ناخشىسى، پادىچى ناخشىسى، بېلىقچى ناخشىسى قاتارلىقلار ئاساسەن ئەمگەككە بولغان ھىسسىيات - لىرىنى ئىپادىلىگەن. يەنە بىر قىسىم ئەمگەك ساداسىنى ئاساس قىلغان ۋە ئۇنىڭغا بەلگىلىك سۆز - ئىبارىلەر قىستۇرۇلغان ناخشا - غەزەللەر، خاك ناخشىلىرى، مەسىلەن، يول ياسىغۇچىلار ناخشىسى، قەغەز ياساش ناخشىسى، ھارۋىكەش ناخشىسى، كېمىچىلەر ناخشىسى، پادىچى ناخشىسى قاتارلىقلارنىڭ بەزىلىرى ھەركەتكە قوماندانلىق قىلىشنى مەزمۇن قىلسا، بەزىلىرى ئۇسۇل - چارىلەرنى ئۈگىتىشنى، بەزىلىرى تەقدىرلەش، ماختاشنى مەزمۇن قىلغان. شۇنىڭدەك بەزىلىرى نەسىھەت قىلىشنى ۋە ئەمگەكنى كۈيلەشنى مەزمۇن قىلسا، بەزىلىرى تارتقان دەرت - ئەلەملىرى ئۈستىدىن شىكايەت قىلىشنى مەزمۇن قىلغان. بۇ ئەسەرلەرنىڭ زولى ئاساسەن كىشىلەرنى ئەمگەككە تەشكىللەش، ماسلىشىپ ھەركەت قىلىشقا دەۋەت قىلىش ۋە روھىنى ئۇرغۇتۇپ ئىش ئۈنۈمىنى يۇقۇرى كۆتىرىشتىن ئىبارەت.

سىچۈەننىڭ چاڭجياڭ دەرياسى بويىدا كېمە تارتىدىغان ئىشچىلار دەريانىڭ تەبىئى شارائىتى ئاستىدا قىلىنغان ئېغىر ئەمگەكنىڭ ئەھۋالىغا ئاساسەن ھەر خىل رېتىمدىكى ناخشىلارنى ئىجات قىلغان. ئازاتلىقتىن بۇرۇن، سىچۈەن يېزىلىرىدا مايسا تىككەن چاغدا «ناخشا سورۇنى» ئۇيۇشتۇرۇلۇپ، مايسا تىكىش ناخشىسى ئېيتىلاتتى.

دىخانلار: «مايسا تىككەندە ئېيتىمىساق ناخشا، ئېتىز ئىچىنى كۈرمەك باسار» دېيىشەتتى. ئۇلار ناخشا ئېيتقاچ مايسا تىكىپ، ئىشنىڭ سۈپىتىگە كاپالەتلىك قىلىپلا قالماستىن، ئىش ئۈنۈمىنىمۇ ئاشۇراتتى.

ئىككىنچى بۆلۈم خەلق ئىدېئىياتى خەلقنىڭ سىياسى كۈرەش ئېلىپ بېرىشتىكى قورالى

سىنىپىي جەمىيەتتە، جەمىيەت ھۆكۈمران سىنىپ ۋە ھۆكۈمرانلىق قىلىنغۇچى سىنىپ دەپ بۆلۈنگەچكە، ھەرقايسى سىنىپلارنىڭ مەنپەئەتگە ۋەكىللىك قىلىدىغان ئوخشىمىغان ئىدېئىيات مەۋجۇت بولىدۇ. خەلق ئېغىز ئىدېئىياتى ئېزىلگۈچى سىنىپلارنىڭ تۇرمۇش شارائىتىنىڭ مەھسۇلى بولۇپ، ئۇ خەلق مەنپەئەتى ۋە خەلقنىڭ دۇنياقارىشىنى ئىپادىلەيدۇ، شۇنداقلا ئۇ، روشەن سىنىپىيلىككە ۋە كۈچلۈك جەڭگە-ۋارلىققا ئىگە بولۇپ، سىياسىي كۈرەشلەردە ھامان ئۆزىنىڭ زور رولىنى جارى قىلدۇرىدۇ.

پۇرولېتارىيات ئىنقىلاۋىنىڭ ئۈستازى ماركس ۋە ئېنگېلس خەلق ئېغىز ئىدېئىياتىنىڭ جەڭگىۋار رولىغا تولۇق ئەھمىيەت بەرگەن. ماركس 19-ئەسىردىكى گېرمانىيە سىلىسىيە فابرىكانىڭ قوزغىلىڭىدىكى «قانلىق قىرغىن» دىگەن خەلق ناخشىسىغا يۈكسەك باھا بېرىپ، بۇ ناخشىنىڭ ئىشچىلار ھەركىتىدە خۇسۇسىي مۈلۈكچىلىك تۈزۈمىدىكى جەمىيەتكە ھەيۋەت بىلەن قارشى تۇرۇشنى قاتتىق جاكالەتتەن ئىبارەت زور ئەھمىيەتنى مۇئەييەنلەشتۈرگەن^①. ئېنگېلس

① ماركسنىڭ «پروسىيلىكلەر» نىڭ «پروسىيە پادىشاھى ۋە ئىجتىمائىي

1865 - يىلى قەدىمقى دانىيە فېئوداللىغىغا قارشى تۇرۇش مەزمۇن قىلىنغان خەلق ناخشىسى «كېنەز تېتىمان»^②نى ئۆزى تەرجىمە قىلغان. ئۇ «بۇ ناخشا بىزگە كۈنسېرى كۈچىيىۋاتقان ئارستوكراتلارنىڭ ئەركىن دىخانىلارغا قانداق قارشى تۇرغانلىغىنى ۋە دىخانىلارنىڭ قانداق ئۇسۇللارنى قوللىنىپ ئارستوكراتلارنىڭ تەھدىت ۋەھىمىسىدىن قۇتۇلغانلىغىنى چۈشەندۈرۈپ بېرىدۇ» دىگەن ۋە بۇ ناخشا گېرمانىيە يىگمۇ ئىنتايىن مۇۋاپىق كېلىدۇ، چۈنكى گېرمانىيىدىمۇ بۇنداق ئەھۋاللار بار، دەپ قارىغان.

مەملىكىتىمىزنىڭ خەلق ئېغىز ئەدەبىياتىغا كەلسەك، نۇرغۇنلىغان ئەسەرلەر پومىششىك، باي - تۆرىلەرنى مەسخىرە قىلغان ۋە پاش قىلغان، بەزىلىرى ھەتتا كۈرەشنىڭ تىغ ئۈچىنى بىۋاسىتە ئەڭ ئالى ھۆكۈمرانلار، يەنى پادىشا، خاقان ۋە ئەرشتىكى تەڭرىگە قاراتقان. مەسىلەن، خەنزۇ خەلقى ئارىسىدا تارقىلىپ يۈرگەن «جاۋ كاڭ يىزىنىڭ موللاق ئېتىشى»، «جۇيۈەن چاڭ ھەققىدە ھىكايە»، «پەي تون»، «تۆرىنىڭ قەھەتچىلىكىنى تەكشۈرۈشى» قاتارلىق رىۋايەت ھىكايىلەر ۋە بىرمۇنچە يىللىقچىلار ناخشىسى ھەم يىللىقچى بىلەن پومىششىك ھەق - قىدىكى ھىكايىلەر؛ زاڭزۇ خەلق ھىكايىسى «پادىشانى قامچىلاش»، «پادىشا تەختى»؛ ئۇيغۇر خەلقىنىڭ نەسرىدىن ئەپەندى لەتىپىلەردىكى «ئالتۇن تەڭگە بىلەن ئادالەت»، «دىخانىنىڭ كۈچى» قاتارلىقلار ۋە قازاق خەلقى چۆچىگى «خاقاننىڭ نەرقى» قاتارلىقلار. بۇ ئاددى ھەم ئىخچام ئەسەرلەر ئۆتكۈر ھەجۋى نەشتىرىنى سىنىپىي دۈشمەننىڭ

ئىسلاھات، دىگەن ئەسىرىگە باھا» سىغا قارالسۇن. «ماركس، ئېنگېلس ئەسەرلىرى» 1 - توم، خەلق ئەدەبىياتى نەشرىياتى، 1965 - يىلى نەشرى، 483 - بەت.

② ئېنگېلس «كېنەز تېتىمان»، «ماركس، ئېنگېلس ئەسەرلىرى» 16 -

ئەجەللىك يېرىگە سانچىپ، پومىششىك، باي- ھاكىم ۋە ئاتالمىش «ھەقىقى تەڭرىقۇت» لارنىڭ ئىززەت- ئابرويى، ئىستىيازى ۋە ئەمىر- پەرمانلىرىنى يەر بىلەن يەكسان قىلغان. ئۇلارنىڭ خۇنۇكلىك، چىرىكلىك، ئەخمىقانلىق، ۋەھشىلىك ۋە ئاچكۆزلىكتىن ئىبارەت ئەكسىيەتچىل ماھىيىتىنى كىشىلەر ئالدىدا رەھىمسىز ئاشكارىلىغان. بۇ خىلدىكى ئەسەرلەر كونا جەمىيەتنىڭ جاھالەتلىكىنى ئۈزۈل- كېسىل پاش قىلىپ، خەلقنىڭ بەختىيار تۇرمۇشقا ئىنتىلىش قىزغىنلىغىنى ئۇرغۇتقان. بۇ ئەسەرلەرنىڭ بەزىلىرى رىيال دۇنيا بىلەن غايىۋى دۇنيانىڭ سېلىشتۇرمىسىنى تېخىمۇ ئېنىق سۈرەتلەپ، بۇ دۇنيا ئۈچۈن جان پىدا قىلغان ئامما ئارىسىدىكى قەھرىمان شەخسلەرنى مەدھىيىلىگەن.

ئېلىمىزنىڭ ئۇزۇن مۇددەتلىك فېئوداللىق جەمىيىتىدە، دىخانىلار قوزغىلىڭى نۇرغۇن قېتىملار پارتلىغان. ھەر بىر قېتىملىق قوزغىلاڭ- نىڭ تەييارلىق باسقۇچىدا ياكى ئۇرۇش داۋامىدا ۋە ياكى قوزغىلاڭ مەغلۇپ بولغاندىن كېيىن، ھامان خەلق ئاغزاكى ئىجادىيىتى مەيدانغا كېلىپ تۇردى. بەزى قوزغىلاڭچى قوشۇنلار خەلق ئېغىز ئەدبىياتى ئەسەرلىرىنى ھەتتا بىۋاستە ئىجات قىلىش ئارقىلىق ۋە خەلق ئېغىز ئەدبىياتىدىن پايدىلىنىش ئارقىلىق ئۆزلىرىنىڭ پروگراممىلىرىنى، سىياسەتلىرىنى تەشۋىق قىلغان، ھەمدە بۇ ئارقىلىق خەلقنىڭ قوللاپ قۇۋۋەتلىشى ۋە ھىمايىسىگە ئېرىشكەن. مەسىلەن: لى زىچىڭ قوزغىلىڭى مەزگىلىدە «باج سېلىقنى بىكار قىلىش» توغرىسىدىكى تەشەببۇس «باھادىر شاھ قوشىغى» قىلىنىپ، تەرەپ- تەرەپكە تارقىلىپ، ياخشى ئۈنۈمگە ئېرىشكەن ۋە خەلق ئارىسىدا بۇنىڭغا مۇناسىپ ھالدا بىر قىسىم «باھادىر شاھنى قارشى ئېلىش» قوشاقلرىمۇ پەيدا بولغان. تەيپىڭ تەيەنگۈ قوزغىلىڭى ۋاقتىدىكى خەلق قوشىغى «قەرزداردۇر ماڭا بايلار، ئويغىنىڭلار ھاللىقلار، ماڭا ئەگەش يوقسۇللار، ياخشى كۈن

ئاندىن يار بولار» دىگەن مەسىرالار بىلەن قوزغىلاڭچى قوشۇننىڭ سىنىپى لۇشىيەننى ئوپ-ئوچۇق كۆرسىتىپ بەرگەن. مىڭ سۇلالە-سىنىڭ ۋەن لى يىللىرى ئارىلىقىدا پارتلىغان، گۇاڭدۇڭ ۋە گۇاڭشىدىكى ياۋزۇ خەلق قوزغىلىڭىدا، قوزغىلاڭچىلار:

«ھەيۋە قىلىپ چالىمىز تاش دۇمباقنى بىز،

بۇ بىرلە سانسىزلاپ ئەسىر ئالىمىز.

پۈلسەك تاش بۇرغا-كانايىلارنى بىز،

چۈشىدۇ چاپ-چاپقا ئوغلانلىرىمىز.

لەشكىرى دۈشمەننىڭ بولسا ساناقسىز،

تاغ-جىلغا، ئورمانغا بىزلەر ئىگىمىز.

كەلسە گەر دۈشمەنلەر قوغلاپ بارىمىز.»

دىگەنگە ئوخشاش ناخشا قوشاقلار ئارقىلىق، ئۆزلىرىنىڭ دۈشمەنگە

قاراتقان ئۇرۇش تاكتىكىلىرىنى تارقاتقان. يېڭى دېموكراتىك ئىنقىلاب

لاپ مەزگىلدە بارلىققا كەلگەن ئىشچىلار ئىنقىلاۋىي ناخشىلىرى،

يېزا ئىنقىلاۋىي بازىلىرىدىكى قىزىل ناخشىلار ۋە ئىنقىلاۋىي رىۋايەت-

ھىكايىلەرنىڭ خەلقنى ئىتتىپاقلاشتۇرۇش ۋە تەربىيەلەش، دۈشمەنگە

زەربە بېرىش ۋە ئۇنى يوقىتىشتىكى سىياسى رولى تېخىمۇ زور

بولغان. بولۇپمۇ بەزى چېگرا رايونلاردا، مىللى ئۆرپ-ئادەت ۋە

تىل قاتارلىقلار ئالاھىدە بولغاچقا، خەلق ئېغىز ئەدبىياتى شەكلىنى

قوللىنىش ئارقىلىق بەزىدە سىياسى، بەزىدە تەشۋىقاتتا تېخىمۇ زور

ئۈنۈملەرگە ئېرىشكىلى بولىدۇ. مەسىلەن: 50-يىللارنىڭ دەسلەۋىدە،

شىنجاڭنى ئازات قىلىش ئۇرۇشى داۋامىدا، قازاق ئاقىنى سىماگۈل

دومبۇرسى ۋە ناخشىسى بىلەن دۈشمەن تەرەپتىكى جەڭچىلەرنىڭ

قەلبىدە، ئۆز يۇرتىنى ۋە قوۋم-قېرىنداشلىرىنى سېغىنىش ھەم ئىچكى

ئۇرۇشتىن ھەزەر قىلىش ھىسسىياتىنى قوزغاپ، ئۇلارنى ئۆزلىگۈدىن

قورال تاپشۇرۇپ، خەلق ھۆكۈمىتىگە بوي سۇنۇشقا مەجبۇر قىلغان.

باندىتلارنى تازىلاش، زومىگەرلەرنى باستۇرۇش داۋامىدا، بەزى رايونلاردىكى خەلق ئاممىسى ناخشىنى تەشۋىقات قورالى قىلىپ، ئەكسىيەتچىل قوراللىق كۈچلەرنى خورىتىش رولىنى ئوينىغان. يەر ئىسلاھاتى مەزگىلىدە، بىرمۇنچىلىغان ئاز سانلىق مىللەت خەلقلەرى مۇڭلۇق كۆي ۋە مەرسىيە ناخشىلىرى ئارقىلىق، ئۆزىنىڭ دەرت - ئەلەملىرىنى تۆكۈپ ۋە ئاممىنى سەپەرۋەرلىككە كەلتۈرۈپ، پارتىيە - نىڭ سىياسەت - پىرىنسىپلىرىنى تەشۋىق قىلغان. بۇنى ئامما ئاسان قوبۇل قىلغاچقا، بۇنداق قىلىش ئارقىلىق سىياسەت - پىرىنسىپلارنى ئادەتتىكىدەك تەشۋىق قىلىش بىلەن ئېرىشكىلى بولمايدىغان نەتىجە - لەرگە ئېرىشكىلى بولىدۇ.

ئۈچىنچى بۆلۈم خەلق ئەدبىياتىنىڭ خەلقنىڭ كۈندىلىك تۇرمۇشىدىكى كۆپ تەرەپلىملىك ئىقتىدارى

خەلق ئېغىز ئەدبىياتى خەلق تۇرمۇشىنىڭ مۇھىم تەركىۋى قىسمىدۇر. خاڭچىلىق بولمىغان بولسا، خاڭ ناخشىسى بولمايتتى؛ قائىدە - يوسۇنلار بولمىغان بولسا، يوسۇن ناخشىلىرى بولمايتتى؛ شۇنىڭدەك، تېرىقچىلىق ئىشلەپچىقىرىشى بولمىغان بولسا، دىخانچە - لىققا دائىر تەمسىللەر بولمايتتى؛ دىخانلار ئىنقىلاۋى بولمىغان بولسا، دىخانلار قوزغىلاڭلىرى ھەققىدىكى ناخشا - قوشاق، رىۋايەت - ھىكا - يىلەر بولمايتتى... قىسقىسى، خەلق ئېغىز ئەدبىياتى ھەرقاچان، ھەر زامان خەلق تۇرمۇشىدىن ئايرىلالمايدۇ، شۇڭا نەدە خەلق تۇر -

مۇشى بولسا، شۇ يەردە خەلق ئېغىز ئەدىبىياتى بار دېيىشكە بولىدۇ. ئېلىمىز كۆپ مىللەتلىك مەملىكەت. نۇرغۇن ئاز سانلىق مىللەتلەر ناخشىچى ۋە ئۇسۇلچى كېلىدۇ. ناخشا ئېيتىپ، ئۇسۇل ئويناش ئۇلارنىڭ تۇرمۇش ئادىتىگە ئايلىنىپ قالغان بولۇپ، ئۇنىڭدىن بىرەر كۈنمۇ ئايرىلالمايدۇ. بەزى مىللەتلەر چوڭ - كىچىك بايرام توي - تۆكۈن، ئۆلۈم - يىتىم، نەزىر - چىراق، مېھماندارچىلىق، ئوۋ - چىلىق، تېرىقچىلىق ۋە ئۆي سېلىشقا ئوخشاش ئىشلارنىڭ ھەممىسىدە ناخشا ئېيتىدۇ. بەزىلەرنىڭ تېخى مەخسۇس ناخشا بايراملىرى بار. مەسىلەن، جۇاڭزۇلارنىڭ «ناخشا بازىرى»، مياۋزۇلارنىڭ «ئەجدىھا - سىمان قولۋاق ھەيدەش بايرىمى»، بەيزۇلارنىڭ «مارت كوچىسى» ۋە «ئەرۋاھنى ئۈچ ئايلىنىش»، ياۋزۇلارنىڭ «ئېيتىش زالى»، خەنزۇ ۋە خۇيزۇلارنىڭ «گۈل سورۇنى» قاتارلىق ناخشا ئېيتىشىدەن غان مۇراسىملىرى بار. ھەر يىلى ئەنە شۇ ناخشا ئېيتىش مۇراسىمى ئۆتكۈزۈش پەيتى يېتىپ كەلگەندە، يىگىت - قىزلار بايراملىق كۆر - كەم كىيىملىرىنى كىيىپ، توپ - توپ بولۇشۇپ، ناخشا ئېيتىش ئورنىغا بېرىشىدۇ، ھەمدە خالىغان تېمىدا ناخشا قوشاق قوشۇپ، ئۆز - ئارا ئېيتىشىدۇ ۋە ئۇلار ئۆز ناخشىلىرى بىلەن ئەمگەك تۇرمۇشىغا بولغان قىزغىن مۇھەببىتىنى، سۆيگۈ - مۇھەببەت ۋە گۈزەل كەلگۈ - سىنى زوق - شوخ بىلەن كۈيلىشىدۇ. ئۇلارنىڭ كۈچلۈك ھەم يېقىم - لەق ناخشا سادالىرى، تەرەپ - تەرەپكە ياڭراپ، جىلغىلارنى زىلزىدە - لىگە كەلتۈرىدۇ، بۇ ناخشا سادالىرى كۆز ئالدىمىزدا رەڭگا - رەڭ، گۈزەل، ساغلام تۇرمۇش مەنزىرىلىرىنى گەۋدىلەندۈرىدۇ. خەنزۇ - لارنىڭ خەلق ماقالى - تەمسىللىرى، لەتىپە، چۆچەك، ئەمگەك قوشىغى قاتارلىقلارمۇ ئوخشاشلا تۇرمۇشنىڭ ھەرقايسى تەرەپلىرىدە كەڭ قوللىنىلىپ، كۆپ تەرەپلىملىك رول ئوينايدۇ.

۱. خەلق ئېغىز ئەدىبىياتىنىڭ تەربىيەۋى رولى.

خەلق ئېغىز ئەدەبىياتىنىڭ مەزمۇنى كەڭ خەلق ئاممىسىنىڭ تۇرمۇشى ۋە ئىدىئولوگىيىسى بىلەن زىچ مۇناسىۋەتلىك بولىدۇ. شەكلى ھەم ئاممىا ياقتۇرىدىغان شەكىللەردە بولۇپ، كەڭ ئاممىۋى ئاساسقا ئىگە. شۇنداقلا ئۇ، خەلقنىڭ ئۆز-ئۆزىنى تەربىيەلەشتىكى ئەڭ ئەپلىك ۋە ئەڭ ئومۇمىي ئاغزاكى دەرسلىكىدۇر.

خەلق ئېغىز ئەدەبىياتى ئەسەرلىرىدە خەلقنىڭ توغرا، ۋىجدالىي، ئەمگەكچان، باتۇر ۋە ئىدىيىۋى پەزىلىتى ۋە ۋەتەننى قىزغىن سۆيىدىغانلىقى، زوراۋانلىققا باش ئەگمەي، باتۇر ۋە كۈرەش قىلىش-تەك قەھرىمانلىق روھى، شۇنداقلا گۈزەل ئارزۇ ۋە غايىسى ئىپادىلەنگەن. بۇلارنىڭ ھەممىسى جانلىق ئوبرازلار ئارقىلىق ئاڭلىغۇچىلارنىڭ ياخشى بىلەن ياماننى ئېنىق تونۇپ، خۇنۇك بىلەن گۈزەلنى، دانىشمەن بىلەن ئەخمەق-دۆتنى ئايرىشقا ۋە دوست بىلەن دۈشمەننى پەرق ئېتىشكە ياردەم بېرىدۇ. شۇڭا خەلق ئېغىز ئەدەبىياتى ئىدىيىۋى تەربىيە رولىغا ئىگە. ئېنىگېلىس: «خەلق چۆچەكلىرىنىڭ يەنە مۇنداق بۇرچى باركى، ئۇلار ئىنجىل كىتاپلىرىغا ئوخشاش خەلقئە ئەخلاق تۈپ-ئۇسۇلى پەيدا قىلىپ، خەلقنىڭ ئۆز كۈچىنى، ئۆز ھوقۇقىنى ۋە ئۆز ئەركىنلىكىنى، نامايان قىلىپ، ئۇلارنىڭ جاسارىتىنى قوزغايدۇ ۋە ۋەتەنگە بولغان مۇھەببىتىنى ئۇرغۇتىدۇ»^① دەيدۇ. تارىختا ئۆتكەن دىخانلار قوزغىلاڭلىرى ھەققىدىكى رىۋايەت ھىكايىلەر، ناخشا-قوشاقلار ئېزىلگۈچى خەلقنىڭ ئويغىنىشىغا مەدەت بېرىپ، ئۇلارنىڭ كۈرەش روھىغا ئىلھام بەرمەكتە. غەيرى ئەمگەكچىلەر ئۈچۈن ئېيتقاندا، پەقەت ئۇلار ئەمەلىيەتكە توغرا قاراپ، خەلقئە ھىسداشلىق قىلسا، ئۇلارمۇ خەلق ئېغىز ئەدەبىياتىدىكى تەرەققىپەرۋەر ئىدىيىلەرنىڭ

① ئېنىگېلىس: «گېرمانىيىنىڭ خەلق چۆچەكلىرى كىتاۋى» ماركس، ئېنىگېلىس سەنئەت توغرىسىدا» ۱ - توم، 401 - بەت.

ئىجابى تەسىرىگە ئۇچرىشى مۇمكىن. رۇس شائىرى پوشكىن بالىلىق دەۋرىدىلا تۈرلۈك خەلق چۆچەكلىرىگە ئامراق ئىدى ۋە ئۇلارنى پىششىق بىلەتتى. كېيىن ئۇ سۈرگۈن قىلىنغاندىمۇ يەنىلا بەۋاسىتە ھالدا خەلق ناخشا - قوشاقللىرى ۋە رىۋايەتلىرى بىلەن ھەپلىشتى ۋە نۇرغۇن ناخشا - قوشاق، ھىكايىلەرنى توپلىدى. ئۇ ئۆكسىغا يازغان خېتىدە: «مەن خەلق ھىكايىلىرىنى ئاڭلاپ، شۇ ئارقىلىق ئۆزۈم بۇرۇن كۆرگەن بولمىغۇر تەربىيىنىڭ ئەيىپلىرىنى تۈزدەتمەكچى بولۇۋاتىمەن...» دەيدۇ. پوشكىن ئاڭلىق ھالدا خەلققە يېقىنلىشىپ، خەلق ئېغىز ئەدبىياتىدىن ئۇزۇقلىنىپ، بۇ ئارقىلىق ئاقسۆڭەكلەر تەربىيە - سىنىڭ كەم - كۈستىلىرىنى تولۇقلىغان ۋە كېيىنكى خەلقچىلىق ۋە ئەل ئەدبىياتى خۇسۇسىيىتىگە ئىگە بىرقاتار ئەسەرلەرنى يېزىشقا ئاساس سالغان.

ئالاھىدە ئوتتۇرىغا قويۇشقا تېگىشلىكى، خەلق ئەدبىياتىنىڭ بالىلارغا بولغان تەربىيەۋى رولىدۇر. كىشىلەر بالىلىق دەۋرىدىن تارتىپ، بۆشۈكتە يېتىپ ئانىسى، مومىسى ۋە ئىنگانىنىڭ ئەللىي ناخشىلىرىنى ئاڭلاش ئارقىلىق خەلق ئەدبىياتىنىڭ تەربىيىسىگە ئۇچرايدۇ. ياش قۇرامىنىڭ چوڭىيىشىغا ئەگىشىپ، ھەر خىل قوشاق، چۆچەك، ئەپ - سانس، رىۋايەت قاتارلىقلارنىڭ تەربىيىسىگە تېخىمۇ كۆپ ئۇچرايدۇ، بالىلار ھەممە نەرسىگە قىزىقىدىغان، بىلىم ئېلىش ئارزۇسى كۈچلۈك بولغانلىقى ۋە فانتازىيىگە باي بولغانلىقى ئۈچۈن، ئۇلار ھىكايە ئاڭلاشقا، بولۇپمۇ فانتازىيە ھىكايىلىرىنى، ھايۋاناتلار ھەققىدىكى ھىكايىلەرنى ۋە رىۋايەتلەرنى ئاڭلاشقا ئامراق بولىدۇ. ھىكايە بولسا، بالىلارغا يوشۇرۇن ۋە دارىتما ھالدا ئۆز تەسىرىنى يۇقتۇرىدۇ. «دۇڭپۇ ئارزۇلىرى» دا خاتىرىلىنىشىچە: «تۇخاڭ كۆچىسىدىكى بالىلار نادان ۋە ئوسال ئۆسكەنلىكىدىن، ئاتا - ئانىلىرى بەكمۇ تويۇپ كېتىدۇ. چوڭلارنىڭ بېشى قېتىپ، ئاخىر ئامال تاپىدۇ. ئۇلار بالىلارغا پۇل

بېرىپ، ئۇلارنى دائىم مەدداھلارنىڭ سۆزلىگەن ھىكايىسىنى ئاڭلاشقا ئۇيۇشتۇرىدۇ. ئۈچ پادىشالىق ھەققىدە توختىلىپ، ليۇ شۈەندېنىڭ مەغلۇپ بولغىنى سۆزلەنگەندە، بۇنى ئاڭلىغان بالىلار پەرىشان بولۇپ كۆز يېشى قىلىشقان. ساۋساۋنىڭ مەغلۇپ بولغىنى سۆز - لەنگەندە، بالىلار خوشاللىقىدىن قىن - قىنىغا پاتماي كېتىشكەن. «لۇشۇن 10 ياش چاغلىرىدا، تەربىيىچىسى ئاچاڭ ئانا لۇشۇن ئۈزۈندىن تەشنا بولۇپ كېلەۋاتقان «شەنخەيجىڭ» دېگەن رەسەملىك كىتاپنى ئېلىپ بېرىدۇ. رەسەمدىكى ئادەم قىياپىتىگە كىرگۈزۈلگەن ھايۋان، توققۇز باشلىق ئىلان ۋە ئۈچ پۈتلۈك قۇش قاتارلىقلار لۇشۇننى ئىنتايىن خوشال قىلىدۇ. بۇ كىتاپ كىچىك لۇشۇننىڭ نەزىرىدە ئەڭ سۆيۈملۈك گۆھەر كىتاپقا ئايلىنىپ قالىدۇ. گوركى بالىلىق دەۋرىدە دائىم دىگۈدەك مومىسى ۋە تەربىيىچىسى يېۋگېنىيە ئېيتىپ بەرگەن خەلق قوشاقلىرى ۋە چۆچەكلەرنى ئاڭلايتتى. گوركى ئەنە شۇ چۆچەكلەردىن خەلقنىڭ كۈچىنى تونۇغان ۋە تۇرمۇشىغا بولغان ئىشەنچىسىنى ئاشۇرغان ئىدى.

2. خەلق ئېغىز ئەدبىياتىنىڭ بىلىش رولى.

خەلق ئېغىز ئەدبىياتى خەلقنىڭ مول ئىجتىمائى تۇرمۇشى بىلەن ئەمگەكچى خەلقنىڭ ئىدىيەۋى ھىسسىياتىنى چىن ھەم ئەينەن ئەكس ئەتتۈرگەچكە، ئۇ كۆپ تەرەپلىملىك بىلىش رولىغا ئىگە. خەلق ئېغىز ئەدبىياتى تارىخى، بولۇپمۇ ئەڭ قەدىمقى تارىخ - لارنى بىلىشىمىزگە ياردەم بېرەلەيدىغان بولغاچقا، بىز ئەۋلاتتىن - ئەۋلاتقا ئېغىز ئارقىلىق تارقالغان خەلق ئېغىز ئەدبىياتى ئەسەرلىرىدىن تېخىمۇ كۆپلەپ پايدىلىنىشقا مۇھتاجمىز. ئېلىمىزدىكى ھەر - قايسى مىللەتلەرنىڭ نۇرغۇن ئەپسانىلىرى، رىۋايەتلىرى ۋە ئاز ساندىكى تارىخىي داستانلىرى، مەسىلەن، يىزۇلارنىڭ «مېيگې» داستانى، زاڭزۇلارنىڭ «گېسار»، مياۋزۇلارنىڭ «قەدىمقى مياۋزۇ قوشاقلە -

رى» قاتارلىقلارنىڭ كۆپىنچىسى ئالەمنىڭ بېنا قىلىنىشى، ئىنسانلارنىڭ كېلىپ چىقىشى ۋە تەرەققىياتى، مىللەتنىڭ پەيدا بولۇشى، قەبىلە جەڭلىرى ۋە ئۇلارنىڭ كۆچۈش ئەھۋالى قاتارلىقلارنى سېستىمىلىق تەسۋىرلەپ بەرگەن. ئەلۋەتتە، ئەپسانە داستانلار ھەقىقىي تارىخ ئەمەس، لېكىن بىز ئىنسانلارنىڭ بالىلىق دەۋرىدىكى سەبەبلەرچە تەسۋىرلەردىن يەنىلا قەدىمىي ئىنسانلارنىڭ ئىجتىمائىي قىياپەتلىرى ۋە ئىدىئولوگىيىسىنى كۆرەلەيمىز. ئالايلۇق، ئېلىمىزنىڭ قەدىمقى دەۋرلىرىدە پەيغەمبەرلەرنىڭ ئاتىسى بولمايدۇ، ئۇلارنى خۇدا ياراتقان، دىگەنگە ئوخشاش رىۋايەتلەر بولغان. ئاتالمىش جىيەندى سۈمرۇغنىڭ تۇخۇمىنى يەپ خەتنى تۇققان. جياڭيۈەن دېۋىنىڭ ئارقىسىدىن كېتىۋېتىپ، قوسىغى غىدىغلىنىۋاتقانلىغىنى ھىس قىلىش بىلەن تېرىقنى تۇققان ۋاھاكازا، دىگەنلەرمۇ بۇنىڭ جۈملىسىدىندۇر. چەت-ئەللەردىمۇ بۇلارغا ئوخشاش ئەپسانە-رىۋايەتلەر بار. مەسىلەن: فىلاندىيەنىڭ «كالىڭارا» دىگەن داستاندا ئۈچ قىزنىڭ ھاۋادىن ھامىلدار بولغانلىغى رىۋايەت قىلىنغان. بۇلارنىڭ ھەممىسى ئىنسان-يەت تەرەققىيات تارىخىدىكى ئانا جەمەت ئۇرۇقداشلىق جەمئىيەتنىڭ قالدۇقلىرىدۇر. جۈپ بولۇپ توي قىلىش مەيدانغا كېلىشتىن ئىلگىرى قەبىلە-جەمەتلەر ئارا توپ نىكا تۈزۈمى يۈرگۈزۈلگەچكە، پەرزەنتلەر ئۆز ئاتىسىنىڭ زادى كىملىكىنى بىلىشكە ئامالسىز ئىدى.

يۇقۇرقى رىۋايەت-ئەپسانىلەر دەل ئىپتىدائىي ئىجتىمائىي ۋە كىشىلەرنىڭ ئىدىيەۋى ئېڭىنىڭ ئەينەن ئەكس ئەتتۈرۈلۈشىدۇر. «پالنامە» نىڭ «پال سۆزلۈكى» دە تۆۋەندىكىدەك بىرقانچە كۆپ-لىت قەدىمىي خەلق قوشىغى يېزىلغان: «ئاق تۇر ئېتىم، ئاق تۇر خەس-دەك، ياراشقان ئۇگا رەگمۇ-رەك بېزەك. دىمەڭلار مېنى قارا قىچى-ئوغرى، كەلدىم مەن پەقەت جانانى ئىزلەپ» (贲六四)، «يول يۈرۈش قىيىن، قىيىندۇر شۇنچە، نە بولدى ئېتىم ماڭمايدۇ ئەجەپ،

دېمەك ئۇلار مېنى قاراچى - ئوغرى، كەلدىم مەن پەقەت جاناننى ئىز - لەپ»، (二六六)، «ئېتىم تېپچەكلەر ئۆز ئورنىدىلا، تاراملاپ ئاقتى دەرتلىك قان ياشلار» (六上二) بۇلاردا قەدىمقى زاماندا ئەرلەر - نىڭ ئاتتا قىز بۇلىغانلىغى، ئىپتىدائى جەمىيەتنىڭ كېيىنكى مەزگىل - لىرىدە ئاتىلىق ھاكىمىيەت تۈزۈمىنىڭ ئانىلىق ھاكىمىيەت تۈزۈمىنى يەڭگەنلىكى، ئىنسانلارنىڭ توپ نىكا تۈزۈمىدىن جۈپ نىكا تۈزۈمىگە ئۆتكەن ۋاقتلاردىكى نىكا ئۆرپ - ئادەتلىرى تەسۋىرلەنگەن. بۇ خىل ئادەتلەر دۆلىتىمىز ئازات بولغانغا قەدەر يۈننەندىكى دەيزۇ، يىزۇلار - دا ۋە شەرقىي - شىمالدىكى ئېلۇنچۈن مىللەتلىرىدە ساقلىنىپ كەلگەن ئىدى. بۇ قەدىمقى زاماندىكى قىز بۇلاپ توي قىلىشتىن قالغان كونا ئادەت. خەلق ئېغىز ئەدىبىياتى بىزنى خەلقنىڭ تارىختىكى نىكا شەكىللىرى ۋە ئۆرپ - ئادەتلىرىنى بىلىش ئۈچۈن قىممەتلىك ماتىرىياللار بىلەن تەمىنلىدى.

تارىختا بولۇپ ئۆتكەن دىخانلار قوزغىلاڭلىرى، ئەمەلدارلار تەرىپىدىن يېزىلغان تارىخىي كىتاپلاردا بۇرمىلانغان ۋە يوققا چىققەن رىلغان بولسىمۇ، لېكىن خەلق ناخشا - قوشاقلرى ۋە رىۋايەتلىرىدە بۇ تارىخلارنىڭ ماھىيىتى ھامان ئەينەن ئەكس ئەتتۈرۈلۈپ، خەلق - نىڭ تارىخىنىڭ ئەسلى قىياپىتىدىن ۋاقىپ بولۇشىغا ئىمكانىيەت ياردە - تىپ بەرگەن.

خەلق ماقال - تەمسىللىرى، بولۇپمۇ دىخانچىلىق، ھاۋارايى بىلىمى ھەققىدىكى ماقال - تەمسىللەر ئەمگەكچى خەلق ئۇزۇن مۇددەتلىك ئەمىلىيەت جەريانىدا توپلىغان تەجرىبە ۋە ئەقىل - پاراستىنىڭ جەۋ - ھەرلىرى بولۇپ، ئۇ ئىخچام، چۈچۈك تىل، جانلىق ۋە ئوبرازلىق ئوخشىتىشلار ئارقىلىق بەزى شەيىلەرنىڭ ماھىيىتى ۋە قانۇنىيەتلى - رىنى بايان قىلغان. شۇنىڭدەك بۇ ماقال - تەمسىللەر ساددا ئىلمىيلىق ۋە پەلسەپىۋىلىككە ئىگە بولۇپ، ئۇ، دىخانلارنىڭ ئومۇملاشقان ئاغ -

زاكى تېخنىك دەرسلىكى بولۇشقا مۇناسىپ. دىخانلارنىڭ نۇرغۇنلىق - خان ماقال - تەمسىللىرى ئىلمىي قائىدىلەرگە ئۇيغۇن بولۇپ، ئۇ ئەمگەكچى خەلقنىڭ پەن - تېخنىكا تارىخىدىكى شانلىق سەھىپە ھېساپلىنىدۇ. كىشىلەر خەلق ماقال - تەمسىللىرى ئارقىلىق ھەرقايسى جەھەتلەردىكى تەجرىبىلەرنى يەكۈنلەپ ۋە قوبۇل قىلىپ، تەبىئەتنىڭ ماھىيىتىنى چۈشىنىپ يېتىپ، تەبىئەتكە قارشى كۈرەش قىلىشنىڭ پەننىي بىلىملىرىنى ئۈگىنىدۇ ۋە ئىگەللەيدۇ.

3. خەلق ئېغىز ئەدبىياتىنىڭ ئەمىلىي رولى.

مۇشۇ باپنىڭ 1 - ۋە 2 - پاراگرافلىرىدا بىز خەلق ئېغىز ئەدبىياتىنىڭ ئىشلەپچىقىرىش ئەمگىكى ۋە سىنىپىي كۈرەش داۋامىدىكى ئەمىلىي رولى توغرىسىدا توختالغان ئىدۇق. بۇ يەردە نۇقتىلىق قىلىپ، خەلق ئېغىز ئەدبىياتىنىڭ نىكا، مۇھەببەت، ئۆرپ - ئادەت، دىنىي ئېتىقادىغا ئوخشاش كۈندىلىك تۇرمۇشىمىزدىكى تېخىمۇ كەڭ دائىرىلىك ئەمىلىي رولى ئۈستىدە توختالماقچىمىز.

نىكا ۋە مۇھەببەت خەلقنىڭ كۈندىلىك تۇرمۇشىدىكى بىر قەدەر زور ئىشتۇر. قۇللۇق جەمىيەتنىڭ دەسلەپكى مەزگىللىرىدە خەنزۇ - لارنىڭ بەزى رايونلاردىكى خەلق ئىچىدە نىكا ۋە مۇھەببەت ئىشلىرى نىسبەتەن ئەرەكەن ئىدى. يىگىت - قىزىلار ئۆزئارا بېرىش - كېلىش قىلىشىپ، بىللە تاماشا قىلىشاتتى ۋە ناخشا - قوشاق ئارقىلىق ئۆز مۇھەببەتلىرىنى بىر بىرىگە ئىزھار قىلىشىپ، ئۆزئارا خاتىرە بۇيۇم - لىرىنى سوغا قىلىشاتتى^①. ئەمما فېئوداللىق جەمىيەتكە كەلگەندە، توي - تۆكۈن باشقىلارنىڭ ئارىلىشىۋېلىشى بىلەن سودا - سېتىق ئور - نىدا بولۇش ئەۋج ئېلىپ كېتىدۇ. توي چوقۇم ئاتا - ئانىنىڭ بۇيرىقى ۋە ئەلچىلەرنىڭ دىگىنى بويىچە بولىدىغان بولۇپ قالغاچقا، بۇ ئەھ -

① «نەزىم نامە» گە قارالسۇن.

ۋال سانسىزلىغان نىكا پاچىئەلىرىنى كەلتۈرۈپ چىقاردى. نەچچە مىڭ يىللاردىن بۇيان، ھەرقايسى جايلاردىكى قىزلارنىڭ ياتلىق بولغاندا يىغلاپ تۇرۇپ ئېيتىدىغان ناخشىسى، توي ناخشىسى قاتارلىقلار ناھا- يېتى كۆپ تارقالغان. قىزلار توي قىلىش ئالدىدا ناخشا ئېيتىش ئارقىلىق ئاتا-ئانىسىدىن ئاغرىنىپ، ئەلچىلەرنى تىللايتتى. ناخشا ئارقىلىق ئۆزىنىڭ بەختسىز سەرگۈزەشتىلىرىنى ئىزھار قىلاتتى. ساھىپخان ۋە مېھمانلار چاي ئۈستىدە ناخشا ئارقىلىق بىر بىرىگە تەكەللۈپ قىلىشاتتى ياكى مۇبارەك نەسىھەت سۆزلىرىنى ئىزھار قىلىشاتتى، ئېلىمىزدىكى ئاز سانلىق مىللەتلەرنىڭ نىكا ئىشى نىسبەتەن ئەركىن بولغاچقا، ئۇلار تېخىمۇ كۆپ ھاللاردا ناخشا ئۇسۇلىنى ۋاستە قىلىپ ئۆزئارا مۇھەببەت ئىزھار قىلىشاتتى. شەرقىي جەنۇبىي ۋە ئوتتۇرا جەنۇبىي جۇڭگودا ياشىغۇچى مياۋزۇ، ياۋزۇ، جۇاڭزۇ، بۇيىزۇ، يىزۇ، زاڭزۇ قاتارلىق ئاز سانلىق مىللەتلەردە ھەر خىل شەكىلدىكى يوسۇن ناخشىلىرى ۋە توي ناخشىلىرى تېخىمۇ مول. گۇيچۇدىكى مياۋزۇ ياشلىرى مۇھەببەتلىشىشتىن باشلاپ توي قىلىشقىچە بولغان ئارىلىق-تىكى ئوخشىمىغان باسقۇچلاردا ئوخشىمىغان ناخشىلارنى، يەنى ۋىسال ناخشىسى، ياشلىق ناخشىسى، سۆيگۈ ناخشىسى، توي ناخشىسى، ھىجران ناخشىسى، بويتاق ناخشىسى قاتارلىقلارنى ئېيتىشىدۇ. ئۇلار شۇنداق دېيىشىدۇ: «مياۋزۇدا بار تۈمەن مىڭ ناخشا، شۇ ناخشىدۇر ئىشۇ ئەلچىسى، ئېيتىلمىسا مياۋزۇ ناخشىسى، باغلانمايدۇ سۆيگۈ-رىشىمىسى».

بەزى ئاز سانلىق مىللەتلەر ھەمىشە خەلق قوشاقلىرى ياكى داس-تانلاردىكى داۋىللاردىن پايدىلىنىپ، خەلق ئىچىدىكى زىددىيەتلەرنى ھەل قىلىپ كەلگەن. مەسىلەن، ئۆتمۈشتە لى سۇ مىللىتى ئارىسىدا دائىم دىگۈدەك ئۆچمەنلىك بىلەن بىر بىرىنى ئۆلتۈرۈش ماجراللىرى چىقىپ تۇراتتى. بۇ خىل ماجرانى ھەل قىلىشنىڭ چارىسى مۇنداق

ئىدى: ماجرالاشقۇچى ئىككى تەرەپ ياراشتۇرغۇچىلار تەرىپىدىن دەسلەپكى قەدەمدە كېلىشتۈرۈپ قويۇلغاندىن كېيىن، مەخسۇس بىر ئۆيىنى تەيىنلەپ شۇ ئۆيدە ئىككى تەرەپ ناخشا بىلەن ۋەقەنىڭ جەريانىنى بايان قىلاتتى. ياراشتۇرغۇچىمۇ ناخشا بىلەن ئۇلارغا داۋلى سۆزلەيتتى. ناخشا ئوقۇش جەريانىدا ئىككى تەرەپنىڭ ئۆچمەنلىك كەيپىياتى تەدرىجى پەسىيىپ نەتىجىدە ماجرا ناھايىتى توغرا بىر تەرەپ قىلىناتتى. گۇاڭشىدىكى ياۋزۇلارنىڭ «تاش تاختاي سۆزى» خەلق ئېغىز ئەدبىياتىدىن پايدىلىنىپ ماجرالارنى ھەل قىلىشنىڭ تىپىك مىسالدۇر. ئۇ قەدىمقى زاماندىكى بىر خىل ئالاھىدە سىياسىي تەشكىل شەكلى — «تاش تاختاي تۈزۈمى» نىڭ مەھسۇلىدۇر. ئۇ ئاساسەن «تاش تاختاي ئاقساقىلى» نىڭ ئامما بېكىتكەن «ۋاقتلىق ئاساسىي قانۇن» ماددىلىرىغا بىنائەن، شېئىرىي تىل بىلەن ئاممىغا بايان قىلىدىغان سۆزلەرنى ۋە ماجرالارنى ھەل قىلىشتىكى ئورۇنلۇق سۆزلىرىنى ئۆز مەزمۇنى قىلىدۇ. «تاش تاختاي ئاقساقىلى» ماجرالارنى بىر تەرەپ قىلىشتا يا ئورۇنلۇق سۆزلەرنى دېكلاماتسىيە قىلىدۇ، يا ئۇنى ناخشا قىلىپ ئېيتىدۇ. ئۇنىڭ كەلتۈرگەن مىساللىرى جانلىق ۋە ئۆز جايىدا بولغاچقا، كۆپچىلىك ئۇنىڭغا قايىل بولىدۇ^①. مياۋزۇلارنىڭ «ئورۇنلۇق سۆزلەر» ى ۋە تۇڭزۇلارنىڭ «سەمىمىيەت» دەپمۇ ئەنە شۇنداق روللارنى ئوينايدۇ.

ئەل ئىچىدىكى بەزى ئۆرپ-ئادەتلەر ھامان دىنىي ئېتىقات، خۇراپىلىق ۋە ئالاھىدە پىسخولوگىك ئامىللار بىلەن زىچ باغلانغان بولۇپ، ئۇلار ئارىسىدىكى بىرمۇنچىلىرى ناچار شاكالىلار بولغاچقا، تەنقىت قىلىشقا تېگىشلىك. بىراق ئۇلار قەدىمىي ئۆرپ-ئادەتلەر.

① «ياۋزۇ خەلق ئەدبىياتىنى تەكشۈرۈش»، «خەلق ئېغىز ئەدبىياتىدىن خەۋەرلەر» خەنزۇچە 8 - سان (1979 - يىلى 10 - ئاي).

نىڭ قالدۇقلىرى بولغاچقا خەلقنىڭ بىلىش سەۋىيىسىنى ۋە ئىدىيە ئارزۇلىرىنى مەلۇم دەرىجىدە ئەكس ئەتتۈرەلگەن. ئېلىمىزنىڭ كونا كىشىلىرى ئۆزىنىڭ تۇرمۇشىغا ئالاقىسى زىچ بولغانلىكى ئىشلاردا نەزىر - چىراق ۋە دۇئا - تەلەپ قىلغان. «جۇۋ يوسۇنلىرى، جۇنگۇەن زۇڭ بۇشيا» دا خاتىرىلىنىشىچە، ئەل ئىچىدىكى يەر مۇئەككىلىگە نەزىر بېرىپ مول - ھوسۇللۇق يىلنى ئىلتىجا قىلغان ۋە «ھەر يىلى 12 - ئايدا شام كۆيدۈرۈپ نەزىر ئۆتكۈزگەن چاغدا ھەممە ئىسىل ناخىلارنى ئېيتىپ، داقا - دۇمباق، سۇنايلارنى چېلىپ، ھەر خىل ئىلاھلارنى خوشال قىلىش كېرەك دىيىلگەن. موڭغۇللارنىڭ «ئاتقا مەدھىيە»، «قارا بۇغدايغا مەدھىيە»، «كىگىز ئۆيگە مەدھىيە» دىگەن - لىرىنىڭ ھەممىسى ئەنە شۇ خىلدىكى دۇئا - تەكبىرلەردۇر. كونا جۇڭگو يېزىلىرىدا ئۇزۇنغىچە يامغۇر ياغماي قۇرغاقچىلىق بولغاندا، قۇرغاقچىلىق ئىبلىسىنى قوغلاپ، يامغۇر تىلەش ئۈچۈن ھەر خىل مۇراسىملار ئۆتكۈزۈلەتتى ۋە ئەجدىھاسمان پانۇس ئويناش ئارقىلىق ناخشا - ئۇسۇل ھەم سېرىكچىلىك سورۇنلىرى ئۇيۇشتۇرۇلاتتى. شىمال - نىڭ «ياغ يامغۇر، ياققىن، سۇغار ئىلاھىنىڭ يېرىنى، ئەگەر سەن باغساڭ كۆپلەپ، ئالارسەن يەر رەخمىتىنى» دىگەن بالىلار قوشىقى بالىلارنىڭ يامغۇر تىلەش ئۈچۈن قىلىدىغان دۇئا - تەلەپلىرىدۇر. جەنۇب - سى جۇڭگودىكى بەزى رايونلاردا ئەجدىھاسمان پانۇس ئويۇنى ئويناشتىن باشقا يەنە «ئەجدىھا ئۇۋىسىنى قوزغاش، سۇ ئەجدىھا - سىغا چېقىلىش» قا ئوخشاش ئادەتلەرمۇ بار. ئۇلار ئەجدىھا چوڭقۇر ئازگالغا چۈشۈۋېلىپ، يامغۇر ياغدۇرماي، مايسىلارنى قۇرۇتۇپ، زىرائەتلەرنى ئۆستۈرمەيدۇ، دىگەنگە ئىشىنىدۇ. شۇنىڭ بىلەن پۇق - رالار مۇقىم بىر كۈننى بېكىتىپ، شۇ كۈنى ئازگالارغا پاسكىنا نە - سىلەرنى ۋە ھاكىلارنى تۆكۈدۇ. ئۇلار شۇنداق قىلغاندا ئەجدىھا پاسكىنىچىلىقتىن قورقۇپ يۇيۇنۇش ئۈچۈن يامغۇر تەلەپ قىلىدۇ.

شۇنىڭ بىلەن يامغۇر ياغىدۇ. دەپ ئويلىشىدۇ. «سۇ ئەجدىھاسىغا چېقىلىش» مۇ ئوخشاشلا، قۇرغاقچىلىق بولغاندا، كىشىلەرنىڭ تال-چىۋىقلىرىدا ئەجدىھاس ياساپ، باشلىرىغا چىۋىق بۆك كىيىپ ۋە بەد-نىنى ئوراپ، چىۋىقتا ياسالغان سۇ ئەجدىھاسىنى كۆتەرگىنىچە كوچا چۆگىلەپ ئۇسۇل ئوينىغانلىغى، ئادەملەرنىڭ ئۇلارغا سۇ چاچقانلىغى ھەمدە بۇ ئارقىلىق كىشىلەرنىڭ ئەجدىھانى يامغۇر ياغدۇرۇشقا قىس-تىغانلىغىنى ئىپادىلەيدۇ.

يۇقۇرقى ئۆرپ-ئادەتلەرگە قارىتا بىز پەقەت تارىخىي ماتىرىيال-زىملىق نۇقتىسىدە زەردە تۇرۇپ، فېئوداللىق خۇراپىلىقلارنىڭ سىرلىق تۈسىنى ئېچىپ تاشلىساقلا، ئۇلار ئەكس ئەتتۈرگەن ئىجتىمائى تۈر-مۇشنى ئوچۇق كۆرۈۋالالايمىز. بىرىنچىدىن، كىشىلەرنىڭ ئەجدىھاغا چوقۇنۇشى ئەجدىھانىڭ قەدىمقى دەۋرلەردىكى خەنزۇ مىللىتى ئىچى-دىكى شيا ئۇرۇغىنىڭ تۈتېمى ئىكەنلىگىنى چۈشەندۈرىدۇ. ئەجدىھاغا چوقۇنۇش دەل تۈتېمغا چوقۇنۇشنىڭ ساقىندىسىدۇر. ئىككىنچىدىن، قەدىمقى دەۋرلەردىكى ئەپسانە، رىۋايەتلەر بىلەن مۇناسىۋەتلىك ئىكەنلىگىنى چۈشەندۈرىدۇ. شەنخەجىنىڭ داخۇاڭ بېي چىڭدا، دىچى يۇۋ خۇاڭدىغا ئۇرۇش ئېلان قىلغان. خۇاڭدى يىنلۇڭنى چى يۇۋ بىلەن چى جۇ دالىسىدا ئۇرۇشقا ئەۋەتكەن. چى يۇۋ بوران-يامغۇر مالا ئىكسىنى تەكلىپ قىلىپ بوران چىقارغۇزۇپ، يامغۇر ياغىدۇ. رۇپتۇ. خۇاڭدى ئايال ئىبلىسقا بۇيرۇق قىلىپ، بوران-يامغۇرنى ئوختىتىپ چى يۇۋنى ئۆلتۈرۈپتۇ ۋە ئاسمانغا چىقىپ كەتمەي يەر يۈزىدە ماكانلىشىپ قاپتۇ. شۇڭلاشقا يامغۇر ياغماس بولۇپ قاپتۇ» دەپ يېزىلغان. ئۇنىڭدىن باشقا يەنە: يىنلۇڭ جەنۇبىي قۇتۇپتا نۇرىدۇ. ئۇ چى يۇۋ بىلەن كۇافۇنى ئۆلتۈرگەندىن كېيىن ئاسمانغا چىقىپ كەتمىگەن، شۇڭا يەر يۈزىدە قۇرغاقچىلىق بولۇۋاتىدۇ. دىمەك «قۇرغاقچىلىق بولغاندا، يىنلۇڭ ئۈستىدىن ئەرز قىلساق يامغۇر

ياغدۇ» دىگەن گەپ بار؛ ئۈچىنچىدىن، خەلقنىڭ ئارزۇ-ئارمانلىرىنى ئەكس ئەتتۈرگەن. مەملىكىتىمىز قەدىمدىن تارتىپلا يېزا ئىگىلىك مەملىكىتى بولۇپ، خەلقنىڭ 80 پىرسەنتىنى تەشكىل قىلىدىغان دىخانلار ئېلىمىز خەلقنىڭ ئاساسىي گەۋدىسىدۇر. يېزا ئىگىلىك زىرائەتلىرىمىز بولسا مول ھۆل-يېغىنغا مۇھتاج بولغان شال ۋە بۇغدايلاردىن ئىبارەت بولغاچقا، سۇ كەمچىلىگى ئەڭ ئاساسلىق ئاپەتتۇر. ئۇنىڭ ئۈستىگە، كونا جۇڭگودا سۇ ئىنشائاتى قۇرۇلۇش-لىرى كەمچىل بولغاچقا دىخانلارنىڭ ھوسۇل ئېلىشى يامغۇرغىلا قاراشلىق ئىدى. دىخانلار قۇرغاقچىلىققا دۇچكەلگەندە تۇرمۇشىغا كاپالەتلىك قىلالماي، ئىلاھقا يېلىنىشقا مەجبۇر بولاتتى.

ئەجدىھا - سۇ مۇئەككىلى دەپ چۈشىنىلگەچكە، قۇرغاقچىلىق يۈز بەرگەندە كىشىلەر ئۇنىڭغا خوشامەت قىلاتتى ياكى ئۇنى قۇرغاقچى-لىق ئېلىسىنى قوغلاشقا مەجبۇرلايتتى. بۇ ئارقىلىق، ئۆزلىرىنىڭ يېتەرلىك ھۆل-يېغىنغا ئېرىشىش ئارزۇلىرىنى ئىزھار قىلاتتى. قىسقىسى، خەلق ئېغىز ئەدەبىياتى خەلقنىڭ كۈندىلىك تۇرمۇشىدا كۆپلەپ مەۋجۇت بولغاچقا، ئۇنىڭ رولىمۇ ھەر خىل ۋە كۆپ تەرەپ-لىملىك بولىدۇ.

4. خەلق ئېغىز ئەدەبىياتىنىڭ ئىستىتىك رولى.

ماركس: «كىشىلەر ئىستىتىك قانۇنىيىتى بويىچە نەرسىلەرنى ياسىغان» دىگەن ئىدى. ئىپتىدائى جەمئىيەتتە كىشىلەر ياشاش ئۈچۈن كۈرەش قىلىپ، ئەمگەك ئارقىلىق ياساپ چىققان بارلىق قوراللارنىڭ ھەممىسىنى ئالدى بىلەن ئىشلىتىش ئۈچۈن ياسىغان بولسىمۇ، يەنە بىر تەرەپتىن ئىمكان قەدەر ئوتى چىرايلىغراق قىلىشنى كۆزدە تۇتقان. مەسىلەن، ئۇلار بىر تال قىسقا نەيزە ياسىغاندا ئالدى بىلەن ئۇنىڭ تىغىنى بىلەپ ئۇچلۇق قىلىپ، ئۇنى ئۆتكۈز قىلغان. ئەمەلىيەت ئۇلارغا مۇشۇنداق قىلغاندا تېخىمۇ كۆپ ياۋايى ھايۋانلارنى ئولجا

ئالغىلى بولىدىغانلىغى ئارقىمۇ - ئارقىدىن ئىسپاتلانغاندا، ئۇلار بۇ يالتە - راق ۋە ئۆتكۈر نەيزىلىرىگە قاراپ خوشال بولۇشۇپ، قىن - قىنىغا پاتماي كېتىشكەن ۋە ئۆزى ياسىغان نەيزىلىرىدىن مەنەنۇن بولۇشقان. بۇنىڭ ئۆزى بىر خىل گۈزەللىك تۇيغۇسىدىن بەھرىمەن بولۇش ئىدى. كېيىن ئۇلار نەيزە ياسىغان ۋاقىتلىرىدا تېخىمۇ ئىنچىكىلىك بىلەن ئىشلەپ، ياۋايى ھايۋانلارنىڭ سۈرەتلىرىنى نەيزىگە نەقىش قىلىپ ئويۇدىغان ياكى قۇشلارنىڭ پەي - قاناتلىرى بىلەن نەيزىسىنى زىننەتلەيدىغان بولغان. ئۇلار بۇ ئارقىلىق بىر تەرەپتىن ئۆزلىرىنىڭ باتۇرلۇقلىرىنى نامايەن قىلسا، يەنە بىر تەرەپتىن گۈزەللىكتىن ھوزۇرلىنىدۇ. ئىپتىدائى ئادەملەر ئەسلىي ئەھمىيەتكە ئىگە رەسىم، ئۇسۇل، قوشاق قاتارلىقلارنى ئىجات قىلىپ، تۇرمۇشنى ئىنتايىن جانلىق، ئەينەن، چىن ھەم ئوبرازلىق ئەكس ئەتتۈرەتتى. شۇنىڭدەك ئۇلار قايناق لىرىكا ئوبرازلار ئارقىلىق، كىشىلەرنىڭ خوشاللىق ھىسسىياتىنى قوزغايتتى. شۇڭا گۈزەللىك تۇيغۇسى ئىنسانىيەتنىڭ ئىجتىمائىي ئەھمىيەت جەريانىدا تەدرىجى تەرەققى قىلغان، ھەممىلا ئادەمدە دىگۈدەك ھازىرلانغان دەيمىز. بىراق، گۈزەللىك ئىقتىدارىدا زور پەرقلەر بولىدۇ.

خەلق ئېغىز ئەدىبىياتى گۈزەللىككە ئىگە بولىدۇ. چېرىنىشۇسكى «خەلق ناخشىلىرىنىڭ نۇرغۇنلىغان يېڭى ۋە ساپ يەرلىرى بار. مۇشۇلارنىڭ ئۆزىلا بىزنى گۈزەللىك تۇيغۇسى بىلەن لەززەتلەندۈرەلەيدۇ» دەيدۇ. پەقەت خەلق ناخشىلىرىنىڭ ئۆزىلا مۇشۇنداق بولماستىن، تەسەۋۋۇرغا باي بولغان ئەپسانە، مەردانلىق ۋە قەيسەرلىك ئۇرغۇپ تۇرۇدىغان قەھرىمانلىق داستانلىرى، مۇھەببەتكە تولغان مۇھەببەت رىۋايەتلىرى، سىرلىق فانتازىيە ھىكايىلىرىدىمۇ پاك ھەم تەبىئىي گۈزەللىك ئۇرغۇمايدىغىنى يوق! بۇ ماركىسنىڭ ئىنسانىيەتنىڭ بالىلىق دەۋرىدە مەيدانغا كەلگەن يۇنان ئەپسانىلىرى

مەڭگۈلۈك بەدىئى سېھرى كۈچىگە ئىگە، دەپ ماختىغانلىغىنىڭ بىكار ئەمەسلىكىنى ئىسپاتلايدۇ.

خەلق ئېغىز ئەدبىياتىنىڭ گۈزەللىكى خەلق ئاممىسىنىڭ ئەمەك تۇرمۇشىنىڭ گۈزەللىكىدىن كەلگەن. ئەمگەكچى خەلقنىڭ ئىچى ۋە سىرتى ئادەتتە ساغلام ۋە گۈزەل بولىدۇ. ئەمما خەلق ئېغىز ئەدبىياتىدىكى ئوبرازلار رىيال تۇرمۇشقا قارىغاندا تېخىمۇ يىغىنچاق، تېخىمۇ مەركەزلىك، تېخىمۇ تىپىك، تېخىمۇ غايىلىك بولغانلىقى ئۈچۈن، ئۇ تېخىمۇ گۈزەل بولىدۇ. «چىۋەر كېلىن» دېگەن ھىكايەدىكى چىۋەر كېلىننىڭ ئوبرازىدىنلا بىز شۇنى ئوچۇق كۆرەلەيمىزكى، چىۋەر كېلىننىڭ تۇرقىلا ساغلام، گۈزەل بولۇپ قالماستىن، ئۇنىڭ پەم-پاراسەتلىك ئىكەنلىكى، زوراۋانلىقتىن قورقمايدىغانلىقى، تىپىك، چاققانلىقى جۇڭگو ئەمگەكچى ئاياللىرىنىڭ نۇرغۇن گۈزەل پەزىلەتلىرىنى يىغىنچاق ھالدا ئەكس ئەتتۈرگەن. بۇنداق سىرتقى گۈزەللىك بىلەن روھىي گۈزەللىك ئورگانىك ھالدا بىرلىككە كەلتۈرۈلسە، ئۇ رىيال تۇرمۇشتىكى كىشىلەردىنمۇ گۈزەل بولۇپ كېتىدۇ. خەلق ئېغىز ئەدبىياتىدىكى ساپ ۋە ساددا ئۇسلۇپ، چىن ھەم بېزەكسىز، جانلىق، ئوبرازلىق قويۇق تۇرمۇش پۇرىغىغا ئىگە ئىل خەلقنىڭ چوڭقۇر تۇرمۇش قاتلىمىدىن قېزىۋېلىنغان ۋە ئىنچىكەنلىك بىلەن پىششىقلاپ ئېلىنغان. شۇڭا خەلق ئېغىز ئەدبىياتى گۈزەللىكنىڭ بەدىئى سېھرى كۈچىگە ئىگە. قىسقىسى خەلق ئېغىز ئەدبىياتى ئەمگەكچى خەلقنىڭ ئىلغار ئىستىتىك نۇقتىسىنى ۋە ئىستىتىك غايىسىنى گەۋدىلەندۈرىدۇ. ئۇنىڭدا ئۇلارنىڭ ئىنسانىيەت جەمئىيىتىگە بولغان ئىستىتىك باھاسى ساقلانغان بولغاچقا، ئۇ كىشىلەرنىڭ ئىقتىدارىنى ۋە سەنئەتتىن زوقلىنىش ئىقتىدارىنىڭ تەرەققى قىلىشى ۋە يۇقۇرى كۆتىرىلىشى ئۈچۈن ياردەم بېرىپ، كىشىلەرنىڭ ساپ ئىستىتىك نۇقتىسىنى زەر ۋە بەدىئى قىزىقىشىنى يېتىشتۈرەلەيدۇ.

5. خەلق ئېغىز ئەدەبىياتىنىڭ كۆڭۈل ئېچىش رولى. ئېنگېلىس «گېرمانىيە خەلق ھىكايىلىرى» دىگەن ماقالىسىدا مۇنداق دەپ كۆرسەتكەن: «خەلق ئېغىز ئەدەبىياتى خەلقنىڭ كەم بولسا بولمايدىغان كۆڭۈل ئېچىش قورالىدۇر. كونا جەمئىيەتتىكى دىخانلارنىڭ، بولۇپمۇ يىراق خىلۋەت جايلاردا ئولتۇراقلاشقان دىخانلارنىڭ مەدەنىي تۇرمۇشى كەم بولاتتى. ئۇلار پەقەت ئۆز كۆڭلىنى ئۆزى ئاچاتتى. ئۇلار مۇنداق دېيىشكەن: «تاغ ناخشىسى قالغاندۇر كۈنلەر. دىن، كۆڭۈلدىكى غەم-قايغۇنى يوقىتىشقا، گەر ئايرىلسا ئىنسانىيەت ئۇ ناخشىدىن، ئايلاندىمۇ ياش بالىمۇ ئاپپاق چاچقا». ئەمگەكچى خەلق ئەمگەك جەريانىدا ناخشا ئېيتىدۇ. ياز كۈنلىرى ئىشك ئالدى باراڭ ئاستىلىرىدا ئولتۇرۇشۇپ پاراڭلىشىدۇ. ھىكايە، تېپىشماق، لەتپىلەرنى ئېيتىشىدۇ، ياكى بوش ۋاقىتلىرىدا تىياتىر ئوينىيدۇ. ياكى بولمىسا ئەلنەغمە قىلىشىدۇ. بۇلار تەربىيە بېرىش ئۈچۈن ئەمەس، بەلكى ھاردۇق چىقىرىپ، كەيپىنى ئەسلىگە كەلتۈرۈش ئۈچۈندۇر. دەل مۇشۇنداق پائالىيەتلەرنى ئېلىپ بېرىش جەريانىدا، كىشىلەر ھەر جەھەتتىن تەربىيە ئالاتتى. بۇ رىم شائىرى فۇراسىيوسنىڭ «شېئىر سەنئىتى» دە ئېيتقىنىدەك، «كۆڭۈل بىلەن تەربىيىنىڭ بىر بىرىگە چىرىشىپ كېتىشى» دۇر.

شېئىر، تېپىشماق، ھىكايە، لەتپە، يېڭىلدۈرۈش ئويۇنى. ئەل-نەغمە، كىچىك تىياتىر قاتارلىق ئەدەبىي شەكىللەرنىڭ كۆڭۈل ئېچىش رولى تېخىمۇ روشەن بولىدۇ. خەنزۇ ۋە جۇڭخۇا ئۇيغۇرلارنىڭ سوراق ناخشىلىرى، ئېيتىشلىرى، ئۆزئارا سوئال-جاۋاب قىلىشىپ، ئۆزئارا ئەقىل-پاراسەت سىنىشىنى ئاساس قىلغان بولۇپ ئويۇن شەكلىدە ئوتتۇرىغا چىققان. سىچۇەن ئۆلكىسىنىڭ كاڭدىڭ دىگەن يېرىدىكى زاڭزۇ ئوغۇل-قىزلىرى «ئادوم» دەيدىغان بىر خىل ئويۇننى ئوينىشىپ، شېئىرىي جۈملىلەر بىلەن بىر-بىرىنىڭ كۆڭلىدە-

كىنى تېپىشىدۇ. كۆڭلىگە پۈككەنلىرى باشقىلار تەرىپىدىن تېپىۋېرىپ-
لىنسا، شۇ كىشى ناخشا ئېيتىپ بېرىدۇ. بۇ بىر خىل شات-خوراملىق
ۋە زېھنى كۈچ تەلەپ قىلىدىغان قىزىقارلىق ئويۇندۇر.
خەلق ئېغىز ئەدىبىياتىنىڭ كۆڭۈل ئېچىش رولى بولۇپمۇ بالىلار
ئۈچۈن ئالاھىدە كۆرۈنەرلىك بولىدۇ. بەزى قوشاقلار ئانچە مەنە-
لىك بولمىسىمۇ، لېكىن بوغۇملىرى ئېنىق، ئېيتىشقا ئاسان بولغاچقا،
بۇلارنىڭ بالىلارنىڭ سەزگۈر ۋە چاققانلىغىنى يېتىشتۈرۈش، تەلەپ-
پۇزىنى توغرىلاشتىكى رولى خېلى زور بولىدۇ. مەسىلەن، «بارماقنى
سۆڭۈرۈش»، «قۇرۇت سوقۇشتۇرۇش»، «رەتلىك ئولتۇرۇش»،
«پۇت ئۇچىدا مېڭىش» قاتارلىق ئويۇنلار، ھەتتا پۈتۈنلەي سانسىدىن
تەركىپ تاپقان «تەبىئەت ناخشىسى» قاتارلىقلار بۇنىڭ جۈملىسىدەندۇر.
دۇر. بالىلار بۇ ئويۇنلارغا راسا بېرىلىپ، ئۇنىڭدىن لەززەت ئالىدۇ.
بۇ بالىلارنىڭ روھى ۋە جىسمانى ساغلاملىغى ئۈچۈن پايدىلىقتۇر. ئۇنىڭدىن-
دىن باشقا، يەنە بىر قىسىم بالىلار ئويۇن ناخشىلىرى بار بولۇپ،
ئۇلارنىڭ ئىدىيەۋىلىگى بىرقەدەر كۈچلۈك ۋە ئەخلاقى تەربىيەۋى
ئەھمىيىتى ناھايىتى زور بولىدۇ. مەسىلەن، ئازاتلىقتىن كېيىن،
بالىلار «دوست تېپىش» ئويۇنى، رېزىنىكە ئويۇنى ئوينىغاندا،
قەھرىمان ليۇخۇلەن، خۇاڭجىگۇاڭ قاتارلىقلاردىن ئۈگىنىش ناخشا-
لىرىنى ئېيتىدىغان بولىدۇ. بۇ خىلدىكى ناخشىلارنى بالىلارغا زورمۇ-
زور مەجبۇرى ئۈگەتسىمۇ، ئۇلار ئۆز ئويۇنىنىڭ رېتىمى بىلەن قايتا-
قايتا ئېيتىش جەريانىدا ئۇنىڭدىن ئاڭسىز ھالدا تەربىيە ئالىدۇ.
خەلق ئېغىز ئەدىبىياتىنىڭ تۈرلۈك رولى ھەرگىزمۇ يەككە-
يېگانە بولماستىن، ئەكسىچە بىر بىرىگە باغلانغان، ئۆزئارا سىڭى-
شىپ كەتكەن، بىر بىرىنى تولۇقلىغان ۋە بىر بىرىگە ماسلاشقان
بولىدۇ. ئۇلارنى بىر بىرىدىن ئايرىپ قاراشقا، ھەتتا بىر بىرىگە
قارشى قويۇشقا زادى بولمايدۇ.

ئابدۇكېرىم راخمان تەرجىمىسى

تۆتىنچى باب خەلق ئەدەبىياتىنى توپلاش ۋە رەتلەش مەسلىسى

خەلق ئەدەبىياتى ئەسەرلىرىنى توپلاش ۋە رەتلەش — بىر تۈرلۈك ئالاھىدە تەكشۈرۈپ تەتقىق قىلىش خىزمىتى، شۇنداقلا، خەلق ئەدەبىياتى ساھەسىدىكى ھەر تۈرلۈك خىزمەتلەرنىڭ مۇھىم ئالدىنقى شەرتى ۋە ئاساسى. توپلاش خىزمىتىنىڭ بىۋاسىتە مەقسىدى، ئەمەس، گەكچى خەلقنىڭ ئېغىز ئەدەبىياتىنى ئۆتكۈنچى شامالغا ئوخشاش غايىپ بولۇپ كېتىشتىن ساقلاپ قېلىشتىن ئىبارەت. ساقلاشتىن مەقسەت ئىشلىتىش ئۈچۈن بولۇپ، ئۇ ھەرگىزمۇ ساقلاش ئۈچۈنلا ساقلاش ئەمەس. خەلق ئېغىز ئەدەبىياتىنىڭ ئىشەنچلىك بولغان بىرىنچى قول ماتېرىياللىرىنى ئىگەللەش — ئىلىم — پەن تەتقىقاتىنى راۋاج-لاندۇرۇش، مۇنەۋۋەر ئېغىز ئەدەبىياتى ئەسەرلىرىنى تارقىتىش، خەلقنىڭ ئىچكى ھىسسىياتىنى چۈشىنىش ھەم ئەدەبىي ئىجادىيەتنى گۈللەندۈرۈش قاتارلىق جەھەتلەردە كەم بولسا بولمايدۇ. ئالى مەك-تەپلەرنىڭ جۇڭگو تىل-ئەدەبىيات پاكۇلتېتىدىكى ئوقۇغۇچىلار بۇ خىزمەتنىڭ زور ئەھمىيىتىنى يېتەكلىك تونۇپ، شارائىت يار بەرگەن ئەھۋال ئاستىدا، توپلاش-رەتلەش ئەمىلىي پائالىيەتلىرىگە ئاكتىپ قاتنىشىپ، بۇ جەھەتتىكى خىزمەت ئىقتىدارىنى يېتىلدۈرۈپ، ئەمىلىي خىزمەتلەر ئارقىلىق دەرسخانا ئۈگىنىشىنىڭ مەزمۇنىنى چوڭقۇرلاش-تۈرۈشى لازىم.

بىرىنچى بۆلۈم تارىخىي ئەھۋال

خەلق ئېغىز ئەدەبىياتى ئەسەرلىرىنى توپلاش، رەتلەش خىزمىتى ئېلىمىزدا خېلى ئۇزاق تارىخقا ئىگە. بۇنىڭغا بىز ئالدىنقى چىن سۇلالىسىدىن بۇيانقى ئەسەرلەردىن تولۇق دەلىل تاپالايمىز. مىلادىدىن مىڭ يىلدىن كۆپرەك ۋاقىت ئىلگىرىكى جۇ سۇلالىسى دەۋرىدىكى «پالچىلىق سۆزلىرى» دە، شياڭ سۇلالىسى دەۋرىدىكى قۇللۇق جەمىيىتىدە پەيدا بولغان بىر قىسىم خەلق قوشاقلىرى خاتىرىلەنگەن. مىلادىدىن 500 يىلدىن كۆپرەك ۋاقىت ئىلگىرى توپلاپ تۈزۈلگەن «شېئىرىيەت دەستۇرى» ئېلىمىزنىڭ ئەڭ بۇرۇنقى شېئىرلار توپلىمى بولۇپ، ئۇنىڭ ئىچىدىكى «گوفىڭ» نىڭ مۇتلەق كۆپ قىسمى بىلەن «شياۋيا» نىڭ ئاز قىسمى جۇ سۇلالىسىنىڭ باشلىرىدىن تارتىپ، چۈنچيۇ دەۋرىنىڭ ئوتتۇرىلىرىغىچە بولغان 500 يىلدىن كۆپرەك ۋاقىت داۋامىدا بارلىققا كەلگەن خەلق قوشاقلىرىدۇر. ئالدىنقى چىن سۇلالىسى مەزگىللىرىدىكى بىرمۇنچە تارىخىي ئەسەرلەر ۋە پەلسەپە ئەسەرلىرى، مەسىلەن، «زۇجۇەن»، «گويۇي»، «جەنگو تاكتىكىلىرى»، «جۇاڭزى»، «مىڭزى»، «خەن خېزى» قاتارلىقلارنىڭ ئارىسىغا ئالدىنقى سۇلالىلەر دەۋرىدىن ساقلىنىپ قالغان ياكى ئەينى ۋاقىتتا تارقىلىپ يۈرگەن خەلق ھىكايىلىرى، تەمسىل ۋە قوشاقلار ئازدۇر - كۆپتۇر كىرگۈزۈلگەن. خەن، ۋىي 6 سۇلالە دەۋرىدە بۇ خىزمەت يەنىمۇ بىر قەدەر ئىلگىرىلىگەن ھالدا تەرەققى قىلدى. خەن ۋۇدى دەۋرىدە جۇتتېيەننىڭ «قوشاق توپلاش» ۋە «ئادەت ئۇسلۇپىنى كۆزدە تۇتۇش»^① ئۇسۇلىغا ئاساسەن، مەدەنىيەت

ئورگانلىرى رەسمى تەسىس قىلىنىپ، خەلق قوشاقلىرى توپلانغان. چاۋيەننىڭ ئاتالمىش «ئۆرپ-ئادەتكە نەزەر تاشلاپ، پايدا-زىياننى چۈشىنىش»^② دىگەن بايرىغى، ئەمىلىيەتتە يەنىلا ئاساسەن ساراي نەزمىلىرى ھەم كۆڭۈل ئېچىشنىڭ ئېھتىياجى ئۈچۈنلا ئىدى. شۇنداقتىمۇ، ئۇ يەنىلا ئوبېكتىپ جەھەتتە، خەلق قوشاقلىرىنى توپلاش ۋە ساقلاپ قېلىش رولىنى ئوينىدى، سماچىيەننىڭ «تارىخنامە»سى بىلەن بەنگونىڭ «خەنشۇ»سىغا خەلق ئارىسىدا تارقىلىپ يۈرگەن بىرمۇنچە قوشاق، ھىكايە ۋە رىۋايەتلەر كىرگۈزۈلگەن بولۇپ، بۇ تارىخىي ئەسەرلەرنىڭ جانلىقلىغى ۋە قايىل قىلىش كۈچىنى زور دەرىجىدە ئاشۇردى. خەن سۇلالىسى دەۋرىدىكى خۇەينەن پادىشاسى ليۇئەن ۋە ئۇنىڭ قول ئاستىدىكىلەر تۈزگەن «خۇەينەنزى» ئالدىنقى چىن ۋە چىن، خەن سۇلالىلىرى ئارىلىغىدا تولۇقلانغان بىر دەۋر ياكى بىرەر شەخسكە تەئەللۇق بولمىغان «تاغ-دېڭىز رسالىسى» ۋېي دەۋرىدىكى خەندەننىڭ «كۈلكىلەر»، جىن سۇلالىسى دەۋرىدىكى گەنباۋنىڭ «روھنى ئىزلەش» ۋە جەنۇبىي سۇلالە زامانىدا ئۆتكەن لياڭرىنفاڭنىڭ «باياننامىلەر» دىگەن كىتابى قاتارلىق خىلمۇ-خىل كىتابلارغا ئېلىمىزنىڭ قەدىمقى دەۋرلىرىدىكى رىۋايەت، ئەپسانە، ھىكايىلىرى كۆپ مىقداردا كىرگۈزۈلگەن بولۇپ، بۇلار ئېلىمىزنىڭ قەدىمقى تارىخى بىلەن خەلق ئەدبىياتى تەتقىقاتىدىكى ئىنتايىن مۇھىم ھۆججەتلەر بولۇپ ھىساپلىنىدۇ. («روھنى ئىزلەش»نىڭ 14-بابىدا «يۈيجياڭ شىنيۈي ناھىيىسىنىڭ ئەركەكلىرى» دىگەن ھىكايە بار بولۇپ، بۇ دۇنيا بويىچە ئەڭ بۇرۇن خاتىرىلەنگەن «ئاققۇ قىزى» دىگەن ھىكايىدۇر).

تاڭ دەۋرىدىكى دۈەنچىڭشى يازغان «يۇياڭ تەمەچلىرى» دىگەن كىتاپتا ئەينى ۋاقىتتا تارقىلىپ يۈرگەن بىر قىسىم مۇھىم خەلق چۆچەكلىرى خاتىرىلەنگەن بولۇپ، بۇنىڭ ئىچىدىكى «يې شەن»

دىگەن ئەسەر «كۆرۈمسىز قىز»غا ئوخشاش دۇنياۋى فانتازىيىلىك خەلق چۆچەكلىرىنىڭ ئېلىمىزدىكى ئەڭ بۇرۇنقى خاتىرىسىدۇر. سۇڭ سۇلالىسى دەۋرىدىكى گۇماۋچىڭ تەھرىرلىگەن «سەنئەت مەھكىمە شېئىرلار توپلىمى»غا زور مىقداردا ئالدىنقى چىن سۇلالىسى دەۋرىدىكى ۋە خەن، ۋېي سۇلالىلىرى ئىجادىيەتچىلىرىنىڭ شېئىرلىرى بىلەن تاڭ سۇلالىسىنىڭ بەش دەۋرىدىكى خەلق قوشاقلىرى كىرگۈزۈلگەن بولۇپ، بۇلار مەزمۇنغا ئىنتايىن باي ئىدى. ئاتاقلىق زات ياكى جېنىنىڭ «شېئىرىيەتتىن ھوزۇرلىنىش»، «قەدىمقى ۋە بۈگۈنكى قوشاقلار»، «قەدىمقى ۋە بۈگۈنكى تەمسىللەر»، فېڭ مېڭلۇڭنىڭ «تاغ قوشىغى»، «كۈلكىلىك مەھكىمە»، چىڭ سۇلالىسى دەۋرىدىكى لى دىياۋيۇننىڭ «گۇاڭدۇڭ بورىنى»، دۇۋىيىنلەننىڭ «قەدىمقى ماقال - تەمسىللەر»، جىڭ شۈيدەننىڭ «تەبىئەت شاۋقۇن - لىرى» ھەم فەنپەننىڭ «تەمسىلدىن ھالقىش» دىگەن كىتاپلىرىنىڭ، چىڭ سۇلالىلىرى دەۋرىدە مەيدانغا كەلگەن مۇھىمراق خەلق ئەدبىياتى ئەسەرلىرى توپلىمىدۇر.

يۇقۇرىدا مىسال قىلىپ ئۆتكەنلىرىمىز ئالدىنقى چىن سۇلالىسى دەۋرىدىن چىڭ سۇلالىسى دەۋرىگىچە بولغان كۆپلىگەن ئەسەرلەر ئىچىدىكى خەلق ئەدبىياتى ئەسەرلىرى بولۇپ، بۇلارنىڭ بەزىلىرى بىۋاسىتە خەلق ئارىسىدىن خاتىرىلەۋېلىنغان، گەرچە خاتىرىلەشتە تەپسىلى بولۇش ۋە قىسقارتىۋېتىش، دەۋر جەھەتتە ئىلگىرى كېيىن بولۇشتەك ئوخشاشمىغان ئەھۋاللار بولسىمۇ، لېكىن ئېلىمىزنىڭ قەدىمقى دەۋرلەردىكى خەلق ئەدبىياتى ئەسەرلىرىنى ساقلاپ قېلىش جەھەتتە، ئۇلارنىڭ ھەممىسىنىڭ ئوخشاشمىغان دەرىجىدە قوشقان تۆھپىسىمۇ بار. ھەتتا توپلام، خاتىرىلەر ۋە جايلار تەزكىرىسى قاتارلىق ئەسەرلەردە ئۇچرىغان خەلق ئەدبىياتى ماتېرىياللىرىغا كەلسەك، بۇ تېخىمۇ كۆپ بولۇپ، بۇلار -

نىڭ ھەممىسى بىزنىڭ يەنە ئىلگىرىلىگەن ھالدا توپلاپ-رەتلەپ چىقىشمىزنى كۈتمەكتە.

«4-ماي» نىڭ ئالدى-كەينىدە يېڭى مەدىنىيەت ھەرىكىتىنىڭ مۇھىم تەركىۋى قىسمى سۈپىتىدە جۇش ئۇرۇپ راۋاجلانغان قوشاق-چىلىق ئېلىمىزنىڭ خەلق ئەدىبىياتىنى توپلاش خىزمىتىنىڭ قىياپە-تىنى يېڭىلىدى.

1918-يىلى 2-ئايدا بېيجىڭ داشۆ ئوقۇتقۇچىلىرىدىن ليۇفۇ، جۇ زۇرىن، شىن يىنمۇ قاتارلىق كىشىلەر مەكتەپ مۇدىرى سەي يۈەنغىيىنىڭ قولىشى ئاستىدا، قوشاق توپلاش ئورنى تەسىس قىلىپ، پۈتۈن مەملىكەت مىقياسىدا قوشاق توپلاشنى تەشەببۇس قىلدى.

1920-يىلى قىشتا، قوشاق تەتقىقات جەمئىيىتى قۇرۇلدى. 1922-يىلى 12-ئايدا يەنە «قوشاقلار» ھەپتىلىك ژورنىلى نەشر قىلىنىپ، ئۇنىڭغا دەسلەپتە ليۇفۇ، شىن يىنمۇلار تەھرىرلىك قىلدى. كېيىن جۇ زۇرىن، چاڭ خۇي تەھرىرلىك قىلدى. بۇ ژورنال جەمئىي 96 سان چىقىرىلغان بولۇپ، 13908 قوشاق توپلىنىپ كۆزگە كۆرۈنەرلىك نەتىجىلەرگە ئېرىشىلدى. «قوشاقلار» ژورنىلىنىڭ 49-سانىدىن باشلاپ قوشاق توپلاش، تەتقىق قىلىش دائىرىسى خەلق چۆچەكلىرىنى، رىۋايەتلىرىنى ۋە خەلق ئۆرپ-ئادەتلىرىنى تەكشۈرۈپ توپلاش ۋە تەتقىق قىلىشقا كېڭەيتىلدى. بۇ خىل ئۇسۇل يالغۇز يېڭى ئىلىم-پەن ساھەسىدە بولۇپلا قالماستىن، بەلكى دۆلىتىمىزنىڭ ھازىرقى زامان خەلق ئەدىبىياتى خىزمىتىگە ئاساس سالدى. ئۇنىڭ تەسىرى چوڭقۇر بولدى. «بېيجىڭ داشۆنىڭ مەملىكەت بويىچە يېقىنقى زامان قوشاقلارنى توپلاش ھەققىدىكى قىسقىچە نىزامنامىسى» ۋە «قوشاقلار» ھەپتىلىك ژورنىلىنىڭ «نەشر قىلىنىشىغا بېغىشلىما» لارنى دۆلىتىمىز خەلق ئەدىبىياتى تارىخىنىڭ مۇھىم ھۆججەتلىرى دەپ

ئېيتىشقا بولىدۇ. ئۇلاردا ئەينى ۋاقىتتىكى دۆلىتىمىز زىيالىلىرىنىڭ خەلق ئەدەبىياتىغا بولغان ئىلغار قارشى مەركەزلىك ھالدا ئەكس ئەتتۈرۈلگەن، «نزامنامە» دە مۇنداق كۆرسىتىلگەن: «قوشاقلارنىڭ تېكىستى ۋە ئۇسلۇبى ئەينەن بولۇشى، تۈزىتىلمەسلىكى كېرەك. ئومۇملىشىپ كەتكەن يەرلىك تىل-يېزىقلار كىتابى تىللارغا ئايلاندۇرۇپ قويۇلماسلىقى كېرەك»، «خەت بىلەن ئىپادىلەپ بەرگىلى بولمايدىغان رايون خاراكتىرلىك ئاتالغۇلار دەسلەپ خەنزۇچە خەت ئاھاڭى بويىچە يېزىۋېلىنىپ، كېيىن لاتىن يېزىقى بىلەن ئىپادىلەپ قويۇلسا بولىدۇ»، «مەلۇم ئىجتىمائى دەۋردە قوللىنىلغان قوشاقلارغا ئىزاھات بېرىلىشى كېرەك»، «قوشاقلاردا تارىخىي، جۇغراپىيىلىك ياكى جايلارنىڭ ئالاھىدە مەنزىرىلىرى تەسۋىرلەنگەن سۆزلەر بولسا، ئىزاھلىنىشى لازىم.»^③ قوشاقنىڭ ئەسلى تېكىستىنى خاتىرىلەشتە نىمە ئۈچۈن بىرمۇنچە قاتتىق تەلەپلەر قويۇلىدۇ؟ بۇ مەسىلىگە «قوشاقلار» ھەپتىلىك ژورنىلىنىڭ «تۇنجى سانغا بېغىشلىما» دا ئېنىق جاۋاب بېرىلگەن. ئۇنىڭدا مۇنداق دېيىلگەن: «ئۇيۇشمىمىزنىڭ قوشاق توپلاشتا ئىككى مۇددىئاسى بار: بىرى ئىلمىي بولۇش، يەنە بىرى، ئەدەبىي بولۇش». ئىلمىيلىك توغرىسىدا مۇنداق دەپ كۆرسىتىلگەن: «قوشاق — خەلق ئۆرپ-ئادىتىنىڭ بىر خىل مۇھىم ماتىرىيالى بولۇپ، مەخسۇس تەتقىق قىلىش ئۈچۈن ئۇلارنى كىتاب قىلىپ تۈزۈپ چىقىشىمىز لازىم»، شۇڭا «ماقالا ئەۋەتكۈچىلەر قوشاق-لارنى پەرقلىنىدۇرۇپ ئايرىپ ئولتۇرمايلا، ئامالنىڭ بېرىچە خاتىرىلەپ ئەۋەتسە بولىدۇ. چۈنكى ئۇلارنىڭ قوپال، چاكىنا بولۇشى ئىلىم-پەندە ھىچكىمگە ئەمەس.» ئەدەبىيلىك توغرىسىدا «بېغىشلىما» دا ئىلمىي ماتىرىياللار ئىچىدىن تاللاش، «خەلقنىڭ كۆڭلىدىكىدەك تاللانما ئەسەر تۈزۈپ چىقىش» تەشەببۇس قىلىنغان، شۇنداقلا ئۇنىڭدا «بۇ خىزمەت ھازىرچە يوشۇرۇن تۇرغان شان-شەرەپنى

تەقدىرلەپلا قالماي، بەلكى مىللەتلەرنىڭ كەلگۈسىدىكى شېئىرىي تەرەققىياتىنى ئىلگىرى سۈرىدۇ» دەپ تەكىتلەنگەن. بۇ خىل ئىلمىي كۆزقاراشلار شۇنى چۈشەندۈرىدۇكى، ئەينى ۋاقىتتىكى تەرەققىپەرۋەر ئىلىم ئەھلىلىرى ئېلىمىز خەلق ئېغىز ئەدىبىياتى تارىخىدا تۇنجى قېتىم ئىلمىي تەتقىقات ۋە ئەدىبىيات - سەنئەت ئىجادىيىتىنىڭ تەرەققىياتى ئۈچۈن، خەلق قوشاقلىرىنى توپلاش، تەتقىق قىلىشنى ئوتتۇرىغا قويغان. شۇنىڭ بىلەن بىرگە يەنە توپلاش خىزمىتى جەريانىدا بولۇشقا تېگىشلىك ئىلمىي پوزىتسىيە ۋە ئۇسۇل-لارنىمۇ ئوتتۇرىغا قويغان. بۇ نۇقتىسىنەزەرلەر «4-ماي» دەۋرىدىكى قوشاقچىلىق ھەرىكىتىنىڭ ئىلمىي سەۋىيىسىنىڭ قانچىلىك دەرىجىدە ئىكەنلىكىنى ئەكس ئەتتۈرۈپلا قالماستىن، بەلكى كېيىنكى ئىلمىي تەتقىقات ۋە خەلق ئەدىبىياتى خىزمىتىگىمۇ ئۇزۇن مۇددەتلىك، پايدىلىق تەسىر كۆرسەتتى.

1927-يىلىنىڭ ئاخىرىدا، گۇاڭجۇ جۇڭشەن داشۆ تىل تارىخىي تەتقىقات ئورنىدا مىللى ئۆرپ-ئادەتلەرنى تەتقىق قىلىش ئۇيۇش-مىسى قۇرۇلدى، گەرچە بۇ ئىلمىي تەشكىلات بېيجىڭ داشۆ قوشاق تەتقىقات ئۇيۇشمىسىنىڭ تەسىرى ئاستىدا مەيدانغا كەلگەن بولسىمۇ، لېكىن بېيجىڭ داشۆ قوشاق تەتقىقات ئۇيۇشمىسىدىن كۆپ ئېشىپ كەتتى. ئۇ ۋاقىتلاردا مەكتەپ ئىچىدە گۇجىڭكاڭ، دۇڭ زوبىن، دۇڭ جياۋزۇ، جۇڭ جېڭۋېن، ياكى چېڭجۇ قاتارلىق تايانچ كۈچلەر بولۇپ، مەكتەپ سىرتىدا يەنە شې يۇنشىڭ، چيەن نەنياڭ، جاڭ چىڭشۈي قاتارلىقلار بار ئىدى. بۇ جەمئىيەت ئۆرپ-ئادەت، مىللەت، خەلق ئەدىبىياتى قاتارلىقلارنى تەكشۈرۈشكە ناھايىتى ئەھمىيەت بەرگەن. شۇنداقتىمۇ كۆپ ساندىكى ئەزالار يەنىلا خەلق ئەدىبىياتىنى توپلاش، تەتقىق قىلىشنى مۇھىم ۋەزىپە قىلىۋالغان ئىدى. ئۇلار دەسلەپتە جاڭ ۋىنجۇ، دۇ زوبىن قاتارلىقلارنىڭ تەھرىرلىك قىلىشى بىلەن

«خەلق ئەدبىياتى - سەنئىتى» ھەپتىلىك ژورنىلىنى نەشر قىلىپ، جەمئى 12 سان چىقاردى. كېيىن ئۇنىڭ نامىنى «خەلق ئۆرپ - ئادەتلىرى» ھەپتىلىك ژورنىلىغا ئۆزگەرتىپ، بۇنىڭغا جۇڭ جېڭۇپىن دۇڭ جياۋزۇ، ليۇۋەنجاڭلار ئىلگىر - كېيىن بولۇپ تەھرىرلىك قىلدى. بۇ ژورنال 6 يىلغا يېقىن ۋاقىت ئىچىدە جەمئى 123 سان چىقىرىلىپ، نۇرغۇنلىغان خەلق ئەدبىياتى ئەسەرلىرى ۋە ئىلمىي ماقالىلارنى توپلىدى ۋە ئېلان قىلدى. بۇ «قوشاقلار» ھەپتىلىك ژورنىلىدىن كېيىنكى مەملىكەت ئىچىدە تەسىرى ئەڭ كۈچلۈك ژورناللارنىڭ بىرى ئىدى. جۇڭشەن داشۇ خەلق ئۆرپ - ئادىتى ئۇيۇشمىسى يەنە مەخسۇس بىر قارار «خەلق ئۆرپ - ئادىتىنى ئۈگىنىش كۇرسى» ئاچتى. بۇ كۇرسقا 12 خىل دەرس كىرگۈزۈلۈپ، 22 نەپەر ئوقۇ - غۇچى تەربىيەلەندى. ئەينى ۋاقىتتا بۇ بىر ئىجادىي خاراكتىرلىك پائالىيەت ئىدى. جۇڭشەن داشۇ خەلق ئۆرپ - ئادىتى تەتقىقات ئۇيۇشمىسى بىلەن بىر ۋاقىتتا جەنۇبتىكى ھەرقايسى ئۆلكىلەردە جانلانغان خەلق ئۆرپ - ئادىتى ۋە خەلق ئەدبىياتى ئىلمىي تەشكىلاتلىرىدىن يەنە فۇجىيەندە شيامن خەلق ئۆرپ - ئادىتى تەتقىقات ئۇيۇشمىسى، فۇجۇ خەلق ئۆرپ - ئادىتى تەتقىقات ئۇيۇشمىسى، گۇاڭدۇڭدا جېياڭ خەلق ئەدبىياتى تەتقىقات ئۇيۇشمىسى، جېجياڭدا يىنشەن ناھىيىلىك خەلق ئەدبىياتى تەتقىقات جەمئىيىتى ۋە خاڭجۇ خەلق ئۆرپ - ئادىتى تەتقىقات جەمئىيىتى قاتارلىق تەشكىلاتلار قۇرۇلدى. بۇ تەشكىلاتلارنىڭ بەزىلىرى ژورنال چىقاردى، بەزىلىرى يەرلىك گېزىتلەردە خەلق ئۆرپ - ئادىتى توغرىلىق يېزىلغان ماقالا - ئەسەرلەرنى بېسىشقا قوشۇمچە بەت ئاجراتتى. ئۇلارنىڭ كۈچى ۋە داغدۇغىسى گەرچە جۇڭشەن داشۇ خەلق ئۆرپ - ئادىتى تەتقىقات ئۇيۇشمىسىنىڭكىگە يەتمىسەمۇ، لېكىن خەلق ئەدبىياتى ئەسەرلىرىنى توپلاش جەھەتلەردە مەلۇم نەتىجىلەرنى قولغا كەلتۈردى.

«4- ماي» ھەركىتىدىن 1930- يىلىغىچە بولغان بۇ ۋاقىتنى دۆلەت- تىمىزنىڭ ھازىرقى زامان خەلق ئەدەبىياتى خىزمىتى باشلىنىشتىن زور تەرەققى قىلىشقا ئۆتكەن دەۋر دىيىشكە بولىدۇ. ئەگەر ئالدىنقى يىللارنى تەشەببۇس قىلىش ۋە باشلىنىش باسقۇچى دىسەك، ئۇنداقتا كېيىنكى يىللارنى زور نەتىجىلەر قولغا كەلتۈرۈلگەن مول- ھوسۇل- لۇق يىللار دىيىشكە بولىدۇ. ھەرقايسى ژورناللاردا پارچە- پۇرات ئېلان قىلىنغان ماتېرىياللارنى قويۇپ تۇرايلى؛ پەقەت تەھرىر قىلىنىپ نەشرىدىن چىققان خەلق ئەدەبىياتى ئەسەرلىرى تاللانمىسى ۋە تەتقىق قىلىنغان مەخسۇس ئەسەرلەرنىلا ئالساق، «ھەرقايسى ئۆلكىلەرنىڭ بالىلار قوشىقى توپلىمى»، «جياڭسۇ، جېجياڭ رايون- لىرىدىكى شېئىرلار توپلىمى» (1- قىسىم)، «ئەپسانىلەر تەتقىقاتى»، «جۇڭگو ئەپسانە تەتقىقاتى A، B، C»، «جۇيىڭتەي چۆچەكلەر توپلىمى»، «مىڭ جاڭ نۇي چۆچەكلەر توپلىمى»، «قوشاقلار نەزىد- رىيىسى توپلىمى» قاتارلىق بىرنەچچە يۈز خىل كىتاپ- ژورنال نەشر قىلىنغان بولۇپ، نەتىجە ئىنتايىن كۆزگە كۆرۈنەرلىك بولدى.

ئەلۋەتتە، ئەينى ۋاقىتتىكى شارائىت ئاستىدا، ئىلىم ئەھلىلىرىنىڭ خىزمىتى مەلۇم چەكلىمە- دائىرە ئىچىدە ئىدى. بۇ تۆۋەندىكى ئىككى نۇقتىدا نىسبەتەن گەۋدىلىك ئىپادىلىنىدۇ: بىرىنچىسى، خەلق ئەدەبىياتىنىڭ يازغۇچىسى كەڭ ئەمگەكچى خەلق ئاممىسى بىلەن بىرلىشىپ كېتەلمىگەن، ئۇلاردىن كۆپ قىسىمنىڭ ھەركەت دائىرىسى زىيالىيلار قاتلىمىدىن ئىبارەت تار دائىرە ئىچىدىلا چەكلىنىپ قالغان؛ ئىككىنچىسى، ئەينى ۋاقىتتا ماركسىزىم- لېنىنىزىم جۇڭگودا تارقىلىشقا باشلىغان بولسىمۇ، لېكىن كۆپ ساندىكى كىشىلەر خەلق ئەدەبىياتىنى توپلاش، تەتقىق قىلىشتا تېخى ماركسىزىملىق مەيدان، كۆزقاراش ۋە ئۇسۇللاردىن پايدىلىنىپ كېتەلمىگەن. ئۇلارنىڭ ئىلمىي چۈشەند- چىسى ئاساسىي جەھەتتىن غەربىي ياۋروپانىڭ بۇرژۇئاچە ئېتنوگرا-

فمىيە (ئۆرپ - ئادەت شۇناسلىق) ياكى بۇرژۇئاچە ئىنسان شۇناسلىق قاردىن شىدىن ئىبارەت بولۇپ قالغان. مۇشۇنداق بولغانلىقتىن، ئەينى ۋاقىتتىكى ئىلىم ئەھلىلىرى شۇغۇللانغان باشلىنىش خاراكتىرىگە ئىگە بۇ خىزمەتنىڭ ئەھمىيىتىگە ھەم شۇنداقلا ئۇلارنىڭ قولغا كەلتۈرگەن، ئىلگىرى كۆرۈلۈپ باقمىغان نەتىجىلىرىگە مۇۋاپىق باھا بېرىش لازىم. بولۇپمۇ، ئۇلارنىڭ فېئوداللىق كونا ئەدىبىيات - سەنئەتنى، كونا ئىلىم - پەن كۆز قارىشىنى بىت - چىت قىلىپ تاشلاپ، دېموكراتىك يېڭى ئەدىبىيات - سەنئەت، يېڭى ئىلىم - پەن كۆز - قارىشىنى تىكلەش جەھەتلەردە قوشقان تۆھپىلىرىنى تېخىمۇ يېتەرلىك مۇئەييەنلەشتۈرۈشىمىز لازىم.

ياپونغا قارشى ئۇرۇش مەزگىلىدە، ئۇرۇش قالايمىقانچىلىغى ئۈپەيلىدىن ئەسلىدە خېلى جانلانغان شەرقىي - جەنۇبىي دېڭىز ئەتراپىدىكى خەلق ناخشا - قوشاقلارنى توپلاش خىزمىتىدە جىمجىت - لىق ۋە توختاپ قېلىش يۈز بەرگەن ئىدى، جياڭ جىيېشى ھۆكۈمران - لىشىدىكى رايونلاردا بېيجىڭ، تىيەنجىن ۋە دېڭىز بويلىرىغا جايلاشقان چوڭ شەھەرلەردىكى ئالى مەكتەپلەر كەڭ ئارقا سەپ ھىساپلانغان يۈننەن، گۇيجۇ، سىچۇەن، شىكاڭ ئەتراپى رايونلىرىغا كۆچۈپ كەلگەچكە، ئىلىم - پەن پائالىيەتلىرى بۇرۇنقىغا قارىغاندا ئىنتايىن جانلىنىپ كەتكەن ئىدى. شۇڭا بۇ رايونلاردىكى ھەرقايسى ئاز سانلىق مىللەتلەرنىڭ ئېغىز ئەدىبىياتىنى توپلاش، شۇنداقلا، ھەرقايسى مىللەتلەرنىڭ تىلىنى، ئۆرپ - ئادىتىنى ۋە جەمىيەت ئەھۋاللىرىنى نەتىقى قىلىش خىزمەتلىرىنىڭ ھەممىسى مەلۇم نەتىجىلەرگە ئېرىش - كەن ئىدى. ئازات رايونلاردا، ھەرقايسى مەدىنىيەت ئورگانلىرى خەلق ئارىسىدا ئېقىپ يۈرگەن ياپون باسقۇنچىلىرىغا قارشى نۇرغۇن - لىغان خەلق ناخشا قوشاقلارنى ۋە باشقا ئىنقىلاۋىي قوشاقلارنى توپلاپ، شېپىگرافىيا بېسىپ، تارقىتىپ، ئۇلارنى كېڭەيتىش ئارقىلىق

ئاممىنى ھەركەتلەندۈرۈش، ئاممىنى ئىتتىپاقلاشتۇرۇش ۋە ئاممىنى تەربىيەلەشتە بۇ ئەسەرلەرنىڭ رىغبەتلەندۈرۈش رولىنى زور دەرىجىدە جارى قىلدۇردى. بولۇپمۇ، 1942-يىلى يەنئەن ئەدبىيات-سەنئەت سۆھبەت يىغىنىدىن كېيىن ئازات رايونلاردىكى خەلق ئەدبىيات-سەنئەت خىزمىتى پۈتۈن پارتىيىنىڭ يەنىمۇ ئېتىۋار بېرىشىگە ئېرىشتى. توپلاش، رەتلەش خىزمىتىمۇ كەڭ كۆلەمدە راۋاجلىنىشقا باشلىدى. يولداش خې چىفاڭنىڭ «توپلاشتىن يېزىشقىچە» دىگەن ماقالىسىنى ئاشۇ مەزگىلدىكى توپلاش-رەتلەش خىزمىتىنىڭ ئاساسىي نەجرىپىلىرىنىڭ يەكۈنى دېيىشكە بولىدۇ. ئۇ ئۆزىنىڭ بۇ ئەسىرىدە مۇنداق دەپ يازىدۇ: «بىۋاسىتە پۇقرالارنىڭ ئارىسىغا بېرىپ يىغى-ۋېلىش كېرەك. پۇقرالارنى ھۆرمەت قىلىشتەك بىر خىل پوزىتسىيە بولۇشى كېرەك»، «ئۇستازلارنى ھۆرمەت قىلىش ۋە ئۇلاردىن سەۋرىچانلىق بىلەن ئۈگىنىش پوزىتسىيىسى بولۇشى كېرەك. شۇنداقلا، ئۇلارنىڭ ئەسەرلىرىگىمۇ ھۆرمەت قىلىش كېرەك». خاتىرىلەش پىرىنسىپى بىلەن خاتىرىلەش ئۇسۇلى توغرىسىدا يولداش خې چىفاڭ مۇنداق كۆرسىتىدۇ: «ئالدى بىلەن ئەينەن خاتىرىلەش كېرەك»، «ئوخشاش بىر قوشاق ياكى ئوخشاش بىر ھىكايىنى بىر-نەچچە خىلنى كۆپرەك توپلاپ، ئۇلارنى سېلىشتۇرۇش، پايدىلىنىش ماتىرىيالى قىلىش لازىم». رەتلەش خىزمىتى جەھەتتە، ئۇ مۇنۇلارنى نەشەربۇش قىلىدۇ: «خەلق ناخشىلىرىنى، سۆز-ئىبارىلىرىنى خالىغانچە ئۆزگەرتىمەسلىك، چىقىرىپ تاشلىماسلىق ۋە قوشماسلىق لازىم»، «خەلق چۆچەكلىرىگە كەلسەك، جاي بىلەن ئېيتىپ بەرگۈچىلەرنىڭ ئوخشاشماسلىقى بىلەن ئۆزگىرىشى تېخىمۇ زور بولىدۇ. ھىكايىنىڭ ئەسلى قىياپىتىنى سۆزمۇ-سۆز، جۈملىمۇ-جۈملى ساقلاپ قېلىش نەس، شۇنداقسىمۇ ئاساسىي جەھەتتىن ئەسلى ۋەقەلىككە سادىق بولۇش پوزىتسىيىسىنى قوللىنىش لازىم. ئەگەر ئۆزىمىز ئۆزگەرتىپ

يازىدىكەنمىز، ئۇ ھالدا بۇ ئەسەر ساپ خەلق ئەدەبىياتى ھېساپلان-
ماستىن، بەلكى خەلق ئەدەبىياتىنى مەزمۇن قىلغان ئاساستا ئۆزىمىز
يېزىپ چىققان ئەسەر بولۇپ قالدۇ. يولداش خې چىفاڭ تەكىتلەپ
يەنە مۇنداق دەپ كۆرسىتىدۇ: «مەيلى خەلق ناخشىسىنى ياكى
خەلق ھىكايىسى ۋە خەلق سەھنە ئەسەرلىرىنى يېزىشتا بولسۇن،
ھەممىسىدە تارقىلىپ يۈرگەن ئورنى ئىزاھلىنىشى كېرەك. ئادەتتە
چۈشىنىش تەس بولغان يەرلىك تىللار، شەيئىلەر، شۇنداقلا، بۇلار
بىلەن مۇناسىۋەتلىكلىرىگىمۇ ئەڭ ياخشى ئىزاھات بېرىپ، باشقى-
لارنىڭ ئوقۇپ چۈشىنىشى ياكى تەتقىق قىلىشىغا ئوڭايلىق تۇغدۇ-
رۇپ بېرىشىمىز كېرەك»^⑤. يۇقۇرقى سۆزلەردە توپلاپ رەتلىگۈچە-
لەردە بولۇشقا تېگىشلىك توغرا پوزىتسىيە كۆرسىتىلىپ، خاتىرىلەش،
رەتلەشنىڭ ئىلمىي پىرىنسىپ ۋە ئۇسۇللىرى تونۇشتۇرۇلغان. بۇ
بىزنىڭ بۈگۈنكى توپلاش، رەتلەش خىزمىتىمىزدىمۇ ئوخشاشلا مۇھىم
ئەھمىيەتكە ئىگە. خې چىفاڭ بىلەن جاڭ سۇڭرۇ بىرلىشىپ تۈزگەن
«شەنبى خەلق ناخشىلىرىدىن تاللانما»، لى جى تۈزگەن «شۈن
تيەنيۇ»، مياۋپىشى تۈزگەن «قوشاقلار توپلىمى»، خې جياڭلۇ سەنئەت
ئۆمىكى تۈزگەن «خەلق چۆچەكلىرى»، شۇنداقلا ما فېڭ، شۇۋى
قاتارلىق يولداشلار توپلاپ نەشر قىلدۇرغان «خەلق قوشاقللىرى
توپلاملىرى» قاتارلىقلار شۇ ۋاقىتتىكى توپلاش، رەتلەش جەھەتتە
خېلى كۆزگە كۆرۈنگەن نامايەندىلەردۇر.

يېڭى جۇڭگونىڭ قۇرۇلۇشى، دۆلىتىمىز خەلق ئەدەبىياتى ئىش-
لىرىنىڭ تېخىمۇ زور راۋاجلىنىشىنى ئىشەنچلىك كاپالەتكە ئىگە قىلىپ،
ئۇنىڭغا ياخشى شارائىت يارىتىپ بەردى.

1950-يىلى جۇڭگو خەلق ئەدەبىيات-سەنئەت تەتقىقات جەمئى-
يىتى قۇرۇلۇپ، زور كۈچ بىلەن خەلق ئەدەبىياتى ماتېرىياللىرىنى
توپلاشقا كىرىشتى. «خەلق ئەدەبىيات-سەنئىتى مەجمۇئەسى»نى

نەشر قىلىپ، جەمئى 3 سان چىقاردى. 1955- يىلغا كەلگەندە يەنە «خەلق ئەدبىياتى» ژورنىلى نەشر قىلىنىشقا باشلىدى. شاگىخە يېدىمۇ 1957- يىلدىن باشلاپ «خەلق ئەدبىياتى توپلىمى» ژورنىلى چىقىرىلدى. (جەمئى 10 سان).

بۇ مەخسۇس ژورناللار خەلق ئەدبىي ئەسەرلىرىنى ۋە مۇناسى-ۋەتلىك تەتقىقات ماقالىلىرىنى ئۆزىگە ئاساسىي ۋەزىپە قىلىش ئارقىلىق، پۈتۈن مەملىكەت مىقياسىدا توپلاش-رەتلەش خىزمىتىنى زور دەرىجىدە ئىلگىرى سۈردى. 50- يىللارنىڭ دەسلەپكى مەزگىلىدىن باشلاپ، بەزى ئالى مەكتەپلەرگە «خەلق ئاغزاكى ئىجادىيەتلىرى» (كېيىن «خەلق ئەدبىياتى» غا ئۆزگەرتىلدى) دەرسلىكى كىرگۈزۈلدى. ئەمگەكچى خەلقنىڭ ئېغىز ئەدبىياتى ئەسەرلىرىنى تونۇشتۇرۇش ۋە تەتقىق قىلىشنى مەملىكەتتىكى ھەرقايسى داشۆلەر-دىكى جۇڭگو تىل-ئەدبىيات پاكۇلتېتلىرىغا مۇھىم دەرسلىك قىلىپ كىرگۈزۈش، مەملىكىتىمىز تارىخىدا مىسلى كۆرۈلمىگەن زور ئىش بولۇپ، بۇ ئەمگەكچى خەلقنىڭ سەنئەت ئىجادىيىتىنىڭ يېڭى جۇڭگودا بولۇشقا تېگىشلىك ئورنىنىمۇ ئەكس ئەتتۈرۈپ بەردى. مەدەنىيەت زور ئىنقىلاۋىدىن بۇرۇنقى 17 يىل ئىچىدە مەملىكىتىمىز-دىكى خەلق ئەدبىياتى خىزمەتچىلىرى ھەرقايسى مىللەت خەلق ئەدبىياتى ئەسەرلىرىنى كەڭ كۆلەمدە تەكشۈرۈش ۋە توپلاش خىزمىتىنى ئېلىپ باردى.

1958- يىلى يولداش ماۋ زېدۇڭنىڭ تەشەببۇسى بىلەن مەملىكەت بويىچە يېڭى بىر توپلاش ھەرىكىتى قانات يايدۇرۇلدى. ئۇنىڭ دائىرىسى كەڭ، داغدۇغىسى زور بولۇپ، مەملىكىتىمىز تارىخىدا مىسلى كۆرۈلۈپ باقمىغان بىر ھەرىكەت بولدى. شۇ يىلى ئېچىلغان تۇنجى قېتىملىق مەملىكەتلىك خەلق ئەدبىياتى خادىملىرى ۋە-كىللەر قۇرۇلتىيىدا «ئومۇمىي يۈزلۈك توپلاش، نۇقتىلىق رەتلەش،

زور كۈچ بىلەن ئومۇملاشتۇرۇش، تەتقىقاتنى كۈچەيتىش» نىن
ئىبارەت خەلق ئەدبىياتى خادىملىرىنىڭ خىزمەت فاھجىنى ئوتتۇ-
رىغا قويۇلدى. «خەلق گېزىتى» مۇ «مەملىكەت بويىچە خەلق قوشاق-
لىرىنى كەڭ كۆلەمدە توپلايلى» سەرلەۋھىلىك باش ماقالا ئېلان
قىلدى. ھەرقايسى پارتكوملارنىڭ رەھبەرلىكىدە ئاممىۋى خاراكتېر-
لىك خەلق ئەدبىياتىنى توپلاش ھەرىكىتى جۇشقۇنلۇق قانات
يايدۇرۇلۇپ، ئۇزۇنغا يەتمىگەن ۋاقىتتا زور مىقداردىكى يېڭى ۋە
ئەنئەنىۋى خەلق قوشاقلىرى توپلاندى. ھەرقايسى ئاز سانلىق مىللەت-
لەرنىڭ داستان ۋە خەلق چۆچەكلىرىنى توپلاش جەھەتتىمۇ كۆزگە
كۆرۈنەرلىك نەتىجىلەر قولغا كەلتۈرۈلدى. تولۇقسىز مەلۇماتلارغا
قارىغاندا، 17 يىل ئىچىدە ئۆلكە، شەھەر، ئاپتونوم رايوندىن يۇقۇرى
دەرىجىلىك نەشرىياتلارنىڭ ئاشكارا تارقاتقان ھەرقايسى مىللەتلەر
خەلق ئەدبىياتى ئەسەرلىرى — مەخسۇس توپلاملىرى 2400 خىلدىن
ئارتۇق بولۇپ، بۇنىڭدىن باشقا يەنە يۈننەن، گۇيجۇ، چىڭخەي،
گۇاڭشى، ئىچكى موڭغۇل قاتارلىق ئۆلكە ۋە رايونلار ئاز سانلىق
مىللەتلەر خەلق ئەدبىياتىنىڭ نۇرغۇنلىغان بىرىنچى قول ماتىرىيال-
لىرىنى توپلاپ نەشر قىلدۇردى. بۇ زور نەتىجىلەر — 17 يىللىق
خەلق ئەدبىياتى خىزمىتىنىڭ زور نەتىجىسى، شۇنداقلا سوتسىيالى-
زىم تۈزۈمىنىڭ ئەۋزەللىكىنىڭ ئىسپاتىدۇر.

ئەلۋەتتە، بىز 1958-يىلقى خەلق ناخشا-قوشاقلىرىنى توپلاش
ھەرىكىتىدە قولغا كەلتۈرگەن نەتىجىلىرىمىزنى كۆرۈش بىلەن بىرگە
يەنە مەلۇم كەمچىلىك ۋە مەسىلىلەرنىڭ مەۋجۇت ئىكەنلىكىنىمۇ
كۆرۈشمىز كېرەك. مەسىلەن، «ھەممە كىشى شېئىر يېزىش»، «ھەممە
كىشى ناخشا ئېيتىش» قاتارلىق خاتا شوئارلار ئىشچى-دەخان
ئاممىسىنى ئىشلەپچىقىرىشنى توختىتىپ، «ئەدبىيات-سەنئەت
سۈنئى ھەمزاسى» قويۇپ بېرىش ۋە كىشىلەرنى چېچىلاڭغۇ ھالدا

شېئىر يېزىشقا قوزغاش، يالغۇز ساننىلا قوغلىشىش قاتارلىق مەسىلىلەر يۈز بەردى. بۇ خىل ئۇسۇللار مۇقەررەر ھالدا ساختىپەزلىكنى كەلتۈرۈپ چىقاردى. شۇنىڭ بىلەن ئىقتىسادىي خىزمەتلەردىكى مەلۇم خاتا كۆزقاراشلار كېيىنكى خەلق ئەدبىياتىنىڭ ساغلام راۋاچ-لىنىشىغا تەسىر كۆرسەتتى. ئۇنىڭدىن باشقا، 17 يىل ئىچىدە خىزمەتتىكى يېتەرسىزلىكلەر تۈپەيلىدىن بەزى نۇقسانلار كېلىپ چىقتى. مەسىلەن، خەلق ئەدبىياتىنى توپلاش، رەتلەش خىزمىتىگە نىسبەتەن بەزى پىرىنسىپاللىق تەلەپلەر ئوتتۇرىغا قويۇلدى. ھالبۇكى، ئوخشاش بولمىغان دەۋردە، ئوخشاش بولمىغان پىكىرلەردىكى كىشىلەرنىڭ پىرىنسىپلارغا بولغان چۈشەنچىسى ئوخشاش بولمىغان. لىقتىن قەدەم بىرلىككە كەلمىدى، خىزمەتنىڭ سۈپىتىگە كاپالەتلىك قىلىنمىدى. توپلاش-رەتلەش خىزمىتىگە قاتناشقان يولداشلارنىڭ بىر قىسمى كەسپىي خەلق ئەدبىياتى خادىملىرى بولسىمۇ، خېلى كۆپ ساندىكىلىرى ئىلىم ئەھلى، يازغۇچى، تەھرىر، ئادەتتىكى ئەدبىيات-سەنئەت خادىملىرى، ئالى، كەسپىي تېخنىك مەكتەپ-لەرنىڭ ئوقۇتقۇچى-ئوقۇغۇچىلىرى، ناھىيىلىك مەدەنىيەت يۇرتىنىڭ كادىرلىرى، ھەمدە ئىشتىن سىرتقى ھەۋەسكارلاردىن تەركىپ تاپقان. مەيلى كەسپىي خادىم بولسۇن، ياكى ئىشتىن سىرتقى خادىملار بولسۇن، ئۇلارنىڭ يا ئىلىم-پەن چۈشەنچىسىنىڭ ئوخشاش-ماسلىغى، يا خەلق ئەدبىياتىنى توپلاشتىكى مەقسىدىنىڭ ئوخشاش-مىغى ۋە ياكى توپلاش، رەتلەشنىڭ ئىلمىي ئۇسۇلى جەھەتتىكى يېتەكچىلىك ۋە مەشقىنىڭ يېتەرسىزلىكى تۈپەيلىدىن، نېمىنىڭ توپلاش، رەتلەش ئىكەنلىكىنى، قانداق توپلاش، رەتلەش لازىملىغى ھەققىدىكى تونۇش بىردەك بولمىدى، ھەتتا تامامەن بىردەك بولمىدى. شۇنىڭ بىلەن خىزمەتلىرىمىزدە ئىزچىل تۈردە رىئايە قىلىشقا تېگىشلىك بولغان «توپلاش-رەتلەش خىزمىتىنىڭ نىزامى» دېگەنگە

ئوخشاش ھۆججەتلەر تۈزۈلمىدى. كونكرىتتىن خىزمەتلەرنىڭ ئەھمىيىتى، پىرىنسىپى، ئۇسۇلى ۋە نەتىجە بىلەن مەغلۇبىيەتنىڭ مىسالىلىرى كۆرسىتىلىپ ئىبرەت قىلىنىمىدى. شۇڭا ئالدىنقى بىر مەزگىلدە ھەرقايسى رايون، ھەرقايسى شەخسلەرنىڭ بۇ خىزمەتتىكى ئۇسۇلىلىرى، ئەمىلىيەتتە، ئانچە ئوخشاش بولۇپ كەتمىدى. بۇ ھال بىزنىڭ توپلاش-رەتلەش خىزمىتىمىزدە مۇرەككەپ ھادىسىلەرنى كەلتۈرۈپ چىقاردى. يەنى، بەزىدە بۇ خىزمەت خېلى ياخشى ئىشلەنگەن بولسىمۇ، بەزىدە مەلۇم ئېغىش ۋە مەسىلىلەر كېلىپ چىقتى. بۇ ئېغىشلار ۋە مەسىلىلەر ئاساسەن تۆۋەندىكى ئۈچ نۇقتىدا ئىپادىلىنىدۇ:

1. مىللەتلەرنىڭ خەلق ئەدىبىياتى مىراسلىرىغا نىسبەتەن تارىخىي پوزىتسىيە كەمچىل بولۇپ، ياخشى ياكى بىرقەدەر ياخشى نۇرغۇن ئەسەرلەر شاكالى قاتارىغا چىقىرىۋېتىلدى.

2. قەدىمقىنى ھازىرقى ئۈچۈن خىزمەت قىلدۇرۇش پىرىنسىپى تارلاشتۇرۇلۇپ ۋە ئاددىلاشتۇرۇلۇپ، ئەنئەنىۋى خەلق ئەدىبىياتى ئەسەرلىرى ھازىرقى سىياسەت، ئەخلاق ئۆلچەملىرى بويىچە ئۆزگەرتىۋېتىلدى.

3. خەلق ئەدىبىياتىنىڭ كۆپ خىل رولىغا سەل قاراپ، ئۇ «ھە» دەپ «ئەدىبىيەلەشتۈرۈش» (بۇ خەلق ئەدىبىياتىغا ئادەتتىكى ئەدىبىياتشۇناسلىق نەزىرىيىسىنىڭ تەلۋىنى قويۇش ئارقىلىق خەلق ئەدىبىياتىنىڭ مەلۇم ئالاھىدىلىكىنى چۆرۈۋېتىپ، ئۇنى پەدەزلەشكە قارىتىلغان سۆز)، شۇنىڭ بىلەن ئېغىر ھالدا ئەينەنلىكنى يوقىتىپ قويۇش خاھىشى كېلىپ چىقتى. بۇ مەسىلىلەر - تۈزىتىشكە تېگىشلىك كەمچىلىك، قوبۇل قىلىشقا تېگىشلىك ساۋاق دەپ قارىلىشى، شۇنداقلا، توپلاش-رەتلەش خىزمىتىنىڭ پىرىنسىپى، ئۇسۇللىرىنى شەرھىلىگەندە، مۇۋاپىق كۆرۈلگەن نۇقتىلار كۆرسىتىپ ئۆتۈلىشى لازىم.

ئىككىنچى بۆلۈم ئومۇمى يۈزلۈك توپلاش مەسىلىسى

خەلق ئەدبىياتى ئەسەرلىرىنى توپلاش يالغۇز ئۇسۇل مەسىلىسىلا ئەمەس، ئۇ ئالدى بىلەن كىشىلەرنىڭ ئەمگەكچى خەلققە، شۇنداقلا ئەدبىيات - سەنئەت ئىجادىيىتىگە بولغان مەيدانى ھەم پوزىتسىيە - سىنى سىنايدىغان خىزمەت. بىزدە ئەمگەكچى خەلقنى ۋە ئۇلارنىڭ ئېغىز ئەدبىيات ئىجادىيىتىنى ھۆرمەت قىلىش، ئاساسى قاتلامغا چوڭقۇر چۆكۈپ، ئامما بىلەن مۇناسىۋەتلىشىش ئىستىلى بولۇش، ھەر دائىم باشقىلاردىن مەسلىھەت سوراپ، كەمتەرلىك بىلەن ئۈگە - ئىش پوزىتسىيىسى بولۇش، ھەمدە قىيىنچىلىقلاردىن قورقماسلىق روھى بولۇش لازىم. مۇشۇنداق قىلغاندىلا، ئاندىن توپلاش خىزمە - تىنى ئوڭۇشلۇق قانات يايدۇرغىلى ھەم نەتىجە قازانغىلى بولىدۇ. بىز پاراڭلىشىش، كۆڭۈل ئېچىش يىغىنى ھەم «ناخشا ئارقىلىق ناخشا، ھىكايە ئارقىلىق ھىكايە تارتىش» قاتارلىق توپلاش ئۇسۇللىرىنى تەشەببۇس قىلىمىز. ئىمكان قەدەر «غەلىتە نەرسىلەرنى ئىزلەش» ياكى «سوراقچىلىق» قاتارلىق مۇۋاپىق بولمىغان پوزىتسىيە ۋە ئۇسۇل - لاردىن ساقلىنىشىمىز لازىم. ئەمگەكچى خەلق بىلەن تاماقتا، ياتاقتا، ئەمگەكتە، تۇرمۇشتا ئىچقويۇن - تاشقويۇن بولۇش - توپلاش خىزمە - تىنى ئوڭۇشلۇق قانات يايدۇرۇشتا ئىنتايىن پايدىلىق.

ئومۇمى يۈزلۈك توپلاش دائىرىسى دىگىنىمىز، مەلۇم مىللەتنىڭ، مەلۇم رايوننىڭ خىلمۇ - خىل شەكىلدىكى خەلق ئېغىز ئەدبىياتىنى

ئىمكان قەدەر قالدۇرماي تولۇق توپلاش؛ بىر ئانا تىلدىن يارىلىپ، باشقا مىللەت تىل-يېزىغىدا ساقلىنىپ كېلىۋاتقان ئەسەرلەرنى ئىمكان قەدەر تولۇق توپلاش؛ ئەسلىدە چوڭراق ئەسەر بولۇپ، ئۇزۇن يىللارنىڭ ئۆتۈشى بىلەن ئۇ يەر-بۇ يېرى يوقاپ كەتكەن، ئەمما خەلق ئارىسىدا ئوخشاش بولمىغان بۆلەكلىرى ئېغىزدىن-ئېغىزغا كۆچۈپ يۈرگەن ئەسەرلەرنىمۇ ئىمكان قەدەر تولۇقلاپ توپلاش؛ ئېغىزدا ئېيتىلىپ يۈرگەنلەرنى توپلاش، يازما شەكلىدە خاتىرىلەنگەن خەلق ئېغىز ئەدەبىياتىنىڭ ئەسلى ئارگىنالىنىمۇ توپلاش، ئەنئەنە-لەرنىمۇ، ئازاتلىقتىن بۇيانقى يېڭى ئىجات بولغانلىرىنىمۇ توپلاش؛ ئىجابلىرىنىمۇ، سەلبلىرىنىمۇ، مەدھىيەلەيدىغانلارنىمۇ، پاش قىلىدۇ-غانلارنىمۇ توپلاش لازىم.

يىغىپ ئېيتقاندا، يۇقۇرى تەبىقىنىڭكىنىمۇ، تۆۋەن تەبىقىنىڭكى-نىمۇ، قەدىمقىنىمۇ، ھازىرقىنىمۇ، مېغىزىنىمۇ، شاكىلىنىمۇ ئىمكان قەدەر تولۇقراق، مولراق توپلاش لازىم.

مۇنداق قىلىشنىڭ ئىككى تۈرلۈك پايدىسى بار: بىرىنچىدىن، ياخشى ئەسەرلەرنى رەتلەپ، ئومۇملاشتۇرۇش ئۈچۈن نىسبەتەن مۇكەممەلرەك بولغان بىرىنچى قول ماتىرىيالنى قولغا كەلتۈرگىلى بولىدۇ. مەسىلەن، دەيزۇ خەلق داستانى «ئېپىڭ ۋە ساڭلۇ» نى توپلاش خىزمىتى خېلى ئوبدان بولغان. 1958-يىلى 9-ئايدا جۇڭگو يازغۇچىلار جەمئىيىتى كۈنىمىڭ شۆبىسى بىلەن يۈننەن داشۇ تىل-ئەدەبىيات پاكۇلتېتىنىڭ ئوقۇتقۇچى-ئوقۇغۇچىلىرى بىرلىكتە مىللى خەلق ئەدەبىياتى بويىچە دىفۇڭنى تەكشۈرۈش ئەترىدى تەشكىللەپ، دىفۇڭ ئاپتونوم ئوبلاستىنىڭ دەيزۇ مىللىتى كۆپ ئولتۇراقلاشقان لوشى، دۈيلى، يۈنجياڭدىن ئىبارەت 3 ناھىيىسىگە چوڭقۇر چۆكۈپ، كەڭ دەيزۇ خەلقى بىلەن تۇرمۇشتا بىللە بولغان. يېرىم يىلدىن كۆپرەك تەكشۈرۈش، زىيارەت قىلىش ۋە توپلاش ئارقىلىق «ئېپىڭ

ۋە ساڭلو» نىڭ خەلق ئارىسىدا ئېقىپ يۈرگەن 9 پارچە ئەسلى نۇسخىسىنى تېپىپ خاتىرىگە ئالغان. شۇنىڭ بىلەن بىللە «ئېيىڭ ۋە ساڭلو» غا دائىر نۇرغۇن رىۋايەت، ھىكايە ۋە باشقا پارچە-پۇرات ماتىرىياللار توپلانغان. بۇ ئەسلى ماتىرىياللار ئىچىدە، بەزىلىرىنىڭ مەيلى مەزمۇنى ياكى بەدىئىيلىكى بولسۇن خېلى يۇقۇرى، بەزىلىرىدە بولسا، دىنىي تۈس ۋە تەقدىرچىلىك خېلى دەرىجىدە قويۇق. يەنى، ئاساسى خېلى ياخشى بولغان «بىرىنچى نومۇرلۇق ماتىرىيال» باشلى-نىش بىلەنلا 300 قۇر ئۇزۇنلۇقتىكى ئابزاستا، شاتىنىڭ پەزىلىتىگە مەدھىيە ئوقۇلغان، ئۇنىڭ بۇتقا قانداق تالاۋەت قىلىدىغانلىقى، يول ياساپ، كۆۋرۈك قۇرۇپ، بۇتنى تەسىرلەندۈرگەنلىكى ۋە شۇ سەۋەپ-تىن بۇت ئۇنىڭغا بىر ئوغۇل — ساڭلۇنى بەرگەنلىكى تەسۋىرلەنگەن. بۇنىڭغا ئوخشاش ئەھۋاللار باشقا ئەسلى نۇسخىلاردىمۇ ئاز ئەمەس. بۇ مەسىلىگە قانداق قاراش كېرەك؟ تەكشۈرۈش گۇرۇپپىسى «ئەسەرنىڭ ئەسلى نۇسخىسىغا سادىق بولغان. تەتقىقاتقا قۇلاي بولسۇن ئۈچۈن، خاتىرىلىگەندە ئەسەرنىڭ ئەسلى قىياپىتى ساقلاپ قېلىنغان، دىندار ۋە ھۆكۈمران سىنىپلارنىڭ ئۆزگەرتىۋېتىشى بىلەن قويۇق دىنىي تۈس ئالغان بۆلەكلەرگىمۇ ھېچقانداق ئۆزگەر-تىش كىرگۈزۈلمىگەن ياكى ئۇ ئېلىپ تاشلانمىغان».

مانا بۇ بىر خىل ئەستايىدىل ئىلمىي پوزىتسىيە بولۇپ، ئەتراپلىق توپلاش تەلۋىگە ئۇيغۇن كېلىدۇ. بۇنداق خاتىرىلەنگەن ھەرقانداق قەدىمىي ماتىرىيال يالغۇز پەن-تەتقىقاتى ئۈچۈنلا مۇھىم ماتىرىيال بولۇپ قالماي، بەلكى داستاننى رەتلەشنىڭمۇ ئاساسى بولىدۇ. مەلۇم مىللەتنىڭ، مەلۇم رايوننىڭ خەلق ئەدىبىياتىنى ھەقىقىي يوسۇندا تولۇق توپلاش ئۈچۈن، شۇ يەرلىك مەدىنىيەت تارماقلىرى قول سېلىپ ئىشلىشى، پىلانلىشى، ئورۇنلاشتۇرۇشى، تەشكىللىشى ۋە رەھبەرلىك قىلىشى لازىم. ئەڭ ياخشىسى، خەلق ئەدىبىياتى، مۇزىكا،

ئۇسۇل، گۈزەل سەنئەت، تىياتىر خادىملىرى قاتناشقان ئۇنۋېرسال ئەدىبىيات-سەنئەت تەكشۈرۈش ئۆمىكى قۇرغان ياخشى. ئەگەر شەرت-شارائىت يار بەرسە، بۇ قوشۇنغا مىللى ئۆرپ-ئادەت، مىل-لەت، تارىخ، تىل، ئىقتىساد، ئارخىلوگىيە تەرەپتىكى كەسىپى خادىملارنىمۇ قاتناشتۇرۇپ، بىراقلا بىر رايون ياكى بىر مىللەتنىڭ ئىجتىمائى تارىخى بىلەن ھازىرقى ھالىتىنى بىر قېتىم تولۇق تەكشۈرۈپ تەتقىق قىلىشقىمۇ بولىدۇ. ئۇندىن باشقا، كىچىك تىپتىكى تەكشۈرۈش گۇرۇپپىسىنىڭ خادىملىرى ئاز، ھەركەت قىلىشى قۇلاي بولغىنى ئۈچۈن، ئەگەر ئىشقا كىرىشىشتىن بۇرۇن پىلان ئەتراپلىق، پۇختا تۈزۈلۈپ، ۋەزىپە ئېنىق بولىدىغان بولسا، مەلۇم دائىرىدىكى مەلۇم ئەسەرنى تەكشۈرۈش ئىشىدىمۇ يۇقۇرقىغا ئوخشاش تولۇق توپلاش مەقسىدىگە يەتكىلى بولىدۇ. شۇڭا، بۇنىڭدىن كېيىنكى ئەمىلىي خىزمەتتە، كىچىك تىپتىكى تەكشۈرۈش گۇرۇپپىسى ياكى شەخسنىڭ تەكشۈرۈش ھەرىكىتى ھامان كۆپ ساننى ئىگەللەيدۇ. لېكىن، بۇرۇن بەزى رايونلاردا يۈز بەرگەن ئۆزئارا مۇناسىۋەتلەش-مەي، ھەركىم ئۆزىگە ئېھتىياجلىق تەرەپلىرىنىلا توپلايدىغان، خۇددى پەنەرگە ئوخشاش لىپ يورۇپ، لىپ ئۆچۈپ كېتىدىغان تەكشۈرۈش ئۇسۇللىرى يالغۇز خىزمەتنى ئەگرى يولغا باشلاپ، كۈچ ئىسراپچە-لىغىنى تۇغدۇرۇپلا قالماستىن، بەلكى ئاممىنىڭ يۈكىنى ئېغىرلاش-تۇرۇپ قويدۇ. بۇنىڭدىن ئىمكان قەدەر ساقلىنىشىمىز لازىم.

مەسىلەن: بەزى ئورگانلار «گۈللۈك ناغرا» ئويۇنىنى قېزىش ۋە ئۇنىڭ مۇزىكا-ئۇسۇللىرىنى ئۈگىنىش ئۈچۈن، خەلق ئارىسىدىن بىر پېشقەدەم خەلق سەنئەتچىسىنى تەكلىپ قىلىپ، ئۇنى ئىككى يىلدىن كۆپرەك ۋاقىت تۇرغۇزۇپ، كۈن بويى مۇزىكا ئاھاڭى ۋە ئۇسۇل-قەدەملىرىگىچە خاتىرىلىگەن بولسىمۇ، لېكىن «گۈللۈك ناغرا» ئويۇنىدىكى سەھنە سۆزلىرىگە ھىچكىم كۆڭۈل بۆلمىگەنلىكى

ئۈچۈن، ئۇنىڭدىن بىرەر ئېغىزمۇ سەھنە سۆزى خاتىرىلەنمىگەن. روشەنكى، بۇنداق يەككە جەڭ ئېلىپ بېرىش ئۇسۇلى مۇۋاپىق ئەمەس. پېشقەدەم خەلق سەنئەتچىلىرىنىڭ بۇ خىلدىكى بىر تۇتاش پىلانلاش ۋە ئورۇنلاشتۇرۇش دىگەندەك بولمىغۇر توپلاش خىزمىتىگە تەبىئىي پىكرى چىقىدۇ. دەۋر ۋە سىنىپنىڭ چەكلىشى، ھەر خىل مۇرەككەپ ئىجتىمائىي سەۋەپلەر تۈپەيلىدىن، ئەنئەنىۋىي خەلق ئەدىبىياتلىرىنىڭ مەدىنىي مۇراسىملارغا ئوخشاش ئارتۇقچىلىقى ھەم يېتەرسىز تەرەپلىرى بولىدۇ. ئۇنىڭدا دېموكراتىك مېغىزلارمۇ، فېئوداللىق شاكالىلارمۇ بار. شۇڭا، پۈتۈنلەي مۇئەييەنلەشتۈرۈش ياكى پۈتۈنلەي ئىنكار قىلىش پوزىتسىيىسى بىر تەرەپلىمە، خاتا. مېغىزى بىلەن شاكىلىنى پەرق ئېتىش خىزمىتى بىز خەلق ئەدىبىياتىنى توپلاپ رەتلىگۈچىلەر ئۈچۈن ئەلۋەتتە مۇھىم. ئەمما ئۇ، تولۇق توپلاش خىزمىتى ئاخىرلاشقاندىن كېيىنكى ئىككىنچى باسقۇچ-لۇق ئىش. باشقىچە قىلىپ ئېيتقاندا، ئەستايىدىل رەتلەش باسقۇچىغا ئۆتكەندە، ئاندىن تازا دىققەت قىلىشقا ئەرزىيدۇ. توپلاش، خاتىرىلەش جەريانىدا، ھەدىسلا «شاكىلىنى چىقىرىۋېتىش» شوئارىنى ئوتتۇرىغا قويۇش توغرا ئەمەس. ئۇ، تولۇق توپلاش پىرىنسىپىغا خىلاپ بولۇپلا قالماستىن، بەلكى بىر خىل ئاددىلاشتۇرۇش ئىدىيىسىنىڭ ئىنكاسى. بۇ ھال خىزمىتىمىزنى كېچىكتۈرۈشى ھەم ئۇنىڭغا نۇرغۇن زىيان يەتكۈزۈشى مۇمكىن.

مەسىلەن، مەملىكىتىمىز ئۇزۇن يىل فېئودالىزم جەمئىيىتىدە، ئىقتىسادىي جەھەتتىكى خۇسۇسىي مۈلۈكچىلىك، ئائىلە مۇناسىۋىتى جەھەتتىكى ئائىلە باشلىقلىق تۈزۈمى ۋە باشقا فېئوداللىق ئەدەپ-قائىدە ھەم قانۇنىي ئاسارەتلەر ئىلكىدە تۇرغانلىقتىن، ئەمگەكچىلەر ئائىلىسىمۇ ھەمىشە شۇ خۇسۇسىي مۈلۈكچىلىك، ئائىلە باشلىقلىق تۈزۈمى ۋە فېئوداللىق ئەدەپ-ئەخلاقىنىڭ ئېغىر تەسىرى ۋە

چوڭقۇر زەھىرىگە ئۇچرىغان. شۇڭا، خەلق چۆچەكلىرى ۋە خەلق قوشاقلىرىدا كۆرۈلگەن قەينانا بىلەن كېلىن كېلىشەلمەيدىغان، ئېپى - يەڭگە پېتىشمايدىغان، ئۇرۇق - تۇققان قېرىنداشلار مىراس تالىشىدىغان، ئەر - خوتۇن ئارازلىشىپ ماي تارتىشىدىغان خىلمۇ - خىل ئائىلە تىراگىدىيىلىرىنى پۈتۈنلەي تارىخىي مانىرىيالىزىم كۆزقارىشى بويىچە ئانالىز قىلىش ۋە چۈشەندۈرۈش لازىم. بۇ ماتىرىيالىلار فېئودالىزىم جەمئىيىتىدىكى ھەرقايسى سىنىپلارنىڭ ئىقتىسادىي تۇرمۇشى ۋە ئىدىيىۋى ھىسسىياتىنى تەتقىق قىلىشتا كەم بولسا بولمايدۇ. بۇنى توپلاش، خاتىرىلەش لازىم. لېكىن بەزى يولداشلار، بۇ خىلدىكى ئەسەرلەرنى دىخانلار بىلەن پومىششىكلارنىڭ كۆرىشى ئىپادىلەنمىگەن، رىيال تەربىيىۋى ئەھمىيىتى يېتەرسىز دەپ قاراپ، ئۇلارنىڭ ھەممىسىنى شاكال قاتارىغا چىقىرىۋېتىپ توپلىمايدۇ، خاتىرىلەمەيدۇ. بۇنداق تونۇش يالغۇز مۇرەككەپ ئىجتىمائىي ھادىسىلەر بىلەن خەلق ئەدبىياتىنىڭ تەربىيىۋى رولىنى ئاددىلاشتۇرۇپ قويۇپلا قالماستىن، بەلكى ماركسىزىمنىڭ قائىدە - پىرىنسىپلىرىنىمۇ ئاددىلاشتۇرۇپ قويدۇ ۋە چاكىنىلاشتۇرۇۋېتىدۇ.

خەلق ئەدبىياتى ئەسەرلىرىنى ئومۇمىي يۈزلۈك توپلاش خەلق ئەدبىياتى خادىملىرىنىڭ «دالا مەشغۇلاتى» بولۇپ، بۇ بىر خىل ئەڭ مۇھىم ئاساسىي خىزمەت. بۇ خىزمەتنىڭ ئىلمىيلىكىنى كۈچەيتىپ، سۈبېكتىپچىلىق بىلەن ئۆز مەيلىچىلىكىنى يېڭىش ئۈچۈن، توپلاپ - رەتلەش بىلەن شۇغۇللانغۇچى ھەر بىر كەسپىي خادىم تارىخىي ماتىرىيالىزىم پىرىنسىپلىرىغا قاتتىق ئەمەل قىلىشتىن سىرت، ئەقەللى كەسپىي بىلىم بىلەن باشقا مۇناسىۋەتلىك ئىجتىمائىي پەننىي بىلىم - لەرگىمۇ ئىگە بولۇشى لازىم.

خەلق ئەدبىياتى كەسپىي بىلىمى ئەڭ ئاز دىگەندە تۆۋەندىكى ئىككى تەرەپنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ: بىرى مەملىكەت ئىچى ۋە سىر -

تەدبىكى خەلق ئەدبىياتى توغرىسىدىكى بىلىملەر (ئەپسانە، رىۋايەت، چۆچەك، قوشاق، داستان، ماقال، تەمسىل، تېپىشماق ۋە خەلق ئويۇنلىرى قاتارلىق كونا كىرىت ئەسەرلەر توغرىسىدىكى بىلىملەر)؛ يەنە بىرى، خەلق ئەدبىياتىنىڭ چەك-دائىرىسى، خاراكتىرى، ئالاھىدىلىكى قاتارلىقلار توغرىسىدىكى نەزىرىيىۋى بىلىملەر ھەم توپلاش، رەتلەش، خاتىرىلەش، تەتقىق قىلىشقا دائىر تارىخىي بىلىملەر. نەزىرىيىۋى بىلىملەر ئادەتتىكى خەلق ئەدبىياتىنىڭ قائىدە-پىرىنسىپلىرىدىن باشقا، يەنە ھەر خىل ژانىرلار توغرىسىدىكى مەخسۇس نەزىرىيىۋى بىلىملەرنى، مەسىلەن، ئەپسانە، خەلق چۆچىكى ياكى بالىلار چۆچىكى ياكى قوشاق قاتارلىقلار توغرىسىدىكى بىلىم-لەرنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ. يۇقۇرقى بىلىملەرنى ئىگەللىگەندە، توپلاش ۋە رەتلەش خىزمىتىگە چوڭ ياردىمى تېگىدۇ. ھېچبولمىغاندا، خەلق ئەدبىياتىنى «ئەدبىياتلاشتۇرۇش» ياكى ئۆز مەيلىچە ئۆزگەرتىۋېتىشتەك خاھىشلاردىن ساقلانغىلى بولىدۇ.

خەلق ئەدبىياتى بىر خىل سەنئەت بولۇش سۈپىتى بىلەن ئۆزىنىڭ ئىجتىكارى - كەڭ ئەمگەكچىلەرنىڭ رىيال تۇرمۇشىغا زىچ باغلانغان بولۇپلا قالماستىن، بەلكى بىر پۈتۈن تارىخ، جەمئىيەتتىكى ھەر بىر ھالقا ۋە ھەر تۈرلۈك قاراشلارغا گام يېقىن، گام يىراق ھالدا مۇناسىۋەتلىك بولىدۇ. ئۇنىڭ نىسپىي مۇستەقىللىق دائىرىسى ۋە خاراكتىرى بىرمۇنچە تارىخ، ئىجتىمائىي ھادىسە ۋە مەنىۋى مەھسۇلاتلار بىلەن زىچ باغلانغان. شۇنىڭ ئۈچۈن خەلق ئەدبىياتى خادىملىرى ئەسەر توپلىغاندا، نەزەر دائىرىسى كەڭرەك بولۇشى، ھەرگىز ئەسەرنىڭ ئۆزىنى تېپىش بىلەنلا قانائەتلىنىپ قالماستىن، يەنە نۇرغۇن ماتىرىياللارنى قالدۇرۇپ قويۇشتىن ساقلىنىشى لازىم. بۇ نۇقتىنى ئورۇنلاش ئۈچۈن بىز خەلق ئەدبىياتىنى توپلىغۇچىلاردىن بىلىم دائىرىسىنى داۋاملىق كېڭەيتىشنى تەلەپ قىلىمىز. بىزنىڭ،

ئىمكان قەدەر قەدىمقى مەدەنىيەت تارىخى، مەدەنىيەت، ئىنسانشۇناسلىق، مىللەتشۇناسلىق، مىللى ئىرادە، ئېتنوگرافىيە ۋە خەلقنىڭ ئۆرپ-ئادىتى، تىلى، تارىخى قاتارلىق ئىجتىمائىي پەن ئاساسىي بىلىملىرىنى ئۈگىنىشىمىزگە توغرا كېلىدۇ. بۇنداق قىلىشنىڭ، مەلۇم ئېغىز ئەدەبىياتى بەرپا بولغان دەۋرنىڭ ئارقا كۆرۈنۈشىنى، «غەيرى» ھادىسە مەيدانغا چىققان ئاساسىنى، مەلۇم يەرلىك تىل ۋە باشقىچە ئىشلىتىلگەن گەپ-سۆزلەرنىڭ توغرا مەنىسىنى، ھەمدە مەلۇم بىر مىللەتنىڭ ئۆرپ-ئادەت، سەنئەت ئۇسلۇبىنى توغرا چۈشىنىپ يېتىشتە ئىنتايىن مۇھىم رولى بار. بەلگىلىك كەسىپى بىلىم ۋە مۇناسىۋەتلىك ئىجتىمائىي بىلىملەر بىلەن قوراللانغاندىلا، ئاندىن خەلق ئەدەبىياتىغا نىسبەتەن تونۇشىمىز ئۆسىدۇ، شۇنداقلا توپلىغان ئەسەرلىرىمىزنىڭ ئىلمىيلىكى كۈچىيىدۇ.

تولۇق توپلاشنى تەكىتلىگەنلىكىمىز ھەرگىز كۈچىنى تەڭ تەقسىم قىلىش ياكى مۇھىم نۇقتىنى ھىساپقا ئالماسلىق دىگەنلىك ئەمەس. كونكرىت خىزمەتتە چوقۇم پىلانلىق بولۇشنى كۈچەيتىپ، توپلاش خىزمىتىنىڭ جىددىلىك ھەم مۇھىملىق دەرىجىسىنى ئايرىۋېلىشىمىز كېرەك.

جىددى ۋە مۇھىم ۋەزىپە دىگەن نىمە؟ مىسال قىلىپ ئېيتقاندا، ئىنتايىن ئاز، كەمدىن-كەم ئېقىپ يۈرگەن، لېكىن بىر قىسىم پېشقەدەم سەنئەتكارلارنىڭ ئىدىيىسىدە ساقلىنىپ كەلگەن ئەنئەنىۋى ئەسەرلەرنى دەرھال قۇتقۇزۇش لازىم. مەسىلەن، زاڭزۇلارنىڭ تارىخىي داستانى «گېسار»، قىرغىزلارنىڭ داستانى «ماناس» لارنى رەتلەپ خاتىرىلەش ئەلۋەتتە مۇھىم ۋە جىددى ۋەزىپە. ئۇندىن باشقا، ئىش باشلاشتىن ئىلگىرى مەلۇم يىپ ئۇچى ئىگەللەنگەنلەردىن قىممىتى نىسبەتەن يۇقۇرى بولغان ئەسەرلەر، مەسىلەن، قىزىل ئارمىيىنىڭ ئۇزۇن سەپەردىكى ئىش ئىزلىرىغا دائىر ھىكايىلەر، ھەر-

قايسى جايلاردا ئېقىپ يۈرگەن دىخانلار قوزغىلىڭغا دائىر رىۋايەت-
لەر، يەرلىك ئىقلىم يادىكارلىقلىرى ۋە نەپىس سەنئەت قاتارلىقلار-
نىڭ ھەممىسى ئېغىزدىن-ئېغىزغا كۆچۈپ يۈرگەن جايلاردا
ياشىغۇچى يولداشلارغا نىسبەتەن ئېيتقاندا، ئەلۋەتتە ئالدى بىلەن
توپلاشقا تېگىشلىك مۇھىم ئەسەرلەر دائىرىسىگە كىرىدۇ. ئۇنىڭدىن
باشقا، بىز مەلۇم يېزا-قىشلاقلارغا بارغىنىمىزدا، بىرەر-ئىككى
داڭدار ناخشىچى ياكى ھاپىزىلارنى سېزىۋالسىمىز، شۇ چاغدا ئۇلار
سۆزلىگەن ۋە ئېيتقان ھىكايە، قوشاقلارنى خاتىرىلەپ، ئۇنى خىزمە-
تىمىزنىڭ نىسپىي مۇھىم ۋەزىپىسى قىلساق بولىدۇ. مانا شۇلاردىن
باشلاپ قېزىپ چىققىنىمىزدا، چەكسىز خەلق ئىچىدىن سوراپ
تاپقانلىرىمىزغا نىسبەتەن نەتىجە جەزمەن چوڭ ۋە كۆپ بولىدۇ.
قىسقىسى، قايسىسىنىڭ جىددى ۋە مۇھىم ۋەزىپە ئىكەنلىگىنى
شۇ يەر، شۇ ۋاقىت، شۇ ۋەزىپىگە قاراپ جانلىق ئىگەللىسەك بولىدۇ.
ئەگەر سەپ بويىچە ئىگەللىگەن ئەھۋالغا ئاساسەن توپلاش، رەتلەش
پىلاننى تۈزۈپ ئىش باشلىساق، ئۇ ئەلۋەتتە ئاسان بولىدۇ، ئىشلار
ئاسان يۈرۈشۈپ كېتىدۇ.

ئۈچىنچى بۆلۈم ئەينەن خاتىرىلەش

ئەينەن خاتىرىلەش خەلق ئەدبىياتى ئىجادىيىتىنى توپلاشتا رىئايە
قىلىشقا تېگىشلىك بولغان مۇھىم پىرىنسىپلارنىڭ بىرى. بۇ پىرىن-
سىپ خەلق ئەدبىياتىنىڭ ئالاھىدىلىگىگە (ئۇنىڭ كولىكتىپلىغى،
ئاغزاكىلىغى، ئۆزگىرىشچانلىغى، تارقىلىشچانلىغى قاتارلىقلار كۆزدە
تۇتۇلىدۇ) ھەمدە كۆپ تەرەپلىملىك قىممىتىگە ئاساسەن ئوتتۇرىغا

قويۇلغان. مەيلى پەن تەتقىقاتى بىلەن شۇغۇللانغۇچىلار بولسۇن، مەيلى ئەسەرلەرنى رەتلەپ تارقىتىش ئىشلىرى بىلەن شۇغۇللانغۇچىلار بولسۇن، ھەممىسى ئوخشاشلا ئىشەنچلىك بولغان بىرىنچى قول ماتېرىيالغا ئاساسلىنىدۇ. باشقىچە قىلىپ ئېيتقاندا، ئەسلى نۇسخىسىنى ئەينەن خاتىرىلەش، ئىلىم-پەن تەتقىقاتىنىڭمۇ دەسلەپكى مەشغۇلاتى، شۇنداقلا خەلق ئەدەبىياتى ئەسەرلىرىنى كېڭەيتىشنىڭ تۈپ دەلىلى بولۇپ، ئۇ بارلىق خەلق ئەدەبىياتى خىزمىتىنىڭ ئالدىنقى شەرتى ۋە ئاساسى.

خەلق ئەدەبىياتى ئەمگەكچى خەلق ئارىسىدا ئېغىزدىن ئېغىزغا، قۇلاقتىن قۇلاققا تارقىلىپ يۈرىدىغان سەنئەت. ئەمگەكچى خەلق ئۇزۇن يىللاردىن بېرى مەدىنىيەتتىن مەھرۇم بولغاچقا، ئۇ پەقەت ئېغىز ئارقىلىق بايان قىلىنىپ، ئەستە تۇتۇش ئارقىلىق ساقلىنىپ كەلگەن. بۇ مەنىدىن ئېيتقاندا، خەلقنىڭ ئەستە تۇتۇش قابىلىيىتى مەلۇم دەرىجىدە ئىشەنچلىك. بەزى يولداشلار خەلق ئەدەبىياتىنى توپلىغاندا، سۆزلەپ بەرگۈچىنىڭ باشقىچە ئويلاپ قېلىشىدىن ئەنسى-رەپ، ئۇلارنىڭ تارتىنماي، قورۇنماي ئاخىرىغىچە سۆزلەپ بېرىشىگە ئاسانلىق تۇغدۇرۇش ئۈچۈن سۆزلىنىۋاتقان مەيداندا خاتىرىلىمەي، ئۆز ئورنىغا قايتقاندىن كېيىن خاتىرىلەش ئۇسۇلىنى قوللىنىدۇ. بۇ ئۇسۇلمۇ مەلۇم جەھەتتىن خېلى مۇۋاپىق. بەزى ئالاھىدە ئەھۋال ئاستىدا، مەسىلەن، يولدا كېتىۋېتىپ ياكى بىرگە ئەمگەك قىلىۋېتىپ سۆزلەپ بەرگەنلەرنى پەقەت ئىشتىن كېيىن مەلۇم بىر ئورۇنغا بېرىپ ئاندىن خاتىرىلەشكە توغرا كېلىدۇ. بىراق بىز شۇنىمۇ چۈشەنشىمىزگە توغرا كېلىدۇكى، ئادەمنىڭ ئەستە قالدۇرۇش قابىلىيىتى چەكلىك بولىدۇ، چوڭراق خەلق داستانلىرىغا دۇچكەلگەندە ياكى ئۇزۇنراق خەلق قوشىغى ۋە ياكى بىر بىرىگە ئۇلىنىپ كەتكەن قىزىق ھىكايىلەرنى ئاڭلىغاندا دەرھال خاتىرىلەشكە تۇتۇنماي، پەقەت

ئەستە تۇتۇۋېلىشقا تايانغاندا، تولۇق تۇتۇۋالماي، خاتالىق سادىر قىلىشى مۇمكىن. ئەسلىيەتتە ئەسەرنىڭ تۈرى، ھەجىمىنىڭ ئۇزۇن-قىسقىلىغى، ھىكايە ۋەقەلىگىنىڭ ئاددى-مۇرەككەپلىگى، سانىنىڭ ئاز-كۆپلۈگى ۋە بايان قىلغۇچىنىڭ بايان قىلىش، سۆزلەش قابىلىيىتى-نىڭ يۇقۇرى-تۆۋەن بولۇشى - كىشىنىڭ ئەستە قالدۇرۇۋېلىشىغا ۋاستىلىق ياكى بىۋاسىتە ھالدا تەسىر قىلىدۇ. بىز خەلق ئەدەبىياتىنى خاتىرىلەشتە ئەسەرنىڭ ئەسلى نۇسخىسىنى ھەقىقىي، ئەينەن خاتىرىلەش ئۈچۈن، «ئۇن ئالغۇ» بولمىغان شارائىتتا، يۈز تۇرانە ئولتۇرۇپ، سۆزمۇ-سۆز، گەپمۇ-گەپ خاتىرىلەۋېلىشنى تەشەببۇس قىلىمىز. يۈز تۇرانە خاتىرىلەۋېلىش بىر قىسىم سۆزلەپ بەرگۈچى يولداشلارغا ئىدىيە جەھەتتىن يۈك، روھىي جەھەتتىن جىددىلىك تۇغدۇرۇپ، ئۇلارنىڭ سۆزلەش، ئېيتىش كەيپىياتىغا ھەم ماھارىتىنى تولۇق جارى قىلدۇرۇشىغا تەسىر يەتكۈزۈشى مۇمكىن. شۇڭا خاتىرىلىگۈچى ئالدى بىلەن شۇ كىشىگە ياخشى چۈشەندۈرۈشى، ئۇنىڭ بىلەن ئوبدان سىردىشىپ دوست-لىق ئورنىتىشى ۋە ئۇنىڭ ئۆز ئىختىيارى بىلەن ياردەم قىلىشىنى قولغا كەلتۈرۈشى لازىم. ئەگەر ئۇن ئالغۇ بولسا ئۇ ئىشلار ئاسانلا ھەل بولىدۇ، ئەلۋەتتە. لېكىن ئۇن ئالغۇ خاتىرىلىگۈچىنىڭ ئىشىنى كۆپ يېنىسكلەشتۈردى دىگەندىمۇ، ئۇ ھىچقاچان يازما خاتىرىنىڭ ئورنىغا دەسسىيەلمەيدۇ. ھازىر كۆپ يولداشلار ئۇن ئالغۇنى ئاساس، يېزىپ قالدۇرۇشنى قوشۇمچە قىلماقتا. بۇ ئۇسۇل نوۋەتتە، ھەقىقەتەن ئېقىۋاتقان پايدىلىق ئۇسۇل. ئەينەن خاتىرىلەشتە، نىمىنى ئەينەن خاتىرىلەش لازىم؟ بۇنىڭ جاۋابى: ئەسەرنىڭ ئەسلى نۇسخىسىنىڭ ئىدىيەۋى مەزمۇنىغا، شۇنداقلا ئەسلى نۇسخىسىنىڭ بەدىئىي شەكلىگە سەمىمى بولۇش، لېكىن بۇ ئىككى نۇقتىنى ئەمەلگە ئاشۇرۇشنىڭ ھەل قىلغۇچ ئاچقۇچى يەنىلا سۆزلەپ، ئېيتىپ بەرگۈچىنىڭ تىلى. ئەگەر ئۇ-لارنىڭ ئەسلى سۆزلەپ بەرگىنى بويىچىلا خاتىرىلەنگەن بولسا تولۇق

بولغان بولىدۇ. ئەگەر كونا تىلدا سۆزلەنگەن بولسا، خەلق ئەدەبىياتىنى توپلىغۇچى بىر خادىم توپلىماقچى بولغان ئەسەرگە مۇناسىۋەتلىك يەرلىك خەلق تىلىنى ئۈگىنىشكە كۆپرەك كۈچ سەرپ قىلىشى ۋە شۇ رايوندىكى يەرلىك شەۋىلەرنى ئوبدان ئۇقىدىغان بولۇشى لازىم. بەزى رايونلاردىكى ئېغىز ئەدەبىياتىدا شۇ يەرلىك ئاممىنىڭ تىلى ناھايىتى روشەن ئىپادىلەنگەن بولىدۇ. ئېغىز ئەدەبىياتىنىڭ تىلى مەنا جەھەتتە ئۆزگىچە بولۇپ قالماي، بەلكى شۇ تىل بىلەن ئىپادە قىلغان قىياپەتلەرمۇ ئۆزىگە خاس بولىدۇ. ئۇنىڭ تۈپ-تۈز، ئوچۇق، ئاددى تەرەپلىرى بىلەن بىرگە، يوشۇرۇن مەنىلىك، كۆپتۈرۈلگەن، ئىككى بىسلىق، دارىتما تەرەپلىرىمۇ بولىدۇ، كېيىنكى تەرىپى بەزى چاغلاردا، تازا مۇرەككەپ، سىرلىق بولىدۇ. ئەگەر بىز بۇ ئالاھىدىلىككە ئوبدان دىققەت قىلماي، ئادەتتىكى گەپ مەنىسىدە قاراپ، خالىغانچە ئۆزگەرتسەك، ئۇ چاغدا بەزى مۇھىم ئەسەرلەرنىڭ جازىبىلىك تەرەپ-لىرىنى بۇزۇپ قويىمىز. خاتىرىلىگۈچىگە يەرلىك تىل - شەۋە قىيىنچىلىقىدىن باشقا يەنە بىر مۇشكۈللىك - خاتىرىلەش سۈرئىتىنى سۆزلەپ بەرگۈچىنىڭ سۆزلەش سۈرئىتىگە يەتكۈزەلمەسلىك، بۇ قىيىنچىلىقنى مەلۇم ۋاقىت چىنىقىش ئارقىلىق كۆپ يولداشلار يېڭىپ كېتەلەيدۇ. تەكىتلەشكە تېگىشلىكى، مۇشۇ ئىشقا كىرىشكەن بىر خاتە-رىلىگۈچى سۆزلەپ، ئېيتىپ بەرگۈچىنىڭ ئاغزىدىن چىققانلارنى ئەستايىدىل، تولۇق، توغرا، ئەينەن ھالدا خاتىرىلەش لازىم، «مۇھىملىرىنىلا خاتىرىلەش» توغرا ئەمەس، چۈنكى، پەقەت ھىكايە-نىڭ ئومۇمى مەزمۇنىنى ياكى شۇنىڭغا يېقىن شەكىلدە خاتىرىلەپ قويساق، كېيىن رەتلەش جەريانىدا تەبىئى ھالدا ئۆزىمىزگە قىيىنچى-لىق تۇغۇلىدۇ.

قانداق قىلساق ئەينەن خاتىرىلەشتە چىڭ تۇرالايمىز؟ بىز خاتە-رىلىگۈچىگە نىسبەتەن ئېيتقاندا، ئەڭ تۆۋەن تەلەپ، سۆزلەپ ئېي-

تېپ بەرگۈچىنىڭ ئېيتقانلىرىنى قالدۇرماي، ئەينەن خاتىرىلەش، ئۆزىنىڭ ھىچقانداق «قوشۇمچە» سىنى قوشماسلىق، ھەم سۆزلەپ بەرگۈچىنىڭ ئېيتقانلىرىنىڭ گەپ جۈملىسىنى، مەزمۇنىنى زادىلا ئېلىپ تاشلىماسلىق، ئەگەر تەلەپنى يەنە بىرقەدەر ئۈستۈن قويدىغان بولساق، يالغۇز بىر ئادەمنىڭ سۆزلىگەن ھىكايە، ئېيتقان ناخشىلىرىنى خاتىرىلەپلا قالماي، شۇ ھىكايە، شۇ ناخشىنى باشقا كىشىلەرمۇ ئېيتالسا ئۈنمۇ خاتىرىلەش، بەلكى ئىمكان قەدەر داڭلىق ھىكايىچى، ناخشىچىنى تاللاپ ئۇلارغا ئوبدان سۆزلەپ بېرىش شارا-ئىتىنى يارىتىپ بېرىش ئارقىلىق سۆزلىگۈچىلەر ۋە ئېيتقۇچىلارنى خوشال - خورام ھالدا قىلچە تارتىنماي سۆزلەش، ئېيتىش ماھارىتىنى تولۇق كۆرسىتىش ئىمكانىيىتىگە ئىگە قىلىش لازىم. ھەمدە ئۇلارغا بىر خىل ھىكايە ياكى ئۇزۇن داستان - قوشاقلارنى كۆپ قېتىم ئېيتقۇزغاندىن كېيىن تولۇق خاتىرىلەش لازىم. ناھايىتى روشەنكى، بۇنداق خاتىرىلەنگەن ئەسەرنىڭ دەسلەپكىلىرىگە قارىغاندا، تەبىئى ھالدا سۈپىتى يۇقۇرى بولىدۇ، ھەم بۇنداق ھىكايە ياكى قوشاق سەممى، ئەينەن خاتىرىلەنگەن بولىدۇ. خەلق ئەدبىياتىنى توپلاپ رەتلىگۈچى خادىملار ئىمكان قەدەر كېيىنكى توپلاش ئۇسۇلىنى قوللانغىنى ياخشى. شۇنىمۇ كۆرسىتىپ ئۆتۈش كېرەككى بىر كىشى تەرىپىدىن بىر قېتىم سۆزلەنگەن خەلق ئەدبىياتىغا سادىق بولۇش يۇقۇرىدا ئېيتىپ ئۆتكەنلىرىمىزگە ھەرگىز زىت ئەمەس. ئالدىنقىسى ئاساس، كېيىنكىسى نشان بولۇپ، بىز ھەر ئىككىسىگە ئېھتىياجلىق. ئەگەر بىز قايتا - قايتا، ئەينەن خاتىرىلىمەيدىكەنمىز، سەممى بولۇش دېگىنىمىز قۇرۇق گەپ بولۇپ قالىدۇ. بىز ھىكايىگە نىسبەتەن ئەينەن بولۇشنى تەكىتلىمەي، پەقەت بىر قېتىملىق خاتىرىلەش بىلەنلا قانا - ئەتلىنىپ قالساق، ئۇنىڭ نۇرغۇنلىغان مۇھىم مەزمۇنى چۈشۈپ قېلىپ، خاتالىق يۈز بېرىشى مۇمكىن. چۈنكى، ھىكايىنىڭ بىر قېتىمقى

ئېيتىلىشى شۇ ھىكايىنى ئېيتقۇچىنىڭ تۇتۇۋېلىش قابىلىيىتىنىڭ كۈچ-
لۈك - ئاجىزلىغى، ئىپادىلەش ماھارىتىنىڭ ياخشى - ناچارلىغى ۋە
سۆزلەۋاتقان چاغدىكى كەيپىياتىنىڭ يۇقۇرى - تۆۋەن بولۇشى بىلەنمۇ
مۇناسىۋەتلىك.

خاتىرىلەش جەريانىدا، يەرلىك تىل ۋە نەرسە ئىسىملىرىنىڭ ئالاھىدە
ئاتىلىش خاسلىقىنى ساقلاش لازىم. بەزى يەرلىك تىل سۆزلەرگە
دۈچكەلگىنىمىزدە ۋە نەرسىلەرنىڭ ئالاھىدە ئىسىملىرىنى خاتىرىلىگەندە
دە، ئۇنى مۇۋاپىق خەنزۇ يېزىغىدا يازالمىساق، ۋاقتىنچە شۇ سۆزنىڭ
ئاھاڭىنى يېزىپ تۇرساقمۇ بولىدۇ. بەزەن سۆزلەرنىڭ مەنىسىنى
چۈشىنەلمىگەندە، ئۇنىڭغا ئىزاھات بېرىشكە بولىدۇ. ئەسەر تېپىلغان
رايون، توپلانغان ۋاقىت، يەر، سۆزلەپ بەرگۈچىنىڭ ئىسىم پەمىلىسى،
يېشى، تۇغۇلغان يېرى، مىللىتى، سالاھىتى، مەدەنىيەت سەۋىيىسى
قاتارلىقلارنى قالدۇرماي يېزىپ قويۇش لازىم. توپلانغان ئەسەرگە
مۇناسىۋەتلىك بارلىق كىشىلەر ئىشلار، ئۆرپ - ئادەت، تۈزۈم، ئام-
مىنىڭ ئىنكاسى قاتارلىق ماتىرىياللارنىمۇ قالدۇرماي يېزىپ، ئايرىم
ماتىرىيال ياكى قوشۇمچە قىلىپ خاتىرىلەش لازىم. چۈنكى، توپلانغان
ماتىرىيال قانچە كۆپ، تولۇق بولسا، ئوقۇغۇچى ۋە تەتقىقاتچىلار
ئەسەر يارىتىلغان دەۋر ئارقا كۆرۈنۈشىنى، ئىدىيىۋى مەزمۇنىنى ھەم
بەدىئى ئالاھىدىلىكىنى شۇنچە تولۇق چۈشىنەلەيدۇ.

ئاھاڭ بەلگىسى، نوتىغا ئېلىش، رەسىمگە تارتىش، ئاۋازغا ئېلىش
ھەم سۈرەتكە ئېلىش قاتارلىق كۆپ خىل كەسىپى بىلىملەرنى ۋە
ئاپاراتلارنى ئىشلىتىش تېخنىكىسىنى ئىگەللەش خەلق ئەدىبىياتى
خادىملىرىنىڭ مەجبۇرىيىتى ئىكەنلىكى كۈندىن - كۈنگە روشەن
بىلىنمەكتە. بىز تىرىشىپ شارائىتىنى ھازىرلاپ، ئۈسكۈنىلەرنى تولۇقلاپ،
ئىلغار تېخنىكىنى ئۈگىنىپ، ئىگەللەپ، خاتىرىلەش خىزمىتىمىزنى
ئىلمىيلاشتۇرۇشىمىز ۋە زامانىۋىلاشتۇرۇشىمىز لازىم.

بىز بۇندىن كېيىن توپلىغان، خاتىرىلىگەن ماتىرىياللىرىمىز، يال-
ھۇز يېزىلغان خاتىرىلەردىن ئىبارەت بولۇپلا قالماي، بەلكى سۆزلەپ،
ئېيتىپ بەرگۈچىنىڭ ئۆز ئاھاڭى، ئېيتىش جەريانىدا ئىپادىلىگەن
قىياپىتى، خەلق ئەدەبىيات - سەنئىتىنىڭ پائالىيەت شەكلى ۋە جەريان-
لىرى ھەر خىل ئاپاراتلار ئارقىلىق تولۇق ئېلىنىشى لازىم. بۇنداق
قىلىش كېيىنكى ئىلمىي ئۇسۇلدا رەتلەش خىزمىتىنى تېخىمۇ مول،
تېخىمۇ جانلىق، تېخىمۇ توغرا ماتىرىيال بىلەن تەمىنلەپلا قالماي،
بەلكى ۋە تىنىمىزنىڭ خەلق ئەدەبىيات غەزىنىسىگە قىممەتلىك تۆھپە-
لەرنى قوشىدۇ.

تۆتىنچى بۆلۈم ئەستايىدىل رەتلەش

رەتلەش دېگىنىمىز - ئەمگەكچى خەلقنىڭ ئېغىز ئىجادىيىتىگە
ھۆرمەت قىلىش شەرتى ئاستىدا، تولۇق توپلاپ ئەينەن خاتىرىلەش
ئاساسىدا، بىر قىسىم، نىسبەتەن ياخشى بولغان ئەسەرلەرنى كەڭ
تارقىتىشنى مەقسەت قىلغان ھالدا مۇۋاپىق رەتلەپ، تولۇقلىغاندىن
كېيىن قايتا يېزىپ چىقىشتىن ئىبارەت.
ئېغىزدا تارقىلىپ يۈرگەن خەلق ئەدەبىياتى ئەسەرلىرىنى يازما
ئەسەرگە ئايلاندۇرغاندا، ھامان بەزى ئۆزگىرىشلەر بولىدۇ. ئۇنىڭ
ئاۋالقىسىغا ئوپمۇ ئوخشاش بولۇشى ناتايىن. لېكىن بىز رەتلەش
خىزمىتى جەريانىدا، يېزىق ئارقىلىق، بېكىتىلگەن ئەسەرلەرنىڭ
ئېغىز ئەدەبىياتىغا خاس ئەسلى قىياپىتىنى مۇمكىن قەدەر ساقلاپ
قالىمىز دېسەك، بەزى زىددىيەتلەر كېلىپ چىقىدۇ. بۇ زىددىيەتلەرنى
ھەل قىلىش ئۈچۈن رەتلىگۈچىلەر تارىخىي ماتىرىيالزىملىق پىرىن-
د-

سىپقا ئەمەل قىلىپ، ئەستايىدىل پوزىتسىيە ۋە ئىلمىي ئۇسۇل بويىچە ئىش كۆرۈدىغانلا بولسا شاكىلىنى چىقىرىۋېتىپ، مېغىزىنى ساقلاپ قېلىش، يالغىنىنى چىقىرىۋېتىپ، راستىنى ساقلاپ قېلىش ۋە ئۇنى ئىنچىكىلەپ ئۆزلەشتۈرۈش، ئەسلى ئەسەرنىڭ خۇسۇسىيىتىنى ساقلاش مەقسىدىگە ھەقىقىي رەۋىشتە يەتكىلى بولىدۇ.

ھەر بىر خاتىرە ئارگىنالىنى قايتا رەتلەش ۋە نەشر قىلىش زۆرۈر بولمىمۇ؟ ئاساسى بىرقەدەر ناچار ياكى ئاساسەن شاكالىغا تەۋە بولغان خاتىرە ئارگىنالىنى قالايمىقان تۈزەشتۈرۈۋەرمەسلىك ۋە ئامما ئارىسىغا تارقاقلىق كېرەككى، پەقەت ئۇنىڭ خاتا خەتلەرنى تۈزۈپ، ئىزاھات بېرىشكە تېگىشلىك يەرلىرىگە ئىزاھ چۈشەنچە بېرىپ، ئۇنى ئىچكى ماتېرىيال سۈپىتىدە ئازراق نەشر قىلدۇرۇپ، تەتقىقات خادىملىرىنىڭ ئىشلىتىشىگە تارقىتىپ بېرىشلا كۇپايە.

رەتلەش بىلەن ئۆزگەرتىش ۋە قايتا ئىشلەشنىڭ خاراكتېرى تامامەن ئوخشىمايدۇ. خەلق ئەدەبىياتىنى توپلاش، رەتلەش خىزمىتى بىلەن شۇغۇللىنىدىغان كىشىلەر ئۆز ئەمىلىيىتى داۋامىدا مۇشۇ نەرسىنى قاتتىق پەرقلەندۈرۈشلىرى لازىم، رەتلەشتە خەلق ئىجا-دىيىتىنى ئەسلى قىياپىتى بويىچە ئوتتۇرىغا ئېلىپ چىقىش تەلەپ قىلىنىدۇ. ئۆزگەرتىش دىگەندە خەلق ئىجادىيىتى مەلۇم دەرىجىدە پىششىقلاپ ئىشلەنگەن بولىدۇ. ئۆزگەرتكۈچىلەر ئەسەرنى ئۆز مۇددىئاسى بويىچە ئوتتۇرىغا چىقىرىدۇ. قايتا ئىشلەشتە، خەلق ئەسەرلىرى ئاساسىي تېما قىلىنىپ نۇرغۇن جەھەتلەردىن ئۆزگەرتىلىدۇ. دە، ئاپتورلار ئۇنى ئۆز ئىجادىيىتى سۈپىتىدە ئوتتۇرىغا چىقىرىدۇ. بۇ ئۈچ نۇقتا ئاخىرقى مەھسۇلات (رەسمى ئارگىنال) بىلەن خاتىرە ئارگىنالىنى سېلىشتۇرغاندا، ئۆزگەرتىشنىڭ ئاز-كۆپ بولغانلىغى ۋە شەخسىي ئىجادىي ئەمگەكنىڭ قانچىلىك بولغانلىغى

ئۆز - ئۆزىدىن پەرقلىنىپ چىقىدۇ. ئەسەرلەرنى رەتلىگەندە، خەلق ئېغىز ئەدەبىياتىنىڭ ئەسلى قىياپىتى مۇمكىن قەدەر ساقلاپ قېلىنىشى كېرەك. ئاز - تولا قىسقارتقان، قوشقان ياكى رەتلىگەن تەقدىردىمۇ، ئۇنىڭغا ئىزاھ بېرىش كېرەك. ئەگەر كۆپلەپ قىسقارتىلىپ ياكى قوشۇلۇپ، ئەسەرنىڭ ئاساسىي گەۋدىسىدە ئۆزگىرىش بولسا، ئايرىم مەزمۇنلىرى قايتا يېزىلغان ياكى قوشۇلغان بولسا، ئۇ رەتلەش ئەمەس، بەلكى ئۆزگەرتكەنلىك بولىدۇ. خەلق ئەسەرلىرىدىن ئاز - تولا ئېلىپ، قايتىدىن قۇراشتۇرۇپ، يېڭى ئەسەرگە ئايلاندۇرۇلغان، پېرسۇناژلار، ۋەقەلىك ئۆزگىرىشى چوڭ بولغان، ھەتتا ئاساسىي تېمىسىدىمۇ ئۆزگىرىش بولغانلىرى قايتا ئىجات قىلغانلىق بولىدۇ. شۇنى ئوچۇق ئېيتىپ قويۇشقا توغرا كېلىدۇكى، بىز يازغۇچى، سەنئەتكار ۋە كەڭ ئەدەبىيات - سەنئەت خىزمەتچىلىرىنىڭ خەلق ئەدەبىياتىنى ئاساسىي تېما قىلىپ، ئۇنى ئۆزگەرتىشكە، قايتا ئىجات قىلىشقا قارشى تۇرمايمىز، بەلكى مۇشۇنداق قىلىشنى زور كۈچ بىلەن قوللاپ - قۇۋۋەتلەيمىز. چۈنكى، مۇشۇنداق ئۆزگەرتىلگەن ۋە قايتا ئىجات قىلىنغان ئەسەرلەر يەنىلا ئېلىمىزنىڭ ئەدەبىيات - سەنئەت باغچىسىدا ئۆزگىچە ئېچىلغان بىر گۈل بولۇپ، كەڭ ئاممىنىڭ قىزغىن ئالقىشىغا ئېرىشمەكتە. ئېلىمىزدە مۇشۇ خىزمەت بىلەن شۇغۇللىنىدىغان سەنئەتكارلار تولمۇ كەم بولۇۋاتىدۇ. لېكىن بىز ئۆزگەرتىلگەن ياكى قايتا ئىجات قىلىنغان ئەسەرلەر (ھەتتا توقۇلغان) نى رەتلەنگەن خەلق ئەدەبىياتى ئەسىرى دەۋالدىغان غەيرى ئىلمىي پوزىتسىيىگە قەتئىي قارشى تۇرىمىز.

رەتلەشكە كىرىشىشتىن بۇرۇن، ئالدى بىلەن ئەسلى خاتىرە ئارگىمىنى ۋە شۇنىڭغا ئالاقىدار بارلىق ماتېرىياللارنى ئەستايىدىل تەتقىق قىلىپ، كۆڭۈلدە سان تۇرغۇزۇش كېرەك. خاتىرە ئارگىمىنىڭ ئەمىلىيىتىنى ئاساس قىلىپ، تەھلىل قىلىش، سېلىشتۇرۇش ۋە

ئەستايىدىل پىكىر يۈرگۈزۈش ئارقىلىقلا، ئاندىن قايسى ئەسەرنىڭ ئاساسى ياخشى، قايسى ئەسەرنىڭ ئاساسى ناچار ئىكەنلىكىنى، قايسى جايلارنىڭ ئەڭ ئىسىل، قايسى جايىدا مەسىلە بارلىغىنى، قايسى جايلارنىڭ ئارتۇق، قايسى جايلارنىڭ كەمتۈك ئىكەنلىكىنى ئايدىڭلاشتۇرۇۋالغىلى بولىدۇ. شۇنداق قىلغاندا، مىڭمىزدە كوناكىرىت بىر رەتلەش لايىھىسى شەكىللىنىدۇ. دە، رەتلەش ئىشىمۇ ئاسانغا چۈشىدۇ. ئاساسى تېما ۋە قۇرۇلمىسىنى ئويلىنىش بىلەن بىر ۋاقىتتا، سۆز ئۇسلۇبىغىمۇ دىققەت قىلىش كېرەك. خەلق ئەدەبىياتىنىڭ جانلىق، ئوبرازلىق، راۋان تىلغا ئىگە بولۇشتەك ئالاھىدىلىكىنى ساقلاپ قېلىش - رەتلەش خىزمىتىدە مۇۋەپپەقىيەت قازىنىشنىڭ ئاچقۇچى.

ئومۇمەن ئېيتقاندا، رەتلەش ئۇسۇلى مۇنداق 3 خىل بولىدۇ. بىرىنچىسى، مۇستەقىل رەتلەش دەپ ئاتىلىدۇ. بۇنىڭدا خاتىرە ئارگىنال پەقەت بىرلا نۇسخا بولغان ھەمدە ئۇنىڭ ئاساسىمۇ ناھايىتى ياخشى بولغان بولىدۇ. ئۇنى يېزىق جەھەتتىن ئازراقلا رەتلەپ، باشقا جەھەتتە ئۆزگەرتىشىمۇ بولىدۇ. بۇ ئۇسۇل خاتىرە ئارگىنالنىڭ باش ئايىغى مۇكەممەل، سۈپىتى بىرقەدەر ياخشى، ئەسەرمۇ بىرقەدەر مۇقىملاشقان بولىدۇ. بۇ چۆچەك، قوشاق، تەمسىل قاتارلىق قىسقا-قىسقا خەلق ئەدەبىياتى ئەسەرلىرىگە مۇۋاپىق كېلىدۇ.

ئىككىنچىسى، ئومۇملاشتۇرۇپ رەتلەش دەپ ئاتىلىدۇ. بۇ ئۇسۇل رەتلىگۈچىنىڭ قولىدا ئوخشاش تېمىدىكى ئەسەردىن بىرنەچچە نۇسخا بولغان، لېكىن بۇ ئەسەرلەرنىڭ ھەرقايسىسىنىڭ ئۆز ئالدىغا ئارتۇقچىلىغى ياكى كەمچىلىكى بولۇپ، ئۇنىڭ بىرسىنىلا رەتلەش بىلەن بۇ ئەسەرنىڭ گۈزەل قىياپىتىنى تولۇق ئىپادىلەپ بەرگىلى بولمايدىغان ئەھۋالدا قوللىنىلىدۇ. يەنى شۇلارنىڭ ئارىسىدىن

مۇكەممەلەرەك بولغان بىر - ئەككى نۇسخىنى ئاساسىي نۇسخا قىلىپ، باشقا نۇسخىلارنىڭ ئارتۇقچىلىقى ئارقىلىق ئاساسىي نۇسخىنىڭ يېتەرسىزلىكى تولۇقلىنىدۇ. بۇ خىل رەتلەش ئۇسۇلى بىرقەدەر مۇرەككەپ بولىدۇ. شۇڭا ئېھتىياتچانلىق بىلەن ئىش كۆرۈش كېرەك. ئالدى بىلەن ئوخشاش بولمىغان ھەرقايسى نۇسخىلارنى قايتا - قايتا سېلىشتۇرۇپ، ئۇلاردىكى ئارتۇقچىلىق، كەمچىلكەلەرنى تېپىپ چىقىش، ئاندىن كېرەكلىك جايلارنى ئۈزۈپ ئېلىپ، قۇراشتۇرۇشقا كىرىشىش كېرەك. ئۇلاردىكى ئارتۇقچىلىقلارنى مۇمكىن قەدەر بىر نۇسخىغا يىغىنچاقلاش لازىم. ئۇنىڭدىن باشقا جۈملە سۆزلەرنى سىلىقلەش - يۇمشىتىش ئىشىنى ئوبدان ئىشلەپ، ئەسەرنى باشتىن - ئاخىر بىردەكلىككە ئىگە قىلىپ، قىلچە چاندۇرۇپ قويما - لىق لازىم. بۇ ئۇسۇل پەقەت پېرسۇناژلىرى بىلەن ۋەقەلىكلىرى ئوخشاش بولۇپ قىسمەن سىيۇژىتلار ئوخشاشمايدىغان ئەسەرلەرنى رەتلەشتە قوللىنىلىدۇ. نۇرغۇن ئىپىك داستانلار، شەخسلەر ھەققىدە - دىكى رىۋايەتلەر ۋە خەلق ئارىسىدىكى خىيالىي ھىكايىلەرنىڭ كۆپىنە - چىسىدە مۇشۇ ئۇسۇل قوللىنىلىدۇ. ئەگەر سىيۇژىتتىكى پەرق ناھايىتى چوڭ بولۇپ، ھەرقايسى ئۆزىگە خاس ئالاھىدىلىكلەرگە ئىگە بولغان بولسا، ئايرىم - ئايرىم رەتلەنسۇمۇ بولىدۇ. ئۇنى زورمۇ - زور يۇغۇرۇش ھاجەتسىز.

ئۈچىنچى خىل ئۇسۇل - ئاساسەن شاكىلىنى چىقىرىپ تاشلاش ئارقىلىق رەتلەش ئۇسۇلى. بۇ خىل ئۇسۇل مېغىزى بىلەن شاكىلى ئارىلىشىپ كەتكەن، بەلكى ئۇنىڭ مېغىز قىسمى ناھايىتى يۇقۇرى قىممەتكە ئىگە بولغان ھەمدە نەشر قىلىش زۆرۈرىيىتى تۇغۇلغان ئەسەرلەردە قوللىنىلىدۇ.

بەزى خەلق ئەدىبىياتى ئەسەرلىرىدە، ھۆكۈمران سىنىپلارنىڭ ئىدىيەۋى تەسىرى، دەۋر چەكلىمىسى ۋە دىخانلار سىنىپىنىڭ

ئۆزىدىكى ئاجىزلىقلار تۈپەيلىدىن بىر قىسىم شاكالغا تەۋە مەزمۇنلار كۆرۈلىدۇ. لېكىن ئەسەرنىڭ ئومۇمى قىياپىتىدىن قارىغاندا پايدىلىنىدىغان جايى كۆپ بولىدۇ. ياكى مېغىز قىسمى شاكال قىسمى بىلەن يېپىلىپ قالغان بولىدۇ. بۇنداق ئەسەرلەرنى «ئوپىراتسىيە» قىلىپ، ئۇنىڭ شاكاللىرىنى چىقىرىپ تاشلاپ، يېزىق جەھەتتە ئازراقلا كۈچ سەرىپ قىلسا، يەنىلا ياخشى ئەسەر بولۇپ چىقىدۇ. بىراق بۇ خىل ئەسەرلەرنى رەتلەشتە تېخىمۇ ئېھتىياتچان بولۇش كېرەك. بۇنىڭدا بىرىنچىدىن مېغىزى بىلەن شاكىلىنى ئېنىق تونۇش كېرەك. ئىككىسىنى ئۆزئارا ئارىلاشتۇرۇۋېتىشكە بولمايدۇ. ئىككىنچىدىن «ئوپىراتسىيە» نى ناھايىتى ئىنچىكىلىك بىلەن ئىشلەپ، ئەسلى ئەسەرنىڭ نادىر جايلىرى بىلەن ئەقىلگە مۇۋاپىق جايلىرىنى مۇمكىن قەدەر ساقلاپ قېلىش كېرەك. قالمايىقان قىسقارتىش ياكى خالىغانچە قوشۇپ قويۇشقا بولمايدۇ.

مەيلى يۇقۇرقى رەتلەش ئۇسۇلىنىڭ قايسى بىرى قوللىنىلمىسۇن، قوشۇشقا، ئېلىۋېتىشكە ۋە ئۆزگەرتىشكە بولىدىغان قىسمى ئومۇمەن مۇنۇ تۆت مەزمۇندىن چەتنەپ كەتمەيدۇ. (1) روشەن ھالدىكى فېئوداللىق خۇراپى ئىدىيىلەرنى، شەھۋانى، پەسكەش، چاكىنا تەسۋىرلەرنى چىقىرىپ تاشلاش؛ (2) ھۆكۈمران سىنىپلار ۋە فېئودال ئەدىپلەر تەرىپىدىن بۇرمىلانغان جايلىرىنى ئۆزگەرتىپ، خەلق ئەدىبىياتىنىڭ ئەسلى قىياپىتىنى ئەسلىگە كەلتۈرۈش؛ (3) ئېيتىپ بەرگۈچىلەرنىڭ ئەستە قالدۇرۇشىدا كۆرۈلگەن بەزى خاتالىقلار تۈپەيلىدىن كېلىپ چىققان مەنتىقىگە ئۇيغۇن بولمىغان جايلىرىنى ئۆزگەرتىپ، كەمتۈك جايلىرىنى تولۇقلاپ، ئۇنى يەنىمۇ مۇكەممەلەشتۈرۈش؛ (4) تىل جەھەتتە تىل خۇسۇسىيەتلىرىنى ساقلاپ قېلىش ۋە تىلى جانلىق بولۇش شەرتى ئاستىدا تولمۇ ئاز ئۇچرايدىغان يەرلىك شىۋىلەرگە تەۋە سۆز-ئىبارىلەرنى ئۆزگەرتىش. بۇ

تۆت تەرەپ، ھەرقانداق ژانېردىكى خەلق ئەدەبىياتى ئەسەرلىرىنى رەتلەشكە ئوخشاشلا مۇۋاپىق كېلىدۇ. «مىڭ جياڭ نۇي» نىڭ ھىكايىسى ⑩، «قارا بۆرىنىڭ ھىكايىسى» ⑦، «ئىگىلىگەن ئوغاق» ⑧ «جاڭ نىڭ قۇش ئېتىشى ۋە لى نىڭ بېلىق تۇتۇشى» ⑨ قاتارلىق چۆچەكلەر؛ «شەنپېي خەلق ناخشىلىرى توپلىمى»، شاڭخەي خەلق ئەدەبىياتى تەكشۈرۈش گۇرۇپپىسى توپلاپ رەتلىگەن لىرىكىلىق داستان «ياتلىق بولۇش يىغىسى»، يۈننەن ئۆلكىلىك مىللى خەلق ئەدەبىياتى تەكشۈرۈش بويىچە ئۇيۇشتۇرۇلغان دېفۇڭ تەكشۈرۈش ئەتىرىدى توپلاپ تەرجىمە قىلغان ۋە رەتلىگەن دەيزۇ داستانى «ئېيىڭ بىلەن ساڭلو» قاتارلىقلارنىڭ ھەممىسى رەتلەش خىزمىتى داۋامىدا پايدىلىنىشقا ئەرزىيدىغان ئەسەرلەردۇر.

قىسقىسى، رەتلەنگەن ئەسەرلەردە، «4 نى ئۆزگەرتمەسلىك» تەلەپ قىلىنىدۇ. يەنى، ئەسلى ئەسەرنىڭ ئاساسىي ئىدىيىسىنى ئۆزگەرتمەسلىك، ئەسلى ئەسەرنىڭ ئاساسىي ۋەقەلىكلىرى بىلەن قۇرۇلمىسىنى ئۆزگەرتمەسلىك، ئەسلى ئەسەرنىڭ ژانېرىنى ئۆزگەرت-مەسلىك، ئەسلى ئەسەرنىڭ بەدىئىي ئالاھىدىلىكى بىلەن تىل ئۇسلۇبىنى ئۆزگەرتمەسلىك، مۇشۇ 4 تەلەپ تىرىشىپ ئىشقا ئاشۇ-رۇلسا، ئاندىن رەتلەش خىزمىتى ئېھتىياتچانلىق بىلەن ئېلىپ بېرىلغان بولىدۇ. مانا بۇ ھەقىقىي ئىلمىي پوزىتسىيە.

خەلق ئەدەبىياتى بىر خىل تىل سەنئىتى سۈپىتىدە، يازغۇچىلار-نىڭ يازما ئەدەبىياتى بىلەن قىسمەن ئورتاق ئالاھىدىلىكلەرگە ئىگە، لېكىن جەمئىيەت، تارىخ، سىنىپ، مۇھىت قاتارلىق كۆپ خىل سەۋەپلەر تۈپەيلىدىن، بۇ ئىككى خىل ئەدەبىيات يازغۇچىلارنىڭ سالاھىتى، ئىپادىلەش ۋاستىسى، تارقىلىش جەريانى قاتارلىق جەھەت-لەردە ناھايىتى زور دەرىجىدە پەرقلىنىپلا قالماستىن، بەلكى ئەسەر-نىڭ ئىدىيەۋى مەزمۇنى، بەدىئىي شەكلى، ئىپادىلەش ئۇسۇلى،

تىل ئۇسلۇبى قاتارلىق جەھەتلەردىمۇ ناھايىتى كۆپ پەرقلىنىدۇ. خەلق ئەدبىياتىنى توپلاش - رەتلەش خىزمىتى بىلەن شۇغۇللانغۇچى كىشى، خەلق ئەدبىياتى بىلەن يازغۇچىلار ئەدبىياتىدىكى ئورتاق-لىقنى بىلىپلا قالماستىن، بەلكى خەلق ئەدبىياتىدىكى خاسلىقنى تېخىمۇ ئوبدان بىلەۋېلىپ، ئادەتتىكى ئەدبىيات نەزىرىيىسى ۋە ھازىرقى زامان شېئىر، ھىكايە، سەھنە ئەسەرلىرىنىڭ تەسىرىگە ئۇچرىماسلىقى لازىم. شۇنداق قىلغاندىلا، رەتلەش خىزمىتى ساغلام راۋاجلىنىش ئىمكانىيىتىگە ئېرىشەلەيدۇ.

مەسىلەن، خەلق ناخشىلىرىدىكى مەنا، تىل جەھەتتىكى ئوخشاش-لىق ياكى ئوخشىشىپ كېتىدىغان جۈملە ۋە ئابزاسلار بىر ئەسەردىلا قانۇنىيەتلىك ھالدا بىرنەچچە قېتىم تەكرارلىنىدۇ. قەدىمقى زاماندا، بۇنىڭ ئۆزىگە خاس ئىجتىمائى ۋە پىسخىك سەۋەپلىرى بار ئىدى. بۇ خىل تەكرارلاش ئەڭ ئاۋال تۇرمۇشتىكى بىر خىل ئېھتىياج (مەسىلەن، ئەمگەكنىڭ رېتىملىك بولۇش ئېھتىياجى) دىن كېلىپ چىققان ئىدى، كېيىنچە ئۇ بارا-بارا بىر خىل بەدىئىي ماھارەت، ئىستىتىكىلىق قاراش ھەتتا ئىستىتىكىلىق پېرىنسىپ بولۇپ شەكىللەندى. يىزۇلارنىڭ لىرىكىلىق خەلق داستانى «بىر نەۋرە سىڭلىم» دا يىڭتىنىڭ بىر نەۋرە سىڭلىسىنى سېغىنىپ قايتا-قايتا ئېيتقان كۈيلىرى، ئەمىلىيەتتە ئۇنىڭ كۆز ئالدىدىكى بارلىق مەنزىرىگە قويۇق ھىسسىيات تۈسى بەخش ئېتىپ، جەمئى «مەنزىرە تىلى» نى «ھىسسىيات» تىلىغا ئايلاندۇرۇپ باش قەھرىماننىڭ چوڭقۇر سېغىنىش ئىچىدىكى ھىسسىياتنى تولۇق ئىپادىلەپ بەرگەن. كىشىلەر ئۇنى چېچىلاڭغۇ، تەكرار ھىس قىلىش ئۇ ياقتا تۇرسۇن، ئەكسىچە كەيپىيات جەھەتتە ئىنتايىن تەسىرلىنىدۇ. ئەمما بەزى رەتلىگۈچىلەر ئۇنىڭ تەكرار - ئوخشاش مىسرالارنى يىغىنچاقلىغان، قوشۇۋەتكەن ھەتتا قىسقارتىپ ئېلىۋەتكەن ئەھۋاللارمۇ كۆرۈلگەن ئىدى. بۇ

ئادەتتىكى ئەدبىي-سەنئەت نەزىرىيىسىنىڭ ئاسارىتىگە ئۇچرىغانلىق تۈپەيلىدىن، خەلق ئەدبىياتىنىڭ ئۆزگىچە بەدىئىي ماھارىتىنى تاشلاپ قويغانلىق. بۇنىڭدىن ئىبرەت ئېلىش لازىم.

رەتلەش ئىشىغا ئەڭ چوڭ كاشلا بولغىنى «سول» ئىدىيىسىنىڭ تەسىرى ئاستىدا پەيدا بولغان سۈيىئىستىمالچىلىق خاھىشى. ئۇ قەدىمقىنى بۈگۈن ئۈچۈن خىزمەت قىلدۇرۇش پىرىنسىپىنى ئاددىلاش-تۈرۈۋېتىش، تارايتىۋېتىش، چاكىنلاشتۇرۇۋېتىشتە مەركەزلىك ھالدا ئىپادىلىنىپ، خەلق ئەدبىياتى ئەسەرلىرىنىڭ چىنلىغىنى بۇزدى.

«قەدىمقىنى بۈگۈن ئۈچۈن خىزمەت قىلدۇرۇش» نىڭ ئەسلى مەنىسى تارىختىكى مەدىنى مىراسلارغا تەنقىدىي ئاساستا ۋارىسلىق قىلىپ، سوتسىيالىستىك مەدىنىيەت ئىشلىرىمىزنى تېخىمۇ زور تەرەققىياتقا ئېرىشتۈرۈشكە پايدا يەتكۈزۈشتىن ئىبارەت. قەدىمقىنى بۈگۈن ئۈچۈن خىزمەت قىلدۇرۇشتىكى «خىزمەت قىلدۇرۇش» دىگەننى بەزى يولداشلار چۈشەنگەندەك ئۇنداق تار مەنىدە چۈشەنمىشكە ئەسلا بولمايدۇ. ئۇ ئەقەللىسى، بۇرۇنقى جەمىيەتنى، مەدىنىيەتنى، ئىدىيىنى بىلىش؛ بۈگۈنكى خەلق ئاممىسىنى مەلۇم دەرىجىدە تەربىيەلەش ۋە خىزمەتلىرىمىزگە ئەينەك بولۇشتىن ئىبارەت ئۈچ رولنى - ئۈچ تەرەپنى ئۆز ئىچىگە ئېلىشى لازىم.

ئەگەر ئۇ ئاددىلاشتۇرۇلۇپ نۆۋەتتىكى سىياسى ھەرىكەت ۋە بەزى سىياسەتلەرگە بىۋاسىتە خىزمەت قىلدۇرۇلغاندىلا ئاندىن قەدىمقىنى بۈگۈن ئۈچۈن خىزمەت قىلدۇرغانلىق بولىدۇ، دەپ قارالسا، ئۇ ھالدا «خىزمەت قىلدۇرۇش» قا مۇمكىن بولىدىغانلىرى بەكمۇ ئازلاپ كېتىشى مۇمكىن. ئەنئەنىۋى خەلق ئەدبىياتىغا ھازىرقى جەمىيەتتە - مىزدىكى سىياسى، قانۇن، ئەخلاق، پەزىلەت. ئۆرپ-ئادەت ۋە ئىدىيە ئۆلچىمى بويىچە ئۆلچەم ۋە تەلەپ قويۇلۇپلا قالماي، بەلكى ئەنئەنىۋى خەلق ئەدبىياتى ئەسەرلىرى مۇشۇ ئۆلچەم بىلەن

قىسقارتىلسا ۋە پىششىقلاپ ئىشلەنسە ياكى خەلق ئەدەبىياتىنىڭ ئەسلى قىياپىتىگە سادىق بولۇش «كونسېرۋاتىپلىق قىلغانلىق» دەپ قارىلىپ، بىر مەھەللىك سىياسى ۋە زېمىن ماسلىشىش خەلق ئەدەبىياتىنى رەتلەشنىڭ بىر پىرىنسىپى قىلىنسا، ئۇ تارىخىي ماتېرىيال-زىملىق روھقا تېخىمۇ خىلاپلىق قىلغانلىق بولىدۇ.

بۇرۇنقى دەۋرلەردە مەيدانغا كەلگەن نۇرغۇن خەلق ئەدەبىياتى بۈگۈنكى جەمئىيەتتىمىزدىكى ئىجتىمائىي ھادىسە ۋە روھىي ھالەتلەر بىلەن تولمۇ ئوخشاش بولمىغان ئىجتىمائىي ھادىسە ۋە روھىي ھالەتلەرنىڭ مەھسۇلىدۇر، ئۇنىڭدا ئەكس ئەتتۈرۈلگەن ئىجتىمائىي نۇقتىئىنەزەرلەر جۈملىدىن سىياسى، ئىقتىساد، ئۆرپ-ئادەت، ئەدەب-ئەخلاق ھەمدە ئەينى زاماندىكى كىشىلەرنىڭ ھىسسىياتى، غايىسى ۋە ئارزۇ-ئۈمىتلىرى بىزنىڭ بۈگۈنكى كۈندىكى كىشىلەرنىڭ ئەھۋالىغا بەكمۇ ئوخشىمايدۇ. ھەتتا تامامەن ئۇنىڭ ئەكسىچە. ئالايلىق، چۆچەك، رىۋايەت، داستانلاردا كۆپ ھاللاردا ئاكسى سىڭلىسى بىلەن توي قىلىدىغان، بىر باتۇر بىرقانچە خوتۇن ئالىدىغان، ھايۋاناتلار ئادەمگە، ئادەملەر ھايۋانغا ياكى تاغ-دەريالارغا ئايلىنىپ قېلىشقا ئوخشاش ئاجايىپ-غارايىپ ۋەقەلەر بولىدۇ. بۇلار ئادەتتىكى كىشىلەرنىڭ نەزىرىدە بەزىلىرى مۇمكىن بولمايدىغان، بەزىلىرى قانۇنغا خىلاپ كېلىدىغان، تامامەن چۈشىنىكسىز، بىمەنا ئىش بولۇپ ھېساپلىنىدۇ. ھالبۇكى، بۇ ئەسەرلەر بارلىققا كەلگەن ۋە تارقالغان قەدىمقى جەمئىيەتتە بولسا، شۇ چاغدىكى كىشىلەرنىڭ ئىدىيىسىدە ئۇلار رىيال (بەزىلىرى ئوبېكتىپ جەھەتتىكى رىياللىق، بەزىلىرى روھىي جەھەتتىكى رىياللىق) ئىش بولۇپ، ئەقىلگە مۇۋاپىق دەپ تونۇلغان. بىزدە بەلگىلىك ئىپتىدائىي مەدەنىيەت تارىخى، چۆچەك-كىشۇناسلىق بىلەن ئېتنوگرافىيەنى سېلىشتۇرالايدىغان پەننىي ساۋات بولۇپ، كالىمىز بەلگىلىك تارىخىي

ماتىرىيالنىم نەزىرىيىسى بىلەن قوراللانغان بولسا ئىدى، ئۇ ھالدا بۇلارنىڭ ھەممىسىنى چۈشىنىشىمىز تەسكە چۈشمىگەن بولاتتى. ھالبۇكى، بىزنىڭ بەزى يولداشلىرىمىز خەلق ئەدەبىياتى ئەسەر-لىرىنى رەتلەنگەندە، ئۇنى ھازىرقى جەمئىيەتىمىزدىكى ئىدىئولوگىيە ياكى مۇئەييەن دەۋردىكى تەشۋىقات خىزمىتىنىڭ ئېھتىياجىغا ئۇيغۇن-لاشتۇرۇش ئۈچۈن ئۇنى سۈبېكتىپ ھالدا قىسقارتىپ، مەزمۇن قوشۇپ، ئۆزگەرتىپ ياكى ئۆستۈرۈپ، ئۇنى قەدىمقى بىلەن بۈگۈنكى ھەمكارلاشقان، بۈگۈنكىگىمۇ، قەدىمقىمۇ ئوخشىمايدىغان بىر خىل «يېڭى تىپتىكى بەدىئى ئەسەر»گە ئايلاندۇرۇپ قويۇۋاتىدۇ، بۇنداق «بەدىئى ئەسەر»نىڭ ئاممىغا بولغان تەرىپىيۋى رولىنىڭ زادى قانچىلىك چوڭ بولىدىغانلىغىغا بىز بىر نىمە دىيەلمەيمىز. شۇنىسى مەلۇمكى، ئۇ ئۆزىنىڭ خەلق ئېغىزدا ئىجات قىلغان چاغدىكى ئەسلى قىياپىتىنى ئاللىقاچان يوقاتقانلىغى ئۈچۈن، ئۇنىڭ ئىلمىي ماتىرىيال بولۇش قىممىتى ئېھتىمال بەكمۇ ئاز، بەكمۇ ئاز قالغانلىغىدا شەك يوق. قىسقىسى «قەدىمقىنى بۈگۈن ئۈچۈن خىزمەت قىلدۇرۇش پىرىنسىپىنى خەلق ئەدەبىياتى خىزمىتىگە تەدبىق قىلىشقا بولىدۇ بەلكى تەدبىق قىلىش لازىم. شۇنىسى باركى، بىز ئۇنى ماركسىزم-نىڭ جەمئىيەت، تارىخ، تەلىم-تەربىيە، ئەدەبىي-سەنئەت توغرىدا بىر قاتار نۇقتىئىنەزەر ۋە نەزىرىيىلىرى بىلەن بىرلەشتۈرۈپ چۈشىنىشىمىز، «خىزمەت قىلدۇرۇش» دىگەن سۆزنى ئەتراپلىغىراق، چوڭقۇرراق، توغرىراق چۈشەنگىنىمىز تۈزۈك.

ئاخىرىدا شۇنىمۇ ئېيتىپ قويۇشىمىز لازىمكى، ئىلمىي ئۇسۇلدا رەتلەنگەن خەلق ئەدەبىياتى ئەسەرلىرىنىڭ ھۆججەت قىممىتى بولۇش بىلەن بەدىئى قىممىتىمۇ بولىدۇ. بۇ ئىككىلىسى تامامەن بىرلىككە كەلگەن ياكى بىرلىككە كېلىشكە ئاز قالغان بولىدۇ. بىز خەلق ئەدەبىياتى ئەسەرلىرىنىڭ چىنلىغىنى جەزمەن ساقلاش ئاساسىدا

توپلاش ۋە رەتلەش خىزمىتىنى ئىلمىي، ساغلام يول بىلەن ئالغا
يۈكسەلدۈرۈشىمىز لازىم.

ئىزاھلار:

- ① «ئەدەب خاتىرىلىرى، ۋاڭلىق تۈزۈملىرى».
- ② «خەن مەلۇماتلىرى، ئەدەبىي - سەنئەت تەزكىرىلىرى».
- ③ «بېيجىڭ داشۆ كۈندىلىك ژورنىلى» 1918 - يىلى 2 - ئاينىڭ 1 -
كۈنى.
- مەزكۇر «نزامنامە»، «قوشاق» ھەپتىلىك ژورنىلىنىڭ 1 - سانىدا ئېلان
قىلىنغان. شۇ چاغدا بەزى ماددىلىرىغا ئۆزگەرتىش كىرگۈزۈلگەن. مەسىلەن،
«بىر جايدا قوللىنىلغان ئاممىباپ سۆزلەر (ماددىسى) بىر يەردە قوللىنىلغان
ئاممىباپ سۆزلەرنىڭ تاۋۇشى بولۇپ، خېتى بولمىسا، ھەممىسى ئېلىپبەلىك
تامغىلار ياكى رىم ھەرپى بىلەن ۋە ياكى خەلقارالىق تاۋۇش بەلگىسى بىلەن
ئېنىق ۋە تەپسىلى ئىزاھلىنىشى لازىم» دەپ ئۆزگەرتىلگەن.
- ④ «قوشاق» ھەپتىلىك ژورنىلىنىڭ نەشرىگە بېغىشلانغان سان، 1922 -
يىلى 12 - ئاينىڭ 17 - كۈنى.
- ⑤ خې چىفاڭ «رىياللىزم توغرىسىدا» شاڭخەي ئەدەبىي - سەنئەت نەش-
رىياتىنىڭ 1959 - يىلى 6 - ئايدىكى يېڭى سانى.
- ⑥ جاڭ سەيجىن توپلاپ رەتلەنگەن: «بېيجىڭ خەلق رىۋايەت، ھىكا-
يىلىرى ماتىرىياللىرى» بىرىنچى قىسىم. جۇڭگو خەلق ئەدەبىياتى تەتقىقات
جەمئىيىتى، بېيجىڭ ئەدەبىيات - سەنئەتچىلەر بىرلەشمىسى بىرلىكتە تۈزگەن.
1960 - يىلى 6 - ئاي.
- ⑦ گوۋەنچۈەن: «چوڭ قارا بۆرە ھىكايىسى» شاڭخەي يادۇڭ كۈتۈپخا-
نىسى، 1929 - يىلى.
- ⑧ دوڭ جۈنلۈن توپلىغان «بۇغداي خىلىنى تارقىتىش». خەلق
ئەدەبىياتى نەشرىياتى 1952 - يىلى نەشرى.
- ⑨ سۇڭ خەننىڭ توپلاپ رەتلەنگەن «خەلق ئەدەبىياتى» نىڭ 1957 -
يىللىق 9 - سانىدا ئېلان قىلىنغان.

بەشىنچى باب ئەپسانە ۋە رىۋايەت

بىرىنچى بۆلۈم ئەپسانە

1. ئەپسانىنىڭ مەزمۇنى، مەيدانغا كېلىشى ۋە تارقىلىشى قەدىمقى زامانلاردا پەيدا بولغان ئەپسانە، خەلق ئەدەبىياتى غەزىنىسىدىكى زور بايلىقلارنىڭ بىرى بولۇپ ھىساپلىنىدۇ. ئەپسانە خەلق ئەدەبىياتى مەنبەلىرىنىڭ بىرى سۈپىتىدە، ئەمگەكچى خەلق ئەزەلدىن ئىنسانىيەتنىڭ مەنئۇى بايلىغىنىڭ بەرپا قىلغۇچىسى ئىكەنلىكىنى ئىسپاتلايدۇ، شۇنداقلا خەلق ئەدەبىياتى ئۆزىنىڭ مەيدانغا كېلىشى بىلەنلا خەلقنىڭ ھاياتى ۋە تارىخى بىلەن زىچ مۇناسىۋەتلىك ئىكەنلىكىنى ئېچىپ بېرىدۇ.

ئەپسانىلەر ئاجايىپ - غارايىپ خىيالىي پىكىرلەر بىلەن تولغان بولۇپ، ئۆزىگە خاس ئالاھىدىلىككە ئىگە بىر خىل ئاڭ شىكەتەي، ئۇزۇندىن بۇيان ئەدەبىيات، تارىخ، پەلسەپە، ئىجتىمائىي شۇناسلىق ۋە دىندىن ئىبارەت ھەرقايسى ساھەلەردىكى تەتقىقاتچىلار ئەپسانىگە قارىتا تۈرلۈك چۈشەنچىلەرنى بېرىپ، ھەر خىل ئېقىملار بارلىققا كەلگەن ئىدى. تەبىئەتپەرەسلەرچە، ئەپسانە قەدىمقى ئىنسانلارنىڭ تەبىئەت دۇنياسىغا بولغان نەزىرى جەھەتتىكى ۋە تەسەۋۋۇر قىلىشىدىكى ئىزلىنىشى؛ تارىخشۇناسلارچە بولسا، ئەپسانە ئەينى تارىخنىڭ ھەقىقىي خاتىرىسى؛ ئىجتىمائىي شۇناسلارچە بولسا، ئەپسانە ئەينى زاماندىكى ئىجتىمائىي ئۆزۈپ - ئادەتلەر ۋە دىن مۇراسىملىرى

بىلەن زىچ مۇناسىۋەتلىك نەرسە؛ ئىنسانىيەت تەرەپدارلىرىچە بولسا، ئەپسانە ئىپتىدائى چوقۇنۇشنىڭ قالدۇغى. بۇ ئېقىملار ئوخشاش بولمىغان دەرىجىدە ئەپسانىنىڭ بەزى بىر كۆرۈنۈشىنى ياكى ئالاھىدىلىكىنى چۈشەندۈرگەن بولسىمۇ، لېكىن بۇلارنىڭ ھىچ قايسىسى ئەپسانىگە نىسبەتەن ئومۇمىي يۈزلۈك، ماھىيەتلىك، توغرا ئۇقۇم بېرەلمىگەن.

دىئالېكتىك ماتىرىيالىزىم ۋە تارىخىي ماتىرىيالىزىم بىزنىڭ ئەپسانىلەرنى توغرا چۈشىنىشىمىزنى ئىلمىي قورال بىلەن تەمىنلىدى. ماركس مۇنداق دەپ كۆرسىتىدۇ: «ھەرقانداق ئەپسانە، تەسەۋۋۇر ئارقىلىق ۋە تەسەۋۋۇردىن پايدىلىنىپ تەبىئەت كۈچىنى بوي سۈن-دۈرىدۇ، تىزگىنلەيدۇ ۋە ئوبرازلاشتۇرىدۇ.» ئەپسانە — «خەلقنىڭ خىيالى ئارقىلىق بىر خىل ئاڭسىز بەدىئىي پىششىقلاپ ئىشلەشتىن ئۆتكەن تەبىئەت ۋە ئىجتىمائىي فورمىنىڭ ئۆزى.» ماركسنىڭ بۇ ھۆكۈمى ئەپسانىنىڭ ماھىيىتىنى ئېچىپ بەردى؛ ئەپسانىنىڭ باشقا ئاڭ شىكەتەيلەر بىلەن بولغان ئورتاقلىقى ۋە پەرقىنى روشەن ئايدىڭ-لاشتۇردى. ئەپسانە — خەلق ئەدەبىياتىنىڭ بىر خىل شەكلى، ئۇ، قەدىمقى خەلق ئىجات قىلغان، تەبىئەتنى، ئىنسان بىلەن تەبىئەت-نىڭ مۇناسىۋىتىنى ۋە ئىجتىمائىي شىكەتەيلەرنى ئەكس ئەتتۈرىدىغان، يۈكسەك خىيالىي تۈس ئالغان چۆچەكلەر.

ھەممە مىللەتلەر ئۆزلىرىنىڭ بالىلىق دەۋرلىرىدە ئازدۇر-كۆپتۈر ئەپسانە ھاسىل قىلغان. مانا بۇ ئەمىلىي پاكىتتىن ئەپسانىنىڭ بارلىققا كېلىشىدە رىيال ئاساس ۋە ئىدىيىۋى ئاساس بولغانلىغى چىقىپ تۇرىدۇ.

ئەپسانىنىڭ بارلىققا كېلىشى ئىپتىدائى ئىنسانلارنىڭ ھايات ئۈچۈن تەبىئەتكە قارىتا قىلغان كۈرەشلىرى بىلەن زىچ مۇناسىۋەت-لىك. ئەينى ۋاقىتتا ئىشلەپچىقىرىش سايمانلىرى ئىنتايىن ئاددىي

بولۇپ، ئۆزگىرىشچان تەبىئەت كۈچى ئىنسانلارغا جىددى تەھدىت
سالغان ئىدى. قەھرىتان سوغاق، تومۇز ئىسسىقلار، بوران، يامغۇر،
گۈلدۈرماما، چاقماقلار، زەھەرلىك ئىلان، يىرتقۇچ ھايۋانلار ئىنسان-
لارنىڭ ھاياتىغا زور قىيىنچىلىقلارنى كەلتۈرگەن بولۇپ، ئىنسانلار
تەبىئەتنىڭ بوزەك بالىسى بولۇپ قالغان ئىدى. شۇنداقلا ئىپتىدائى
ئىنسانلارنىڭ رىيال دۇنياغا بولغان تونۇشمۇ گۆدەكلىك باسقۇچىدا
ئىدى. كۈن، ئاينىڭ ئايلىنىشى، كېچە - كۈندۈزنىڭ ئالمىشىشى،
سۇ ياكى قۇرغاقچىلىق ئاپەتلىرى، ئادەملەرنىڭ تۇغۇلۇشى، چوڭ
بولۇپ قېرىشى، كېسەل بولۇشى ۋە ئۆلۈشى... ئۇلارنى قايمۇقتۇراتتى
ۋە ھەيران قالدۇراتتى. تەبىئەت كۈچى ئىپتىدائى ئىنسانلار ئۈچۈن
بىر خىل يات، سىرلىق ۋە ھەممىدىن ئۈستۈن تۇرىدىغان بىر نەرسە
بولغان. لېكىن يۇقۇرىدا دەپ ئۆتكەندەك، تەبىئەت ھادىسىلىرى
ئىپتىدائى ئىنسانلارنىڭ ئىشلەپچىقىرىشى ۋە تۇرمۇشى بىلەن زىچ
مۇناسىۋەتلىك. ئۇلار تەبىئەتنى بىلىشىگە تەقەززا بولغان ھالدا
ئاسمان - زېمىندىكى ھەممە نەرسىنى ئادەمگە ئوخشىتىپ ھاياتلىق،
ئىرادىلىك دەپ قارايدۇ؛ تەبىئەت ھادىسىلىرىنىڭ جەريانلىرى ۋە
سەۋەپ نەتىجە مۇناسىۋەتلىرىنىمۇ ئادەمگە ئوخشىتىپ تەسەۋۋۇر
قىلىدۇ، ھەمدە بۇلارنىڭ ھەممىسى بۈيۈك ئىلاھنىڭ ئىرادىسىگە
باقىدۇ، دەپ قارايدۇ. بۇ خىل «ھەممە نەرسىدە روھ بار» دېگەن
ئىدىيىنىڭ يېتەكچىلىگىدە تەبىئەت ۋە تەبىئەت كۈچىنىڭ ھەممىسى
ئادەملەشتۈرۈلگەن ۋە ئىلاھلاشتۇرۇلغان. ئىپتىدائى ئىنسانلار
تەبىئەتكە نىسبەتەن پاسسىپ ئورۇندا تۇرسىمۇ، لېكىن ھايات ئۈچۈن
ئىنتايىن قىيىن شارائىتتا ھارماي كۈرەش قىلىپ، تەبىئەتنى بوي سۈن-
دۈرۈشنى، ئەمگەكنى يېنىكلىتىپ تۇرمۇشنى كاپالەتلىەندۈرۈشنى
ئۈمىت قىلىدۇ. ئۇلار بۇ ئىرادىسى ۋە ئارزۇسىنى ئاڭسىز ھالدا
تەسەۋۋۇر ئارقىلىق ئوبرازلاشتۇرىدۇ - دە، جانلىق سىيۇزىتلارغا

ئايلىنىدۇ. شۇنىڭ بىلەن ئەپسانە بارلىققا كېلىدۇ. بۇنىڭدىن كۆرگىلى بولىدۇكى، بالىلارچە ئاجايىپ ساددا خىياللار بىلەن تولغان ئەپسانە ئىجادىيىتى، ئىپتىدائى ئىنسانلارنىڭ ناھايىتى مۇشكۈل شارائىتتا تەبىئەتنى تونۇشنى ۋە بوي سۇندۇرۇشنى ئارزۇ قىلغان بىر خىل مەنىۋى پائالىيىتى.

ئەپسانىنىڭ بارلىققا كېلىشى ئەينى زاماندىكى جەمىيەتنىڭ خاراكتىرى بىلەنمۇ مۇناسىۋەتلىك، شۇ چاغلاردا ئىنسانلار كولىك-تىنپا تايىنىپ، بىرلىكتە تۇرمۇش ۋاستىلىرىنى قولغا كەلتۈرىدۇ؛ يىرتقۇچ ھايۋانلار ۋە دۈشمەنلەرنىڭ ھۇجۇمىغا بىرلىكتە قارشى تۇرىدۇ. ئەمگەك ھوسۇلى چەكلىك بولغاچقا تەڭ تەقسىم قىلىشقا توغرا كېلىدۇ. ئىپتىدائى كوممۇنا تۈزۈمىدە، ئىنسانلار بىلەن تەبىئەت ئوتتۇرىسىدىكى كۈرەش جەمىيەتتىكى ئاساسىي زىددىيەت ھىساپلىنىدۇ، ھەمدە ئۇ كىشىلەرنىڭ دىققەت مەركىزى بولىدۇ. شۇڭا تەبىئەتنى چۈشەندۈرۈش ۋە ئۇنى بوي سۇندۇرۇش ئەپسانىنىڭ ئاساسىي مەزمۇنى بولىدۇ. ئۇ چاغلاردا كىشىلەر ئوتتۇرىسىدا مەنپەئەت توقۇنۇشى بولمىغاچقا، كولىكتىپ ئىشلەپچىقىرىش جەريانىدا مەيدانغا كەلگەن ھۈنەرى يۇقۇرى، باتۇر شەخسلەر بارلىق ئەزالارنىڭ ھۆرمىتىگە ئېرىشىدۇ، ئۇ ئىسلاھلاشتۇرۇلدى ياكى يېرىم ئىسلاھلاشتۇرۇلدى. تەبىئەتنى بوي سۇندۇرۇش ئۈمىدى شۇلارغا باغلىنىدۇ.

بىر قىسىم ئەپسانىلەردە قەبىلىلەر ئوتتۇرىسىدىكى چوڭ ماجرا ئىپادىلەنگەن بولۇپ، بۇ ئەپسانىلەر ئاساسەن ئىپتىدائى جەمىيەتنىڭ كېيىنكى دەۋرلىرىدە مەيدانغا كەلگەن. ئۇ چاغدا كوممۇنا تۈزۈمى زاۋاللىققا يۈز تۇتقان بولسىمۇ، لېكىن قەبىلىلەر ئوتتۇرىسىدا تۇرمۇش ۋاستىلىرىنى تالىشىش يۈزىسىدىن پارتلىغان جەڭلەر يەنىلا ئومۇمى خەلقنىڭ ئىشى بولۇپ ھىساپلىناتتى. جەڭنىڭ غەلبىسى ۋە

رەھبەرلىك قىلغۇچىنىڭ تۆھپىسى كولىكتىپنىڭ شان-شەرىپى دەپ قارىلاتتى. شۇڭا كىشىلەر مۇنداق جەرياننى ئىلاھلاشتۇرغان، بۇ خىل مەزمۇندىكى ۋەقەلەرمۇ ئەپسانە تەركىۋىگە كىرىدۇ. دىمەك، ئەپسانە ئەكس ئەتتۈرگەن نەرسە، ئىپتىدائى ئىنسانلارنىڭ رىيال دۇنياغا بولغان تونۇشلىرى. مۇنداق تونۇشلارنى ئەمگەك ۋە ئىجتىمائى تۇرمۇشتا يۈز بەرگەن ھادىسىلەر كەلتۈرۈپ چىقارغان ۋە بەلگىلىگەن. ئەپسانە - رىياللىقنى ئەكس ئەتتۈرىدىغان بىر خىل ئاڭ شەكىتى؛ مەلۇم ئىقتىسادىي بازىس ئۈستىدە ھاسىل بولغان ئۈستقۇرۇلما. بۇرۇن بەزى ماركسىزىمچى بولمىغان ئالىملار، مەسىلەن، تىل ئېقىمىدىكىلەر: مەرۋايىت سەدەپ قۇلۇبىنىڭ كېسەللىكىدىن پەيدا بولغاندەك، ئەپسانە تىل كېسەللىكىدىن پەيدا بولغان دەپ قارايدۇ. ئۇلارنىڭ نەزىرىچە، ئەپسانە قەدىمقى ئادەملەرنىڭ ئادەتتىكى بىرەر ئېغىز گەپنى خاتا ئاڭلىۋالغانلىغىدىن ۋە بۇ گەپنى كېيىنكى ئادەملەرنىڭ شاخلىتىشىدىن پەيدا بولغانمىش؛ ئوخشىتىش ئېقىمىدىكىلەر، ئەپسانە بىر قىسىم ئادەملەرنىڭ دانا پىكىرىدىن كېلىپ چىققان دەپ قارايدۇ، ئۇلار ئەپسانە - قەدىمقى دانىشمەنلەرنىڭ جانلىق ئوخشىتىشلار ئارقىلىق فىزىكىلىق، خىمىيەلىك ئۆزگىرىشلەرنى ياكى ئاسترونومىيە ئىلمىدىكى ھادىسىلەرنى چۈشەندۈرۈشتىن ياكى ئەخلاقىي ۋە دىنىي تەلىم ئېلىپ بېرىشىدىن پەيدا بولغان، دەپ قارايدۇ. ئېلىمىزنىڭ يېقىنقى زاماندا ئۆتكەن بۇرژۇئا ئالىمى فۇشى ئەپسانە قەدىمقى ئادەملەرنىڭ «ھورۇنلىغىدىن پالما دەرىخى تۈۋىدە ئۇخلاپ، كۆپ - كۈندۈزدە كۆرگەن چۈشىدە شەيتان جىنلارنى كۆرگەنلىكى» نىڭ مەھسۇلى دەپ قارايدۇ. مانا بۇلارنىڭ ھەممىسى ئەپسانىنىڭ ھەقىقىي ماھىيىتىنى بۇرمىلاپ ئىدىيالىزم پاتقىغىغا پاتقانلىق خاتالىغى بولىدۇ. ئەپسانىنىڭ بارلىققا كېلىشىدە مۇئەييەن رىيال ئاساس ۋە ئىددى-

يېۋى ئاساس بار. دېمەك، ئۇنىڭ گۈللەنگەن دەۋرىنى بەلگىلىگەن پەقەت ئىنسانلارنىڭ بالىلىق باسقۇچىدۇر.

تارىخنىڭ تەرەققىياتىغا ئەگىشىپ، تەبىئەت بارغانسېرى تىزگىنلەندى، كىشىلەرنىڭ تونۇشى يۇقۇرى كۆتىرىلدى. سىنىپنىڭ شەكىللىنىشى بىلەن دىققەت مەركىزى يۆتكەلدى. مانا شۇ چاغدىلا تەبىئەتنى، جەمىيەتنى ئىلاھلاشتۇرۇش ئىنسان ئېڭىنىڭ بەلگىسى بولماي قالدى. بۇنىڭ بىلەن ئەمگەكچى خەلقنىڭ تۇرمۇشى ۋە ئىدىيىسىنىڭ ئەينىكى بولغان خەلق ئەدبىياتى مەزمۇنىدىن شەكىللەنگىچە بىرقەدەر چوڭراق ئۆزگىرىش ھاسىل قىلدى، بۇ تەبىئىي ئىدىيە. ئەپسانىمۇ يا بالدۇر يا كېيىن ھالاك بولۇشقا يۈزلىنىدۇ. بەزىلىرى بولسا چۆچەككە ئوخشاش باشقا خەلق ئەدبىياتى شەكىلىگە ئايلىنىدۇ. ئەپسانىنىڭ پىكىر قالدۇقلىرى خەلق ئىچىدە ئاپەتلەرگە خۇراپى قاراشلارنى ۋە يېڭى جىن-شەيتانلارنى ھاسىل قىلىدۇ، لېكىن خۇراپات ۋە خام خىياللار ئەپسانىنىڭ ئورنىنى باسالمايدۇ. يەنە بىر تەرەپتىن ئېيتقاندا ئۇلارنىڭ پەيدا بولۇشى ئەپسانىنىڭ گۈللىنىش دەۋرىنىڭ كەلمەسكە كەتكەنلىكىنى ئىسپاتلاپ بېرىدۇ، خالاس.

ئەلۋەتتە ئۇزۇن، مۇئەييەن تارىخىي دەۋردە، ئەپسانە خەلق ئىچىدە تارقىلىۋېرىدۇ. لېكىن ئىشلەپچىقىرىش ۋە تۇرمۇشنىڭ ئۆزگىرىشى بىلەن ئەپسانىنىڭ تارقىلىشى بارغانسېرى ئاجىزلىشىدۇ؛ ئۇنىڭ ئۈستىگە ئەپسانىنىڭ تارقىلىشى ئاساسەن ئېغىزدىن ئېغىزغىچە بولغانلىقتىن ئۇنىڭ مەزمۇنى ئۆزگىرىپ تۇرىدۇ ھەم ئاسانلا يوقىلىدۇ. بولۇپمۇ سىنىپىي جەمىيەت شەكىللەنگەندىن كېيىن، ئالدى بىلەن ماددى تەقسىمات ۋە ئىجتىمائى مۇناسىۋەت دائىرىسىدە يۈز بەرگەن سىنىپىي كۈرەش مۇقەررەر ھالدا ئاڭ شىڭتەي جەھەتتە ئەكس ئېتىدۇ؛ شۇنىڭ بىلەن ئىپتىدائى جەمىيەتتىن

قالغان ئىدىيە ۋە مەدىنىيەتنى ماھىيەت جەھەتتىن ئۆزگەرتىدۇ.
يېقىنقى يىللاردا چاڭسا ماۋاڭدۇيدىكى خەن سۇلالىسىنىڭ گۆرىدىن
چىققان دۇردۇن كىمخاپتىكى رەسىملەردە ئىپادىلەنگەن پانى دۇنيا
ھەققىدىكى ئەپسانە پومششىك ئاقسۆڭەكلەرنىڭ ئېھتىياجىغا
مۇناسىپلاشتۇرۇلغان؛ رەسىمنىڭ ئوتتۇرىسىدىكى مەلۇم ئورۇننى ئىگە-
لىگەن ئادەم باشلىق ئىلان - فۇشى ئەسلىدە پەقەت بىر ئاۋۇلنىڭ
مەنسۇى ئىلاھىنىڭ ئوبرازى بولۇپ، ئۇ، سىنىپىي جەمىيەتكە
كەلتۈرۈلۈپ، ئىنسانلارنىڭ بىرىنچى پادىشاسى قىلىنغان؛ ئۇنىڭ پانى
دۇنيادىكى دەرىجىسىمۇ ئۆستۈرۈلۈپ، بۈيۈك ئىلاھقا ئايلاندۇرۇل-
غان. رەسىمدە ئۇ قۇياش بىلەن ئاينىڭ ئوتتۇرىسىدىن ئورۇن
ئالغان بولۇپ، ھەيۋىتىدىن گويا ئاقسۆڭەكلەرنىڭ ئەرۋاھلىرىنى
قوبۇل قىلغۇچى ۋە قوغدىغۇچى سۈپىتىدە كۆرۈنىدۇ. يەنە بىر
مىسال: گۈن ئەپسانىلەردە ئەسلى پىرومىتىچە قەھرىمان ئىدى،
لېكىن ئۇ خەۋەر كېسىگىنى ئوغۇرلاپ پادىشانىڭ بۇيرۇغىغا بوي سۇن-
ماي ئۆز بېشىمچىلىق قىلغانلىغى ئۈچۈن كېيىنكى ھۆكۈمرانلىق
قىلغۇچىلارغا ياقماي قالىدۇ؛ «شاڭشۇ رودىيەن» دىگەن كىتاپتە
گۈن بۇيرۇققا خىلاپلىق قىلىپ، خەلققە زىيان سالغۇچى شەخس
بولۇپ قالىدۇ؛ پادىشا شۇن ئۇنى شەرقىي دېڭىزدىكى يۈشەن
تېغىغا پالۋېتىدۇ؛ «زۇجۇەن» دە بولسا، ئۇ «4 يالماۋۇز» نىڭ
بىرى بولۇپ قالىدۇ. ئايال پادىشا نېۋا ئادەم ياراتقانلىق ھەققىدىكى
ئەپسانىمۇ ئادەم ياساش (يارىتىش) ئۇسۇلى ئوخشاش بولمىغاچقا،
ياسالغان ئادەملەر ئىسىلزادە ھەم پەسلەرگە ئايرىلغان قىلىپ ئۆزگەر-
تىلگەن. روشەنكى، مۇنداق ئەھۋال ئاستىدا ئەپسانىلەر تارقىلىش
جەريانىدا ئۆزىنىڭ بۇرۇنقى ئەسلى قىياپىتىنى ساقلاپ قالا مايدۇ.
ئەپسانە ئاساسەن يىراق قەدىمقى دەۋرنىڭ مەھسۇلى. ئۇنىڭ
تارقىلىشى جەمىيەت خاراكتېرىنىڭ ئۆزگىرىشىگە ئەگىشىپ ئۆز-

گىرىدۇ، ياكى يوقلىدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن، ئەپسانىنىڭ ساقلانغان قېلىنىشى ئومۇمەن قەدىمقى خاتىرىلەرگە تايىنىش ئاساسىدا بولىدۇ. ئەپسانىلەر دەسلەپتە باخشىلار ۋە دىنىي مۇراسىم، دىنىي پائالىيەتلەر ئارقىلىق تارقالغان. لېكىن ئۇ پەقەت مەلۇم دەۋردە، مەلۇم دەرىجىدە ساقلانغان. چۈيۈەن «9 ناخشا» نى چۈ بەگلىگىنىڭ تەزىيە قوشىغىدىن پايدىلىنىپ ئىشلىگەن، شۇ سەۋەپتىن بىز «9 ناخشا» ئارقىلىق قۇياش، تاغ مۇئەككىلى، بامبۇك پەرىسى ۋە سۇ ئىلاھلىرى توغرىسىدىكى بىر قىسىم ئەپسانىلەرنى بىرقەدەر چۈشىنىپ ئالدۇق. قەدىمقى ئويما ۋە سىزما رەسىملەرمۇ ئەپسانىلەرنى ساقلانغان رولىنى ئوينىغان.

قەدىمقى كىتاپلاردىكى مەلۇماتلارغا قارىغاندا، چۈ بەگلىگىنىڭ خان ئىبادەتخانىسىدا ۋە خەن سۇلالىسىنىڭ لۇلىڭگۇاڭ ئوردىسىنىڭ تاملىرىدا ناھايىتى كۆپ ئەپسانە ۋە تارىخىي ۋەقەلەر ئاساسىدا سىزىلغان رەسىملەر بولۇپ، بۇ ئوردىلار ئاللىقاچان خاراپ بولۇشى بىلەن بىزگە ئۇنىڭدىن ھېچنەمە قالمىغان. خەنزۇلارنىڭ ئەپسانىلىرىنىڭ ساقلانغان قېلىشىدىكى ئاساسىي شەكلى — يېزىق (پۈتۈك) ماتېرىياللار ئومۇمەن قىسقا ۋە پارچە — پۇرات بولغاچقا بىزنىڭ خەنزۇ ئەپسانىلىرىنى چۈشىنىشىمىز ۋە تەتقىق قىلىشىمىز ئۈچۈن قىيىنچىلىقلار تۇغۇلدى. مۇنداق ئەھۋالنىڭ شەكىللىنىشىدە كۆپ تەرەپلىملىك سەۋەپلەر بولسىمۇ، لېكىن ئاساسلىق بىر سەۋەپ — قەدىمقى تارىخشۇناسلارنىڭ ئەپسانىگە كەمسىتىش، چەتكە قېقىش پوزىتسىيىسىنى تۇتقانلىغىدىندۇر. ئۇلار ئەپسانىلەرگە تارىخىي نۇقتىئىنەزەر بىلەن قاراپ، ئۇنى ئاساسسىز كۈلكىلىك توقۇلما نەرسە دەپ بىلىپ، ئۇنىڭغا ئېتىۋار بەرمىگەن، بەزىدە ئۇ توغرىلىق گەپ بولغاندا، ئەپسانىلەرنى «تارىخلاشتۇرۇش» قا ئۇرۇنغان. كۆڭزى ئۆزىنىڭ ئەپسانىلەرگە ئىشەنمەيدىغانلىغىنى ئېيتقان. بەزىلەر

ئۇنىڭدىن: ئەپسانىلەردە «خۇاڭدىنىڭ تۆت يۈزى بار»، «خۇاڭدى ئوتتۇز مىڭ يىل ياشىغان» دىيىلگەن، راستمۇ؟ دەپ سورىغاندا، ئۇ «ئەقىلگە مۇۋاپىقلاشتۇرۇپ» چۈشەنچە بەرگەن. خەن سۇلالىسى دەۋرىدە ئۆتكەن ئاتاقلىق تارىخشۇناس سماچىيەن ئۆزىنىڭ «تارىخنامە، بەش خاقاننىڭ تەزكىرىسى» دىگەن ئەسىرىدە: «ھەممە خۇاڭدى توغرىلىق گەپ ئۇرىدۇ، گەپلىرى قولاشمايدۇ، مۆتىۋەر زاتلار توغرىلىق ئېغىز ئېچىش تەس» دەپ يازغان؛ يەنە ئۇ «چوڭ زاتلار تەزكىرىسى» دىگەن كىتاپتا: «(يۈبىنجى)، (شەنخەيجىڭ) دىگەنگە ئوخشاش ئاجايىپ-غارايىپلار ئۈستىدە توختىلىشقا پەقەر جۈرئەت قىلالمايدۇ» دىگەن. مانا بۇ خىل كەيپىياتنىڭ تەسىرى ئاستىدا نۇرغۇنلىغان ئەپسانىلەر قالدۇرۇپ قويۇلغان ياكى «تارىخلاش-تۈرۈۋېتىلگەن». بەزى ئەدىپلەر ئۆزلىرىنىڭ ئەسەرلىرىدە تارىخ، جۇغراپىيە توغرىلىق بىر نىسە يازغاندا ياكى بىرەر مەسىلىنى چۈشەندۈرگەندە، بىرەر پىكىرنى بايان قىلغاندا بىر قىسىم ئەپسانىلەرنى تىلغا ئالىدۇ. بۇ ھال ئەمىلىيەتتە ئەپسانىلەرنى باقلاپ قېلىش رولىنى ئوينىغان. ئەپسۇسكى مۇنداق ئەپسانىلەر ئومۇمەن ئۈزۈندە ياكى يىغىنچاقلانغان شەكىلدە بولىدۇ. مەسىلەن، «جۇاڭ-زى»، «لېزى» ۋە «تەڭرىگە سوئال» لاردا شۇنداق ئەھۋاللار بار. بۇنىڭدىن باشقا، ئېلىمىزنىڭ قۇللۇق جەمىيىتى ۋە فېئوداللىق جەمىيىتىنىڭ دەسلەۋىدە جەڭ قالايمىقانچىلىقى تۈپەيلىدىن نۇرغۇن كىتاپلار ۋەيران بولغان، شۇ سەۋەبتىن بەزى خاتىرىلەنگەن ئەپسانىلەر يوقالغان. مەسىلەن، چىن شىخۇاڭنىڭ كىتاپلارنى كۆيدۈرۈشى، شاڭ يۇنىڭ شەنياڭغا ئوت قويۇشى ۋە غەربىي خەن سۇلالىسى ۋە ۋېي، جىڭ سۇلالىلىرى ئوتتۇرىسىدىكى جەڭ قالايمىقانچىلىقىدا، ئەپسانىلەر يېزىلغان نۇرغۇن كىتاپلار (مەسىلەن، «گۈيزاڭ»، «شاينۇ ھەققىدە» قاتارلىقلار) يوقىلىپ كەتكەن بولۇپ،

ھازىرغا قەدەر ساقلىنىپ كەلگەن ئەپسانىلەر ئىچىدە بىرقەدەر كۆپ تارقالغىنى «تاغ - دەريالار»، «چۈنەزمىلىرى»، «خۇەينەنزى» قاتارلىقلار بار. «گۈيۈي»، «زۇجۈەن»، «لۇڭ خىك» (مىزان توغرىسىدا) قاتارلىق كىتاپلاردىمۇ ئاز - تولا ماتىرىياللار بار. ئىش قىلىپ ئەپسانىلەر يېزىلغان ماتىرىياللار ئاز بولسىمۇ، لېكىن بۇ ماتىرىياللاردىن ئېلىمىزنىڭ ئەپسانىلىرىنىڭ كۆپ ھەم مول مەزمۇنلۇق ئىكەنلىكىنى كۆرگىلى بولىدۇ.

يۇقۇرىدا ئېيتقىنىمىز پەقەت خەنزۇلارنىڭ ئەھۋالى. ئاز سانلىق مىللەتلەرنىڭ ئەھۋالىغا كەلسەك، ئۇلارنىڭ جەمىيەت تەرەققىياتى بىرقەدەر كېيىن قالغاچقا، ناھايىتى نۇرغۇن ئەپسانىلەرمۇ ساقلىنىپ قالغان. مەسىلەن، يۈننەن ئۆلكىسىدىكى 22 ئاز سانلىق مىللەت ۋە كۇسۇرڭلار ئۆزلىرىنىڭ ئەپسانىلىرىنى بىرقەدەر مۇكەممەل ھالدا ساقلاپ كەلگەن. ھەرقايسى ئاز سانلىق مىللەتلەرنىڭ ئەپسانىلىرى - ئېلىمىزنىڭ ئەپسانە غەزنىسىنى زور دەرىجىدە بېيىتقان، بۇ ئەپسانىلەر ئېلىمىزنىڭ ئەپسانىلىرىنى تەتقىق قىلىشتا قىممەتلىك ماتىرىيال بولۇپ ھىساپلىنىدۇ.

2. ئەپسانىنىڭ ئىدىيەۋى مەزمۇنى

ئەپسانىلەر ئىپتىدائى ئىنسانلارنىڭ بىلىشى ۋە ئارزۇ - ئارمان - لىرىنى ئەكس ئەتتۈرىدۇ. ئۇنىڭ مەزمۇنى ئاساسەن تۆۋەندىكى 3 تەرەپنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ:

بىرىنچى، تەبىئەت ھادىسىلىرىنى چۈشەندۈرۈش. كەڭ، مول تەبىئەت ئىنسانلارنى ھايات شارائىتى ۋە تۇرمۇش ۋاسىتىلىرى بىلەن تەمىن ئېتىدىغان مەنبەدۇر. ئىنسانلار ئۆز ھاياتىنى ساقلاپ قېلىش ئۈچۈن، تەبىئەتتىكى ھادىسىلەرنى بىلىش ۋە تەبىئەتنىڭ قانۇنلىرىنى ئىگەللەشكە ئىنتىلىدۇ، بۇنىڭ بىلەن تەبىئەتنى تىزگىنلەپ، ئەمگەكنى يەڭگىلەشتۈرىدۇ، ئىشلەپچىقىرىشنى يۈكسەلدۈرۈش ئارقىلىق

تۇرمۇشنى ياخشىلاش مەقسىدىگە يېتىدۇ. بۇ، ئىنسانىيەت مەۋجۇتلا بولىدىكەن، ئۇزۇن مۇددەتكىچە تۈگىمەيدىغان جەريان. بۇ جەريان ئىنسانلار جەمئىيىتىنىڭ دەسلەۋىدىن تارتىپلا باشلانغان. ئۇ چاغدا ئىشلەپچىقىرىش كۈچلىرىنىڭ سەۋىيىسى تۆۋەن بولغاچقا، تەبىئەتنىڭ ئىلتىپاتى ئىنسانلار ئۈچۈن مۇھىم ھېساپلانغان. شۇنداقلا ئۆزگىرىش-چان، رەھىمسىز تەبىئەت ھادىسىلىرىنىڭ ئىپتىدائى ئىنسانلارغا كەلتۈرگەن تەھدىتلىرىمۇ ئىنتايىن زور بولغان، شۇ مۇناسىۋەت بىلەن ئىپتىدائى ئىنسانلار تەبىئەتنى بىلىشكە تەشنا بولغان. ئۇلار ھىچ نەرسىنى بىلمەيدىغان ئەھۋال ئاستىدا، تەبىئەتنىڭ سىرىنى ئېچىش يولىدا ئويلاش ۋە ئىزلىنىشلەرگە كىرىشكەن. شۇنىڭ ئۈچۈن، ئەپسانىلەردە ھەر خىل تەبىئەت ھادىسىلىرىنى چۈشەندۈرۈشكە ئۇرۇنۇش ئىپادىلىرى كۆرۈلىدۇ. ئاسمان، زىمىن قانداق ھاسىل بولغان، ئىنسانىيەت قانداق تۆرەلگەن، كۈن، ئاي نىمە ئۈچۈن غەرىپكە ئولتۇرىدۇ، دەريالار نىمە ئۈچۈن شەرققە ئاقىدۇ، سۇ ۋە ئوت ئاپەتلىرى نىمە سەۋەپتىن پەيدا بولىدۇ، ئىنسانلارغا كېسەل قەيەردىن كېلىدۇ، ئىنسانلارنىڭ ھايات-ماماتلىق تەقدىرىنى كىم بەلگىلەيدۇ، ھەتتا ئاسماندا نىمە ئۈچۈن رەڭدار بۇلۇتلار پەيدا بولىدۇ، ئاي نىمە ئۈچۈن بەزىدە تولۇق، بەزىدە كەمتۈك بولۇپ قالىدۇ دېگەنگە ئوخشاش مەسىلىلەرنىڭ ھەممىسى ئەپسانىلەردە ئوتتۇرىغا قويۇلغان، ھەمدە ئىپتىدائى ئىنسانلارنىڭ تەسەۋۋورى بويىچە چۈشەنچە بېرىلگەن. بۇ مەسىلىلەرگە دائىر پىكىرلەرنىڭ دائىرىسى كەڭ بولۇپ، ناھايىتى زور ئىلمىي قىممەتكە ئىگە. ئىپتىدائى ئىنسانلارنىڭ بۇنداق مەسىلىلەرنى ئوتتۇرىغا قويالىشى ھەمدە چۈشەنچە بېرىشىگە ئۇرۇنىشى، ئۇلارنىڭ تەكرار ئەمىلىيەت ئاساسىدا تەبىئەتنى كۆزىتىش ئارقىلىق قىسمەن تونۇشقا ئىگە بولغان-لىغىنى، شۇنىڭدەك تەبىئەت دۇنياسىدىكى بەزەن قانۇنىي خاراكتېر

تىرىك ھادىسەلەرگە دىققەت قىلىشقا ۋە ئۇنىڭغا تەبىر بېرىشكە
ئۇرۇنۇپ كۆرگەنلىگىنى بىلدۈرىدۇ. ئىنسانىيەت بالىلىق دەۋرىدىلا
ئىزلىنىش روھىغا ئىگە بولغان، گەرچە مۇنداق روھ ئىنتايىن
گۆدەك ھالەتتە بولسىمۇ، ئەمما ئۇ كېيىنكى دەۋردىكى ئىلىم - پەننىڭ
باشلىنىشى بولۇپ، ئىنسانىيەتنىڭ تەرەققىياتىنى ئىلگىرى سۈرۈشتە
قىممىتى ناھايىتى زور.

لېكىن ئىپتىدائى ئىنسانلار ئۆزلىرى ئوتتۇرىغا قويغان مەسىلىلەرگە
ئۆزلىرى جاۋاب بېرەلمىگەن، ئۇلار «ھەممە نەرسە روھقا باغلىق»
دېگەن كۆزقاراشنىڭ يېتەكچىلىگىدە، گۆدەكلەرچە تەسەۋۋۇر قىلىش
ئارقىلىق تەبىئەتتىكى ھەممە نەرسىلەرنى ۋە ھادىسىلەرنى ئادەملەش-
تۈرگەن ھەمدە ئىنسانلار ئوتتۇرىسىدىكى مۇناسىۋەت بىلەن تەبىئەت
ھادىسىلىرى ئوتتۇرىسىدىكى مۇناسىۋەتنى چۈشەندۈرگەن، ئەپسانىلەردە
ئېيتىلىشىچە، ئالەمنى بويى 90 مىڭ لى كېلىدىغان پەنگۇ بىنا
قىلغانمىش؛ ئۇ ئۆلگەندىن كېيىن كۆزى كۈن بىلەن ئايغا، پۇت -
قولى ۋە بەدىنى جاھاننىڭ 4 قۇتۇبى ۋە بەش تەرەپتىكى تاغلارغا،
قانلىرى دەرياغا، گۆشلىرى ئېتىزلارغا، تېرە ۋە تۈكلىرى ئوت -
چۆپ، دەرەخلەرگە ئايلىنغانمىش؛ شۇنىڭ بىلەن بۇ ئالەم پەيدا
بولغانمىش. بۇ ئەپسانە ئەسلى جەنۇبتىكى ئاز سانلىق مىللەتلەر
ئارىسىدا تارقالغان بولۇپ، 3 پادىشاھلىق دەۋرىدە شۇي جىڭ
«ئەپسانىلەردىن پارچىلار» دېگەن ئەسەرنى يېزىپ ئۇنى خەنزۇ
ئەپسانىلىرىگە كىرگۈزگەن. خەنزۇ ئەپسانىلىرىدىكى جۇلۇڭمۇ ئالەمنى
ياراتقۇچى ئىلاھمىش، ئۇ ئادەمىسمان ئىلان بەدەنلىك قىپ - قىزىل
نەرسە بولۇپ، بويى مىڭ لى كېلەرمىش؛ ئۇنىڭ ئىككى كۆزى
ئۇدۇل قادىلىغلىق بولۇپ، كۆزىنى ئاچسا كۈندۈز بولۇپ، يۇمسا كېچە
بولارمىش؛ ئۇنىڭ ئاغزى ئېچىلسا باھار - ياز، يۇمۇلسا كۈز - قىش
بولارمىش، قىسقىسى، ئۇ پۈتۈن ئالەمدىكى ئاي، كۈن، كېچە،

كۈندۈز، پەسەل، مەۋسۈم ۋە ھاۋارايىغا ئوخشاشلارنىڭ پىرى ئىمىش.

ئاسمان، زىمىن، كۈن، ئايلارنىڭ پەيدا بولۇشى ئەپسانىلەردە ئاشۇنداق چۈشەندۈرۈلگەن، ئەمدى ئادەمنىڭ پەيدا بولۇشى قانداق چۈشەندۈرۈلگەن؟ بۇنىڭغا جاۋابەن ئادەمنى ياراتقۇچى ئانا — نۇيۋا توغرىسىدىكى رىۋايەت مەيدانغا كەلگەن. بۇ رىۋايەت دەسلەپتە چۈيۈۋەننىڭ «تەڭرىگە سوئال» دىگەن ئەسىرىدە «نۇيۋاننىڭ جىسمى بار، ئۇنى كىم ياسىغان؟» دەپ ئوتتۇرىغا قويغان. روشەنكى، بۇ دەل «ئادەمنى نۇيۋا ياراتقان» دىگەن ئەپسانىگە قويۇلغان سوئال بولسا كېرەك. بۇ ئەپسانىلەردە ئېيتىلىشىچە، نۇيۋا سېرىق توپىدىن لاپ ئۇرۇش ئارقىلىق ئادەم ياسايدىكەنمىش؛ لېكىن مۇنداققا ياساش سۈرئىتى بەك ئاستا بولۇپ قالغاچقا، ئۇ بىر تال توم ئاغامچىنى لايغا تىقىپ، ئاندىن ئۇنىڭغا يېپىشقان لايىنى يېپىشتۈرۈپ يەر يۈزىگە چاچقانمىش، شۇنىڭ بىلەن ئادەم ياساش سۈرئىتى تېزلىشىپ، توپ — توپ ئادەملەر مەيدانغا كەلگەنمىش. ئېلىمىزدىكى ئاز سانلىق مىللەتلەرنىڭ ئەپسانىلىرىدىمۇ، ئادەم تۇپراقتىن ياسالغان، سېرىق تۇپراقتىن ئەر كىشى، ئاق تۇپراقتىن ئايال كىشى ياسالغان دەيدىغان ئەپسانىلەر بار. يەنە بەزىلىرىدە بولسا، ئادەم تۇخۇمدىن تۆرەلگەن ياكى قاپاقتىن مېڭىپ چىققان دىگەنگە ئوخشاش ئەپسانىلەرمۇ بار.

كۈن، ئاي، يۇلتۇز ۋە دەريا سۇلىرىنىڭ ئېقىش نىشانىسى توغرىسىدىمۇ، ئىپتىدائى ئادەملەر ئۆزلىرىنىڭ چۈشەنچىلىرىنى ئوتتۇرىغا قويغان. ئۇلارنىڭ قارىشىچە، ئۆز زامانىسىدا گۇڭ گۇڭ جۈەنشۈدى بىلەن پادىشالىق تالىشىپ مەغلۇپ بولغانلىقتىن غەزىۋىگە چىدىماي بېشىنى بۇجۇشەن تېغىغا ئۇرغانمىش؛ بۇجۇشەن تېغى ئەسلىدە تۇۋرۇك سۈپىتىدە ئاسماننى ترەپ تۇرغاچقا، باشنىڭ ئۇرۇلۇشى بىلەن ئۆرۈلۈپ چۈشكەنمىش، يەنى ئاسمان غەرپ — شىمال تەرەپكە

قىڭغىيىپ زىمىننىڭ شەرقىي جەنۇبى كەمتۈك بولۇپ قالغانمىش. شۇنىڭ بىلەن بىللە ئاي، كۈن، يۇلتۇزلار غەرىپكە ئولتۇرىدىغان، دەريا سۇلىرى شەرققە قاراپ ئاقىدىغان بولۇپ قالغانمىش. يەنە بەزى ئەپسانىلەردە ئېيتىلىشىچە، ئاسماندا 10 قۇياش بولۇپ، ھەم-مىسى شاھ جۇننىڭ ئوغلانلىرىمىش؛ ئۇلار ئىگىزلىكى نەچچە مىڭ مېتىر كېلىدىغان بىر تۈپ دەرەخنىڭ ئۈستىدە تۇرارمىش؛ ھەر كۈنى ئۇلار ئانىسى شى خې ھەيدىگەن ھارۋىغا ئولتۇرۇشۇپ شەرقتىن غەرىپكە سەپەر قىلىپ، غەرىپتىكى بېيچۇەن بۇلغىدا ھاردۇق ئالار-مىش؛ ھەر كۈنى كۈن چىقىشتىن بۇرۇن يەنە خەنجى كۆلىدە يۇيۇ-فارمىش. كۈن چىقىش ۋە پېتىشتىن ئىبارەت بۇ تەبىئەت ھادىسىنى ئىپتىدائى ئادەملەر مانا شۇنداق ئىنسانلار تۇرمۇشىغا باي مەزمۇنلار بىلەن تەسەۋۋۇر قىلىشقان.

يۇقۇرىدىكى ئەپسانىلەر — غەلىتە خىيالىي ۋەقەلەر بولسىمۇ، لېكىن ئىپتىدائى ئادەملەرنىڭ ساددا، ئىستىخىيلىك ماتېرىيالىستىك كۆزقارىشىنى ئىپادىلەپ بەرگەن. ئەپسانىلەردە ئاسمان-زىمىندىكى ھەممە نەرسىلەر ۋە ئىنسانىيەتنىڭ ئۆزىمۇ ماددىدىن ئۆزگىرىپ ھاسىل بولغان، شۇنداقلا ئۇلارنىڭ بارلىققا كېلىشىمۇ ھامان كىشى-لەرنىڭ ئەمگىكىدىن ئايرىلىپ كېتەلمىگەن. شۇڭا، مۇنداق ئەپسانىلەر ئىنساندىن تاشقىرى سېھرى كۈچ بىلەن تولغان بولسىمۇ، لېكىن ئۇلار، كېيىنكى دەۋرلەردە پەيدا بولغان ئالەم تەڭرىنىڭ ئىرادىسى بىلەن بىنا بولغان دەيدىغان خۇراپى كۆزقاراشقا تۈپتىن ئوخشىمايدۇ.

ھەر خىل تەبىئىي مەۋجۇداتلار ۋە تەبىئەت كۈچلىرى ئىپتىدائى ئىنسانلارنىڭ تۇرمۇشىدا ھەر خىل رول ئوينىغان. شۇڭا ئىپتىدائى ئادەملەر ئۇلارنى ئادەملەشتۈرگەندە ئۇلارنىڭ ئۆزلىرىگە يەتكۈزىدىغان پايدا-زىيىنىنى كۆزدە تۇتۇپ، ئۇلارغا ئوخشاشمىغان ئوبرازلارنى

ئىنئام قىلغان. ئىنسانلارغا پايدىلىق ياكى ئاساسەن پايدىلىقلىرىنى
گۈزەللەشتۈرۈپ مەدھىيىلىگەن، ئىنسانىيەتكە زىيان-زەخمەت كەلتۈ-
رىدىغان ۋە تەھدىت سالدىغان ۋەھشى ھەم يىرگىنىشلىكلىرىنى سەلبى
ئوبرازلاشتۇرۇپ، ئىنسانلارنىڭ ئۇلاردىن يىرگىنىدىغانلىقى ۋە
قورقىدىغانلىقىنى ئىپادىلىگەن. مەسىلەن، قۇياش ئىنسانىيەتكە
يورۇقلۇق ۋە ئىللىقلىق بەخش ئەتكەندە كىشىلەر ئۇنى گۈزەل،
يېقىملىق قىلىپ تەسۋىرلىگەن، لېكىن بەك ئىسسىق بولۇپ قۇرغاق-
چىلىق پەيدا قىلغاندا، ئۇنى بوي سۇندۇرۇش خىيالىدا بولغان. ئىپتى-
دائى ئىنسانلار كېسەل قاتارلىق ئاپەتلەرنىڭ ئالدىدا ئامالسىز
قالغاچقا، ۋابانى ئىدارە قىلغۇچى شى ۋاڭمۇنى «يىلپىز قۇيرۇقلۇق،
يولۋاس چىشلىق، ھۆكرەپ يۈرىدىغان، سۈرلۈك» يامان ئىلاھ سۈپە-
تىدە تەسەۋۋۇر قىلغان؛ دەريالار ئىنسانىيەتكە ھەم زىيان، ھەم پايدا
كەلتۈرگەچكە، ئەپسانىلەردە سۇ ئىلاھىنى سەت ھەم چىرايلىق
سۈپىتىدە تەسەۋۋۇر قىلغان. «9 غەزەل» دە سۇ ئىلاھى يېقىملىق
قىلىپ تەسۋىرلەنگەن، بىراق «شەنخەيجىڭ» دە بولسا ئۇ «سەككىز
باشلىق، سەككىز يۈزلۈك، سەككىز پۈتلۈك، سەككىز قۇيرۇقلۇق»
ئاجايىپ سەت ئەجدىھا سۈپىتىدە تەسۋىرلەنگەن. ھەتتا «سۇ ئاپىتى
ئىلاھى شاڭشى ئۆلتۈرۈلگەندىن كېيىنمۇ ئۇنىڭ قېنى سېسىق بولغاچقا
گىيا ئۈنمىدى» دەپ تەسۋىرلەنگەن. ئىپتىدائى ئادەملەرنىڭ بۇ خىل
ساددا ئىستىتىك قارشى ئەمىلى تۇرمۇشتىكى پايدا-زىيان بىلەن
مۇناسىۋەتلىك بولۇپ، جانلىق تەسەۋۋۇرلار ئاساسىدا ھەر خىل غەيرى
ھەم رىيال ئوبرازلارنى ياراتقان.

ئىككىنچى، ئىشلەپچىقىرىش كۈرىشىنى ۋە تەبىئەتنى بوي سۇندۇ-
رۇش ئارزۇسىنى ئەكس ئەتتۈرۈش. ئىپتىدائى ئىنسانلارنىڭ
قۇدرەتلىك تەبىئەت كۈچلىرى ئالدىدا تىز پۈكۈمەسلىك پوزىتسىيىسى
تەبىئەتنى بوي سۇندۇرۇش ئىرادىسىدە ۋە پائالىيىتىدە ئىپادىلىنىدۇ.

بۇ جەھەتتىكى مەزمۇنلار ئەپسانىلەردە جانلىق ئىپادىلەنگەن. ئەينى زاماندا ئىنسانلار تەبىئەت كۈچلىرى ئالدىدا پاسسىپ ئورۇندا تۇرغانلىقتىن، ئەينى ۋاقىتتىكى ئەپسانىلەردە ئۇلارنىڭ ئىشلەپچىقىرىش ئەھمىيىتى ۋە قولغا كەلتۈرگەن مۇۋەپپەقىيەتلىرى ئەكس ئەتتۈرۈلگەن بولسىمۇ، لېكىن كۆپىنچە ئەپسانىلەردە ئىپتىدائى ئىنسانلارنىڭ تەبىئەتنى بوي سۇندۇرۇش، بولۇپمۇ تۇرمۇش ۋاستىلىرىگە ئىگە بولۇش ئارزۇسى ۋە قەتئى جاسارىتى ئىپادىلەنگەن. شۇڭا، بۇ خىلدىكى ئەپسانىلەر خىيالىي تەسەۋۋۇر ۋە ئىپتىخارلىق بىلەن تولغان.

«نۇيۋاننىڭ ئاسماننى يامشى» دېگەن ئەپسانە، ئانىلىق-ئۇرۇق-داشلىق جەمىيىتى بىلەن مۇناسىۋەتلىك بولۇپ، خېلى بۇرۇنقى ئەپسانىلەردىن بولۇشقا مەنسۇپ. بۇ ئەپسانىدە ئىپتىدائى ئىنسانلارنىڭ بېشىغا كەلگەن خىلمۇ-خىل بالايى-ئاپەتلەر يېغىنچاقلانغان ۋە مۇبالغە قىلىنغان. پەلەك ئۆرگىلىگەن، زىمىن چۆرگىلىگەن، يانار تاغ-لاۋۇلار جاھاننى قاپلىغان، كەلكۈن ھەممە يەرنى بېسىپ كەتكەن، يىرتقۇچ ھايۋانلار ئادەملەرنى يېيىش ئۈچۈن ئوتتۇرىغا چىققان... جىددى پەيتتە نۇيۋا كۆكرەك كېرىپ مەيدانغا چىقىپ، ھەر خىل چارىلەرنى قوللىنىپ غەلبە قازىنىدۇ. ئالايلۇق، ئۇرەڭدار تاشلارنى ئېرىتىپ تاۋلاپ ئاسماننى يامايدۇ؛ تاشپاقىنىڭ تۆت پۇتىنى كېسىپ، زىمىننىڭ تۆت تەرىپىگە تىرەپ تۇۋرۇك قىلىدۇ، قارا ئەجدىھانى ئۆلتۈرىدۇ، قومۇشنىڭ كۈلى بىلەن كەلكۈننى توسايدۇ. قىسقىسى، بۇ ئەپسانىدە ئىپتىدائى ئىنسانلارنىڭ كۈچى، ئەقىل-پاراسىتى ۋە غەيرەت-شېجائىتى نۇيۋاننىڭ ئۈستىگە مەركەزلەشتۈرۈلۈپ، ئىنسانلارنىڭ تەبىئەتنى بوي سۇندۇرۇش ئارزۇسى ناھايەت گەۋدىلەندۈرۈلگەن. بۇ ئەپسانىدە ئۇلۇغۋار ئىشلارنى ئورۇنلاپ، ئىنسانلارنىڭ مەقسەتكە يېتىش يولىدا ئېلىپ بارغان كۈرەشلىرىگە ياردەملەشكەن ئىلاھ بىر ئايال ئىكەن، ئەلۋەتتە بۇنى، ئانىلىق

ئۇرۇقداشلىق تۈزۈم شارائىتى ئاستىدىكى ئاياللارنىڭ ھەممىگە خوجا بولۇش ئورنى ۋە رولى بىلەن زىچ مۇناسىۋەتلىك، دەپ مۇئەييەنلەشتۈرۈشكە بولىدۇ.

قۇرغاقچىلىق ۋە سۇ ئاپىتى ئىپتىدائى ئىنسانلارنىڭ بىخەتەرلىكى ۋە ئىشلەپچىقىرىشىغا ئېغىر بالايى-ئاپەتلەرنى كەلتۈرگەنلىكتىن، بۇ جەھەتتىكى مەزمۇنلارمۇ نۇرغۇن مىللەتلەرنىڭ ئەپسانىلىرىدە ئەكس ئەتتۈرۈلگەن. ئېلىمىزدىكى خەنزۇلارنىڭ ئەپسانىلىرىدە «لىنىڭ توققۇز قۇياشنى ئېتىپ چۈشۈرۈشى» ۋە گۈن، يۈيلەرنىڭ كەلكۈن سۈنى تىزگىنلىشى دېگەن رىۋايەتلەر بار. ئىپتىدائى ئىنسانلار: قۇرغاقچىلىق ئون قۇياشنىڭ تەڭلا چىقىشىدىن پەيدا بولىدۇ، دەپ قارايدۇ، ئۇلار ئارتۇق قۇياشلارنى يوقىتىش ئۈمىدىنى مەرگەنلەرگە باغلىغان؛ جۈملىدىن ئۇلار ئادەم ۋە ئوق ياننىڭ رولىنى پانتازىيە ئارقىلىق تولمۇ مۇبالىغلاشتۇرۇپ، ئوق يا ئېتىش مەرگىنى يىنى توققۇز قۇياشنى ئېتىپ چۈشۈرۈپ قۇرغاقچىلىقنى يوقاتقان دەپ تەسۋىرلىگەن. ئىپتىدائى سايمانلار ئۇلۇغۋار شىجائەت بىلەن مەلۇم رىياللىق ئاساسىدا خىيالىي تەسەۋۋۇر ئارقىلىق بىرلەشتۈرۈلگەن. گۈن، يۈيلەرنىڭ سۈنى تىزگىنلىگەنلىكى توغرىسىدىكى ئەپسانە ئاتا-بوۋىلىرىمىزنىڭ قىيان سۇ بىلەن قىلغان كۈرىشى ۋە ئۇلارنىڭ قىيان سۈنى تىزگىنلەش ئارزۇسىنى جانلىق ئەكس ئەتتۈرۈپ بېرىدۇ. ئەپسانىلەردە قىيان سۇ ئاپىتى ئادەملەشتۈرۈلگەن بولۇپ، ئادەم چىراي، ئىلان بەدەن، قىزىل چاچلىق سۇ ئىلاھى گۈك گۈك ۋە ئۇنىڭ قول ئاستىدىكى توققۇز باشلىق، ئىلان بەدەن شاگىشى، شۇنىڭدەك كېيىنرەك «زىيانكەش» سۇ پىمىرى ۋۇجىچى قاتارلىقلار مەيدانغا چىققان، يەنە گۈن، يۈيلەرنىڭ سۈنى تىزگىنلىشىگە ياردەم-لەشكەن چىلۋى، يىڭلۇنلەر مەيدانغا كەلگەن؛ ئېيتىلىشىچە، گۈن ئۆلگەندىن كېيىن جەسىدى 3 يىلغىچە سېسىمىغان بولۇپ، ئاخىر

يۈي ئۇنىڭ قوسىغىنى يېرىپ چىققاندىن كېيىن، يەنى ئۇ تۇغۇل-
 غاندىن كېيىن سېرىق ئېيىققا ئايلىنىپ چوڭقۇر قاينامغا چۆكۈپ
 كەتكەن ۋە يۈي، گۈننىڭ ئىشلىرىغا ۋارىسلىق قىلىپ، گۈڭ گۈڭ
 قاتارلىق سۇ ئىلاھلىرىنى بوي سۇندۇرغان، ھەمدە ئۇ سېرىق ئېيىق
 سۈپىتى بىلەن تاغلارنى تېشىپ، ئەڭ ئاخىرىدا مۇۋەپپەقىيەتكە
 ئېرىشكەن. دېمەك، گۈن، يۈيلەرنىڭ سۈنى تىزگىنلىشىمۇ تەبىئەتنى
 تەسەۋۋۇر ئارقىلىق بوي سۇندۇرۇشتىن ئىبارەت. دىققەت قىلىشقا ئەر-
 زىدىغىنى شۇكى، بۇ ئەپسانىدە رىياللىق نامىلى مەلۇم دەرىجىدە
 كۆپەيگەن بولۇپ، ئۇنىڭدا ئىپتىدائى ئىنسانلارنىڭ قىيان سۇ بىلەن
 كۈرەش قىلىش جەريانىدىكى قەيسەر روھى خېلى كۆپ دەرىجىدە
 ئەكس ئەتتۈرۈلگەن، ئادەملەر ئوتتۇرىسىدىكى مۇناسىۋەت — سىنىپى
 لۇنۇش ئالامەتلىرىمۇ ئىلاھى پادىشانىڭ گۈنىنى ئۆلتۈرگەن ۋەقە-
 گىدە تىپىك ئىپادىلەنگەن.

ئىپتىدائى ئىنسانلارنىڭ تەبىئەت كۈچلىرى ئالدىدا ئوڭۇشسىزلىققا
 ئۇچرىغانلىغى ئەكس ئەتتۈرۈلگەن ئەپسانىلەردە، يەنە بىر نۇقتىدىن
 ئېيتقاندا ئىپتىدائى ئادەملەرنىڭ تەبىئەتنى بوي سۇندۇرۇشتىكى كۈچ-
 لمۇك ئارزۇسى ۋە تىز پۈكمەس ئىرادىسى ئىپادىلەنگەن. بۇنىڭغا
 «كۈافۇنىڭ قۇياشنى قوغلىشى»، «جىڭۇنىڭ دېڭىزنى تىندۈرۈشى»
 تىپىك مىسال بولالايدۇ: كۈافۇ قامىتى ئىگىز گىگانت بىر ئادەم
 ئىكەنمىش، ئۇ قۇياشنى قوغلاپ كېتىۋېتىپ ئۇسساپ كېتىپ ئۆلگەن-
 مىش، ئۇ، ئۆلۈش ئالدىدا قولىدىكى ھاسىنى دالىغا تاشلىۋەتكەن-
 لىكتىن، كېيىن ھاسا چۈشكەن يەردە بىپايان شاپتۇللۇق پەيدا
 بولغانمىش. بۇ ئەپسانىدىمۇ كۈافۇنىڭ تىز پۈكمەس ئىرادىسى
 ئىپادىلەنگەن؛ يەنى شاھمىنىڭ كىچىك قىزى نۇيۋا شەرقىي
 دېڭىزدا چۆمۈلۈپ ئويىناپ تۇنجۇقۇپ كېتىپ چىرايلىق بىر قۇشقا
 ئايلىنىپ قالغانمىش، قۇشنىڭ ئىسمى جىڭۇ بولۇپ، ئۇ ھەر كۈنى

ياغاچ - تاشلارنى چىشلەپ توشۇپ، بىپايان شەرقىي دېڭىزنى تىندۇر -
غانمىش. مانا بۇ چوڭ بىلەن كىچىك، كۈچلۈك بىلەن ئاجىز ئوتتۇ -
رىسىدىكى روشەن سېلىشتۇرما بولۇپ، بۇنىڭدا كىچىك جىڭخۇەننىڭ
ئىرادىسى ئىپادىلەنگەن.

تەبىئەتنى بوي سۇندۇرۇش توغرىسىدىكى مەزمۇنلار ئەپسانىلەردە
مۇھىم ئورۇننى تۇتىدۇ. چۈنكى تەبىئەتنى بوي سۇندۇرۇش كۈرىشى
ئىپتىدائى ئىنسانلارنىڭ ھاياتى بىلەن مۇناسىۋەتلىك چوڭ ئىش
بولغان، ئەينى زاماندا كىشىلەر دائىم ئاچارچىلىق ۋە ئۆلۈم تەھدىد -
تىگە دۇچ كەلگەن، لېكىن ئۇلار ئەپسانىلەردە ئۆز كۈچىنى، ئەم -
گەكنىڭ كۈچىنى نامايەن قىلغانلار سۈپىتىدە قىزغىن مەدھىيىلەن -
گەن، ئۇلارنىڭ تەبىئەتكە خوجا بولۇشتەك ئىپتىخارلىق روھى گەۋ -
دىلەندۈرۈلگەن. ھالبۇكى، ئاشۇ خىل تەسەۋۋۇر ئارقىلىق تەبىئەتنى
بوي سۇندۇرىدىغان ھادىسىدىن ئۆتۈپ، ئەينى زاماندىكى ئىنسانلارنىڭ
قۇدرەتلىك تەبىئەت ئالدىدا ئامالسىز قالغانلىغىدەك رىياللىقنى ئېنىق
كۆرۈۋالالايمىز. مانا بۇ، ئىنسانىيەتنىڭ تەبىئەتنى بوي سۇندۇرۇش
يولىدىكى ئۇزۇن، جاپا - مۇشەققەتلىك تارىخى مۇساپىدىن دېرەك
بېرىدۇ.

ئۈچىنچى، ئىجتىمائى تۇرمۇشنى ئەكس ئەتتۈرۈش. يۇقۇرىدا
ئېيتىپ ئۆتكەن ئىككى خىل مەزمۇندىكى ئەپسانىدە، ئاساسەن ئىنسا -
نىيەت بىلەن تەبىئەت ئوتتۇرىسىدىكى زىددىيەت ئىپادىلەنگەن.
ئەمدى ئەپسانىلەر ئىچىدىكى ئىجتىمائى تۇرمۇشنى ئەكس ئەتتۈرگەن
ئاز ساندىكى مۇرەككەپ ئەپسانىلەرنى تونۇشتۇرۇپ ئۆتىمىز.
ئىپتىدائى جەمىيەتنىڭ ئاخىرلىرىدا قەبىلىلەر ئوتتۇرىسىدا
تۇرمۇش ۋاسىتىلىرىنى تاللىشىش سەۋىيىدىن جىدەل - ماجرا تۇغۇلىدۇ.
ھەتتا قوراللىق جەڭ پارتلايدۇ. خۇاڭدى بىلەن چيۇ ئوتتۇرىسىدا
بولغان جەڭ ئىپادىلەنگەن ئەپسانىدە ئەينى ۋاقىتتىكى تارىخىي

دىياللىق خىيالىي شەكىلدە ئەكس ئەتتۈرۈلگەن: چيۇ ئاكا-ئوكا بولۇپ 81 ئادەم ئىكەن، ئۇلارنىڭ ھەممىسى ئىنسانلارچە سۆزلەيدىغان ھايۋانلار بولۇپ، مىس، باشلىق، تۆمۈر پىشانە ئىكەن؛ جەڭدە چيۇ تۇمان پەيدا قىلىدىكەن، بۇنىڭغا تاقابىل تۇرۇش يۈزىسىدىن خۇاڭدى نىشان كۆرسەتكۈچ ھارۋا ياستىدىكەن؛ چيۇ بوران-يامغۇر پەيدا قىلغاندا، خۇاڭدى دۆ-پەرزاتلارنى ياردەمگە چاقىرىدىكەن، ئاقىۋەت چيۇ مەغلۇپ بولۇپ، ئۆلتۈرۈلىدىكەن. ئەپسانىدە جەڭ ناھايىتى قىزىقارلىق ھەم جانلىق تەسۋىرلەنگەن.

«شىڭتايەن - ۋۇگەن چىمنىڭ نەيزىۋازلىغى» دىگەن ئەپسانىدە ھۆكۈمران كۈچلەرگە قارشى بىر ئوبراز يارىتىلغان. شىڭتايەن تىيەندى بىلەن ھوقۇق تالىشىپ، شىڭتايەننىڭ كاللىسى كېسىپ تاشلىنىدىكەن، لېكىن ئۇ يەنىلا ئۆزىنىڭ كىندىگىنى ئېغىز، ئەمچىگىنى كۆز قىلىپ، نەيزىۋازلىقنى داۋاملاشتۇرىدىكەن. بۇ يەردىكى تىيەندى شاھ جاھاندىكى ھۆكۈمران كۈچلەرنىڭ سەۋۋولى بولۇپ، بۇنىڭ ھۆكۈمرانلىغىغا قارشى شىڭتايەننىڭ (خەلقنىڭ) تىز پۈكمەي قەتئى قارشىلىق كۆرسەتكەنلىكى - كۈرەش قىلغانلىغى ئىپادىلەنگەن. بۇ ئەپسانىدىكى ۋەقە تارىخ تەرەققىياتىغا زىچ ماسلاشقان بولۇپ، خەلقنىڭ ھۆكۈمرانلارغا قارشى كۈرەش ئىرادىسىنى ئىپادىلىگەن. يۇقۇرىدا ئېيتىلغاندەك، ئەپسانىلەردە ئىپتىدائى ئىنسانلارنىڭ قىيىن شارائىتتا تۇرغىنىغا قارىماي، پائال تۈردە يېڭىلىققا ئىنتىلگەن روھىي ھالىتى ئىپادىلەنگەن؛ خالىس، قورقماس، قەتئى روھى، گۈزەل ئەخلاقىي-پەزىلەتلىرى ۋە قىيىنچىلىق ھەم ياۋۇزلۇقلار ئۈستىدىن غەلبە قىلىشتىكى ئەقىل-پاراسەت، قابىلىيەتلىرى مەدھىيەلەنگەن. ئۇ، ئىنسانىيەتنىڭ كېيىنكى دەۋرلەردىكى ئىجادىيىتىدە، بولۇپمۇ ئەدبىيات ئىجادىيىتىدە ناھايىتى ياخشى باشلامچىلىق رولىنى ئوينىغان. ئەمما ئەينى زاماندىكى تارىخىي

شارائىتتا، ئىپتىدائى ئادەملەرنىڭ ئاكتىپچانلىق روھى ئاڭلىق ئاساستا بولۇشى مۇمكىن ئەمەس ئىدى. ئەپسانىلەردە ئىپتىدائى ئادەملەرنىڭ تەبىئەتنى بىلىش ۋە ئۇنى بوي سۇندۇرۇشتەك كۈچلۈك ئارزۇسى ئىپادىلەنگەن بولسىمۇ، لېكىن ئۇلارنىڭ يەنە تەبىئەت كۈچلىرى ئالدىدا قانچىلىك بىلىمسىز ۋە ئاجىز ئىكەنلىكىمۇ ئىپادىلەنگەن؛ بەزىلىرىدە ھەتتا تەبىئەت كۈچلىرىگە چوقۇنۇش ۋە ئۇنىڭدىن قورقۇشتەك ئەھۋاللار ئەكس ئەتتۈرۈلگەن. مەسىلەن، بوران، ياد-غۇر، گۈلدۈرماما، چاقماق چېقىشلار ۋە ياۋۇز يىرتقۇچ ھايۋانلار تەسۋىرلەنگەندە، ھەمىشە دىگۈدەك ئاشۇ خىل ھىسسىيات ئىپادىلەنگەن. ئەپسانىلەرنىڭ بەزىلىرىدە تەبىئەت دۇنياسىنىڭ سېھرى كۈچىگە نىسبەتەن تۇغۇلغان فانتازىيىلەر ئەكس ئەتتۈرۈلگەن بولۇپ، بۇ كىشىلەرنىڭ سەگەكلىك بىلەن تەبىئەتنى تونۇشقا توسقۇنلۇق قىلغان. ئوبېكتىپ جەھەتتە دىننىڭ پەيدا بولۇشىغا مەدەتكار بولۇپ قالغان، جۈملىدىن بۇنىڭ ئىچىدىكى بەزى ئادەملەشتۈرۈلگەن ئەر-ۋاھ، ئەۋلىيا-ئەنبىيالار تارىخىي كۈچلەرنىڭ ۋەكىلىگە ئايلىنىپ ئىجتىد-مائى ئاساسقا ئىگە بولغاندىن كېيىن، ھۆكۈمران سىنىپلار ئۇنىڭدىن ئوڭايلا پايدىلىنىپ كەتكەن.

3. ئەپسانىلەرنىڭ خۇسۇسىيىتى ۋە ئەھمىيىتى

ئەپسانىلەر خېلىلا ئۆزىگە خاس خۇسۇسىيەتكە ئىگە بىر خىل ئاڭ شىكەتەي (ئىدىئولوگىيە) بولغىنى ئۈچۈن، ئۇ خاراكتىر، ئىدىيە ۋە بەدىئىلىك جەھەتلەردە روشەن ئالاھىدىلىكلەرگە ئىگە؛ بىرىنچىدىن. ئەپسانىلەر ئىپتىدائى ئادەملەرنىڭ تەبىئەت ۋە جەمىيەتنى تونۇشى بولۇپ، ئۇ ئىنسانلارنىڭ ئەمگەك ۋە تۇرمۇش-لىرىغا يېقىندىن ئەگەشكەن ھالدا كەڭ دائىرىلىك تەسىر كۆرسىتىپ كەلدى. كىشىلەر ئەپسانىلەر ئارقىلىق تۈمەنلىگەن شەيئىلەرنى چۈشەندۈرۈپ، تەجرىبىلەرنى يەكۈنلەپ، تارىخ ئۈگىتىپ، ئەمگەكنى

ئۇيۇشتۇرۇپ ۋە ئارزۇ-ئارمانلىرىنى ئىپادىلەپ كەلدى؛ كۈرەش ئىرادىسىنى رىغبەتلەندۈرۈپ، ياخشى-يامانى ۋە ھەق-ناھەقنى ئېنىقلاپ پەرقلەندۈرۈپ كەلدى؛ جۈملىدىن ئۇلار قەھرىمانلارنى ماختاش ئارقىلىق ئۆز ئەجداتلىرىنى ۋە ئۇلارنىڭ روھىي-ئەرۋاھلىرىنى مەدھىيەلەپ كەلدى. دىمەك، ئەپسانىلەر ئىشلەپچىقىرىشنى ئىلگىرى سۈرۈش ۋە بىر خىل ئەخلاقىي پىكىرلەرنى شەكىللەندۈرۈپ، ئەينى ۋاقىتتىكى جەمئىيەت تەرتىۋىنى ساقلاشتا سەل قاراشقا بولمايدىغان مۇھىم روللارنى ئوينىغان؛ ئەپسانىلەرنى ئىپتىدائىي ئىنسانلارنىڭ بىخ ئۇرۇۋاتقان ھالەتتىكى ئەدەبىياتى، تارىخى، دىنى، پەلسەپىسى، قانۇنى ۋە ئىلىم-پېنى دېيىشكە بولىدۇ.

ئەپسانىلەرنىڭ خەلقچىلىغى ۋە ئەمىلىيەتتە كۆپ خىل ئاڭ شىكەتەينى ئۆزلەشتۈرۈش ئىقتىدارى، خەلق ئەدەبىياتى دائىرىسىدە خېلى ئۆزىگە خاس ئالاھىدىلىكلەرگە ئىگە. بۇ يەردە، ئەپسانىلەر بىلەن ئىپتىدائىي دىنلارنىڭ مۇناسىۋىتىنى كۆرسىتىپ ئۆتۈشكە توغرا كېلىدۇ. ئىپتىدائىي دىن - بىر خىل ئىستىخىيلىك يوسۇنىدا ھاسىل بولغان ئومۇم خەلق دىنى بولۇپ، ئۇنىڭ چوقۇنىدىغىنى كىشىلەر تەرىپىدىن كونتۇرۇل قىلىش مۇمكىن بولمىغان ياكى كونتۇرۇل قىلىشقا ئىشەنچ قىلغىلى بولمايدىغان تەبىئەت كۈچلىرىدۇر. ئۇنىڭ شەكلى ئاساسەن تۈتېمىزىم ۋە سېھرىگەرلىكتىن ئىبارەت. ئىپتىدائىي دىنلارنىڭ ئەپسانىلەر بىلەن زىچ مۇناسىۋىتى بار؛ بىرىنچىدىن، ئىككىلىسىنىڭ شەكىللەنگەن ئاساسى ئوخشاش. ماددى تەرەپتىن ئېيتقاندا، ئەينى زاماندا ئىشلەپچىقىرىش كۈچلىرى ناچار بولغانلىقتىن، تەبىئەت بىلەن بولغان كۈرەشلەردە كىشىلەر زەئىپ ۋە كۈچسىز ھالدا ئىدى. ئىدىيە جەھەتتىن ئېيتقاندا، تەبىئەتنى ئۈمىدسىز ئىلمىي ئاساستا تونۇش يېتەرسىز بولۇپ، تەبىئەت كۈچلىرى ئۆزى خالىغانچە ئىش قىلالايدىغان ئەمىلى نەرسە دەپ تونۇلمايتتى.

غان؛ ئىككىنچىدىن، ھەر ئىككىلىسىنىڭ ئەكس ئەتتۈرۈش شەكلى پۈتۈنلەي ئوخشاش بولۇپ، تەبىئەت ئادەملەشتۈرۈلگەن ۋە ئەپسانە- لەشتۈرۈلگەن؛ ئۈچىنچىدىن، ئىپتىدائى ئادەملەر ئىپتىدائى دىن ۋە ئەپسانىلەرنى ئىجات قىلىشتا مەلۇم مەنپەئەتنى مەقسەت قىلغان، يەنى تەبىئەتنىڭ زىيانكەشلىكىگە ئۇچرىماسلىق ۋە تەبىئەتتىن تېخىمۇ كۆپرەك تۇرمۇش بايلىقلىرى ئېلىشنى ئۈمىت قىلىشقان، شۇڭلاشقا دىن بىلەن ئەپسانە ئىپتىدائى جەمئىيەتتىكى ئىككى خىل مۇھىم ئاڭ شىكەتەي بولۇپ، ئۇلارنىڭ ئۆزئارا زىچ مۇناسىۋىتى بار. ئالايلىق، ئىپتىدائى دىنلاردا تەرغىپ قىلىنغان قۇياش، سۇ ۋە ھايۋانلارغا چوقۇنۇش بولسا، ئەپسانىلەردىمۇ ئەكس ئەتكەن. ئىپتىدائىلارغا قارىغاندا «تاغ دېڭىز تەزكىرىسى» دىكى «بەش نوملۇق تەزكىرە» شۇ زاماندىكى «باخشىلار كىتابى» ئىكەن، ئەمما بىز يەنىلا ئىككى- سىنىڭ ئوتتۇرىسىدىكى پەرقنى كۆرۈشۈمىز كېرەك. ئالدى بىلەن ئىپتىدائىدا، ئەپسانىلەردە ئىنسانلارنىڭ تەبىئەت بىلەن كۈرەش قىلىش روھى كۆپرەك ئەكس ئەتتۈرۈلگەن؛ ئۇنىڭدا خىيالىي شەكىللەر ئارقىلىق ئەمگەكنىڭ كۈچ قۇدرىتى، ئادىمىزاتنىڭ كۈچى تەكىت- لىنىپ، كىشىلەر بىلەن تەبىئەت ئوتتۇرىسىدىكى مۇناسىۋەت توغرا ئىنكاس قىلىنغان ھەم كىشىلەر تەبىئەت كۈچلىرى ئالدىدا تىز پۈك- مەسلىككە رىغبەتلەندۈرۈلگەن. ئىپتىدائى دىنلار بولسا، ئاساسەن كىشىلەرنىڭ تەبىئەتنى بوي سۇندۇرۇش كۈرىشى جەريانىدىكى پاسسىپ خاھىشلارنى ئەكس ئەتتۈرگەن. گەرچە ئىپتىدائى دىنلارمۇ سېھرى كۈچ ئارقىلىق تەبىئەتنى كونتۇرۇل قىلىشنى مەقسەت قىلىشىمۇ، ئەمما ئۇلار كۆپىنچە تەبىئەت ئوبېكتلىرىغا خوشامەت قىلىش ۋە يالۋۇرۇشنى ئىپادىلەپ، ئادىمىزات بىلەن تەبىئەتنىڭ مۇناسىۋىتىنى خاتا ئىنكاس قىلىدۇ ۋە كىشىلەرنىڭ تەبىئەتكە قارشى كۈرەش ئىرا- دىسىنى بىخۇتلاشتۇرۇش رولىنى ئوينايدۇ. ئىككىنچىدىن، ئەپسانە-

لەردىكى ئۇقۇم ۋە تەبىئەتنى كونتۇرۇل قىلىش يولىدىكى ئارزۇ-
ئارمانلار تىل ۋە ئېغىز-قۇلاقلار ئارقىلىق تارقىتىلىدۇ؛ ئىپتىدائى
دىنلاردا بولسا، بۇ نەرسىلەر يىغىشتۇرۇلۇپ - دىنىي مۇراسىملار
ئارقىلىق دائىم دىگۈدەك ئوبېكىت نىشانىنىڭ شەكلى، ھالىتى ۋە
ھەرىكىتى تەقلىت قىلىنغان ھالدا شۇنىڭغا مۇناسىپ مەلۇم پائالىيەتلەر
ئېلىپ بېرىلىدۇ ۋە ئەپسۇن-دۇرۇتلار ئوقۇلىدۇ، مانا شۇ ۋاسىتىلەر
ئارقىلىق تەسىر ئۆتكۈزۈشكە ئۇرۇنىلىدۇ ياكى بولمىسا پىرىسخۇنلۇق
ئۇسۇل-ناخشا، مۇناجاتلار بىلەن پەرىشتىلەر يىغىلىتىلىپ، بۇلاردىن
ئاپەتنى تۈگىتىپ، بەخت ئاتا قىلىش تەلەپ قىلىنىدۇ. قەدىمقى
زاماندىكى ۋۇجىيەن مانا شۇنداق مەخسۇس ۋەزىپىلەرنى ئۆتەيدىغان
دىنىي داھى بولۇپ، ئاتالمىش «باخشىچىلىق» پائالىيەتلىرى يۇقۇر-
قىدەك دىنىي ۋەزىپىلەرنى ئورۇنلاشتا قوللىنىلىدىغان ھۈنەر ۋە
ۋاستە ھىساپلانغان. ئىپتىدائى دىنلار ئەنە شۇنداق دىنىي پائالە-
يەتلەر ئارقىلىق كىشىلەردىكى تەبىئەت كۈچلىرى سىرلىق دىگەن
تونۇشلارنى تېخىمۇ كۈچلەندۈرۈپ، كىشىلەرنى ئىلاھىي ئەرۋاھلارغا
تېۋىنىشقا دەۋەت قىلىدۇ.

كۆز يۇمۇشقا بولمايدۇكى، ئىپتىدائى دىنلار ئەينى زاماندا
كۈچلۈك روھىي قۇدرەتكە ئىگە بولۇپ، ئىقتىسادىي ئاساسىنى مۇس-
تەھكەملەشتە ئىپتىدائى كوممۇنالارنىڭ ئىچكى مۇناسىۋەتلىرىنى
ساقلاپ تۇرۇشتا ئىنتايىن زور رول ئويناپ، كىشىلەرنىڭ روھىي
قىياپىتىگىمۇ كۆپ تەرەپتىن تەسىر كۆرسەتكەن. ئەمما دىن سېھىر-
گەرلىك ۋە قۇللۇق ئامىللىرىنى ئۆز ئىچىگە ئالغانلىقتىن، جەمىيەتتە
سىنىپىي ئايرىلىش كېلىپ چىققاندا، مۇقەررەر ھالدا ئېكسپىلاتاتسىيە
قىلغۇچى سىنىپلار تەرىپىدىن پايدىلىنىپ كېتىپ، ئىپتىدائى جەمىيەتتە
ئىستىخپىلىك ھالدا كېلىپ چىققان دىننىڭ خاراكتىرى تەدرىجىي
ئۆزگىرىپ، كىشىلەر تەرىپىدىن يارىتىلىدىغان دىنغا ئايلىنىپ كەتكەن.

بۇنىڭ ئاساسىي بەلگىسى شۇكى، ئەۋلىيالار ھەققىدىكى فانتازىيەلەر ئىجتىمائىي بېقىندىلىق تۈسىنى ئېلىش بىلەن تەڭ ئىلاھىي كۈچلەر ھەممىگە قادىر بولۇپ، ئەۋلىيالار ئىنسانىيەتكە ھۆكۈمرانلىق قىلىدۇ. خان ھۆكۈمران ئورۇنغا چىقىدۇ.

ئىككىنچى، ئەپسانىلەر خەلق ئەدەبىياتىدا فانتازىيىگە ناھايىتى باي شەكىل بولۇپ، ئىنسانىيەتنىڭ گۆدەكلىك دەۋرىنىڭ مەھسۇلى. ئەپسانىلەر ئاجايىپ-غارايىپ خىيال-فانتازىيەلەر ئارقىلىق تۇرمۇشنى ئەكس ئەتتۈرىدۇ. يولداش ماۋزېدۇڭ كۆرسىتىپ ئۆتكەندەك: ئەپسانىلەردە ئەكس ئەتتۈرۈلگەن زىددىيەتلەر «سانسىز، مۇرەككەپ ئەمەلىي زىددىيەتلەرنىڭ ئۆزئارا ئۆزگىرىشى كىشىلەردە پەيدا قىلغان ساددا، قىياسى، سۈبېكتىپ-خىيالى ئۆزگىرىشلەردۇر»^①

خەلق ئەدەبىياتىنىڭ ھەر خىل شەكىللىرى ئىچىدە ئەپسانىلەر خىيالىي نەرسىلەرنى ئەڭ تولۇق ئەكس ئەتتۈرەلەيدىغان بولۇپ، ئەڭ جۈش-قۇن ۋە جانلىق شەكىل ھىساپلىنىدۇ. ئۇنىڭدىكى بەزى ئوبرازلار، فانتازىيەلەر شۇنچە قىزىقارلىق، ئېنىق ۋە تەبىئىدۇر. مەسىلەن، ئىپتىدائىي ئادەملەر يېڭى كۆتىرىلگەن قۇياشنىڭ نۇر چېچىپ تۇرىدۇ. خانلىغىنى كۆرۈپ، قۇياش ھەر كۈنى كۆلدە يۇيۇنۇپ ئاندىن كۆككە كۆتىرىلىپ چىقىدۇ دەپ تەسەۋۋۇر قىلىشقان. يەنە بوران، يامغۇر، گۈلدۈرماما، چاقماقلارنى پەيدا قىلغۇچى بىر تۈرلۈك ھايۋان دەپ پەرەز قىلىپ، ئۇنى 7 مىڭ چاقىرىم يىراقلىقتىكى دېڭىز ئوتتۇرىسىغا جايلاشقان، بەدىنى سىلىق ھەم مۇڭگۈزى يوق، ھەركەتلەنسە بوران-يامغۇر ھاسىل بولىدۇ، كۈن بىلەن ئايدەك نۇر چېچىپ پاقتۇرايدۇ، ئاۋازى گۈلدۈرمامدەك گۈكۈرەيدۇ دەپ تەسەۋۋۇر قىلىشقان.

① ماۋزېدۇڭ «زىددىيەت توغرىسىدا»، «ماۋزېدۇڭ تاللانما ئەسەرلىرى»، ئۇيغۇرچە نەشرى 1 - توم 619 - بەت.

ئەپسانىلەردىكى ئوبرازلار ئاددى - ساددا ھەم گۈزەللىكتىن ئىبارەت ئالاھىدە خۇسۇسىيەتكە ئىگە بولۇپ، ئۇلاردا دەپدەبىلىك سۆز - ئىبارىلەر ۋە چۈشىنىكسىز ۋاڭ - چۇڭلارمۇ يوق، ئەكسىچە ئۇ كەڭتاشا ۋاقىت ۋە ئالەمنى نامايەن قىلىپ، بولۇپمۇ شۇلار قوينىدا كىشىلەرنىڭ ئېلىپ بارغان جاپالىق ھەم داغدۇغىلىق ئىجادىيەتلىرىنى تەسۋىرلەش ئارقىلىق، كىشىلەرنىڭ تەسەۋۋۇرىنى ئىلگىرى سۈرىدۇ ۋە كىشىلەرنى تىمتاسلىق ئىچىدە سادا ئاڭلاۋاتقاندەك، كۆركەمسىزلىك ئىچىدە گۈزەللىكنى كۆرۈۋاتقاندەك ھىسسىياتقا كەلتۈرۈپ، كىشىلەرنىڭ نەزەر دائىرىسىنى كېڭەيتىدۇ، روھىنى ئۇرغۇتىدۇ.

ئەپسانىلەر ئاجايىپ خىيالىي تەسەۋۋۇرلارغا تولغان. شۇنداقسىمۇ ئۇلار يەنىلا ئەمىلى تۇرمۇشتىن چەتنەپ كەتمەي، شۇ ئەمىلى تۇرمۇشتىكى ماتېرىياللارنى ئاساس قىلغان ھالدا يارىتىلىدۇ. مەسىلەن، نۇيۇۋانىڭ سېرىق توپىدىن لاي ئېتىپ ئادەم ياسىغانلىغى ھەققىدەكى خىيالىي رىۋايەت ئەينى زاماندىكى ساپالچىلىق ھۈنرى بىلەن مۇناسىۋەتلىك. ئېلىمىز خەلقىنىڭ رەڭگى سېرىققا مايىل بولغانلىغى، ھەمدە ئىپتىدائى ئادەملەرنىڭ بەدىنىدە دائىم تەركىبىنىڭ بولۇشى مۇشۇنداق فانتازىيىنىڭ كېلىپ چىقىشىغا سەۋەب بولغان بولۇشى مۇمكىن.

نۇيۇۋانىڭ رەڭدار تاش بىلەن ئاسماننى يامىغانلىغى ھەققىدىكى رىۋايەت ئەينى زاماندىكى مېتال تاۋلاش ھۈنرىگە مۇناسىۋەتلىك بولۇپلا قالماستىن، بەلكى ئۇنىڭدا سەھەر ۋە كەچتىكى رەڭمۇ - رەڭ شەپقەنى كۆرگەن كىشىلەرنىڭ ھىسسىياتىنى چۈشەندۈرۈش ئارزۇسى ئىپادىلەنگەن. قۇرغاقچىلىق كۈنلەردىكى قاتتىق تومۇز ئىسسىقلىقىنى كۆرگەن كىشىلەر ئون قۇياش بىر ۋاقىتتا تەڭلا كۆتىرىلگەن دەپ تەسەۋۋۇر قىلىشقان ۋە شۇ رىۋايەتتىكى «يى پالۋانىنىڭ توققۇز قۇياشنى ئېتىپ چۈشۈرۈشى» دە ئىشلەتكەن قورالى نەق شۇ ئەينى

زاماندىكى ئىشلەپچىقىرىش قورالى — ئوق يا بولغان. بۇ خىل ئەسلى تۇرمۇشتىن كېلىپ چىققان پانتازىيلەر، بۇ ئىپتىدائى ئادەملەرگە نىسبەتەن ئېيتقاندا، پۈتۈنلەي ئىختىيارسىز ئېلىپ بېرىلغان ئاڭ-پىكىر پائالىيىتىنىڭ مەھسۇلى بولۇپ ھىساپلىنىدۇ. ئەپسانىلەردە ئىستىخپىلىك خىيال فانتازىيلەر ئارقىلىق ئوبېكتىپ ئەمىلىيەت ئەكس ئەتتۈرۈلۈپ، بارلىق نەرسىلەر جانلىق ۋە ئاجايىپ نەرسىلەرگە ئوخشىتىلىپ، ئوبراز يارىتىلىپلا قالماستىن، بەلكى ئۇلارغا تەبىئى ھالدا كىشىلەرنىڭ ئارزۇ-ئارمانلىرى، مۇھەببەت-نەپرەتلىرى سىڭدۈرۈلگەن. بۇ خىل ئىختىيارسىز ھالدا ئېلىپ بېرىلغان بەدىئى پىششىقلاش جەريانى ئىپتىدائى ئادەملەرنىڭ تۇرمۇش ۋە ئاڭ شارائىتلىرىغا باغلىق بولۇپ، بۇ جەرياننىڭ مەھسۇلى بولغان ئەپسانىلەرمۇ ئىنسانلار گۆدەكلىك دەۋرىنىڭ مەھسۇلىدۇر. ماركس بۇ خىل ئەھۋاللارغا ئاساسەن، سەنئەت ئىشلەپچىقىرىشى بىلەن ماددى ئىشلەپچىقىرىشنىڭ تەڭپۇڭسىزلىق قانۇنىيىتىنى يەكۈنلەپ چىقىپ مۇنداق دېگەن ئىدى: «سەنئەت توغرىسىدا توختالساق، كۆپچىلىككە مەلۇمكى، ئۇنىڭ گۈللىنىش دەۋرى ھەرگىز جەمىيەت تەرەققىياتى بىلەن تاناسىپ بولمايدۇ، شۇنداقلا، ئىجتىمائى قۇرۇلمىلارنىڭ گەۋدىسى ھىساپلانغان ماددى ئاساسىنىڭ تەرەققىياتى بىلەنمۇ تاناسىپ بولمايدۇ». ئۇ يەنە: «بەزىبىر زور ئەھمىيەتكە ئىگە بولغان بەدىئى شەكىللەر سەنئەتنىڭ ئۆز دائىرىسى ئىچىدە، پەقەت سەنئەت تەرەققىياتىنىڭ تېخى تەرەققى تاپمىغان دەۋرىدىلا ئوتتۇرىغا چىقالشى مۇمكىن» دەپ كۆرسەتكەن ئىدى.

ماركس يەكۈنلەپ چىققان بۇ قانۇنىيەت، ئەپسانىلەرنىڭ ئەھۋالىغا پۈتۈنلەي ئۇيغۇن كېلىدۇ.

ئۈچىنچى، ئەپسانىلەردە تەسۋىرلەنگەن قەھرىمانلارنىڭ ھەممىسىلا ئەۋلىيا ياكى يېرىم ئەۋلىيالاردىن ئىبارەت بولۇپ، ئۇنىڭدا مۇشۇ

ئوبرازلار ئاساسىي نۇقتا قىلىنىپ، ئىپتىدائىي ئىنسانلارنىڭ تۇرمۇش ئەھۋالى ۋە ئىدىيەۋى ھىسسىياتلىرى ئەكس ئەتتۈرۈلگەن. ئەپسانىلەردىكى ئەۋلىيا ياكى يېرىم ئەۋلىيالارنىڭ يارىتىلىشىدىكى ئەمەلىي ئاساس تۆۋەندىكى ئىككى جەھەتتىن چەتنەپ كەتمەيدۇ. بىرى، تەبىئىي كۈچ ۋە تەبىئىي نەرسىلەر، يەنە بىرى، كىشىلەرنىڭ ئورتاق تۇرمۇش كەچۈرۈش داۋامىدا مەيدانغا چىققان قەھرىمانلار ۋە داھىلار.

تەبىئىي ئوبېكىتلار تەسۋىرلەنگەن ئوبرازلاردا، ئىپتىدائىي ئادەملەر بىلەن تەبىئەت دۇنياسىنىڭ مۇناسىۋىتى ئىپادىلەنگەن بولۇپ، بۇنىڭدىن ئۇلارنىڭ بىر تەرەپتىن نادانلىغىنى، يەنە بىر تەرەپتىن ئۇلارنىڭ تەبىئەت ھادىسىلىرىنى چۈشىنىپ بىلىشكە قانچىلىك ئىنتىلگەنلىكىنى كۆرۈۋالغىلى بولىدۇ. ھەر خىل تەبىئەت ئوبېكىتلىرى بىلەن ئادەملەر ئوتتۇرىسىدىكى پائىدا-زىيان مۇناسىۋەتلىرى يەنىلا شۇ ئوخشاشمىغان تەسۋىرىي ئوبرازلار ۋە ھىسسىيات-خاھىشلاردا ئوچۇق ئاشكارا ئىزھارلانغان.

تەبىئەت دۇنياسى ۋە ياۋۇز كۈچلەر بىلەن كۈرەش قىلىدىغان ئەۋلىيا ياكى ئۇلۇغ زاتلار بولسا، ئەپسانىلەردە تەسۋىرلەنگەن شانلىق ئوبرازلاردۇر. بۇ خىل ئوبرازلارنىڭ تۆۋەندىكىدەك ئالاھىدىلىكى بار. ئىدىيە جەھەتتىن قارىغاندا، بۇ قەھرىمانلار ئومۇمەن پىداكارلىق روھىغا، ئادىمىزاتتىن ئېشىپ چۈشىدىغان ئاجايىپ ماھارەت ۋە قەتئىي ئىرادىگە ئىگە بولۇپ، ئۇلارنىڭ سېھرى كۈچ-قۇدرىتى ئادەتتىكىدىن يۇقۇرى؛ يەنە كېلىپ ئۇلار خەلقلەرنىڭ ئەمگەك جەريانى ۋە ھايات كەچۈرۈش يولىدىكى مەنپەئەتلىرى بىلەن زىچ باغلىنىشلىق بولىدۇ. سىرتقى كۆرۈنىشىدىن قارىغاندا، بۇ ئوبېكىتلەر رازىلارنىڭ بوي تۇرقى ئادەتتە زور، كۈچ-قۇۋۋىتى چەكسىز بولۇپ، بۇ ئېنىقكى، ئەينى زاماندىكى قورال-سايمانلارنىڭ قوپال ھەم

ئاددى بولۇشى بىلەن مۇناسىۋەتلىك. مەسىلەن، كۈننى قوغلىغان
كۈۋە قۇلاقلىرىغا ئىككى سېرىق ئىلانى ئوراپ، قوللىرىدا ئىككى
سېرىق ئىلانى كۆتىرىپ يۈرىدىغان بىر ئوبراز بولۇپلا قالماستىن،
بەلكى بىر سۇ ئىچىشتە خۇاڭخې، ۋېيخې دەريالىرىنىڭ سۈيىنى ئىچىپ
قۇرۇتۇۋەتكەن ھەيۋەتلىك ئوبراز قىلىپ تەسۋىرلەنگەن. بۇنىڭدىن
ئۇنىڭ قانچىلىك دەھشەتلىك، زور ئىكەنلىكىنى كۆرۈۋېلىشقا بولىدۇ.
تەسۋىرلەردە يەنە جىڭ ۋىغا ئوخشاش بەدەن جۇغى كىچىك ياكى
بەدەن قۇرۇلۇشى غەلىتىلەرمۇ بار. جۈملىدىن ئادەتتىكى كىشىلەرگە
ئوخشىمايدىغان ئالامەتلەرگە ئىگىلىرىمۇ بار. مەسىلەن، ئۇزۇن بىلەك-
لىككە، دۆلىتىدىكى كىشىلەرنىڭ بىلەكلىرى ئۇزۇن بولۇپ، ئاسان
بېلىق تۇتالايدۇ. قاناتلىقلار دۆلىتىدىكى ئادەملەرنىڭ قۇشلارنىڭكىگە
ئوخشاش قاننى بار، ئۇچالايدىغان قىلىپ تەسۋىرلەنگەن. بۇ خىل
ئوبرازلاردا كوللىكتىپنىڭ توپلاشقان كۈچى نامايەن قىلىنغان ۋە
مۇبالىغە قىلىنغان. ھەمدە كىشىلەرنىڭ ئارزۇ-ئۈمىتلىرى ئەكس
ئەتتۈرۈلگەن. شۇنداقلا بۇ ئوبرازلاردا يەنە ئەينى ۋاقىتتىكى ئىجتى-
مائى مۇناسىۋەت ۋە ئەخلاقىي ئۇقۇملارمۇ جانلىق يوسۇندا ئەكس
ئەتتۈرۈلگەن.

ئەپسانىلەر ئىپتىدائى دەۋرىدىكى بىر خىل ۋەكىللىك خاراكتىرگە
ئىگە ئاڭ شىڭتەي بولۇش سۈپىتى بىلەن مۇھىم تارىخىي قىممەتكە
ئىگە. نۇيۋاننىڭ لايىدىن ئادەم ياساپ، تاشتا ئاسمان يامغانلىق
ئىشىدىن بىزنىڭ ئىلگىرى ئەجداتلىرىمىزنىڭ ئانىلىق ئۇرۇقداشلىق
تۈزۈمىدىكى جەمىيەتنى باشتىن كەچۈرگەنلىكىنى ئوچۇق كۆرۈۋالالا-
لايمىز.

شى، يۇلارنىڭ سۈنى تىزگىنلىشى ھەققىدىكى ئەپسانە، يىراق
قەدىمقى خەلقلەرنىڭ كەلكۈن سۇلارغا قارشى ئېلىپ بارغان
كۈرەش جەريانلىرىنى ئەكس ئەتتۈرىدۇ. شىڭ تىيەننىڭ ئۆلتۈرۈ-

لىشى ھەققىدىكى رىۋايەت بولسا، جەمىيەتتىكى ھۆكۈمران كۈچلەر-
نىڭ شەكىللىنىشى ۋە جەمىيەتتىكى قارىمۇ-قارشى كۈچلەرنىڭ
مەۋجۇت ئىكەنلىكىدىن دېرەك بېرىدۇ.

ئەپسانىلەر ئىنسانىيەتنىڭ گۆدەكلىك دەۋرىنى چۈشىنىشتە ئۈگەن-
جەي، ئىگەللىمەي بولمايدىغان ئاچقۇچلۇق نەرسە. ئېنگېلس ئىپتى-
دائى جەمىيەتنى تەربىيلىگەندە كۆپلىگەن ئەپسانىۋى ماتېرىياللاردىن
پايدىلانغان بولۇپ، بۇنىڭدىن ئۇنىڭ ئەپسانىلەرنىڭ تارىخى قىممە-
تىگە قانچىلىك ئەھمىيەت بەرگەنلىكىنى كۆرۈۋالالايمىز.

ئەپسانىلەر يەنە گۈزەل سەنئەت جەھەتتىمۇ يۇقۇرى بەدىئى
قىممەتكە ئىگە، ئالدى بىلەن شۇنى ئېيتىش لازىمكى، ئەپسانىلەر
ئىنسانىيەتنىڭ گۆدەكلىك دەۋرىدىكى قەھرىمانلىق جاسارىتى ۋە
گۈزەل ئەخلاقىي پەزىلەتلىرىنى نامايەن قىلغان. ئىپتىدائى ئادەملەر
قىيىن ۋە جاپالىق شارائىتلاردا تەبىئەت دۇنياسى بىلەن ھارماستىن
كۈرەش ئېلىپ بېرىپ، ئىنسانلارنىڭ تەبىئەتنى بوي سۇندۇرۇش
تارىخى سەھىپىسىنى ئېچىپ بەرگەن، ئۇلارنىڭ بۇ جاسارىتى مەد-
ھىيىلەشكە ئەرزىيدۇ.

بىز ئەپسانىلەر ئارقىلىق، ئىپتىدائى باسقۇچتىكى سىنىپسىز جەمە-
يەتنىڭ بەزى ئىسىل خىسلەتلىرىنى كۆرۈۋالالايمىز. ئېنگېلس
«ئائىلە، خۇسۇسى مۈلۈكچىلىك ۋە دۆلەتنىڭ كېلىپ چىقىشى» دېگەن
كىتابىدا مۇنداق بايان قىلغان ئىدى: «بۇ خىل - شۇنچە ئاددى -
ساددا ئۇرۇقداشلىق تۈزۈمى نىمىدىگەن ئاجايىپ، نىمىدىگەن گۈزەل
تۈزۈم - ھە؟! ھىندىئانلار بىلەن ئۇچراشقانلىكى، تېخى چىرىكلىشىپ
كەتمىگەن ئاق تەنلىكلەر، بۇ خىل ۋار - ۋارلارنىڭ غورۇرى، ھەق-
قانلىغى، چىداملىغى ۋە قەيسەرلىكىنى ماختىماي قالمايدۇ. بۇ ماخ-
تاشلار ئاشۇ خىل جەمىيەتنىڭ قانداق ئەرلەر ۋە قانداق ئاياللارنى

ياراتقانلىغىنى ئىسپاتلىيالايدۇ»^①. بىزنىڭ ئەپسانىلەر ئارقىلىق ئېرىش-
كەن ئورتاق بىلىشىمىز يۇقۇرى باسقۇچلۇق ۋە سىنىپسىز جەمئىيەت
قۇرۇش يولىدا ئېلىپ بارغان كۈرەشلىرىمىزدە جەزمەن زور تۈرتكە-
لىك رول ئوينىغۇسى؛ ئىككىنچىدىن، ئەپسانىلەردىكى ئاكتىپ ھالدا
يۇقۇرىغا ئىنتىلىشتەك ئارزۇ-ئۈمىتلەر، كۈچلۈك، جۇشقۇن ھىس-
ياتلار، ئاجايىپ-غارايىپ تەسىرلىك ھادىسىلەر، كېيىنكى ئەۋلاتلار
ئۈچۈن تەربىيىۋى رول ئويناپ، روماننىكىلىق ئىجادىيەت ئۇسۇلى
ئۈچۈن ئاساس يارىتىپ بەردى. كېيىنكى دەۋرلەردىكى يازغۇچىلار
ئەدەبىياتى ۋە خەلق ئەدەبىياتى ئۈچۈن ناھايىتى زور تەسىر كۆرسەتتى.
ئېلىمىزنىڭ كىلاسسىك ئۇلۇغ شائىرى چۈي يۈەن ئەپسانىلەرنىڭ
تەسىرى بىلەن ئۆزىنىڭ ۋەكىللىك خاراكتىرگە ئىگە ئەسىرى «جۇدالىق
زارى»^②نى يېزىپ چىققان، بۇ ئەسەردە ئۇنىڭ ئەجدىھانى مىنىپ،
شامالداك غۇيۇلداپ ئۇچۇپ، ئالەم بوشلىغىدا ساياھەت قىلغانلىغى،
جۇڭخۇانى قايتا كۆرۈپ، پەرىزاتلارنى قىپچارغانلىغى تەسۋىرلىنىدۇ.
ئۇ، شۇنداق ئۇلۇغۋار تەسەۋۋۇرى ئارقىلىق ئۆزىنىڭ چۈمەلىكە-
تىنى قىزغىن سۆيۈش ھىسسىياتىنى ۋە ئەكسىيەتچى كۈچلەر ئالدىدا
ھەرگىز تىز پۈكمەيدىغان ئىرادىسىنى ئىپادىلىگەن. كېيىنكى دەۋر-
لەردىكى تاۋيۇەنىمىڭ، لى بەي، لى خې، لى شاڭ قاتارلىق ئاتاقلىق
شائىرلارمۇ ئەپسانىلەردىن ئەدەبىي تېمىلار ۋە بەدىئىي ئوبرازلارنى
تاللاپ، ئوخشىمىغان دەرىجىدە روماننىكىلىق ئىجادىيەت ئۇسۇلىنى
قوللىنىپ ئىجات قىلغان. كېيىنكى دەۋرلەردە، خەلق ئەدەبىياتى
داىرىسىدە ئەپسانىلەر گەرچە ساپ فانتازىيىلىك شەكىل بىلەن

① ئېنگېلس: «ئائىلە، خۇسۇسى مۈلۈكچىلىك ۋە دۆلەتنىڭ كېلىپ
چىقىشى» «ماركىس - ئېنگېلس تاللانما ئەسەرلىرى» 4 - توم خەنزۇچە
92 - 93 - بەت.

② ساۋۇت شەكلىدە يېزىلغان شېئىر.

ئوتتۇرىغا چىقالمىغان بولسىمۇ، لېكىن فانتازىيە ئارقىلىق خەلقنىڭ ئىرادىسى، ئارزۇ-ئۈمىتلىرىنى بىلدۈرىدىغان ئىجادىيەت ئۇسۇلى سۈپىتىدە ئومۇمىي يۈزلۈك قوللىنىلىپ، ئۇزۇن تارىختىن بېرى كۈنە-رىماس ئەنئەنە بولۇپ شەكىللەندى. بۇ ئۇسلۇپ، رىۋايەت، ھىكايە، ناخشا-غەزەل، مەدداھلىق ۋە كىچىك تىياتىرلارنىڭ ھەممىسىدە مەلۇم دەرىجىدە ئەكس ئەتتۈرۈلۈپ كەلمەكتە.

ئەپسانىلەر ئىنسانىيەتنىڭ گۆدەكلىك دەۋرى ئاخىرلاشقاندىن كېيىن يەنە باشقىدىن ئىجات قىلىنىپ چىقمىغان بولسىمۇ، ئەمما تارىخ ئەپسانىۋى رىۋايەتلەرنىڭ ئۆزىگە خاس ئۆچمەس جەلپ قىلىش كۈچىگە ۋە پۈتمەس-تۈگمەس ھاياتى كۈچكە ئىگە ئىكەن-لىكىنى ئىسپاتلىدى.

ئىككىنچى بۆلۈم رىۋايەت

1. رىۋايەتنىڭ مەزمۇنى، كېلىپ چىقىشى، تارقىلىشى
رىۋايەت ئەمگەكچى خەلق ئىجات قىلغان تارىخىي شەخسلەر، تارىخىي ۋەقەلەر ۋە يەرلىك قەدىمىي يادىكارلىقلار، تەبىئەت مەنزىلىرى، ئىجتىمائىي ئۆرپ-ئادەتلەرگە ئالاقىدار ۋەقەلەردىن ئىبارەت. رىۋايەتلەردىكى باش قەھرىمانلارنىڭ كۆپچىلىكىنىڭ ئىسىم-پەمىلىسى بار، بەلكى نۇرغۇنلىرى تارىختا ئۆتكەن مەشھۇر شەخسلەر؛ ئۇلارنىڭ پائالىيەتلىرى ھامان شۇ يەردىكى مەلۇم تەبىئىي ۋە سۈنئىي نەرسىلەر ۋە ئىجتىمائىي ئۆرپ-ئادەتلەر بىلەن ئالاقىدار بولىدۇ. يەنە كېلىپ رىۋايەتلەرنىڭ نۇرغۇنلىرى شۇ ۋەقەلەرنىڭ كېلىپ چىقىشىدىكى بىر خىل ئىسپاتمۇ بولالايدۇ. كۆپ جايلاردا رىۋايەتلەر

تارىخىي ۋەقەلەر ۋە ئەمىلىي يۈز بەرگەن ۋەقەلەر بىلەن باغلىنىشلىق بولىدۇ؛ شۇڭا ئۇلار مەلۇم تارىخىي، ئەمىلىي ئامىللارنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ ۋە بەلگىلىك تارىخىي خاراكتىرلىق ئالاھىدىلىككە ئىگە بولىدۇ. كەڭ مەنىدىن ئېيتقاندا، بارلىق ئەدىبىيات - سەنئەت ئەسەرلىرى ئەپسانىلەرنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ؛ ھەممىسىدىلا ئىجتىمائىي رىئالىتقا ياكى ئۇنداق، ياكى مۇنداق ئەكس ئەتتۈرۈلگەنلىكتىن، ئۇ مەلۇم تارىخىيلىققا ئىگە بولىدۇ. ئەمما رىۋايەتلەر ئادەتتە تىكى ئەدىبىيات - سەنئەت ئەسەرلىرىدە بولۇشقا تېگىشلىك كەڭ مەنىدىكى تارىخىيلىققا ئىگە بولۇپلا قالماستىن، بەلكى تارىخ بىلەن زىچ باغلىنىشلىق بولىدۇ. بۇ رىۋايەتلەرنىڭ كۆپ ھاللاردا بەلگىلىك ۋەقە ياكى تارىخىي ۋەقەلەرنى بىۋاسىتە شەرھىلەپ بېرەلەيدىغانلىقى ۋە بەزىدە مەنبەئەنى سۈرۈشتۈرۈش ۋە ئىسپاتنى سۈرۈشتۈرۈش قاتارلىق تارىخىي ئىپادىلەش شەكلى بولالايدىغانلىقى ئۈچۈن شۇنداق. خەلق رىۋايەتلەر ئارقىلىق تارىخىي تەرەققىيات جەريانىدىكى ھادىسىلەر، ۋەقەلەر ۋە شەخسلەرنى شەرھىلەپ بېرىپ، خەلقنىڭ كۆز قارىشىنى ۋە ئارزۇلىرىنى گەۋدىلەندۈرۈپ بېرىدۇ، بۇ مەنىدىن ئېيتقاندا، رىۋايەتلەرنى «ئەمگەكچى خەلقنىڭ ئاغزىدا تارقىلىپ يۈرگەن تارىخ» دېيىشكە بولىدۇ.

شۇنداق بولۇشىغا قارىماي، رىۋايەتلەر چىن مەنىدىكى تارىخ ئەمەس؛ جاڭلاڭ ئاياللارغا چاخچاق قىلغانلىقتىن، مىڭ جاڭنۇي يىچۇنكوغا كەلگەندە، يىغلاپ ياشلىرى قۇرىغانلىقتىن بۇلاق ھاسىل بولۇپتۇ؛ خې لوڭ تۇل خوتۇنغا تەقدىم قىلغان چىچەك گۈللۈك ھاسا، خەلققە بەخت كەلتۈرىدىغان ئەجدىھار شەكىللىك ھاسىغا ئايلىنىپتۇ، دىگەنگە ئوخشاش رىۋايەتلەرنىڭ ھەممىسى ئەمىلىيەتتە يۈز بەرگەن ئەمەس، رىۋايەتلەر بەلگىلىك تارىخىي ئەمىلىيەتكە ئاساسەن ئىجتىمائىي تۇرمۇشنىڭ ماھىيىتىنى ئەكس ئەتتۈرگەن چاغدا، تاللاش،

قۇراشتۇرۇش، توقۇش، مۇبالىغلاشتۇرۇش، كۆپتۈرۈش، خىيال، تەسەۋۋۇر قاتارلىق ئەدبىي پىششىقلاشتۇرۇشتىن ئۆتىدۇ. رىۋايەتلەرنىڭ نۇرغۇنلىغانلىرىدا كەڭ ئىجتىمائى تۇرمۇش مەزمۇنلىرى مەلۇم تارد-خىي شەخسكە، ۋەقەگە ۋە مەلۇم سۈنئى، تەبىئى نەرسىلەرگە يۈك-لىنىدۇ. شۇ ئارقىلىق ھىكايىلەر ئويدۇرۇپ چىقىرىلىدۇ. مەسىلەن، لۇبەن ھەققىدىكى رىۋايەتنى، ئالساق ۋاڭ نياڭشەن ھەققىدىكى رىۋايەت، لى فېڭتاۋ ھەققىدە رىۋايەت، گۇنى ئوۋ ھەققىدە رىۋايەت قاتارلىقلارنى ئالساق، بۇلارنىڭ ھەممىسى ئاشۇ خىل ئەھۋالغا مەن-سۇپ رىۋايەتلەردۇر. بۇنىڭدىن شۇنى كۆرۈۋېلىشقا بولىدۇكى، رىۋايەتلەردە مەلۇم تارىخىي ماتىرىياللار ئاساسدا خەلق ئاممىسىنىڭ تارىخىي ۋەقەلەرگە بولغان چۈشەنچىسى، كۆزقارىشى ۋە ھىسسىياتى ئىپادىلىنىدۇ. ئەكسىچە بۇنىڭ ئۆزى راس تارىخىي ۋەقەلەر سۈپىتىدە قايتا گەۋدىلەنمەيدۇ. رىۋايەتلەر چىن مەنىدىكى تارىخ بىلەن سېلىش-تۇرغاندا، ماتىرىيال تاللاش نۇقتىسى ۋە ئەكس ئەتتۈرۈش ئۇسۇلى جەھەتلەردە ئوخشىمايدۇ، رىۋايەتلەر بەدىئىي ئىجادىيەتنى نوقتا قىلىپ ماتىرىيال تاللايدۇ. بەزى ماتىرىياللار تارىخىي نۇقتىدىن قارد-غاندا ئانچە مۇھىم ئەمەستەك كۆرۈنىدۇ. ئەمما رىۋايەتلەرنىڭ ئىجات قىلىنىش ماتىرىياللىرىدىن قارىغاندا، ئەھمىيىتى ناھايىتى چوڭ. لۇبەن چۈنچىۈ زامانىدا لۇ بەگلىكىدە ئۆتكەن بىر ھۈنەرۋەن بولۇپ، ئۇ مۇھىم تارىخىي شەخس ئەمەس، مېڭ چاڭنۇي رىۋايىتىنىڭ ئەس-لىمىدە: چى سەركەردە چىلاڭنى جەڭدە ئۆلتۈرگەن؛ ئۇنىڭ خوتۇنى شەھەر سىرتىدا ئېسىلىپ ئۆلۈشنى رەت قىلغان دىيىلگەن، بۇنىمۇ چوڭ ۋەقەلىك دىگىلى بولمايدۇ. لېكىن ئۇلارنى كىشىلەر ئۆزلەش-تۈرۈپ، تارقىتىپ، پىششىقلاپ ئىشلەش ئارقىلىق نەچچە يۈز يىللار-دىن بېرى ھەممە كىشى ئېيتىپ بېرەلەيدىغان رىۋايەتلەرگە ئايلان-دۇرغان. يېڭى رىۋايەتلەردە ئىنقىلاۋىي كۈرەش ئەكس ئەتتۈرۈ-

لىدۇ. قەھرىمان شەخسلەر مەدھىيىلىنىدۇ؛ تولا ھاللاردا مەنىلىك كىچىك ئىشلار تاللاپ ئېلىنىپ پىششىقلاپ ئىشلىنىدۇ. ياپون باس-قۇنچىلىرىغا قارشى ئۇرۇش مەزگىلىدە تارقالغان «خەق، بەك ئەدەپ-لىك ئىكەن» دىگەن رىۋايەتنى ئالىدىغان بولساق، بۇنىڭدا 8-ئارمىيەمىزنىڭ ئۇزۇن سەپەر قىلىش جەريانىدا ئاچلىققا چىداپ، پۇقرالارنىڭ قويۇپ قويغان تاماقلارنى قەتئىي يىمىگەنلىكى سۆز-لەنگەن؛ بۇ بىر كىچىك ئىش ئارقىلىق خەلق ئارمىيەسىنىڭ ئاممىۋى ئىنتىزامغا رىئايە قىلىشتەك ئىسىل ئىستىلى ئەكس ئەتتۈرۈلگەن. رىۋايەتلەرنىڭ تارىخىي مەلۇماتلىق ئەمىلى تەلۋى بىرقەدەر تولۇق بولۇپ، رىۋايەتلەر بەزى ھاللاردا تارىخىي ئەمىلىيەتنىڭ مەلۇم بىر تەرىپىنىلا ئەكس ئەتتۈرىدۇ. يۇفېي رىۋايەتلىرىنى ئالساق يۇفېينىڭ قىلغان، ئەتكەنلىرىنىڭ ھەممىسى بايان قىلىنغان ئەمەس ۋە ئۇنىڭ ھەممە ئىشىغا باھا بېرىلگەن ئەمەس. بۇنىڭدا پەقەت ئۇنىڭ تاجاۋۇزچىلىققا قارشى تۇرۇپ، ۋەتەنگە سادىق بولۇشتەك خىسلىتىنىڭ بىر تەرىپىلا ئالاھىدە ئىپادىلەنگەن. ئەكس ئەتتۈرۈش ئۇسۇلى جەھەتتە، تارىخىي ھەقىقىي يېزىپ، ئۇدۇلسىغا بايان قىلىشقا توغرا كېلىدۇ، رىۋايەتتە بولسا ئەدىبىي ئىجادىيەت ئۇسۇلى قوللىنىلىدۇ. ئېيتىشلارغا قارىغاندا، شەرقىي جىن سۇلالىسى دەۋرىدىكى لياڭجۇ ھىكايىلىرىنىڭ مەيدانىغا كېلىشىنى ئېلىپ ئېيتساق، شۇ ھىكايىدىكى ۋەقەلەرنىڭ راس يۈز بەرگەن - بەرمىگەنلىكىنى ئىسپات-لاش قىيىن. ئەمما ئۇنىڭدا بەدىئىي ئوبرازلار ھەم سىيۇزىتلار ئارقىلىق فېئوداللىق ئەدەپ - ئەخلاقنىڭ جىنايەتلىرى پاش قىلىنغان. خېلى كۆپلىگەن توقۇلما رىۋايەتلەر مەسىلەن، ئاق يىلان ھەققىدىكى ۋە پىلە قۇرۇتنىڭ پەيدا بولۇشى توغرىسىدىكى رىۋايەتلەر ئەمىلىيەتتە «تارىخىي بايان قىلىش ئۇسۇلى» دا بايان قىلىنغان بولۇپ، ئۇ ئىجتىمائىي ئەمىلىيەت جەريانىدا يۈز بەرگەن ئىشلار ئەمەس، يېڭى

رەۋايەتلەرنىڭ تارىخى ئاممىلىرى كۆپىيىپ بارسىمۇ، لېكىن ئۇ ئوخشاشلا ئەدىبىي جەھەتتىن پىششىقلاپ ئىشلىنىدۇ. مەسىلەن، «ماۋجۇشى پۇقرالارنىڭ ئازاپ-ئوقۇبىتىنى چۈشىنىدۇ» دېگەن رەۋايەت ئىككىنچى قېتىملىق ئىچكى ئىنقىلاۋىي ئۇرۇش مەزگىلىدە جىڭگاڭشەن رايونىدا تارقالغان بولۇپ، ئۇنىڭدا ماۋجۇشىنىڭ بىر يېزىدىن ئۆتۈپ كېتىۋېتىپ ياشلاردىن، قېرىلاردىن، بالىلاردىن ئايرىم-ئايرىم ھالدا قانداق تەلەپلەرنىڭ بارلىغىنى سورىغانلىغى، شۇنداقلا بىر-بىرلەپ ھەل قىلىپ بەرگەنلىكى ھىكايە قىلىنىدۇ؛ ئىنقىلاۋىي رەھبەرلەرنىڭ ئاممىغا كۆڭۈل بۆلگەنلىكى، تەكشۈرۈپ-تەتقىق قىلىشقا ئەھمىيەت بەرگەنلىكىدىن ئىبارەت ئىستىلى مەدھىيەلىنىدۇ. بۇ ھىكايىنىڭ ۋەقەلىكى مۇقەررەر ھالدا ئەدىبىي جەھەتتىن يىغىنچاقلانغان، ئومۇملاشتۇرۇلغان ۋە ئۇنىڭغا تەسەۋۋۇر سىڭدۈرۈلگەن، بۇ ئارقىلىق ئۇ تېخىمۇ تىپىك ئەھمىيەتكە ئىگە قىلىنغان. «قىزىل ئارمىيە قەۋرىستانلىغى» دېگەن رەۋايەتتە قىزىل ئارمىيە سانتار-كىسىنىڭ (خۇشى) ۋاپات بولغاندىن كېيىنكى قەۋرە توپىسىنىڭ كىشىلەرنىڭ كېسىلىگە شىپا بولىدىغانلىغى بايان قىلىنغان بولۇپ، بۇ ۋەقە خەلق ئاممىسىنىڭ قىزىل ئارمىيىنى ھىمايە قىلىدىغانلىغىنى ئىپادىلەيدۇ. بۇنىڭدىن شۇنى كۆرۈۋېلىشقا بولىدۇكى، رەۋايەت تارىخى ئەمىلىيەتنى ئەينەن ئەكس ئەتتۈرمەستىن، بەلكى تارىخنىڭ ماھىيەتلىك تەرەپلىرىنى بەدىئىي يوسۇندا ئەكس ئەتتۈرىدۇ، ئەمما بۇ بىر تەرەپتىن شۇنىمۇ كۆرۈۋېلىشقا بولىدۇكى، رەۋايەتلەر تارىخى ۋەقەلەر، تارىخىي شەخسلەر، شۇنداقلا مەۋجۇت شەيئىلەر بىلەن ئۆزئارا باغلىنىشلىق بولۇش ئارقىلىق كىشىلەرنى ئىشەندۈرۈش كۈچىگە ئىگە بولىدۇ. بولۇپمۇ مۇنداق رەۋايەتلەر يېڭىدىن بارلىققا كەلگەن چاغلاردا كىشىلەر ئۇنى ھامان راس بولۇپ ئۆتكەن ۋەقەدەك بايان قىلىدۇ ھەم تارقىتىدۇ. ئەلۋەتتە، ۋاقىتنىڭ ئۆتۈشىنى

ئەھۋالنىڭ ئۆزگىرىشى بىلەن ئۇنىڭغا ئىشىنىدىغان كىشىلەر بارغانسېرى ئازلاپ بارىدۇ. ۋاھالەنكى، بايان قىلىش ئۇسۇلى تارىخنى بايان قىلىش ئۇسۇلى بىلەن ئوخشاش بولغىنى ئۈچۈن، تەبىئىكى راستەك بىلىنىدۇ. بۇ خىل ھەقىقى ئىشىنىش تۇيغۇسى رىۋايەتلەرنىڭ ئۆزىگە خاس ئەدەبىي سېپىرى كۈچىنى شەكىللەندۈرگەن.

رىۋايەتلەر تارىخقا ئەگەشكەن ھالدا بارلىققا كېلىدۇ. ئىنسانلار جەمئىيىتىنىڭ دەسلەپكى ۋاقىتلىرىدىلا رىۋايەتلەر بارلىققا كەلگەن. قەدىمقى رىۋايەتلەردىن خۇاڭدى توغرىسىدىكى رىۋايەتتە جۇڭخۇا مىللىتىنىڭ پەيدا بولۇشى ئەكس ئەتتۈرۈلگەن. كونا كىتاپلاردا بولسا خۇاڭدى ھەققىدىكى رىۋايەتلەر ناھايىتى كۆپ، ئۇلاردا: «ئۇ «قاش تېشىدا ھەربى ياراق ياسىغان»، «سەپەرگە چىققاندا ئاجايىپ ئۇرۇش ھارۋىسى، ئوق يالارنى ياساپ بىللە ئېلىپ يۈرگەن، بەش خىل رەڭلىك كىيىم تەييارلىغان؛ ئۇنىڭ بۇرۇنقى خوتۇنى لىي زۇ پىلە قۇرۇتى باققان، ئۇنىڭ قول ئاستىدىكى ساڭ جېي يېزىق ئىجات قىلغان؛ لىڭ لۇن چالغۇ ئەسۋاپلىرىنى ياسىغان» دېگەنگە ئوخشاش گەپلەر بار. ياۋ، شۇن، يۇ قەبىلىلىرى ئىتتىپاقى گۇمران بولۇشتىن ئىلگىرىكى ئۈچ چوڭ قەبىلە ئاقساقاللىرىنىڭ دانىشمەنلىك بىلەن ئىش قىلىپ ئورنىنى ئۆتۈنۈپ بەرگەنلىكىگە ئوخشاش رىۋايەتلەر باشلاندى. غۇچ كوممۇنىزىمىنىڭ ئاخىرقى ۋاقىتلىرىدىكى ئىجتىمائى ھالەتنى ئوچۇق ئەكس ئەتتۈرۈپ بەرگەن؛ ئىپتىدائى ئادەملەر ئەڭ بۇرۇن ئەپسانىلەر ئارقىلىق ئۆزلىرىنىڭ ئىشلەپچىقىرىش كۈرىشى ۋە ئىجتىمائى پائالىيىتىنى ئىپادىلىگەن. ئىنسانلار جەمئىيىتىنىڭ تەرەققى قىلىشىغا ئەگىشىپ، ئەپسانىلەرنىڭ ئىجات قىلىنىش ئاساسى ئاجىزلىشىشقا باشلىغان بولسىمۇ، لېكىن ئىجتىمائى تۇرمۇشنىڭ كۈنسېرى گۈللىنىشى ۋە مۇرەككەپلىشىشى، ھەربى ئۇرۇشلار، قەھرىمانلىق ئىشلار

قاتارلىق چوڭ - چوڭ ۋە قەلەر كىشىلەرنىڭ ئۆز تارىخىنى مەدھىيەلەش تەلۋىنى كەلتۈرۈپ چىقاردى. بۇنداق ئەھۋال ئاستىدا، رىۋايەتلەر تەدرىجى ھالدا گۈللىنىشكە باشلىدى، بۇنىڭ بىلەن شەخسلەر ھەققىدىكى ئەپسانىلەر رىۋايەتلەر بىلەن مەۋجۇت بولۇپ تۇرغان ئەھۋال ياكى ئەپسانىلەر تارىخلىشىش ئارقىلىق، رىۋايەتلەرگە ئايلىنىدىغان ئەھۋاللار يۈز بېرىشكە باشلىدى. مەسىلەن، خۇاڭدى بىلەن چيۇ ئۇرۇشى توغرىسىدا، شيايۇنىڭ سۈنى تېزگىنلىشى توغرىسىدا ئەپسانىلەر پەيدا بولۇش بىلەن بىللە رىۋايەتلەر پەيدا بولدى. ئىپتىدائى دەۋرلەردىكى رىۋايەتلەر ئەپسانىلەرنىڭ تەسىرىگە قاتتىق ئۇچرىغان. شۇڭا ئۇلاردا خىيالى نەرسىلەر ناھايىتى كۆپ. مەسىلەن، يىن گاۋزۇڭ دەۋرىدىكى ۋەزىر فۇيۇ كەمبەغەل ئائىلىسىدىن كېلىپ چىققاچقا، ئۇ ئۆلگەندىن كېيىن بىر يۇلتۇزغا ئايلىنىپ كەتكەن، بۇ يۇلتۇز فۇيۇشىڭ يۇلتۇزى^① دەپ ئاتالغان دىگەن رىۋايەتتە ئىپتىدائى دەۋر كۆزقاراشلىرىنىڭ قالدۇقلىرى ئىپادىلەنگەن. جەنگو دەۋرىنىڭ چىن جياۋۋاڭ زامانىدا شۇ ۋىلايەتنىڭ ھاكىمى لى بىڭ تەختتە تۇرغان چاغلىرىدا، سۇ ئىنشائاتلىرى ياساپ، دۆڭلەرنى تۈزلەپ، ئويلارنى تىندۈرۈپ يۈز مىڭ مولاپ يەرنى ئۆزلەشتۈرۈپ سىچۈەن ئويمانلىغىدىن كەلكۈن ئاپىتىنى يوق قىلىپ، ئۇ يەرنى چەكسىز ئېكىنزار، مۇنبەت، بايلىق كانىغا ئايلاندۇرغان، شۇڭلاشقا سىچۈەن خەلقى ئارىسىدا ئۇنىڭ شەپقىتىگە مىننەتدارلىق بىلدۈرۈش يۈزىسىدىن ئۇنىڭ بىلەن مۇناسىۋەتلىك

① «چۈنچيۇ دەۋرىنىڭ داستانلىرى. جۇدالىق زارى» دا «تام سوقاتتى فۇيۇ بىر چاغلاردا، ئۇنى ۋودىڭ بېگىم ئۆزىگە قىلغاچ ۋەزىر، بولدى ئىشەنچلىك خادىم» دىيىلگەن؛ «چۈنچيۇ دەۋرىنىڭ داستانلىرى، يىراققا سەيلە قىلىش» تا «فۇيۇنىڭ يۇلتۇزغا ئايلانغانلىغىنى ئاڭلاپ كىشىلەر قالدى ھەيران؛ خەنجۇڭ - نىڭ پەرىشتىگە ئايلانغانلىغىنى ئاڭلىغانلار قالدى ھاڭ - تاڭ» دىيىلگەن.

بىرقاتار رىۋايەتلەر كەڭ تارقالغان، رىۋايەتتە ئېيتىلىشىچە، لى بىڭ كالغا ئايلىنىپ ئىلاھى دەريادىكى كەلكۈن پەيدا قىلغۇچى ئەجدىھار بىلەن ئېلىشقاندا، قارا بوران چىقىپ، ھاۋا گۈلدۈرلەپ، جاھان قاراڭغۇلىشىپ كەتكەن، ئۇلار ئىنتايىن جىددى ئېلىشىشقان. كېيىن لى بىڭنىڭ قول ئاستىدىكى ئەمەلدارلىرى ياردەم قىلىپ، ياۋۇز ئەجدىھارنى نەيزە تىقىپ ئۆلتۈرگەن، بەزىلەر: ئۇلار ياۋۇز ئەجدىھارنى تىرىك تۇتۇۋېلىپ، چوڭ زەنجىر بىلەن باغلاپ، دۆڭ ئاستىغا بەنت قىلىپ قويغان، دېيىشىدۇ، دېمەك لى بىڭنىڭ سۈنى تىزگىنلىشىدىمۇ ئەپسانىلىق پۇراق كۈچلۈك. لېكىن ھىكايىنىڭ رىيال ئامىللىرى نىسپى ھالدا كۆپىيىپ بېرىش بىلەن خىيالى تەساۋۇرلار مۇناسىۋىتى ناھايىتى يېقىن بولۇپ ئۇ كىشىلەرنى بەكمۇ ئىشەندۈرىدۇ. مانا بۇ ھال ئۇنى ئەپسانىلەردىن پەرقلەندۈرگەن. كېيىن جەمىيەت تەرەققىياتىنىڭ ئىلگىرىلىشىگە ئەگىشىپ، ئوخشىمىغان تارىخىي دەۋرلەردە، ئوخشىمىغان رىۋايەتلەر بارلىققا كېلىدۇ، رىۋايەتنى شەكىللەندۈرىدىغان ئىشلار ۋە شەخسلەر كۆپ ھاللاردا تىپىك ئەھمىيەتكە ئىگە بولۇپ مەلۇم دەرىجىدە ۋە مەلۇم تەرەپتىن دەۋرنىڭ تەلۋىنى نامايەن قىلىپ، ئاممىنىڭ يۈرەك ساداسىنى ئەكس ئەتتۈرەلەيدۇ. مەسىلەن، پۇرولېتارىيات ئىنقىلابچىلىرى ھەققىدىكى يېڭى رىۋايەتلەرنىڭ كېلىپ چىقىشىدىكى سەۋەپ ئۇلارنىڭ ئىنقىلاۋىي پائالىيەتلىرى تارىخىي تەرەققىياتنىڭ تەلۋىگە ۋە خەلق ئاممىسىنىڭ تۈپ مەنپەئەتىگە ۋەكىللىك قىلغانلىغىدا؛ فېئودال ھۆكۈمران سىنىپ شەخسلەردىن باۋ گۇڭ، يۈ فېي، لى بىڭ، شى مىنباۋ قاتارلىقلار ھەققىدىكى رىۋايەتلەرنىڭ تارقىلىشىدىكى سەۋەپمۇ، بۇرۇن ئۇلارنىڭ دۆلەت، خەلق ئۈچۈن ياخشى ئىش قىلغانلىغى، ئوخشىمىغان تەرەپلەردىن خەلقنىڭ ئىرادىسى ۋە

ئارزۇسىنى ئىپادىلىگەنلىكىدىن بولغان.

رىۋايەتلەر بارلىققا كەلگەندىن كېيىن، تارقىلىش جەريانىدا خەلق ئاممىسى تەرىپىدىن ئۈزلۈكسىز تۈردە تەكشۈرۈلدى ۋە قالىنىپ بارىدۇ. رىۋايەتلەرنىڭ ئىجتىمائىي ئەھمىيىتى قانچىكى زور بولسا، بەدىئىيلىكى قانچىكى يۇقۇرى بولسا، ھاياتى كۈچى شۇنچە قۇدرەتلىك بولىدۇ. لۇبەن ھەققىدىكى رىۋايەت چۈنچىۋ، جەنگو دەۋرلىرىدە مەيدانغا كەلگەن، دوڭ يوك ھەققىدىكى رىۋايەت ئېيتىلىشلارغا قارىغاندا خەن سۇلالىسى دەۋرىدە بارلىققا كەلگەن. ئالدىنقىسىدا ئەمگەكچىلەرنىڭ ئەقىل-پاراسەتلىك ئىكەنلىكى مەد-ھىيىلەنگەن. كېيىنكىسىدە، خەلقنىڭ ئېزىلگۈچىلەرگە بولغان ھىس-داشلىغى ۋە گۈزەل تۇرمۇش كەچۈرۈش ئارزۇلىرى ئىپادىلەنگەن، شۇڭا ھازىرغىچە تارقىلىپ كەلمەكتە. رىۋايەتلەرنىڭ تارقىلىش جەريانى ئۇلارنىڭ ئۈزلۈكسىز پىششىقلاپ ئىشلىنىش جەريانى بولىدۇ. پىششىقلاپ ئىشلەشنىڭ بىر خىلى؛ ئەمىلىيەتنىڭ ئېھتىياجىغا ئاساسەن، شەخسەن ئۆز تەسىراتى بويىچە بۇرۇنقى رىۋايەتلەردىكى پىكىرلەرنى تېخىمۇ ئىلگىرىلىگەن ھالدا شاللاپ، ۋەقەلىكلەرنى كۈچەي-تىشتىن ئىبارەت. مىڭ جاڭنۇي ھەققىدىكى رىۋايەتتىكى چىلاڭنىڭ خوتۇننى چى بېگى شەھەر سىرتىدا ئېسىلىپ ئۆلۈپلىشىقا مەجبۇر قىلغان دىگەن ۋەقە رەت قىلىنغاندىن باشلاپ، رىۋايەت ئۈزلۈكسىز راۋاجلىنىش بىلەن سۈي، تاڭ دەۋرىگە كەلگەندە، مىڭ جاڭنۇي يىغلاپ سەددىچىنغىچە بارغان دىگەنگە تېزلا ئۆزگەرگەن. شىمالى چى سۇلالىسىنىڭ ھۆكۈمرانلىرى شىمال تەرەپتە سېپىل سالدۇرۇش ئۈچۈن خەلقنى كۆپ قېتىم ئالۋاڭغا ھەيدىگەن، پۇقرالار ئۆي-ماكانلىرىدىن ئايرىلغان؛ كۆپلىگەن كىشىلەر ئىش ئورنىدىلا ئۆلگەن. خەلق رىۋايەتچىلىرى چىن شىخۇاڭنىڭ سەددىچىن سېپىلىنى ياستىشتەك تارىخىي ئەمىلىيەتنى ئاساس قىلىپ تۇرۇپ، چى لاڭنىڭ خوتۇنى

يىغلاپ سەددىچىن سېپىلىغىچە كەلگەن دىگەن ھىكايىنى ئۆزگەرتىپ،
 ئىككى ۋەقەنى بىرلەشتۈرۈپ، ئۇنى مۇكەممەل - يېڭى تارىخىي
 رىياللىقنى ئەكس ئەتتۈرىدىغان رىۋايەت^① كە ئايلاندۇرغان.
 بۇ ئارقىلىق خەلقنىڭ غەزەپ - نەپرەتنى ۋە قارشىلىغىنى ئىپادىلىگەن.
 پىششىقلاپ ئىشلەشنىڭ يەنە بىر خىل شەكلى - ئوخشاش ئىشلارنى
 ۋايىغا يەتكەن بىرەر شەخسنىڭ ئۈستىگە مەركەزلەشتۈرۈشتىن
 ئىبارەت.

لۈبەن ھەققىدىكى رىۋايەت، باۋگۇڭ ھەققىدىكى رىۋايەت بۇنداق
 پىششىقلاپ ئىشلەشلەردىن ئاللا بۇرۇن ئۆتۈپ بولغان. لۈبەن
 ئەسلىدە ياغاچچى ئىدى. ئۇ ئەقىل جەھەتتە كامالەتكە يېتىشنىڭ
 تىپى بولغاچقا، ئۇنىڭغا مۇناسىۋەتلىك رىۋايەتلەر تارقىلىش جەريانىدا
 ئۈزلۈكسىز بېيىپ - كېڭىيىپ بارغان. قۇرۇلۇش ئېلىپ بېرىش، مېتال
 تاۋلاش قاتارلىق نۇرغۇنلىغان تەرەپلەردىكى رىۋايەتلەرمۇ ئۇنىڭ
 نامىغا توقۇلغان. مەسىلەن، بېيجىڭدىكى گۇگۇڭ خان سارىيىنىڭ قارا -
 ۋۇل بىناسى بىلەن جاۋجۇ كۆۋرۈگىنىڭ قۇرۇلۇشى لۈبەن بىلەن
 قىلچە مۇناسىۋەتسىز بولسىمۇ لېكىن كىشىلەر قۇرۇلۇشى نەپىس بولغان
 نەرسىلەرنىڭ ھەممىسىنى لۈبەننىڭ كۆرسەتمىسى بىلەن بولغان، ياكى
 ئۇ ئۆز قولى بىلەن ئىشلىگەن، دەپ رىۋايەت قىلىپ كەلمەكتە.
 دىمەك رىۋايەتلەرنىڭ ۋەقەلىرى ئاشۇ يوسۇندا كۆپىيىپ، چېتىشىدۇ -
 غان تەرەپلەرمۇ كېڭىيىپ بارغان؛ شۇنىڭ بىلەن رىۋايەتلەردىكى
 باش قەھرىمانلار كۆپلىگەن كەسىپلەرنى ئىگەللىگەن ماھىر
 ئۇستىلارغا ئايلىنىپ نامايەندە بولۇپ كەلگەن. يۇقۇرىدا بايان قىلىنغان
 ئىككى خىل پىششىقلاپ ئىشلەش ئۇسۇلىنى بۇرۇندىن تارقىلىپ

① جوك جىڭۋېن: «ناھەقچىلىككە ئۇچرىغان مىڭ جاڭنۇيىنى ئاقلاش»
 «خەلق ئېغىز ئەدەبىياتى» خەنزۇچە 1979 - يىل 7 - سان.

كېلىۋاتقان ئەنئەنىۋى رىۋايەتلەردىن كۆرۈۋالغىلى بولىدۇ. يېڭى رىۋايەتلەرمۇ تارقىلىش جەريانىدا ئۆزگىرىپ بارىدۇ، پىششىقلاپ ئىشلىنىدۇ. ئەمما يېڭى رىۋايەتلەرنىڭ ئىجات قىلىنىشى نىسبەتەن ئازلاپ كەتمەكتە. تارىخىي ئامىللارنىڭ كۆپىيىپ بېرىشى، تارقىلىش ۋاقتىنىڭ قىسقا بولۇشى بىلەن كىتاپ ئارقىلىق تارقىتىش ئۆز ئارا بىرلەشتۈرۈلگەنلىكتىن، رىۋايەتلەردىكى ئۆزگىرىش ئانچە چوڭ بولمايۋاتماقتا.

رىۋايەتلەرنىڭ تارقىلىشىدا مەركىزى نۇقتا بار، بۇ رىۋايەتلەرنىڭ يەرلىك ئالاھىدىلىكى بىلەن مۇناسىۋەتلىك مەسىلە، كۆپ ھاللاردا رىۋايەتلەردىكى ۋەقەلەرنىڭ يۈز بەرگەن ئورنى مۇقىم بولۇپ يەرلىك ئالاھىدە مەنزىرلەر، مەشھۇر ئاسارە - ئەتىقە، قەدىمىي يادىكارلىقلار بىلەن باغلانغان بولىدۇ. مەسىلەن، شىخو كۆلى رىۋايىتى، چاڭبەيشەن مېھرىگىياسى رىۋايىتى، جىڭدىجېن چاقچۇق قاقچىلىرى رىۋايىتى، ياتلىق قىلىنغان پويان رىۋايىتى، ليۇسەنجې رىۋايىتى، جىڭگاڭشەندىكى ئىنقىلاپقا دائىر رىۋايەتلەر ۋە گۇاڭدۇڭدىكى دىخانلار رەھبىرى پېڭبەي ھەققىدىكى رىۋايەتلەر شۇ يەر، شۇ رايونلاردا ناھايىتى كەڭ تارقالغان. يەنە بەزى مۇنەۋۋەر رىۋايەتلەر كەڭ تارقىلىپلا قالماستىن، بەلكى، باشقا جايلاردىكى باشقا مىللەتلەرنىڭ ئىشلىرى ۋە ئۆرپ - ئادەتلىرى بىلەن بىرلىشىپ كەتكەن، مۇنداق رىۋايەتلەر ھىكايە قىلىنغاندا، شۇ يەرنىڭ ئۆزىدىلا ئىجات قىلىنغاندەك ھىس قىلىمىز، رىۋايەتلەردە ئېيتىلىشىچە، لياڭ سەنبەي بىلەن جۇ يىڭتەينىڭ قەۋرىسى جېيجياڭ، جياڭسۇ، سەندۇڭ، ئەنخۇي، خېنەن، خېبېي قاتارلىق ئۆلكىلەرنىڭ ھەممىسىدە بار ئىكەن؛ مېڭ جاڭنۇيىنىڭ يۇرتىمۇ كىشىلەرنىڭ ئېيتىشىچە، ھەر خىل ۋە مۇرەككەپ ئىكەن، لياڭ سەنبەي بىلەن جۇ يىڭتەي ھەققىدىكى رىۋايىتى بەيزۇ مىللىتىنىڭ ئىچىدىمۇ تارقالغان بولۇپ، بارلىققا

كېلىشى بىلەنلا مۇناسىپ ھالدا ئۆزگەرتىلگەن، ھىكايىدە ئۆي ئۈستىگە يېپىلىدىغان كاھىشلار ياغاچقا ئۆزگەرتىلگەن؛ لياڭ سەنبەي بىلەن جۇيىڭتەي بۇرۇن يېشىل ئورمانلاردا سەيلە قىلغان، دىيىلگەن. يەنە بىر رىۋايەتتە، ئۇلار ئۆزلىرى مەكتەپ سالغان، ئۈستەل-ئورۇندۇقلارنى ياسىغان، سۇ توشۇپ ئوتۇن يېرىپ، تاماق ئېتىشىپ ئەمگەك ماھىرلىرىدىن بولۇپ يېتىشكەن دىيىلگەن؛ سىيۇزىت جەھەتتە «18 قېتىم ئۈزۈتۈش» ۋەقەلىگىنىڭ ئورنىنى بېيىت ئېيتىش شەكلى ئىگەللىمگەن. بۇ خىل ئۆزگىرىشلەرنىڭ ھەممىسى بەيزۇ خەلقىنىڭ ئەسلىدىكى تۇرمۇش شارائىتى ۋە ئىجتىمائىي ئۆرپ-ئادەتلىرى بىلەن باغلىنىشلىق بولۇپ، شۇ رايوندا تارقىلىپ يۈرگەن لياڭ سەنبەي بىلەن جۇيىڭتەي ھىكايىلىرىنىڭ مىللى ئالاھىدىلىگىنى شەكىللەندۈرگەن.

بەزى رىۋايەتلەر ئوخشاش تېمىدىكى قوشاق، ناخشا، ئەلنەغمە قاتارلىقلارغا يانداش بولغان ھالدا خەلق ئىچىدە تارقىلىپ كەلگەن، بۇ شەكىللەر ئۆز-ئۆزىدىن ياكى رىۋايەتلەردىن بۆلۈنۈپ چىققان. مەسىلەن، «مېڭ جاڭنۇيىنىڭ سەددىچىنىغا قاراپ يىغلىشى» دىگەن ئويۇننىڭ بېيىتلىرى، لياڭ جۇ ئەلنەغمىلىرى قاتارلىقلار شۇنىڭغا كىرىدۇ؛ ياكى مۇناسىۋەتلىك رىۋايەتلەر ئوخشاش بىر ۋاقىت ئىچىدە ئىجات قىلىنىدۇ، ئالايلىق، باھادىر شاھ لى زىچېڭ ھەققىدىكى قوشاق ۋە تەيپىڭ تىيەنگو، يىخېتۇەن ھەركىتى توغرىسىدىكى قوشاقلار.... ئوخشاش مەزمۇندا ھەر خىل شەكىللەر بىلەن تارقىلىش ئىمكانىيىتىگە ئىگە بولغان؛ چۈنكى، بۇ رىۋايەتلەرنىڭ ۋەقەلىكلىرى كىشىلەرنىڭ قەلبىدىن چوڭقۇر ئورۇن ئالغان، ئۇلارغا بەرگەن تەسىرىمۇ چوڭقۇر بولغان.

رىۋايەتلەرنىڭ تارقىلىشى جەريانىدا كۆپ ھاللاردا «ئىككى خىل مەدەنىيەت» نىڭ كەسكىن كۈرىشى ئىپادىلىنىپ تۇرىدۇ. بۇنىڭدىكى

سەۋەپ شۇكى، رىۋايەتلەردە دائىم ئەمىلىيەت ئاساس قىلىنىدۇ،
تارىخقا باھا بېرىلىدۇ، ھۆكۈمەت ئىشلىرى مۇھاكىمە قىلىنىدۇ؛ ئەك-
سىيەتچى ھۆكۈمرانلار جەزمەن سۆكۈلىدۇ. پاش قىلىنىدۇ؛ فېئودال-
لىق قائىدە-يوسۇنلارغا نارازىلىق ۋە قارشىلىق بىلدۈرۈلىدۇ؛ قەبىھ
شەخسلەرگە ئۆچمەنلىك ۋە مەنسىتمەسلىك ئىپادىلىنىدۇ. رىۋايەتتە
ئېقىپ يۈرگەن گەپلەرنىڭ تەسىرى ئىنتايىن زور بولىدۇ، شۇڭا ئەك-
سىيەتچى ھۆكۈمرانلار رىۋايەتلەرنى جېنىنىڭ بېرىچە ئۆزگەرتىشكە
ئۇرۇنىدۇ؛ ئۇلار خەلقنىڭ ئىرادىسىگە ۋەكىللىك قىلىدىغان باش
قەھرىمانلارنىڭ ئوبرازىنى بۇرمىلاپ، ھۆكۈمران سىنىپلارنى گۈزەل-
لەشتۈرۈپ، سىنىپى زىددىيەتلەرنى كېلىشتۈرۈشكە فېئوداللىق خۇراپات-
لىقنى تەشۋىق قىلىپ، فېئوداللىق ئەدەپ-ئەخلاقنى قوغداشقا
جېنىنىڭ بېرىچە ئۇرۇنىدۇ. ئالايلىق ئۇلار لياڭ جۇ ھەققىدىكى رى-
ۋايەتتىكى، لياڭ سەنبەي بىلەن جۇيىڭتەيدىن ئىبارەت ئاشىق-مەشۇق-
لارنى ئاسماندىن ھۆر-پەرىلەر سۈپىتىدە يەرگە چۈشكەن، قائىدە بويىچە
«چىن» ئالەمگە كېتىشى كېرەك دەۋىلىپ فېئوداللىق ئەدەپ-ئەخ-
لاقنىڭ جىنايىتىنى ئاقلىماقچى بولىدۇ. ھەتتا فېئوداللىق ھۆكۈمران
سىنىپلارنىڭ دەھشەتلىك زۇلۈمى ۋە قۇل قىلىشىنى پاش قىلغان ۋە
ئەيمىلەنگەن مېڭ جاڭنۇي رىۋايىتىنى ئۆزگەرتىپ خان-پادىشالارنى
مەدھىيىلىگەن قىلىپ كۆرسىتىدۇ. بولۇپمۇ دىخانلار قوزغىلىڭى ئەكس
ئەتكەن رىۋايەتلەر دائىم دىگۈدەك ئەكسىيەتچى سىنىپلار تەرىپىدىن
ئۆزگەرتىۋېتىلىدۇ ۋە ئۇچۇقتۇرۇۋېتىلىدۇ. «مىڭ، چىڭ ئوردىسىنىڭ
تارىخى ماتىرىياللار غەزىنىسى» دە «سۇ بويىدا» نىڭ تارقىلىشىنى
چەكلەش شۇنداقلا ئۇنى كۆيدۈرۈۋېتىش ھەققىدىكى پەرمانلار يېزىپ
قالدۇرۇلغان. تەيپىڭ تىيەنگو ۋە يىمخېتۇەن ھەركىتى توغرىسىدىكى
رىۋايەتلەرمۇ پىچەتلەشكە ئۇچرىغان. بۇلار ئەمەس، ئۇلار يەنە بېلىق
كۆزىنى، مارچان قىلىپ كۆرسىتىپ، دىخانلار قوزغىلىڭىغا ھاقارەت

كەلتۈرىدىغان رىۋايەتلەرنى توقۇپ چىقىپ ئۇلارنىڭ دىققەت - ئېتىد -
ۋارىنى بۇرۇۋەتمەكچى بولىدۇ. مەسلەن، «رەھىمسىز خۇاڭچاۋ» ۋە
«قالدۇرۇلغان ئون سەككىز ئائىلە» دىگەن رىۋايەتلەردە خۇاڭچاۋ
ئادەم ئۆلتۈرگەندە كۆزىنى لىپ قىلىپ قويمايدىغان ئالۋاستلار پادى -
شاسى سۈپىتىدە تەسۋىرلىنىدۇ؛ دەۋر ۋە سىنىپى چەكلىمە تۈپەيلىدىن،
قەدىمقى زامان ئەمگەكچى خەلقلەرنى رىۋايەتلەرنى ئىجات قىلىش
ۋە تارقىتىش جەريانىدا مەلۇم قالاق ئىدىيەلەرنى ئىپادىلەپ قويۇشتىن
خالى بولالمىغان بولۇشلىرى مۇمكىن، ئالايلىق، فېئوداللارچە
ساداقەت - ۋاپادارلىق ئىدىيىسى، تەقدىرچىلىك ئىدىيىسى، شەخسىيەت -
چىلىك ئىدىيىسى، پاك ئەمەلدارنىڭ ماھىيىتىنى توغرا تونىيالماسلىق
تولىمۇ يۇقۇرى ئۈمىتتە بولۇپ قارشىلىق كۆرسىتىش يولىنى كۆرە -
مەسلىك قاتارلىقلار شۇنىڭغا كىرىدۇ. بىراق بۇنىڭغا ئەكسىيەتچى
ھۆكۈمران سىنىپلارنىڭ ئۆزگەرتىۋەتكەنلىرىنى ئارىلاشتۇرۇۋەتكىلى
بولمايدۇ.

يېڭى رىۋايەتلەرنىڭ بارلىققا كېلىشىدىكى تارىخىي ئارقا كۆرۈنىش
ۋە ئىجتىمائىي شەرت - شارائىتلار ئەلۋەتتە ئوخشىمايدۇ. پۈرۈلپتارىيات
ئىنقىلاۋىنىڭ يېڭى دەۋردە، ئىشچى - دىخان خەلق ئاممىسى پارتىيە -
نىڭ تەربىيىسىنى قوبۇل قىلىپ، كۈرەشلەرنىڭ تاۋلىشىدىن ئۆتۈپ
سىنىپى ئېڭىنى يۇقۇرى كۆتىرىدۇ، ئىنقىلاۋىي ئىرادىسىنى مۇستەھ -
كەملەيدۇ، ئۆتمۈش، ھازىر، كەلگۈسى ھەققىدە بىرقەدەر ئېنىق
تونۇشقا ئىگە بولغان بولىدۇ. ئۇلار نۇرغۇنلىغان قەھرىمانلارنى،
تىللاردا داستان بولىدىغان ئىشلارنى ئۆز كۆزى بىلەن كۆرگەچكە ئۇلارنى
تولۇپ - تاشقان ھىسسىيات بىلەن مەدھىيەلەپ، يېڭى - يېڭى رىۋايەتلەرنى
ئىجات قىلىش بىلەن رىۋايەت ئىجادىيىتىدە يېڭى سەھىپە ئاچتى.
خەلقنىڭ ئىرادىسى ۋە ئارزۇسى يېڭى رىۋايەتلەردە بىرقەدەر تولۇق
ئىپادىسىنى تاپتى. «قىزىل ئارمىيە شەپكىسى» دىگەن رىۋايەت خەلق

ئاممىسىنىڭ دۈشمەن كۈچلۈك، بىز ئاجىز ئورۇندا تۇرغان ۋەزىيەتتە
ئىنقىلاۋىي كۈچلەرنىڭ يېڭىلىمەس ئىكەنلىكىگە بولغان قەتئىي ئىشەنچ-
چىنى ئىپادىلىدى، ئۇلار ئۆزلىرىنىڭ ئەمىلىيىتى ئارقىلىق قىزىل
ئارمىيىنىڭ ئۆز قوشۇنى ئىكەنلىكىنى بىلگەندىن كېيىن، قەتئىي ئىرا-
دىگە كېلىپ، ئۇلارنى قوللاپ-قۇۋۋەتلەيدۇ، قوغدايدۇ، ئۆزلىرىنى
قىزىل ئارمىيىنىڭ تەقدىرىگە مەھكەم باغلايدۇ. «مودەن گۈل» دىگەن
رىۋايەتتە يولداش چېن يىنىڭ ئۆز قولى بىلەن تىككەن ئىككى تۈپ
مودەن گۈلنىڭ ئۇرۇش يىللىرىدا غۇچچىدە ئېچىلغانلىغى، بۇنىڭ
ئىنقىلاپنىڭ چوقۇم غەلبە قازىنىدىغانلىغىغا سەمۋول قىلىنغانلىغى بايان
قىلىنغان. «تۆت كىشىلىك گۇرۇھ» زورلۇق-زومبۇلۇق قىلغان چاغلاردا
مودەن گۈلمۇ نابۇت قىلىنغان بولسىمۇ، لېكىن «تۆت كىشىلىك گۇرۇھ»
تارمار قىلىنىپ، ئىككىنچى يىلىلا ئىككى تۈپ مودەن گۈل قايتىدىن
ئاجايىپ باراقتانلاشقا باشلايدۇ. رىۋايەتلەردىكى ۋەقەلىكلەر كۆپتۈ-
رۈپ، ئاشۇرۇپ، خىيالىي رىۋايەت قىلىنغان بولسىمۇ خەلقنىڭ ئىنقى-
لاپ غەلبىسىگە بولغان ئۈمىت ۋە ئىشەنچنى روشەن، گەۋدىلىك
ھالدا ئىپادىلەپ، قۇدرەتلىك سوتسىيالىستىك دۆلەت قۇرۇش ئار-
زۇسى ۋە قەتئىي ئىرادىسى نامايەن قىلغان. يېڭى رىۋايەتلەرنى سىنىپىي
دۈشمەنلەر بەك ئۆچ كۆرىدۇ ۋە ئۇنىڭدىن قورقىدۇ. «تۆت كىشىلىك
گۇرۇھ» پارتىيە ھوقۇقىنى تارتىۋېلىشنى نىيەت قىلىپ بىر تۈركۈم
پىشقەدەم ئىنقىلاپچىلارنى يوقاتتى، بېسىپ ئۆتكەن ئىنقىلاپ يوللىرىنى
ئىپادىلەشنى، ئىنقىلاۋىي ئەجداتلارنى مەدھىيەلەيدىغان رىۋايەتلەرنى
ھەر خىل ئۇسۇللار بىلەن چېنىنىڭ بېرىچە باستى. ئەمما، خەلقنىڭ
يۈرەك ساداسىنى باسىدىغان ھەرقانداق ئەكسىيەتچى ئۇرۇنۇشلار
بەربىر مەغلۇپ بولىدۇ، تارىخىي ئەمىلىيەت بۇنى ئىسپاتلىغان. يېڭى
رىۋايەتلەر پۈرۈلپتارىيات ئىنقىلاۋىنىڭ تارىخى بىلەن مەڭگۈ بىللە
ياشايدۇ، سوتسىيالىستىك ئىنقىلاپ ۋە قۇرۇلۇشنىڭ چوڭقۇرلىشىشىغا

ئەگىشىپ ئۈزلۈكسىز تەرەققى قىلىدۇ.

2. رىۋايەتلەرنىڭ مەزمۇنى ۋە تۈرلىرى

رىۋايەتلەر خەلق تۇرمۇشىنىڭ ھەرقايسى تەرەپلىرىگىچە تارقالغان بولۇپ، كەڭ ئىجتىمائى مەزمۇنغا ئىگە. ئالايلىق، دۆلەت ۋە مىللەتكە مۇناسىۋەتلىك چوڭ ئىشلار، سىنىپىي كۈرەش، ئىشلەپچىقىرىش كۈرەشى، مەنەۋى مەدەنىيەت يارىتىش، ئاتاقلىق شەخسلەرنىڭ تۆھپىلىرى، شۇنىڭغا ئوخشاش ئائىلە، ئۆي-ئوچاقلىق بولۇش، ئۆرپ-ئادەت قاتارلىقلارغا مۇناسىۋەتلىك ماتېرىياللارنىڭ ھەممىسى رىۋايەت سۈپىتىدە ئەدىبىي ياقىن پىششىقلاپ ئىشلىنىپ مەيدانغا چىقىدۇ، بۇلارنى ئۈچ تۈرگە بۆلۈش مۇمكىن:

(1) شەخسلەر توغرىسىدىكى رىۋايەتلەر

بۇ خىل رىۋايەتلەردە شەخسلەر مەركەز قىلىنىپ، ئۇلارنىڭ ئىش-ئىزلىرى ۋە سەرگۈزەشتىلىرى بايان قىلىنىدۇ. مۇتلەق كۆپ ساندىكى رىۋايەتلەردە بايان قىلىنغان باش قەھرىمانلار تارىخىي شەخسلەردىن ئىبارەت بولۇپ، ئۇلار ئوخشىمىغان دەۋر ئارقا كۆرۈنۈش-لىمىرى ئارقىلىق، ئۇنداق ياكى مۇنداق تۆھپىلەرنى ياراتقان، تارىخنى ئىلگىرى سۈرۈش رولىنى ئوينىغان بولىدۇ. خەلق ئۇلارنى خاتىرىلەپ ئۇلارغا ھۆرمەت بىلدۈرۈش يۈزىسىدىن رىۋايەتلەرنى ئىجات قىلىپ، ئۇلار ئۈچۈن تەرجىمىھال يېزىپ، مۇنار تىكلەيدۇ. يەنە بەزى رىۋايەتلەردە تارىخىي شەخسلەرگە قارىتا تەنقىت ۋە پاش قىلىشلار ئېلىپ بېرىلغان بولۇپ، بۇنىڭدا خەلق ئاممىسىنىڭ تونۇشىنىڭ روشەن-لىكى ۋە ھەق-ناھەق كۆز قارىشىنىڭ كەسكىنلىكى ئىپادىلەنگەن، فېئودال ھۆكۈمران سىنىپلار «پەيغەمبەر» دەپ ئاتىۋالغان كۈڭزى «كۈڭزى ۋە سەيساڭلاڭ» دىگەن رىۋايەتتە توققۇز تولغىماچ مار-جانغا تۆشۈك ئېچىشتىن ئىبارەت قىيىن مەسىلە ئالدىدا ئۇ يەنىلا خەلق ئىچىدىكى سەيساڭلاڭدىن سوراپ بىلىشكە مۇھتاج بولىدۇ.

بۇنىڭدىن كۆرگىلى بولىدۇكى، ئۇ ھەممە نەرسىنى بىر كۆرۈپلا بىلىۋالدىغان «ئەۋلىيا» ئەمەس. «جۇيۈەنجاڭ ھەققىدىكى ھەيكايە» دە جۇيۈەنجاڭنىڭ خانلىق تەختىگە چىقىپلا خوشامەت سۆزلىرىنى ئاڭلاپ، ئۇنىڭغا خۇشتار بولغانلىقى؛ ئۆزىنىڭ كونا يۇرتىدىشى باش نايىپىنى كۆككە كۆتىرىپ ماختاپ، كۆڭلىدىكىنى يوشۇرمايدىغان قەدىناس ئاغىنىسىنى ئۆلتۈرگەنلىكى مەسخىرە قىلىنىدۇ.

رېۋايەتلەردە تارىختا بولۇپ ئۆتكەن خەلق قوزغىلاڭچىلىرىنىڭ رەھبەرلىرى قىزغىن مەدھىيەلەنگەن. مەسىلەن، سۈي سۇلالىسىنىڭ ئاخىرقى دەۋرلىرىدە ئۆتكەن ۋاڭ بو، يۈەن سۇلالىسىنىڭ ئاخىرقى دەۋرلىرىدە ئۆتكەن چاڭ سىچىڭ، مىڭ سۇلالىسىنىڭ ئاخىرقى دەۋرىدە ئۆتكەن لى زىچىڭلاردىن تارتىپ چىڭ خاندانلىقى دەۋرىدە خۇنەننىڭ غەربىدە ئۆتكەن مياۋزۇ مىللىتىدىن بولغان ۋۇبايۇ قاتارلىقلار توغرىسىدىكى رېۋايەتلەرنىڭ ھەممىسىدە «زالىملار زۇلۇم سالىسا، خەلق ئىسيان كۆتىرىدىغان» ئۆتكۈرسىنىپى كۈرەش بايان قىلىنغان، دىخانلار قوزغىلىڭىنىڭ قەھرىمانلىق ئوبرازلىرى يارىتىلغان، خەلقنىڭ ئازاتلىققا بولغان تەشنىالىقى ئىپادىلەنگەن.

رېۋايەتلەردە يەنە ھۆكۈمران سىنىپلار ئىچىدىكى تەرەققىپەرۋەر تارىخىي شەخسلەر مەدھىيەلەنگەن. مەسىلەن، شى مىنباۋ، لى بىڭشىڭ پايدا-زىيانغا بېرىلمىگەن؛ باۋجىڭ، خەيرۇي ھوقۇق بىلەن كارى بولماي، خەلققە تىجاتلىق تىلىگەن؛ يۆفېي، چى شۇيگۇاڭ، لىن زېشۈيلەر ۋە تەننى سۆيۈپ، دۈشمەنگە قارشى تۇرغان ۋە باشقىلار، بۇلارنىڭ ھەممىسى رېۋايەتلەردە مۇناسىپ ھالدا مۇئەييەنلەشتۈرۈلگەن ۋە مەدھىيەلەنگەن، رېۋايەتلەرنىڭ ئاپتورلىرى كولىكتىپ ئىجات قىلىش ۋە تارقىتىش جەريانىدا، خەلقنىڭ ئەقىل پاراستىنى ۋە كۈچىنى ئاشۇ تارىخىي شەخسلەر ئۈستىگە مەركەزلەشتۈرۈپ، ئۇلارنىڭ بەدىئىي ئوبرازىنى غايىۋىلاشتۇرغان، بۇ خىل ئەدىبىي ياقىتىن

پىششىقلاپ ئىشلەش، كىشىلەرنىڭ تارىخىي شەخسلەرگە بولغان ئۈمىت، ئارزۇلىرىنى ئەكس ئەتتۈرۈپ بېرىدۇ.

ماددى ئىشلەپچىقىرىش بىلەن مەنەۋى ئىشلەپچىقىرىش جەريانىدىكى كۆزگە كۆرۈنگەن كىشىلەر مۇ خەلق ئارىسىدىكى رىۋايەتلەردە پارلاق ئوبراز سۈپىتىدە دائىم دىگۈدەك كۆزگە تاشلىنىپ تۇرىدۇ. لۈبەن توغرىسىدىكى رىۋايەتنىڭ ئېقىپ يۈرگىنىگە ئىككى مىڭ يىلدىن ئېشىپ كەتكەن ۋە ئۇنىڭدىكى لۈبەن ئوبرازى ئۈزلۈكسىز بېيىش ئارقىلىق ماھىرلىقنىڭ تىپى بولۇپ قالغان. كېيىنكى ئەۋلاتلار لۈبەننى ياغاچچە-لارنىڭ پىرى دەپ تەرىپلەشكەن. ئۇلۇغ شائىر چۈيۈەن سۈرگۈن قىلىنغاندىن كېيىن، ئۆزىنى دەرياغا تاشلاپ ئۆلۈۋالغان. كىشىلەر ئۇنىڭ سەرگۈزەشتىلىرىگە ھىسداشلىق قىلىپ رىۋايەتلەردە «جۇدالىق زارى» ناملىق داستاننى ئوقۇغاندا تاغ مۇئەككىلىرىمۇ تەسىرلەنگەن. دىن يىغلاپ كەتكەن، دىيىشىدۇ؛ كىشىلەر يەنە رىۋايەتلەردە كىشە-لەرنىڭ 5-ئاينىڭ 5-كۈنى ئەجدىھا سۈرەتلىك كېمىلەردە ئۈزۈش مۇسابىقىسى ئۆتكۈزۈپ، زۇڭزا يېيىشنى چۈيۈەننى خاتىرىلەش يۈزىسىدىن بولغان، دىيىشىدۇ. ئۈچ پادىشالىق دەۋرىدىكى مەشھۇر تىۋىپ خۇاتۇ، جېن سۇلالىسى دەۋرىدىكى چوڭ خەتتات ۋاڭشىجىز، تاڭ سۇلالىسى دەۋرىدە ئۆتكەن لى بەي، ھەمدە چىڭ سۇلالىسى دەۋرىدە ئۆتكەن يازغۇچى فوسۇڭلىك ۋە ساۋشۇچىن قاتارلىقلارنىڭ ئىجتىمائى ئەھمى-يەتكە ئىگە رىۋايەتلىرى خەلق ئارىسىغا كەڭ تارقالغان، بۇ رىۋايەت-لەردە ئاشۇ مەشھۇر شەخسلەرنىڭ تالانت-ماھارىتى گەۋدىلىك مەدھىيەلەنگەن؛ ئۇلارنىڭ، جاپاغا چىداپ ئۈگىنىشى تەكىتلەنگەن-تەشەببۇس قىلىنغان؛ «تىرىشچانلىغىدىن تالانت كېلىپ چىقىدىغان-لىغى» كۆرسىتىلگەن.

«لۈبەننىڭ ھۈنەر ئۈگىنىشى» دىگەن رىۋايەتتە لۈبەننىڭ كىچە-گىدىن تىرىشچان، ئۈگۈنۈشكە ئامراق ئىكەنلىكى، ئۇنىڭ 6-7 يېشە-

دىن باشلاپلا پالتا-ھەرلەر بىلەن ھەپىلىشىپ ئاخىرى، مىڭ جاپالار بىلەن گاز ئۇستامنىڭ دەرگاھىغا بېرىپ ئۈچ يىل ئۇيقۇ ۋە تاماقنى تەرك ئېتىپ ئۈگۈنۈپ ئاخىرى تەڭداشسىز ئۇستىغا ئايلانغانلىغى سۆزلىنىدۇ.

«لى بەي ۋە موماينىڭ تۆمۈرلومنى بۆلەپ يىڭنىگە ئايلاندۇرغان-لىمى» دىگەن رىۋايەتتە: شائىرلى بەي بىر موماينىڭ بىر لومنى سۈركەپ يىڭنىگە ئايلاندۇرۇۋاتقانلىغىنى كۆرۈپ ئىنتايىن ھەيران قالغاندا موماي: «تۆمۈر لومنى سۈركەۋەرسەڭ يىڭنە بولىدۇ» «ئەجرى قىلىۋەرسەڭ مۇۋەپپەقىيەت قازىنىسەن» دەيدۇ. بۇنىڭدىن چوڭقۇر تەسەرلەنگەن لى بەي شۇ كۈندىن باشلاپ تىرىشىپ ئۈگىنىپ ئاخىرى ئاتاقلىق شائىرغا ئايلىنىدۇ، دىيىلگەن.

پۇرولپتارىياتنىڭ ئىنقىلاۋىي داھىلىرى ۋە قەھرىمانلىرى ئىنسانىيەت تارىخىدىكى ئىنتايىن پارلاق تىپلاردۇر. ئۇلار توغرىسىدىكى رىۋايەتلەر، شەخسلەر توغرىسىدىكى رىۋايەتلەرگە يىپ-يېڭى ئىنقىلاۋىي تېمىلارنى بەخش ئەتتى، خەلق ئاممىسى چەكسىز سېغىنىش ۋە يېقىملىق ھىسسىيات بىلەن رىۋايەت ئىجادىيىتى ئارقىلىق ماۋزېدۇڭ، ليۇ شياۋچى، جۇئېنلەي، جۇ دې، خېلوڭ، چېن يى، پىڭ دېخۇەي، پىڭ بەي، ليۇجۇدەن، ياك چىڭيۈي قاتارلىق ئىنقىلاۋىي رەھبەرلەرنى قىزغىن مەدھىيلىدى. ئۇلارنىڭ ئالجاناپ ئىدىيىسىنى ۋە ئىنقىلاۋىي پاراستىنى ھەمدە ئۇلارنىڭ ئامما بىلەن زىچ ئالاقە باغلىغانلىغى، كەمتەر، چىقىشقاق، چىداملىق، ئاددى-ساددا ئىسىل ئىستىلىنى گەۋدە-لىك ئىپادىلەپ، ئۇلارنىڭ ئوبرازىنى نۇرلاندۇرۇش ئارقىلىق كىشىلەرنى چىن قەلبىدىن تەسەرلەندۈردى. يولداش پىڭ دېخۇەي، بىڭ جياڭ رايونىدا ئىنقىلاۋىي پائالىيەتلەر بىلەن ئۈچ يىلدىن كۆپرەك شۇغۇللانغان بولۇپ ئۇ توغرىلۇق تارقالغان رىۋايەتلەر تاكى ھازىرغىچە شۇ يەردىكى خەلق ئارىسىدا ئېغىزدىن-ئېغىزغا كۆچۈپ كەلمەكتە.

«سەن راستىنلا سۈزۈك ئاسمان ئىكەنسەن» دىگەن رىۋايەتتە، ئۇنىڭ ئەكسىيەتچىلەرنىڭ زىيانكەشلىكىگە ئۇچرىغان قېرى دىخان ئۈچۈن قىساس ئالغانلىقى سۆزلىنىدۇ.

«ئەجدىھار سۈرەتلىك ھاسا» رىۋايىتىدە يولداش خېلۇڭنىڭ ئۆزى ئىنتايىن ئەتىۋارلايدىغان تېۋىلغىدىن ياسالغان رەڭدار ھاسىنى بىر تۇل خوتۇنغا تەقدىم قىلغانلىقى ماختالغان؛ چىڭ شاڭ يېزىسىدىكى يالاقچىلار بۇ ھاسىنى ئاقتۇرۇپ تېپىش ئۈچۈن كەلگەندە، ھاسا، «گۈر» قىلىپ ئاۋاز چىقىرىپ، بىر ئەجدىھارغا ئايلىنىپ، خۇڭخۇ كۆلىگە بېكىنىۋالغانمىش ۋە ئەتىسى ئەتتىگەندە يامغۇر ياققاندا ئېتىلىپ چىقىپ كەمبەغەللەرنى قۇتقۇزۇپ، خەلققە بەخت-سائادەت يارىتىپ بەرگەنمىش. بۇ رىۋايەت ئىنتايىن تەسىرلىك بولۇپ، ئۇنىڭدا ئىنقىلاۋىي داھىلارنىڭ خەلق ئاممىسى بىلەن گۆش بىلەن قاندەك مۇناسىۋەت ئورناتقانلىقى ھەمدە خەلقنىڭ ئىنقىلاۋىي داھىلارغا بولغان چوڭقۇر مۇھەببىتى ئىپادىلەنگەن.

رىۋايەتتىكى باش قەھرىمان ئىچىدە تارىخىي شەخسلەردىن باشقا يەنە بەدىئىي قۇراشتۇرۇش ئارقىلىق ۋۇجۇتقا چىقىرىلغان تىپلارمۇ بار. ئۇلارنىڭ تەقدىرى خەلق ئاممىسى ئارىسىدا ۋەكىللىك خاراكتىرگە ئىگە؛ ئۇلارنىڭ تەقدىرى، سەرگۈزەشتىلىرى مىليونلىغان خەلق ئاممىسىنىڭ قەلبى بىلەن باغلانغان بولىدۇ، بەزىلەرنىڭ ئىسمى تارىختا ھەقىقىي ئۆتكەن كىشىلەرنىڭ ئىسمى بولسىمۇ، لېكىن، ئېقىپ يۈرۈش جەريانىدا بەدىئىي پىششىقلاشتىن ئۆتكەنلىكتىن، ئەمىلىيەتتە مەلۇم تەرەپنىڭ ۋە مەلۇم ئىجتىمائىي كۈچنىڭ تىپىك پىرسۇناژىغا ئايلىنىپ قالىدۇ. مەسىلەن، ئەر-خوتۇن خەنىپىڭلار توغرىسىدىكى رىۋايەتتە فېئودال ھۆكۈمرانلارنىڭ شەھۋەتخور زالىملىقى پاش قىلىنىدۇ، ئۇلارنىڭ ئېچىنىشلىق سەرگۈزەشتىسى فېئوداللىق جەمىيەتتىكى ئېزىلگەن، زىيانكەشلىككە ئۇچرىغانلار ئۈچۈن مەلۇم ۋەكىللىك خاراكتىرگە

ئىگە. يامانلىق قىلىشنى خالىمىغان ئەزىمەت توغرىسىدىكى رىۋايەتتە قۇل قىلىنغانلارنىڭ زوراۋانلارغا چىش - تىرنىغىغىچە ئۆچمەنلىك قىلىدىغانلىغى گەۋدىلىك ئىپادىلەنگەن؛ خەلقنىڭ ئۆلىمىنى تىز پۈكمەي - دىغان كۈرەش ئىرادىسى قىزغىن كۈيلەنگەن؛ بۇنىڭدا قايغۇلۇق، ھەيۋەتلىك ۋە ئاجايىپ ۋەقەلىكلەر ئارقىلىق ئەكسىيەتچى ھۆكۈمرانلار بىلەن مېھنەت كەش خەلق ئاممىسى ئوتتۇرىسىدىكى ئومۇميۈزلۈك ساقلانغان ئانتاگونىيلىك زىددىيەت كەسكىن تۈردە ئىپادىلەنگەن. دۇڭ يۇڭ ھەققىدىكى رىۋايەتتە ئېزىلگۈچىلەرگە چوڭقۇر خەيرىخاھلىق بىلدۈرۈلگەن. رىۋايەتتە ئىپادىلەنگەن ئۆزى ئىشلەپ، ئۆزى چىشلەي - دىغان تۇرمۇشنى قوغلىشىشتەك كەڭ خەلق ئاممىسىنىڭ ئارزۇسى ئەكس ئەتتۈرۈلگەن. ئادەملەر توغرىسىدىكى يېڭى رىۋايەتلەردە مەسىلەن، «خېلۇڭنىڭ بىر ئات، بىر تال مىلتىق بىلەن چىن خىيىنى قوبۇل قىلىشى» «جاۋبىنلىياڭنى پاراسەت بىلەن يوقىتىش» «بىرىنچى ھەربى سېگنال» قاتارلىق رىۋايەتلەرنىڭ ئاساسىي پىرسۇناتلىرى يېڭى دەۋردىكى خەلق ئىرادىسىگە ۋە كۈچىگە ۋەكىللىك قىلغان قەھرىمانلار بولۇپ، ئۇلار دۈشمەنگە قارشى كۈرەشتە پاراسەتلىك، تەمكىن بولۇپ، قەھرىمانلىق شىجائىتىنى نامايەن قىلغان. ئاجىز بولسىمۇ كۈچلۈك دۈشمەننى يېڭىپ ئىنقىلاۋىي قەھرىمانلىقنى كۆرسەتكەن.

(2) تارىخىي رىۋايەتلەر

بۇ خىل رىۋايەتلەر تارىخىي ۋەقەلەرنى بايان قىلىشنى ئاساس قىلغان بولۇپ، خەلق ئاممىسىنىڭ تارىخقا قارىشىدۇر. بۇنداق رىۋايەتلەردە كۆپىنچە مەلۇم تارىخىي ۋەقە مەركەز قىلىنىپ، ھەر خىل قاتلاملار ۋە ھەر خىل كىشىلەرنىڭ پوزىتسىيىسى ئەتراپلىق نامايەن قىلىنىدۇ. تارىخىي چىنلىق كۆرسىتىلىپ، كىشىلەر قەلبىنىڭ مايىللىغى ئىپادە قىلىنىدۇ.

جۇڭخۇا مىللىتى ئەزەلدىن خورلۇقنى ياقىتۇرمايدىغان مىللەت،

نەچچە مىڭ يىلدىن بۇيان مىللى مۇستەقىللىقنى، ۋەتەننىڭ بىر-
لىكىنى قوغداش ئۈچۈن سانسىز قېتىم ئۆزىنى قوغداش ئۇرۇشلىرىنى
ئېلىپ بارغان. شىمالىي سۇڭ سۇلالىسى دەۋرىدە ئۆتكەن مەشھۇر
قۇماندانلاردىن ياك يېنىڭ تۆت ئەۋلادى دۆلەت ئۈچۈن خىزمەت
قىلغان؛ كىران ھۆكۈمرانلىرىنىڭ تاجاۋۇزىغا زەربە بەرگەن، ئۇلارنىڭ
قەھرىمانلىق ئىش-ئىزلىرى توغرىسىدا ئەينى ۋاقىتتا: «ئالەمدىكى
مەرت-دانىشمەنلەرنى بىلمەيدىغان ئاۋام يوق، ئۇلارنىڭ قىلغان
ھىممەت-شاپائەتلىرى مەڭگۈ ياتلىنىدۇ»^① دېيىلگەن. تاھازىرغىچە
ياڭ سەزكەردە جەمەتنىڭ ئىش-ئىزلىرى توغرىسىدىكى رىۋايەتلەرگە
ئاساسەن ئىشلەنگەن تىياتىرلارنى ئويىنىلىپ، ئۇلار ھەققىدىكى ناخشە-
لار ئېيتىلىپ كەلمەكتە. ياك ئائىلىسىنىڭ ئايال قەھرىمانى مۇگۇيىڭ
مىللى ئەنئەنىمىزدە «ياغلىق ئارتقان قەھرىمان» دېگەن نام بىلەن
مەشھۇر؛ ياك ئائىلىسىدىكى ھەسەتخور ۋە زىيانكەش مۇپەتتىش فەن
رېنىمې بولسا ھىلىگەر ئەمەلدارنىڭ تىپى بولۇپ كەلمەكتە. مىڭ
سۇلالىسى دەۋرىدىكى چىن شۇيگۇاڭ ياپون باسقۇنچىلىرىغا قەتئى
زەربە بېرىۋاتقاندا ئۆزىنىڭ يالغۇز ئوغلى ئۇرۇش ۋاقتىدا ھەربى
بۇيرۇققا خىلاپلىق قىلىدۇ. نەتىجىدە ئۇ، ئوغلىنىڭ بېشىنى كېسىپ
سازايى قىلىدۇ. خەلق چىن شۇيگۇاڭنىڭ مىللەتكە مۇناسىۋەتلىك چوڭ
ئىشنى مۇھىم بىلگەنلىكىدىن تەسىرلىنىپ ئۇنىڭ ئىش-ئىزلىرى توغرىدا
سدا رىۋايەت توقۇيدۇ. بۇ رىۋايەتلەر جېجاڭ، فۇجىيەن قاتارلىق دېڭىز
بويى رايونلىرىغا كەڭ تارقالغان. چىڭ دەۋرىنىڭ ئاخىرقى يىللىرى
ھەرقايسى جاھانگىر دۆلەتلەر جۇڭگونى تالان-تاراج قىلىشقا كىرىشىپ،
جۇڭگونىڭ مۇھىم پورتلىرىنى زورلۇق بىلەن ئىشغال قىلىۋالىدۇ.

① ئاۋ ياڭشۈيۈننىڭ «ياردەمچى ئامبارچى ياك جۇنچىنىڭ قەۋرە
تەركىزىسى» دىن.

ئەجنەبىلەر ماللىرىنى كۆپلەپ بازارغا تۆكۈپ، زومىگەرلىك بىلەن ئېلىمىزدىن يەر-ماكان ئىگەللەپ، ئادەم ئۆلتۈرۈپ، بۇلاڭچىلىق قىلىپ، جۇڭگونى ئۆز مۇستەملىكىسىگە ئايلاندۇرۇشقا ئۇرۇنىدۇ. مۇشۇنداق تارىخىي شارائىتتا، دۇنيانى زىل-زىلگە سالغان يىخېتۈەن ھەركىتى پارتلايدۇ. جاھانگىرلىككە قارشى ۋەتەنپەرۋەرلىك ھەركىتىنىڭ كۈرەش بورىنى پۈتۈن جۇڭگونى قاپلايدۇ. جۇڭگو ۋە چەتئەل ئەكسى-يەتچىلىرى بولسا يىخېتۈەن ھەركىتىگە ئۆچمەنلىك بىلەن قاراپ، ئۇنى خالىغىنىچە بۇرمىلاپ، ئۇنىڭغا قوپاللىق بىلەن تۆھمەت چاپلاپ، يامان تەسىر پەيدا قىلىشقا لايىق مەھەللىگە تەكشۈرۈش خەلق رىۋايەتلەر ئارقىلىق بۇ ئۇلۇغ كۈرەشنى سۈرەتلەپ، تارىخنىڭ ھەقىقىي قىياپىتىنى ۋە خەلق-نىڭ ئارزۇسىنى ئەكس ئەتتۈرۈپ كەلدى. «پولات قەلئە» «يەرلىك زەمبىرەك پادىشاسى»، «تۆمۈرچى پېڭ ئۇستام» قاتارلىق رىۋايەتلەردە تاجاۋۇزچىلىق ۋە تاجاۋۇزچىلىققا قارشى كەسكىن كۈرەشلەر ئەكس ئەتتۈرۈلگەن. زوراۋانلىقتىن قورقمايدىغان مىللى ئىپتىخارغا باي قەھرىمانلار مەدھىيەلەنگەن، چىڭ سۇلالىسى ھۆكۈمرانلىرىنىڭ ياۋغا تىز پۈكۈپ تەسلىم بولۇشتەك شەرمەندىلىكى ئەيىپلانغان.

جۇڭخۇا مىللىتى شەرەپلىك ئىنقىلاۋىي ئەنئەنىگە ئىگە مىللەت. فېئوداللار ھۆكۈمرانلىغىنى ئۇزۇن مۇددەت بېشىدىن كەچۈرگەن دىخانلار قوزغىلاڭلىرى خۇددى دولقۇندەك ئۈزلۈكسىز كۆتىرىلىپ تۇرغان بولسىمۇ، لېكىن ھۆكۈمران سىنىپلارنىڭ «رەسمى تارىخ» لىرىدا دىخانلار قوزغىلىڭى بۇرمىلىنىپ، ھاقارەت قىلىنىپ كەلگەن، لېكىن، خەلق ئاممىسى ئۆز رىۋايەتلىرىدە ئۇلارغا رەددىيە بەرگەن. بۇ خىل رىۋايەتلەردە ئەمەلدارلار بېسىمىنىڭ خەلق قوزغىلاڭلىرىنى كەلتۈرۈپ چىقارغانلىغىدىن ئىبارەت تارىخىي چىنلىق كۈچلۈك ئەكس ئەتتۈرۈلگەن. قوزغىلاڭغا قاتناشقان قەھرىمان، مەرتلەر مەدھىيەلەنگەن. لياڭشەن بۇ كۆلى بويىدىكى قوزغىلاڭ توغرىسىدىكى رىۋايەتلەر

مۇشۇ خىلدىكى رىۋايەتلەر ئىچىدە خېلى ۋەكىللىك خاراكتىرىگە ئىگە. بۇ رىۋايەتلەردىكى شىنجاڭغا كىلىش پەم بىلەن ئېلىش، ۋۇسۇڭنىڭ يول-ۋاسنى ئۇرۇپ ئۆلتۈرۈشى، ياڭجېينىڭ شەمشەر سېتىشى قاتارلىق جانلىق ھىكايىلەردە قوزغىلاڭ قەھرىمانلىرىنىڭ «ئادالەت ئۈچۈن يول ئاچىدىغان» يامانلارنى يوقىتىپ، ياخشىلارنى خاتىرجەم قىلىش» تەك ئىنقىلاۋىي پائالىيەتلىرى مەدھىيەلەنگەن؛ لى كۈي، لۈ جە-شىن، ۋۇ سۇڭ قاتارلىق قەھرىمانلارنىڭ ئوبرازى يارىتىلغان. لياڭشەن كۆلى توغرىسىدىكى رىۋايەت ئۇزۇن ۋاقىتلارغىچە خەلق ئارىسىدا ئېقىپ يۈرۈپ، قىزغىن قارشى ئېلىنغان، شۇڭا نۇرغۇن رىۋايەتلەر قوشاق-لارغا، تىياتىر غەزەللىرىگە ئايلىنىپ، تېخىمۇ كەڭ تارقىلىپ كەتكەن. مىلادىدىن ئىلگىرىكى 209-يىلى چىڭ شىڭ، ۋو گۇاڭلار زىشاڭ يېزىسىدا تۇغ كۆتىرىپ مەيدانغا چىققان بۇ كۆتىرىلىش مەملىكىتىمىز تارىخىدىكى تۇنجى قېتىملىق چوڭ كۆلەملىك دىخانلار قوزغىلىڭى بولۇپ، شۇ يەرلەردە بۇنىڭغا مۇناسىۋەتلىك بىرمۇنچە رىۋايەتلەر ئېقىپ يۈرگەن. فېئوداللىق جەمئىيەتنىڭ ئاخىرقى مەزگىلىدە قاينام-تاشقىنلىق تەيپىڭ تىيەنگو دىخانلار قوزغىلىڭى پارتلىدى. بۇ قېتىمقى ھەركەت ئون تۆت يىلغا سوزۇلۇپ پۈتۈن مەملىكەتنىڭ يېرىمىغا كېڭەيدى؛ چىڭ سۇلالىسىنىڭ ھۆكۈمرانلىغىغا قاخشاتقۇچ زەربە بەردى. بۇ ھەركەتنىڭ تەسىرى چوڭقۇر ۋە كۆلىمى كەڭ بولغانلىقتىن بۇ ھەقدىكى رىۋايەتلەرنىڭ سانى ناھايىتى كۆپ، بولۇپمۇ گۇاڭشى، خۇبېي، ئەنخۇي، جياڭسۇ، جېجياڭ قاتارلىق تەيپىڭ ئارمىيىسى ئۇزۇن مۇددەت ھەركەتلەنگەن رايونلاردا مۇنداق رىۋايەتلەر تېخىمۇ كەڭ تارقالغان. «چى ۋاڭ - ۋاڭچۇنباۋ»، «ئون ئۈچ تۈپ دەرەخ» قاتارلىق رىۋايەتلەردە مىڭ ئوردىسىنىڭ زوراۋان مەمۇرىيىتى، يېزا فېئوداللىق كۈچلىرىنىڭ دىخانلار ئۈستىدىن يۈرگۈزگەن رەھىمسىز زۇلمى، بىشەم-لىكى پاش قىلىنغان، سىنىپىي زىددىيەتلەرنىڭ ئىنتايىن ئۆتكۈرلىكى،

نەچچە مىڭ يىل ھۆكۈم سۈرگەن فېئودال ھۆكۈمرانلىقنىڭ يىمىرىلىش گىرداۋىغا كېلىپ قالغانلىغى جانلىق سۈرەتلەنگەن. بۇندىن باشقا يەنە نۇرغۇن رىۋايەتلەردە تەيپىن ئارمىيىسىنىڭ دۈشمەنگە قارشى كۈرەشتە قەتئىلىك كۆرسەتكەنلىكى، خەلقنى ئاسرىغانلىغى مەدھىيەلەنگەن. «پومىششىكنىڭ ئەرزى» دىگەن رىۋايەتتە ئۈچ پومىششىكنىڭ تەيپىڭ ئارمىيىسى يېرىنى تەقسىم قىلىۋەتكەندىن كېيىن پادىشا ئور-دىسىغا بېرىپ ئەرز قىلغانلىغى، لى شۆچىڭ تەرىپىدىن رەددىيە بېرىلمىپ، ئاغزى-بۇرنى ئېتىلىپ قالغانلىغى سۆزلىنىدۇ. «ئېسىپ قويۇلغان قاتلىما» دىگەن رىۋايەتتە تەيپىڭ ئارمىيىسىنىڭ ئىگە-چاقمىسىز گۆدەك بالىلار ئۈچۈن قاتلىما ئېتىپ قويغانلىغى ھىكايە قىلىنىدۇ. بۇنىڭدا قوزغىلاڭچى ئارمىيىسىنىڭ خەلق ئاممىسىغا قىلغان چوڭقۇر غەم-خورلىغى جانلىق بايان قىلىنغان. «خۇڭياڭنىڭ لەشكەرلىرىنى باشلاپ ياۋۇزلار يۇرتىدىن ئۆتۈشى» دىگەن رىۋايەتتە تەيپىڭ ئارمىيىسىنىڭ قاتتىق ئىنتىزامى ۋە ئاز سانلىق مىللەتلەرگە بولغان قېرىنداشلىق ھىسسىياتى مەدھىيەلەنگەن. «تەيپىڭ ئارمىيىسى كەتمىدى»، «تەيپىڭ قۇدۇغى» قاتارلىق رىۋايەتلەردە خەلق ئاممىسىنىڭ تەيپىڭ ئارمىيىسىگە بولغان چوڭقۇر سېغىنىشى ئىپادىلەنگەن. بۇ رىۋايەتلەر خەلقنىڭ مەيدانىنى، قاراشلىرىنى، ھىسسىياتلىرىنى روشەن ئەكس ئەتتۈرۈپ، تارىخىي چىنىلىقنى ئېچىپ بەرگەن.

يېڭى تارىخىي رىۋايەتلەردە جۇڭگو ئىنقىلاۋىنىڭ مۇشەققەتلىك ۋە شەرەپلىك مۇساپىسى بايان قىلىنغان، جۇڭگو خەلقىنىڭ قەدكۆ-تىرىپ، ئىنقىلاپ قىلىشىغا رەھبەرلىك قىلغان جۇڭگو كوممۇنىستىك پارتىيىسى، خەلق قوراللىق كۈچلىرى مەدھىيەلەنگەن ۋە ئۇلارنىڭ ئىنقىلاۋىي ئىشەنچ ۋە ئىنقىلاۋىي غايىسىنى ئىپادىلەنگەن. ئىككىنچى قېتىملىق ئىچكى ئىنقىلاۋىي ئۇرۇش دەۋرىدىكى رىۋايەتلەردە قىزىل ئارمىيىدىن ئىبارەت قەدىمدىن تارتىپ كۆرۈلمىگەن خەلق ئارمىيىسى

ۋە ئۇنىڭ خەلق بىلەن بولغان قان بىلەن گۆشتەك مۇناسىۋىتى قىزغىن مەدھىيەلەنگەن. «توز ھەققىدە ھىكايە» ۋە «ۋاڭ مېي قىزچاقنىڭ ئارمىيىگە قاتنىشىشى» قاتارلىق رىۋايەتلەردە ئەينى ۋاقىتتىكى قىزىل ئارمىيىنىڭ ئىگىلىك تىكلەش داۋامىدىكى جاپالىق كۈرەشلىرى، خەلق ئاممىسىنىڭ قىزىل ئارمىيىگە نۇرغۇن چارە-ئاماللار ئارقىلىق ياردەم بەرگەنلىكى نامايان قىلىنغان. ياپونغا قارشى ئۇرۇش مەزگىلىدىكى رىۋايەتلەر بىلەن 2-قېتىملىق ئىچكى ئىنقىلاۋىي ئۇرۇش مەزگىلىدىكى رىۋايەتلەر تومۇرداش بولۇپ، ئومۇمەن بۇ رىۋايەتلەردە كۈرەش راۋاجلانغانسىرى بۇنىڭدىكى ۋەقەلەر دائىرىسىمۇ كېڭىيىپ بارىدۇ؛ رىۋايەتتە ئىپادىلەنگەن خەلق ئاممىسىنىڭ ئېڭى، كۈرەش قىلىشتىكى ئاڭلىقلىغى تېخىمۇ ئۆسۈپ بارىدۇ. «لى موماينىڭ گۈرۈچ تاسقىشى»، «كسچىك ھەييار» قاتارلىق رىۋايەتلەردە ئىنقىلاۋىي خەلقلەرنىڭ ياپون تاجاۋۇزچىلىرىغا ۋە گومىنداڭ ئەكسىيەتچىلىرىگە نىسبەتەن چوڭقۇر تونۇشى، كۈچلۈك نەپىرتى ئەكس ئەتتۈرۈلگەن؛ خەلق ئەسكەرلىرى تەشكىلاتلىرىنىڭ ئوينىغان كۈچلۈك رولىنى جانلىق تەسۋىرلەنگەن. يېڭى تارىخىي رىۋايەتلەردە يارىتىلغان كوللىكتىپ قەھرىمانلارنىڭ ئاممىۋى ئوبرازى ئېقىپ يۈرۈپ پىششىقلانغان ۋاقتى قىسقا بولۇشىدىن قەتئىنەزەر، سىياسى جەھەتتىن خېلى يۈكسەك نەتىجىلەرگە ئېرىشكەن. بۇنىڭ سەۋىيىسى: پۈرۈلپتارىيات سىنىپى رەھ-بەرلىك قىلغان خەلق ئىنقىلاۋىي ئەڭ كەڭ ئاممىنى سەپەرۋەر قىلغان، خەلق ئىنقىلاۋىي داۋامىدا مەيدانغا چىققان قەھرىمانلار ماركسىزم-لېنىنىزم، ماۋزېدۇڭ ئىدىيىسى بىلەن قوراللانغان، شۇڭا ئۇلارنىڭ ئىنقىلاۋىي غايىسى ۋە قىزغىنلىغى، كۈرەش قىلىشتىكى ئەقىل-پارا-ستى ۋە سەنئىتى يېڭى سەۋىيىگە كۆتىرىلگەن.

(3) يەرلىك مەنزىرە ۋە شەيئىلەر توغرىسىدىكى رىۋايەتلەر بۇ خىل رىۋايەتلەردە تاغ-ئورمانلار، قەدىمقى ئاسارە-ئەتىقىلەر،

گۈل - گىيا، دەل - دەرەخلەر، ھەر خىل جانىۋار، قۇرۇت - قوڭغۇز،
بېلىقلار، ئۆرپ - ئادەت ۋە يەرلىك مەھسۇلاتلار تەسۋىرلەنگەن ۋە
ئۇلارنىڭ كېلىپ چىقىشى ۋە ئىسىملىرى بايان قىلىنغان. ئۇلارنىڭ
چۈشەندۈرۈش خاراكتېرىدىكى ئەپسانىلەرگە ئوخشاپ كەتسىمۇ، لېكىن
چىندىن ئوخشىمايدىغان جايلىرى بار: بىرىنچىدىن، ئەپسانىلەرنىڭ
چۈشەندۈرىدىغىنى ئاساسەن ئومۇملىق خاراكتېرىگە ئىگە تەبىئەت ھا -
دىسىلىرىدىن ئىبارەت، مەسىلەن، ئاسمان، زېمىننىڭ، كۈن، ئاينىڭ،
ئىنسانلارنىڭ كېلىپ چىقىشى قاتارلىقلار؛ رىۋايەتلەرنىڭ كۆپچىلىگىدە
بولسا مەلۇم ئالاھىدە رايوننىڭ ئالاھىدە نەرسىلىرى تەسۋىرلىنىدۇ،
مەسىلەن، مەلۇم تاغ، مەلۇم دەريا، كۆل، مەلۇم داۋى - دەرەخ،
مەلۇم ھايۋان چۈشەندۈرۈلىدۇ؛ ئىككىنچىدىن، ئەپسانىلەردا شەيئە -
لەرنىڭ كېلىش مەنبەسى ئاساسەن خام - خىيال (پانتازىيە) شەكلى
ئارقىلىق چۈشەندۈرۈلىدۇ؛ رىۋايەتلەردە بولسا گەرچە بەزىدە فانتازىيە
تەركىپلىرى بولۇشىدىن قەتئىينەزەر، ئۇلار كۈندۈلۈك تۇرمۇش
شەكلى ئارقىلىق چۈشەندۈرۈلىدۇ، ئۈچىنچىدىن، ئەپسانىۋىي ئادەملەر
چۈشەندۈرۈش خاراكتېرىدىكى ئەپسانىلەردە راست ئادەم دەپ چۈشەن -
دۈرۈلىدۇ. رىۋايەتلەردە بولسا رىۋايەت قىلىنغان ۋەقەلەر بىر
تەرەپتىن ئەمىلىيەتتىكى ۋەقەلەرگە چېتىلسا، راست بولغان ۋەقەگە
ئوخشىتىلسا؛ يەنە بىر تەرەپتىن ئىشەنچلىك مەسىلەتلەردە مۇرەككەپ
ئەھۋاللار گەۋدىلەندۈرىلىدۇ. مەسىلەن، «ئوردا ئىچىدىكى چۆپكە
ئوخشايدىغان ئادەملەر»، «پەرۋانە»، «ۋاڭ فۇشى»، «چى شۈيخې
دەرياسى» قاتارلىق رىۋايەتلەردە سۆزلىگۈچىمۇ، ئاڭلىغۇچىمۇ ۋەقەلىككە
ئانچە ئىشىنىپ كەتمەيدۇ، شۇنداقلا ھەممىسىگە ئىشەنمەيمۇ قالمايدۇ.
ئەمگەكچى خەلق بىر تەرەپتىن ئىجتىمائىي ئەمىلىيەتكە قاتناشقاچقا،
ئىجتىمائىي تۇرمۇش تەجرىبىسىگە باي بولىدۇ، ئۇلارنىڭ جەمىيەتنى كۆزد -
تىشى چوڭقۇر بولىدۇ؛ يەنە بىر تەرەپتىن، ئىشلەپچىقىرىش ئەمىلىيىتىگە

قاتناشقا چاقىرىلغان تەبىئەت مەنزىرىلىرى ۋە نەرسىلىرى بىلەن زىچ ئالاقىدار بولىدۇ. شۇنىڭ بىلەن ئۇلارنىڭ مىڭسىدە ئوي-پىكىر پەيدا بولىدۇ. دە ئىجتىمائى تۇرمۇش جەريانىدىكى تەسىراتلىرى ۋە خەلق ئېغىز ئەدىبىياتىنىڭ ئەنئەنىسى ئاساسىدا ھىكايە توقۇشقا باشلايدۇ. مىللەتنىڭ تارىخى ۋە ئىجتىمائى تۇرمۇشى ھەمدە يەرلىك مەنزىرىلەرنىڭ خىلمۇ-خىل ئالاھىدىلىكلىرى جۈملىدىن خەلقنىڭ تۇرمۇشىنى چۈشىنىشنى تەلەپ قىلىدىغانلىغى، تارىخ جەھەتتىكى ئىزلىنىش-قىزىقىشلىرى ۋە گۈزەل ئارزۇ-ئارمانلىرى ئەكس ئەتتۈرىلىدۇ.

تاغ-دەريالار مەنزىرىلىرىگە ئائىت رىۋايەتلەردە خەلقنىڭ يۇرتىنى قىزغىن سۆيۈشتەك مېھىر-مۇھەببىتى بايان قىلىنغان؛ تەبىئى ۋە سۈنئى نەرسىلەرگە قىزىق ۋە ئەھمىيەتلىك چۈشەنچىلەر بېرىلگەن. مەملىكىتىمىزنىڭ زېمىنى بىپايان، تاغ دەريالىرىنىڭ مەنزىرىلىرى خىل-مۇ-خىل بولغاچقا بۇ ھەقتىكى رىۋايەتلەرمۇ خىلمۇ-خىل، رەڭمۇ-رەڭ خاڭجۇ ئەتراپىدا ئېقىپ يۈرگەن قۇياش ئىزلەش توغرىسىدىكى رىۋايەت شەكىل جەھەتتە بىرنەچچە جاينىڭ مەشھۇر نامىنىڭ كېلىپ چىقىشىنى چۈشەندۈرسىمۇ، ئەمىلىيەتتە ئاتا-بالا لىۋ-چۇنلارنىڭ نۇرغۇن جاپا-مۇشەققەتلەرنى تارتىپ قۇياش ئىزلىگەنلىكى ھىكايە قىلىنغان. بۇ ئارقىلىق خەلقنىڭ يورۇقلۇققا، بەختكە بولغان تەشەببۇسى ئىپادىلەنگەن. تەبىئەتتىكى «قۇياش بىلەن ئاينىڭ سۆزلىشىشى» قۇتۇلۇشى» توغرىسىدىكى رىۋايەتمۇ شۇنىڭغا ئوخشاپ كېتىدۇ. بۇ رىۋايەتتە بۇرۇنقى زاماندا ئىككى ئەجدىھا قۇياش بىلەن ئاينى بۇلاپ سۆزلىشىشقا ئېلىپ چۈشۈپ تويىنىغانلىغى؛ ئادەمزاتلار ئۆلەر ھالەتكە كېلىپ قالغاندا بىر جۈپ يىگىت قىز كۆكرەك كېرىپ چىقىپ ئەجدىھانى ئۆلتۈرۈپ، قۇياش بىلەن ئاينى ئاسماندىكى ئەسلى جايىغا ئېسىپ قويغانلىغى،

شۇنىڭ بىلەن ئەجدىھا ئوينىغان سازلىق قۇياش بىلەن ئاي پاتقاقلىغى دەپ ئاتالغانلىغى ھىكايە قىلىنىدۇ. بۇ رىۋايەتتە خەلقنىڭ قاراڭغۇلۇقنى يوقىتىپ، يورۇقلۇقنى قولغا كەلتۈرۈشتەك قەيسەر ئىرادىسى جانلىق ئىپادىلەنگەن، ئۇندىن باشقا «كاكىكۈك ئىزلەش» دىگەن رىۋايەتتە فېئوداللىق ئەدەپ-قائىدىلەرنىڭ بېسىمى ئاستىدا قۇربان بولغانلارغا چوڭقۇر خەيىرى خاھلىق بىلدۈرۈلگەن. «كالتە قۇيرۇق قۇچقاچ ھەققىدە ھىكايە» دە چاڭبەيشەن تېغىدىكى ئىككى خىل قۇچقاچنىڭ كېلىپ چىقىش تارىخى چۈشەندۈرۈلگەن بولۇپ، بۇ ئارقىلىق ئەمگەكچى خەلقلەر ئارىسىدىكى چوڭقۇر سىنىپىي مۇھەببەت مەدھىيەلەنگەن. يېڭى رىۋايەتلەردىكى تاغ-دەريا مەنزىرىلىرى بىلەن مۇناسىۋەتلىك ھىكايىلەرمۇ بار. ئالايلۇق؛ ئات تۇيىغى شەكىللىك قۇدۇق ھەققىدىكى رىۋايەت، خوڭتەنخې دەرياسى ھەققىدىكى رىۋايەت، قۇيۇن قوشى ھەققىدىكى رىۋايەت قاتارلىقلاردا تەبىئەت مەنزىرىلىرىنىڭ بارلىققا كېلىشى بىلەن ئالاقىدار ئىشلار بايان قىلىنىش بىلەن خەلقنىڭ ئىنقىلاپ داھىلىرىنى قىزغىن سۆيۈش قۇربانلارغا تەزىيە بىلدۈرۈش ۋە قەتئىي ئىنقىلاۋىي ئىرادە تىكلەشتەك خىسلەتلىرى نامايەن قىلىنغان. بۇ رىۋايەتلەر روشەن دەۋر خۇسۇسىيىتىگە ئىگە.

مەملىكىتىمىزنىڭ يېرى كەڭ بايلىغى مول، ئۇزۇن يىللاردىن بېرى ئەمگەكچان قەھرىمان خەلقىمىز شانلىق ماددى مەدەنىيەتلەرنى ياراتقان بولسىمۇ، لېكىن «جىسمانى ئەمگەك قىلغۇچىلار ھۆكۈمرانلىق قىلىنغۇچى ئورۇندا تۇرغان» كونا جەمىيەتتە ئۇلارنىڭ سىڭدۈرگەن ئەمگىگى ھۆكۈمران سىنىپلارنىڭ شەھۋەتپەرەستلىك قىلىشىغا كەيپ-ساپالىق تۇرمۇش كەچۈرۈشىگە ماددى ئاساس بولۇپ بەرگەن تىرىك تاپ ئېكىسپىلاتاتسىيە قىلغۇچىلار بولسا، جېمىكى داڭدار كەشپىياتلاردىن بەھرىمەن بولۇپ، جاپاكەش ئەمگەكچى خەلق يىل بويى ئاچ-

زارلىقتا ئۆتكەن؛ ھاياتىمۇ خەۋپ ئىچىدە قالغان؛ پەلەك ئاشۇنداق تەتۈر ئىدىكى، بۇ تارىخى ئەسلىيەتلەر گۈزەل سەنئەت، يەرلىك ئالاھىدە مەھسۇلاتلار بىلەن مۇناسىۋەتلىك بولغان بەزى رىۋايەتلەردە كۈچلۈك تۈردە ئۆز ئىپادىسىنى تاپقان. جۇڭگو ۋە چەتئەللەردە داڭ چىقارغان چىڭ دىجىپىن پار-پۇر قاچا-قۇچىلىرى، پار-پۇر سايىمان ئۈستىلىرىنىڭ تارىختىن بۇيان پار-پۇر قاچا-قۇچا ھۈنەر-سەنئىتىگە ۋارىسلىق قىلىپ، ئۇنى يېڭىلاپ، چوڭ كۈچ بىلەن ئىجات-چانلىقنى جارى قىلدۇرغانلىقىنىڭ نەتىجىسى بولسىمۇ، لېكىن ئەكسى-يەتچىلەر ھۆكۈمرانلىق قىلغان دەۋرلەردە بۇ ھۈنەر-سەنئەت ئەھلى كۆپ مۈشكۈللۈكلەرگە ئۇچرىغان. «ئەجدىھا-ئەنقا سۈرەتلىك كارۋات» دىگەن رىۋايەتتە فېئودال ھۆكۈمرانلارنىڭ خەلقنى شەپقەتسىزلىك بىلەن قۇل قىلغانلىغىنى جۈملىدىن بىر پىشقەدەم ھېجرچىنىڭ قىزى ئەۋلىيانىڭ كۆرسەتمىسى بويىنچە جېنىنى پىدا قىلىپ خۇمدانغا ئۆز-نى ئاتقانلىغى، شۇنىڭ بىلەن ئەجدىھا، ئەنقا سۈرەتلىك كارۋات پىشىپ چىققانلىغى، شۇنىڭدىن كېيىن جىمى ھېجرچى-خۇمدانچى-لارنىڭ ھاياتى ساقلاپ قېلىنغانلىغى غەزەپ بىلەن شىكايەت قىلىنغان. يۈنجىن رىۋايىتى - «كىمخاپ ئۈستىگە گۈل تىكىش» دېمۇ ئوخشاشلا فېئودال ھۆكۈمرانلارنىڭ ئەيىشى-ئىشرەتلىك كەيپ-ساپالىق تۇرمۇشى پاش قىلىنغان. بۇنىڭدا ھۆكۈمرانلار ئۈستىلارنى گۈللۈك قول ياغلىقلارنى توقۇشقا مەجبۇر قىلىدۇ، ئۈستىلار مىڭ بىر مۇشەق-قەتتە يۈنجىن (بۆلۈت گۈللۈك ياغلىق) نى توقۇپ چىققاندىن كېيىن دۆلەت غەزنىسىگە سولسۋالىدۇ. شەرقى شىمالدا تارقالغان مېھرى گىيا توغرىسىدىكى رىۋايەتتە، جاپاكەش خەلقنىڭ قېلىن ئورمانلارنى، تاغ-دەريالارنى كېزىپ، دالا-تۈزدە يېتىپ-قوپۇپ، ئاران تەسلىكتە مېھرى گىيانى كولاپ كەلسە ئۇنىڭ راھىتىنى پۇلى بارلارنىڭ كۆرگەنلىكى تەسۋىرلەنگەن. بۇ رىۋايەتلەردە ئەمگەكچى

خەلقنىڭ ئەمگەكچان، ئەقىللىق ئىكەنلىكى تەسۋىرلەنگەن. شۇنىڭ بىلەن بىرلىكتە نامۇۋاپىق ئىجتىمائىي ھادىسىلەر چوڭقۇر پاش قىلىنغان. خەلقنىڭ ئۆرپ-ئادەتلىرى، مىللەتنىڭ تارىخى، تۇرمۇش شارائىتى ۋە مىللى روھى ھالىتى قاتارلىقلارنى بەلگىلەيدىغان نۇرغۇن ئامىللار بار. ئېلىمىز خەلقى ئۇزۇن تارىخى دەۋرلەر داۋامىدا ھەر خىل مول مىللى ئالاھىدىلىكلەرگە ئىگە ئۆرپ-ئادەتلەرنى شەكىللەندۈرگەن. دۈەنياڭچى بايرىمىدا زۇڭزا يېمىش، ئەجدىھا سۈرەتلىك كېمە ھەيدەش ئۆرپ-ئادىتى چۈيىۋەن رىۋايىتى بىلەن زىچ باغلانغان. بۇرۇن ھەر بىر ئائىلىنىڭ ئوچىغى بېشىدا ئوچاق ئىلا-ھىنىڭ بۇتى تۇراتتى. خەلق ئارىسىدا ئوچاق ئىلاھى ھەققىدە ھەر خىل رىۋايەتلەر تارقالغان. بەزى رىۋايەتلەردە ئۇنىڭغا بېھۆرمەتلىك قىلىنىپ، ئۇ ئاچكۆز، ئىچى تار ئەمەلدار سۈپىتىدە تەسۋىرلىنىدۇ. يەنى ئۇ «يوغان ئېچىلغان ئالقان» نىڭ تامغا چۈشۈرۈلگەن سايىسىگە تەقلىت قىلىپ ياسالغان دىيىلىدۇ؛ يەنە بەزى رىۋايەتلەردە ۋاپاسز يىگىتكە تەقلىت قىلىپ ياسالغان دىيىلىدۇ. بۇ خىل رىۋايەتلەردە ئەمىلىيەتتىكى تەكشىسىزلىك پاش قىلىنغان. جۈملىدىن خۇراپاتلىققا قارشى تۇرۇش تىندىنسىيىلىرى ئىپادىلەنگەن. پۇياڭ رايونىدا تارقالغان قىز ياتلىق قىلغاندا مەرسىيە ئوقۇش ئادىتى توغرىسىدىكى رىۋايەتتە فېئوداللىق ئىمتىيازنىڭ جىنايىتى رەھىمسىز پاش قىلىنغان. مەملىكىتىمىزدىكى ئاز سانلىق مىللەتلەرنىڭ ئادەتلىرى توغرىسىدىكى رىۋايەتلەردە مىللى خۇسۇسىيەتلەر ئالاھىدە گەۋدىلىنىپ تۇرىدۇ. ناخشىچى پەرىزات ليۇسەنجى ھەققىدىكى رىۋايەتتە جۇاڭزۇ خەلقىنىڭ نىمە ئۈچۈن ناخشىنى ياخشى ئېيتىدىغانلىغى، ئۇسۇلنى ئوبدان ئوينىيدىغانلىغى كىشىنى ھاياجانغا سالدىغان دەرىجىدە يىشىپ بېرىلگەن. دەيزۇلارنىڭ «سۇ چېچىش بايرىمى» ھەققىدىكى رىۋايەتتە بۇ بايرامنىڭ كېلىپ چىقىشى ۋە ئەھمىيىتى ئىسپاتلاپ بېرىلگەن.

«سۇ چېچىش بايرىمى» ھەققىدىكى بەزى رىۋايەتلەر جۇگېلياڭ بىلەن باغلىق بولغان. لىزۇ مىللىتىنىڭ «مەشئەل» بايرىمى ھەققىدىكى رىۋايىتىدەمۇ خۇددى شۇنداق ئەھۋاللار بار. بىز بۇنىڭدىن خەنزۇلار بىلەن ئاز سانلىق مىللەتلەرنىڭ ئاكا-ئۇكىدەك يېقىنلىغىنى ۋە زىچ ئالاقىسىنى كۆرۈۋالالايمىز.

يۇقۇرىدا شەرھىلەپ ئۆتكىنىمىزدەك مەنزىرە - ئاسارە - ئەتىقىلەر ھەققىدىكى رىۋايەتلەردە تەبىئى ۋە سۈنئى نەرسىلەر تارىخلاشتۇرۇلغان ياكى ئادەملەشتۈرۈلگەنلىكتىن ئۇ نەرسىلەر كىشىلەر تۇرمۇشىغا سىڭىپ كەتكەن. رىۋايەتلەردە ئۆرپ - ئادەتلەرمۇ ناھايىتى قىزىقارلىق تەرىپلەنگەن. بۇ رىۋايەتلەر ئەمگەكچى خەلقنىڭ تارىخىنى شەرھەلەشتەك قەتئى تىلىگىنى، يەنە ساغلام مول تۇرمۇش ھەۋەسلىرىنى ۋە ئاجايىپ جانلىق بەدىئى تەسەۋۋۇر كۈچىگە ئىگە ئىكەنلىگىنى ئىسپاتلايدۇ.

رىۋايەتلەرنىڭ يۇقۇرقىدەك ئۈچ تۈرگە بۆلۈنىشى كۆرۈنىشتە بىر - بىرىگە ئوخشىمايدىغاندەك تۇرسىمۇ، ئەمىلىيەتتە دائىم دىگۈدەك بىر - بىرىگە كىرىشىپ كېتىدىغان ئەھۋاللار بولىدۇ. ئەنئەنىۋى رىۋايەتلەر ئەمگەكچى خەلقنىڭ تارىخىنىڭ بەدىئى خاتىرىسى بولۇپ، ئۇ مىللەتلەرنىڭ تارىخىنى ۋە خەلقنىڭ تورمۇشىنى ھەر تەرەپلىمە ئەكس ئەتتۈرگەن. ئۇ مۇھىم تارىخى قىممەتكە ئىگە. ئەنئەنىۋى رىۋايەتلەردە ئېلىمىز خەلقنىڭ ئەمگەكچان، قەھرىمان، قارشىلىق كۆرسىتىش جۈرئىتىگە ئىگە خەلق ئىكەنلىگى؛ جۈملىدىن ھەق - ناھەقنى روشەن پەرق ئېتىدىغان، مۇھەببەت - نەپرىتى ئېنىق خەلق ئىكەنلىگى نامايان قىلىنغان. مۇنەۋۋەر رىۋايەتلەر ئارقىلىق مىللەتنىڭ ۋە سىنىپنىڭ ئىسىل ئەنئەنىسىنى ئەلگە تېخىمۇ چوڭقۇر ئۆزلەشتۈرگىلى، خەلق تەننى، يۇرتنى سۆيۈش، مىللەتنىڭ تارىخىنى ھۆرمەتلەش تەربىيىسىنى ئېلىپ بارغىلى، خەلقنىڭ قوزغىلىپ،

زۇلۇم ۋە ئېكسپىلاتاتسىيىگە قارشى تۇرۇشىغا ئىلھام بەرگىلى بولىدۇ. بىراق قەدىمقى ئەمگەكچى خەلقلەردە ئىلمى تارىخى قاراشنىڭ ۋە ئاڭلىق سىنىپى ئاڭنىڭ بولۇشى مۇمكىن ئەمەس، دېمەك ئۇلارنىڭ تارىخى ۋەقەلەر، شەخسلەر ۋە ئىجتىمائى ھادىسىلەرگە نىسبەتەن قارىشىدا، تەبىئىكى دەۋر ۋە سىنىپ چەكلىمىسىنىڭ تەسىرى، جۈملىدىن ئەكسىيەتچى سىنىپلارنىڭ ئىدىيەۋى تەسىرى ئەكس ئەتكەن. ئىنقىلا- ۋىي رىۋايەتلەر ئەنئەنىۋى رىۋايەتلەرنىڭ چەكلىمىلىگىنى بۇزۇپ تاشلىدى. بۇ خەلق ئاممىسىنىڭ ئىنقىلاۋى كۈرەش ئەمىلىيىتىنى باش- تىن كەچۈرۈپ، ئىنقىلاۋى ئىدىيىلەرنىڭ تەربىيىسىنى قوبۇل قىلغاندىن كېيىن ئىجات قىلغان رىۋايەتلىرى بولۇپ، ئۇ ئىنقىلاۋىي ئەنئەنىنى تەشۋىق قىلىش ۋە قەھرىمانلىق ئۈلگىلىرىنى تىكلەشتە كۈچلۈك قورال بولالايدۇ.

3. رىۋايەتنىڭ بەدىئى خۇسۇسىيىتى

رىۋايەتلەر ھىكايە ۋەقەلىكى ۋە شەخسلەرنىڭ ئوبرازىنى يارد- تىش جەھەتلەردە گەۋدىلىك خۇسۇسىيەتلەرگە ئىگە، ھىكايە ۋە- قەلىگى جەھەتتە «ئاجايىپ- غارايىپلىغى» گەۋدىلىكتۇر. «ئاجايىپ- غارايىپلىغى» دېگەندە ھىكايە ۋەقەلىگىنىڭ ئالدى بىلەن ئاساسى جەھەتتىن تۇرمۇشنىڭ ئۆزىدەك بولۇشى، ھىكايىنىڭ رىۋاجى ئاساسەن تۇرمۇش لوگىكىسىغا ئۇيغۇن بولۇشى كۆزدە تۇتۇلىدۇ. شۇنىڭ بىلەن بىللە تۇرمۇش خام ماتېرىياللىرىنى تېخىمۇ تاللاش، يىغىنچاقلاش، ياساش، رەڭدار قىلىش مۇبالىغلاشتۇرۇش، پانتازىيىلىك قىلىش، جۈملىدىن تەسادىپى «كىشىلىك دۇنياسىدىن ھالقىپ كەتكەن» ۋەقەلەر ئارقىلىق ھىكايىدە ئۆزگىرىش ھاسىل قىلىشمۇ كۆزدە تۇتۇلىدۇ. دېمەك، ھىكايە ۋەقەلىگىنىڭ ئەقىلغا مۇۋاپىق بولۇشى بىلەن كۈتمىگەن يەردىن چىقىشى؛ چىنلىق سىزىلىپ تۇرۇش بىلەن بىللە نىسبەتەن ئەگرى توقاي، ئاجايىپ- غارايىپ بولۇشى ھەمدە كىشىنى

جەلپ قىلالايدىغان ئۈنۈمگە ئىگە بولۇشى كۆزدە تۇتۇلىدۇ. بۇ خىل ئەھۋال — خۇسۇسىيەتلەر بەزى كەڭ تارقالغان، زور تەسىر كۆرسەتەن كەن رىۋايەتلەردە ئالاھىدە ئومۇملاشقان بولۇپلا قالماستىن بەلكى كۆپلىگەن ئەھمىيەتلىك بىرقەدەر كىچىك، ۋەقەلىكى بىرقەدەر ئاددىي رىۋايەتلەردىمۇ، ئوخشىمىغان دەرىجىدە ئىپادىلىنىدۇ، ئەمىلىيەتتە ھىكايىنىڭ ئاجايىپ-غاراىپلىغى رىۋايەتنىڭ تارقىلىشىدىكى بىر مۇھىم شەرت.

رىۋايەتلەرنىڭ كۆپ ھاللاردا مۇئەييەن تارىخى ئارقا كۆرۈنىشى بولىدۇ، شۇنداقلا ھىكايە تارىخقا ياكى ئەمىلى بار نەرسىلەرگە بېقىنىدۇ. رىۋايەتلەردىكى ۋەقەلەر ھەم شەخسلەر ئاساسەن تۇرمۇشنىڭ ئۆز ھالىتىگە مۇۋاپىق كېلىدۇ، شۇڭلاشقا رىۋايەتلەر ئىجتىمائىي ئامىللارغا ۋە رىيال ئامىللارغا ئىگە بولىدۇ. «شاڭ دوڭيۇڭنىڭ يەتتە پەرىزاتقا يولۇقىشى» دىگەن رىۋايەتتەمۇ، شاڭ دوڭيۇڭنىڭ مۇھىم پائالىيەتلىرى كىشىلەر ئارىسىدا بولىدۇ. بۇ ئەمىلىيەتتە ئۇنىڭ رىيال تۇرمۇشتىكى شەخسلەرنىڭ ئوبرازى ئىكەنلىكىنى، ئەزلەر يەر تېرىپ، ئاياللار رەخت توقۇغانلىغىنى، ئەمگەكچى ئاياللارنىڭ ئۆز كۈچىگە تايىنىپ ياشايدىغان ئىدىيىۋى ھىسسىياتى نامايەن قىلىنغانلىغىنى ئىسپاتلاپ بېرىدۇ. «ئاق ئىلان تەزكىرىسى» قارىماققا ئاجايىپ-غاراىپ تۇيۇلسىمۇ، لېكىن ئۇنىڭ ئاساسى ۋەقەلىكى كىشىلەرنىڭ تۇرمۇشىدا كۆپ ئۇچرايدىغان ئىشلاردىندۇر. رىۋايەتلەر كۆپ ۋاقىتتە لاردا يەرلىك تەبىئىي نەرسىلەر، سۈنئىي نەرسىلەر ۋە ئۆرپ-ئادەتلەر بىلەن قوشۇلۇپ كېتىدۇ. شۇڭا ئۇلارنىڭ تۇرمۇش پۇرىغى ۋە ئەمىلىيەتتە كىشىلەرگە بېرىدىغان تەسىرى مول بولىدۇ. مەسىلەن، «ئاق ئىلان تەزكىرىسى» لىنىڭ مۇنارىسى بىلەن ئۆزئارا بىرلىشىپ كەتكەن ئەپسانىلەردىن ئۆزگىرىپ مەيدانغا چىققان پادىچى يىگىت-توقۇمىچى قىز ھىكايىسى قىزدىن كەشتىچى بولۇش، يىگىتتىن چىۋەر

ھۈنەرۋەن بولۇش تەلەپ قىلىنىدىغان ئۆرپ-ئادەتلەر بىلەن بىرلە-
شپ كەتكەن. بۇ يۇقۇرىدا ئېيتقان ئەھۋاللارغا مەنسۇپ. لېكىن يەنە
بىر جەھەتتىن رىۋايەت ئاجايىپ-غارايمپىلىققا ئىگە ئىكەن، ھەر
ھالدا «ئاجايىپ غارايمپىلىق» گەۋدىلىنىشى كېرەك. بۇ رىۋايەتتىكى
ھىكايىلەرنىڭ تەرەققىياتى كۆپ ھاللاردا تۇيۇقسىز يۈز بېرىدىغان
تەسادىپى، كىشىلىك دۇنياسىدىن ھالقىغان سىيۇزىتىلەرنى ئۆزگىر-
شىدىكى ۋاستە، پەيت قىلغان. چۈنكى، رىۋايەتتىكى ۋەقە (ھىكايە)
تۇرمۇشتىكى راست ئىشلارغا قارىغاندا ئەگرى-توقاي، ناھايىتى ئۆز-
گىرۈشچان كېلىدۇ. شادىيانە ئۇچرىشىش، قايغۇلۇق ئايرىلىش
ناھايىتى كۈچلۈك-شىددەتلىك ئىپادىلىنىدۇ. مەسىلەن، باھادىر
شاھ لى زىچېڭ، قىش پەسلىدە قوشۇننى باشلاپ خۇاڭخې دەرياسى-
نىڭ شەرقىدىن كېچىپ ئۆتۈشنى ئويلاپ، تىت-تىت بولغانلىقتىن
ئۇنىڭ چاچ-ساقاللىرى ئاقىرىپ كېتىدۇ. شۇ ئەسنادا خۇاڭخې
دەرياسىنىڭ سۈيى بىر كېچىدىلا مۇزلاپ ئۆتكۈدەك بولىدۇ. لۇبەن
تاغدىن تاش ئېلىپ كېلىپ، بىر ئاخشامدىلا جاۋجو كۆۋرۈگىنى
ياساپ چىقىدۇ؛ چىلاڭ ھاشادىن قېچىپ كېتىۋىتىپ، تۇيۇقسىز مېڭ
جاڭنۇيگە ئۇچراپ قالىدۇ، مېڭ جاڭنۇي ئۇزۇن يوللارنى كېزىپ،
ئىز-ئىزلاپ زار-زار يىغلاپ ئاھى بىلەن سەددىچىننى غولتەۋىتىدۇ.
مانا بۇنىڭغا ئوخشاش ئىشلار يۇقۇرقى دىگىنىمىزگە مەسال
بولالايدۇ. بولۇپمۇ لياڭسەنبەي بىلەن جۇيىڭتەي ۋە ئاشىق-مەشۇق
خەن خىڭلەرنىڭ تىراگىدىيىلىك ھىكايىلىرىنىڭ ئاخىرلىرىدا
ئاساسى قەھرىماننىڭ تەقدىرى باقى ئالەمگە باقمۇندە بولۇش بىلەن
تۈگەيدۇ. دىمەك، رىۋايەتلەردە غەلىتى ئىشلار ئارقىلىق تۇرمۇشنىڭ
ماھىيىتى ئەكس ئەتتۈرۈلۈپ خەلقنىڭ ئىرادىسى ۋە ئارزۇ-ئارمان-
لىرى ئىپادىلەنگەن.

يېڭى رىۋايەتلەردە ئەنئەنىۋى رىۋايەتلەردىكى ھىكايە ۋەقەلىك-

لىرىنىڭ ئالاھىدىلىكلىرىگە ۋارىسلىق قىلىنغان. يېڭى رىۋايەتلەردە نۇرغۇنلىغان راست ئادەم، راست ئىشلار تەسۋىرلەنگەن، بۇنىڭدىكى ئامىللار كىشىنى تەسىرلەندۈرىدىغان، تىللاردا داستان بولىدىغان ئامىللاردۇر. ئەمما رىۋايەت قىلغۇچىلار كۆپ ھاللاردا گۈزەل تەسەۋۋۇر، ئويدۇرما - مۇبالىغە قاتارلىق ۋاسىتىلەرنى ئوبدان ئىشقا سالغانلىقتىن ھىكايە تېخىمۇ قىزىقارلىق، تەسىرلىك بولۇپ چىقىدۇ. دە، خەلقنىڭ قايىناق ئىنقىلاۋىي ھىسسىياتىنى گەۋدىلەندۈرىدۇ. ئاق چاچلىق قىز رىۋايىتىدە ئاساسى قەھرىماننىڭ ئوخشىمىغان كەچۈرمىشلىرى، «كونا جەمىيەتتە ئادەم جىنغا ئايلانغان بولسا، يېڭى جەمىيەتتە جىندىن ئادەمگە ئۆزگەرگەن» لىگىدىن ئىبارەت تارىخى چىنىلىق ئەكس ئەتتۈرۈلگەن. بۇ رىۋايەت ناھايىتى ئاجايىپ - غارايىپلىققا ئىگە. «چىن يەڭگىنىڭ خەۋەر يەتكۈزۈشى» دىگەن رىۋايەتتە ئاساسى قەھرىمان ئايالنىڭ ھەرقانداق قىيىنچىلىق شارائىت ئاستىدىمۇ خەۋەر يەتكۈزۈش ۋەزىپىسىنى ئوڭۇشلۇق تاماملىغانلىغى مەدھىيەلەنگەن. ھىكايىنىڭ بىرقانچە بۇرۇلۇش نۇقتىلىرىدا تۇيۇقسىزلىق، تەسادىپلىق ئامىللىرى بار. شۇڭا رىۋايەت ئەنسىزلىك، ئەگرى - توقايلىق بىلەن تولغان بولۇپ رىۋايەتتە ئاساسى قەھرىمان ئايالنىڭ ئەقىل - پاراستى، ئېغىر بېسىقلىغى كۈچلۈك ئىپادىلەپ بېرىلگەن. «ئەجدىھا سۈرەتلىك ھاسا»، «قىزىل ئارمىيە قەۋرىستانلىغى»، «قىزىل ئارمىيە ئېلانى»، «قىزىل ئارمىيە كۆۋرۈكى» قاتارلىق رىۋايەتلەردىمۇ پانتازىيە ئامىللىرى بار. بۇ يېڭى رىۋايەتلەردىكى مۇبالىغە، تەسەۋۋۇرلار خەلق ئۆز كۈچىنى تونۇغان، غەلىبە - تاڭ نۇرىنى كۆرگەن، يەنى قەد كۆتىرىپ ئازاتلىققا ئېرىشكەن ئەھۋال ئاستىدا جارى قىلىنغان. شۇڭا بۇنىڭدا ئىنقىلاۋىي ئۈمىتۋارلىق روھى نۇرغۇن تۇرىدۇ. رىۋايەتلەردە يارىتىلغان پىرسۇناژلار كۆپ ھاللاردا، ھىكايە سىيۇژىتى (ۋەقەلىكلىرى) بىلەن زىچ باغلىنىشلىق بولىدۇ. ۋەقەلىك -

تىكى پىرسۇناژلارنىڭ ئىدىيىۋى ھىسسىياتى مۇھىمى ئۇلارنىڭ ھەر-
كىتى ئارقىلىق ئىپادىلىنىدۇ، قاتمال تەسۋىرلەشلەر ناھايىتى ئاز
ئۇچرايدۇ. «لى نىڭ ئاجايىپ يوغان ئىلانى چىپىپ تاشلىشى»
دىگەن رىۋايەتتە 12-13 ياشلىق بىر قىزنىڭ ئۇزۇنلۇغى 7-8
جاڭ كېلىدىغان، ئون نەچچە قات يۆگىلىدىغان چوڭ ئىلانى ئۆلتۈر-
گەنلىكى ھىكايە قىلىنىدۇ؛ ئاساسى قەھرىمان سەبى ئاجىز بىر بالا
بولسىمۇ، ئەمما ئۇنىڭ ئىلان بىلەن ئېلىشقاندا ئەقىل-پاراسىتىنى
جارى قىلدۇرۇپ، قەھرىمانلىق كۆرسەتكەنلىكى ئوچۇق گەۋدىلەندۈ-
رۈلگەن. «يامانلىق قىلمايدىغان ئەزىمەت» دىگەن رىۋايەتتە بىر-
نەچچە پىرسۇناژنىڭ قارشىلىق كۆرسىتىشىگە جۈرئەتلىك بولۇشتەك
خاراكتىرى كىشىنىڭ قەلب تارلىرىنى چېكىدىغان بىر تالاي ۋەقەلىكلەر
ئارقىلىق ئىپادىلەنگەن. «پاختىلىق كىيىم»، «نەشپۈت تۇۋىدە»
دىگەن يېڭى رىۋايەتلەرنى ئوقۇغىنىمىزدا جۇ ئېنلەينىڭ يېڭى پاختە-
لىق كىيىمى باشقىلارغا ئۆتۈنۈشتەك، ۋە يۇرتداشلىرىنىڭ بىر تالمۇ
نەشپۈتىنى بىكارغا يىمەسلىكتەك پەزىلىتى ئالدىمىزدا گەۋدىلىنىدۇ.
«8- ئارمىيە ئايال جەڭچىسىنىڭ مىلتىق ئولجا ئېلىشى» دا بىر ياش
ئايال جەڭچىنىڭ قۇرۇق قول بىلەن ئىككى قوراللىق دۈشمەن ئۈس-
تىدىن غەلبە قىلغانلىغى سۆزلىنىدۇ. ھىكايىدە جىددى توقۇنۇش
ئارقىلىق ئىنقىلاۋىي قەھرىمانلارنىڭ ئەقىل-پاراسەتلىك، قورقماس
ئىكەنلىكىنى كۈچلۈك نامايەن قىلىنغان.

بۇ رىۋايەتلەردىكى پىرسۇناژلارنى سۈرەتلەشتە ئومۇمەن يۈزەكى
سۈرەتلەش ئۇسۇلى قوللىنىلغان؛ پىرسۇناژلارنىڭ ئىدىيىۋى خاراكت-
تىرىنىڭ بىر تەرىپىلا تەكىتلەنگەن. شۇڭا ئوبرازلار ساددا ۋە روشەن
ھالدا گەۋدىلەنگەن بولۇپ، كىشىدە ئېنىق تەسىر قالدۇرىدۇ. لۇبەننىڭ
ئەقىل-پاراسىتى، خۇا تۇنىڭ چىۋەرلىكى، باۋ گۇڭنىڭ پاك قەي-
سەرلىكى، لى كۈينىڭ تۈز قاراملىغى، ۋاڭ يىجىرنىڭ جاپاغا چىداپ،

قېتىقىنىپ ئۈگىنىشى، شۆي ۋىنجاڭنىڭ يۈمۈرلۈق قىزىقچىلىغى، بەي ئانىنىڭ قەيسەرلىك بىلەن پانى دۇنيادىن بەخت ئىزلىگەنلىگى، ئەزىمەت بۇۋىنىڭ قارشىلىق كۆرسىتىش روھىغا باي ئىكەنلىگى قاتارلىق ئالاھىدىلىكلەر ئىپادىلەنگەن. بۇ خىل ئالاھىدىلىكلەر يېڭى رىۋايەتلەردىمۇ خېلى كۆپ كۆزگە چىلىقىدۇ. مەسىلەن، «ئاممىغا ياردەم قىلىشنى ئۇنتۇماسلىق»، «باش قوماندان جۇ دېنىڭ ئوتنى تېتىپ كۆرۈشى» دىگەن رىۋايەتلەردە يولداش جۇ دېنىڭ ئاممىغا ۋە جەڭچىلەرگە قىزغىنلىق بىلەن غەمخورلۇق قىلغانلىغى گەۋدىلىك ئىپادىلەنگەن. رىۋايەتلەردە پىرسۇناژلارنىڭ مۇھىم ئالاھىدىلىگى مەركەزلىك ھالدا ئىپادىلەنگەچكە بەزى پىرسۇناژلار ئۆزىنىڭ مەلۇم پەزىلەتلىرى بىلەن كىشىلەر قەلبىدىن چوڭقۇر ئورۇن ئالغان. رىۋا-يەتلەردە سەلبىي شەخسلەر كۆپىنچە ھەجۋى رەسىملەردەك سۈرەتلەندىگەن بولۇپ، بىرنەچچە قۇر خەت بىلەنلا ئۇلارنىڭ ماھىيىتى ئېچىپ تاشلانغان.

رىۋايەتلەردە قەھرىمانلار دائىم دىگۈدەك مۇبالىغىلەشتۈرۈش ۋە ياساش ئۇسۇلى ئارقىلىق غايىمۇلاشتۇرۇلىدۇ. بەزى رىۋايەتلەر-دىكى ئاساسىي قەھرىمانلار ئادەمدىن ھالقىغان ئاجايىپ كۈچ سۈپىتىدە مەيدانغا چىقىدۇ. بۇ خىل ئەھۋال ئەنئەنىۋى رىۋايەتلەردە نىسبەتەن كۆپ ئۇچرايدۇ. مەسىلەن: «جاۋ جۇ كۆۋرۈگى» دىكى لۇبەن، «قۇياش ئىزلەش» دىكى باۋچۇ، «ليۇ سەنجى» دىكى ليۇ سەنجى قاتار-لىقلار شۇلار تىپىغا كىرىدۇ. يېڭى رىۋايەتلەردە قەھرىمان شەخس-لەرنىڭ ئوبرازى كۆپىنچە مۇبالىغىلەشتۈرۈش، ئويدۇرۇپ چىقىرىش ئۇسۇلى بىلەن يارىتىلىشىمۇ، لېكىن يەنە بەزىلىرى خىيالەن پىششىقلاپ ئىشلىنىدۇ. مەسىلەن، «ۋىباۋچۇن ھەققىدە رىۋايەت» دە بىر جۇاڭزۇ بالىسىنى ئاق باندىتلار قوغلايدۇ، ئۇ ماجالى قالمىغاندا، يولداش دېڭ شاۋپىڭ تەقدىم قىلغان مەرمەر بىلەن خالاتنى ئويلايدۇ. دە،

مەرمەرنى سىلايدۇ. بۇنىڭ بىلەن ئۇنىڭغا كۈچ كىرىدۇ؛ خالات ئۇنى
كەڭ ۋە خەتەرلىك فەنىياڭخې دەرياسىدىن كېسىپ ئۆتكۈزۈپ
قويدۇ. دىۋايەتلەردىكى شەخسلەرنى غايىۋىلاشتۇرۇش كۆپ ھاللاردا
تۇرمۇشنىڭ ماھىيىتىگە سادىق بولۇش ۋە خەلقنىڭ مۇھەببەت -
نەپرەتى خاھىشى ئاساسىدا بولىدۇ. غايىۋىلاشتۇرۇش نەتىجىسىدە
شەخسلەر ئوبرازى تېخىمۇ رەڭدار، شانلىق تۈسكە كىرىدۇ.

ئالتىنچى باب خەلق چۆچەكلىرى

خەلق چۆچەكلىرى خەلق ئېغىز ئەدبىياتىنىڭ مۇھىم تۈرلىرىدىن بىرى. كەڭ مەنىدىن ئېلىپ ئېيتقاندا، خەلق چۆچەكلىرى ئەمگەكچى خەلق تەرىپىدىن ئىجات قىلىنغان ۋە تارقالغان، خىيالىي (ياكى ياسالما) مەزمۇن ۋە نەسرى شەكىلىگە ئىگە ئېغىز ئەدبىياتىدىن ئىبارەت. بۇ شۇنداقلا جەمئىيەتتىكى نەسرى ئەسەرلەرنىڭ ئومۇمىي ئاتىلىشىدۇر. ئۇ بەزى جايلاردا «يالغان گەپ»، «قەدىمىي گەپ»، «قەدىمىي دەستۇر» دەپ ئاتىلىدۇ.

خەلق چۆچەكلىرى ئىپتىدائىي جەمئىيەتتىلا مەيدانغا كەلگەن (ئۇ ۋاقىتلاردا، ئىپتىدائىي ئادەملەرنىڭ ھاياتى بىلەن بولغان مۇناسىۋىتى قويۇق بولغان، شۇڭا ئۇلار ھاياتىياتلارنىڭ كېلىپ چىقىش مەنبەسى، ئۇلارنىڭ خاراكتىرى، ئالاھىدىلىكىنى چۈشەندۈرۈپ بېرىدىغان ۋە ھاياتىياتلار بىلەن ئادەملەرنىڭ مۇناسىۋىتىنى ئەكس ئەتتۈرىدىغان ھاياتىياتلار توغرىسىدىكى چۆچەكلەرنى ئىجات قىلغان) بولۇپ، سىنىپىي جەمئىيەتكە كەلگەندە يەنە ئۈزلۈكسىز تەرەققىياتقا ئېرىشكەن. خەلق چۆچەكلىرى ئوخشاش بولمىغان دەۋرلەردىكى ئەمگەكچى خەلقنىڭ رىئالىيلىققا تۇتقان پوزىتسىيىسىنى ۋە بەخت-سائادەت يولىدا كۈرەش قىلىش روھىنى ۋە ئۇلارنىڭ كەلگۈسىگە بولغان ئىنتىلىشلىرىنى ئەكس ئەتتۈرىدۇ. خۇددى لېنىن ئېيتقاندەك، ئۇ كەڭ ئەمگەكچى خەلقنىڭ «روھىي ھالىتىنى ۋە

ئارزۇسى»نى ئەكس ئەتتۈرىدۇ. خەلق چۆچەكلىرى رىياللىقنىڭ ئۆزگىرىشىگە ئەگىشىپ ئۆزگىرىپ تۇرىدۇ. بىز بۇ چۆچەكلەردىن سىنىپى جەمىيەتتىن ئىلگىرىكى كىشىلەرنىڭ تۇرمۇشى، ئۆرپ-ئادىتى، روھىي ھالىتى ۋە ئېتىقادىنىڭ قالدۇقلىرىنى كۆرۈپلا قالماستىن، بەلكى شۇنىڭدىن كېيىنكى ئەسەرلەردىن سىنىپى جەمىيەتتىكى خەلقنىڭ تۇرمۇشى ۋە غايىسىنى كۆرۈۋالالايمىز. بولۇپمۇ پۇرولېتارىيات سىنىپى رەھبەرلىكىدىكى يېڭى دېموكراتىك ئىنقىلاب ۋە سوتسىيالىستىك ئىنقىلاب مەزگىلىدە، تۈركۈملەپ بارلىققا كەلگەن خەلق چۆچەكلىرى، كەڭ ئەمگەكچى خەلقنىڭ ئىنقىلابىي تۇرمۇشى ۋە روھىي ھالىتىنى ئەكس ئەتتۈرگەن. ئوخشاش بولمىغان ئىجتىمائىي باسقۇچ ۋە ئىجتىمائىي تۈزۈم ئاستىدا خەلق چۆچەكلىرى ئەكس ئەتتۈرگەن خەلق تۇرمۇشى، سىنىپىي مۇناسىۋەت ۋە ئۆرپ-ئادەت كۆزقاراشلار ئىنتايىن روشەن بولىدۇ، بۇلارنىڭ ئىچىدە خىياللىغى بىرقەدەر كۈچلۈك بولغان چۆچەكلەر بولۇپ قالماي، يەنە رىياللىق خۇسۇسىيىتى كۆرۈنەرلىك بولغان تۇرمۇش ھەققىدىكى چۆچەك، لەتىپە قاتارلىقلارمۇ بار.

خەلق چۆچەكلىرىنىڭ تۈرلەرگە ئايرىلىش مەسىلىسى بىرقەدەر مۇرەككەپ. خەلقئارادىمۇ ئىلمىي تەتقىقاتنى تەمىن ئېتىدىغان تۈرلەرگە ئايرىش ئۇسۇلى يوق. بۇنىڭ ئاساسىي سەۋىۋى شۇكى، بۇ خەلق چۆچەكلىرىدە بىللە مەۋجۇت بولۇپ تۇرىدىغان ۋە ئوخشىشىپ كېتىدىغان نۇرغۇن ئەھۋاللار بار. شۇنىڭدەك بۇ چۆچەكلەر تارقىلىش جەريانىدا زور دەرىجىدە ئۆزگىرىپ تۇرىدۇ. كۆپ ھاللاردا ئوخشاش بىر ھىكايە ھەم مەسەل، ھەم لەتىپە بولۇشى، شۇنىڭدەك ھايۋاناتلار ھەققىدىكى چۆچەك بولۇشى مۇمكىن. بۇ ھال خەلق چۆچەكلىرىنى تۈرلەرگە ئايرىشتا نۇرغۇن قىيىنچىلىقلارنى ئېلىپ كەلدى. شۇڭا تۈرلەرگە ئايرىش مەسىلىسى ھەرگىز مۇتلەق بولمايدۇ، بەلكى نىسپىي بولىدۇ. خۇسۇسەن، بۇ خەلقئارا ئىلمىي ئاتالغۇنى ئاتاشتا تىل

مەنبەسىدە پەرقلەر بولغانلىقى تۈپەيلىدىن، كىشىلەرنىڭ بۇنىڭغا نىسبەتەن چۈشەنچىمۇ بىردەك ئەمەس. بەزىلەر خەلق چۆچەكلىرى ئەپسانە، رىۋايەت، ھىكايە (ياكى چۆچەك) دىن ئىبارەت 3 چوڭ تۈرنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ دەپ قارىسا؛ بەزىلەر خەلق چۆچەكلىرىنى ئەپسانە رىۋايەتتىن باشقا ھىكايىلارنى كۆرسىتىدۇ دەپ قارايدۇ. بىز خەلق چۆچەكلىرىنى تۈرلەرگە ئايرىشتا، ئۇنىڭ ئوخشاش بولمىغان چۆچەكلەردىكى ئوخشاش بولمىغان مەزمۇن ئالاھىدىلىكلىرىنى ئەكس ئەتتۈرەلەيمەن. ئەكس ئەتتۈرەلمىگەنلىكىنى ئاساس قىلىمىز. ئېلىمىزدە خەلق چۆچەكلىرى خىيالىي چۆچەك (فانتازىيە) تۇرمۇش ھەققىدىكى چۆچەك (ياكى «رىئاللىق يېزىلغان چۆچەك»، «ئۆرپ-ئادەت ھەققىدىكى چۆچەك» دەپمۇ ئاتىلىدۇ)، خەلق مەسەللىرى، خەلق لەتىپىلىرىدىن ئىبارەت تۆت چوڭ تۈرگە بۆلۈنىدۇ. تۇرمۇش ھەققىدىكى چۆچەك يەنىمۇ ئىنچىكىلىگەندە، باي بىلەن مالاي توغرىسىدىكى چۆچەك، ھۈنەرۋەنلەر ھەققىدىكى چۆچەك، فېئوداللىق قائىدە-يوسۇنغا قارشى تۇرۇش توغرىسىدىكى چۆچەك، چىۋەر كېلىن بىلەن «ھاڭۋاقتى» كۈيۈغۈل توغرىسىدىكى چۆچەك، ئىشلەپچىقىرىش تەجرىبىلىرى ھەققىدىكى چۆچەك، يېڭى تۇرمۇش ھەققىدىكى چۆچەك (ھىكايەت) قاتارلىقلارغا بۆلۈنىدۇ. مۇنداق تۈرلەرگە ئايرىشتا ئۆز ئەمىلىيىتىمىز چىقىش نۇقتا قىلىنغان بولۇپ، ئۇ ھەم جۇڭگوچە ئالاھىدىلىككە ئىگە، ھەم مۇۋاپىق ھالدا چەتئەل-لەرنىڭ پايدىلىق تەجرىبىلىرىنى قوبۇل قىلغان.

بىرىنچى بۆلۈم خىيالىي چۆچەكلەر

1. خىيالىي چۆچەكلەرنىڭ مەزمۇنى، پەيدا بولۇشى ۋە تەرەققىياتى

خىيالى چۆچەكلەر (بەزىلەر «مىنى» دەپمۇ ئاتايدۇ) خىيالىلىغى بىرقەدەر كۈچلۈك بولغان خەلق چۆچەكلىرىدۇر. ئۇ سىنىپى جەمە - يەتتىن ئىلگىرى پەيدا بولغان بولۇپ، سىنىپى جەمىيەتكە كەلگەندە يەنە داۋاملىق تەرەققى قىلغان. دەسلەپكى مەزگىللەردىكى بۇ خىل ئەسەرلەر ئىپتىدائى جەمىيەتتىكى كىشىلەرنىڭ تۇرمۇشى، ئېتىقادى ۋە ئۆرپ - ئادەتلىرىنى ئەكس ئەتتۈرگەن. كېيىنكى ئەسەرلەر بولسا، سىنىپى جەمىيەتتىكى خەلقنىڭ تۇرمۇشى ۋە ئىدىيەسىنى كەڭ دائىرىدە ئەكس ئەتتۈرگەن، بۇلارنىڭ ئىچىدە ئىپتىدائى جەمىيەتتىكى تۇرمۇش، ئېتىقاد ۋە ئۆرپ - ئادەتلەرنىڭ قالدۇق تەركىپلىرى يەنىلا ساقلىنىپ قالغان بولسىمۇ، ھىكايىنىڭ ئاساسى مەزمۇنى ۋە رىيال تۇرمۇش ئاساسى، قەدىمقى خىيالى چۆچەكلەردىن پەرقلىنىدۇ. ئۇ سىنىپى جەمىيەتتىكى ئېكسپىلاتاتسىيە قىلىنغۇچى ۋە ئېزىلگۈچىلەرنىڭ يۈرەك ساداسىدىن ئىبارەت. ھالبۇكى بۇ خىل ئەمگەكچى خەلقنىڭ يۈرەك ساداسىنى ئىپادىلەش شەكلى يەنە شۇ فانتازىيە (خىيالى) ۋاستىسى ئارقىلىق جارى قىلىنىدۇ. بۇ خىلدىكى چۆچەكلەر بىزگە قىلىش ئىمكانىيىتى بولمايدىغان ئىشلارنى، ئىمكانىيەتلىك شەرت بار يا يوق ئەھۋال ئاستىدا، ئىپادىلەش ئىمكانىيىتىنى بېرىدۇ. خىيالى چۆچەكلەرنىڭ ئىجتىمائى غايىمۇ ئاساسى - خەلقنىڭ دۇنيانى يارىتىشتا تاپانغان ئەمگىكىدۇر. ئېلىمىز كۆپ مىللەتلىك دۆلەت بولۇپ، خېلى كۆپ مىللەتلەر ئارىسىدا نۇرغۇن ئىسىل خىيالى چۆچەكلەر تارقىلىپ يۈرمەكتە ۋە ساقلىنىماقتا. بۇلار دۆلەت - مىزنىڭ خەلق ئېغىز ئەدىبىياتى غەزنىسىدىكى گۆھەرلەردۇر.

2. خىيالى چۆچەكلەرنىڭ خۇسۇسىيىتى

خىيالى چۆچەكلەر تەسەۋۋۇرغا باي بولۇشتەك ئالاھىدىلىككە ئىگە. ئۇ تولاراق روماننىكىلىق تۈسكە تولغان بولىدۇ. بۇ ھىكايىلەردە كۆزگە چېلىقىدىغان ئوبراز، ۋەقەلىك، شەيئى قاتارلىقلارنىڭ

كۆپىنچىسىدە تەبىئىلىكتىن ھالقىغان خۇسۇسىيەتلەر بولىدۇ. ئوبراز-
لاردا رەڭگى-روپى قورقۇنچىلىق ئالۋاستى ۋە ئاجايىپ چارە تەد-
بىرلىك قېرى كىشىلەر بولىدۇ. يەنە يىلان يىگىت، پاقا ئوغۇل،
ئەجدىھا پادىشا، پەرىزات، مەلىكە، قاتارلىقلارمۇ بولىدۇ. شەيئىلەر
جەھەتتىن ئىسىل نازۇ-نەمەتلەرنى تەييارلىيالايدىغان ئالتۇن كالتەك،
كىچىك داڭ، كۆڭۈلدىكىنى تاپالايدىغان توخماق، شۇنىڭدەك
دېڭىزنى قۇرۇتالايدىغان تىللا، تاغ كېسەر پالتا، كېمە بولالايدىغان
قول ياغلىق، ئۇچار ئۆتۈك قاتارلىقلار بولىدۇ. ۋەقەلىك جەھەتتە،
قۇلۇلنىڭ ساھىبچامال قىزغا ئايلىنىپ دىخان يىگىت بىلەن توي
قىلغانلىغى؛ ئىتنىڭ خارلانغان ئۈكسىنىڭ يەر تېرىشىغا ياردەملەش-
كەنلىگى؛ ناھەق ئۆلۈپ كەتكەن كېلىنىنىڭ ئۇچار قۇشقا ئايلىنىپ
قالغانلىغى، كۈمۈش شازا ئۈستىدىكى ئالتۇن توخۇننىڭ ئالتۇن
تۇخۇم تۇغۇپ قېرى بېلىقچىنى ياخشى كۈنگە ئېرىشتۈرگەنلىگى،
ئالۋاستىلار يېنىدىن قاچماقچى بولغان قىزنىڭ كۆز يېشىنى سۈرتىدىغان
قول ياغلىغىنىڭ كىمگە ئايلىنىپ، قىز ۋە ئۇنىڭ يىگىتىنى بىخەتەر
قاچۇرۇۋەتكەنلىگى قاتارلىقلارنى كۆرگىلى بولىدۇ. بىراق سېھرىي
كۈچكە ئىگە بولغان بۇ خاسىيەتلىك نەرسىلەر، ئېكىسپىلاتاتسىيە
قىلغۇچىلار، ئەزگۈچىلەر ياكى يامان كىشىلەرنىڭ قولىغا چۈشكەن ھامان
ئۆز خۇسۇسىيىتىنى ۋە رولىنى يوقىتىدۇ. ئۇ قايتا ياخشىلىق كەلتۈر-
مەيلا قالماي، بەلكى بالايى-ئاپەت ياغدۇرىدۇ. باش قەھرىمان
ئۈچۈن ئېيتقاندا، ئەتىۋالىق نەرسىنى ئۆز قولىدا تۇتالمىغىنىدا،
خۇددى بىلىم ئىگەللىيەلمىگىنىگە ئوخشاش، بەخت-سائادەتكە ئېرى-
شەلمەيدۇ. بۇ ئاجايىپ-غارايبىپ، بۇ ئەتىۋالىق نەرسىلەر ئەمىلىيەتتە
ئىنسانىيەت بىلىم ۋە ماھارىتىنىڭ ماددىلاشقانلىغىدۇر. قىسقىسى، بۇ
خىل خىيالىي يوسۇندا ئىپادىلەنگەن ئىدىيىۋى مەنتىقنىڭ ئەقىلغا مۇۋا-
پىقلىغى دەل خىيالىي (فانتازىيىلىك) چۆچەكلەر ئالاھىدىلىگىنىڭ

گەۋدىلىنىشىدۇر. خەلق چۆچەكلىرىدىكى شەيئى، ئوبراز، ۋەقەلىكلەر. نىڭ بەزىلىرى رىيالىلىقتا مەۋجۇت، بەزىلىرى مەۋجۇت ئەمەس بولۇپ، ئۇلارنىڭ روشەن ئالاھىدىلىگى — ئۇلارنىڭ خىيالى ۋە تەبىئىلىك چېگرىسىدىن ھالقىپ كەتكەنلىكىدۇر. ھالبۇكى بۇ خىيالى، تەبىئىلىك چېگرىسىدىن ھالقىپ كېتىش، تېگى — تەكتىدىن ئېيتقاندا كۆپىنچە يەنىلا ھەقىقى تۇرمۇش ئاساسىغا ئىگە. خۇددى گوركى ئېيتقاندا: ھىكايىلەردە، كىشىلەر «ئۇچار گىلەم» گە ئولتۇرۇپ ھاۋادا ئۇچىدۇ، «ئۇچار ئۆتۈك» نى كىيىپ يول يۈرىدۇ. توختام سۇ بىلەن ئېقىن سۇنى ئۆلگەن ئادەمگە سېپىش بىلەن ئۇنى تېرىلدۈرۈپ، بىر كىچىدىلا ئوردىنى پۈتكۈزۈپ بولىدۇ. قىسقىسى، چۆچەكلەر باشقا بىر خىل تۇرمۇشقا بولغان ئۈمىتنى بىزنىڭ كۆز ئالدىمىزدا گەۋدىلەندۈرۈپ ئاشۇ خىل تۇرمۇش قوينىدا بىر تۈرلۈك ئەركىن-قورقماس كۈچنى ھەركەت قىلدۇرىدۇ. ۋە دىللارنى تېخىمۇ گۈزەل تۇرمۇشقا تەلپۈندۈرىدۇ. بۇ بىر ئابزاست سۆز خىيالى چۆچەكلەرنى بەدىئى ئىجادىيەت نۇقتىسىدا تۇرۇپ تونۇش ۋە باھالاشتا مۇھىم ئەھمىيەتكە ئىگە.

3. خىيالى چۆچەكلەرنىڭ ئاساسى تېمىسى ۋە ئىدىيەۋى مەزمۇنى فانتازىيىدە ئەمگەك مۇھىم ئورۇندا تۇرغانلىقتىن ئەمگەك ياكى ئەمگەككە مۇناسىۋەتلىك بولغان تېمىلار دائىم يولۇقۇپ تۇرىدۇ. ئەمگەك بۇ خىل چۆچەكلەرنىڭ خىيال ئاساسى بولۇپلا قالماستىن، يەنە ئىجتىمائىي غايىسىنىڭمۇ ئاساسى. بۇ ھىكايىلەردە ئەمگەكچى خەلقنىڭ ئۆزلىرى تارتقان ئازاپ-ئوقۇبەتلىك رىيالىلىققا بولغان نارازىلىقى، ھوقۇق كۈچى بار ئېكسپىلاتاتسىيە قىلغۇچى، ئەزگۈچى ۋە بۇزۇقلارغا بولغان نەپىرتى ۋە قارشىلىقى؛ ئەمگەكچىلىك، ئەقىل-پاراسەت، سەمىمىلىك، جەسۇرلۇق، توغرىلىق قاتارلىق ئىسپات خىسلەت ۋە ھەركەتلەرگە نىسبەتەن مەدھىيىسى؛ شۇنىڭدەك

باياشات تۇرمۇش ۋە گۈزەل كەلگۈسىگە بولغان ئىنتىلىشى، تەبىئەتنى بوي سۇندۇرۇش، رىيال تۇرمۇشنى ئۆزگەرتىشتەك ئارزۇ - ئارمانلىرى ئىپادىلەنگەن.

فانتازىيىنىڭ تېمىسى ۋە مەزمۇنى كەڭ ۋە خىلمۇ - خىل بولىدۇ. دائىم ئۇچرايدىغانلىرى: ئىككى سىنىپ ياكى ئىككى خىل ئىدىيە تىپقا ۋەكىللىك قىلغۇچى كىشىلەر (مەسىلەن، ئىشچان بىلەن ھورۇن، ئاق كۆڭۈل بىلەن ياۋۇز، توغرا بىلەن ئوسال، سەمىمى بىلەن ھىلىگەر، ئاچكۆز بىلەن خالىس ۋاھاكازا) بولۇپ، ئۇلار ئوخشاش - مىغان ئاقىۋەتلەرگە ئىگە بولىدۇ. مەسىلەن «پاڭىيى»، «قۇياش تېغى»، «ۋاڭ شاۋنىڭ ئوتۇن كېسىشى» گە ئوخشاش چۆچەكلەر بۇنىڭغا مىسال بولىدۇ؛ ئىشچان، سەمىمى ياش دىخان تەرىپىدىن قۇتقۇزۇپ قېلىنغان سېرىق قۇشقاچ - قالىغاچ، تۇتقۇش، تۈلكە قاتارلىقلار. باش قەھرىماننى بەختكە ئېرىشتۈرىدۇ. مەسىلەن: «تۇتقۇش». «قۇلۇلە قىز» دىگەن چۆچەكلەر بۇنىڭغا مىسال بولىدۇ؛ باش قەھرىمان ئەقىل - پاراسەت. باتۇرلۇق ۋە سېھرىگەرلىك ھاسىسى، ئالتۇن قۇتا، ئالتۇن قازان، ئىسىل ئات، شەمشەر، قاتارلىق غەيرى نەرسىلەرنىڭ ياردىمى بىلەن قاتمۇ - قات قىيىنچىلىقلارنى يېڭىپ، ياۋۇز دۈشمەن - لەرنى يېڭىدۇ. مەسىلەن: «زەيتۇن كۆلى»، «كۆز يېشى سارلىغى» قاتارلىقلار بۇنىڭ مىسالى بولىدۇ. كەمبەغەللەرنىڭ خوتۇنىنى ياكى ئىسىل نەرسىلىرىنى تارتىۋالغان ئەمەلدار، پادىشا، ئالۋاستى يالماۋۇزلار ئاخىرى جازاغا تارتىلىدۇ. مەسىلەن: «پەيلىك كىيىم»، «كۈمۈش شازا» لار بۇنىڭغا مىسال بولىدۇ. يەنە غەلىتە بالا ئۇلۇغ خىزمەت كۆرسىتىپ، كۆڭۈللۈك توي قىلىشقا سازاۋەر بولىدۇ. مەسىلەن: «پاقا شاھزادە» «چىلان ئۇرۇغى»، «قاپاق بالا» بۇنىڭغا مىسال بولالايدۇ؛ دىخان يىگىت - قىزلىرى غەيرى نەرسىلەر بىلەن توي قىلىدۇ. مەسىلەن: «يىلان يىگىت» بۇنىڭغا مىسال بولالايدۇ. سۆيگىنىدە.

دىن جۇدا بولغان يوقسۇلنىڭ قەيسەر روھ بىلەن سۇغۇرۇلغان يۈرۈكى ئىسىل جامغا ئايلىنىپ تا ئۆلگىچە غەزەل ئوقۇيدۇ، «خۇاڭ ئېنى كۆرمىگىچە كۆڭۈل ئارام تاپمايدۇ» بۇنىڭغا مىسال بولالايدۇ. ئاجىزلار باشقىلارنىڭ ياردىمى بىلەن كۈچلۈك دۈشمەننى يېڭىدۇ. «موماي بىلەن ماي مۇن» ، «يولۋاس موماي» قاتارلىق چۆچەكلەر بۇنىڭغا مىسال بولىدۇ. مانا بۇنىڭ ھەممىسى ئىدىيىۋى مەزمۇنغا باي چۆچەكلەردۇر.

دېققەت قىلىشقا ئەرزىيدىغىنى شۇكى، كۆپلىگەن خىيالىي چۆچەكلەردە ئەمگەكچى خەلقنىڭ ئىنتايىن قىممەتلىك ئىدىيىۋى پەزىلەتلىرى ئىپادىلەنگەن: بىرىنچىدىن، ئۇلارنىڭ قارشىلىق كۆرسىتىش روھى ئىپادىلەنگەن. كونا جەمىيەتتە ئەمگەكچى خەلق يەتكىچە ئېزىلگەن ۋە ئېكسپىلاتاتسىيىگە ئۇچرىغان بولۇپ، شارائىتى شۇنچە يامان بولسىمۇ، ئۇلارنىڭ ئارىسىدىكى نۇرغۇنلىغان كىشىلەر ھەرگىز تىز پۈكەي، بەلكى قوزغىلىپ قارشىلىق كۆرسەتكەن. مەسىلەن: «پەيلىك كىيىم» دە باش قەھرىمان ئاخىر خاننى ئۆلتۈرۈپ، ئۆيىگە قايتقاندىن كېيىن ئەمگەك بىلەن تۇرمۇشنى بەختلىك ئۆتكۈزۈپ، ئىككىنچىدىن، خەلقنىڭ ئەزگۈچىلەرنى يېڭىشىنى ئۈمىد قىلىشتەك غايىسى ۋە ئارزۇسى ئەكس ئەتتۈرۈلگەن. رىيال تۇرمۇشتا ئەمگەكچى خەلقنىڭ مال-مۈلكى، خوتۇنلىرى تارتىۋېلىنغاندىن كېيىن، ئاقىۋىتى ھامان پاجىئەلىك بولىدۇ. بىراق چۆچەكلەردە باش قەھرىمان ھەمىشە رەزىللىك ئۈستىدىن غالىپ كېلىپ، غەلبىنى قولغا كەلتۈرگەن بولىدۇ. بۇنداق ياخشى ئاقىۋەت، ئەمگەكچى خەلقنىڭ ئۈمىتۋارلىق روھىنى ئىپادىلەيدۇ. ئۈچىنچىدىن: ئەمگەكچى سۆيۈش ئەمگەكچى خەلقنىڭ ئىجتىمائىي غايىسىنىڭ ئاساسى. ھىكايىلەردە دائىم كۆرۈشكە بولىدۇكى، باش قەھرىمان غەيرى نەرسىلەرنىڭ ياردىمى بىلەن غەلبىنى قولغا كەلتۈرگەن بولسىمۇ، لېكىن يېتىپ

راھەت كۆرمەي، داۋاملىق ئەمگەككە قاتنىشىدۇ، ئەمگەكنى قىزغىن سۆيىدىغان باش قەھرىمانغا نىسبەتەن، ئەسەرنىڭ مەدھىيىلەش مايللىغى روشەن بولىدۇ. يۇقۇرقى نۇقتىلار ئەمگەكچى خەلقنىڭ ساغلام ئىستىتىك ئىدىيىسى ۋە توغرا ھەق-ناھەق كۆزقارىشىنى ئەكس ئەتتۈرىدۇ.

4. خىيالىي چۆچەكلەردىكى قەدىمىي قاراش، بەدىئىي ئوبراز ۋە ۋەقەلىك (سىيۇزىت) لار.

نۇرغۇنلىغان خىيالىي چۆچەكلەردە ئىپتىدائىي جەمئىيەتتىكى قەدىمىي قاراش، بەدىئىي ئوبراز ۋە ۋەقەلىكلەر بار. ئۇلارنىڭ بەزىلىرى ئۆرپ-ئادەت، تۈزۈملەر توغرىسىدا، بەزىلىرى ئىپتىدائىي ئادەملەرنىڭ ئېتىقادى ۋە ئالاھىدە روھى ھالىتى توغرىسىدا بولىدۇ. مەسىلەن، نۇرغۇنلىغان ھىكايىلەردە ئۇچرايدىغان كۆڭۈلدىكىنى تاپىدىغان دۇمباق، سېھىرلىك ھاسا، ئىسىل گىلەم قاتارلىق سېھىرى كۈچكە ئىگە خاسىيەتلىك نەرسىلەر، ئىپتىدائىي كىشىلەرنىڭ سېھىرى قارىشىغا مۇناسىۋەتلىك. باش قەھرىمان خاسىيەتلىك نەرسىنى ئىشلىتىش ۋاقتىدا، پەقەت بىرنەچچە ئېغىز شېئىر ئوقۇش بىلەنلا، «ھوقۇقلۇق دىۋە» مەيدانغا چىقىپ، ئۇنىڭ خىزمىتىگە تەييار تۇرىدۇ. بەزى ھىكايىلەردىكى باش قەھرىماننىڭ ئەپسۇن ئوقۇش بىلەن تەبىئىي ئوت ئاپىتىنى كونتۇرۇل قىلىشى ئىپتىدائىي ئادەملەرنىڭ «ئۆزىنىڭ تىل كۈچىگە ئىشىنىدۇ» غانلىغىنى چۈشەندۈرىدۇ. بەزى چۆچەكلەردە ئەر باش قەھرىمان ئايال باش قەھرىماننىڭ كىيىمىنى ئېلىۋېلىپلا ئۇنى كونتۇرۇل قىلىدۇ. مەسىلەن، بەزى چۆچەكلەردە ئۇلارنىڭ قۇلۇلە قېپى، پاقا تېرىسى، پەيلىك كىيىمى قاتارلىقلار ئېلىۋېلىنىش بىلەنلا ئۇلارنى كونتۇرۇل قىلغانلىغى ئېيتىلغان. بۇ ئىپتىدائىي ئادەملەرنىڭ ئادەم تېنىگە مۇناسىۋەتلىك نەرسىلەر (ھەتتا ئاياق ئىزى، ئىسىملارمۇ ئادەم تېنىنىڭ بىر قىسمىغا كىرىدىكەن.)

بولۇپ، بۇ نەرسىلەر ئادەمنىڭ پۈتۈن بەدىنى بىلەن مۇناسىۋەتلىك دەيدىغان قاراشتىن مۇستەسنا ئەمەس. يەنە ئالاھىلى، نۇرغۇن چۆچەكلەردە ئادەملەر بىلەن ھايۋانلار نىكالىنىدۇ. ھايۋانلار ئادەمگە ئايلىنىش ۋاقتىدا، باشقىلارنىڭ كۆرۈشىگە بولمايدۇ. ئەگەر كۆرۈلىدىكەن شەكىل ئۆزگەرتىش مەغلۇبىيەتكە ئۇچرايدۇ. بۇ ئىپتىدائى ئادەملەرنىڭ «ھەممىگە شىپا»، «پەرھىز تۇتۇش»، «شەكىل ئۆزگەرتىش»، «تىرىلىش» ۋە تۇتۇم قاراشلىرىغا مۇناسىۋەتلىك. ئۆرپ-ئادەت، تۈزۈم جەھەتتە، نۇرغۇن چۆچەكلەردە پادىشا، ئەۋلىيالارنىڭ تولىسى كېيىنكى فېئوداللىق جەمىيەتتىكى خانلارغا ئوخشىمايدۇ. ئۇلار يەنىلا تېرىكچىلىك يولىدا تەرلەپ پىشىپ، «پەس» ئىشلار بىلەن شۇغۇللىنىدۇ. ئۇلار ئەمىلىيەتتە ئىپتىدائى جەمىيەتتىكى ئۇرۇقداشلىق قەبىلە باشلىقلىرىنىڭ ئوبرازىدۇر. (مەسىلەن: «پادىچى يىگىت بىلەن توقۇمىچى قىز» «يەتتە پەرىزات» قاتارلىق ھىكايىلەردىكى ئەۋلىيالارغا ئوخشاشلار.) ئىپتىدائى ئۇرۇقداش قەبىلىلەردە ئېكىسپى-لاتاتسىيە قىلىش ۋە ئېكىسپىلاتاتسىيە قىلىنىش، ئېزىش ۋە ئېزىلمىشكە سىنىپى قارىمۇ-قارشىلىق تېخى مەۋجۇت ئەمەس ئىدى. قەبىلە باشلىقى ۋەزىپە ئۆتىگەن ۋاقتىدىمۇ، ھىچقانداق ئىمتىيازغا ئىگە بولمايتتى. ئەمەلدىن قالسىمۇ، ئوخشاشلا ئادەتتىكى قەبىلە ئەزاسى سۈپىتىدە قېلىۋېرەتتى. شۇڭا پادىشا، ئەۋلىيالارمۇ ئوخشاشلا ئەمگەك قىلىشى كېرەك ئىدى. بۇ دەل ئەينى ۋاقىتتىكى ئۇرۇقداشلىق تۈزۈمىدىكى دېموكراتىك تۇرمۇشنىڭ ئالاھىدىلىكىنى ئەكس ئەتتۈرىدۇ. يەنە بىرمۇنچە ھىكايىلەردە، ئاياللار ناھايىتى چوڭ ھوقۇققا ئىگە بولغان بولىدۇ؛ ئاكا-سىڭىللار ئۆزئارا توي قىلىشىدۇ؛ ياش شاھزادىلەر، نامرات يىگىتلەر توي توختامى قىلىشقانلىرىدا زور مىقتاردا مال-مۈلۈك چىقىرىشقا توغرا كېلىدۇ؛ توي قىلىش ۋاقتىدا قىز تەرەپكە بىرمۇنچە ئىشلارنى قىلىپ بېرىپ، نۇرغۇن سىناقلىرىدىن

ئۆتدۇ؛ دېۋە ئالۋاستىلار ئاياللارنى بۇلاپ كېتىپ خوتۇن قىلىدۇ؛ قىزلار تۇنجى قېتىم ئۆز تېنىنى ئەرلەر كۆرۈپ قالغان ھامان، شۇ ئەرگە ياتلىق بولىدۇ، ۋاھاكازالار. بۇ ۋەقەلىكلەرنىڭ بەزىلىرى ئانىلىق جەمىيەتتىكى ئاياللارنىڭ ئىدارە قىلغۇچى ئورنى، ئۇرۇقداشلىق مۇناسىۋەتلىرىنى ئەكس ئەتتۈرسە؛ بەزىلىرى ئەينى ۋاقىتتىكى قالايمەن قان نىكالىنىش. ئىشلەپ بېرىپ نىكالىنىش، سىناق تەرىقىسىدە نىكالىنىش، بۇلاپ نىكالىنىش، سېتىۋېلىپ نىكالىنىشقا ئوخشاش نىكا تۈزۈمى، ئۆرپ-ئادەتلەرنىڭ تەسىرلىرىنى ئەكس ئەتتۈرىدۇ. بۇ نىكا تۈزۈملىرى، قەبىلىلەر ئوتتۇرىسىدىكى، ئايال ئەمگەك كۈچلىرى-نىڭ ئېشىشى ياكى كېمىيىشى تۈپەيلىدىن، تۆلەشكە ياكى ئىگە بولۇشقا تېگىشلىك بولغان «باھا» غىلا مۇناسىۋەتلىك بولۇپ قالماستىن، بەلكى ئەينى زاماندا كەڭ ئەۋج ئالغان چەت قەبىلىلەر بىلەن تويلىشىش ۋە ئانىلىق جەمىيەتتىن، ئاتىلىق جەمىيەتكە ئۆتۈش بىلەنمۇ مۇناسىۋەتلىك. ئۇنىڭدىن باشقا، بەزى ھىكايىلەردە، پادىشانىڭ كۈيۈغلى پادىشالىق ئورۇنغا ۋارىسلىق قىلىدۇ؛ ئۈچ ئاكا-ئۇكا ئىچىدە، ئۈكسى كۆپ ھاللاردا پايدىغا ئېرىشىدۇ. ئۇلار كۆپ ھاللاردا غەيرى نەرسىلەرنىڭ ياردىمى بىلەن بەختلىك تۇرمۇشقا ئېرىشىپ، مۇرات-مەقسىدىگە يېتىدۇ. بۇلار دەل ئەينى زاماندىكى قىز ياكى ئوغۇل ئاتا-ئانىنىڭ مۇراسىمغا ۋارىسلىق قىلىشتەك ئۆرپ-ئادەتلەرنى ئەكس ئەتتۈرىدۇ. بۈگۈنكى كۈندە دۆلىتىمىزدىكى بەزى ئاز سانلىق مىللەتلەر، مەسىلەن، يىزۇ مىللىتىدە ۋە ھىندىستان، ئافرىقا قاتارلىق جايلاردا بۇ خىل ئادەت يەنە مەۋجۇت. بەزى ھىكايىلەردە، ئاياللارنى قۇربان قىلىپ، دېڭىز ئىلاھى، ئەجدىھا، ئالۋاستىلارغا تەقدىم قىلىدىغان ۋەقەلىكلەر يەنە مەۋجۇت. بۇ ئىپتىدائى جەمىيەتتە ئادەمنى ئۆلتۈرۈپ نەزىر قىلىش ئادىتى (كېيىنچە كالا، قويلارنى ئۆلتۈرۈشكە ئۆزگەرتىلگەن) نىڭ بولغانلىغىغا مۇناسىۋەتلىك.

بۇلار بىزگە ۋاستىلىق ھالدا ئىپتىدائى جەمىيەتنىڭ ياۋايىلىق باسقۇچىدىكى قەبىلىلەر ئوتتۇرىسىدا بولغان ئۇرۇشلاردا يەڭگۈچى تەرەپ يېڭىلىگۈچى تەرەپنىڭ ئەسرلىرىنى بىر تەرەپ قىلىشتا، ئادەمنى ئىدارە قىلىش ۋاستىسى ۋە كۈچىگە ئىگە ئىكەنلىگىنى چۈشەندۈرىدۇ. ئىپتىدائى جەمىيەتتە قىسمەن ئادەم گۆشى يەيدىغان ئادەت-ئادىتى بىلەن بار بولۇپ، بۇ بېلىق ئوۋلاش دەۋرىدىكى بېلىق بولمىغان رايونلاردىكى كىشىلەرنىڭ ئوزۇغى تولىمۇ كەمچىل بولۇشتىن كېلىپ چىققان پاجىئەلىك تۇرمۇش ئەھۋالىنى ئەكس ئەتتۈرىدۇ.

قىسقىسى، چۆچەكلەردە ساقلىنىپ قالغان، قەدىمىي چۈشەنچە، بەدىئى ئوبراز ھەم ۋەقەلىكلەر چۆچەكلەرنىڭ ئىجتىمائى تۇرمۇش بىلەن ئاڭنىڭ ئۆرپ-ئادەتلەر بىلەن زىچ مۇناسىۋەتلىك ئىكەنلىگىنى چۈشەندۈرىدۇ. بىرمۇنچە ھادىسىلەر ھازىرقى ئەھۋالدىن قارىغاندا ھۇۋاپىق ئەمەستەك ياكى مەۋجۇت بولۇشى مۇمكىن ئەمەستەك كۆرۈنسىمۇ، لېكىن قەدىمقى جەمىيەتتە ئەمىلىيەتتە مەۋجۇت بولغان. روشەنكى، بۇلارنىڭ ھەممىسى ئەينى زامانلاردىكى ئىقتىسادىي تەرەققىيات، ئىجتىمائى فورماتسىيە ۋە كىشىلەرنىڭ ئاڭ سېزىمى بىلەن زىچ باغلانغان. خەلقنىڭ رىيال تۇرمۇشى، شۇنىڭدەك ئارزۇ-ئارمان، ۋە غايىلىرىنىڭ كۆپىنچىسى خىيالىي ھىكايىلەردە ئالاھىدە ۋەقەلىكلەر ئارقىلىق بەدىئى سۈرەتتە ئەكس ئەتكەچكە بىز خىيالىي چۆچەكلەرنى چۈشىنىش ۋە تەتقىق قىلىشتا، ئىپتىدائى ئادەملەرنىڭ ماددى، مەنىۋى ۋە مەدىنىيەت تۇرمۇشىنىڭ ئالاھىدىلىكلىرى بىلەن ئاز-پاز تونۇشۇپ قويۇشىمىز لازىم. ئۇنداق بولمىسا، ئىدىيالىستىك ھۆكۈم چىقىرىش بىلەن بىر ۋاقىتتا، يەنە يۈزەكى ھادىسىلەردىن ئۆتەلمەي-خىيالىي چۆچەكلەرنىڭ ئەقىلغا مۇۋاپىق ماھىيىتىنى كۆرەلمەي قالمىز.

5. خىيالىي چۆچەكلەرنىڭ بەدىئى ئالاھىدىلىگى.

خىيالىي چۆچەكلەر ئەمگەك پائالىيىتىدە مەيدانغا كەلگەن. ئەمگەك

چۆچەكلەرگە جانلىق، مول، ئىبادىي مەزمۇنلارنى بەخش ئەتكەن. شۇنىڭدەك ئەمگەك چۆچەكلەرگە روماننىڭ تۈسگە باي خىيالى ۋە بىرقەدەر مۇكەممەل بەدىئىي شەكىللەرنى بەخش ئېتىش بىلەن بىر ۋاقىتتا ئۇنى ئاكتىپ، ساغلام تۇرمۇش ئاساسى ۋە ئىدىيەۋى ئاساسقا، كىشىنى تەسىرلەندۈرىدىغان بەدىئىي كۈچكە ئىگە قىلغان. بىرىنچىدىن، خىيالىي چۆچەكلەردىكى باش قەھرىمانلار تىپلاشقان، شۇنىڭدەك خىلمۇ-خىل بولىدۇ. چۆچەكنىڭ پەيدا بولۇش ۋاقتى، ئورنى مۇجىمەلرەك بولىدۇ. خىيالىي چۆچەكلەردىكى ئوبراز-قەھرىمانلارنىڭ تولسىنىڭ نامى، ئۆزى تەۋە مىللى جەمىيەتتە ئومۇميۈزلۈك قوللىنىلىدىغان ئورتاق ناملاردا بولىدۇ، ياكى مەلۇم ئوبرازنىڭ خۇسۇسىيىتى، رەڭگى، تۇرقى، جىنسى، كەسپىگە ئوخشاشلارنى ئىپادىلەيدىغان ئومۇمىي نامدا ئاتىلىدۇ. ئۇنىڭ مۇقىم ئىسىم پەمىلىسى بولمايدۇ. خۇددى گېرمانىيىدە ھانس، ئەنگلىيىدە جۇن، روسىيىدە ئىۋان، ياپونىيىدە تەيلاڭ، جۇڭگودا جاڭ سەن، ۋاڭ شاۋ، دىخان، بېلىچى، ئوتۇنچى دېگەنلەرگە ئوخشاش. ھەرقايسى جايلاردا ئاشۇ شەخسلەر توغرىلىق نۇرغۇنلىغان ئوخشاش تىپتىكى چۆچەكلەر توقۇلۇپ چىقىرىلىشى مۇمكىن. خىيالىي چۆچەكلەردە ۋاقىت، ئورۇنمۇ مۇقىم ئېنىق - كۆنكىرت بولماي ئومۇمىي - ئادەتتىكىدەك بولىدۇ. مەسىلەن، چۆچەكلەر «بۇرۇن-بۇرۇنسىدا ئەلىمىساقىتىن ئىلگىرى.....»، «بۇرۇنقى زاماندا.....»، «ئۆتكەن زاماندا، بىر تاغدا.....» «دېڭىزنىڭ ئۇ تەرىپىدە.....» دېگەنگە ئوخشاش سۆزلەر بىلەن باشلىنىدۇ. ئۇنىڭ ئەپسانە، رىۋايەتلەر بىلەن بولغان مۇھىم پەرقى ۋە ئۆزئارا ئۆزگۈرۈشىدىكى ئالامەتلەر شۇكى: باش قەھرىماننىڭ تىپىكلاشتۇرۇلۇشى ۋە ھىكايىنىڭ پەيدا بولغان ۋاقتى، ئورنى مۇجىمەلرەك بولىدۇ. بىراق باش قەھرىمانلارنى تىپىكلاشتۇرۇش، شۇ پېرسوناژنىڭ يارىتىلغان خاراكتېرىغىلا خاس

دىگەنلىك بولمايدۇ. ھىكايىلەردىكى پېرسوناژلار رىيال تۇرمۇشتىن كېلىدۇ. ئوخشاش بولمىغان رايون ۋە ئوخشاش بولمىغان مىللەتلەر- نىڭ ئىجتىمائىي تۇرمۇش شەرت- شارائىتى ۋە تەبىئىي شارائىتى ئوخشاش بولمىغانلىغى، مىللى خۇسۇسىيەت، يەرلىك ئالاھىدىلىكلىرى پەرقلىق بولغىنى ئۈچۈن، ئوخشاش تىپتىكى پېرسوناژلارنىڭ ئوبرازلىرى ۋە ئۇلارنىڭ خۇسۇسىيەتلىرىمۇ خىلمۇ- خىل بولىدۇ. بۇنداق خاراكتىرى خىلمۇ- خىل بولغان پېرسوناژلارنىڭ ھەر- قايسى ئۆزىگە خاس شەكىلدە بولۇپ، كەڭ ئاممىنى ئۆزىگە جەلپ قىلىدۇ.

ئىككىنچىدىن، بۇ خىل ھىكايىلەرنىڭ قۇرۇلۇشى بىرقەدەر مۇكەممەل بولىدۇ. ئۇنىڭدا بايان قىلىنغان باش قەرىماننىڭ پائالىيەت ۋە ھەرىكەتلىرى پارچە ياكى قىستۇرما شەكىلدە بولماستىن، بەلكى باش- ئايىغى بار تەرجىمىھال ياكى ھايات تارىخى شەكىلدە بولىدۇ. شۇڭا بەزى دۆلەتلەردە ئۇنى «مۇكەممەل ھىكايە» دەپ ئاتايدۇ. ئۇ ۋەقەلىكنىڭ يۈز بېرىشى، تەرەققى قىلىشى، ئۆزگىرىشى ۋە ئاقىۋىتىنىڭ تولۇق جەريانىنى تەسۋىرلەشكە ئالاھىدە ئېتىۋار بېرىدۇ. ۋەقەلىكنىڭ قۇرۇلۇشى جەھەتتە، ئۇ دائىم «ساپ ھىكايە» بولۇشتىن تاشقىرى، يەنە بىرقانچە چۆچەكلەرنىڭ ئۆزئارا چېتە- لىشىدىن ھاسىل بولغان «بىرلەشتۈرۈلگەن خەلق چۆچەكلىرى» سۈپىتىدە مەۋجۇت بولۇپ تۇرىدۇ. («قارا بۆرە ھەققىدە ھىكايە»، «قېرى يولۋاس» دىگەنلەرگە ئوخشاش) مۇنداق چۆچەكلەر كېيىنچە تەدرىجى تۇراقلىشىپ قالىدۇ. خىيالىي چۆچەكلەرنىڭ مۇكەممەل قۇرۇلۇشىنىڭ ئاساسى- ئۆزى ئەكس ئەتتۈرگەن رىيال تۇرمۇشتىكى خەلقنىڭ ئەخلاق- پەزىلەت قارىشى ۋە بەخت- سائادەت قارىشىدىن ئىبارەت. ئەمگەك ۋەقەلىكنىڭ قۇرۇلمىسىدا ئالاھىدە مۇھىم رول ئوينايدۇ. ۋەقەلىكنىڭ باشلىنىشى، تەرەققىياتى ۋە ئاقىۋىتى كۆپىنچە

ئەمگەكتىن ئىبارەت تېمىنى ئېچىپ بېرىش ئېھتىياجىغا بوي سۇندۇ؛
ئىنسانىيەتنىڭ ئەمگەك تېخنىكىسى (ئەنگۈشتىرى) نى ئىگەللەشكە
ئۇرۇنۇش تەلۋىمۇ ۋەقەلىكنىڭ تەرەققىياتىنى ئىلگىرى سۈرىدۇ.
باش قەھرىمانلار بەخت سائادەتكە ئېرىشىش ئۈچۈن، جاپا،
مۇشەققەت، خىيىم-خەتەردىن قورقماي كۈرەش قىلىدۇ. ئەمگەك
بەزى چاغلاردا ھايات بەرگۈچى ۋە بەختكە ئېرىشتۈرگۈچى ۋاستە
سۈپىتىدە تەسۋىرلىنىدۇ، ۋاھاكازالار. قىسقىسى، ئەمگەك دائىم ۋە-
قەلىكنىڭ تەرەققى قىلىشىدا ئاساسىي يىپ ئۇچى بولىدۇ.

ئۈچىنچىدىن، خىيالىي چۆچەكلەرنىڭ پېرسوناژلىرى ۋەقەلىكى
ھەم تىلى تىپلاشتۇرۇلىدۇ. چۆچەكلەردە ئىككى ئاكا-ئۇكا، ئۈچ
ئاچا-سىڭىل، ئىككى ئاچا-سىڭىلنىڭ مۇناسىۋىتى، كۆپىنچە ئىجابى
ۋە سەلبى پېرسوناژلارنىڭ مۇناسىۋىتى، ياخشى بىلەن ياماننىڭ مۇنا-
سىۋىتى، ئاق كۆڭۈل بىلەن رەزىل قارا نىيەت ئوتتۇرىسىدىكى مۇنا-
سىۋەت سۈپىتىدە تەسۋىرلىنىدۇ. بۇ خىل تۈزۈلمە سېلىشتۇرۇش
ئاساسىدا ئوبرازلارنى سۈرەتلەش ۋە تېمىنى ئىپادىلەشكە پايدىلىق
بولىدۇ. ۋەقەلىكنىڭ تەرەققىياتى جەريانىدا، ئوخشاپ كېتىدىغان
ياكى ئوخشاپراق كېتىدىغان ئىشلار قايتا-قايتا 3 قېتىم، 5 قېتىم، 7
قېتىم تەكرارلىنىدۇ. مەسىلەن: «خىزىرغا سوئال» دا پېرسوناژ يولدا
3 ئىشقا يولۇقىدۇ؛ «يول-ۋاس موماي» دا يولۋاس 3 نۆۋەت ئىشىك
قايدۇ، ئاچا-سىڭىل 3 نۆۋەت يولۋاسقا ئالدىغاندىن كېيىنلا
ئۆيدىن قېچىپ چىقىشىدۇ؛ «موماي ۋە قارا ئورانگۇتان» دا موماي 3
قېتىم باشقىلارنىڭ ياردىمىگە ئېرىشىدۇ، يەنە 3 قېتىم ئورانگۇتاننىڭ
ئەدىۋىنى بېرىدۇ، ۋاھاكازا. ھەر قېتىم تەكرارلاش، ۋەقەلىكنى
داۋاملاشتۇرۇش، ئوبرازلارنى سۈرەتلەش ۋە تېمىنى ئىپادىلەشنى
تېخىمۇ چوڭقۇرلاشتۇرۇش رولىنى ئوينايدۇ. خىيالىي چۆچەكلەرنىڭ
بېشى «شۇنداق بىر ئائىلە بولغان ئىكەن»، «ئىلگىرى بىر تاغدا...»

«بۇرۇن بۇرۇنسىدا، ئاكا-ئۇكا ئىككىلەن ئۆتكەن بولۇپ، ئاكىسى،..... ئۇكىسى.....» دىگەندەك تۇراقلىق سۆزلەر بىلەن باشلىنىدۇ. چەتئەل چۆچەكلىرىنىڭ ئاخىرى ھەمىشە مەلۇم بىر شەكىلدە ئاخىرلىشىدۇ، مەسىلەن، بەزىلىرى «ئۇلارنىڭ توپىغا مەنمۇ قاتناشتىم، ئۇلار مېنى ھەسەل بىلەن مېھمان قىلىۋىدى، ساقال-بۇرۇتلىرىمغا ھەسەل يېپىشىۋالدى» دەپ ئاخىرلىشىدۇ. بەزىلىرى: «ھازىر ئۇلارنىڭ تۇرمۇشى ھەسەلدەك شىرىن ۋە بەختلىك ئۆتمەكتە»: «... بۇنىڭ راست ياكى يالغانلىغىنى ئۆزەممۇ بىلمەيمەن» ۋاھاكازا دەپ ئاخىرلىشىدۇ. ھىندىستان، بىنگال ۋە ئېلىمىزنىڭ بەزى رايونلىرىدىكى چۆچەكلەرنىڭ نۇرغۇنلىرىنىڭ ئاخىرى نەزمىلىك سۆزلەر بىلەن ئاخىرلاشقان.

دېققەت قىلىشقا ئەرزىيدىغىنى شۇكى، بەزى خىيالىي چۆچەكلەرنىڭ مۇھىم جايلىرىغا كۆپىنچە شېئىر (نەزمىلەر) قىستۇرۇلغان بولىدۇ. بۇ نەزمىلەرنىڭ قىستۇرۇلۇشى ئاغزاكى بايان ۋە ئەستە تۇتۇشقا ئاسان بولۇش ئۈچۈنلا بولماي، شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا، يەنە چۆچەكنىڭ بەدىئىي ئىپادىلەش كۈچىنى ئاشۇرۇش ئۈچۈن بولىدۇ. نەزمىلەر ئوخشاش بولمىغان ئوبرازلارنىڭ خاراكتىرى، ئەخلاق-پەزىلىتى ۋە روھى ھالىتىنى مەركەزلىك ئىپادىلەپ بېرىشتە مۇھىم رول ئوينايدۇ. چۆچەك ۋە قەللىگىنىڭ تەرەققىياتىغا ئەگىشىپ، ئوبرازلارنىڭ خاراكتىرى روشەنلىشىدۇ، تېما تېخىمۇ گەۋدىلىنىدۇ. نەزمە ئىشلىتىلگەنلىكى جايىنىڭ بەدىئىي ئۈنۈمى تېخىمۇ روشەن ۋە كۈچلۈك بولىدۇ. مەسىلەن: «يىلان يىگىت» نىڭ بىر مۇنچە يېرىدە 3-ئاجا-سىڭىلىنىڭ قەيسەر ۋە ئاق كۆڭۈل خاراكتىرىنى ئىپادىلەش ئۈچۈن، ھەسەل ھەرىسى ئەلچى بولۇپ، يىلان يىگىتىنىڭ تۇرار جايىنى كۆرسىتىپ بېرىدىغان چاغدا ۋە بىرىسىگىل كىچىك قۇشقا ئايلىنىپ، ئاچىلىرىنى تىللايدىغان چاغدا، يەنى ئاشۇنداق مۇھىم

پەيتلەردە شېئىر - قوشاقتىن پايدىلىنىلغان. «ئىتنىڭ يەر تېرىشى» دا كىچىك ئوكا ئىت ۋە قالغاچنىڭ ياردەم بېرىشىنى ئوتۇنگەن ۋاقتىدا، شېئىر ئوقۇش ئارقىلىق ئۆزىنىڭ سەمىمى، ئەمگەكچان، ئاق كۆڭۈل خاراكتىرى ۋە پەزىلىتىنى تولۇق ئىپادىلىگەن. «قارا بۆرە ھەققىدىكى چۆچەك» نى ئالساق، قارا بۆرىنىڭ ئىشىكىنى فېقىش ۋاقتىدا ئېيتقان ناخشىسى، ئۇنىڭ قۇۋ - ھىلىگەر، ۋەھشىلىگىنى ئىپادىلەيدۇ. 3 ئاچا - سىڭىل بۆرىدىن قېچىپ قۇتۇلغاندىن كېيىن، دەرەخ ئۈستىدە تۇرۇپ ئېيتقان ناخشا قىزلارنىڭ ئېغىر - بېسىق، باتۇر، ئۈمىتۋار خاراكتىرى ۋە روھىي - ھالىتىنى ئىپادىلەشتە مۇھىم رول ئوينىغان. نەزمىنىڭ چۆچەكلەردە مۇناسىپ قوللىنىلىشى، چوڭقۇر تەسىر پەيدا قىلىپ چۆچەكنى ئاڭلىغان كىشىنى ئۇزۇنغىچە ئۇنتالمايدىغان ۋە ئاسانلا يادلىۋالدىغان ئىمكانىيەتكە ئىگە قىلىدۇ.

6. خىيالىي چۆچەكلەرنىڭ بالىلارنى تەربىيەلەشتىكى مۇھىم رولى. بۇ خىلدىكى چۆچەكلەرنىڭ ئىدىيەۋىلىكى ساغلام، بەدىئىيلىكى بىرقەدەر ئۈستۈن بولغانلىقى ئۈچۈن، بالىلارنىڭ ھەۋسى ۋە ئوقۇ - شىغا ناھايىتى مۇۋاپىق كېلىدۇ. «كۈل قىز»، «يولۋاس موما»، «قۇلۇلە قىز» غا ئوخشاش مەشھۇر چۆچەكلەر، نۇرغۇن ئەسىرلەردىن بۇيان بالىلارنى تەربىيەلەشتە مەنەۋى ئوزۇق بولۇپ كېلىۋاتىدۇ. بۇ خىلدىكى چۆچەكلەرنىڭ تەسەۋۋۇرچانلىقى بىلەن بالىلارنىڭ خىيال - پەرەسلىك ئالاھىدىلىكى ناھايىتى يېقىنلىشىدۇ. چوڭلار ئۈچۈن قۇرۇق خىيالىدەك بىلىنسىمۇ، لېكىن بالىلار ئۈچۈن ناھايىتى قىزىقارلىق تۇيۇلىدۇ. ئۇ بالىلارنى سەنئەت جەھەتتە يېتىلدۈرۈش جەريانىدا، ئەخلاق، پەزىلەت تەربىيىسى ۋە گۈزەللىك تەربىيىسى ئۆزلەشتۈرۈش ئىمكانىيىتىگە ئىگە قىلىدۇ. ئۇلار بالىلارنىڭ ياخشى كۆرۈدىغان ئوقۇش كىتاپلىرى بولۇپ، بالىلارنىڭ زېھنىنى ئېچىش ۋە جانلاندىرۇشتا مۇھىم رول ئوينايدۇ. خىيالىي چۆچەكلەر يازغۇچىلارنىڭ بالىلار

ئەدبىياتى ئەسەرلىرىنى ئىجات قىلىشىدىمۇ ئۈلگە كۆرسىتىش رولىنى
ئوينىدايدۇ.

ئىككىنچى بۆلۈم تۇرمۇش ھەققىدىكى چۆچەكلەر

1. تۇرمۇش ھەققىدىكى چۆچەكلەرنىڭ مەزمۇنى ۋە ئالاھىدىلىكى
تۇرمۇش ھەققىدىكى چۆچەكلەر رىئالىيلىقى بىرقەدەر كۈچلۈك
بولغان خەلق چۆچەكلىرى. ئۇنىڭدا پانتازىيە (خىيالى نەرسىلەر)
ئازراق ياكى پۈتۈنلەي بولمايدۇ. بۇ خىلدىكى چۆچەكلەر كەسكىن
ۋە روشەن سىنىپىلىققا ئىگە. بەزىدە بۇ «ھەقىقى ۋەقە» ياكى
«ئۆرپ-ئادەت ھىكايە ۋەقەلىرى» دەپمۇ ئاتىلىپ كەلگەن.
تۇرمۇش ھەققىدىكى چۆچەكلەرنىڭ مۇتلەق كۆپچىلىكى سىنىپىي
جەمئىيەت پەيدا بولغاندىن كېيىن پەيدا بولغان خەلق چۆچەكلە-
رىدۇر. ئۇ سىنىپىي جەمئىيەتنىڭ سىنىپىي مۇناسىۋەتلىرىنى، جەمئىيەت
ھادىسىلىرىنى، كىشىلەرنىڭ كۈندىلىك تۇرمۇش ئەھلىيەتلىرىنى ۋە
سەرگۈزەشتىلىرىنى ئىتكاس قىلىدۇ. ئەلۋەتتە ئۇ، پاكىتلار ۋە سەر-
گۈزەشتىلەرنىڭ ئەينەن خاتىرىسى بولماي، بەلكى بۇ نۇرغۇن-
نۇرغۇن توقۇلما ئامىللىرىنى ئۆز ئىچىگە ئالغان تىپىكلاشتۇرۇلغان
ئىجادىيەتتۇر. شۇڭا ئۇ ئېلىمىزنىڭ سىنىپىي جەمئىيەتتىكى ئەمگەكچى
خەلقنىڭ تۇرمۇش ۋە ئارزۇ-ئارمانلىرىنىڭ ئىنكاسى بولۇپ ھېساب-
لىنىدۇ. جەمئىيەت تارىخىنىڭ تەرەققىياتىغا ئەگىشىپ، خەلق تۇرمۇشى
ھەققىدىكى چۆچەكلەردىمۇ، ئوخشىمىغان دەرىجىدە ئۆزگىرىشلەر
بولدى. بولۇپمۇ يېڭى جۇڭگو قۇرۇلۇپ، جەمئىيەتنىڭ تۈزۈمى،

كىشىلەرنىڭ ئىقتىسادىي تۇرمۇشى ۋە ئىدىيىۋى ھىسسىياتىدا غايەت زور ئۆزگىرىشلەر بولغانلىقتىن، بۇنىڭغا ئەگىشىپ تۇرمۇش ھەققىدىكى چۆچەك ئىجادىيىتىمۇ يېڭى باسقۇچقا كىردى. يېڭى خەلق چۆچەك-لىرىنىڭ مەزمۇنى ۋە ئىپادىلەش شەكلىدە، گەرچە روشەن ئۆزگە-رىشلەر بولسىمۇ، ئەنئەنىۋى خەلق چۆچەكلىرى بىلەن يەنىلا يېقىن مۇناسىۋەتنى — ۋارىسلىق قىلىش مۇناسىۋىتىنى ساقلاپ كېلىۋاتىدۇ. مۇشۇ نۇقتا، خەلق چۆچەكلىرىنى پەرق ئېتىشنىڭ مۇھىم بەلگىسى بولامدۇ، يوق.

تۇرمۇش چۆچەكلىرىنىڭ باش قەھرىمانى ھەمىشە چۆچەك ئېيتقۇ-چىغا ناھايىتى تونۇش بولغان ئەمگەكچىلەر، «پەسلەر» بىلەن ئېزى-لىش، خورلىنىشقا ئەڭ كۆپ ئۇچرىغۇچىلار — نامرات دىخانىلار، ھۈنەرۋەنلەر، چارۋىچىلار، بېلىقچىلار، ئوتۇنچىلار، ئاياللار، مالايىلار، شاگىرتلار، ئەخمەقلەر، ۋاھاكازالار؛ ئۇنىڭدا مەدھىيەلەنگەن ۋە ماختالغانلار بولسا — توغرا، ئەمگەكچان، ئاقكۆڭۈل، ئەقىللىق كىشىلەر بىلەن يېڭى جەمىيەتتىكى ئىلغار ئىشلەپچىقارغۇچىلار، ئەمگەك ماھىرلىرى، كۈرەش قەھرىمانلىرى قاتارلىقلار. ئۇنىڭ شىددەتلىك ھەجۋىلەشتۈرۈلگەن ئوبېكىتلىرى — دۆلىتىمىزنىڭ فېئوداللىق جەمىيەت-تىكى ئېكسپىلاتاتۇرلار ۋە ئەزگۈچىلەر — پومىششىكلار، مۈلۈك-دارلار، ئەمەلدارلار، چارۋىدارلار، خان پادىشاھلار، بېلىقچىلىق زومىگەرلىرى، كارخانا خوجايىنلىرى، راھىپلار، مەككەر سودىگەرلەر ۋە فېئوداللىق جەمىيەتنىڭ ئەڭ ئالى ھۆكۈمرانلىرىنىڭ سىمۋولى بولغان ياماراجا تەڭرى قاتارلىقلار، شۇنىڭدەك ئۇ خەلقنىڭ كەم-چىلىك ۋە خاتالىقلىرىنى سەمى ھەم كۈلكىلىك ھالدا ھەجۋىلەش-تۈرىدۇ. بۇنداق ھىكايىلەرنىڭ گەۋدىلىك ئالاھىدىلىگى قاتتىق ھەجۋ-لىككە ئىگە ئىكەنلىگىدە ۋە ئەكسىيەتچى كۈچلەر ئۈستىدىن كۈچلۈك شىكايەت قىلىشتەك خاراكتىرغا ئىگە بولغانلىغىدا كۆرۈلىدۇ.

2. تۇرمۇش ھەققىدىكى ھىكايىلەرنىڭ تۈرلىرى

(1) يىللىقچى بىلەن پومىششىكلار ھەققىدىكى چۆچەكلەر.

بۇ خىلدىكى چۆچەكلەر، دۆلىتىمىزدە ئۇزۇن مەزگىل ھۆكۈم سۈرگەن فېئوداللىق جەمىيەتتىكى پومىششىكلار سىنىپى بىلەن دىخانلار سىنىپى ئوتتۇرىسىدىكى ئاساسىي زىددىيەتلەرنىڭ ئىدىئولوگىيە ساھاسىدىكى ئالاھىدە ئىنكاسى بولۇپ ھىساپلىنىدۇ. ئۇنىڭ خۇسۇسىيىتى، نامرات دىخانلار بىلەن پومىششىكلار سىنىپى ئوتتۇرىسىدىكى سىنىپىي زىددىيەت ۋە سىنىپىي كۈرەشنىڭ بەدىئىي توقۇلما شەكلى بىلەن ئىپادىلەنگەنلىكىدە. شۇنداقلا ئۇنىڭ خۇسۇسىيىتى رىيال تۇرمۇشنىڭ ئەسلىدىكى قىياپىتىگە ئاساسەن، قايتا ئىپادىلەنگەن نەرسە بولماستىن، بەلكى مەنتىقىلىق بەدىئىي تەسەۋۋۇر ئاساسىدا نامرات دىخانلارنىڭ ئارزۇ-ئارمانلىرىنىڭ ئەمەلگە ئاشقانلىغىدا. دىمەك ئۇ نامرات دىخانلارنىڭ پومىششىكلار سىنىپى بىلەن كۈرەش قىلىشتىكى مەنىۋى قورالى، شۇنداقلا ئۇلارنىڭ ئۆز-ئۆزىنى تەربىيەلەيدىغان ۋە كۆڭۈل ئاچىدىغان قورالى. يىللىقچى بىلەن پومىششىكلار ھەققىدىكى چۆچەكلەر خەلق چۆچەكلىرى ئىچىدىكى ئىنتايىن مۇھىم ئىدىيە ۋە بەدىئىي قىممەتكە ئىگە چۆچەكلەردۇر.

فېئوداللىق جەمىيەتتە يىللىقچى (مەدىكارچىلارنىمۇ ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ) نىڭ سىياسى، ئىقتىسادى ئورنى تۈلىمۇ تۆۋەن بولىدۇ. ئۇلارنىڭ باش تىققىدەك ماكانى، پۈت قويغىدەك يېرى بولمايدۇ. ئۇلارنىڭ تۇرمۇشى ئىنتايىن ئازاپ-ئوقۇبەتلىك، ھەتتا كىشىلىك ھوقۇقىدىنمۇ مەھرۇم بولغان ھالدا كۈن كەچۈرۈپ ئىنسانىي قەدرى-قىممىتى خورلىنىش ۋە ھاقارەتلىنىشكە ئۇچرايدۇ. شۇنىڭ بىلەن ئۇلاردا ئەمگەكچانلىق، ئەقىل-پاراسەت، جەسۇرلۇق، ئۈمىتۋارلىق، كۈرەشچانلىق قاتارلىق خىسلەتلەر ۋە كۈرەش سەنئىتىگە پىشقان

ئۆزىگە خاس سىنىپىي خاراكتىر شەكىللىنىدۇ. چۆچەكلەردىكى يىللىق-چىلار، ئەقىللىق سەزگۈر ۋە روشەن مۇھەببەت-نەپرەتلىك بولىدۇ؛ ئۇلارنىڭ تۇرمۇشى جاپالىق بولۇپ، ئېزىش ۋە ئېكسپىلاتاتسىيىگە ئەڭ ئېغىر ئۇچرايدۇ. ئۇلار ئىشلەپچىقىرىش كۈرىشى ۋە سىنىپىي كۈرەشكە بىۋاسىتە قاتناشقۇچىلار. شۇڭا مەلۇم مەنىدىن ئېيتقاندا، ئۇلار ئەڭ بىلىملىك كىشىلەر ھېساپلىنىدۇ. ئۇلار پومىششىكلار سىنىپىنىڭ ئاجىزلىقلىرىنى ۋە ماھىيىتىنى ھەممىدىن بەكرەك چۈشەند-گەچكە، كۈرەشلەردە ئىقتىدارلىق ھۇجۇمچى ۋە غالىپلار بولۇپ چىقىدۇ. بۇنىڭ ئەكسىچە، مۇشۇ خىلدىكى چۆچەكلەردە پومىششىكلار (چارۋىدارلار، ئورمان خوجايىنلىرىنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ) نىڭ ئوبرازى ئاچكۆز، ھىلىگەر، ياۋۇز، ئۇنىڭ ئۈستىگە ئەخمەق، بىلىمسىز قىلىپ كۆرسىتىلىدۇ. ئۇلار ئۆز سىنىپىنىڭ ھوقۇقىغا ۋە فېئوداللىق جەمىيەتنىڭ ئىقتىسادىي مۇناسىۋەتلىرىنىڭ كاپالىتىگە تايىنىپ، بىر مەھەل كۆرەڭلەپ، كۈچلۈك ئورۇندا تۇرسىمۇ، ئەمما ھامان يىللىق-چىلارنىڭ ئەخمەق قىلىشى ياكى جازاسىغا ئۇچراپ مەغلۇپ بولىدۇ، ھەتتا ھاياتىدىنمۇ ئايرىلىپ قالىدۇ. مەسىلەن: «ئالتۇن تاي بىلەن ئوت لىباس»، «جاڭ نېڭ» قاتارلىق چۆچەكلەردە ئەنە شۇنداق بولىدۇ.

بۇنداق ھىكايىلەردە يىللىقچىنىڭ، پومىششىكلار بىلەن بولغان كۈرەشلىرى، ئۇلارنىڭ پومىششىكلارنىڭ ئىش ۋاقتىنى ھەددىدىن زىيادە ئۇزارتىپ، ئىقتىسادىي جەھەتتە ھەددىدىن زىيادە ئېكسپىلاتاتسىيە قىلىشىغا قارشى تۇرغانلىغى، مائاشىنى پولىسىزلىق بىلەن تۇتۇپ قېلىپ ياكى چۈشۈرۈۋەتكەنلىكىگە قارشى تۇرغانلىغى، پومىششىكلارنىڭ تۇرمۇش جەھەتتە يىللىقچىلارنى رەھىمسىزلەرچە ئازاپلىغانلىغىغا قارشى تۇرغانلىغى، ئەمگەك سىجىللىغىنى چەكسىز ئاشۇرۇپ ۋە ئىنسانىي ھوقۇقىدىن مەھرۇم قىلىشتەك بىر قاتار مەسىلىلەردە قارشىلىق

كۆرسەتكەنلىكى مەركەزلىك ھالدا ئىپادىلىنىدۇ. يىللىقچى ۋە پومىشىشكىلار توغرىسىدىكى كۆپلىگەن چۆچەكلەردە، ئۆتكۈر سىنىپىي كۈرەشنىڭ قارىمۇ-قارشىلىقى ۋە سىنىپىي كۈرەشنىڭ جانلىق ئەمەلىيىتىنى كۆرگىلى بولۇپلا قالماي، بەلكى جەمئىيەت تارىخى، ئىقتىسادى، مەدەنىيىتى، خەلقنىڭ ئۆرپ-ئادىتى قاتارلىق تەرەپلەردىكى نەزىرىيە تەتقىقاتىمىزنى، ھەقىقىي، ئىشەنچلىك ئىلمىي ماتىرىياللار بىلەن تەمىن ئەتكىلى بولىدۇ.

چۆچەكلەردە ئەكس ئەتكەن يىللىقچىلارنىڭ پومىشىشكىلار بىلەن بولغان كۈرەشنىڭ ئالاھىدىلىكى زادى ئامال بولمىغاندا، «كۈچ بىلەن ئېلىشىش» تا كۆرۈلىدۇ. (مەسىلەن: «ۋۇ ئەرنى ئەپيۈن چىكىشتىن قالدۇرۇش»، «يېرىم ئاي شەكىللىك ئوغاق»، «گەي شىتپەننىڭ ئەپۇ سورىشى» قاتارلىقلاردا يىللىقچىلار پومىشىشكىلار بىلەن ئېلىشقاندا يەنە ئاساسەن «پاراسەت بىلەن ئېلىشىش» قا تايىنىدۇ. فېئوداللىق جەمئىيەتتە، فېئوداللىق جەمئىيەتنىڭ ئىقتىسادىي مۇناسىۋىتى بىلەن سىياسىي تۈزۈمنىڭ قوغدىشى ئاستىدا، پومىشىشكىلار ئاساسىي زىددىيەت تەرىپىدە تۇرۇپ، يىللىقچىلارنى شەپقەتسىز ئېزىدۇ ۋە ئېكىسپىلاتاتسىيە قىلىدۇ، ئۇلار ھەيۋە بىلەن ھەممىنى ئۆزلىرىنىڭ كونتۇرۇللىغۇسى ۋە چەكلىمىسى ئاستىغا ئالىدۇ. پومىشىشكىلارنىڭ ئېزىشى، ئېكىسپىلاتاتسىيىسى ۋە قۇل قىلىشىغا تاقەت قىلالامىغان يىللىقچىلار قوزغىلىپ ئۇلارغا تاقابىل تۇرىدۇ؛ بۇلار دائىم ئۆزلىرىنىڭ ئەققىل پاراستىگىلا تايىنىپ، ئۈستىلىق بىلەن كۈرەش قىلىدۇ. يىللىقچىلارنىڭ پومىشىشكىلار بىلەن ئىستىخپىلىك كۈرەش قىلغانلىغىغا دائىر نۇرغۇن رىيال ماتىرىياللارغا ئۈستىلىق بىلەن بەدىئىي توقۇلما قوشۇلۇپ، ئاشۇ چۆچەكلەردىكى «پاراسەت بىلەن ئېلىشىش» نىڭ ئالاھىدىلىكى گەۋدىلەندۈرۈلگەن؛ يىللىقچىلار پومىشىشكىلارنىڭ مال-دۇنيا ئۈچۈن جاندىن كېچىدىغان ۋە ئىشلەپچىقىرىش

ۋە تۇرمۇشتىكى بىلىمسىزلىكى، ئەخمەقلىقى قاتارلىق ئاجىزلىقلاردىن پايدىلىنىپ «ئۆزىنىڭكىنى ئۆزىگە - تۈپسىنى كۆزىگە قىلىپ»، «ئۆز يولى بىلەن ئۆزىنى باپلاش» ئۇسۇلىنى قوللىنىپ ئۇلار بىلەن تىغمۇ - تىغ ئېلىشىدۇ. نەتىجىدە پومىششىكلار ئۆز بېشىنى ئۆزى يېيىش بىلەن تۈگىشىدۇ. شۇنداقلا يىللىقچىلار پومىششىكلار قوللانغان خىلمۇ - خىل ھىلىگەر، زەھەرلىك ۋاستىلەردىكى ئاجىزلىق، يوچۇقلاردىن پايدىلىنىپ، ئەپچىل، «قانۇنى» كۈرەش ئۇسۇللىرىنى ئىشقا سېلىپ، پومىششىكلارنى قاپقانغا چۈشۈرۈپ ئۇلارنىڭ دەككىسىنى بېرىدۇ، ھەمدە ئۇلارنى ئىقتىسادىي جەھەتتە زىيانغا ئۇچرىتىپ، زۇۋان سۈرەلمەس قىلىپ قويىدۇ. مەسىلەن، نۇرغۇنلىغان چۆچەكلەردە پومىششىكلار يىللىقچىلار بىلەن ئىشتىن بۇرۇن توختام تۈزگەندە، پومىششىكلار قانداق قىلىپ يىللىقچىلارنى كۆپرەك ئېكىسپىلاتاتسىيە قىلىش ئۈستىدە باش قاتۇرۇپ پىلان تۈزسىمۇ، لېكىن يىللىقچىلار ئۇلارنىڭ بىلىمسىز، ئەخمەقلىغىدىن، ئىشلىگۈچىلەر ئىشقا چۈشكەندىن كېيىن، پومىششىكلارنىڭ توختامدا كەتكۈزۈپ قويغان جايلىرى ۋە ئىككى بىسلىق گەپلىرىدىن، ئاجىزلىقلاردىن پايدىلىنىپ، بىپەرۋا تۇرغاندا ھۇجۇمغا ئۆتۈپ، ئۇلارنى ئەخمەق قىلىدىغانلىقى سۆزلىنىدۇ. («ئىككى خىل تەڭرى»، «تەرتىپنى ئۆزگەرتىش» قاتارلىقلاردا) پومىششىكلار يىللىقچىلارنىڭ ئەمگەك سىجىللىغىنى ھەددىدىن زىيادە ئېغىرلىتىدۇ، يىللىقچىلار تەستەن ھادىسە چىقىرىپ ياكى ئات - ئۇلاقلارغا زۇلۇم سېلىپ دىخانچىلىق سايىمانلىرى ۋە زىرائەتلەرنى نابۇت قىلىدۇ. بۇنىڭ بىلەن پومىششىكلارنى ئىقتىسادىي جەھەتتىن چىقىمغا ئۇچرىدۇ، تىپ، دەردىنى سىرتقا چىقىرالماستىن قىلىۋىتىدۇ، («ئۈچتە مۈشكۈل - لۈك تۇغدۇرىدىغان يىللىقچى»دا) پومىششىكلار ئىش ۋاقتىنى ئۆز - لۈكسىز ئۇزارتقاندا، يىللىقچىلار ئالدىدا ماقۇل بولۇپ، «ھە، ھە،» دەپ قويۇپ، ئارقىدىن بەھۇزۇر دەم ئالىدۇ. («تەرتىپنى ئۆزگەر -

تاش « قاتارلىقلاردا) پومىششىك يىللىقچىلارنىڭ مائاشىنى يولسىزلىق بىلەن تۇتۇپ قالماقچى بولغاندا، يىللىقچىلار پۇرسەتتىن پايدىلىنىپ پومىششىكلارنىڭ ئاجىزلىغىنى تۇتۇۋېلىپ ئۇلارنىڭ كەلتۈرگەن قىيىنچىلىغىنى بەربات قىلىدۇ. دە، ھەسسىلەپ بەدەل تۆلىتىۋالىدۇ. يىللىقچىلار قەستەن گالۋاڭلىشىۋېلىپ، پومىششىكنىڭ تاماقلارنى يەۋېلىپ، ئۇلارنى رەسۋالاشتۇرۇپ، پەرىشان ھالەتكە چۈشۈرۈپ قويدۇ. («ساراڭغا سوت يوق»، «ئىچى يامان» ۋە «ئىچى ياماننى داۋالاش» قاتارلىقلاردا) يىللىقچىلار مۇشۇنداق ئەپچىل كۈرەش ۋاستىلىرىنى قوللىنىپ، پومىششىكلار سىنىپىنىڭ ئېكسپىلاتاتۇرلۇق ماھى- يىتىنى پاش قىلىپ، ئۆز جاسارىتىنى ئۆستۈرۈپ دۈشمەننىڭ ھەيۋىسىنى يەرگە ئۇرىدۇ.

بولۇپمۇ يىللىقچىلارنىڭ يەر ئىلاھىنى، كىچىك شەيتانلارنى، دادىغا ئەمەلدارى سوتچىلارنى، يا ماراجالارنى جازالاپ - ئەخمەق قىلغان چۆچەكلەر فېئوداللىق ئىلاھى ھاكىمىيەتكە قارشى تۇرۇشتا تېخىمۇ زور ئەھمىيەتكە ئىگە. بۇ فېئودال ھۆكۈمرانلارنىڭ سىمۋوللۇق ۋەكىللىرى ۋە ھامى سۈپىتىدە تۇرغان بايقۇشلىرى بولۇپ، ئەمگەكچى خەلقنىڭ ئەشەددى دۈشمەنلىرىدۇر. ئۇلار باقى ئالەمنىڭ شەرىئەت - تۈزۈملىرى ۋە ئۆزلىرىنىڭ قولىدىكى ھوقۇقىنى ئىشقا سېلىپ، پومىش- شىكلارنىڭ دىخانلارنى باستۇرۇشىغا يار - يۆلەك بولغانلىرىدا، يىللىق- چىلار ئۇلارنىڭ دۆت - ئەخمەق، كالۋا، نادان تەرەپلىرىدىن پايدىلىنىپ، پاراسەت بىلەن كۈرەش قىلىپ، ھەيۋىسىنى يەرگە ئۇرۇپ، ئاغزى - بۇرىنىنى قان قىلىۋېتىدۇ. بۇنداق چۆچەكلەردىن شىمالدا «ۋاڭ داۋ ھەققىدە ھىكايە»، «جاڭ نېڭ» قاتارلىقلار بار. جەنۇبتا «يالغانچى»، «ۋاڭ چاققاننىڭ ئالۋاستىنى ئەدەپلىشى» قاتارلىقلار بار. شىنجاڭ، ئىچكى موڭغۇللاردا ئەپەندى، بالغىنساڭلارنىڭ ھىكايىلىرى بار. ھەرقايسى جايلاردىكى مۇنداق چۆچەكلەرنىڭ ۋەقەلىكىلىرىنىڭ

ئوخشىشىپ كېتىشى، بۇنداق چۆچەكلەرنىڭ كەڭ تارىلىپ، كىشىلەر قەلبىگە چوڭقۇر ئورنىشىپ قالغانلىغىنى چۈشەندۈرۈپ بېرىدۇ.

يىللىقچى بىلەن پومىشىشكىلار ھەققىدىكى چۆچەكلەر ئىنتايىن مەنىلىك ئىدىيەۋى قىممەتكە ئىگە بولسىمۇ، ئەمما قانداقلا بولمىسۇن، كونا زاماننىڭ تۇرمۇش شارائىتىدا پەيدا بولۇپ، خىلمۇ-خىل تارىخىي شارائىتنىڭ چەكلىمىسىگە ئۇچرىغاچقا يىللىقچىلارنىڭ ئىدىيەسىمۇ يەنىلا فېئوداللىق ئىدىيەنىڭ ھۆكۈمرانلىغىدا بولىدۇ. بۇ خىل چەكلىمىلىك ئەلۋەتتە كۈرەشنىڭ ستىخىيىلىگىدە، تەسادىپلىق ۋە قىسمەنلىك قاتارلىق ئالاھىدىلىكلىرىدە ئىپادىلىنىدۇ. تېخىمۇ مۇھىمى بۇ ئالاھىدىلىك يەنە يىللىقچىلارنىڭ قارشىلىق كۆرسىتىش كۈرەش-لىرىدە، فېئوداللىق ئىقتىسادىي، سىياسىي تۈزۈمنى ئېتىراپ قىلىشنى ئالدىنقى شەرت قىلغان. پەقەت فېئوداللىق تۈزۈم ۋە ئۇنىڭ ئىشلەپ-چىقىرىش مۇناسىۋەتلىرى ئەخلاقىي يول قويغان دائىرە ئىچىدە ئېلىپ بارغان «قانۇنلۇق كۈرەش» لىرىدە ئىپادىلىنىدۇ. مەسىلەن، يىللىقچىلار پومىشىشكىلارنىڭ ئېكسپىلاتاتسىيە تۈزۈمىنى، توختامنىڭ قانۇنلۇق مەۋجۇت بولۇپ تۇرۇشىنى ئېتىراپ قىلمىسا بولمايدۇ. ئۇلار ئادەتتە پەقەت توختامدىكى زىددىيەتلەر، كاۋاكىلاردىن پايدىلىنىپ، پومىشىشكىلارنى ئەخمەق قىلالايدۇكى فېئوداللىق تۈزۈمدىن تۈپتىن گۇمانلىق-ئالمايدۇ ۋە ئۇنى ئىنكار قىلىۋېتەلمەيدۇ. مۇشۇنداق يىللىقچىلارنىڭ پومىشىشكىلار بىلەن كۈرەش قىلغانلىغىغا دائىر چۆچەكلەر بىلەن بىرلىكتە خەلق ئارىسىدا تارىلىپ يۈرگەن يەنە بىر قىسىم قالاق ئىدىيە تەشۋىق قىلىنىدىغان، پومىشىشكىلار سىنىپىنىڭ ئېھتىياجىغا ئۇيغۇن چۆچەكلەرمۇ بار. مەسىلەن: «يىللىقچىنىڭ ئەرۋاھىتىن مەدەت تىلىشى» نى ئالساق، ئۇنىڭدا يىللىقچى، يەر ئىلاھىدىن ئاغرىق چۈشۈرۈپ بېرىشنى تىلەيدۇ. شۇنىڭ بىلەن يەۋالماقچى ھەم ئەم-گەكتىن قۇتۇلۇپ قالماقچى بولىدۇ. مۇشۇنداق مەزمۇنلار يىللىقچىنىڭ

ئوبرازغا زىيان يەتكۈزۈپ قويىدۇ. بۇنىڭدىن بۇ خىلدىكى چۆچەك-
لەرنىڭ مۇرەككەپ ئىكەنلىگىنى كۆرۈۋالغىلى بولىدۇ.
يىللىقچى بىلەن پومىششىك ھەققىدىكى چۆچەكلەر ئۆتكۈر،
ئاچچىق ھەجۋى قىلىش ۋە يۇمۇرلۇق بەدىيى خىسلەتكە ئىگە. بۇ
چۆچەكلەردە ئوبرازلار بىرقەدەر ئاز ۋەقەلىكلەر يەككە-يىگانە
بولۇپ، يىللىقچى بىلەن پومىششىكنىڭ ئوبرازى سېلىشتۇرۇش ئاساسىدا
جانلىق يارىتىلىدۇ. يىللىقچىلارنىڭ (بولۇپمۇ ئىش باشلامچىلىرىنىڭ)
پاراسىتى، پومىششىكلار بىلەن ئەپچىل كۈرەش قىلغانلىغىدا گەۋدە-
لىنىدۇ. كۈرەشنىڭ دەسلەۋىدە، پومىششىك ئۈستۈن ئورۇننى ئىگەل-
لەپ، يىللىقچى پايدىسىز ئورۇندا تۇرىدۇ. چۆچەكنىڭ تەرەققىياتىغا
ئەگىشىپ، تەجرىبىلىك يىللىقچى كۆكرەك كېرىپ ئوتتۇرىغا چىقىدۇ-دە.
پومىششىكنىڭ ئاچكۆز، نادانلىغىدەك ئاجىزلىغىدىن پايدىلىنىپ،
پومىششىكنى مەغلۇپ قىلمىغىچە كۈرەشنى توختاتمايدۇ. («مەسىلەن:
«تام ئۈستىدە قوش ھەيدەش» تە) بۇ «ئەپچىللىك» پەقەت يىللىق-
چىنىڭ ھۇشيارلىغى ۋە كۈرەش تەجرىبىسىگە تايىنىش ئاساسىدا
بولىدۇ. ئەھۋالغا قاراپ ئىش كۆرۈپ، دائىم يىڭىلمەس ئورۇندا
تۇرۇشتا گەۋدىلىنىدۇ. بۇنداق ھىكايىلەردىكى پېرسوناژلارنىڭ
ئوبرازلىرى، ۋەقەلىكلىرى نۇرغۇنلىغان كونكرىتتىن تۇرمۇش ئەمىل-
پەتلەرنى ئاساس قىلغانلىقتىن، شۇ چۆچەكلەردىكى ئىش-كىشىلەر
كىشىگە ئالاھىدە يېقىنلىق، ۋەقە شۇ ئەتراپتىلا يۈز بېرىۋاتقاندا
تۇيۇلىدۇ. چۆچەكلەردىكى يىللىقچىلارنىڭ ئوبرازى ئورتاق سىنىپى
ئالاھىدىلىككە ئىگە بولغاندىن سىرت، پېرسوناژلار يەرلىك ئالاھىدە-
لىككە ئىگە. بوندىن باشقا بۇنداق چۆچەكلەرنىڭ قۇرۇلمىسى بىر
قەدەر مۇكەممەل بولىدۇ. يىللىقچىنىڭ پومىششىك بىلەن قىلغان
كۈرەشى، ھەمىشە تەكرار ئۈچ خىل ئىشنى (بىرنەچچە خىل ئىشنى)
قىلىش ئاساسىدا بولۇپ، ۋەقەلىكلىرى بىر بىرىنى ئىلگىرى سۈرۈش

ئارقىلىق راۋاجلىنىدۇ. مۇشۇنداق بولغاندا، كىشىلەرگە شۇنى ھېس قىلدۇرىدۇكى يىللىقچىنىڭ شارائىتى يامان بولغانسىرى، قارشىلىقى كۈچلۈك، كۈرەش ئۈسۈلمۈ ئەپچىل، غەلبىسىمۇ خوشال قىلارلىق بولىدۇ. پومىششەك ھىلىگەر بولغانسىرى ئالدىنىدۇ، ئالدىنغانسىرى ھىلىگەرلىشىدۇ، ئاخىر ئۈزۈل-كېسىل مەغلۇپ بولىدۇ. مەسىلەن: «ۋۇئەرنى ئەپپۇندىن قالدۇرۇش»، «ئابروپىنى چۈشۈرۈش» قاتارلىقلاردا شۇنداق. ھىكايىنىڭ ئاخىرىدا دائىم يىللىقچى ئويلاپ يەتمىگەن غەلبىلەرنى قولغا كەلتۈرۈپ، ئىش كۆڭلىدىكىدەك بولۇپ چىقىدۇ ھەم ئوبېكتىپ ئەمىلىيەت تەرەققىياتىنىڭ قانۇنىيىتىگە ئۇيغۇنلەشپ، بىر قەدەر كۈچلۈك بەدى ئۈنۈمنى پەيدا قىلىدۇ.

2. ھۈنەرۋەنلەر ھەققىدىكى چۆچەك.

ھۈنەرۋەنلەر ھەققىدىكى چۆچەكلەر دۆلىتىمىزنىڭ خەلق چۆچەكلىرى ئىچىدىكى مۇھىم زانىزلارنىڭ بىرى. جۇڭگونىڭ ئۇزاق مۇددەتلىك فېئوداللىق جەمىيىتى ۋە يېرىم مۇستەملىكە، يېرىم فېئوداللىق جەمىيىتىدە، قول سانائەت ئىشچىلىرى نامرات دىخانىلارغا ئوخشاشلا، ئېكىسپىلاتاتسىيە ۋە ئېزىلىشكە ئەڭ كۆپ ئۇچرىغان ئەمگەكچىلەر سېنىپىدۇر. ئۇلار (خاك ئىشچىلىرى، مېتال تاۋلاش ئىشچىلىرى، قۇرۇلۇش ئىشچىلىرى، ياغاچچىلار، فار-فور ئىشچىلىرى، ئويما-نەققاش ئىشچىلىرى، پاراخوت ئىشچىلىرى، يىپەك ئىشچىلىرى قاتارلىقلارنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ) بىلەن خاك خوجايىنلىرى، كارخانا خوجايىنلىرى، ئەمەلدارلار، پادىشاھلار، جاھانگىر دۆلەتلەر ئوتتۇرىسىدا كېلىشتۈرگىلى بولمايدىغان زىددىيەتلەر مەۋجۇت. ھۈنەرۋەنلەر ھەققىدىكى چۆچەكلەردىكى روشەن ئىجتىمائىي مايىللىق ۋە كۈچلۈك مۇھەببەت ۋە نەپرەت ئۇنى مۇھىم ئىدىيەۋى ۋە بەدىئىي قىممەتكە ئىگە قىلىدۇ. كونا جەمىيەتتە ئىشچى ئۇستاملار ئۇزاق مەزگىللىك ئەمگەك ئەمىلىيىتى ۋە جاپالىق ئۈگىنىش داۋامىدا يۇقۇرى ھۈنەر

ماھارەتلەرنى ئىگەللەۋېلىپ، كۆپلىگەن نەپىس مەھسۇلاتلارنى ئىجات قىلىپ، قىممەتلىك تەجرىبىلەرنى توپلاپ كۆرۈنەرلىك تۆھپىلەر ياراتقان. شۇڭا ھۈنەرۋەنلەر ھەققىدىكى چۆچەكلەردە ھۈنەرۋەنلەر- نىڭ ئەقىل- پاراسىتى، قابىلىيىتى ۋە ئۇلارنىڭ جاپالىق ئەمگىگى بىلەن ئىجات قىلغان مەھسۇلاتلىرى مەدھىيەلەنگەن. ئەمما شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا ئىشچى ئۇستاملارنىڭ تۇرمۇش شارائىتى ھامان ئېچىنىشلىق بولۇپ كەلگەن. ئۇلارنىڭ يۇقۇرى ھۈنەر ماھارەتلىرى ۋە داڭدار تۆھپىلىرى دەل ئۇلارنىڭ ئازاپ- ئوقۇبەتلىك تۇرمۇشى بىلەن روشەن سېلىشتۇرما بولىدۇ. مەسىلەن: «توقۇمىچى قىز»غا ئوخشاش. بەزى چۆچەكلەردە ھۈنەرۋەنلەرنىڭ ياساپ چىققان گۈزەل مەھسۇلاتلىرى ۋە ھەيۋەتلىك قۇرۇلۇشلار ئەكس ئەتتۈرۈلگەن بولۇپ، بۇلاردا ئۇلارنىڭ ئىقتىدارى نامايان قىلىنىش بىلەن، مەيدان ئىگىلىرى، كاپىتالىستلارنىڭ ھەيۋىسى بېسىپ چۈشۈرۈۋېتىلگەن، ئىشچىلارنىڭ جاسارىتىگە زور دەرىجىدە ئىلھام بېرىلگەن. (مەسىلەن: «گۈللۈك راۋاق»تا) مەككەر سودىگەرلەرنىڭ ئېلىپ- ساتارلىق قىلىپ، قاقتى- سوقتى قىلىدىغان ھىلە- مىكىرلىرى ئېچىپ تاشلانغان. (مەسىلەن: «قوش ئەجدىھا سۈرەتلىك لوڭقا»دا) يەنە كۆپ چۆچەكلەردە ئىشچى ئۇستىلار ئۈزلۈكسىز ئويغىنىۋاتقان ئەھۋال ئاستىدا، خوجايىنلارنىڭ ئېكسپىلاتاتۇرلۇق ماھىيىتىنى رەھىمسىزلىك بىلەن پاش قىلغانلىغى ئەكس ئەتتۈرۈلگەن. (مەسىلەن: يۈننەننىڭ كونا قەلەي كانىدىكى ئىشچىلار ئارىسىدا تارالغان «خوجايىننىڭ ئاچچىغى قەيەر- دىن كېلىدۇ؟» «تۆمۈرچى بىلەن خوجايىن» قاتارلىقلار شۇنداق) يەنە بەزى ھۈنەرۋەنلەر ھەققىدىكى چۆچەكلەردە كان ئىگىلىرى، خوجايىنلارنىڭ ئاچكۆزلۈك ماھىيىتى ۋە ئىشچىلارنى خارلىغان، قەستەن قىيىنچىلىق كەلتۈرگەن ساختاپەزلىكلىرى تۇتۇۋېلىنىپ، ئويدۇ- رۇپ چىقىش ئۇسۇلى ئارقىلىق ئۇلارغا مۇناسىپ جازا بېرىلىدۇ.

(«كې-مىچىلەر ھەققىدە ھىكايە»، «جاڭ زىجىيەنىڭ پەم بىلەن دۇخۇەيشۈينىڭ جاجىسىنى بېرىشى» قاتارلىقلاردا) سىنىپى كۈرەشنىڭ ئۆتكۈرلىشىشىگە ئەگىشىپ، ئۈستىكارلارنىڭ بىۋاسىتە قۇماندانلىغىدا، ئىشچىلار قىزغىلىپ چىققاندا، مەيدان ئىگىلىرىگە، خوجايىنلارغا، ھاكىملارغا مەرىئەت بىلەن قارشى تۇرىدىغان ھەمدە ئىشچىلارنىڭ دۈشمەنگە قارشى كۈرەشىگە ناخشا بىلەن ئىلھام بېرىدىغان قەھرىمانلار ھەققىدىكى چۆچەكلەر مەيدانغا كەلگەن. (مەسىلەن، قەلەي كان ئىشچىلىرىنىڭ: «ماھىر تاغ ناخشىچىسى»، كۆمۈر كان ئىشچىلىرىنىڭ «تاغ چىچىكى»، «قۇرغۇي بىلەن قاغا»، تۆمۈر تاۋلاش ئىشچىلىرىنىڭ «كۆپەكچى قىز»، تۇز ئىشچىلىرىنىڭ «گاچا قىز» قاتارلىق چۆچەكلىرىدە شۇنداق.) يېقىنقى دەۋرلەرگە كەلگەندە، كاپىتالىستلار، زاۋۇت ئىگىلىرى، ئەمەلدارلار، جاھانگىر دۆلەتلەر بىلەن تىل بىرىكتۈرۈپ، ئىشچىلارغا شەپقەتسىز ھالدا زۇلۇم سېلىپ، زىيانكەشلىك قىلدى ۋە ئۇلارنى تالان-تاراج قىلدى. بۇنىڭغا ئەگەشىپ ئىشچىلار ئارىسىدىكى ئۈستىكارلار ئىشچىلارنى يېتەكلەپ، كان ئىگىلىرى، جاھانگىرلارغا زەربە بېرىش يۈزىسىدىن ئىسيان-قوزغىلاڭ كۆتىرىدىغان چۆچەكلەر مەيدانغا كەلدى. (مەسىلەن: «كان ئىشچىسى لاۋۋۇ ھەققىدە ھىكايە»، «جاھانكەش چوقۇرنىڭ ئەجنەبىلەر پېرمىسىنى كۆيدۈرىشى»، «تۇز چىقىرىش ئىشچىلىرىنىڭ خوشلىغى» قاتارلىقلاردا شۇنداق) بۇ چۆچەكلەر جۇڭگو خەلق ئېغىز ئەدەبىياتى غەزنىسىدە خېلى زور قىممەت سالماقنى ئىگەللەيدۇ. ئۇلار خەلق ئېغىز ئەدەبىياتىنىڭ مۇنەۋۋەر سەنئەت بۇيۇملىرى بولۇپلا قالماي، بەلكى جۇڭگو ئىشچىلىرىنىڭ كۈرەش تارىخىنى تەتقىق قىلىش جەھەتتىمۇ مۇھىم ئىلمىي قىممەتكە ئىگە.

ھۈنەرۋەنلەر ھەققىدىكى چۆچەكلەرنىڭ بەدىئىي قىممىتى، دۈشمەننىڭ ئەدىۋىنى بېرىش ۋە ئېزىلىشكە قارشى تۇرۇشنى ئىپادىلەش

ئۇسۇلى جەھەتتە كۆرۈلىدۇ. رىياللىقنى يېزىش ئۇسلۇبى ۋە ۋەقەلىكىنى تولۇق بايان قىلىش بولغان ئىكەن، روماننىڭ تەسەۋۋۇرلاردىن پايدىلىنىشتەك روماننىڭ ئۇسلۇبىمۇ ۋە ساپ لىرىكىمۇ بولىدۇ. بۇ چۆ-چەكلەردە، ھۈنەرۋەنلەرنىڭ پەم-پاراسىتى، كۆپ ئۆزگۈرۈشچان ماھارىتى تەسۋىرلەنگەن بولۇپ، ئۇلارنىڭ زاۋۇت ئىگىلىرى، خوجايىن-لار، ئەمەلدارلار بىلەن كۈرەش قىلىش جەھەتتە ئوچۇق ھەجۋى قىلىش، يۇمۇرلۇق بەدىئى ئۇسلۇبقا ئىگە ئىكەنلىكى نامايان قىلىنغان. بۇ چۆچەكلەردە تالاي كۆپ تۇرمۇش ئەمىلىيەتلىرى بولغانلىقتىن، ھەقىقى ئىشەنچلىك بولۇشى بىلەن كىشىنى تەسىرلەندۈرىدۇ. ھۈنەر-ۋەنلەر ھەققىدىكى چۆچەكلەر پېرسوناژلار ئوبرازىنىڭ يارىتىلىشى، قۇرۇلمىنىڭ مۇكەممەل بولۇشى، تەسەۋۋۇرلارنىڭ گۈزەل بولۇشى ۋە ۋەقەلىكلەرنى بايان قىلىنىشى، سېلىشتۇرۇلۇشى، لىرىكىلىق ماھارەتتىن پايدىلىنىش قاتارلىق تەرەپلەردە، بىرقەدەر يۇقۇرى سەۋىيىگە يەتكەن. بۇ بىزنىڭ دىققەت قىلىشىمىزغا ئەرزىيدۇ.

(3) فېئوداللىق قائىدە-يوسۇنغا قارشى تۇرۇش ھەققىدىكى چۆچەكلەر.

بۇ چۆچەكلەر، جۇڭگو فېئوداللىق جەمئىيىتىنىڭ تۆۋەن قاتلىمىدىكى ئەمگەكچى خەلقنىڭ، بولۇپمۇ ئەمگەكچى ئاياللارنىڭ شەپقەتسىز فېئوداللىق قائىدە-يوسۇن، ئەخلاق، ئىدىيىلەر كەلتۈرگەن ئۆزلىرىنىڭ ئېچىنىشلىق تەقدىرى توغرىلۇق قىلغان شىكايىتى ۋە ئېتىراز بىلدۈرۈشى بولۇپ، بۇنىڭ چوڭقۇر تەربىيەۋى ئەھمىيىتى ۋە بىلىش رولى بار. بەزى ئەسەرلەر ھازىرمۇ فېئوداللىق ئىدىيىنى تازىلاشتا، يەنىلا ئەمىلىي ئەھمىيەتكە ئىگە. بۇ يەنە دۆلىتىمىزدىكى ئاياللار مەسىلىسىنىڭ مۇھىملىغىنى كۈچلۈك ھالدا چۈشەندۈرۈپ بېرىدۇ.

بۇ خىل چۆچەكلەرنىڭ ئاساسى مەزمۇنى: چۆچەكلەرنىڭ بەزىلەردە ياش قىز-چوكانلارنىڭ مۇھەببەت ئەركىنلىكى تەلپۈى ئەكس

ئەتتۈرۈلگەن بولسا، بەزىلىرىدە نىكا ئىشلىرىدا ئۆز-ئۆزىگە خوجا بولۇشتەك قەتئى ئارزۇ ۋە ئىرادە ئەكس ئەتتۈرۈلگەن. مەسىلەن: «بىر تال گۈل بىلەن لەش قاپاق» دىگەن چۆچەكتە باش قەھرىمان ئايال يى جىخۇا، قېچىپ كېتىشتەك كەسكىن ھەركىتى بىلەن سى دۇگۇاغا ئوخشاش لامزەللە-قاپاقباش ئېرىدىن مۇناسىۋەتنى ئۈزۈپ، نىكا ئىشلىرىدا ئۆز-ئۆزىگە خوجا بولۇش تەلۋىنى قەتئى ئىپادىلە-گەن. يەنە بەزى چۆچەكلەردە ئاياللار فېئوداللىق ئۆرپ-ئادەتنى قوغدايدىغان پادىشا ھاكىمىيىتىگە ئۇرۇش ئېلان قىلىشقا جۈرئەت قىلىپ، ئۆزىنىڭ جاسارىتىنى ئىپادىلىگەن. فېئودال ھۈكۈمرانلار بولسا ھەمىشە دىگۈدەك قولىدىكى ھوقۇقىدىن پايدىلىنىپ، تارىختىن چوڭ-چوڭ سەھىپىلەرنى ئاجرىتىپ، فېئوداللىق ئۆرپ-ئادەت يولىدا جان «پىدا» قىلىشىغا «رازى» ئاياللار ئۈچۈن تەرجىمىھال يېزىپ، خاتىرە مۇنارە تىكلىگەن ۋە ئاياللارنى ئاشۇلار بولغاندەك بولۇشقا چاقىرغان (مەسىلەن: «قىزلار تەز كىرىسى» ۋە تارىخىي كىتاپ-لارنىڭ مۇناسىۋەتلىك قىسىملىرىدا)، ئەمما ئەمگەكچى ئاياللار ئۇلارنى مەسخىرە قىلىپ، ئەدىۋىنى بەرگەن جايلاردا تارقىلىپ يۈرگەن «خاتىرە گۈمبەز قاتۇرۇش» قاتۇرخاش چۆچەكلەر، مانا مۇشۇ خىلدىكى چۆچەكلەردۇر. بۇ خىل چۆچەكلەردىكى ياش چوكان، پادىشانىڭ يارىلىغى بىلەن ئۆزىگە ئىپپەت خاتىرە گۈمبەزى ياسىلىپ پۈتكەن كۈنى، گۈمبەز ياسىغان ياش تاشچى ئۈستىكار بىلەن بىللە قېچىپ كېتىدۇ. شەكسىزكى بۇنىڭدا فېئوداللىق پادىشا ھاكىمىيىتى شەپقەتسىز مەسخىرە ئاستىغا ئېلىنغان. بۇنىڭ بىلەن ئويغىنىۋاتقان ئاياللاردا بولۇشقا تېگىشلىك غايەت زور مەنئىي كۈچ نامايان قىلىنغان. بۇ-نىڭدىن باشقا يەنە كۆپلىگەن چۆچەكلەردە فېئوداللىق ئەخلاق، كۆزقاراشلار كەلتۈرۈپ چىقارغان ئائىلە پاجىئەلىرى ھەققىدىكى شىكايەتلەر كىشىنى ئىنتايىن تەسىرلەندۈرىدۇ. «پاختەك» دىگەن

چۆچەكتە زالىم موماي كېلىنىنى خارلاپ ئۆلتۈرمەكچى بولغاندا كېلىندە-
نىڭ قىلغان نالىسى ئەكس ئەتتۈرۈلگەن؛ «ۋاڭ گاڭ»، «مۇھىم
ئەمەس» دىگەن چۆچەكلەردە ئۆگەي ئانىنىڭ ئۆگەي ئاكا-ئۇ
كا بالىلارنى قەستلەپ، ئېچىنىشلىق ئۆلتۈرگەنلىكى ئەيىبلەنگەن. بۇ
چۆچەكلەردىكى ۋاقىلەر كىشىنىڭ يۈرەك تارلىرىنى تىرتىتىدۇ. بۇ
چۆچەكلەردە ھەقىقەتەن خەلقنىڭ فېئوداللىق جەمىيەتنىڭ جىنايەت-
لىرى ئۈستىدە قىلغان شىكايەتلىرى ئەكس ئەتكەن.

دەل مۇشۇنداق بولغانلىقتىن، بۇ خىلدىكى چۆچەكلەر قويۇق
بەدىئى لىرىكىلىق خۇسۇسىيەتلەرگە ئىگە. ئۇنىڭدا ئەكس ئەتتۈرۈل-
گەن ئۈمىتۋارلىق، كۈرەش قىلىشقا جۈرئەت قىلىش روھى، ساپ
ھىسسىيات بەزىدە كىشىنى يىغلاتسا، بەزىدە كىشىنى خوشال قىلىدۇ.
ۋە روھلاندۇرىدۇ. بۇ خىل چۆچەكلەر، رىياللىق بىلەن سېلىشتۇرۇش
ئاساسىدا بايان قىلىش ئۇسلۇبىدا يېزىلىپلا قالماستىن،
بەزىدە بۇنىڭغا ئۈستىلىق بىلەن سىمۋول قىلىش ئۇسلۇبى بىرلەشتۈ-
رۈلگەن، ۋەقەلىكلەر گاھ كىنايە قىلىپ ماختاش گاھ چۆكۈرۈش
ئۇسۇلى بىلەن بايان قىلىنغاچقا، ئۇنىڭ تەسىرلەندۈرۈش كۈچى بار-
غانسېرى ئېشىپ بارغان.

(4) زىرەك كېلىن، دۆت كۈيۈغۈل ھەققىدىكى چۆچەكلەر
بۇ خىل چۆچەكلەردە جۇڭگونىڭ فېئوداللىق جەمىيەتىدىكى
كىشىلەر تارىخىنىڭ ئىگىسى ئەمگەكچى خەلقنىڭ ئەمگەكچان،
ئەقىل-پاراسەتلىك ئىكەنلىكىگە ۋە ئۇلارنىڭ سەمىمى، ئالىمجاناپ
ئىدىيىۋى خىسلىتىگە مەدھىيە ئوقۇغان، بۇ چۆچەكلەر ئەمگەكچى
خەلقنىڭ دۇنياقارشى، ئەخلاق قارشى ۋە ئىستىتىكىلىق قاراشلىرىنى
ئەكس ئەتتۈرىدۇ.

زىرەك كېلىن ھەققىدىكى چۆچەكلەر جۇڭگو فېئوداللىق جەمىيە-
تىنىڭ ئالاھىدە مەھسۇلى. ئۇ جەمىيەتنىڭ ئەڭ تۆۋەن قاتلىمىدىكى

ئەمگەكچى ئاياللارنىڭ جەمئىيەتتىكى پەس ئورنىنى ئۆزگەرتىشنى تەلەپ قىلىشنى ۋە «تۆت خىل ھاكىمىيەت» نىڭ ئاسارىتىدىن قۇتۇلۇشتىكى كۈچلۈك ئارزۇ-ئارمانلىرىنى ئەكس ئەتتۈرىدۇ. ئۇنىڭ قىممىتى ئەمگەكچى خەلقنىڭ فېئوداللىق جەمئىيەتتە، ئىنسانىي ئەركىنلىككە، ئەر-ئاياللارنىڭ ھوقۇقتا باراۋەر بولۇشىغا ئىنتىلگەن ھەممىگە قايىل جۇڭگو ئاياللىرىنىڭ تىپىك ئوبرازىنى ياراتقانلىغىدا كۆرۈلىدۇ. بۇ چۆچەكلەردە ئەمگەكچى ئاياللارنىڭ تۇرمۇش، كۈرەش ئەھلىيىتى جەريانىدا توپلىغان ئەقىل-پاراسىتى ۋە ئۇلارنىڭ فېئودال ئائىلە باشلىقلىرىنىڭ قەستەن مۇشكۈللۈك تۇغدۇرۇشىغا، فېئودال ئەدىپلىرىنىڭ ئۆزلىرىنى كەمسىتىشلىرىگە فېئودال ئەمەلدارلارنىڭ تەددىت-بېسىملىرىغا جاسارەت بىلەن قارشى تۇرغانلىغى مەدھىيىلىنىدۇ. (مەسلەن: «ھىچ كىمگە يالۋۇرماس» قاتارلىق چۆچەكلەردە) بۇ خىل چۆچەكلەردە دوست بىلەن دۈشمەن ئوتتۇرىسىدىكى كۈرەش، خەلق ئىچىدىكى ئىدىيەۋى كۈرەشلەرمۇ ئەكس ئەتتۈرۈلگەن.

نۇرغۇنلىغان چۆچەكلەردە ئائىلە تۇرمۇشى تېما قىلىنغان مەسلەن: «زىرەك كېلىن» دە چۆچەكنىڭ ئاساسىي قەھرىمانلىرىنىڭ «زىرەكلىگى» دەل ئۇلارنىڭ ئۇزۇن يىللىق تۇرمۇش، كۈرەش ئەھلىيىتىدىن كەلگەن باي بىلىملىرىنىڭ مەركەزلىك ئىپادىسى. زىرەك كېلىننىڭ ھەر بىر سۆز-ھەرىكىتى ئۆزلىرىگە-ھايات ئىگىسىگە خاس ئالجاناپ خىسلەت ۋە مەردانىلىقنى ئىپادىلەيدۇ. «ھىچكىمگە يالۋۇرماس» دىگەن چۆچەكتە تەسۋىرلەنگەن زىرەك كېلىننىڭ ناھىيە ئامبىلىغا بەرگەن جاۋابىدا چوڭقۇر پىلاسوپىك پىكىرلەر بار. زىرەك كېلىن ئۆزىنىڭ ئېرىگە ئالدى بىلەن ھىلىقى ئامبالغا: تەيشەن تېغىنىڭ ئېغىرلىغىنى، كۈرە بىلەن دېڭىزنىڭ سىغىمچانلىغىنى ئۆلچەپ چىقىشنى، سىزغۇچ بىلەن يولنىڭ ئۇزۇنلۇغىنى

بىلىپ چىقىشىنى، ئاندىن يەنە ئۈچ كۈن ئىچىدە خۇددى تەيشەن تېغىدەك ئېغىر چوشقىدىن بىرنى سەمرىتىپ چىقىشىنى، دېڭىز سۈيىدەك كۆپ ھاراق چىقىرىشىنى، يولنىڭ ئۇزۇنلۇغىدەك جىق رەخت توقۇپ چىقىشىنى ئېيتقۇزىدۇ. ئۇ ئاشۇ خىل چەكلىك ئۆلچەم بىلەن چەكسىز ئوبېكتىپ شەيئىلەرنى ئۆلچىتىش قائىدىسى ۋە ئۇسۇلى ئارقىلىق ئامبالنىڭ يولسىزلىغىنى، قەستەن قىيىنچىلىق تۇغدۇ-رۇشتەك ھىلىسىنى ئېچىپ تاشلايدۇ. ئەگەر ماددى ئىشلەپچىقىرىشتىن ئىبارەت ئەمگەك ئەمىلىيىتى ئاساس قىلىنمىغاندا بۇنداق ئەقىل-پارا-سەتنىڭ كېلىپ چىقىشى قىيىن ئىدى.

«دۆت» كۈيۈغۈل ھەققىدىكى چۆچەكلەر جۇڭگو فېئوداللىق جەمە-يىتىدىكى ئەمگەكچى خەلقنىڭ دېموكراتىيە تەلەپلىرى بىلەن ئېغىر ھالدىكى ئۇرۇقداشلىق كۆزقارىشى، ئەدەپ-ئەخلاق كۆزقارىشى ئوتتۇرىسىدىكى كۈرەشنىڭ بەدىئىي ئىنكاسى. بۇنداق چۆچەكلەرنىڭ ئىجتىمائىي ئەھمىيىتىگە سەل قارىغىلى بولمايدۇ. ۋە بۇ خىل چۆچەك-لەرگە پۈتۈنلەي ئىنكار قىلىش پوزىتسىيىنى تۇتقىلى تېخىمۇ بول-مايدۇ. ئەمىلىيەتتە «دۆت» كۈيۈغۈلدىكى «دۆت» مۇرەككەپ ھادىسە بولۇپ، كونكىرتتى تەھلىل قىلىشقا توغرا كېلىدۇ. دەرۋەقە، بۇ خىل چۆچەكلەردە ئەخلەت-شاكاللارمۇ ئاز ئەمەس، بەزىلىرىنىڭ مەزمۇنى پەس ۋە چاكىنا. لېكىن بۇ چۆچەكلەرنىڭ ئىچىدە ئىجابى مەزمۇنلارمۇ ئاز ئەمەس. بولۇپمۇ ئۇنىڭدا فېئوداللىق جەمىيەتتىكى ھەقىقىي «ئەقىل-پاراسەت» بىلەن «دۆت» لىكىنىڭ ھەق-ناھەق ئۆلچىمى، شۇنىڭدەك كىم-كىمنى بېقىۋاتقانلىقتىن ئىبارەت جىددى مەسىلىلەر ئوتتۇرىغا قويۇلغان.

جۇڭگونىڭ بىرقانچە مىڭ يىللىق فېئوداللىق تۈزۈمى، كىشىلەرنىڭ مىڭسىدە ئۇرۇقداشلىق كۆزقارىشىنى چوڭقۇر يىلتىز تارتقۇزدى. ھۆكۈمران سىنىپلار «ئەدەپ-قائىدە» نىڭ فېئوداللىق ئەنئەنىلىرىگە

ناھايىتى ئەھمىيەت بېرىدۇ. دېمەك: ھۆكۈمرانلارنىڭ قارشىچە كىمكى
 «ئەدەپ - قائىدە» نى سۆزلىسە، شۇ فېئوداللىق ئۇرۇقداشلىق تۈزۈمىنىڭ
 ھەيۋىسىنى قوغدىغان، ئەقىللىق ھىساپلىنىدۇ، ئەكسىچە بولغاندا
 ئەخمەق دەپ قارىلىدۇ. ئەمما چۆچەكلەردە ئەمگەكچى خەلقنىڭ
 «ئەقىل - پاراسەت» ۋە «دۆت» لۈگىنىڭ ئۆلچىمى پۈتۈنلەي ئۇنىڭ
 ئەكسىچە ئىپادىلىنىدۇ. فېئوداللىق جەمىيەتتە فېئوداللىق «ئەدەپ -
 قائىدە» نىڭ ئەڭ مەركەزلىك ئىپادىسى فېئودال ئائىلىلىرى ناھايىتى
 تەنتەنىلىك ئۆتكۈزىدىغان تۇغۇلغان كۈن خاتىرىسى، توي - تۆكۈن،
 ھېيتلاش قاتارلىق سورۇنلاردا ئوچۇق گەۋدىلىنىدۇ. شۇنداق چاغلاردا
 «ئەدەپ - قائىدە» نى ساقلاش - ساقلىماسلىق، بىلىم - ماھارەتنى
 كۆرسىتىش - كۆرسىتمەسلىك جامائەت پىكىرىنىڭ مەركىزىگە
 ئايلىنىدۇ. بەزى «دۆت» كۈيوغۇل ھەققىدىكى چۆچەكلەردە ئاشۇنداق
 سورۇنلار تەلەپ قىلغان فېئوداللىق «قائىدە - ئەدەپ» پات - پات
 «دۆت» كۈيوغۇلنىڭ كىنايە قىلىشى ۋە كولدۇرلىتىشى بىلەن ھىچنەنە
 مىگە ئەرزىمەس قىلىۋېتىلىدۇ. بۇ خىل قائىدە - يوسۇنلەردىن يۈز ئۆرد -
 گەنلەر، ئەمگەكچى خەلقنىڭ ئەقىل - پاراسىتى ۋە قابىلىيىتىنى
 ئىپادىلەش بولىدۇ؛ ئەمما ھۆكۈمرانلار ئۇلارنى «ئەخمەق» «دۆت»
 دەپ بىلىدۇ. مەسىلەن: «ئۈچىنچى كۈيوغۇلنىڭ تۇغۇلغان كۈنىنى
 مۇبارەكلەش» تىكى زىياپەتتە شېئىر ئوقۇش مۇسابىقىسىدە، مۈلۈكدار
 بىلەن ئەمەلدار بايلارنىڭ بالىلىرى دىخانچىلىق قىلىدىغان «دۆت»
 كۈيوغۇلنى ئەخمەق قىلماقچى ۋە ئوتتۇرىغا چىقىرىپ مات قىلماقچى
 بولىدۇ. نەتىجىدە ئۇلار «دۆت» كۈيوغۇل تەرىپىدىن بىر - بىرلەپ
 مات قىلىنىپ، ۋەتەنلىكى چىقىرىلىدۇ. يەنە ئالايلىق، دورامچىلىقتا
 داڭ چىقارغان «دۆت» كۈيوغۇلنىڭ خوتۇنغا ئېرىشىشى دە كۈيوغۇل
 كولدۇرلىتىشقا - ھاقارەتكە ئۇچراپ، خوتۇنى نىكادىن ئاجرىشىشقا
 يۈزلەنگەن پەيتتە گەپ دوراش ماھارىتىنى ئىشقا سېلىپ قارشى

تەرەپنى مات قىلىپ، كىشىنى ھەيران قالدۇرىدىغان ئىقتىدارنى
نامايان قىلىش بىلەن ئاخىرى غەلبە قازىنىپ قايتىدۇ. يەنە بەزى
«دۆت» كۈيۈغۇللار قەستەن، گاۋاڭ بولۇۋېلىپ شېئىر توقۇش پۇر-
ستىدىن پايدىلىنىپ مۈلۈكدار، ئەمەلدار ئەدىپلەرنىڭ ھەدەپ ماختىغان
كۈڭزى، مىڭزىلىرىنىڭ «ۋاپادارلىق» يولىنى بىرمۇ توغرا يېرى يوق
قىلىۋىتىدۇ، يەنە فېئوداللىق جەمئىيەتنىڭ چاكنى قاندىدە - يوسۇنلىرىنى،
دەبدەبىلىك تەكەللۈپلىرىنى، يالغانچى ئەدىپلىرىمۇ «دۆت» كۈيۈ-
غۇل تەرىپىدىن ئەرزىمەس نەرسىگە ئايلاندۇرۇۋېتىلىدۇ. بۇ ئەمەل-
يەتتە كىشىلەرنى خوشال قىلىدۇ. بۇ چۆچەكلەردە ئەمگەكچى
خەلقنىڭ ھەقىقى ئەقىللىق ئېكىسپىلاتاتۇرلار ۋە ھوقۇقدارلارنىڭ
ئەخمەق ئىكەنلىكى چۈشەندۈرۈلىدۇ. چۆچەكلەردىكى قارىمۇ - قارشى
ئىككى سىنىپنىڭ ھەق - ناھەق، ئەقىللىق ۋە دۆتلىك ئۆلچىمى بىر -
بىرىگە دەلىمۇ - دەل قارشى بولۇپ، ئىككى سىنىپ، ئىككى خىل
ئىدىيىنىڭ ئىدىئولوگىيە ساھاسىدىكى كەسكىن كۈرەشنىڭ ئالاھىدە
ئىنكاسى. چۈنكى، بۇ خىل ھالەتلەرنىڭ رىيال تۇرمۇشتا مەيدانغا
چىقىشى ناھايىتى تەس. شۇڭا ئەمگەكچى خەلق پەقەت مۇشۇنداق
چۆچەكلەر ئارقىلىق ئۆزلىرىنىڭ ئىدىيە ۋە ئارزۇلىرىنى ئەگىتىپ
ئىپادىلەيدۇ. ئۇلار ھۆكۈمرانلار كۆككە كۆتەرگەن «ئەقىللىق» لارنى
ساۋاپ، ئەخمەقلەر دەپ قارالغان ھەقىقى ئەقىللىقلار - ئەمگەكچى
خەلقنى مەدھىيەلەيدۇ. بۇ خىل ماختاش ۋە چۆكۈرۈش ئەمگەكچى
خەلقنىڭ ئەخلاق كۆزقارىشى، سەنئەت ساھاسىدىكى پەلسەپىۋىي
كۆزقارىشىنى چىنلىق بىلەن ئەكس ئەتتۈرگەن. بۇ خىلدىكى چۆچەك-
لەرنىڭ ئاكتىپ ئەھمىيىتى دەل مۇشۇ يەردە. ئەمدى بۇ خىلدىكى
چۆچەكلەرنىڭ ئەخەت - شاكالىرىغا كەلسەك، ئەمگەكچى خەلقنىڭ
فېئوداللىق ئىدىيىنىڭ تەسىرىگە ئۇچرىغانلىغىنىڭ نەتىجىسى، شۇنداق -
لا فېئوداللار سىنىپى ۋە ئەدىپلىرىنىڭ ئەمگەكچى خەلقنى خۇنۇك -

لاشتۇرغانلىغىنىڭ ۋە ھاقارەتلىگەنلىگىنىڭ ئامىللىرىدۇر. بۇ مۇرەك-
كەپ مەسىلە بولۇپ، تېخىمۇ كونكىرتنى تەھلىل قىلىشقا توغرا
كېلىدۇ.

قاۋۇل كېلىن بىلەن «دۆت» كۈيوغۇل ھەققىدىكى چۆچەكلەرنىڭ
بەدىئى ئالاھىدىلىگى: بىرىنچىدىن، تەكرار سىناش جەريانىدا زىرەك
كېلىننىڭ ئوبرازى ۋە خاراكتىرى يارىتىلىدۇ. ئەقىل-پاراسىتى ۋە
ئىقتىدارى گەۋدىلەندۈرۈلىدۇ. قارشى تەرەپنىڭ ئالدىغا ھەمىشە ئۈچ
قىيىن مەسىلە قويۇلۇپ، دەرھال جاۋاپ بېرىش ياكى قىلماقچى بولغان
ئىشنى چەكلىك ۋاقىتتا ئورۇنلاش تەلەپ قىلىنىدۇ. ئايال باش قەھ-
رىمان ھەمىشە دىگۈدەك ئوڭايلا غەلبە قىلىدۇ. بۇنىڭدا تۇرمۇشتىكى
كۆپلىگەن پاكىتلار ئومۇملاشتۇرۇلۇپ ئىنكاس قىلىنغان. ئىككىنچىدىن،
«دۆت» كۈيوغۇلنىڭ ئەقىل-پاراسىتى مەدھىيىلىنىدۇ. دائىم ئۇلار
«ئۈچىنچى كۈيوغۇلنىڭ ھېيتلىشى» قاتارلىق زىياپەتلەرگە ئورۇنلاشتۇ-
رۇلۇپ، ئەمەلدار-مۆتۈەر، باي دۆلەتمەنلەرنىڭ بالىلىرى ۋە ئەۋ-
لىيا-ماشايىقلار بىلەن شېئىر مۇسابىقىلىرىدە ئۇچراشتۇرۇلىدۇ، «دۆت»
كۈيوغۇل قارشى تەرەپنى ئۈزلۈكسىز يېڭىپ، نەق مەيداندىلا رەس-
ۋا قىلىدۇ. سېلىشتۇرۇش نەتىجىسىدە، ئۇ تېخىمۇ روشەن سىنىپى
تېنىدىنسىيىلىك، دىراممىلىق ۋە يۇمۇرلۇق بەدىئى خۇسۇسىيەتكە
ئىگە. ئۈچىنچىدىن، «دۆت» كۈيوغۇل ھەققىدىكى چۆچەكلەردە «گەپ-
دانلىقنى ئۈگىنىش» يېڭى پىكىرگە، خاسلىققا ئىگە بولۇپ («گەپ
دوراشنىڭ مەغلۇپ بولۇشى» بۇنىڭ باشقا بىر تەرىپى) بۇنىڭ
ئىچىدىكى شېئىر، نەزمىلەر ئوبرازلارنىڭ خاراكتىرىنى سۈرەتلەشتە
مۇھىم رول ئوينايدۇ. بەزى چۆچەكلەردە «گەپ دوراش مەغلۇبىيەتكە
ئۇچرىسىمۇ» فېئوداللىق ئەدەپ-قائىدە تەرتىپلەرنى مەسخىرە قىلىش
رولىنى ئوينايدۇ. «گەپ دوراشتا ئۇتۇپ چىقىش» قاكەلسەك، ئۇ
فېئودال كۈچلەر ۋە ئۇلارنىڭ قائىدە-يوسۇنلىرىغا قىلىنغان كۈرەش-

نىڭ غەلبىسى بولۇپ ھىساپلىنىدۇ. بۇ نۇقتا دەل فېئوداللىق جەمئىيەت-
 تىكى خەلق ئېغىز ئەدىبىياتىنىڭ ئۆزىگە خاسلىقىنى كۆرسىتىپ بېرىدۇ.
 (5) ئىشلەپچىقىرىش تەجرىبىلىرى ھەققىدىكى چۆچەكلەر
 بۇ خىل چۆچەكلەر مۇھىمى بەدىئى شەكىل ئارقىلىق ئىشلەپچىقىرىش-
 رىش بىلىملىرى ۋە تەجرىبىلىرىنى يەكۈنلەش، ياشلارنى تەربىيەلەشتە
 بىۋاسىتە رول ئوينايدۇ. ئەمگەكچى خەلق چۆچەك سۆزلەش ئارقىلىق
 ئەۋلاتلارنى تەربىيەلەشتە ئىزچىل بولغان، ئۇلار ھەم ئەمگەكنى يېنىك-
 لىتىش، ھەم ياخشى ھوسۇل ئېلىش ئۈچۈن بىلىم بولمىسا بولمايدۇ،
 دەپ تونىغان. بىلىم ئېلىش ئۈچۈن، ئىجتىھات بىلەن ئۈگىنىش،
 تىرىشچانلىق بىلەن ئەمىلىيەتتىن ئۆتكۈزۈشكە توغرا كېلىدۇ.
 بۇ خىل چۆچەكلەر ئەمگەك ماھىرلىرىنىڭ كىشىنى تەسىرلەندۈرد-
 ىغان ئىش ئىزلىرىنى مەدھىيەلەش ئارقىلىق ياشلارغا ئىشلەپچىقىرىش
 تەجرىبىلىرىنى ئۈگىتىدۇ ۋە ئۇلارغا ئەخلاق-پەزىلەت جەھەتتىن
 تەربىيە بېرىدۇ. (مەسىلەن، «قۇناقنى قايتۇرۇپ بېرىش» دە) بەزى
 چۆچەكلەر پىشقەدەم دىخانلارنىڭ تېرىقچىلىق تەجرىبىلىرى، جۈملە-
 دىن ھېرىپ-چارچاشتىن قورقماي، تۈجۈپىلەپ ئىشلەپ، زىرائەتلەر-
 نىڭ ئۆسۈش قانۇنىيىتى بويىچە ئىش كۆرۈش كېرەكلىكى، «ئەجرە كەم
 بولسا، ھوسۇلەمۇ كەم بولىدۇ» غانلىقى، «قۇرغاقچىلىقتا يەر چاغلان-
 ۋاقتىنى ئۆتكۈزۈۋەتمەسلىك، ھۆلچىلىك ۋاقتىدا يەر سۇغىرىشنى
 ئۇنتۇپ قالماسلىق» لازىملىقى توغرىسىدا بىلىم بېرىدۇ. (مەسىلەن،
 «سەككىز قېتىم چاغلان» دا). يەنە «بۇغداي ئۇرۇغى يەتكۈزۈپ
 بېرىش»، «ۋەلى ئەھدى ساھىلى» لەردە زەي چېپىش، يەر ھەيدەش،
 ئۇرۇق سېلىش، ئوت ئوتاش، يەر چاغلانلاردا پەيتنى چىك تۇتۇش
 لازىملىقى كۆرسىتىلگەن؛ شۇنىڭدەك «قىزىل خىش» تىكى تېرىم
 پىلاننى ئورۇنلاشتۇرۇشتا، دائىم ھاۋارايى ۋە قۇرغاقچىلىق-ھۆلچە-
 لىك، قۇرۇت-ھاشارەتلەر ئاپىتى، بوران ئاپىتى قاتارلىق ئەھۋاللارنى

ئالدىنئالا كۈزىتىپ تۇرۇشنىڭ لازىملىقى ئەكس ئەتتۈرۈلگەن. «ئۈچ ئوغۇل»دا سۇ مەنبەئىنى ئىزلەپ تېپىپ، قۇرغاقچىلىقتىن قۇتۇلۇش يولىدا ئۈچ ئوغۇلنىڭ تىرىشىپ ئىزلەنگەنلىكى، ئاخىر يوشۇرۇن ئالامەتلەر ئۈستىدە قىممەتلىك بايقاشقا ئېرىشكەنلىكى قاتارلىق تەر-بىيەۋى رولى ناھايىتى چوڭ بولغان ئىشلار ئەكس ئەتتۈرۈلگەن. ئوۋچىلىق ھەققىدىكى چۆچەكلەردە باتۇر ئوۋچىلارنىڭ پەم-پاراسەت ۋە باتۇرلۇققا تايىنىپ ئەمىلىيەت جەريانىدا ياۋايى ھايۋانلارنىڭ خاراكتىرى ۋە ھەركەت قانۇنىيىتىنى كۈزىتىپ ئىگەللىگەنلىكى، ئوخشاش بولمىغان ياۋايى ھايۋانلارنىڭ ئالاھىدىلىكىگە قاراپ، قىممەتلىك تەجرىبىلەرنى يەكۈنلىگەنلىكى ئەكس ئەتتۈرۈلگەن. («ليۇ بوۋاينىڭ ياۋا چوشقىنى پەم بىلەن تۇتۇشى»، «جاۋ چۈبانىڭ قوڭۇر ئېيىقنى تۇتۇشى» قاتارلىقلاردا) جىلنىدە تارقالغان ساۋ پالۋاننىڭ ئوۋچىلىقى ھەققىدىكى چۆچەكلەردە ساۋ پالۋاننىڭ ئۆزىنىڭ باتۇر-لۇغى ۋە مول تەجرىبىسىگە تايىنىپ، يىرتقۇچ ھايۋانلار بىلەن ئېلىش-قانلىقلىرى ناھايىتى تەسىرلىك ئەكس ئەتتۈرۈلگەن، بۇنداق چۆچەكلەر ئازسانلىق مىللەت رايونلىرىدا كۆپ ئۇچرايدۇ. لېكىن چۆچەكلەردىكى پىشقەدەم تەجرىبىلىك ئوۋچىلار گەرچە كىشىنى ھەيرەتتە قالدۇرىدىغان ماھارەتكە ئىگە بولسىمۇ، پومىششىك، تۆرە، چارۋا ئىگىلىرىنىڭ زىيانكەشلىكى ۋە بۇلاڭ-تالاڭ قىلىشى تۈپەيلىدىن دائىم ئاچ-يالىڭاچ يۈرىدۇ. بۇنداق چۆچەكلەردە ئىشلەپچىقىرىش ماھىرلىرى مەدھىيىلىنىش بىلەن بىر ۋاقىتتا، كونا جەمىيەتنىڭ جىنايەتلىرى ئۈستىدىن شىكايەت قىلىنىدۇ؛ بۇ سىنىپلارنىڭ قاتتىق قارىمۇ-قارشىلىقى توغرىسىدىكى مەزمۇنلار چۆچەكنىڭ روشەن ئالاھىدىلىكىنى نامايان قىلىدۇ.

ئىشلەپچىقىرىش تەجرىبىسى ھەققىدىكى چۆچەكلەر ئالاھىدە بىر ژانىر بولۇپلا قالماستىن، بەلكى ئۇ بەدىئى سەۋىيە جەھەتتىمۇ بىر

قەدەر ئۈستۈن تۇرىدۇ. بىرىنچىدىن، ئۇلاردا ئاساسەن پىشقەدەم دىخانلارنىڭ ئۆزلىرى ئۈلگە كۆرسەتكەنلىكى ۋە بىر قاتار نەتىجە، تەجرىبىلەرنى ھاسىل قىلغانلىغى، شۇ ئارقىلىق كېيىنكى ئەۋلاتلارغا قايتا-قايتا تەربىيە بەرگەنلىكى بايان قىلىنغان ۋە شۇ ئارقىلىق قەھرىمانلارنىڭ ئوبرازى يارىتىلغان، ئوۋچىلىق توغرىسىدىكى چۆچەكلەردە بولسا، پىشقەدەم ئوۋچى بىلەن يىرتقۇچ ھايۋانلار ئوتتۇرىسىدىكى ھايات-ماماتلىق ئېلىشىش، سېلىشتۇرۇش ئاساسىدا بايان قىلىنغان ۋە شۇ ئارقىلىق ئوۋچىلارنىڭ قەھرىمانلىق ئوبرازى يارىتىلغان؛ ئىككىنچىدىن، بۇ ھەقتىكى چۆچەكلەر بىرقەدەر ئاددى بولسىمۇ، لېكىن ئىشلەپچىقىرىش جەريانى توغرىسىدىكى بايانلار ھەقىقى ۋە ئىنچىكە تەسۋىرلەنگەن؛ چۆچەكلەردە كۆپ ھاللاردا پىشقەدەم دىخانلارنىڭ ئۈچ يىللىق تولۇق ئىشلەپچىقىرىش جەريانىدا قايتا-قايتا ئەمىلىيەت ئۆتكۈزۈلۈشىدىن، بۇ ئارقىلىق ئۆز تەجرىبىسىنى كېيىنكى ئەۋلاتلارغا ئۈگىتىپ-قالدۇرىدىغانلىغى، شۇنىڭ بىلەن بىرۋاقىتتا ياشلارنىڭ كەمچىللىكلىرىنى تۈزىتىدىغانلىغى بايان قىلىنىدۇ؛ ئوۋچىلىق ھەققىدىكى چۆچەكلەرنىڭ ۋەقەلىكى چىگىش، جىددى بولۇپ، كىشىنى ھەيرەتتە قالدۇرىدۇ، شۇنىڭ بىلەن بىللە، بۇنداق چۆچەكلەرنىڭ قۇرۇلمىسى مۇكەممەلەرەك بولىدۇ. بۇنىڭدىن باشقا، بۇ خىل چۆچەكلەردە ئىشلەپچىقىرىش جەريانى، ئىشلەپچىقىرىش بىلىمى ۋە ئىشلەپچىقىرىش ماھارىتى كۆنكىرت، ئەتراپلىق، جانلىق بولۇپ، ئوقۇغان كىشى مۇئەييەن بىلىمگە ئىگە بولىدۇ. بۇ نۇقتا خەلق ئېغىز ئەدەبىياتى بىلەن ئىجتىمائى تۇرمۇش ئوتتۇرىسىدىكى مۇناسىۋەتنىڭ ئىنتايىن زىچلىغىنى چۈشەندۈرۈپ بېرىدۇ.

(6) يېڭى تۇرمۇش ھەققىدىكى چۆچەكلەر

بۇ جەھەتتىكى ئەسەرلەر تىلغا ئېلىنغاندا، ئاساسەن يېڭى جۇڭگو قۇرۇلغاندىن كېيىن، ئەمگەكچى خەلق ئارىسىدا پەيدا بولغان ۋە

تارقىلىپ كەلگەن خەلق چۆچەكلىرى كۆزدە تۇتۇلىدۇ. ئىجتىمائى تۈزۈمنىڭ ئىسلاھ قىلىنىشى ۋە خەلقنىڭ تۇرمۇش ۋە ئىدىيەۋى ھىسسىياتىنىڭ ئۆزگىرىشى، مۇقەررەر ھالدا ئۇزۇن يىللىق ئەنئەنىگە ئىگە بولغان خەلق چۆچەكلىرى ئىجادىيىتىدە يېڭى ۋە مۇناسىپ ئۆزگىرىشلەرنىڭ بولۇشىنى ئىلگىرى سۈرىدۇ. بۈگۈنكى كۈندە، بۇ چۆچەكلەر خەلقنىڭ يۈرەك ساداسىنى ئىپادىلەش ۋە كەڭ ئەمگەكچى خەلقنىڭ مەنىۋى مەدىنىيەت تۇرمۇشىنى بېيىتىشتەك رولىنى داۋاملىق جارى قىلماقتا.

بۇ چۆچەكلەردە بىر تەرەپتىن سوتسىيالىستىك يېڭى تۇرمۇش قىزغىن مەدھىيىلىنىپ، ئەمگەكچى خەلقنىڭ سوتسىيالىزىمنى قىزغىن سۆيۈشتەك ھىسسىياتلىرى ئىپادىلەنگەن. (قەد كۆتەرگەن دىخانلارنىڭ كۈللىكتىپىنى قىزغىن سۆيگەنلىكى، ئەمگەكنى قىزغىن سۆيگەنلىكى، ئەڭ ئاخىرىدا ماۋ جۇشىنى كۆرگەنلىكى بايان قىلىنىدىغان «ئۈچ ئاكا-ئۇكا» دىگەن چۆچەك بۇنىڭغا مىسال بولالايدۇ) ھەرقايسى سەپلەردىكى ئىلغار شەخسلەرنىڭ كىشىنى تەسىرلەندۈرىدىغان ئىش ئىزلىرى تەرىپلەنگەن (بىر دىخاننىڭ قانداق قىلىپ ئىجتىھات بىلەن تەتقىقات ئېلىپ بېرىپ، ئۇرۇقنى ياخشىلىغانلىقى سۆزلەنگەن «يەر تېرىش ماھىرى» دىگەن چۆچەك بۇنىڭغا مىسال بولالايدۇ) يېڭى ئىجتىمائى كەيپىيات ۋە كىشىلەرنىڭ يۈكسەك روھىي-پەزىلىتى مەدھىيىلەنگەن (بىر جۈپ قىز-يىگىتنىڭ پۈتۈن ۋۇجۇدى بىلەن يېزا ئىگىلىك ئىلمىي تەتقىقات ئىشىغا كىرىشىپ كەتكەنلىكى، 4 نى زامانىۋىلاشتۇرۇش جەريانىدا، مۇھەببەت مەسلىسىنى ئەپچىللىك بىلەن ھەل قىلغانلىقى سۆزلەنگەن «بىر-بىرنى سۆيۈش» دىگەن چۆچەك بۇنىڭ مىسالى)؛ يەنە بىر تەرەپتىن، جەمئىيەتنىڭ ئىلگىرىلىشىگە كاشىلا بولىدىغان كونا نەرسىلەر قاتتىق پىپەن قىلىنىدۇ (پۇل-بايلىققا بېرىلىپ، نىكانى سودا-سېتىققا ئايلاندۇرۇشنى مەسخىرە قىلىدىغان

«كۈيۈغۇل چىللاش»، كېلىنىنىڭ قەيىنانىسىنى خارلىشىنى پەيەن قىلە-
دىغان «جاك ئائىلىسىنىڭ كېلىنىنىڭ پەرىشانلىغى» دىگەن چۆچەك-
لەردە؛ مانا مۇشۇنداق تۇرمۇش ھەققىدىكى چۆچەكلەرنىڭ كۆپىنە-
چىسىدە خەلقنىڭ يۈرەك ساداسى ھەقىقى تۈردە ئىپادىلەنگەن.
يېڭى تۇرمۇش چۆچەكلىرى يەنىلا ئەنئەنىۋى خەلق چۆچەكلىرى-
نىڭ ئىجات بولۇش ۋە تارقىلىش ئالاھىدىلىكلىرىگە ۋارىسلىق قىلماقتا
ۋە ئۇنى ساقلىماقتا.

يېڭى تۇرمۇش ھەققىدىكى چۆچەكلەرگە نىسبەتەن ئېتىقاندا
ئەنئەنىۋى خەلق چۆچەكلىرىگە قارىغاندا ئىجات بولۇش ۋە تارقىلىش
جەريانىدا يېزىپ قالدۇرۇشتىن ئىبارەت پايدىلىق شارائىت كۆپەيگەن
بولسىمۇ، لېكىن خەلق چۆچەكلىرى ئادەتتە ئالدى بىلەن ئاممىنىڭ
ئاغزىدا سۆزلىنىدۇ ۋە تارقىلىدۇ، ئاندىن كېيىن كىشىلەر تەرىپىدىن
يېزىلىپ ۋە رەتلىنىپ، قايتىدىن يەنە ئېغىز ئارقىلىق كەڭ دائىرىدە
تارقىلىدۇ؛ مۇشۇنداق تەكرارلىنىشلاردىن كېيىن، ئەسلىدىكى چۆچەك-
لەر ئۆزگىرىدۇ ۋە راۋاجلىنىدۇ. مەسىلەن: «شۇنداقمۇ ئاشىق بولامدۇ»
دىگەن چۆچەكتە پۈتۈن پىكىر-خىيالى بىلەن موھەببەتكە بېرىلگەن
كىشىلەر ئاچچىق مەسخىرە قىلىنىدۇ. چۆچەك ئەسلىدە جىياڭشى،
جېجياڭلاردا ئاغزاكى تارقىلىپ يۈرگەن چۆچەك بولۇپ، كېيىن
خاتىرىلىنىپ ئېلان قىلىنىش بىلەن تېخىمۇ كەڭ دائىرىدە تارقالدى.
بۇلاردىن باشقا «يەر تېرىش ماھىرى» ۋە «بىر-بىرىنى سۆيۈش»
قاتارلىقلارمۇ ئەنە شۇنداق بولغان. يېڭى چۆچەكلەر ئومۇمەن
مۇشۇنداق ئىجات قىلىنىش، تارقىلىش جەريانىدىن ئۆتكەندىن
كېيىنلا، ئاندىن خەلق ئېغىز ئەدبىياتىنىڭ تۈپ ئالاھىدىلىكىگە ئىگە
يېڭى خەلق چۆچىگى بولالايدۇ.

يېڭى خەلق چۆچەكلىرىنىڭ ھاياتى كۈچى، ئالدى بىلەن ئۇنىڭ-
خەلقنىڭ تۇرمۇشى، ئىدىيىسى ۋە ئۈمىتى-ئارزۇلىرىنى ھەقىقى

يوسۇندا ئەكس ئەتتۈرگەن ياكى ئەكس ئەتتۈرمىگەنلىكىدە كۆرۈ-
لىدۇ. ئەگەر چۆچەكنىڭ مەزمۇنى خەلق ئاممىسىنىڭ مەنپەئەتى ۋە
ئارزۇسىغا خىلاپ بولسا، ئۇنىڭدا تۇرمۇش چىنىلىغى بۇرمىلانسا
ياكى ئۇنىڭ ئەكس ئەتتۈرۈلگىنى پەقەت شەيئىنىڭ يالغان تەرىپى
بولسا، ئۇنداقتا ئۇ ئەمىلىيەتنىڭ سىنىغىغا بەرداشلىق بېرەلمەيدۇ.
(مەسلەن: «قېنىتىنىڭ ئۆز-ئۆزىگە تەن بېرىشى» دېگەن چۆچەكتە
پەر 5 جى چوڭقۇرلۇقتا ئاغدۇرۇلۇپ تېرىلغان بىر تۈپ قۇناقتىن ئۈچ
ماشىنا ھوسۇل ئېلىنغانلىغى، ئۇ كۆزدىن تارتىپ تا كىلەر يىلىنىڭ 1-
ئاي 1-كۈنىگىچە توشۇلسىمۇ تۈگىمىگەنلىكى بايان قىلىنغان) يەنە
«سول» نۇقتىئىنەزەر بىلەن توقۇپ چىقىلغان، ئاتىنىڭ قىزىنىڭ نىكا
ئىشىغا تۇتقان مۇئامىلىسى توغرىسىدىكى «ئەمگەك نەمۇنىچىسىنىڭ
قىزىنى ياتلىق قىلىشى» گە ئوخشاش چۆچەكلەرنىڭمۇ خەلق ئاممىسى
ئىچىدە كەڭ تارقىلالشى ناھايىتى قىيىن.

ئۇنىڭدىن قالسا، يېڭى خەلق چۆچەكلىرىنى خاتىرىلەش ۋە
رەتلەشتە، ئەگەر ئەنئەنىۋى خەلق چۆچەكلىرىدىكى ئىپادىلەش
ئالاھىدىلىكلىرىدىن چەتنەش بولسىدىكەن، ئاممىنىڭ ئېغىزدا بايان
قىلىش ئادىتى بىلەن ھىساپلاشماي، يازغۇچىلارنىڭ ھىكايە يېزىش
يولىدا مېڭىلىدىكەن، ئۇ چاغدا مۇقەررەر ھالدا ئەسلىدىكى خەلق
چۆچىگىنىڭ قىياپىتى ئۆزگىرىپ كېتىدۇ-دە، ئۇ پەقەت ئوقۇش
ئۈچۈنلا يېزىلغان يازما ئەدەبىياتقا ئايلىنىپ قالىدۇ. ئۇ ئامما ئارىسىدا
خەلق چۆچىگى سۈپىتىدە مەۋجۇت بولۇپ تۇرالمايدۇ. خەلق
چۆچەكلىرىنىڭ پائالىيەت سورۇنلىرى، ئاساسەن، بىپايان يېزىلاردىكى
ئېتىمىز-بېشى، تونۇر-بېشى ياكى زاۋۇتلاردىكى ئىشتىن
سىرتقى مەدەنىي كۆڭۈل ئېچىش مەيدانلىرى چۆچەك
ئېيتىشىنىڭ شەكلى «ئادەتتىكى تۇرمۇش پاراڭلىرى» شەكلى
ئاساسىدا بولىدۇ. چۈنكى بۇ ئۇزاقتىن بۇيان خەلق ئاممىسى

ئادەتلەنگەن ۋە قارشى ئالدىنغان خەلق چۆچەكلىرىدىن ئىبارەت
سەنئەت پائالىيەتتە تەبىئىي، يېڭى ئەھۋالغا ئاساسەن، خەلق
چۆچەكلىرى پائالىيەتنىڭ شەكىللىرى ئەنئەنىۋى شەكىللەرگە ۋارىس-
لىق قىلىش ئاساسىدا، مۇقەررەر ھالدا يەنىمۇ يېڭى تەرەققىياتلارغا
ئېرىشىدۇ.

ئۈچىنچى بۆلۈم خەلق مەسەلىلىرى

1. خەلق مەسەللىرىنىڭ مەنىسى، پەيدا بولۇشى، راۋاجلىنىشى ۋە
ئالاھىدىلىكى.

خەلق مەسەللىرى خەلق ئېغىز ئەدبىياتىنىڭ ئالاھىدە نەسىرى
شەكلى (بەزىلىرى نەزمى شەكلىدە) بولۇپ، ئۇ خەلقنىڭ ئەقىل-
پاراسىتى، تەجرىبىلىرى ۋە بىلىملىرىنىڭ جەۋھىرى. خەلق مەسەل-
لىرى ئاز ساندىكى پەيلاسۇپلار ياكى شەخسلەرنىڭ ئىجادىيىتى
بولماستىن، بەلكى ئەمگەكچى خەلق ئورتاق ياراتقان ئېغىز ئەد-
بىياتىدۇر.

دەسلەپكى خەلق مەسەللىرى ھايۋاناتلار توغرىسىدىكى چۆچەكلەر
ھىكايىلاردىن كېلىپ چىققان. ئىپتىدائى جەمئىيەتتە (بۈگۈنكى
مەدىنىيەت تەرەققىياتى ئاستىدا بولمىغان مىللەتلەرمۇ مۇشۇنداق)
كىشىلەر بىلەن ھايۋاناتلار ئوتتۇرىسىدىكى مۇناسىۋەت يېقىنراق ئىدى.
ئىنسانلار ئوۋچىلىق، چارۋىچىلىق بىلەن شۇغۇللىنىۋاتقان ئىجتىمائى
تۇرمۇش شارائىتىدا، ئۆزلىرىنىڭ تىرىكچىلىكىگە ھايۋانلارنىڭ بىۋاسىتە
مۇناسىۋەتلىك ئىكەنلىكىنى چوڭقۇر ھىس قىلىشقان. ئۇلار ھايۋان-
لارنى ئوۋلاش، بېقىش جەريانىدا، ئوۋلاش-بېقىپ كۆپەيتىشنىڭ

ئاز - كۈپلىگى، كېيىم - كېچەك، ھەرىكەتلەندۈرگۈچى كۈچ، قورال -
 جابدۇق ئىشلىتىشىدىن تارتىپ، ئوغۇت يىغىشقىچە بولغان جەھەتلەردە
 ئۆزلىرىنىڭ ئىختىسادىي تۇرمۇشىغا بىۋاسىتە تەسىر كۆرسىتىدىغانلىغىنى
 ئۇققان. شۇڭا، ھايۋانلارنىڭ ئەھۋالىنى پىششىق ئۈگىنىشكە تىرىشىپ،
 ئۇلارنىڭ تەن تۈزۈلىشى، ئادىتى، ئالاھىدىلىكلىرىنى، دەل جايىدا،
 ئىنتايىن تەپسىلى كۈزەتكەن، بۇ ئارقىلىق ئۇلاردا ھايۋانلارغا
 نىسبەتەن ئىشتىياق پەيدا بولغان. شۇنداق قىلىپ، كىشىلەر دائىم
 دىگۈدەك ھايۋانلارنى ھىكايىلىرىنىڭ باش قەھرىمانى قىلىپ،
 ئۇلارنى توغرا، جانلىق، ئوبرازلىق قىلىپ تەسۋىرلىگەن. كېيىنچە،
 ئىنسانىيەت جەمئىيىتىنىڭ تەرەققىياتىغا ئەگىشىپ، ئادەملەر بىلەن
 ھايۋانلار ئوتتۇرىسىدىكى مۇناسىۋەت تەدرىجى يىراقلاشقان. كىشىلەر،
 ھايۋانلارنى يەنىلا ئۆز ئىجادىيىتىنىڭ مۇھىم ئوبېكتى قىلىشمۇ، لېكىن
 بۇ ئارقىلىق كىشىلىك تۇرمۇشىنى ئىپادىلەشكە ئېتىۋار بېرىدىغان
 بولغان. بۇنىڭ بىلەن بىرگە، ھايۋاناتلارغا كىشىلەرنىڭ پىكرى -
 خىيالىنى سىڭدۈرۈش ئارقىلىق كىشىلەرگە تەجرىبە - ساۋاق بېرىدىغان،
 بىر خىل ئىبرەتلىك مەسەللەرمۇ بار. يۇقۇرىدا ئېيتىلغانلارنىڭ ئالدىن -
 قى خىلى قىزىقارلىق ۋەقەلىكلەر ئىچىگە تەربىيىۋى ئەھمىيەت
 يوشۇرۇنغان ھايۋاناتلار ھىكايىلىرى؛ كېيىنكىسى بولسا، ئوچۇق ياكى
 بىرقەدەر ئوچۇق ئىبرەتلىك ھايۋاناتلار ھىكايىلىرىدۇر. كېيىنكى
 ۋاقىتلارغا كەلگەندە، مەسەللەردىكى ھايۋاناتلارغا كىشىلىك پۇراق
 سىڭدۈرۈش تېخىمۇ قويۇقلاشتى، ئۇنىڭ تەربىيىۋى ئەھمىيىتىمۇ
 خېلى چوڭقۇرلاشتى.

خەلق مەسەللىرى بىلەن ھايۋاناتلار توغرىسىدىكى چۆچەكلەرنى
 پەرقلەندۈرمەك ناھايىتى تەس. نۇرغۇنلىغان ھايۋاناتلار چۆچەكلىرى
 كۆپىنچە مەسەل بولۇپ كېلىدۇ. بۇلارنىڭ ئاساسىي پەرقى تەربىيىۋى
 ئەھمىيىتىنىڭ روشەن ياكى روشەن ئەمەسلىكىدە. مەسەلدە مەلۇم

مەۋجۇداتنىڭ (ھايۋانات، ئۆسۈملۈك، شەيئى) ياكى ئادەمنىڭ پائال-
يەتلىرىدىن پايدىلىنىپ، ئاپتورنىڭ مەلۇم ئادەم ياكى ئىجتىمائى
ھادىسىلەرگە نىسبەتەن تىلگى، باھاسى، مەدھىيىسى، تەنقىدى ياكى
مەسخىرىسى ئىپادىلىنىدۇ (خەنزۇلارنىڭ قەدىمقى مەسەللىرىدە
كۆپرەك ئادەم باش قەھرىمان قىلىنىدۇ، بۇ جەھەتتىن ياۋروپا ھەم
مەملىكىتىمىزدىكى ئاز سانلىق مىللەتلەرگە ئوخشىمايدۇ) شۇڭلاشقا
ئۇنىڭ مەزمۇنى ئىنتايىن ئېنىق ھەمدە چوڭقۇر بولۇپ، ۋەقەلىكى
بىلەن مەزمۇنى بىر بىرىگە كىرىشىپ-چىرىشىپ كەتكەن. بۇنداق
تەربىيىۋى ئەھمىيەتلىك تەرەپلەر كېيىنكى چاغلاردىكى كەسپىي
يازغۇچىلارنىڭ مەسەل ئىجادىيەتلىرىدە تېخىمۇ روشەنلەشتى.

مەسەل قىسقا، ئىخچام، مېغىزلىق بولۇپ، ئۇنىڭدا ئوبرازلارنىڭ
خاراكتىرى ئىنتايىن گەۋدىلىك بولىدۇ. ئۇنىڭدىكى ۋەقەلىك ئاددە-
غىنا بىر ئىشقا مۇجەسسەملىشىدۇ-دە، چوڭقۇر مەزمۇنىنى ئېچىپ
بېرىدۇ. ئۇنىڭدا خەلقنىڭ ساغلام، ئاددىي پىكىرلىرى ئەكس ئەت-
تۈرۈلگەن بولۇپ، يۈكسەك ئەخلاقىي پەزىلەت چاقناپ تۇرىدۇ.
ئۇنىڭدا مول بىلىم ۋە تەجرىبىلەر يوشۇرۇنغان بولۇپ، خەلقنىڭ
ئېسىل بەدئى تالانتى ھەم يومۇرستىك ئۇسلۇبى ناھايان قىلىنغان.
2. مەسەلنىڭ مەزمۇنى:

مەسەلدە خەلقنىڭ ئىجتىمائى كۈرەشلىرى ۋە تۇرمۇشىدىن
تاللاپ ئېلىنغان بەزى ئوبېكتىپ شەيئىلەرنىڭ قانۇنىيەتلىرى ۋە
ھەقىقەتلىرى ئەكس ئەتتۈرۈلگەن. ئۇ خەلقنىڭ ئەقىل-پاراسىتى
ۋۇجۇتقا كەلتۈرگەن مەڭگۈلۈك ھىكمەتلەر ۋە خەلقنىڭ ئاساسىي
روھى ئوزۇغى.

بىرىنچىدىن، خەلق مەسەللىرىدە خەلقنىڭ ئەخلاقىي كۆزقارىشى
ئەكس ئەتتۈرۈلىدۇ. ئەمگەك، كۈرەش، تۇرمۇشتىن ئىبارەت بۇ
ئەمىلىيەت، كىشىلەرنىڭ ھەقىقىي ئالجاناپ ئىدىيىۋى ھىسسىياتىنى

شەكىللەندۈرگەن. نۇرغۇن خەلق مەسەللىرىگە جاپالىق تۇرمۇشقا نىسبەتەن ئاھۇ-زار ئەمەس، بەلكى تولۇپ-تاشقان ئۈستۋارلىق، ئىشەنچ سىڭدۈرۈلگەن. بۇلاردا بىر بىرىگە ياردەملىشىش، ئۆزئارا مېھرىۋانلىققا ئوخشاش پەزىلەتلەر مەدھىيىلىنىپ، جاپادىن قورقۇپ، كۆڭۈل ئاراملىغىنى ئىزلەيدىغان «دانىشمەنلىك» قىلىدىغان، شەخسىيەت-چىل كىشىلەر قاتتىق قامچىلانغان («ئوق بىلەن ساداقىنىڭ ھەمكار-لىغى»، «مۈشۈك ياپىلاقنىڭ ئۆي كۆچۈشى»). بۇلاردا ۋاپاغا جاپا قىلىدىغان قارا يۈزلەر («جۈڭشەن بورىسى»، قۇرۇق شۆھرەت ئۈچۈن ئەڭ پەسكەش ۋاستىلاردىنمۇ يانمايدىغان ساختىپەزلەر («چىلىقلارنىڭ نەزىر ساقىلىرىنى تېلىشى») گە قارشى تۇرۇلۇپ، پۇل ئۈچۈن ئىمانىنى ساتىدىغان مۇتەھەملەر («ئالتۇن بۇلاش») مەسخىرە قىلىنغان؛ قورقۇنچاق، ئىشنىڭ ئاسىنىغا يۈگۈرىدىغان، كىشىلەرنىڭ دوپپىسىغا جىگدە سالدىغان پەسكەشلىكلەرمۇ كۈلكە ئاستىغا ئېلىنغان. خەلق مەسەللىرىدە ئېكىسپىلاتاتۇرلار ۋە تەييار-تاپلارنىڭ ئاچكۆزلىكى، نادانلىغى شۇنىڭدەك نەزىرى تار تەخسىكەش غۇجاملار، كىشىلەرنى قاقىتى-سوقىتى قىلىدىغان بۇزۇقلار قاتتىق مەسخىرە قىلىنغان ۋە قامچىلانغان، («تۈلكىنى كۆرەڭلەتكەن يولۋاس-نىڭ ھەيۋىسى»). قىسقىسى، بۇنىڭدا خەلقنىڭ مۇھەببىتى بىلەن نەپىرىتى ئېنىق بولۇپ، ھەرقانداق رەزىل نەرسىلەرگە رەھىم-شەپقەت قىلىنمىغان.

ئىككىنچىدىن، خەلق مەسەللىرىدە ئەسلىي تۇرمۇشتىن يەكۈنلەن-گەن مول بىلىملەر ۋە تەجرىبە ساۋاقلار بار. ئۇزۇن يىللىق تۇرمۇش تەجرىبىلىرى ئەمگەكچى خەلقنى، ئەسلىيەتتىن ھىس قىلغان تونۇشى ئاساسىدا، تۇرمۇشنىڭ ھەرقايسى ساھەلىرىگە ئالاقىدار بولغان ئىخچام، ئاددى ھەم تۇتاملىق ئەقلىي بىلىملەرگە ئىگە قىلغان. بۇ نەرسىلەر خەلق مەسەللىرىدە تولۇق ئىپادىسىنى تاپقان. خەلق شۇنىڭ

بىلەن بىرگە بۇ ئەقلىي بىلىملەرنى بەدىئى تەسىرات ئارقىلىق يەنە ئۆزىنىڭ تۇرمۇشىغا خىزمەت قىلدۇرۇپ، نۇرغۇن تەربىيىگە ئېرىش-كەن خەلق مەسئۇللىرى كىشىلەرگە ھەرقانداق بىلىم-ھۈنەرنى ئۈگە-نىش-ئىگەللەشنىڭ مەقسىدى، شۇنىڭدەك ئۈگىنىش پوزىتسىيىسى، ئۇسۇلى جەزمەن توغرا ۋە پۇختا بولۇشى، ئۈگىنىشنىڭ قانۇنىيىتىگە مۇۋاپىق كېلىشى كېرەك دەپ ئۈگىتىدۇ. مەيلى قانداقلا نەرسىنى ئۈگىنىش ياكى ئۇنى ئىشلىتىشتە ناۋادا نىشان توغرا بولمايدىكەن شارائىت قانچە ياخشىلانغانسېرى، نىشاندىن شۇنچە يىراقلىشىدۇ. («يول ئۇ ياقتا، مەنزىل بۇ ياقتا») ئۈگىنىشتە قېتىقىنىپ ئۈگىنىش، كەمتەر، ئېھتىياتچان بولۇش كېرەككى، ھەرگىزمۇ يۈزەكى چۈشەن-چىلەر بىلەن قانائەتلىنىپ قېلىشقا، ئوقۇپ قويۇپلا ئۆزلەشتۈرمەس-لىككە، بىلىمگەن نەرسىنى بىلىمەن دېيىشكە، قارىشىغا ئىشلىتىشكە بولمايدۇ. ئۈگىنىشتە ئەمىلىيەتنى ئاساس قىلىپ، كونكرىت مەسىلە-لەرنى ھەل قىلىش كېرەك. بۇ ھەم تۇرمۇشنىڭ، كۈرەشنىڭ تەلۋى ھەم ئەستايىدىل سەمىمى ئىلمى پوزىتسىيىنىڭ ئىنكاسىدۇر. «جۈپىڭنىڭ تولۇڭدىن ئۈگىنىشى» دە ھاكاۋۇرلۇق، شۆھرەتپەرەسلىك، ئەمىلىيەتتىن ئايرىلىشتەك پوزىتسىيە قاتتىق سۆكلىدۇ. ئۇنىڭدىن باشقا، كىشىلەر ئۈگىنىشتە كونا ئەندىزىلەرگە قارغۇلارچە چوقۇنۇشقا قارشى تۇرۇپ، ھەقىقەتنى ئەمىلىيەتتىن ئىزلەش باشقىلارنىڭ ئارتۇقچىلىغىنى ئۈگىنىشكە ماھىر بولۇشى تەشەببۇس قىلىنىدۇ. («خەن دەننىڭ مېڭىشىنى ئۈگىنىشى») تەمسىللەردە تىرىشىپ كامالەتكە يېتىش ئالاھىدە تەكىتلىنىدۇ. چۈنكى ھەرقانداق توشقان ماھارەت، بىلىم ۋە قابىلىيەت مۇقەررەر ھالدا ئۇزۇن مۇددەتلىك جاپاغا چىداپ قېتىقىنىپ مەشىق قىلىش ئارقىلىقلا قولغا كېلىدۇ. بىرەر نەرسە ئۈگەنمەيدىغان، قوسىغىدا ئىلپىنىڭ سۇنىغى يوق، شۇنداق تۇرۇقلۇق ھەممىلا يەردە پۇرسەتپەرەسلىك قىلىدىغان ئادەملەر گەرچە مەلۇم

مەزگىل كۆز بۇيالىسىمۇ، ئاخىرى يەنىلا ئەپتى - بەشىرىسى ئاشكا - رىلىندۇ. ئۈگىنىشتە ئازراق نەرسىنى بىلىۋېلىپلا، يۈزەكى تەھلىل يۈرگۈزۈش بىلەن قانائەتلىنىپ، ئۆزىچە بىلىملىككەن دەپ كىبىرلە - نىشكە، «نادانلىغىم ئۆزەمگە پايدىلىق» دەپ ئولتۇرۇشقا زادىلا بولمايدۇ. ئۈگىنىشتە مەلۇم نەزەر دائىرىسى بولۇش ۋە پىكىر قىلىشقا ماھىر بولۇش لازىم. («سۆڭ ئادىمىنىڭ تاشنى گۆھەر بىلىشى»)

نۇرغۇن مەسەللەر شۇنى ئۇقتۇرىدۇكى، ئەمگەكچى خەلقنىڭ قىم - مەتلىك ئەقلى بىلىملىرى ۋە تەجرىبىلىرى، ئۇلارنىڭ تۇرمۇش پائالىيەتلىرىدە ئۈنسىز يېتەكچىلىك قىلىش ۋە قېلىپلاشتۇرۇش رولىنى ئوينايدۇ. يەنى كىشىلەرگە ھەرقانداق ئىشنى بىر تەرەپ قىلغاندا ئالدى بىلەن شۇ ئىشنىڭ باش - ئايىغى، ئالدى - كەينى، ئېغىر - يىنىكلىكى ۋە جىددى - ئاستىلىغى دەرىجىسىنى ئېنىقلىۋېلىش لازىم - لىغىنى ئۇقتۇرىدۇ. مەسىلىلەرنى بىر تەرەپ قىلغاندا ئۇنىڭ تاشقى كۆرۈنۈشىدىن ئەمەس، بەلكى ئۇنىڭ تۈپ ماھىيىتىدىن قول سېلىپ، ئۇنىڭ تۈپكى ئالاھىدىلىكى ۋە قانۇنىيەتلىرىنى ئىگەللەش لازىم. («مايسىنى تارقىپ ئۆستۈرۈش»): ئىش قىلغاندا، سۈبېكتىپ شارائىت - نىلا كۆزدە تۇتماستىن، ئوبېكتىپ شارائىتىمۇ ھىساپقا ئېلىش لازىم. قۇرۇق خىيال بىلەنلا چەكلىنىپ قېلىشقا بولمايدۇ («لۇ ئادىمىنىڭ يو زىمىنىغا بېرىشى»): پەقەت ئاڭلىۋالغان يۈزەكى سۆزلەرگىلا ئاساس - لىنىپ، قارغۇلارچە ھۆكۈم چىقارماي بەلكى ئەستايىدىل كۈزىتىپ تەھلىل - تەتقىق قىلىش لازىم؛ كالا ئىشلەتمەي ئىش بىجىرىدىغان ئۇسۇل ۋە پوزىتسىيە تولا چاغلاردا ئىشنى بۇزىدۇ («ئىلانغا پۈت سىزىش»): ئۇنىڭدىن سىرت خەلق مەسەللىرىدىكى بىرەر ئىشنى قىلغاندا ئۆزىگە - ئۆزى پۈتلىكاشاڭ تېپىۋالماستىن، مەسلىلەرنى ئويلىغاندا يىراقنى نەزەردە تۇتۇش؛ پەقەت كۆز ئالدىدىكى مەنپەئەتنى ئويلاپ، ئوڭۇشسىز شارائىتنىڭ قورقۇنچىلۇق يامان ئاقى -

ۋەتلەرنى كەلتۈرۈپ چىقىرىدىغانلىغىنى ئۇستۇپ قالماسلىق لازىم دىگەنگە ئوخشاش مەزمۇنلار بار، بىزنىڭ چوڭقۇر پىكىر قىلىشىمىزغا ئەرزىيدۇ.

ئۈچىنچىدىن، خەلق مەسەللىرىدە ئەمگەكچى خەلقنىڭ كۆز قارىشى، شەيئىلەرگە نىسبەتەن ئاددىي، ماتېرىيالزىملىق ئىدىيە ۋە ئۇسۇللىرى نامايەن قىلىنغان. نۇرغۇن خەلق مەسەللىرىدە مۇنداق نەرسىلەر ئوتتۇرىغا قويۇلغان: ھەرقانداق شەيئىگە نىسبەتەن تونۇش ۋە ھۆكۈم قىلىشتا، ئوبېكتىپ رىياللىقنى چىقىش نۇقتا قىلىپ ئەملىيەتنى ئوبېكتىپ شەيئىلەرنى ئۆلچەيدىغان مىزان قىلىش لازىم. مەسىلىلەرگە قارىتا كونكرىت تەكشۈرۈپ-تەتقىق قىلماي، پەقەت سۇبېكتىپ قىياسلىرىمىز بويىچىلا پىكىر يۈرگۈزسەك ياكى مەسىلىلەر-نىڭ مەلۇم قىسمەنلىكىگە ئوخشىشىپ كېتىدىغان ئالامەتلىرىگە تايىنىپلا پۈتۈن شەيئى ھەققىدە قارىغۇلارچە خۇلاسە چىقارساق، بۇ ئىلمىيلىك بولمايدۇ («پالتا ئوغرىلىرى دەپ باشقىلاردىن گۇمانلىنىش»); شەيئىلەرنى تونىغاندا ئۇنىڭ كونكرىت شەرتلىرىنىڭ ئۆزگىرىشىگە قاراش لازىم، مەسىلىلەرنى يەككە-يىگانە، تۇرغۇن ۋە مېخانىك ھالدا تۇنماسلىق كېرەك («كىمىگە بەلگە ئويۇپ شەمشەر ئىزلەش»); («دادىسىنىڭ سەپەرگە ئۇستاتلىغى»); ئەگەر شەيئىنىڭ ماھىيىتىنى ئىگەللىمىسەك يۈزەكى ھادىسىلەر بىزنى بىخۇتلاشتۇرۇپ قويدۇ («مەرۋايىتىنى ئېلىپ ساندۇقنى قايتۇرۇپ بېرىپتۇ»); ئەمگەك-چى خەلقنىڭ ھەق-ناھەقنى ئايرىشى، مۇھەببەت-نەپىرىتى ئېنىق بولۇپ، ئۇلار يۇقۇرىدا ئېيتىلغاندەك قاراشتا، ھەركەتتە بولىدىغان ئاخىق ئادەملەرنى، كالۋا-ھاماقەتلەرنى قاتتىق مەسخىرە قىلىدۇ ۋە شۇ ئارقىلىق شۇنداق بىمەنلىكلەردىن ساقلىنىش ئۈنۈمىگە ئېرىشىدۇ. مەسىلەن: «خوتۇنغا شىم تىكتۈرۈش»، «دەرەخ تۈۋىدە توشقان كۈتۈش»، «لۇ بىگىمنىڭ قۇش بېقىشى»، «چىگولۇق

ئاسماندىن ئەنسىرەپتۇ» «چىڭ ئادىمىنىڭ ئاياق سېتىۋېلىشى» قاتار-
لىقلار.

ئېلىمىزنىڭ نۇرغۇن قەدىمىي مەسەللىرى بىزگە شۇنى ئۇقتۇرىدۇكى،
نۇرغۇن ئەسىرلەر مابەينىدە، ئەمگەكچى خەلق ئۆزلىرىنىڭ تۇرمۇشى
ۋە كۈرەش ئەملىيەتلىرىدە، تۇرمۇش پەلسەپىسىنى شەكىللەندۈ-
دۈرگەن. بۇ ھەقتە بېلىنىشكى مۇنداق دېگەن ئىدى: «ھەر بىر
مىللەتنىڭ مىللى ئالاھىدىلىكىدىكى سىر، ئۇلارنىڭ كېيىنىش
ۋە تاماقلنىش ئىشلىرىدا ئەمەس، بەلكى ئۇلارنىڭ شەيئىلەرنى
تونۇشتىكى پوزىتسىيىسىدۇر. ھەرقانداق مىللەتنىڭ ئىككى
تۈرلۈك پەلسەپەسى بار: بىر خىلى، ئىلمى خاراكىتىدىكىسى بولۇپ
يەنى ھەشەمەتلىك ۋە دەبدەبىلىك يېزىلغان كىتاۋىي پەلسەپە؛ يەنە
بىرسى، ئادەتتىكى كۈندىلىك ھاياتىمىزدا دائىم ئۇچرايدىغان پەلسە-
پەدۇر. بۇ ئىككى تۈرلۈك پەلسەپە ئۆزئارا باغلىنىشلىق بولىدۇ.
كىمكى جەمئىيەتنى تەسۋىرلىمەكچى بولىدىكەن، ئۇ مۇقەررەر ھالدا،
بۇ ئىككى تۈرلۈك پەلسەپىدىن پىششىق خەۋەردار بولۇشى كېرەك.
بولۇپمۇ تۇرمۇش پەلسەپىسىنى پىششىق تەتقىق قىلىشى لازىم»^①
ئېلىمىزنىڭ ئەمگەكچى خەلقى ئىجات قىلغان ساددا ماتىرىيالىستىك
ئىدىيەلەرنى ئىپادىلەيدىغان بۇ مەسەللەر ھەقىقەتەنمۇ جۇڭخۇا
مىللىتىنىڭ ئىنتايىن قىممەتلىك بايلىغى ھەمدە خەلقنىڭ روھى
مەدەنىيەت بايلىغىدۇر. بۇلار ئېلىمىز خەلقىنىڭ «تۇرمۇشى، ئەقلى-
پاراسىتى ۋە ئىرادىسىنىڭ ھەقىقىي، تولۇق گەۋدىلىنىشىدۇر»^②
3. خەلق مەسەللىرىنىڭ بەدىئىلىگى:

①② سىرگېيوسسكىنىڭ «پۇشكىننىڭ چۆچەكلىرى» دىن ئېلىندى. «پۇش-
كىننىڭ چۆچەكلىرى» گە قاراڭ، «يېڭى ئەدەبىيات - سەنئەت نەشرىياتى»
خەنزۇچە 1954 - يىل نەشرى. 4 - 5 - بەت.

خەلق مەسەللىرىدە ئۆزىگە خاس شەكىل بىلەن ئادەم ۋە شەيئىلەر تەسۋىرىنى بېرىش ئارقىلىق تېما يورۇتۇپ بېرىلىدۇ. مەسەللەر يېڭى قىزىقارلىق، ياپتا بەدىئىي ئۇسلۇبقا ئىگە. چوڭقۇر ھىكمەتلەر ئۇلار-دىكى ئاجايىپ گۈزەل ۋەقەلىكلەر بايانغا سىڭدۈرۈلگەن.

بىرىنچىدىن، مەسەللەردە رىيال تۇرمۇشنىڭ مەلۇم كارتىنىلىرى ئارقىلىق شەخسلەرنىڭ ئوبرازى يارىتىلىدۇ. بۇ تۇرمۇش كارتىنىلىرى شەيئىلەرنىڭ تۈپ ئالاھىدىلىكلىرىنى ئەڭ ياخشى ئەكس ئەتتۈرە-لەيدۇ. مەسەللەردە بايان قىلىنغان ئادەملەر ۋە ئىشلار تۇرمۇش بىلەن زىچ مۇناسىۋەتلىك بولغاچقا تىپىك مەزمۇنغا ئىگە بولغان. شۇڭا مەسەللەردىكى ئوبرازلار ئانچە تەپسىلىي ئىنچىكە يېزىلمىسىمۇ، بۇنىڭ بىلەن ئۇنىڭدىكى تەسۋىرچانلىق ئاجىزلاشماي ئەكسچەكىشىنى ئويلىنىدۇرىدىغان مەزمۇن گەۋدىلىك چىقىپ تۇرىدۇ. ئېلىمىزنىڭ بەزى خەلق مەسەللىرىدە ئادەملەرگە تەقلىت قىلىنغان ھايۋاناتلارنىڭ ئوبرازلىرى ئارقىلىق جەمئىيەتتىكى كىشىلىك مۇناسىۋەت ۋە ئىدىيىلەر ئىپادىلەنگەن؛ بىراق كۆپىنچىسىدە رىيال تۇرمۇشتىكى ئادەملەر يېزىل-غان. مەسەللەردىكى كۆپلىگەن ئوبرازلار جەمئىيەتتىكى ھەر تۈرلۈك ئادەملەرنىڭ خاراكتىرىگە، ئالاھىدىلىكلىرىگە ۋەكىلىك قىلىدۇ. قايسى بىر خىل شەخسنىڭ ئالاھىدىلىكى بولسۇن، ئۇلارنىڭ ھەممە-سىدە ئاجايىپ بىر خىل جەلپ قىلىش كۈچى مەۋجۇت. ئوبرازلارنىڭ يارىتىلىشى بەزى مەسەللەردە فانتازىيىلىك شەكىلگە، بەزىلىرىدە قىزىق يۇمۇر شەكىلگە يېقىنلىشىدۇ؛ بەزىلىرىدە شۇ مەسەل بىۋاسىتە يۇمۇر شەكىلىنى ئالغان بولىدۇ. كېيىنكىسى بولسا مەسەللەرنىڭ جەۋھىرىدۇر.

ئىككىنچىدىن، خەلق مەسەللىرى ئۆزگىچە ئۇسلۇبتا ئوبرازلار خاراكتىرىنى يارىتىدۇ. ئۇلاردا ئادەتتە مۇكەممەل ھىكايە سىيۋىزىت-لىرى ۋە نۇرغۇنلىغان شەخسلەرنىڭ پائالىيەتلىرى يوق بولۇپ، ئۇس-

لۇبى بەكمۇ ئىخچام، ئوبرازلار خاراكتىرى ئىنتايىن ئاددى بولىدۇ. ئادەتتە، مەسەللەردە بىرقەدەر ئاددى، تىپىك، جانلىق تىل بىلەن گەۋدىلىك خاراكتىرگە ئىگە بولغان پائالىيەتلەر ئىپادىلىنىش ئارقىلىق ئوبرازلار يارىتىلىدۇ. مەسەللەردە ئىنچىكە تەسۋىرلەش ئۇسۇللىرى بىر قەدەر ئاز ئۇچرايدۇ. مەسەللەردىكى سۆزلەر ۋە پائالىيەتلەر شەخسلەرنىڭ خاراكتىرىنى، ئالاھىدىلىكلىرىنى ئەڭ روشەن گەۋدەلەندۈرۈپ بېرەلەيدۇ. مەسىلەن: «پاڭا بىلەن تاشپاڭا»، «بېلىق ئالغۇچ بىلەن قۇلۇلنىڭ ئېلىشى»، «مۈشۈكىياپلاقنىڭ ئۆي كۈچۈشى» قاتارلىقلار. مەسەللەردە، ئادەتتە بىر جۈملە سۆز شەخسلەرنىڭ ئىچكى دۇنياسىنى ۋە روھى قىياپىتىنى دەل جايدا گەۋدەلەندۈرۈپ بېرەلەيدۇ. مەسىلەن: «چىڭ بەگلىگىنىڭ ئادىمى چوشقا ساتماقچى بوپتۇ، ئۆتكەن - كەچكەنلەر باھاسىنى سورىسا، ئۇ: «مەنزىل يىراق، كۈنمۇ پاتاي دەپ قالدى، ساڭا سۆزلىگىدەك چولا نەدە دەپ جاۋاپ بېرىپتۇ»، دىگەن بۇ سۆزنى ئالسا، بۇنىڭدا ئىشنىڭ قايسى مۇھىم ياكى ئەمەسلىگىنى ئىلغا قىلالمايدىغان ئاخىرقىلىق ئېچىپ بېرىلگەن. ئۈچىنچىدىن، مەسەللەردە ئادەم ۋە ۋەقەلەر تەسۋىرى يېزىلغاندا شەخسلەرنىڭ ھەرىكەتلىرى، روھى ھالەتلىرى ۋە پىسخىك پائالىيەتلىرى ئىنتايىن ئىخچام تەسۋىرلىنىدۇ. بۇ ھىكايە قىلىپ ئېيتىشقا ئىنتايىن مۇۋاپىق كېلىدىغان بىر خۇسۇسىيەتتۇر. خەلق ئىجادىيەتچىلىرى ئۆزلىرىنىڭ بەدىئى ماھارىتى، قابىلىيىتى ئارقىلىق ۋەقەلىكلەرگە، ئوبرازلارغا رەڭ بېرىپ، ئۇلارنى گۈزەللەشتۈرىدۇ ۋە شۇ ئارقىلىق تېخىمۇ تەسىرلىك، ئاجايىپ قىلىپ گەۋدەلەندۈرىدۇ. مەسىلەن: «يىلانغا پۈت سىزىش»، «مايسىنى تارتىپ ئۆستۈرۈش» قاتارلىقلار.

ئۇنىڭدىن باشقا، بەزى مەسەللەردە، تولتۇرۇق ۋە قەلىمنى قىسقىچە بايان قىلىش، يان كۆرۈنۈشنى يېزىش ۋە ئارقا كۆرۈنۈشنى ئىخچام

بېرىش ئارقىلىق ئوبرازلار گەۋدىلەندۈرۈلگەن. مەسىلەن: «لۇ بىگمە-
نىڭ قۇش بېقىشى»، «شوتەنىڭ غەزەل ئۆگىنىشى»، «دەرەخ
تۈۋىدە توشقان ساقلاش» قاتارلىقلار. بۇلاردا تىپىك ۋەقەلىكلەر
تاللانغانلىقى ئۈچۈن مەيلى بايان قىلىش شەكىلىدىكىسى بولسۇن،
مەيلى دىئالوگلار ئارقىلىق شەكىللەنگىنى بولسۇن، ھەممىسىلا ئاجايىپ
ئىخچام، قاملاشقان تۇيۇلىدۇ.

ئومۇمەن، خەلق مەسەللىرى ساغلام ۋە مۇكەممەل مەزمۇنلۇق
بولۇپلا قالماستىن، بەلكى خەلق ساتىرىچلىغىنىڭ راۋان، ئۆتكۈر،
ئىخچام ۋە كىنايىلىك بەدىئىي ئالاھىدىلىكلىرىگىمۇ ئىگە. شۇڭا مەسەل-
لەرنىڭ ئارىسىدا ئۇزۇندىن بۇيان ساقلنىپ كېلىپ، ئۆزىنىڭ ئىز-
تايىن مۇھىم تەربىيىۋى رولىنى جارى قىلدۇرماقتا.
4. خەلق مەسەللىرىنى ئىشلىتىش توغرىسىدا:

خەلق مەسەللىرى ئەمگەكچى خەلقنىڭ ئۇزۇن مۇددەتلىك ئەم-
گەك، كۈرەش، ۋە ئىجتىمائىي مۇناسىۋەتلىرىنىڭ مەھسۇلى. ئۇنىڭدا
كىشىلەرنىڭ ئىدىيىلىرى، تەجرىبىلىرى ۋە بىلىملىرى توپلانغان
بولۇپ، مۇقىم ئوبېكتىپ شەيئىلەرنىڭ قانۇنىيەتلىرى ئىپادىلەنگەن.
بۇنىڭ كىشىلەرگە بىۋاسىتە ۋە ۋاسىتىلىك تەربىيىۋى ئەھمىيىتى بولۇپلا
قالماستىن، بەلكى شۇ ئارقىلىق ئۇنىڭغا يېقىن شەيئىلەرنىڭ قانۇنىيەت-
لىرىنىمۇ چۈشەندۈرگىلى بولىدۇ. شۇڭلاشقا، خەلق مەسەللىرىنى
ئىشلىتىش مەسلىسى باشتىن-ئاخىر كىشىلەرنىڭ دىققەت-ئېتىۋارد-
دىكى مەسىلە بولۇپ قالدى.

ئېلىمىزنىڭ قەدىمقى سىياسەتچى، پەيلاسوپى، مۇشاۋۇر ۋە ئەدىپ-
لىرى ئەسەرلىرىدە ئۆزلىرى يازغان بەزى مەسەللەرنى قوللىنىشتىن
سەرت (مەسىلەن: «جۇاڭزى») خەلق مەسەللىرىنى ئىنتايىن كۆپ
ئىشلەتكەن. ھەمدە ئىشلىتىلگەن ھەر بىر مەسەلنىڭ ئالاھىدە
مەقسىدى ۋە ئورنى بار. بەزىلىرىدە، مەسەلنى چۈشىنىش چوڭقۇر

ۋە توغرا، ئىشلىتىش مەقسىدى بىلەن مەسەل ئوتتۇرىغا قويغان داۋلى ئۆزئارا يېقىنلىشىپ، خەلقنىڭ مەنپەئەتى ۋە مەقسىدى ئىپادىلەنگەن. بۇنىڭ بىلەن ئەسلى ئەسەر تېخىمۇ يارقىنلىشىپ، ئۇنىڭ مەزمۇنى تېخىمۇ بېيىغان. مۇشۇنداق بولمىسا، مەسەللەر ياخشى رول ئويناشنىڭ ئەكسىچە، ئۇنىڭدا دىمەكچى بولغان مەنە تۇتۇقلىشىپ ھەتتا ئۇنىڭ ئەسلى مەنىسى بۇرمىلىنىپ كېتىشى مۇمكىن ئىدى. مەسەلەن، بەزى مەسەللەردە، شاھلارغا نەسبەت قىلىنىپ: ئەگەر ئۇشاق دۆلەتلەر ئۆزئارا ئۇرۇشسا پەقەت چوڭ دۆلەتلەرگە پايدىلىق بولىدۇ، ئەكسىچە بولغاندا ئۆزى يوقىلىدۇ، دىيىلگەن («پېلىق ئالغۇچ بىلەن قۇلۇلنىڭ ئېلىشىشى»); يەنە بەزىلىرىدە، ھۆكۈمرانلار توخۇ ئوغرىسىغا ئوخشىتىلىپ، ئۇلارنىڭ ئوغرىنى توغرى دەپ قاراپ، يامان كىشىلەرگە خەيز-ساخاۋەت قىلىدىغانلىغى مەسخىرە قىلىنغان («توخۇ قوغلاش»); گايىلىرىدا ھوقۇق يۈرگۈزمەكچى بولىدىكەن-سەن ئەينى ۋاقىتتىكى ئەھۋالغا ئۇيغۇن كېلىشىڭ، كونا قائىدە-يوسۇنلارغا ئېسىلىۋالماستىڭ كېرەك، دىگەن كۆزقاراش ئوتتۇرىغا قويۇلغان («دەرەخ تۈۋىدە توشقان ساقلاش»، «جىڭ ئادىمىنىڭ ئاياق سېتىۋېلىشى»); يەنە گايىلىرىدا، ھەدىسىلا قۇرۇق شۆھرەتكە ئىنتىلگۈچىلەر مەسخىرە قىلىنغان («ھەمدەمدە بار، ھەمدەمدە يوق») يۇقۇرىدىكىلەر بولسا جايىدا، توغرا ئىشلىتىلگەن مەسەللەرنىڭ مىساللىرى.

بۇندىن باشقا بەزى مەسەللەردە، خەلقنى باستۇرۇۋاتقان پومىشىكلار سىنىپىنىڭ سىياسى كۆزقاراشلىرى تەشۋىق قىلىنغان ۋە تەشەببۇس قىلىنغان («خەن فېيزى. بۇ زاماندا ئىقتىدارسىز ئاز ئەمەس»); يەنە بەزىلىرىدە زاۋاللىققا يۈز تۇتقان سىنىپلارنىڭ ئىنكارچىلىق ئىدىيىلىرى تەرغىپ قىلىنغان («جۈاڭ زى. لى شى شۇ») شۇنداق قىلىپ ئۇلار ھەرخىل ھىلە-نەيرەڭلەر ئارقىلىق،

خەلق مەسەللىرىگە داغ چۈشۈرگەن.

شۇڭا، پەقەت خەلق مەنپەئەتى ئۈچۈن شەيئىلەرنىڭ داۋىلىسىنى چۈشەندۈرگەندىلا ئاندىن ئەسلىدىكى مەسەلنىڭ رولىنى جارى قىلدۇرغىلى، ئەھمىيىتىنى كۆرسەتكىلى بولىدۇ دەيمىز. مەسىلەن، يولداش ماۋزېدۇڭنىڭ «يېڭۇڭنىڭ ئەجدىھارنى ياخشى كۆرۈشى» نى ئىشلەتكەنلىكى بۇنىڭ مىسالىدۇر. خەلق ئىجادىيىتىنىڭ ئىشلىتىلىشى ئەشۇنداق بولغاندىلا، ئاندىن جۇشقۇن ھاياتى كۈچكە ئىگە بولىدۇ. مەسىلەن: «تۈلكىنى تىپىرلاتقان يولۋاسنىڭ ھەيۋىسى»، «كېمىگە بەلگە ئۇرۇپ شەمشەر ئىزدىمەك» قاتارلىق مەسەللەرنىڭ ئىشلىتىشى ناھايىتى ئۇزۇن تارىخقا ئىگە.

دۆلىتىمىزنىڭ دەسلەپكى چىن دەۋرىدە سىياسەت، ئىلىم ھاۋاسى ناھايىتى ئەدەپ كەتكەنلىكتىن، سىياسىيۇنلار، پەلسەپىچىلەر ۋە ئەدىبلەردىمۇ خەلق مەسەللىرىنى ئىشلىتىش ئادىتى تولمۇ ئەۋج ئېلىپ كەتكەن. شۇڭلاشقا، نۇرغۇن خەلق مەسەللىرى ساقلىنىپ قالغان. كېيىن ئۇزۇن ۋاقىتقىچە ئىشلىتىۋەرگەنلىكتىن، كۆپلىگەن خەلق مەسەللىرى بارا-بارا ھەممە كىشىلەر بىلىدىغان ۋە ئەمەل قىلىدىغان ھىكمەتلىك سۆزلەرگە، تۇراقلىق ئىبارىلەرگە ئايلانغان. بەزىلىرى ھەتتا ياغاچ قوچاق، خەلق ئۇسۇللىرىغا ئوخشاش خەلق سەنئىتى شەكىللىرىگە ئۆزگىرىپ تېخىمۇ كەڭ-كۆلەمدە تارقالغان.

تۆتىنچى بۆلۈم خەلق لەتىپىلىرى

۱. خەلق لەتىپىلىرىنىڭ مەنىسى ۋە مەزمۇنى:
خەلق لەتىپىلىرى «چاخچاقلار» ياكى «ھەزىللەر» دەپ ئاتىلىدىغان

قىسقا ھىكايىلەر (چۆچەكلەر) دۇر. ئۇنىڭدا ھەزىل تۈسىنى ئالغان ۋەقەلەر بايان قىلىنىدۇ. ئۇنىڭ نۇرغۇنلىرى ئۆز ئىچىگە ئۆتكۈر سىياسى مەزمۇنىنى ئالغان بولىدۇ. ئۇ كېيىنرەك مەيدانغا كەلگەن، فانتازىيىلىك ئېلىمپىنتى ئازراق بولغان، خەلق ئاغزىدا پەۋقۇلئاددە ئىجات قىلىنغان ئەسەردۇر.

لەتپىنىڭ مەزمۇنى ناھايىتى مول. ئۇنىڭ ئىچىدە سىنىپىي دۈشمەن-لەرنى مەسخىرە قىلىدىغان ئەسەرلەر كۆرۈنەرلىك ئورۇننى ئىگەل-لەيدۇ؛ ئۇنىڭدا ھۆكۈمران سىنىپلارنىڭ «شان-شۆھرىتى» ۋە «دەبىبىلىك ھەرگەتلىرى» بىمەنە ھىساپلىنىپ قاتتىق كۈلكە ئاستىغا ئېلىنىدۇ؛ بۇ لەتپىلەردە «پەس» ئەمگە كىچى خەلقنىڭ ئەقىل-پاراستىنى ئىشلىتىپ، ھۆكۈمران سىنىپلارنىڭ سالغان جاپاسىنى، خورلۇغىنى يېڭىپ، ئۆزىنىڭ بەخت-سائادىتىنى ساقلاپ قالغانلىغى كەڭ بايان قىلىنىدۇ. ۋە تۆرىلەرنىڭ، پومىششىكلارنىڭ، فېئودال ئەدىپلەرنىڭ ئاچكۆزلۈكى، نومۇسسىزلىغى، دۆتلىكى ۋە رەزىل ئەپتى-بەشىرىسى چوڭقۇر ئېچىپ تاشلىنىدۇ. بىز بۇ ئەسەرلەردىن ئەمەلدارلارنىڭ قاباھەتلىكىنى، سەركەردىلەرنىڭ ئىقتىدارسىزلى-غىنى، پومىششىكلارنىڭ پەخسىقلىغىنى فېئودال ئەدىپلەرنىڭ ساختە-پەزىلىكىنى كۆرۈپ ئالالايمىز. ئۇ خەلقنىڭ كۈلكە ساداسى، ئۇلارنىڭ سىنىپىي دۈشمەنلەرگە نىسبەتەن ئۆچمەنلىكىنى تولۇق ئىپادىلەپ بېرىدۇ ھەمدە ئۇلارنىڭ كولىكتىپ ئەقىل-پاراستى ۋە ئىسىل سەنئەت ئىقتىدارىنى نامايەن قىلىدۇ.

لەتپە كۆپىنچە كۈندىلىك تۇرمۇشنى تېما قىلىدۇ. ئۇنىڭ باشقا ھىكايىلەر بىلەن ئوخشىمايدىغان جايى شۇكى، لەتپىدە ئۆتكۈر، ئاچچىق مەسخىرە كۈچى بولىدۇ. ئۇ بىۋاسىتە ئىجتىمائىي رىياللىقتىن يىلتىز تارتقانلىقتىن، كۈچلۈك ھاياتىي كۈچكە ئىگە. لەتپىدىن ئىبارەت بۇ خەلق ئىجادىيىتى «قانچە ئەسەرلەردىن بۇيان قۇللۇق،

فېئوداللىق، ۋە كاپىتالىستىك جەمئىيەتلەردىكى ھۆكۈمران سىنىپلار تەرىپىدىن ھوقۇقسىز ئورۇنغا چۈشۈرۈپ قويۇلغان ئەمگەكچى ئاممە-نىڭ، كومىدىيىلىك سەنئەت ئۇسۇلى ئارقىلىق ئۆزلىرىنىڭ ئېكسپىلاتاتۇرلارغا نىسبەتەن ئۆچمەنلىكىنى، ئۇلارنىڭ نومۇسسىزلىغىغا قارىتا مەسخىرىسىنى، ئۇلارغا بولغان ھۆكۈم نامەسىنى چۈشەندۈرۈپ بەردى. ①

سىنىپىي دۈشمەنلەرنى ھەجۋى قىلىدىغان بەزى لەتىپىلەردە، ئۆزلەرنى «خەلقنىڭ پاسۋانى»، «دۆلەتنىڭ ئەربابى» دەپ ئاتىۋالغان ئەمەلدارلارنىڭ ئەسلىدە، ئاچكۆز، قورقۇنچاق، ھاماقەت ئەب-لەخلەر ئىكەنلىكى ئېچىپ بېرىلگەن (مەسىلەن: «پۈتكۈل ئالەم»، «پايدا تارقىتىش بازىرى»، «قانداق ساقلىغان»، «ئالتۇن چاشقان»، جەڭگە ياردەم بېرىش» قاتارلىقلار): بەزىلىرىدە يالغاندىن ئەدىپ بولىۋالغانلارنىڭ مۇتەئەسسەپ، دۆتلىكى پاش قىلىنىدۇ (مەسىلەن: «كالا ئۆتەنە ئېلىش»، «شەھەرنى بوش قالدۇرۇش پىلانى» قاتارلىقلار): بەزىلىرىدە خۇراپاتلىق بىلەن كىشىلەرنى ئال-دايدىغان رايىپلار قامچىلىنىدۇ («شاياتۇننىڭ مالا ئىكا جاڭنى ئېزىق-تۇرۇشى»، «پاشا قوغلاش تۇمارى»، «مەيلىگچە ياشاۋەرگىن» «دوۋەن گۇڭنىڭ ئىلاھىنى دەيدەيگە سېلىشى» قاتارلىقلار): بەزى-لىرىدە مۈلۈكدارلارنىڭ بېخىللىغى ۋە ئاچكۆزلىكى مەسخىرە قىلىنىدۇ. (مەسىلەن: «بېلىق ۋە قاتلىما»): بەزىلىرىدە ئەكسىيەتچى بىيۇروكرات، سىياسەتۋازلارنىڭ خەلققە زىيان سالغان ھەركەتلىرىگە زەربە بېرى-لىدۇ. بۇنىڭدىن باشقا، لىن بياۋ، «تۆت كىشىلىك گۇرۇھنىڭ» دۆلەتكە ۋە خەلققە بالايى-ئاپەت كەلتۈرگەن جىنايىتى قىلمىش-لىرىنى ئاشكارىلاپ، مەسخىرە قىلىدىغان سىياسى لەتىپىلەرمۇ بار.

① دونىڭ: «ماركىستىك ئىستىتىكا» 61 - بەت.

(مەسلەن: «ۋاك خۇگۇڭىنىڭ سەددىچىن سېپىلىنى سەيلە قىلىشى»
 «ئەپەندىنىڭ ئېيىق ئۈچۈن مەغپىرەت تىلىشى» «جياڭچىڭنىڭ كېسلىنى
 داۋالاش»، «قەيەرنى ئارقا كۆرۈنۈش قىلىمىز»، «لۇڭ بوۋاينىڭ
 تۆت كىشىلىك گۇرۇھى» نى كېلىشتۈرۈپ تىللىشى» قاتارلىقلار).
 ئېلىمىزدىكى ئاز سانلىق مىللەتلەر ئىچىدە تارقىلىپ يۈرگەن نۇرغۇن-
 لىغان لەتىپىلەرمۇ دۈشمەننىڭ دەككىسىنى بېرىشتىن ئىبارەت مەنىۋى
 رولىنى جارى قىلدۇرۇپ كەلمەكتە.
 لەتىپىلەر ئىچىدىمۇ خەلقنىڭ ئۆزىنىڭ كەمچىلىگىنى ھەجۋى قىلىدۇ-
 غان ئەسەرلەر بار. ئۇلاردا خەلق ئارىسىدىكى نادانلىق، ھورۇنلۇق،
 ئۆزىنى ئاقىل ھىساپلاش ۋە قارىسىغا ئىشىنىپ كېتىشكە ئوخشاش
 ئەيىپ- نۇقسانلار سەمىمى ھەجۋى قىلىنىپ، ياخشى مەسلىھەت بېرىلىدۇ
 (مەسلەن: «ئوتتۇرۇچىنى تىقىپ قويۇش»، «ئاسمان گۆمۈرۈلۈپ
 چۈشكەندە»، «مۈشۈك بېلىق يىمەيدۇ» قاتارلىقلار): بۇ لەتىپىلەرنىڭ
 ھەجۋى قىلىشتىكى مەقسىدى، خەلقنى بىر كالتەك بىلەنلا ئۇجۇقتۇرۇ-
 ۋېتىش بولماستىن، بەلكى ئۇلارنى تەربىيەلەپ، ئۇلارنىڭ كەمچىل-
 ىگىنى ئۆزگەرتىشتىن ئىبارەت. بۈگۈنكى دەۋر ئۆتمەۋىشتىكىگە
 ئوخشىمىسىمۇ، لېكىن بۇنداق ھەجۋى لەتىپىلەرنىڭ بولۇشى يەنىلا
 زۆرۈر. خەلق بۇنى تەنقىت ۋە ئۆز- ئۆزىنى تەنقىت قىلىشتىكى
 بىر خىل «كۈچلۈك سىگنال» قىلىدۇ. ئۇ تۇرمۇشتىكى نۇقسانلار ۋە
 ئۆزىنىڭ كەمچىلىكلىرىگە چىقىرىلغان سىلىق كىنايە ۋە مەنىلىك
 چاخچاق. بىراق، بۇ لەتىپىلەرنى مۇۋاپىق ئىشلىتىش كېرەك. بولمىسا
 ئەكسىچە رول ئويناپ قالىدۇ. ھەتتا خاراكتىرى ئوخشاش بولمىغان
 زىددىيەتلەرنى ئارىلاشتۇرۇۋېتىش كېلىپ چىقىدۇ.
 تارقىلىپ يۈرگەن لەتىپىلەر ئىچىدە نۇرغۇنلىغان نادىر ئەسەرلەر
 مەۋجۇت بولۇپ تۇرۇش بىلەن بىر ۋاقىتتا فېئوداللار ۋە مىشچانلارنىڭ،
 دىخانلارنىڭ جىسمانىي جەھەتتىكى ئەيىپلىرىنى زاڭلىق قىلىدىغان

قەبىھ، چاكنىنا، پەسكەش ۋە رەزىل لەتپىلىرىمۇ ساقلانماقتا. (مەسە-
لەن: «ئابدۇمىلىك سۈيىنى ئىچىش»، «تۈزلانغان ئۆدەك تۇخۇمى»
قاتارلىقلار). بۇلار تەنقىت قىلىنىشقا تېگىشلىك، ئەلۋەتتە.
2. خەلق لەتپىلىرىنىڭ بەدىئىلىگى.

لەتپە خەلق ئېغىز ئەدەبىياتىدىكى مەخسۇس ھەجۋى شەكىلدۇر.
ئۇ تۇرمۇشنىڭ ئۇششاق مېتاللىرىنى ماتىرىيال قىلغانلىقى ئۈچۈن،
ھەجىمى كىچىك، پېرسوناژلىرى ئاز، ۋەقەلىگى چاققان بولۇشتەك
خۇسۇسىيەتلەرگە ئىگە. ئۇ ناھايىتى كۈچلۈك بەدىئى قۇۋۋەتكە ئىگە.
ئۇنىڭدا، كۆپىنچە، رىيال شەيئىلەر تەرەققىياتىدىكى ھالقىلىق جايلاردا
پېرسوناژلار دىيالوگىدىن ئۈستىلىق بىلەن پايدىلىنىش ئارقىلىق
زىددىيەتلەر ئېچىپ تاشلىنىدۇ. بۇنىڭدا خۇددى ھەجۋى رەسىم
سىزىشتىكى ئۇستاتلىققا ئوخشاش ماھىرلىق بىلەن ساختىلىق، دۆڭلىك
مۇتەئەسسىپلىك، ئاچكۆزلۈككە ئوخشاش پەسكەش قىلىقلەر پاش
قىلىنىدۇ. ئۇنىڭ كىشىلەرنى ئىنتايىن قىزىقتۇرىدىغان يېرى شۇكى،
لەتپىچى كىشىلەر خىيالغا كەلتۈرمىگەن قىزىق گەپلەرنى ئۇشتۇمتۇت
قىلىپ ھىكايىسىنى ئاخىرلاشتۇرىدۇ. دە، كۆپچىلىكىنى
كۈلدۈرۈپ تاشلايدۇ. بۇ يەردە لەتپىلەرنىڭ ئەڭ ياخشىلىرى ۋە
ئۇلارنىڭ كىشىلەرنى ھايانلاندىرىدىغان بەدىئى كۈچى نەزەردە
تۇتۇلىدۇ (مەسىلەن: «يولۋاس ئېتىش»، «داۋجياۋ مۇخلىسلىرىنىڭ
ئەپسۇن ئوقۇشى»، «ئوقيانىڭ دەستىسىنى ھەرىدەش»، «سۈكۈتتە
ئولتۇرۇش»، «مەيلىگچە ياشاۋەرگىن» قاتارلىقلار). بۇ لەتپىلەردە
ئىشنىڭ ئۆتمۈشى ياكى ئۇنىڭ ئاقىۋىتى سۆزلەنمەيدۇ. بەلكى ئەمىلى
تۇرمۇشتىكى ئەڭ مۇھىم تۈگۈنلەر تۇتۇۋېلىنىپ، ئۇ (تۇرمۇش قانۇ-
نىيىتىگە خىلاپ زىددىيەتلەر كۆزدە تۇتۇلىدۇ) ساتىرىچلىقتىكى
تازا ئەپچىل دىيالوگلار ئارقىلىق يورۇتۇپ بېرىلىدۇ. بۇ ئارقىلىق
تۇرمۇش ۋە تۇرمۇش قاراشنى چۈشەندۈرۈپ، كىشىلەرنى تەربىيىگە

ئىگە قىلدۇ. بەزى لەتپىلەرنى ئاڭلىغاندىن كېيىن دەرهايالا ئۇنىڭ تېگىگە يەتكىلى بولمايدۇ. لېكىن كىشىلەر سەل توختۇپلاپ كالا ئىشلەتكەندە ئۇنىڭ مەنىسىگە يېتىدۇ. دە، كۈلۈپ تاشلايدۇ. دەل مۇشۇ پەيتتە، خەلقنىڭ ھەجۋى سەنئەتتىكى تالانتىنىڭ يارقىن نۇرى پارلايدۇ. ئۇنىڭ ئۇسلۇبىدا چوڭقۇر مەزمۇن چىقىپ تۇرىدۇ. ئۇنىڭدىكى يۈكسەك ئىخچاملىق ۋە يىغىنچاقلىق ئۇنى ھەجىمى كىچىك بولسىمۇ، چوڭقۇر ئىدىيەۋى مەزمۇننى ئىپادىلىيەلەيدىغان ئىمكانىيەتكە ئىگە قىلغان. بولۇپمۇ سىنىپىي دۈشمەنلەرنى مەسخىر قىلىدىغان لەتپىلەر خەلقنىڭ سىنىپىي كۈرەشتىكى مەنىۋى قورال- يارق ئامبىرىدا ساقلانغان قىلىچ- خەنجەرلىرى ھىساپلىنىدۇ.

3. خەلق قىزىقچىلىقلىرى (چاخچاقلىرى)

خەلق قىزىقچىلىقلىرى لەتپىلەرگە يېقىن بولۇپ، ئۇ تارىخىي شەخسلەرنىڭ تۇيۇقسىز قىلىپ قويغان، قىسقا ھەم كۈلكىلىك ھەر- كەتلىرى ۋە گەپ- سۆزلىرى توغرىسىدىكى ھىكايىدۇر. ئۇنىڭ تارىخىي شەخسلەر توغرىسىدىكى رىۋايەتلەرگە ئوخشىمايدىغان جايى شۇكى، ئۇ ئىنتايىن يۇمۇرلۇق، يەڭگىل ھەجۋى ئۇسلۇبغا ئىگە. شۇنىڭ ئۈچۈنمۇ ئۇ خەلق لەتپىلىرى قاتارىغا كىرىدۇ.

خەلق قىزىقچىلىقلىرى دۆلىتىمىزدە ئىنتايىن كۆپ. دۆلىتىمىزدە فېئودال جەمئىيەتتە ياشىغان بىر قىسىم تارىخىي شەخسلەر سىياسى جەھەتتىن ئوڭۇشسىزلىققا ئۇچراپ، ئىقتىسادىي جەھەتتىن قىيىن ئەھۋالغا چۈشۈپ قالغانلىغى، بولۇپمۇ ئەمگەكچى ئامما بىلەن يېقىنلىشىش پۇرسىتىگە ئىگە بولغانلىغى ئۈچۈن، ئۆزلىرىنىڭ دېموكىد- راتىك ئىدىيىلىرى ۋە ھىسسىياتلىرىنى مەلۇم دەرىجىدە جارى قىلدۇر- غان. ئۇلارنىڭ ئەمگەكچى خەلققە نىسبەتەن ھىسداشلىق قىلىدىغان ئىدىيىسى ۋە سۆز- ھەركەتلىرى خەلق قىزىقچىلىقلىرىغا ئالاقىدار ئاساسلارنى ياراتقان. بۇنداق رىۋايەتلەر ئەمگەكچى خەلققە يېقىن

بولغانلىغى ئۈچۈن. كەڭ كۆلەمدە تارقىلالىغان. ھەم مۇشۇ خىلدىكى خەلق قىزىقچىلىقلىرى بولۇپ تۈزۈلۈۋەرگەن.

خەلق چاخچاقلىرىدا ئاساسەن تارىخىي شەخسلەرنىڭ، خەلقنىڭ دەرت - قايغۇسىغا ھىسداشلىق قىلىپ خەلق ئۈچۈن سۆز قىلغان، ساۋاپلىق ئىشلارنى ئورۇنلىغان تەسىرلىك كۆرۈنۈشلەر ئەكس ئەتتۈرۈلگەن (مەسىلەن: سۇشى توغرىسىدىكى «دۇڭپونىڭ گۈشى»، تاڭ بۇخۇ ھەققىدىكى «ئاي دەپ قىلىش»، جىڭ بەنچياۋ توغرىسىدىكى «پاينەكباش لاۋسەينىڭ شەرىئەتكە بېرىشى»، شۈي ۋىنچاڭ ھەققىدىكى «قاش تېشى دەپ قىلىش» قاتارلىقلاردا)؛ ئەمەلدارلار پومىشىكلار، ئىسىلزاڭلار، بايلارغىمۇ ئەپچىل دەككە بېرىلگەن (مەسىلەن: شۈي ۋىنچاڭ توغرىسىدىكى «لاۋسەينى ئەدەپلەش»، «شخۇ كۆلىدە بېلىقچىلارنى قۇتۇلدۇرۇش»، «يىلان بىلەن ئېلىشىش»، «كالا ۋە مايسا»، «100 تەڭگە ۋە بىر شاپتۇل» قاتارلىقلاردا)؛ فېئوداللىق ئەدەپ - قائىدىلەر ۋە كېچۈي تۈزۈمىنىڭ چىرىكىلىكى زاڭلىق قىلىنغان (مەسىلەن: شۈي ۋىنچاڭ توغرىسىدىكى «يامان كېلىننى ئۈستىلىق بىلەن ياش ئەگدۈرۈش»، «يۇخېڭنىڭ خانىقاسى»، «گىشىڭ تەكلىۋى» قاتارلىقلاردا)؛ قانۇن ماددىلىرىنى بۇرمىلاپ ئەسكىلىك قىلىدىغان كۇڭزى - مېڭزى شاگىرتلىرى - مۇرىتلىرى، ئىشانلىق - خۇراپاتلىق قاتارلىقلار مەسخىرە قىلىنغان (مەسىلەن: شۈي ۋىنچاڭ توغرىسىدىكى «مەرسىيە نامىنى ئوقۇش»، «بىيىت تۈزۈپ ھاقارەتكە ئۇچراش» لاردا)؛ بۇ قىزىقچىلىقلارغا كۈلكە بىلەن كىنايە سىڭگەن بولۇپ، ئۇنىڭدا سىنىپىي دۈشمەنلەر بىلەن جەمئىيەتتىكى خۇنۇك ئەھۋاللار رەھىمسىز قامچىلىنىدۇ؛ خەلقنىڭ يۈرەك ساداسى ئەكس ئەتتۈرۈلىدۇ.

خەلق قىزىقچىلىغىنىڭ بەدىئىي خۇسۇسىيىتى شۇكى، ئۇ رىيال تۇرمۇشتىكى نامۇۋاپىق ئەھۋاللارنى تۇتۇۋېلىپ، ئۆز پەيتىدە مۇبا.

لىغە قىلىش، يۇمۇرلۇق مەسخىرە قىلىش شەكلى بىلەن، شۇنداق ئەھۋاللارنى پاش قىلىدۇ ۋە خەلقنى يىراقلاشتۇرۇرىدۇ. شۇنىڭ بىلەن ناھايىتى كۈچلۈك بەدىئى ئۈنۈمگە ئىگە بولىدۇ. قىزىقچىلىقلار- دىكى قەھرىمانلارنىڭ سۆز- ھەرىكىتى كۈتۈلمىگەن يەردىن چىقىپ، ئۆز ۋاقتىدا دەككە بېرىش رولىنى ئوينايدۇ ۋە شەيئىلەرنىڭ ماھىيىتىنى چوڭقۇر ئېچىپ تاشلايدۇ. قىزىقچىلىقتىكى تارىخىي شەخس- لەرنىڭ سۆز- ھەرىكەتلىرى ئوخشاشمىغان يەرلەردە ئاشۇ خىل ئەھۋال ئاستىدا مەيداندا چىققاچقا، ئوڭايلا «ئوقياسمان» ئادەم- لەر دەپ ئاتىلىپ قالىدۇ. تارقىلىپ يۈرگەن مۇشۇ خىل شەخسلەر توغرىسىدىكى قىزىقچىلىقلار ھەمىشە دىگۈدەك مەلۇم بىر مۇقىم شەخسنىڭ زىممىسىگە مەركەزلىشىدۇ. مەسىلەن: شۇي ۋىنچاڭ تىپىدىكى 40 چە كىشى 12 ئۆلكىنىڭ ھەممىسىگە تارالغان. بۇنىڭدىن قىزىقچىلارنىڭ تەسىرىنىڭ قانچىلىك چوڭ ئىكەنلىكىنى بىلىۋالالايمىز. خەلق ئارىسىدىكى قىزىقچىلىقلارنىڭ مەزمۇنى ئاپتورلارنىڭ چەكلىك بولۇشى بىلەن تارىلىش داۋامىدا، ھۆكۈمرانلار ۋە بەزى فېئودال ئەدىپلىرىنىڭ، مىشچانلارنىڭ ئۆزگەرتىشىگە ئۇچرايدۇ، شۇنىڭ بىلەن ئۇنىڭدا بەزى چاكىنا، پەس، ھەتتا ئەكسىيەتچى ئامىللارمۇ بولىدۇ، مەسىلەن: شۇي ۋىنچاڭنىڭ قىزىقچىلىقلىرىنىڭ بەزىلىرىدە ئۈستۈنلۈك قازىنىش، ئۆز ئەقىل- پاراستىنى كۆرسىتىش يۈزىسىدىن ئەتەي يوق يەردىن پۇتاق چىقىرىپ، ھەق- ناھەقنى ئايرىمايدىغان، چاتاق چىقىرىپ، يامان ئىشلارنى قىلىپ قويدىغان ئەھۋاللار كۆرۈلىدۇ. ئالايلۇق؛ ئاياللارغا يامان چاخچاق قىلىپ قويدىغان، ئەمگەكچىلەرنى ئەخمەق قىلىدىغان، ئۆستازنىڭ بۆكىگە چامما سالدىغان، جىسمانى جەھەتتىن كەمتۈگى بارلارنى مەسخىرە قىلىدىغان... ئىشلار روشەنكى بۇ قىزىقچىلىقلاردىكى شاكال بولۇپ، ئىرغىتىپ تاشلاش لازىم.

ئەخمەت ئىمىن تەرجىمىسى

يەتتىنچى باپ خەلق قوشاقللىرى

خەلق قوشاقللىرى، ئەمگەكچى خەلقنىڭ كوللىكتىپ ئىجات قىلغان ئېغىز شېئىرىيىتى بولۇپ، خەلق ئەدىبىياتىنىڭ ناخشا قىلىپ ئېيتىش ۋە دېكلاماتسىيە قىلىپ ئوقۇشىغا بولىدىغان شېئىرى ئەسەرلەر. رىنىڭ تۈرىگە كىرىدۇ. ئۇ ئالاھىدە رېتىم، قاپىيە، بۆلەك ۋە ئاھاڭ قاتارلىق شەكىل ئالاھىدىلىكلىرىگە، ھەمدە قىسقا ياكى بىرقەدەر قىسقا سەھىپىگە ۋە لىرىكىلىق خۇسۇسىيەتكە ئىگە بولغانلىغى بىلەن ئىپسوس، خەلق داستانلىرى ۋە ئەلنەغمە قاتارلىق باشقا خەلق شېئىرى ئەسەرلىرى شەكىللىرىدىن پەرقلىنىدۇ.

خەلق قوشاقللىرى — خەلق ناخشىلىرى ۋە خەلق قوشاقللىرىدىن ئىبارەت ئىككى قىسىمنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ. «شېئىرنامە» ۋى بەگلىكى ئىستىلى. باغدىكى شاپتۇل» دا «كۆڭلۈمدىكى قايغۇلار، قوشاقتا بولار ئىزھار» دىگەن سۆز بار. «ماۋ نەزمىلىرى ھەققىدە» دە ئۇنى چۈشەندۈرۈپ «ئاھاڭ — قوشاق بىرلەشسە ئاندىن بولىدۇ ناخشا؛ تەڭكەش بولسا ئىككىسى خوش ياقىدۇ قۇلاققا» دىيىلگەن. بۇلار — دۆلىتىمىزدىكى ناخشا — قوشاق توغرىسىدىكى ئەڭ بالدۇرقى تەبىرلەر. بىراق «مۇزدىكىلارنىڭ بىرلىشىشى» دىكى «مۇزىكا» چالغۇ ئەسۋاپلىرىنىڭ تەڭكەش كەش قىلىپ چېلىنىشىنى كۆرسەتسىمۇ، يەنىلا مەلۇم ئاھاڭ ۋە كۈيىنى بىلدۈرىدۇ، كىشىلەرنىڭ بۇنىڭغا نىسبەتەن چۈشەنچىسى بىر خىل ئەمەس. «خەن نەزمىلىرىدىكى بۆلەكلەر» دە «مۇزىكا بۆلەكلىرىدە ناخشا بولىدۇ. قوشاقسىز مۇزىكا باپلىرى بولمايدۇ» دىيىلگەن.

بۇ خىل چۈشەندۈرۈش مۇۋاپىق چۈشەندۈرۈشتۈر. چۈنكى ئەكس ئەتتۈرۈلگەن تۈرمۈش مەزمۇنىدىن قارىغاندا، ناخشا بىلەن قوشاقنىڭ ھېچقانچە پەرقى يوق. ئوخشايدىغان يېرى شۇكى: خەلق ناخشىلىرى مۇزىكىنىڭ چەكلىمىسىگە ئۇچرىغاچقا، ئۇ بىرقەدەر مۇقىم مۇزىكىلىق قۇرۇلمىغا ئىگە بولىدۇ. شۇڭا ناخشا تېكىستلىرىدىمۇ ئۇنىڭ بىلەن ئۆزئارا ماسلىشىدىغان بۆلەك ۋە قۇرۇلما بولىدۇ؛ خەلق قوشاقلرىنىڭ كۆپىنچىسىدە مۇقىم ئاھاڭ بولمايدۇ. ئەركىن ئېيتىلىۋېرىدۇ، ئۇ دېكلاماتسىيە قىلىشقا ئەپلىك بولغاچقا، قوشاق تېكىستلىرىنىڭ كۆپىنچىسى قىسقا بولىدۇ، باپ ۋە تۈزۈلۈش جەھەتتىمۇ خەلق قوشاقلرىغا ئوخشاش ئۈنچىۋالا قاتتىق تەلەپ قويۇلمايدۇ. قەدىم-قىلار «ناخشا» «ۋە قوشاق» تىن ئىبارەت بۇ ئاتالغۇلارنىمۇ بەزىدە قاتتىق پەرقلەندۈرمىگەن، چۈنكى «ناخشا» ھامان ئومۇمى ئاتىلىش بىلەن مۇناسىۋەتلىك بولۇپ، يەككە ئېيتقان چاغدىكى قوشۇمچە ناخشىلارمۇ ناخشا دېيىلىدۇ. شۇڭا قوشاقنى ناخشا بىلەن بىرلەشتۈر-گىلى بولىدۇ. ناخشا ئارقىلىق قوشاقلارمۇ تىلغا ئېلىنىدۇ»^① ھازىر كىشىلەر تىلغا ئېلىۋاتقان خەلق ناخشىلىرىنىڭ كۆپىنچىسى خەلق قوشاقلرىنى ئۆز ئىچىگە ئالغان بولۇپ، خەلق قوشاقلرىنىڭ ئومۇمى ئاتىلىشىغا ئايلىنىپ قالدى.

خەلق قوشاقلرى — ئىنسانىيەت تارىخىنىڭ ئەڭ بالدۇر پەيدا بولغان تىل سەنئىتىنىڭ بىرى. ئاتا-بوۋىلىرىمىز تىلنى ياراتقاندىن كېيىن، تەدرىجى ھالدا قوشاقنى ياراتقان. ئىپتىدائى جەمىيەتتىكى قوشاقلارنىڭ، كىشىلەرنىڭ ياشاش ئۈچۈن بولغان كۈرىشى بىلەن بولغان مۇناسىۋىتى ئىنتايىن زىچ: ئۇلاردا

① چىڭ سۇلالىسى. دوۋىنىلەن توپلىمى: «قەدىمقى قوشاق ۋە ماقا-

لىلار. فەنلى» دىن.

ياكى تەبىئەتنى بوي سۇندۇرۇش ئۈمىدى ئىپادىلىنىدۇ ياكى ئوۋ ئوۋلاشتا ياۋايى ھايۋانلارنى ئوۋلاش خوشاللىقلىرى ئىپادىلىنىدۇ. ياكى تۈرلۈك شەيئەلەرنى بەرپا قىلغان ئىلاھىنى قوغداش يولىدىكى ئېتىقاتلىرى بايان قىلىنىدۇ. ئۇ ئەينى ۋاقىتتىكى كىشىلەر تۈرمۈشنىڭ مۇھىم تەركىۋى قىسمى بولۇپ قالدى. ئىنسانلار تارىخنىڭ تەرەققىياتى سىنىپلارنىڭ بۆلۈنىشى ۋە ئىجتىمائى تۈزۈمنىڭ يېڭىلىنىشىغا ئەگىشىپ، خەلق قوشاقلىرىغا چېتىلىدىغان تۈرمۈش دائىرىسىمۇ بارغانسېرى كېڭەيدى. ئۇنىڭ رولىمۇ بارغانسېرى زورايدى. خەلق قوشاقلىرى سىنىپى جەمىيەتتە ئەمگەكچى خەلقلەرنىڭ ئەزگۈچى سىنىپلار بىلەن كۈرەش قىلىشىدىكى قورالى بولۇپلا قالماستىن، بەلكى يەنە ئەمگەكنى تەڭشەش، مۇراسىم ئۆتكۈزۈش، مۇھەببەتنى ئىپادىلەش، پەرزەنت-لەرنى تەربىيەلەش، ھەق-ناھەقنى بىر تەرەپ قىلىش، تەجرىبە-لەرنى ئالماشتۇرۇش، مەدەنى كۆڭۈل ئېچىشلارنى قانات يايدۇرۇش قاتارلىق نۇرغۇنلىغان ئىجتىمائى رولغىمۇ ئىگە. ئۇنىڭدىكى بۇ خىل ئالاھىدە ئىقتىدار باشقا ئەدىبىيات-سەنئەت شەكىللىرىدە ئاز ئۇچ-رايدۇ.

دۆلىتىمىزدىكى ھەرقايسى مىللەتلەرنىڭ خەلق قوشاقلىرى ئىنتايىن مول بولۇپ، «شېئىرناھە»دىكى «بەگلىك ئىستىلى»دىن تارتىپ ئازاتلىقتىن كېيىن رەتلىنىپ نەشر قىلىنغان ھەرقايسى مىللەتلەر-نىڭ تاللانغان قوشاق توپلاملىرىنىڭ سانىمۇ خېلىلا كۆپ. ھازىرغا قەدەر خەلق ئىچىدە تارقىلىپ كېلىۋاتقان ئەنئەنىۋى قوشاقلار ۋە يېڭى خەلق قوشاقلىرى تېخىمۇ نۇرغۇن. بۇ قوشاقلارنىڭ شەكىلىدىن ئېيتقاندا، خەنزۇلارنىڭ خەلق قوشاقلىرى، بالىلار قوشاقلىرى، تۆت مىسراقلىق تاغ ناخشىلىرى ۋە ھەرخىل ئەمگەك نومۇرلىرىدىن سىرت، يەنە «شىنتىيەنيو مۇقامى»، «تاققا يامىشىش ناخشىسى»، «بەش مىسراقلىق قوشاق» شۇنىڭدەك «پەسىل قوشاقلىرى»، «بەش مۇقام».

«ئون ئىككى ئاي» «ئون تۈپ گۈل»، «تەخسە ناخشىسى» قاتارلىق ئالاھىدە تۈسكە ئىگە تۈرلۈك شەكىللەرمۇ بار. زاڭزۇلارنىڭ «لو ناخشىسى» دۇڭزۇلارنىڭ «ھەمكارلىشىش»، جۇاڭزۇلارنىڭ «خوشاللىق»، بەيزۇلارنىڭ «بولسچو مۇزىكىسى»، خۇيزۇلارنىڭ «گۈل»، مياۋزۇلارنىڭ «ئۇچقۇر قوشاق»ى، دۇڭزۇلارنىڭ «داڭى ناخشىسى»، بۇيزۇلارنىڭ «قەلەم ناخشىسى» ياۋزۇلارنىڭ «خۇش-پۇراقلار ناخشىسى» قاتارلىقلارغا كەلسەك، ئۇلارنىڭ ھەممىسى مۇس-تەقىل شەكىلگە ئىگە. ئۇسلۇبى جەھەتتىن ئېيتقاندا، مياۋزۇ ناخشىلىرى ئاددى بولسىمۇ، چوڭقۇر مەزمۇنغا ئىگە. زاڭزۇ ۋە دەيزۇ ناخشىلىرى نەپىس، گۈزەل، موڭغۇل ناخشىلىرى جۇشقۇن، ياڭراق، ئېلۇنچۇن مىللىتىنىڭ ناخشىلىرى كۆتۈرەڭگۈ، جۇشقۇن كېلىدۇ. «گۈل» ناخشىسىنىڭ مەنىسى باۋئەن ۋە دۇڭشياڭ مىللەتلىرىنىڭكى بىلەن ئوخشاشمايدۇ. نىڭشيا بىلەن چىڭخەينىڭمۇ ھەرقايسىسىنىڭ ئۆزىگە چۈشلۈك ئالاھىدىلىكى بار. خەنزۇ قوشاقلىرى شىمالنىڭ مەردانىلىغى بىلەن كۆزگە چېلىقسا، جەنۇپنىڭ بىرقەدەر سىلىق كېلىدۇ. ئوخشاش بولمىغان مىللى شەكىل، مىللى ئۇسلۇپ ۋە يەرلىك ئالاھىدىلىككە ئىگە بولغان چىرايلىق، خىلمۇ-خىل قوشاقلار دۆلىتىمىزنىڭ خەلق قوشاقچىلىغىدىن ئىبارەت ئەدەبىيات-سەنئەت بېغىنى، كىشىنى مەپتۇن قىلىدىغان گۈزەل ھۆسنىگە ئىگە قىلدى.

خەلق قوشاقلىرىنىڭ مەزمۇنى مول، تۈرى كۆپ بولۇپ، ئۇنى قانداق تۈرلەرگە ئايرىش بىرقەدەر مۇرەككەپ ئىلمى مەسىلە. جۈزىچىڭ «جۇڭگو قوشاقلىرى» دىگەن كىتابىدا تۈرگە بۆلۈشنىڭ ئون بەش خىل ئۇسۇلىنى يېغىنچاقلايدۇ. مەسىلەن، تىلغا قازاپ «ۋوگى ناخشىسى» «ئېيتىشىش» قاتارلىقلارغا، رايونلار بويىچە «چاڭ-ئەن قوشىغى»، «جىنىشى قوشىغى» قاتارلىقلارغا، دەۋر بويىچە «جۇ سۇلالىسى دەۋرى قوشاقلىرى»، «خەن سۇلالىسى دەۋرى قوشاق-

لىرى» قاتارلىقلارغا، ئېيتىلىشتىكى كەسپى ئالاھىدىلىكلىرى بويىچە «ئېتىز - ئېرىق ناخشىسى»، «ئوتۇن كەسكۈچىلەر ناخشىسى»، «چارۋىچىلار ناخشىسى»، «بېلىقچىلار ناخشىسى» «چاي يىققۇچىلار ناخشىسى»، «يەر خاڭداش ناخشىسى» قاتارلىقلارغا بۆلۈشكە بولىدۇ دەپ قارايدۇ.

بۇ بۆلۈش ئۇسۇللىرىنىڭ ھەرقايسىسىنىڭ ئۆزىگە چۈشلۈك رولى بولسىمۇ، لېكىن قوشاقلارغا ئومۇمىي يۈزلۈك قاراشتىن ئىبارەت بۇ ئومۇمىيلىقتىن ئېيتقاندا، ئۇ يەنىلا ئىنتايىن زور چەكلىمىلىككە ئىگە. بىز بۇ يەردە مۇھىمى خەلق قوشاقلرىنىڭ مەزمۇنىنى ئاساس قىلىپ ئۇنىڭ ئالاھىدە رولى ۋە خىزمەت ئوبېكتىنى بىرلەشتۈرۈپ، تۆۋەندىكى ئالتە تۈرگە بۆلىمىز.

بىرىنچى بۆلۈم ئەمگەك قوشاقلرى

ئەمگەك قوشاقلرى - جىسمانى ئەمگەكنىڭ بىۋاسىتە قوزغىتىشىدىن كېلىپ چىققان بىر خىل خەلق قوشاقلرىدۇر. ئۇ ئەمگەكنىڭ رېتىمىغا ئەگىشىپ ئېيتىلىدۇ. ئەمگەك ھەركىتى بىلەن ئۆزئارا بىر-لەشتۈرۈلىدۇ. شۇڭا ئۇ ھەركەتنى تەكشۈش، ئەمگەككە قوماندانلىق قىلىش، ئەمگەك كەيپىياتىغا ئىلھام بېرىش قاتارلىق روللارغا ئىگە. سىچۈەن - جياڭسۇدىكى پاراخوت ئىشچىلىرى مۇنداق دەپ ناخشا ئېيتىشىدۇ:

«ناخشىسىز ئېچىلماس كۆڭلىمىز قىلچە،

مىدىرىماس كېمىلەر يۇقۇرى - تۆۋەنگە»

بۇ ئەمگەكچىلەرنىڭ، ئۆزلىرىنىڭ تەسىراتى ۋە تىلى ئارقىلىق

ئەمگەك قوشاقلارنىڭ ئەمگەك ئەملىيىتى جەرياندىكى رولىنى كۆر-
كىرت چۈشەندۈرىشىدۇر.

خەلق قوشاقلارنى ئىچىدە، ئەمگەك قوشاقلارنى ئەڭ بالدۇر پەيدا
بولغان. ئۇ ئىنسانلار جەمئىيىتىنىڭ پەيدا بولۇشىغا ئەگىشىپ پەيدا
بولغان ھەمدە ئىپتىدائى ئادەملەرنىڭ كولىكتىپ ئەمگىكى بىلەن
بىۋاسىتە باغلانغان. ئاتا-بوۋىلىرىمىزنىڭ مايمۇندىن ئادەمگە ئايلان-
غان چاغلاردا تۇنجى بولۇپ ئىگەللىگەن ئىقتىدارى ئەنە شۇ ئەمگەك-
تىن ئىبارەت بولغان ئىدى. ئىپتىدائى ئادەملەر كىشىلەرنى ئىتتىپاق-
لاشتۇرۇپ بىر كولىكتىپقا ئايلاندۇرۇش ئۈچۈن ھەمىشە ئەمگەك
جەريانىدا ئالدىنقىلار توۋلىسا كېيىنكىلەر ماسلىشىپ چۇقان سېلىشىپ
بېرەتتى. مەسىلەن، جىن دىگەن كىشى «ئەدەپ يوسۇننامە» نى ئىزاھ-
لاپ مۇنداق دەيدۇ: «قەدىمقىلار ناخشا ئېيتار مەجبۇرى ئەمگەك-
لەردە، ياغاچچىلار ۋاقىرىشار مەيسىز گەپ سۆزلەردە» بۇ چۇقانلار
ئەمگەككە ئەگىشىپ ھەمىشە تەكرار مەيدانغا چىقىپ تۇرىدىغان
كۈچلۈك رېتىم ۋە ئاددى ئاھاڭغا ئىگە؛ بۇ چۇقانلار ئەمگەك ھەرىكىتىنى
تەكشۈش، ئەمگەك قىزغىنلىغىغا ئىلھام بېرىش رولىنى ئوينىغاچقا،
قەدىمقىلار ئۇنى «ئېغىرلىق كۆتىرىش ناخشىسى»^① دەپ ئاتىغان.
ھازىر قارىغاندا ئۇ، بىخ ھالەتتىكى قوشاق ئەڭ دەسلەپكى ئەمگەك
قوشىغى بولۇپ ھىساپلىنىدۇ.

قەدىمقى ھالەتتىكى بۇ خىل ئەمگەك قوشاقلارنى دەۋردىن-
دەۋرگە تارقىلىپ، ئۈزلۈكسىز يېڭىلىنىپ تازىلىرىغا قەدەر يەنىلا ئەم-
گەك جەريانىدا ئۆزىنىڭ رولىنى جارى قىلىپ كەلمەكتە. دۆلىتىمىز-
نىڭ قەدىمقى دەۋرىدە «ياغاچچى ئەرلەرنىڭ ئېيتقان ناخشىسى،
ماسلىشار ئۆزىنىڭ قىلغان ئىشىغا»، «قولۋاق سۆزگەنلەرنىڭ ياڭرايدۇ

① «خۇينەزى تەرىقەت ساۋىغى»

كۈيى، ھەسرەت - پىغاندا» دىگەن ئەستىلىك سۆزلەر بار. يېقىنقى
ۋە ھازىرقى زامان يېزا ئىگىلىك ئەمگىگىدە ئوت ئوتاش ۋە مايسا
قىكىش ناخشىسى، سۇ چېغرىنى ناخشىسى ۋە ئاشلىق يىغىش ناخ-
شىلىرى؛ قول ھۈنەرۋەنچىلىك ئەمگىگىدە جۇۋازخانا ناخشىسى، تۈز
مەيدانى ناخشىلىرى بار؛ قۇرۇلۇش ئەمگىگىدە يەر خاڭداش ناخشى-
سى، تاش كولاش ناخشىسى، ياغاچ كېسىش ناخشىلىرى بار؛
تىرانسپورت ئەمگىگىدە، چۈشۈرۈش - قاچىلاش ناخشىلىرى، ئەپكەش
كۆتىرىش ناخشىسى، شال تارتىش ناخشىلىرى بار؛ سۇ ئۈستىدىكى
ئەمگەكلەردە پاراخوت ناخشىسى، بېلىق تۇتۇش ناخشىسى قاتار-
لىقلار بار. شۇنداق ئېيتىشقا بولىدۇكى، قەدىمدىن تارتىپ بۈگۈنكى
كۈنگە قەدەر بولغان جىسمانى ئەمگەكلەردە، ئاشۇ ئەمگەكلەرنىڭ
رېتىمى ۋە ئالاھىدىلىگىگە ماس كېلىدىغان ئەمگەك ناخشىلىرى ئىجات
قىلىنغان. پەقەت يىرىك ماشىنىلارلا بولغان جايلاردىلا ئەمگەك
ناخشىلىرىنىڭ ئورنىنى بارغانسېرى كۆپىيىۋاتقان ھەيۋەتلىك ماشىنا
سادالىرى ئىگەللىمەكتە.

تارىختىن قارىغاندا، ئەدىبىيات - سەنئەتنىڭ راۋاجلىنىشى ئاڭ-
سىز ھالەتتىن ئاڭلىق ھالەتكە ئۆتۈش، «تەبىئىي ئۇرغۇپ چىقىش»
دىن، «مەقسەتلىك ھالدا سۈرەتلەش» كە ئۆتۈشتەك ئۇزاق مۇددەت-
لىك جەريانغا ئىگە بولدى. ئەڭ دەسلەپكى ئەمگەك ناخشىلىرىغا
تېخى بىر خىل ئاڭلىق ھالدىكى سەنئەت ئىجادىيىتى دەپ قارىغىلى
بولمايتتى. ئىشلەپچىقىرىش كۈچلىرىنىڭ راۋاجلىنىشى ئىجتىمائىي
تۈرمۈشنىڭ ئۆزگىرىشى ۋە قوشاقلارنىڭ راۋاجلىنىشىغا ئەگىشىپ،
كىشىلەردە قوشاقلارنى بىر خىل سەنئەت ئىجادىيىتى دەپ قارايدىغان
تونۇش بارلىققا كەلدى. شۇنىڭ بىلەن، كۈندىلىك مۇرەككەپ
ئەمگەك جەريانىدا، ئەمگەك ناخشىلىرى بىر خىل نوقۇل ھالدىكى
چاقىرىق شوتار بولۇپلا قالماستىن، بەلكى شەرت - شارائىت يار

بەرگەن ئەھۋالدا يەنە ئەمگەك جەريانلىرىنى تېخىمۇ ئىلگىرىلەپ تەسۋىرلەپ بەردى؛ ئەمگەكچىلەرنىڭ ئىدىيىۋى ھىسسىياتى بىلەن مۇناسىۋەتلىك بولغان تۇرمۇش ھالەتلىرى ۋە ئۆرپ-ئادەتلىرىدىكى ئالاھىدىلىكلىرىنى ئىپادىلەپ بەردى. ئەمگەكچىلەر ئۆز بىلىمىنىڭ ئۆز-لۈكسىز ئېشىپ بارغانلىقى، ھىسسىياتىنىڭ ئۈزلۈكسىز يېيىغانلىقى ۋە تونۇشنىڭ ئۈزلۈكسىز يۇقۇرى كۆتىرىلگەنلىكىنىمۇ ئەكس ئەتتۈردى. مەسىلەن: جۇ سۇلالىسى دەۋرىدىكى نەرسە-كېرەكلەرنى يىغىش ئەمگەكلىرىدە «چىچەنزى»^① نى يىغايلى، يىققاندا سۆزنى ئاز قىلايلى» دىگەنگە ئوخشاش ناخشىلار بار ئىدى. ئۇنىڭدا چىچەنزى يىغىشتىكى ئەمگەك جەريانى تەسۋىرلەنگەن. يېقىنقى زاماندىكى كېمە-چىلەر ناخشىلىرىدىمۇ: «سالقىن شامال ئۇرىدۇ سەگىتىپ يۈرەكلەرنى، ئاپىرىمىز فۇجۇغا ھەيدەپ قېيىق-كېمىنى؛ پۇلى بارلار ئۆيلىرىدە ئولتۇرۇپ، نامراتلارنىڭ قايغۇ-ھەسرەت دەردىنى نەدىن بىلسۇن، ئىتتىرىمىز كېمىنى مىڭ بىر جاپالار بىلەن بوران-چاپقۇن ئىچىدە ماتۇلاردىن ماتۇغا»، دىگەندەك مەزمۇنلار بار. ئۇنىڭدا ئەمگەكچى خەلقلەرنىڭ ئەمگەك ۋە تۇرمۇشتىكى ھىسسىياتى بايان قىلىنغان. بۇلاردىن باشقا بەزى تېكىستلەردە، ئەمگەكنىڭ ئۆزى ئەكس ئەتتۈ-رۈلمەي قەدىمقىلارنىڭ ئىش-ئىزلىرى سۈرەتلەنگەن:

زۇنىي رايونىدا تارقالغان مايسا ئوتاش ناخشىلىرى ئىچىدىكى
«قەدىمقىلار ناخشىسى» دا:

«قىزىل دەيمىز قىزىلنى ھەم قىزىلنى كۈيلەيمىز،

ليۇ، گۇەن، جاڭنىڭ دانىشىنى يوقلىغىنىن سۆزلەيمىز»

دىگەن مىسرالار بار؛ جىڭشى كاندا تارقالغان «سۇچىلار ناخشىسى» دا؛
«چىقتى جاڭخېي ئات مىنىپ قوللىرىدا قورالى؛ ئېرلاڭشەن دىگەن

① چىچەنزى — قەدىمقى كىتاپلاردىكى بىر خىل ئوت ئىسمى.

تاققا قۇياش بېشىن قويغاندا» دىگەنگە ئوخشاش مىسرالار بار. بۇ
 مىسرالاردا تارىخىي چۆچەكلەر ۋە خەلق رىۋايەتلىرىدىكى ۋەقەلەر
 سۆزلەنگەن. مەزمۇنىدىن قارىغاندا، ئۇلاردا ئەمگەكچىلەرنىڭ ئەم-
 گەكتىكى ھېرىپ-چارچىشىنى ئازايتىش ياكى ئۆتكەن ئىشلارنى
 خاتىرىلەش كۆزدە تۇتۇلغان. شەكىلدىن قارىغاندا، ئۇلارنىڭ رىتىمى
 يەنىلا ئەمگەك ئالاھىدىلىكلىرىگە ئاساسەن بىر تەرەپ قىلىنغان.
 ھەمدە بىۋاسىتە ئەمگەككە تەڭكەش قىلىنىپ ئېيتىلىپ كەلگەن
 بولغاچقا، ئۇلار ئەمگەك قوشاقلىرى تىپىغا كىرىدۇ. بۇلاردىن
 شۇنى كۆرۈشكە بولىدۇكى، بىۋاسىتە ئەمگەككە تەڭكەش قىلىپ ناخشا
 ئېيتىش ئەمگەك قوشاقلىرىنى باشقا قوشاق تۈرلىرىدىن پەرقلەندۈرد-
 ىدىغان تۈپكى ئالاھىدىلىكتۇر.
 ئەمگەكنىڭ خاراكتىرى ۋە خىزمەت شارائىتى ئەمگەك ناخشىلىرىد-
 ىكى مەزمۇنى ۋە شەكلىنى بەلگىلەيدۇ. خىزمەت تۈرىنىڭ ئىنتايىن
 كۆپ بولۇشى، سىجىللىغىنىڭ بىردەك بولمىغانلىغى تۈپەيلىدىن،
 ئەمگەك شارائىتىدىمۇ ئىنتايىن زور پەرقلەر بولىدۇ. شۇڭا ئەمگەك
 ناخشىلىرىنىڭ شەكىللىرىمۇ خىلمۇ-خىل بولىدۇ. ئومۇمەن ئېيتقاندا
 ھەمكارلىشىپ ئىشلەش خاراكتىرى بىرقەدەر كۈچلۈك بولغانلىغى
 تۈپەيلىدىن رىتىمى ۋە سۈرئىتى ھەمىشە ئۆزگىرىپ تۇرىدىغان
 كولىكتىپ ئەمگەكلەردە، قەدەمنى ۋە ھەمكارلىشىپ ئىشلەش ھەر-
 كەتلىرىنى، ئەمگەك ناخشىلىرى ئارقىلىق بىرلىككە كەلتۈرۈشكە
 توغرا كېلىدۇ. شۇڭا ناخشا تىپكەستلىرىنىڭ ئىنتايىن ئىخچام بولۇشى،
 ھەمىشە بىرەر ئۈندەش خاراكتىرىدىكى ئىبارىلەردىن تەركىپ تېپىشى،
 ئاھاڭدا كۈچلۈك رىتىملىق ھىسسىياتنىڭ بولۇشى تەلەپ قىلىنىدۇ. بۇ
 خىل ناخشىلارنى چاقىرىق، بۇيرۇق خاراكتىرىدىكى ئەمگەك ناخشى-
 لىرى دەپ ئاتاشقا بولىدۇ. ھەركەت بىرقەدەر ئاددى بولسىمۇ،
 لېكىن خاراكتىرى بىرقەدەر يېنىك بولغان دائىملىق ئەمگەكلەردە،

ئەمگەك ناخشىسى ئارقىلىق روھى ھالەتنى بىرنىككە كەلتۈرۈپ، ئەمگەك ھارغىنلىغىنى ئازايتىشقا توغرا كېلىدۇ. ئۇنداق ناخشىلارنىڭ تېكىستلىرى بىرقەدەر مول ۋە خىلمۇ-خىل بولۇپ، ئۇلارغا ھەمىشە بىر قەدەر ئۇزۇن بولغان تەسۋىرىي خاراكتىرلىق ئىبارىلەر قوشۇلۇپ كېلىدۇ. بۇلارنىڭ ئاھاڭى نەپىس رىتمىلىق بولسىمۇ، لېكىن بۇ رىتىملار ئالدىنقىسىدەك ئۇنچىۋالا كۈچلۈك بولمايدۇ. بۇ خىل قوشاقلار تەسۋىرىي خاراكتىرلىق ئەمگەك قوشاقللىرى دەپ ئاتىلىدۇ. چاقىرىق، بۇيرۇق شەكىلدىكى ئەمگەك قوشاقلارنىڭ ئالاھىدىلىكى شۇكى: قوشاق ساداسى بىلەن ئەمگەك رىتىمى ئىنتايىن ماسلاشقان ۋە بىرلەشكەن بولىدۇ. ئۇنىڭ مەزمۇنى ئاساسەن، ئەمگەك سادالىرىغا تايىنىپ تۈزۈلگەن بولىدۇ. بىر باشلامچىغا باشقىلار ماسلىشىش شەكلى ئاستىدا، ئەمگەككە قوماندانلىق ۋە كەيپىياتقا ئىلھام بېرىشكە دائىر ئىبارىلەر ئاز مىقتاردا قوشۇلۇپ كېلىدۇ. مەسىلەن، سىچۈەن ئۆلكەسىدىكى «يۈك كۈتىرىش ئىشچىلىرى ساداسى»دا پەقەت «لوگا-لوئېرۋي!» دىگەن ۋاقىراش ساداسى بولسا، شەرقىي شىمالنىڭ يول ئۆلىنى ياساش دىگەن ناخشا ئاھاڭىدا «خەيىوخا سەنلەي!» دىگەن جۇشقۇن سادا بار؛ چۈەنجاڭ دەرياسىدىكى كېمىچىلەر خەتەرلىك جايغا كەلگەندە «ساھىلغا چىقىش ساداسى»نى چىقىرىدۇ. ئۇنىڭ رىتىمى تېخىمۇ جىددى بولۇپ، پۈتۈنلەي «خەي! خەي! خەي!» دىگەن شەرتلىك سۆزلەردىن تەشكىل تاپقان بولىدۇ. بۇ كىشىلەرنىڭ جىددى پەيتلەردە خەتەرلىك ساھىلدىكى جىددى ئېقىم بىلەن ئېلىشىش كەيپىياتىنى ئىپادىلەيدۇ. چاقىرىق، بۇيرۇق شەكىلدىكى ئەمگەك ناخشا سادالىرىنىڭ مۇتلەق كۆپ قىسمىدا، ئەمگەككە قوماندانلىق قىلىدىغان ۋە كەيپىياتقا ئىلھام بېغىشلايدىغان ئىبارىلەر بولىدۇ. مەسىلەن، دالىيەن پىرىستانىدىكى «ماي تۇڭى توشۇش توۋىسى»دا مۇنداق ئىبارىلىك سادالار بار:

باشلامچى: ئىشلەيلى ئەمدى، كۆپچىلىك: ئەيىو-يو،
باشلامچى: كۆپچىلىك بىرلىكتە ئىشلەيلى، كۆپچىلىك: ئەيىو-يو،
باشلامچى: غەيرەتكە كېلەيلى، كۆپچىلىك: ئەيىو-يو،
باشلامچى: غەيرىتىمىزنى تۇڭنى يۆتكەشكە ئىشلىتەيلى
كۆپچىلىك: ئەيىو-يو.

بۇ تىپىك قاقچىلاش-چۈشۈرۈش توۋىسى بولۇپ، رىتىملىرى
ئېنىق، تۈزۈلۈشى ئىخچام، ئىبارە-جۈملە شەكىللىرى قېلىپلاشقان،
ئۇنىڭدا بىر باشلامچىغا ئامما قوشۇلۇپ تەڭكەش قىلىشتىن ئىبارەت
توۋلاش ئۇسۇلى قوللىنىدۇ. باشلامچى بىلەن ئامما ئوز ئارا كىرىش-
كەن ھالدا، ئەمگەك ھەرىكىتىنىڭ باشلىنىشى بىلەن توختىشنى زىچ
ماسلاشتۇرىدۇ. باشلامچىنىڭ توۋلاش باسقۇچى-ئەمگەككە تەييار-
لىنىش ۋە ئازىلىقتا دەم ئېلىش باسقۇچى بولۇپ ئامما ماسلاشقان
باسقۇچتا، كۈچ مەركەزلەشتۈرۈلگەن ھالدا ئەمگەك قىلىنىدۇ.
يۇقۇرقى مىسالدىكى ئامما ماسلىشىپ توۋلانغان ھەر بىر ئىبارىدە بىر
رىتىم بولۇپ، ئىككىنچى ئىبارە توۋلانغاندا، ماي تۇڭى كۈچ بىلەن
كۈتىرىلىدۇ؛ ئۈچىنچى ئىبارە بىلەن ماي تۇڭى يەرگە قويۇلىدۇ.
باشلامچى توۋلاپ ئېيتقان ئىبارىلەر بۇيرۇق خاراكتىرىدا بولۇپ،
ماسلىشىپ توۋلانغان ئىبارىلەر پۈتۈنلەي ئەمگەك ساداسدۇر. شەرقىي-
شىمالنىڭ ئورمان ناخشىدىكى «بەل پۈكۈش-بەل توغرىلاش»
توۋىسىمۇ «كۈتىرەيلى!»، «ماڭايلى!»، «سەكرەيلى!» «باشنى
كۈتىرەيلى!»، «تۆۋەنگە تاشلايلى!» دىگەنگە ئوخشاش بۇيرۇق
سۆزلەر بار. بۇ خىل ئەمگەك قوشاقلارنىڭ ئەدىبىياتتىكى قىممىتى
مۇزىكىدىكى مۇھىملىغىغا، سەنئەتتىكى قىممىتى ئەمىلى ئىشلىتىلىشتىكى
مۇھىملىغىغا يەتمەيدۇ.

لىرىك تەسۋىرىي شەكىللىك ئەمگەك قوشاقلارنىڭ تېكىستى بىر
قەدەر ئۇزۇن بولۇپ، ئۇلارنىڭ ھەممىسىدىلا مەلۇم ئىجتىمائىي

تۇرمۇشتىكى ئىبارىلەر ئەكس ئەتتۈرۈلىدۇ. ئەمگەك سادالىرى ئۇنىڭدا رىتىمنى كۈچەيتىش رولىنى ئوينايدۇ. ئېغىز ئەدبىياتىغا كىرىدىغان ئەسەرلەر — دىققەت قىلىشىمىزغا ئەرزىيدىغان مۇھىم نۇقتا- تىدۇر. مەزمۇنىدىن قارىغاندا، ئۇلار ئومۇمەن تۆۋەندىكى بىرنەچچە خىلغا بۆلۈنىدۇ:

ئەڭ ئاۋال ئەمگەكچىلەر ئۆزلىرى مەشغۇل بولۇۋاتقان ئەمگەككە نىسبەتەن ئۆز پوزىتسىيىسىنى ئەكس ئەتتۈرىدۇ. خۇنەن ئۆلكىسى لى شۈي دەرياسىدىكى كېمىچىلەر ساداسىدا «نەنجۇ باھبۇكى ئۇچلۇق ھەم ئۆتكۈر، پالاق ئۇرۇلسا ئۇچىدۇ كېمە، بوران- چاپقۇندىن قىلچە قورقماستىن، كېيىنى ھەيدەپ يىتىمىز مەنزىلگە» دىگەنگە ئوخشاش مىسرالار بولۇپ، بۇنىڭدا كېمىچىلەرنىڭ ئىپتىخارلىق ھىسسىياتى ئىپادىلەنگەن. «جەنۇپ شامىلى سوقماقتا غۇر- غۇر، ناخشا كۈيلەرنى كۈيلەيمىز ھەممە، توخا پېيىنى چۆكتۈرۈپ سۇغا، قادىرمىز سۇدا تاش لەيلىتىشكە» دىگەن مىسرالاردىمۇ، كىشىلەرنىڭ ئەمگەك جەريانىدىكى ئۈمىتۋارلىق كەيپىياتى ئىپادىلەنگەن. لېكىن كونا جەمىيەتتە ئەمگەكچى خەلقلەر ئۆمۈر بويى ئۈچ چوڭ تاغنىڭ قاتمۇ- قات ئېزىشى ئاستىدا ياشىغانلىقتىن، ئۇلارنىڭ ئەمگەك قوشاق- لىرىدا ئۆزلىرىنىڭ پاچىئەلىك تۇرمۇش ئەھۋالى ۋە ئەزگۈچىلەر ۋە ئېكسپىلاتاتسىيە قىلغۇچىلارغا قارشى قارشىلىق كەيپىياتى ئەكس ئەتمەي قالدى. خۇبېيىدىكى «سۇ چىقىرىغى ناخشىسى»دا «ئارپا تۈگىدى يىيىلىپ، بۇغداي تېخى پىشىمىدى، ئانا» دىگەن مىسرالار بولۇپ، ئۇنىڭدا ئەمگەكچى خەلقنىڭ يىل بويى ئەمگەك قىلىشىمۇ ئىسسىغىدەك كىيىم، تويغىدەك تاماققا ئېرىشەلمەي ئۆتكەن تۇرمۇش ئەھۋالى ئەكس ئەتتۈرۈلگەن. تۈز مەيدانىدىكى «ھارۋا ئىتتىرگۈ- چىلەر ناخشىسى»دا «چەرخى پەلەك ئايلانسا، يەر- زىمىنمۇ ئايلانار. سۇ چىقىرىغى ئىتتىرىپ پۇل تاپىدۇ ئانىلار. چوڭ بالىلار قاراشسا،

كىچىكى قىيا باقار، ئانىلار سۇ چىغرىغىنى ئامالسىز ئايلاندۇرار»
 دىگەن مىسرالار بولۇپ، ئۇنىڭدا خوجايىنلار، گۇڭتۇلار مەسخىرە
 قىلىنغان، جۈملىدىن «دۇڭ غوجامنىڭ ساندۇغى ئاشقا تولغان
 لىقمۇ-لىق، نامراتلارنىڭ ئۆيىدە تۆت چاڭگال سۆك-گۈرۈچ يوق؛
 نامراتلار يىل-ئاي بويى گۆش دىگەننى كۆرمەيدۇ، باي-غوجام-
 لارنىڭ ماي، گۆشنى يېيىشكىمۇ ئاغزى يوق. كىمدە-كىم بىرەر
 سىقىم گۈرۈچ ئۈچۈن ئۇرۇلسا، بىر قوشۇق قېنى-جېنىنى تىلەش-
 كىمۇ ھالى يوق» دىگەنگە ئوخشاش مىسرالاردا كەمبەغەللەر بىلەن
 بايلار ئوتتۇرىسىدىكى پەرق ئىنتايىن زور بولۇشتەك ئىجتىمائى ھادد-
 ىلار پاش قىلىنىپ، ئەمگەكچىلەرنىڭ قارشىلىق كۆرسىتىش كەيپى-
 ياتى ئەكس ئەتتۈرۈلگەن. بۇ قوشاقلارنىڭ بەزىلىرى ئىلھام كەل-
 گەندە ئىجات قىلىنغان، بەزىلىرىدە باشقا شەكىللەردىكى قوشاق-
 لارنىڭ مەزمۇنى ئىشلىتىلگەن. چۈنچاڭ دەرياسى ناخشىلىرىدىكى
 «نامراتلار ئالدىدا ئۈچ يول بار» دىگەنگە ئوخشاش قوشاقلار دە-
 ۋەقە، جياڭسۇ ئۆلكىسى دىخانلىرىنىڭ تۇرمۇش قوشاقلرىدىن
 ئېلىنغان.

ئىككىنچىدىن، مەنزىرە ۋە مۇھەببەت بىلەن چېتىشلىغى بولغان
 قوشاقلارنىڭ بەزىلىرىدىن ئۆرپى-ئادەت ئالاھىدىلىكلىرى ياكى
 مۇھەببەت مەزمۇنلىرىغا دائىر تېكىستلەر ئېيتىلىدۇ. مەسىلەن: «تاشنى
 كۆتىرىپ نەگە ئاپىرىسىلەر، ئاپىرىمىز مىڭزى كۆۋرۈگىنى ياساشقا،
 مىڭزى كۆۋرۈگى ياسالدى ئوبدان، ئەتراپىدا ئادەمدىن ئىگىز
 ئىككى شىر بار» دىگەن مىسرالار بىلەن «قاراڭلار خۇاڭخې دەريا-
 سىنىڭ بىرقانچە ئون يوللۇق ئەگرى-بۈگرى ئېقىنلىرىغا» دىگەنگە
 ئوخشاش مىسرالاردا ئۆرپى-ئادەت ئالاھىدىلىكلىرى بار: «قۇياش
 ئۇيۇققا ئولتۇردى ئاستا، ليۇلاڭ تۇتۇش قىلىمىدى بالدۇر تاماققا؛
 قىزىدىن سورايتى ئانا بۇ ئىشنى؛ قىز دىدى: ھۆل ئوتۇن تۇتاشماي

ئۆيىنى تولدۇردى ئىسقا» دىگەنگە ئوخشاش ئەمگەك قوشاقلاردا مۇھەببەت تۇرمۇشى ئەكس ئەتتۈرۈلگەن. قوشاقلار كەيپىياتقا ئىلھام بېرىش ۋە ھاردۇق چىقىرىشتا مەلۇم رول ئوينايدۇ.

ئۈچىنچىدىن، بەزى ئەمگەك قوشاقلاردا تارىخ ۋە رىۋايەت ۋەقە-لىكلىرى ھىكايە قىلىنغان. مەسىلەن: «جاڭنەندە ئېچىلار قىزىل گۈللەر توپ-توپ بولۇپ، ئەرنىياڭ ئەجدىھا تۇرار ئېچىق بېشىدا ئولتۇرۇپ»، «ئىگىز تاغ ئۈستىگە قادىلىپتۇ تۇغ، قىزلارنىڭ قەلبى خىسلەتكە تولۇق. سېرىق ئالتۇن يىغار يەردىن شات-خورام، پۇل-زىننەتكە ئۇلارنىڭ مەيلى-زوقى يوق» دىگەنگە ئوخشاش ناخشا-لاردا مەلۇم تارىخىي بىلىملەر بولۇپلا قالماستىن، خەلق رىۋايەتلىرى-دىكى شەخسلەر ۋە تارىخىي شەخسلەرگە قارىتا باھامۇ ئەكس ئەتتۈرۈلگەن. بەزى ناخشىلاردا تارىخىي شەخسلەر مەدھىيەلەنگەندە، يەنە ئەسلىمىلەرمۇ بولىدۇ. يۇقۇرىدا تىلغا ئېلىنغان جىڭشى كېنىدىكى «سۇچىلار ناخشىسى» دا بىر چاشكا سۇ ھەر بىر قېتىم تىلغا ئېلىنغاندا، تارىخىي شەخسلەرمۇ تەكرار تىلغا ئېلىنغان، شۇنداق تەكرارلىنىش ئىككى يۈز مىسراغا يەتكەن. بەزى ئەمگەك ناخشىلىرىدا ھەتتا چۆچەكلەرمۇ بايان قىلىنىدۇ. مەسىلەن: «ھاممال ناخشىسى» توپلىمى-دىكى «تۆت ئەۋلاتنىڭ ئىسقا چىقىشى» دىگەن شېئىردا مۇھەببەت توغرىسىدىكى بىر چۆچەك سۆزلىنىدۇ.

ئازاتلىقتىن كېيىن، ئەمگەكچى خەلقنىڭ ئىجتىمائىي ئورنىنىڭ ئۆزگىرىشىگە ئەگىشىپ، ئەمگەك قوشاقلاردا مۇ ئۆزگىرىش بولدى. ئۇنىڭ مۇزىكا-ئاھاڭلىرىدىمۇ ئالدىنقى دەۋردىكىلەرگە قارىغاندا قويۇق خوشاللىق كەيپىيات ئەكس ئەتتى، ئۇلارنىڭ مەزمۇنىدا ئۆز-ئۆزىگە خوجا بولغان ئەمگەكچى خەلقنىڭ ئىدىيەۋى ھىسسىياتى ئىپادىلەندى. مەسىلەن، خۇبىي ئۆلكىسى ماچىڭ شەھىرىدىكى «خاڭداش ناخشىسى» دىكى «ئانار چېچەكلەپ كۆكەردى ياپراق،

جۇڭگودىن چىقتى ماۋزېدۇڭ» دىگەن مىسرالار بار. شىمالىي ئەنخۇي «ئەپكەش ناخشىسى» دا «مۈرەمدىكى ئەپكەشنىڭ ئىككى بېشى ئېگىلگەن، نەمۇنچى بولۇشنى تىلەيمەن ھەممە ئىشتا، جۈنچەينى كىم تىزگىنلىسە شۇ ئەزىمەت دەيدىكەن، باشلانماستا بۇ ئىش مەن - شۇ ئىشنىڭلا كويىدا» دىگەن مىسرالار بار. بۇ مەزمۇنلاردا يېڭى جەمىيەتتىكى ئەمگەكچىلەرنىڭ يېڭى ھاياتقا بولغان قىزغىن مۇھەببەتتى ۋە سوتسىيالىستىك ئەمگەككە ئۆزىنى تەقدىم قىلىشتەك ئاڭلىق جانلىق روھى ئەكس ئەتتۈرۈلگەن.

يۇقۇرقى ئىككى خىل ئەمگەك قوشاقلىرىدىن ئومۇمەن ئەمگەك قوشاقلىرىنىڭ تەرەققىياتىنى كۆرگىلى بولىدۇ. ئەڭ بالدۇر ئۇ پەقەت ئەمگەكتىكى نەپەس ۋە ھەركەتنى تەكشۈش يۈزىسىدىن چىقىرىلغان رىتىملىق ئاۋاز بولسىمۇ، كېيىنچە تەدرىجى ھالدا ئاددىي ئىبارىلەر بىلەن مەقسەتلىك يارىتىلىدىغان بولغان. شۇنىڭدىن كېيىن باشقا قوشاقلارمۇ ئەمگەكنى مەدھىيەلەيدىغان مەزمۇنغا ئىگە بولغان. بۇ تەرەققىيات جەريانى ئەمگەك مەزمۇنلىرىنىڭ ئاددىيلىقتىن مۇرەككەپلىككە ئۆتۈشى بىلەنمۇ ئىنتايىن زىچ مۇناسىۋەتلىك.

بىر خىل تىل سەنئىتى بولغان ئەمگەك قوشاقلىرىنىڭ ئەڭ گەۋدىلىك بەدىئىي ئالاھىدىلىكى ئۇنىڭدا كۈچلۈك رىتىملىق ھىسسىياتەننىڭ بولغانلىغىدىن ئىبارەت. رىتىم ھەر خىل تىل سەنئىتىدىكى ئومۇمىي يۈزلۈك مەۋجۇت بولۇپ تۇرغان بىر مۇھىم ئامىل بولسىمۇ، لېكىن مۇزىكا ۋە شېئىردا، بولۇپمۇ ئەمگەك قوشاقلىرىدا تېخىمۇ مۇھىم ئورۇن تۇتقاچقا كىشىلەرنىڭ دىققىتىنى تېخىمۇ تارتىدۇ. ھەر بىر ئەمگەك قوشاقلىرى ئەمگەك ھەركىتى بىلەن ئۆزئارا ماسلاشقان رىتىمغا ئىگە بولغانلىغى ئۈچۈن، ئۇ قويۇق تۇرمۇش پۇرىغىغا تولغان بولىدۇ. جىددى سۈرئەتلىك ۋە سىجىللىغى بىرقەدەر زور بولغان ئەمگەكلەر بىلەن شۇغۇللانغاندا، ھەركەت جىددى، نەپەس ئېلىش

تېز، ئەمگەك كەپپىياتى قويۇق بولىدۇ. بۇ چاغدا ئېيتىلىدىغان ئەمگەك قوشاقلارنىڭ رىتىمى مۇقەررەر ھالدا ئىخچام، تېز بولىشى، ئاھاڭلار ئۈزۈلمەي كۈچلۈك چىقىشى، تىنىش كۈچلۈك بولىشى لازىم. شۇنداق قىلغاندىلا كىشىلەرگە كۈللىكتىن ئەمگەكنىڭ ئۇلۇقىلىقى ۋە ئەمگەكنىڭ دۇنيانى ياراتقانلىقى ھەققىدە كۈچلۈك تەربىيە بەرگىلى بولىدۇ. مەسىلەن، چۈەنجياڭ دەرياسى ناخشىلىرىدىكى «ساھىل توۋىسى»، «ياندۇرۇش توۋىسى»، «جان تىكىش توۋىسى» قاتارلىقلار. جىسمانى ئەمگەكلەر ئىچىدىكى بىرقەدەر يېنىك ياكى سىجىللىقى زور بولسىمۇ، لېكىن دەم ئېلىش ۋاقتى بىرقەدەر ئۇزۇن بولغان ئەمگەكلەردە، ئەمگەك قوشاقلارنىڭ سۈرئەت بىرقەدەر ئاستا، رىتمىلىق ھىسسىيات بىرقەدەر ئاجىز، مۇزىكىلىق ئۆزگىرىش ۋە قۇراشتۇرۇلۇش بىرقەدەر مول بولىدۇ، تىلىدىكى تەبىئىي رىتم كۆپىنچە مۇزىكا ئوبرازىغا بوي سۇنۇپ، كىشىلەرگە يېقىملىق بولغان رىتمىلىق ھىسسىيات بەخشى ئېتىدۇ. بىز بۇنىڭدىن شۇنى كۆرەلەيمىزكى: سەنئەت ماھارىتىنىڭ بىرى بولغان رىتم ئەزەلدىن ئەمگەك ۋە تۇرمۇشنىڭ بىر تەركىۋى قىسمىدۇر. كىشىلەر ئۇنىڭدىن ساددا گۈزەللىكنى سەزگەندە، ھەمدە پوئىزىيە، مۇزىكا، ئۇسۇل قاتارلىق سەنئەت شەكىللىرىدىكى ئوخشاشمىغان تەرەپلەر ۋە ئوخشاشمىغان ئۇسۇللار ئارقىلىق بۇ گۈزەللىكنى ئومۇملاشتۇرغان ۋە قايتا بايان قىلغاندا، ئۇلاردىن تەدرىجى ھالدا كىشىلەرنىڭ ئىستىتىكىلىق كۆزقارىشى ۋە ئىستىتىكىلىق ئىدىيىسى پەيدا بولىدۇ. ھەتتا رىتم توغرىسىدىكى ئىستىتىكىلىق پىرىنسىپ تىكلەنىدۇ. ھەرقانداق سەنئەت ماھارىتىنىڭ پەيدا بولۇشىدا بىر تەرەققىيات جەريانى بولىدۇ. شۇنداقلا ئىنسانىيەت تۇرمۇشىدىن، ئۇنىڭ ئاساسى ۋە ئۆزگىرىش ئالاھىدىلىكىنى تاپقىلى بولىدۇ. مانا بۇلار ئەمگەك ناخشىلىرىدىكى رىتملارنىڭ بىزگە بەرگەن ئىلھامىدۇر.

ئىككىنچى بۆلۈم مۇراسىم قوشاقللىرى

مۇراسىم قوشاقللىرى — ئىنسانىيەت جەمئىيىتى تەرەققىياتىنىڭ مەلۇم بىر تارىخىي باسقۇچىدا پەيدا بولغان ۋە گۈللەنگەن بىر خىل قوشاق شەكلىدۇر. ئۇ ھامان خەلق قاندىدا — يوسۇنلىرى، ئۆرپ — ئادەتلىرى ھەم نەزىر — چىراق مۇراسىملىرىدا ئوقۇلۇپ ۋە ناخشا قىلىپ ئېيتىلىپ كەلگەچكە، شۇ مۇراسىمنىڭ مەقسىدى بىلەن ئۆزئارا ماسلىشىدىغان مەزمۇن ۋە شەكىللەرگە ئىگە. دۆلىتىمىزنىڭ قەدىمقى دەۋرلىرىدىكى ھېيت — بايرامدا تەبرىكلەش ئېلىپ بېرىش ۋە ئىبادەت قىلىش، خوشاللىقلارنى تەبرىكلەپ بالايسى — ئاپەتكە دۇئا — تەگىپ قىلىش، ئاتا — بوۋىلارنىڭ روھىغا نەزىر — چىراق قىلىش قاتارلىق پائالىيەتلەر — دە، ئومۇمەن مەلۇم مۇراسىملار ئۆتكۈزۈلگەن، ھەمدە شۇنىڭغا مۇنا — سىپ ھالدا مۇناسىۋەتلىك شېئىرىي مەرسىيىلەر بارلىققا كەلگەن. مەسى — لەن، يىل ئاخىرىدىكى نەزىر — چىراقلاردا شام يېقىشقا بېغىشلانغان «شام ھەققىدە سۆز»، 7 — ئاينىڭ 7 — كۈنى ئۆتكۈزۈلىدىغان چىۋەرلىك تىلەش مۇراسىمىغا بېغىشلانغان «چىۋەرلىك تىلەش ناخشىسى»، توپىدا چاقچۇ چىچىشقا بېغىشلانغان «چاقچۇ چىچىش ناخشىسى» قاتارلىق — لارنىڭ ھەممىسى مۇراسىم ناخشىلىرىدۇر. تارىخنىڭ راۋاجلىنىشىغا ئەگىشىپ، بەزى مۇراسىملار ئاشۇ مۇراسىم ناخشىلىرى بىلەن بىرلىكتە يوقاپ كەتتى. يەنە بەزى بىر مۇراسىم قوشاقللىرى ئۆزگىرىپ خەلق ئۇسۇلى قوشاقللىرىغا ياكى بالىلار قوشاقللىرىغا ئايلىنىپ كەتكەچكە، مۇراسىم قوشاقللىرى پەيدا بولغان چاغدىكى ئەسلى مەنىسىنى يوقاتتى. ھازىرغىچە ساقلىنىپ كېلىۋاتقان مۇراسىم قوشاقللىرىنىڭ

سانى كۆپ ئەمەس، بەلكى شۇ قوشاقلارنىڭمۇ، كۈننى چىقىرىپ تاشلاپ، يېڭىنى قوبۇل قىلىش ئارقىلىق، ئاساسەن، ئالاھىدە كەي-پىيات يارىتىشقا ئىشلىتىلدىغانلىرى ياكى تۇرمۇشتىكى بەزى مۇھىم مىنۇتلارنى خاتىرىلەشكە ياردەم بېرىدىغانلىرىلا قېلىپ قالدى.

ئېنگېلس مۇنداق دەپ كۆرسىتىدۇ: ئىدىيە ساھەسىدە «ئۇلار تەرىپىدىن تارىخىي مەزگىللەردە سېزىلگەن ياكى قوبۇل قىلىنغان تارىختىن بۇرۇنقى مەزمۇنلار بار، يەنى نۆۋەتتە بىز ئۇلارنى سەپ-سەتە دەپ ئاتىماي بولمايدىغان مەزمۇنلار بار»^① مۇراسىم ناخشىلىرىنىڭ ئەسلىدىكى مەنىسىدىن قارىغاندا، ئۇلاردا ئەكس ئەتكەن نەرسىلەرنىڭ كۆپىنچىسى ئەنە شۇنداق مەزمۇنلاردۇر.

قەدىمقى مۇراسىم قوشاقلرى ئىپتىدائى ئادەملەرنىڭ ئەمگەك، تۇرمۇش جەريانىدا تەبىئىي ھالدا شەكىللەنگەن. ئەينى ۋاقىتلاردا كىشىلەرنىڭ كۈچى ئىنتايىن چەكلىك بولغاچقا، ئۇلار تەبىئەت كۈچلىرىنىڭ چەكلىمىسىگە ئۇچرىماي قالدى. تەبىئەت ئالدىدىكى ئاجىزلىق ۋە تەبىئەتتىكى كۆپ تەرەپلىملىك بېقىندىلىق مۇناسىۋەت، ئىدىئولوگىيە ساھەسىدە ئەكس ئەتكەندە، «ھەممە شەيئىلەردە روھ بولىدۇ نەزىرىيىسى»گە دائىر دۇنياقاراش شەكىللەندى. دىمەك ئۇلار تەبىئەتتىكى ھەممە نەرسىدە «روھ» ۋە «جان»نىڭ بولىدىغانلىغىغا ئىشەندى. ھەمدە شەيئىلەرنىڭ ھەممىسىنى بۇ خىل «روھ» تۇنتۇرۇل قىلىپ تۇرىدۇ دەپ قارىدى. ھاياتتا مەۋجۇت بولۇپ تۇرۇشنىڭ قىيىنلىغى ۋە ئىشلەپچىقىرىش كۈچلىرىنىڭ تۆۋەنلىگى سەۋىيىدىن، بۇنىڭ ئۈستىگە ئىپتىدائى جەمىيەتتىكى كىشىلەر دۇنيا توغرىسىدىكى بۇ خىل خاتا كۆزقاراشنى سىڭدۈرۈۋالغانلىقتىن، ئۇلار

① ئېنگېلس: «كاندىرا، سىمىتىغا يازغان خەت»، «ماركس، ئېنگېلس تاللانما ئەسەرلىرى» خەنزۇچە 4 - توم 484 - بەت.

ھەمىشە تەبىئەتتىكى «روھ» تىن ئۆزلىرىنىڭ ئىشلەپچىقىرىشىنى راۋاج-
لاندۇرۇشقا مەدەت بېرىشىنى ئۈمىت قىلدى. شۇنىڭ بىلەن تەبىئەتكە
مۇراجەت قىلىش، تەبىئەتتىن تىلەش، نەزىر-چىراق ئۆتكۈزۈش
قاتارلىق ئىپتىدائى جەمىيەتتىكى مۇراسىم قوشاقلىرى پەيدا بولدى.
سەنىپلارنىڭ پەيدا بولۇشىغا ئەگىشىپ، خەلقنىڭ ئېڭىدا يەنە «روھ»
بىلەن «جان» نىڭ كۈچى ئوخشاش بولمايدۇ دەپ ھىس قىلىدىغان
قاراش پەيدا بولۇشقا باشلىدى. بۇ قاراش بويىچە ئۇلارنىڭ ئۆزلىرى
ئىجات قىلغان «روھ» تىن دىنىي ئىدىيىلەرنى چىقىش نۇقتا قىلغان
«ئىلاھ» بۆلۈنۈپ چىقارمىش. مۇراسىم قوشاقلىرى دىنىي ئىدىيە-
لەرنىڭ ئىنتايىن كۈچلۈك تەسىرگە ئۇچرىغانلىقتىن تېخىمۇ بېيىشقا
ۋە خىلمۇ-خىللىشىشقا باشلىدى. ئەپسۇن ئوقۇشتىن تاشقىرى يەنە
خوشاللىق ئىلاھى ئارقىلىق جىن-ئالۋاستىنى قاچۇرۇش، نەزىر-
چىراق قىلىپ بالايى-ئاپەتنى قاچۇرۇش، روھ قىچقىرىپ كېسەلدىن
قۇتۇلۇش قاتارلىق مۇراسىم قوشاقلىرى ئارقا-ئارقىدىن مەيدانغا
كەلدى.

دىن كىشىلەرنىڭ روھىنى زەھەرلىگۈچى ئەپيۈن. سەنىپى جەمە-
يەتتە ئۇ، كەڭ ئەمگەكچى خەلقنى ئالدىغان روھىي بەسىمنىڭ بىر
خىلى قاتارىدا، ئەزەلدىن ئېكسپىلاتاتسىيە قىلغۇچى سەنىپلارنىڭ
كونتۇرۇلۇشىدا بولۇپ كەلدى. ئەگەردە ئىپتىدائى جەمىيەتتىكى
مۇراسىم قوشاقلىرىنىڭ رولى، كۆپرەك ئەمگەك مەۋلىرى ۋە تۈر-
مۇش خاتىرجەملىكىگە ئېرىشىش يولىدا تەسەۋۈر كۈچى ئارقىلىق
تەبىئەتنى بوي سۇندۇرۇشقا، تەبىئەت كۈچلىرىنى باشقۇرۇشقا ياردەم
بېرىش دىيىلىدىغان بولسا، ئۇ ھالدا سەنىپى جەمىيەتتىكى مۇراسىم
قوشاقلىرىنىڭ رولىنىمۇ ئۇنچىۋالا ئاددى چاغلىغىلى بولمايدۇ. ئېزىل-
گۈچى سەنىپلاردا دائىم بولۇپ تۇرىدىغان تەبىئىي ئاپەتلەر تۈپەي-
لىدىن «تەڭرى» ۋە «مۆجىزات» قاتارلىق نەرسىلەرگە نىسبەتەن ۋە-

ھەمە ۋە چوقۇنۇش پەيدا بولىدۇ. شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا ئۇلاردا ئېكسپىلاتاتسىيە قىلغۇچى سىنىپلارنىڭ دەھشەتلىك ئېزىشى ۋە ئېكسپىلاتاتسىيىسىنى كۈرەش بىلەن يوقىتىلمىغانلىقى ئۈچۈن، ھايات ۋاقتىدىكى جاپا-مۇشەققەتلىك تەقدىرگە نىسبەتەن ئۈمىتسىزلىنىش ۋە كەلگۈسى بەختلىك تۇرمۇشقا نىسبەتەن ئىنتىلىش پەيدا بولىدۇ. دىنىي خاراكتىرغا كىرىدىغان بۇ خىل خام-خىياللار كۆپىنچە ھاللاردا كىشىلەرنى بوي سۇنغاق، خوش-خوش دەپ تۇرىدىغان ھەمدە ئۈمىدىنى غۇۋا كەلگۈسىگە باغلايدىغان قىلىپ قويىدۇ. شۇڭا كىشىلەر، نەزىر-چىراق مۇراسىملىرى ۋە ئىخلاس بىلەن ئوقۇلىدىغان دۇئا-تەگبىر-لەردە، قوشاقلار ئارقىلىق ئۆزلىرىنىڭ قەلبى ۋە ئۈمىدىنى ئىپادىلەيدۇ.

مۇراسىم قوشاقلرىدىكى بۇ شاكالىلار بىر تەرەپتىن، ئالاھىدە تارىخىي باسقۇچتىكى كىشىلەرنىڭ بىخۇتلۇغىنى ۋە نادانلىغىنى ئىپادىلەسە، يەنە بىر تەرەپتىن ئېكسپىلاتاتسىيە قىلغۇچى سىنىپلارنىڭ كىشىلەرگە روھىي جەھەتتىن زىيانكەشلىك قىلىشلىرىدىمۇ ئىپادىلەندۇ. بىز ئۇنى تارىخىي ماتىرىياللىرىنىڭ پوزىتسىيە بىلەن ئەستايىدىل تەھلىل قىلىشىمىز لازىم.

قائىدە-يوسۇن مۇراسىم قوشاقلرى بىرقەدەر كېيىنرەك مەيدانغا كەلگەن بولۇشى مۇمكىن. ئۇنىڭ مەيدانغا كېلىشى ئەسلىدە دىنىي خۇراپاتلىق بىلەن مۇناسىۋەتلىك بولغاچقا، بەزى قائىدە-يوسۇن رەسمىيەتلىرى ھەمىشە سىرلىق تۇس ئالغان ۋە ئەپيۇن مەنىسىگە ئىگە بولغان بولىدۇ. مەسىلەن، بەزى جايلاردا، ئۆتمۈشتىكى نىكا-رەسىم-يەتلىرىدە توي تەختىراۋانى يەرگە چۈشۈش بىلەنلا يىگىت قىزغا ئۆزىنى ئوق قىلىپ ئېتىپ: «ياۋۇزلۇقتىن خالى بولۇش كېرەك» دىگەننى بىشارەت قىلىدۇ.

كېيىنكى چاغلاردىكى قائىدە-يوسۇن مۇراسىملىرى ئويۇنغا يېقىن-

راق كېلىدۇ، بۇنىڭغا دائىر قوشاقلارنىڭ كۆپ قىسمى مەدھىيە ۋە خاتىرىلەش تەرىقىسىدىكى قوشاقلاردۇر. مەسىلەن: «بالىلار تۇغۇلۇپ ھامان كۆپىيەر، كىچىكلىرى چوڭنىڭ ئىزىدىن يۈرەر» دىگەنگە ئوخشاش قوشاقلاردا خۇراپىلىق پۇرسىغى ئىنتايىن سۇس بولۇپ، ۋاستىلىك ھالدا ئەر-خوتۇنلارنىڭ ئىناقلىغى، بالا-چاقىلارنىڭ كۆپرەك بولۇشى ئۈمىت قىلىنغان. مۇراسىم قوشاقلرىنىڭ كەڭ تارقىلالماسلىغى ۋە تېزلىك بىلەن گۈللىنىشتىن يوقىلىشقا يۈزلەنمىشنىڭ سەۋەبى، ئۇنىڭ ھامان مەلۇم مۇراسىملار بىلەن ئۆزئارا مۇناسىۋەتلىك بولغانلىغىدا، مۇراسىمنىڭ پەيدا بولۇش ئىجتىمائىي ئاساسى ۋە ئىدىيەۋى ئاساسىنىڭ تەدرىجى يوقىلىشىغا ئەگىشىپ مۇراسىم قوشاقلرىمۇ تەبىئى ھالدا يوقىلىپ بارىدۇ ياكى سۈپەت جەھەتتىن ئۆزگىرىدۇ.

مۇراسىم قوشاقلرىنىڭ، مۇراسىملاردا ئېيتىلىش ئەھۋالىدىن قارىغاندا، ئۇنى جۇدالىق قوشاقلرى، مەۋسۈم قوشاقلرى، قائىدە-يوسۇن قوشاقلرى ۋە نەزىر-چىراق قوشاقلرى (مۇناجاتلىرى) دىن ئىبارەت تۆت خىلغا بۆلۈش مۇمكىن.

1. جۇدالىق قوشاقلرى

جۇدالىق قوشاقلرى — سېھىرگەرلىك رولىغا ئىگە دەپ قارالغان، ئەپسۇن ۋە دۇئا-تەگىبىر ئوقۇپ بالايى-ئاپەتنى «قوغلاش» ئېيتىلىدىغان قوشاقلارنىڭ ھەممىسى جۇدالىق قوشاقلرى دەپ ئاتىلىشقا بولىدۇ. ئۇنىڭ پەيدا بولۇشى ئىپتىدائىي جەمىيەتتىكى دىندىنمۇ بۇرۇنراق بولۇپ، ئىجتىمائىي جەمىيەتتىكى كىشىلەرنىڭ تىلىنىڭ ياۋايى ھايۋانلار ۋە تەبىئەت ھادىسىلىرىغا نىسبەتەن بىر خىل سىرلىق كۈچى بار دەپ قارىغانلىغى بىلەنمۇ مۇناسىۋەتلىك. گوركى مۇنداق دەيدۇ: ئەپسۇن ئوچۇق كۆرسەتتىكى: «كىشىلەر ئۆز تىلىنىڭ كۈچىگە نەقەدەر چوڭقۇر ئىشىنىدۇ-ھە، بۇ خىل ئېتىقادنىڭ پەيدا بولۇشى

كىشىلەرنىڭ ئۆزئارا مۇناسىۋىتى ۋە ئەمگەك جەريانىنى تەشكىل قىلغۇچى تىلنىڭ روشەن ھەم ئىنتايىن رىيال پايدا يەتكۈزگەنلىكىدىن بولدى. ئۇلار ھەتتا «ئەپسۇن» ئارقىلىق تىلاھقا تەسىر كۆرسەتمەكچى بولۇشتى»^① بۇ خىل شېئىر - نەزمىلەرنى ئوقۇغۇچىلار ئۆز تىلىنىڭ كىشىلەرنىڭ تۇرمۇشى ۋە تەبىئەت ھادىسىلىرى ئىچىدىن ئۈمىت قىلغان نەتىجىلەرگە ھەقىقىي ئېرىشكەنلىكىگە ئىشەنگەندەك بولدى. بىراق بۇ خىل ناخشىلارنىڭ تىلنىڭ كۈچى ئېيتىشلارغا قارىغاندا، ئالاھىدە رەسمىيلەشتۈرۈلگەن مۇراسىم قائىدىلىرىگە مۇۋاپىق كېلىشى كېرەككەن، بولمىسا سىناقتىن ئۆتەلمەيدىكەن. شۇڭا ئۇنىڭدىكى تېكىستلەرنىڭ زور قىسمىدا مۇراسىم جەريانلىرى بايان قىلىنىش بىلەن بىللە كىشىلەرگە قانداق قىلىش ئۈگىتىلىدۇ. بەزى جۇدالىق قوشاقلاردا بەزى ئوبېكىتلەرگە تەلەپ قويۇلىدۇ، ياكى ئۇنىڭغا بۇيرۇق چۈشۈرۈلىدۇ. مەسىلەن: بۇرۇن شەرقىي - شىمالىي چاڭبېيىشەن تېغىدىكى مېھرىگىيا كولايدىغان دورىگەر دىخانلار مېھرىگىيانى كۆرگەندە، ئاۋال «ھەي كالتەك، تۇر ئورنىڭدىن!» دەپ ۋاقىرايدىكەن، ئېيتىشلارغا قارىغاندا، مۇشۇنداق قىلغاندىلا، ئاندىن چوڭ مېھرىگىيالار قېچىپ كەتمەسمىش. سىنىپىي جەمئىيەتتە، جۇدالىق ناخشىلىرى قويۇق دىنىي خۇراپاتلىق تۈسىنى ئالغان بولۇپ، ئۇنى ھەممىلا ئادەم ئىگەللەپ كېتەلمىگەن. بۇ خىل ناخشىلارنى ئىگەللەۋالغانلار ئۆزلىرىنىڭ ئۈمىت - ئارزۇسىنى قانائەتلىنەندۈرەلەيدىغان بىر خىل سىرلىق كۈچكە ئىگە بولىدۇ، دەپ قارىلىدىكەن. مەسىلەن، يىخپتۈەنچىلەرنىڭ جاھانگىرلىككە قارشى كۈرەشتە ئىشلەتكەن ئەپسۇنلىرى، قوزغىلاڭچىلارنىڭ دۈشمەن ئۈستىدىن غەلبە قىلىش ئىشەنچىسى.

① گوركى: «سوۋېت ئەدبىياتى»، «ئەدبىيات توغرىسىدا» خەنزۇچە

چىسىنى ئاشۇرغان. گەرچە بۇ خۇراپىلارچە ھەركەت بولسىمۇ، لېكىن خەلق ئاممىسىنى ئىتتىپاقلاشتۇرۇش ۋە ئۇلارنىڭ جاسارىتىگە ئىلھام بېرىش رولىنى ئوينىغان. بىزنىڭ بۇ خىل بىرقەدەر مۇرەككەپ بولغان مەسىلىلەرگە تارىخىي ماتىرىياللىرىمىزنىڭ پوزىتسىيە بىلەن مۇئامىلە قىلىشىمىزغا توغرا كىلىدۇ. جۇدالىق قوشاقلىرى بىر تەرەپتىن، ئالۋاستىلار ئۈستىدىن غەلبە قىلىش ۋە ئەپسۇن ئوقۇشلاردا رول ئويناپ، راۋاجلىنىپ، تىخ ئۈچىنى كۆپىنچە نامۇۋاپىق ئىجتىمائىي ھادىسىلەرگە قاراتقان بولسا؛ يەنە بىر جەھەتتىن، داۋالاش ۋە ئىشلەش قاتارلىق پائالىيەتلەردە راۋاجلىنىپ، كۆپىنچە بەزى پايدىلىق تۇرمۇش تەجرىبىلىرىنى ساقلاپ قالغان. مەسىلەن: «يۆ بەگلىكى تەمسىللىرى» دە: كىچىك بالىلار تاماقنى كۆپ يەۋىتىپ قوسىغى ئاغرىپ قالغاندا ئۇۋىلاشقا تەڭكەش قىلىپ ئوقۇلىدىغان ئەپسۇنلارنىڭ كېسەلگە روھىي جەھەتتىن تەسەللى بېرىپلا قالماستىن، بەلكى داۋالاشنى كېڭەيتىپ ئېلىپ بېرىشقىمۇ ياردىمى تەككەنلىكى خاتىرىلەنگەن. تارىخىي جەھەتتىن قارىغاندا، بۇ جۇدالىق ناخشىلىرىمۇ بەلگىلىك ئىجابىي ئەھمىيەتكە ئىگە.

2. مەۋسۇم قوشاقلىرى

مەۋسۇم، رەسمىيەت قوشاقلىرى — مەۋسۇم بىلەن مۇناسىۋەتلىك بولغان خەلق بايراملىرى تەبرىكلەش پائالىيەتلىرى ۋە رەسمىيەتلەرگە دائىر تۈرلۈك قوشاقلاردۇر. خەلق ئىچىدىكى مەۋسۇملەرنىڭ كۆپىنچە چىسىنى دىخانچىلىق پائالىيەتلىرى بەلگىلىگەن. بەزى مەۋسۇملەر خاتىرىلەش ئەھمىيىتىگە ئىگە. مەسىلەن، دىخانلار كالىندارىدىكى باھار بايرىمى، ئىككىنچى فېۋرال، ماي ئېيىدىكى تاڭزۇڭزا چاغىنى، ئال-تىنچى ئىيۇن، يەتتىنچى ئىيۇل ۋە ئوتتۇرا كۈز قاتارلىق مەۋسۇم مۇراسىم رەسمىيەتلىرىنىڭ بەزىلىرى سالماقلىق بولۇپ، دىندىكى نەزىر — چىراق تۇسىنى ئالغان؛ بەزىلىرى خوشاللىق خاراكتېرىدا بولۇپ،

دېنىي تۇس تولىمۇ سۇس. كالىنىن مۇنداق دىگەن ئىدى: «ئىلگى-
رىكى غالىپ ماددى مەزمۇنلار ۋە زور خىزمەت مۇۋەپپەقىيەتلىرى
دېنىي شەكىلگە ئورالغان بولۇپ، دىن خاراكتىرىنى ئالغان.....
مۇبادا دېنىي شەكىل تاشلەۋېتىلسە، تەبىرىكلەش رەسمىيەتلىرىدىكى
ئىقتىسادىي جەھەتتىكى بەزى تەلەپلەر ناھايىتى ئاسانلا سېزىلىپ
قالدۇ.»^① دەسلەپكى مەزگىللەردىكى دىخانچىلىق پائالىيەتلىرىگە دائىر
مەزمۇنلار ئىپادىلىنىدىغان مەۋسۇم قوشاقلرى، دەل دېنىي شەكىللەر
ئارقىلىق خەلقنىڭ ئىقتىسادىي تەلۋىنى ئەكس ئەتتۈرگەن. مەسىلەن:
دۆلىتىمىزدە قەدىمقى دەۋرلەردىن تارتىپ داۋام قىلىپ كەلگەن يىل
ئاخىرىدا شام يېقىپ، نەزىر-چىراق قىلىش رەسمىيەتلىرى بار،
بۇنىڭدىكى «شام يېقىش ھەققىدىكى دۇرت» تا «سوقما تامدۇر تۇرار
جايىمىز، سۇ ئىچىمىز چوڭقۇر جىلغىدىن، گۈل-گىيالار كۆرەر شەپ-
قەتنى، قۇتۇلساگەر قۇرۇت-قوڭغۇزدىن» دىگەن مىسرالار بار،
بۇنىڭدا تەبىئى ئاپەت يوقىتىلسا، مول ھوسۇلدىن ئۈمىتنىڭ بارلىغى
ئىپادىلەنگەن. شۇ مەزمۇندىكى «ئېتىز-ئېرىق ئىگىلىرىنىڭ تىلىگى»،
«ئېتىز ناخشىسى» قاتارلىقلارمۇ بار. بۇ خىل مۇراسىم ناخشىلىرى
بەزىدە ئۇسۇل بىلەن زىچ تەڭكەش قىلىنغان بولۇپ، ئەمگەك ھەر-
كەتلىرى بەدىئى ھالدا قايتا ئىپادىلىنىدۇ؛ تېكىستلەرمۇ ئەمگەك
ناخشىلىرىدىن تەرەققى قىلغان تېكىستلەردۇر. بەزى بايراملارنىڭ
دىخانچىلىق ئىشلىرى بىلەن بولغان ئالاقىسى ئېنىق بولمىسىمۇ،
لېكىن دىخانلارنىڭ ئۆرپ-ئادەتلىرى بىلەن ناھايىتى زىچ مۇناسى-
ۋىتى بار، شۇنداقسىمۇ، بۇلارنىڭ كۆپىنچىسى دىخانچىلىق ۋە قول

① كالىنىن: «يېزا ئىگىلىگە سوتسىيالىستىك ئۆزگەرتىش كىرگۈزۈش»،
كىروپنىڭ «كالىنىن خەلق ئىجادىيىتى توغرىسىدا» دا كەلتۈرۈلگەن نەقىل،
«سوۋېت ئەدبىياتىغا دائىر ماقالىلار توپلىمى»، خەنزۇچە 39 - بەت.

ھۈنەرۋەنچىلىككە دائىر مۇراسىملارغا تەۋەدۇر. مەسىلەن، ئۆتمۈشتە يەتتىنچى ئاينىڭ يەتتىنچى كۈنىدە ئۆتكۈزۈلىدىغان چىۋەرلىك تىلەش — «تېرىقچىلىق قىلىش» بىلەن بۇت تەكچىسى قوپۇرۇش، قول ھۈنەرى بويىچە ئۆزئارا مۇسابىقىلىشىش قاتارلىق رەسمىيەتلەرنى ئالاق، تەرەققى قىلىپ، كېيىنكى كۈنلەرگە تەلگەندە، ئويۇن ئويناشقا يېقىنلىشىپ قالدى، بۇلاردا كىشىلەرنىڭ بەزى ئۈمىت ئار-زۇلىرى ئەكس ئەتتۈرۈلگەن ۋە بۇ يەنىلا مەلۇم سىرلىق تۈس ئالغان. شۇنداق بولسىمۇ بۇ رەسمىيەتلەردە دىنىي خۇراپاتلىق مەز-مۇنلار بىرقەدەر ئاز. مەسىلەن، جۇاڭزۇلارنىڭ باھار بايرىمى ئۇسۇلىدىكى باھار كالىسىنىڭ ناخشا ئېيتىشىغا بېغىشلانغان «باھار كالىسى ناخشىسى» نىڭ ئاساسىي مەزمۇنىدا يېزا ئىگىلىك ئىشلەپچىقىرىشى، ئادەم بىلەن ھايۋانلارنىڭ نورمال ئەھۋالدا ئىكەنلىكى بايان قىلىنغان. ئۇلاردا گەرچە «يامانلىق يۇلتۇزلىرى ئۆچسىمۇ، ياخشىلىق يۇلتۇزلىرى نۇر چېچىۋېرىدۇ»، «شامال بىلەن يامغۇرنىڭ ماسلىشىشى بەك تەكشى بولغان يىللار» دېگەنگە ئوخشاش دۇرت ئىبارىلىرى بولسىمۇ، لېكىن تەدرىجى ھالدا دىنىي شەكىللەردىن ئايرىلىپ كۈنسېرى خەلقنىڭ باھار بايرىمىدىكى ئەدىبىيات - سەنئەت نومۇر-لىرىنىڭ خاراكتېرىنى ئالغان.

3. قائىدە - يوسۇن قوشاقلىرى.

قائىدە - يوسۇن مۇراسىم قوشاقلىرى ھەمىشە ئەرلەرنىڭ ئۆيلىنىپ قىزلار تۇرمۇشقا چىقىدىغان، تۇغۇلغانلار تەبرىكلىنىدىغان، ئۆلگەنلەر دەپنە قىلىنىدىغان، يېڭى ئۆيگە كۆچۈش مۇبارەكلىنىدىغان، مېھمانلار كۈتۈۋېلىنىدىغان سورۇنلاردا ئوقۇلىدۇ. بۇ خىل قوشاقلارنىڭ كۆپىنچىسى تەبرىكلەش خاراكتېرىدا بولغانلىقتىن، ئۇنىڭدا كىشىلەرنىڭ گۈزەل تۇرمۇشقا بولغان ئارزۇسى ۋە ئالەمدىن ئۆتكەن شەخسلەرنى ياد ئېتىپ سېغىنىشى ياكى بەخت تىلىشى

ئىپادىلىنىدۇ. مەسىلەن، مياۋزۇلارنىڭ «قەدەھ ناخشىسى» دىكى «كىشىلەر قېرىغىچە، ياشسا ساغلام، ھەممە ئائىلە ساغلىرى تولىسا ئاشلىققا» دىگەن مىسرالاردا كىشىلەرنىڭ ئۇزۇن ئۆمۈر كۆرۈشىنى ئارزۇ قىلىشتەك يۈرەك سادالىرى ئەكس ئەتتۈرۈلگەن. تەيزۇلارنىڭ «ئالتۇن كۈن»، «كۈمۈش كۈن» قاتارلىق نىكالىنىش كۈنىنى مەدەھىيە- لەيدىغان ناخشىسىدا يېڭىدىن توي قىلغان ئەر- ئاياللارنىڭ مۇھەببىتى مۇبارەكلىنىدىغان: «بۇغا مۈڭگۈزىدەك مۇستەھكەم بولۇڭ، ياۋا چوشقىنىڭ جاۋغىيىدەك چىڭ بولۇڭ، ئالتۇن ۋە پىل چىشىدەك مەڭگۈ چىرىد- مەڭ...» دىگەنگە ئوخشاش مىسرالار بار، بۇمۇ ئەڭ گۈزەل ئارزۇ- لارنى ئىپادىلەيدۇ. قائىدە- يوسۇن قوشاقلىرى دەسلەپكى چاغلاردا كۆپىنچە خۇراپى ئىدىيىلەر بىلەن مۇناسىۋەتلىك بولىدۇ. سۇڭ سۇلالىسى دەۋرىدە ئۆتكەن يوپىنىڭ «ئاغزى ئىتتىكى لى سۈي ھەققىدە خاتىرە» دىگەن ئەسەردىكى «ھىساۋات ناخشىسى» نىڭ تېكىستىدە ئوپ- ئوچۇق ھالدا «ۋەھشىلىكتىن ساقلىنىش» ئۈچۈن ناخشا ئېيتىلىدۇ دەپ كۆرسىتىلگەن. ئەمما ھازىرقى زاماندىكى «ۋوگىجا توپلىمى» قاتارلىقلاردىكى «ھىساۋات ناخشىسى» ئۆزگىرىپ، پەر- زەنتلەرگە بەخت تىلەشكە ئايلىنىپ قالغان. يەنە قىزلار يۈزىنى ئاچقاندا ئېيتىلىدىغان «تولۇن ئايدەك ئانار يۈزلۈك قىز مېنى، تەكلىپ قىلدى شاتلىق مېنى ئىچىشكە» دىگەندەك ناخشىلارمۇ بار، بۇلارمۇ ھەقىقەتەن تەبرىكلەش مەزمۇنىدىكى خۇراپاتلىق سىڭدۈرۈلمىگەن قوشاقلاردۇر. قائىدە- يوسۇن، رەسمىيەت ناخشىلىرى خەلقنىڭ ئۆرپ- ئادەتلىرى ۋە ئائىلە تەرەققىياتىنىڭ تارىخىنى تەتقىق قىلىشتا بىزنى قىممەتلىك ماتىرىيال بىلەن تەمىن ئەتتى. مەسىلەن، سىچۇەن- نىڭ غەربىي چېگرا رايونى، مىللەتلەر توپلىشىپ ئورۇنلاشقان رايون، بۇ يەردە بىرقانچە مىللەت بولۇپ، خوتۇن- قىزلىرى قىزلارنى تۇر- مۇشقا چىقارغاندا يىغا ناخشىسىنى ئوقۇيدۇ. بۇلارنىڭ ئىچىدىكى «سادا

ناخشىسى» دا «باغرى قاتتىق ئانامنىڭ، باغرى تاشتۇر ئاتامنىڭ، تۇغۇلۇپ شۇ كەمگىچە، كىيىمدىم ياخشى كىيىم» دىگەن مىسرالار بار. بۇنىڭدا كونا جۇڭگودىكى خوتۇن-قىزىلارنىڭ ئائىلىۋى ئورنى يان تەرەپتىن ئەكس ئەتتۈرۈلگەن. يەنە «سىڭلىمغا مەسلىھەت»، «تىللاڭ-لار بەزىلىرىنى» دىگەن ناخشىلارمۇ بار، جۈملىدىن تەختىراۋانغا چۈشكەندە ئېيتىلىدىغان ناخشىلاردا: «قىزىل گۈللۈك، تەختىراۋان، ئوخشار خۇددى قەپەزگە؛ ئولتۇرغۇزدى ھەدەمنى داغ قالدۇرۇپ يۈرەكتە» دىگەنگە ئوخشاش مىسرالار بولۇپ، بۇلاردا خوتۇن-قىزىلارنىڭ نىكا ئىشلىرىغا چات كېرىۋالغانلارغا نىسبەتەن قارشىلىقى ۋە ئۇلار ئۈستىدىن قىلغان شىكايىتى ئىپادىلىنىدۇ.

4. نەزىر-چىراق ۋە تەبرىكلەش قوشاقلىرى

نەزىر-چىراق ۋە تەبرىكلەش قوشاقلىرى — زور نەزىر-چىراق ۋە تەبرىكلەش مۇراسىملىرى ئۆتكۈزۈلگەندە ئوقۇلىدىغان دۇئا-تەگبىر تەرىقىدىكى قوشاقلاردۇر. بۇ قوشاقلار ئومۇمەن بىرقەدەر سۈرلۈك. دەپدەبىلىك كېلىدۇ. «چۈ بەگلىكى نەزىرلىرى» دىكى «توققۇز شېئىر» ئاشۇ خىلدىكى شېئىرلار تىپىغا كىرىدۇ. خەلقنىڭ نەزىر-چىراق مۇراسىملىرى ھەمىشە مەۋسۈم بىلەن بىرلىشىپ كەتكەن بولۇپ، شەكىللىرىمۇ بىرقەدەر جانلىق بولىدۇ. مەسىلەن، بۇرۇن باھار بايرىمى ئالدىدا «ئوچاق پىرىغا ياغ پۇرۇتۇش» دىگەن خۇراپى ئۆرپى-ئادەت بار ئىدى. نۇرغۇنلىغان جايلاردا ئاياللار كەمىتىلىپ، ئۇلارنىڭ بۇ رەسىمىيەتكە قاتنىشىشىغا رۇخسەت قىلىنمايتتى. لېكىن بەزى جايلاردا ئەرلەرنى ھۆرمەت قىلىپ ئاياللارنى پەس كۆرۈشتەك ئىدىيىگە بىۋاسىتە قارشىلىق كۆرسىتىلگەچكە، ئوچاق پىرىغا ياغ پۇرۇتۇشقا ئاياللار قاتناشتۇرۇلغان. بولۇپمۇ بەزى ئوچاق پىرىغا ياغ پۇرۇتۇش قوشاقلىرىدا جەمىيەتنىڭ رىيال ئەھۋالى ئۈستىدىن كۈچلۈك شىكايەت قىلىنغان. مەسىلەن: «نەزىر قىلدىم، ئى پىرىم، بىر تۈپ بەسەي ھەم

پىياز، ئۈزۈتەش ئۈچۈن سېنى يەرلىگىڭگە - گۈمبەزگە؛ سەن بېرىپ ئېيت بۇ گەپنى، ئۈزەڭدىن چوڭ پىرىڭگە، چۈنكى مەن ئۆلەر بولدۇم سالغان ئازاپ - دەردىڭدە» چاخچاق تەرىقىسىدىكى بۇ خىل سۆز - مىسرادا نامراتلارنىڭ چەككەن چەكسىز جاپا - مۇشەققىتى ئەكس ئېتىپلا قالماستىن، بەلكى «ئىلاھ ھاكىمىيەت» مۇمەسسىخىرە قىلىنغان. بۇنىڭدا خۇراپىي مۇراسىم پۇراقلىرى چىقىرىپ تاشلىنىپ، خەلقنىڭ ھەقىقىي ئىدىيىسى ھىسسىياتى ئەكس ئەتتۈرۈلگەن. تارىختىكى دىخانىلار قوزغىلىڭى جەريانلىرىدىمۇ نەزىر - چىراق مۇراسىملىرىغا دائىر قوشاقلار كەڭ دائىرىدە ئوقۇلغان. مەسىلەن، يەر - زىمىن ئۇيۇشمىسىنىڭ «ئاتا - بوۋىلارنىڭ روھىغا ياغ پۇرىتىش»^① قاتارلىق ئەسەرلىرىدە ئەمگەكچى خەلقنىڭ قەيسەر جەڭگىۋار روھى ناھايەن قىلىنىپ، نەزىر - چىراق مۇراسىم قوشاقلرى يېڭى مەزمۇنغا ئىگە قىلىنغان.

خەلقنىڭ مۇراسىم قوشاقلرىنىڭ بەدىئى شەكلىدىن ئېيتقاندا، ئومۇمەن ئۇنىڭ بىرقەدەر مۇقىم، قېلىپلاشقان شەكلى بولغاچقا، ئومۇمەن ھەۋەسكە بېرىلىپ باشقا شەكىللەر بىلەن ئىجات قىلىشقا يول قويۇلمايدۇ. چۈنكى تىلنىڭ كۈچىگە بولغان ئېتىقات ئىمكانىيەت بار ئۇنىڭ ئۆزى پەيدا بولغان چاغدىكى ئېغىز تىل شەكلىنى ساقلاپ قېلىشنى تەلەپ قىلىدۇ. قىسمەن ئىبارىلەرنىڭ كۆپەيتۈرۈلىشى ياكى قىسقارتىلىشىمۇ، شۇ قېلىپلاشقان شەكىل ئىچىدە ئېلىپ بېرىلىدۇ. شۇڭا مۇراسىم قوشاقلرىنىڭ تەرەققىياتى خېلىلا ئاستا بولغان. ئۇلار ئىچىدىكى بەزى مۇراسىم قوشاقلرى ئۇزاق يىللاردىن تا ھازىرغىچە ئۆزىنىڭ ئەسلى ھالىتىنى ساقلاپ كەلمەكتە. بەزى مۇراسىم قوشاقلرى -

① گۈيچۈ تۈزەش - قۇراشتۇرۇش ئىدارىسى يولۇقتۇرغان يەر - زىمىن ئۇيۇشمىسى ھۆججەتلىرىگە قارالسۇن.

لىمىرى مۇراسىم شەكلىدىن ئايرىلىپ مۇستەقىل مەۋجۇت بولۇپ تۇرۇ-
دىغان قوشاقلارغا ئايلاندى. بۇ مۇراسىم قوشاقلارنىڭ سۈپەت
جەھەتتىن ئۆزگىرىشىدۇر. بەزى مۇراسىملار بارا-بارا ئۆزگىرىپ
مەدىنى پائالىيەت ۋە ئويۇن قويۇش مەقسەت قىلىنغان ناخشا-ئۇسۇل
پائالىيەتكە ئايلنىپ قالغان. بۇ بىزنى ئۇلارنى تارىختىكى خەلقنىڭ
ئۆرپى-ئادەتلىرى سۈپىتىدە تەتقىق قىلىش ئىمكانىيىتىگە ئىگە قىلىپلا
قالماستىن، بەلكى يەنە ئۇلارنىڭ پەيدا بولۇش، راۋاجلىنىش ۋە
ئۆزگىرىش جەريانلىرىنى، بۇنىڭ ئەدەبىيات، مۇزىكا، ۋە ئۇسۇللار-
نىڭ تارىخى مەنبەلىرى بىلەن بولغان زىچ مۇناسىۋەتلىرىنى تەتقىق
قىلىش ئىمكانىيىتىگىمۇ ئىگە قىلىدۇ.

ئۈچىنچى بۆلۈم سىياسى ۋە زىيەت قوشاقلرى

سىياسى ۋە زىيەت قوشاقلرى - ئەمگەكچى خەلقنىڭ ئۆز سەر-
گۈزەشتىلىرىدىكى سىياسى ئەھۋاللاردىن تەسىرلىنىش ئارقىلىق ئىجات
قىلغان قوشاقلاردۇر. ئۇنىڭدا ئەمگەكچى خەلقنىڭ مەلۇم بىر سىياسى
ۋەقەلەر، سىياسى تەدبىر، سىياسى شەخس شۇنىڭدەك بۇلار بىلەن
مۇناسىۋەتلىك سىياسى ۋە زىيەتكە دائىر ئاساسىي بىلىمى ۋە ئاساسىي
پوزىتسىيىسى ئەكس ئەتتۈرۈلۈپ، ئۇلارنىڭ سىياسى غايىسى ۋە بۇ
غايە ئۈچۈن كۈرەش قىلىش روھى ئىپادىلىنىدۇ. ئەگەر بەزى قوشاق-
لار سىنىپىي كۈرەشنىڭ مەنئىۋى قۇرالى دىيىلسە، ئۇ ھالدا سىياسى
قوشاقلار ئۇلار ئىچىدىكى ئەڭ ئۆتكۈر خەنجەر ۋە نەيزىدۇر. ئۇنىڭدا
شەپقەتسىز پاش قىلىش ۋە قىزغىن مەدھىيەلەش ئارقىلىق رەزىل
نەرسىلەر قامچىلىنىپ، ئىستىقبالى بار نەرسىلەر ماختىلىدۇ. بۇ ئارقى-

لىق خەلقنىڭ سىياسى كەيپىياتى قەتئىيلەشتۈرۈلىدۇ ھەم مەلۇم سىياسى نازارەتچىلىك رول جارى قىلدۇرۇلىدۇ. ئەمگەكچى خەلق ئەزەلدىن ساق تۇرۇپ ئىگىرىغىنى يوق. خەلق قوشاقلىرى ئەزەلدىن «ماتەم مۇزىكىلىرىدىن تەسىرلىنىش ئاساسىدا پەيدا بولۇپ كەلدى»، كونا جەمىيەتتىكى ئەمگەكچى خەلق جەمىيەتنىڭ تۆۋەنكى قاتلىمىدا تۇرمۇش كەچۈرگەنلىكى ئۈچۈن ئىقتىسادىي جەھەتتە قاتمۇ - قات ئېكسپىلاتاتسىيىگە، سىياسى جەھەتتە دەھشەتلىك ئېزىلىشكە ئۇچرىدى. ئۇلار رىيال ھالەتكە نارازى بولغانلىقى ئۈچۈن، ئۆزلىرىنىڭ ئەينى ۋاقىتتىكى سىياسى كۆزقاراشلىرىنى ئوبرازلىق سۆزلەر بىلەن قوشاقلارغا قېتىش ئارقىلىق ھۆكۈمرانلارغا بولغان غەزەپ - نەپرەتنى ياكى قارشىلىغىنى ئىپادىلىدى. خەلقنىڭ بۇ خىل يۈرەك سادالىرىنىڭ ئۇرغىشىنى ھەتتا فېئودال ئەدىپلەرمۇ «سۆزدىكى بۇيرۇقلارنىڭ خەلقنىڭ قەلبىدىن ئورۇن ئالماي..... بەلكى ئۇلاردا قوساق كۆپىگى پەيدا قىلىپ قوشاق توقۇلۇشىغا سەۋەپ بولغان» لىغىنى ئېتىراپ قىلماي قالمىدى ① سىياسى قوشاقلار ئەڭ دەسلەپ ھەمىشە بالىلار قوشاقلىرى شەكلى بىلەن مەيدانغا كېلىپ تۇردى. ھۆكۈمران سىنىپلار بۇرۇن بۇنى «ماددىلار» ئارقىلىق چۈشەندۈرۈپ، بالىلار قوشاقلىرىنى «قايمۇققان يۇلتۇز» نىڭ «يەرگە چۈشىشى»، «بالىلار قوشاقلىرىنىڭ ئويۇنغا ئاينىشى» دىدى. بۇ ھەققە تەن بىر خىل دىنىي ئىدىيىنىڭ مەھسۇلاتىدۇر. ئۇنىڭدىن ھۆكۈمران سىنىپلارلا پايدىلىنىپ قالماستىن، بەلكى ئەمگەكچى خەلقلەرمۇ پايدىلاندى. ھۆكۈمران سىنىپلارنىڭ ئۇنىڭدىن پايدىلىنىشتا ئىككى تۈرلۈك مەقسىدى بار ئىدى: بىرى، بۇ خىل قوشاقلارنىڭ سىياسى خاراكىتىنى يېپىش؛ يەنە بىرى، كىشىلەرنىڭ ئۇنى قايتا تەشۋىق قىلىش

① خەن سالىنامىسى «ماددىلار تەركىبى» دىن.

ۋە تارقىتىشنى چەكلەش، ياكى پىتىنە - ئىغۋا ئارقىلىق ئاممىنى قايىمۇقتۇرۇش، بەدىئىي چاچلاش ياكى زىيانكەشلىك قىلىش ئىدى. ئەمگەكچى خەلق بۇ ئارقىلىق سىياسى ناخشىلارغا بىر خىل سىرلىق تۈس بېرىپ، بالىلار ئىغىزى ئارقىلىق ئۆز قوشاقلىرىنى بايان قىلدى ۋە تارقىتتى. بۇ خەلق - ئەپكار ئاممىنىڭ ھۆكۈمران سىنىپلار بىلەن قانۇنى كۈرەش ئېلىپ بېرىشىدىكى بىر خىل ۋاستىسى بولدى، چۈنكى ئامما بىلەن بالىلار بىرلىكتە ئېيتقان ناخشىلارنىڭ ئاپتورلىرىنىڭ مەسئۇلىيىتى سۈرۈشتە قىلىنمايتتى.

سىياسى قوشاقلار ھەمىشە ئەكسىيەتچى ھۆكۈمرانلارنى قاغاش ۋە ئۇلارنىڭ سىياسى جەھەتتىكى قاپاققۇش، قەبىھلىگىنى ھەم تۇرمۇش جەھەتتە چىرىكلىشىپ ئەيىبى - ئىشەرتكە بېرىلگەنلىگىنى پاش قىلىشتا ئىشلىتىلىدۇ. شيا سۇلالىسى دەۋرىدىلا «يامانلاشتى بۇ كۈنلەر، ھەر يەردە بار ئۆلۈملەر» دىگەندىن ئىبارەت شيا سۇلالىسىنىڭ ئاخىق پادىشاھى شىبىنى قاغايدىغان قوشاقلار مەيدانغا كەلگەن؛ «لالما ئىتتەك قاترايدۇ چىرپاڭ دىگەن ئەمەلدار، كوچا - ئۆتەك، دوخمۇ - شىنى پايلاقچىلار قاپلىدى؛ پۇل - تەڭگىگە ئامراقتۇر لەشكەر بېشى - سەركەردە، پادىشاھ - خان ئىچىدۇ ئۆلگىدە كىلا ھاراقىنى» دىگەنگە ئوخشاش قوشاقلاردا يۇقۇرىدا پادىشاھلارنىڭ، تۆۋەندە ئەلەملىك، قەلەملىك ئەمەلدارلارنىڭ خىيانەتچىلىك، ئاچكۆزلۈك بىلەن شۇغۇللىنىپ، چىرىكلەشكەنلىكى چوڭقۇر پاش قىلىنغان. ئەل دۇئايمىبەت قىلىپ قاغىغاندا ۋە پاش قىلغاندا گايدا يۈرەكلىك ھالدا ئاسمانۇ - زىمىن، ئەۋلىيا - ئەنبىيالارغا چىقىلىپ: «ئىلاھىم سەن ئالەمنى بەرپا قىلالمايدىكەن سەن، سەن گۇمران بولغىن» دەيدۇ. بۇ خىل سادالار ئىنسانىيەت جەمىيىتىنىڭ باراۋەرسىزلىكى ۋە زۇلمەتلىكلىكىگە زەربە بېرىپلا قالماستىن، بەلكى كىشىلەرنىڭ ئىدىئولوگىيىسىنى چىرمىۋالغان سىرلىق قاراشلارنى تەۋرىتىشكە ياردەم بېرىدۇ.

سىياسى جەھەتتىكى زۇلمەت - زۇلۇم، ئەكسىيەتچى ھۆكۈمەت، ئەك-
سىيەتچىل تۈزۈم ۋە ئەكسىيەتچىل قۇراللىق كۈچلەرنىڭ جىنايەتلىرىدە
كونكرېت ئىپادىلىنىدۇ. ھالبۇكى بۇ ئۇچى يەنە كېلىپ كەڭ ئەمگەك-
چى خەلققە ھەمىشە بىۋاسىتە ئۇچراپ تۇرۇدىغان نەرسىلەر بولغاچقا،
بۇ جەھەتكە ئالاقىدار قوشاقلارمۇ ئالاھىدە كۆپ، مەسىلەن: «سېتىۋال-
دىم يەرلىك ئەمەل، ئۈچ يۈز تىزىق تەڭگىگە مەن؛ تەقدىم قىلىپ
نۇرغۇن چاكار، مىرزىلىققا ئېرىشتىمەن». دېگەن مىسرالاردا ئەمەل-
دارلارنىڭ پۇل بىلەن ئەمەل - ئۇنۋان سېتىۋېلىشتەك رەزىل قىلمىش-
لىرى پاش قىلىنىدۇ. «تاغنىڭ باغرىدا ئاچلىقتىن ئۆلگەن، سەپەر
قىلىپ ئاكام شەرقىي لياۋرۇڭغا، ماتەم بىلدۈردۈم قېيىق تۇتقۇزۇپ،
ماڭدىم قىيىنلىپ دامبا يولىدا» دېگەن مىسرالاردا ھاشار، ئالۋاڭ -
ياساقنىڭ نەقەدەر ئېغىرلىغى شىكايەت قىلىنىدۇ.

«بىر ئەنزە تۈگمەي قوشۇلار ئونى،
ئون لى يەردىكىلەر بىلسۇ بۇنى،
نامراتلار يىسە قامچا تاياقنى،
بايلار شورايدۇ قاننى - يىلىكنى»

دېگەن مىسرالاردا ئەكسىيەتچى ھۆكۈمەتنىڭ قاتتىق جازالاش
چارىلىرى بىلەن مەجبۇرى ئىقرار قىلدۇرۇش ئۇسۇلىنى قوللىنىپ
قاتمۇ - قات ئۇۋال ئەنزىلەرنى پەيدا قىلغان جىنايەتلىرىگە ئىنتايىن
چوڭقۇر ۋە غەزەپ - نەپرەت بىلدۈرۈلىدۇ. يېقىنقى ۋە ھازىرقى
زامان سىياسى قوشاقلاردا يەنە ھەرقايسى جايلاردىكى مىلتارستلار
ۋە گومىنداڭ ئەكسىيەتچىلىرىنىڭ سىياسى جەھەتتىكى زۇلمى ۋە
ئىقتىسادىي جەھەتتىكى تالان - تاراج قىلىشىلىرىمۇ چوڭقۇر ھالدا پاش
قىلىنغان. مىلتارست جاڭ زوڭچاڭ شەندۇڭدا ھۆكۈمرانلىق قىلىپ
تۇرغان، مەزگىللەردە، شۇ يەردىكى كىشىلەرگە ئەسكىلىك قىلغانلىغى
ئۈچۈن، كىشىلەر پاراكەندىچىلىككە چۈشۈپ قالغان. ھەممە يەردە

خاتىراجەمسىزلىك ھۆكۈم سۈرگەن. بۇ جەھەتتىكى قىلمىشلار مەسخىرە قىلىنغان بىر قوشاقتا مۇنداق دېيىلىدۇ:

«جاڭ زوڭچاڭ دىگەن زالىم ئۆلتۈرىدۇ جىنەندە،
تويماس قارنى سانسىزلاپ غاز - ئۆدەكنى يىگەنگە.»
«كېرەك ئەمەس پۇل - ئاقچاڭ، گەرچە پېقىر بولساھەم،
ھاشىرىڭغا بارمايمەن؛ ئىشلەپ قېرىپ كەتسەھەم.»
«بالا چوڭ قىلساق بولار غوجامنىڭ،
كالا، چوشقىمىز بولار دۇيچاڭنىڭ،
خوتۇن، قىز، چوكان تەۋە شاڭجاڭغا،
تىجىگەن پۇلىمىز كېتەر باۋجاڭغا»

دىگەن قوشاقتا گومىنداڭ ئەكسىيەتچىلىرى ھۆكۈمرانلىغىدىكى خەلقلەرنىڭ كۈن - كەچۈرۈشكە ئامالسىز قالغان، ھەممە يەرنى دات - پەريات قاپلىغان ئەمىلى ئەھۋال كۆرسىتىلىپ، ئاشۇ تارىخى دەۋردىكى جۇڭگو خەلقىنىڭ مۈشكۈل تۇرمۇشى ۋە بەختسىزلىكى ئومۇملاشتۇرۇلغان ھالدا كۈچلۈك ئىپادىلەنگەن.

جۇڭگونىڭ يېقىنقى ۋە ھازىرقى زامان تارىخى مەلۇم مەنىدىن ئېيتقاندا، ئېلىمىز خەلقىنىڭ جاھانگىرلارنىڭ قاتتىق زۇلۈمى ۋە كەم - سىتتىشىگە ئۇچرىغان قان - ياشلىق تارىخىدۇر. كەڭ ئەمگەكچى خەلق ئۆزلىرىنىڭ قوشاقلىرىدا جاھانگىرلارنىڭ رەزىل ئەپتى - بەشىرىسىنى شەپقەتسىز تۈردە پاش قىلىپ، تاجاۋۇزچىلارغا قارشى كۈرەش قىلغان مىللى قەھرىمانلارنى مەدھىيەلەپ؛ جاھانگىرلار بىلەن تىل بىرىكتۈرگەن ۋە تەن ساتقۇچ خائىنلارغا زەربە بېرىپ، خەلق ئاممىسى - نىڭ ۋە تەنپەرۋەرلىك روھىنى تولۇق ئىپادىلەپ كەلدى. مەسىلەن، ئەپيۈن ئۇرۇشى مەزگىللىرىدە تارقالغان:

«ئەپيۈننى چەكلەپ لىن زېشۈي، كۆيدۈرۈپ كۈلنى كۆككە سورىدى،
دېڭىزدا ياۋغا زەمبىرەك ئېتىپ، قاراقچى پارخوتنى غەرىق ئەيلىدى،

ساق قالغان ئالۋاستىلار ئالاقزادە بولۇپ، قاچتى - قۇيرۇقنى خادا ئەيلىدى» دىگەن قوشاقتا لېن زېشۋېينىڭ ئەنگلىيە جاھانگىرلىكىگە زەربە بەرگەن ۋە تەنپەرۋەرلىك ھەركىتى خەلق تەرىپىدىن مەدھىيەلەنگەن. ياپون باسقۇنچىلىرىغا قارشى ئۇرۇش مەزگىلىدە، مەيلى ئىنقىلاۋىي تايانچ بازىلاردا بولسۇن، مەيلى گومىنداڭ ھۆكۈمرانلىقىدىكى ياكى دۈشمەن ئىشغال قىلىۋالغان رايونلاردا بولسۇن، ھەممىلا جايدا ياپون تاجاۋۇزچىلىرىنىڭ جىنايەتلىرىنى پاش قىلىدىغان ۋە ياپون باسقۇنچىلىرىغا قارشى تۇرۇۋاتقان ھەربى ۋە خەلقنىڭ كۈرەش ئىرادىسىگە ئىلھام بېرىدىغان كۆپلىگەن قوشاقلار ئىجات قىلىندى. مەسىلەن:

«پولاتتىن مۇستەھكەم ئەزىمەتلەر بىز،
بىرلەشمە ئارمىيە، گە قارشى تۇرىمىز؛
جىڭ ئالتۇن تاۋلىنار يالقۇندا - ئوتتا؛
يامغۇردەك ئوقۇمۇ پەسەنت قىلمايمىز،
بوشاشماس ئاچلىقتىن بىزنىڭ بىلىمىز،
كۈرەشنى مەڭگۈگە داۋام قىلىمىز»

دىگەنگە ئوخشاش قوشاقلاردا، جۇڭگو خەلقىنىڭ ئېگىلمەس - سۇنماس كۈرەش ئىرادىسى ۋە دۈشمەنگە بىرلىكتە نەپەرت ياغدۇرۇشتەك ۋە تەنپەرۋەرلىك روھى ئىپادىلەنگەن. ياپون باسقۇنچىلىرىغا قارشى ئۇرۇش غەلبە قازانغاندىن كېيىن، ئامېرىكا جاھانگىرلىكى جۇڭگونىڭ ئىچكى ئىشلىرىغا يەنىمۇ ئىلگىرىلىگەن ھالدا قول تىقىپ، ئۆزىنىڭ تاجاۋۇزچىلىق سىياسىتىنى يۈرگۈزدى. شۇڭا كۆپلىگەن قوشاقلاردا ئۇنىڭ بۇ جەھەتتىكى قىلمىشلىرى پاش قىلىنغان. ئازاتلىق ئۇرۇش مەزگىلىدە تارقالغان بىر قوشاقتا مۇنداق دېيىلىدۇ:

«جاڭ چېشى غالىپسىدۇر ئەجنەبىلەرنىڭ،
ئامېرىكا نەگە دىسە ماڭار شۇ يەرگە.»

خۇمار ئۇ جان ئېلىپ، قانلار ئىچىشكە،
سولوكلەر ھەدەپ قان شورماقتا،
زۇلۇم ۋە كۈلپەت چىقتى ئەۋجىگە»

خەلق بۇ يەردە جاڭ جېيىشى ھاكىمىيىتىنىڭ مەللى مەنپەئەتىنى سېتىپ، جاھانگىرلارنىڭ قوينىغا ئۆزىنى ئاتقان ئەكسىيەتچىل ماھىيىتىنى دەل جايدا كۆرسىتىپ، جاڭ جېيىشى خاندانلىغىنىڭ يوقىلىشىغا ئاز قالغان تەقدىرىنى بايان قىلىدۇ؛ ئەمگەكچى خەلقنىڭ ئۆتكۈر سىياسى كۈزىتىش كۈچى ۋە ئالدىن كۆرەلگى، ئاددى ئۇسۇللار بىلەن بايان قىلىنىدۇ.

ئەنئەنىۋى سىياسى قوشاقلارنىڭ كۆپىنچىسى مەسخىرە قىلىش ۋە پاش قىلىش خاراكتىردىكى ئەسەرلەر بولسىمۇ، لېكىن ئاز ساندا بەزى بىرقەدەر پاك، ئوچۇق-يورۇق ئەمەلدارلار ۋە ئۇلارنىڭ سىياسى جەھەتتىكى نەتىجىلىرى مەدھىيەلەنگەن ئەسەرلەرمۇ بار. خەلقنىڭ ئۇزاق مۇددەتلىك فېئوداللىق جەمىيەتتە ئۈمىدىنى ھۆكۈم-رانلار سىنىپىنىڭ ئىچكى قىسمىدىكى ئايرىم كىشىلەرگە باغلاپ، كەلگۈسىگە ئۈمىت بىلەن قارىغان ئىرادىلىك كىشىلەرنى مەدھىيەلىشى كەڭ خەلقنىڭ ئۇزاق مۇددەتلىك زۇلۇم-كۈلپەت ئاستىدا ئېزىل-گەنلىكىنى ۋە ئىستىقبال-ئىللىق باھارغا نەقەدەر تەشنا ئىكەنلىكىنى دەل جايدا ئىپادىلەيدۇ؛ ئۆزلىرىنىڭ ئىستەقبالىنى ھۆكۈمرانلار سىنىپىدىن ئىزدەش ئەمىلىيەتكە ئۇيغۇن بولمىغان خام-خىيالىدىنلا ئىبارەت، ئەلۋەتتە. ئەمگەكچى خەلقنىڭ خام-خىيالى بىر-بىرلەپ بەربات بولۇپ چىداپ تۇرغۇسىز مەزگىلگە يەتكەندە، ئۇلار سەپ تارتىپ قوزغىلاڭ كۆتىرىشكە مەجبۇر بولىدۇ؛ غايەت زور ئىنقىلاب بورىنىنى قوزغاپ، فېئوداللىق تەرتىپلەرگە قاخشاتقۇچ زەربە بېرىدۇ، ھەتتا چىرىك فېئودال خاندانلىقىنى بىر يوللا ئاغدۇرۇپ تاشلايدۇ. دىخانلار قوزغىلىڭى ئەكس ئەتتۈرۈلگەن قوشاقلار يەنىلا ئەنئەنىۋى

قوشاقلار ئىچىدىكى سىياسى تۈسى ئەڭ قويۇق، جەڭگىۋارلىقى ئەڭ كۈچلۈك بولغان بىر قىسىم قوشاقلاردۇر.

دۆلىتىمىزدىكى چىڭ سۇلالىسىنىڭ ئاخىرقى مەزگىلدىكى بىرىنچى قېتىملىق دىخانلار چوڭ قوزغىلىڭى مەزگىلىدە «گۈللەنسۇن، زوراي-سۇن چىڭ خاندانلىقى» دىگەن قوشاق پەيدا بولغان؛ مىڭ سۇلالىسى دەۋرىدىكى لى زىچىڭ باشچىلىقىدىكى قوزغىلاڭچى قوشۇن بارغانلا يەردە:

«كەلسەمۇ ئۇلار ئالمىغاچ ئاشلىق، كىيىم،
لى قوشۇنىغا خەلق يار-قولداش؛
ئۇلارنى قىزغىن قارشى ئالىدۇ.
چوڭۇ ھەم كىچىك ئەر-ئايال يۇرتداش.
ئۇلار كەلسەمۇ ئالماس ئاشلىقنى،
كۈتىمىز ئۇلارنىڭ ئولغىيىشىنى؛
كەمبەغەل مەرتلەر ئۆتسەكمۇ ئاچ-زار،
ئۇلارغا كەڭ-كەڭ قۇچاق ئاچايلى؛
ئوتلۇق مۇھەببەت مېھرىمىز بىلەن
شات كۆڭلىمىزنى ئىزھار قىلايلى»

دىگەندەك قوشاقلار تارقالدى. «ئۇلارغا كەڭ-كەڭ قۇچاق ئاچايلى... شات كۆڭلىمىزنى ئىزھار قىلايلى» دىگەن سىرالارنىڭ تىلى ئاددى ۋە قىسقا بولسىمۇ، لېكىن ئۇنىڭدا كەڭ دىخانلارنىڭ تۈپكى تەلۋى ئومۇملاشتۇرۇلغان. تەيپىن تىيەنگو قوزغىلىڭى مەزگىلىدە، كەڭ دىخانلار ئىستىخىيلىك كۈرەشلەر ئارقىلىق ئەكسىيەتچىل ھۆكۈمرانلار سىنىپىنى ئاغدۇرۇپ، دىخانلار ھاكىمىيىتىنى ئورناتماقچى بولدى. ئۇلارنىڭ بۇ خىل ئۈمىدى قوشاقلاردىمۇ ئىنتايىن كۈچلۈك دەرىجىدە ئىپادىلەندى. كۆپلىگەن قوشاقلاردا كەڭ دىخانلارنىڭ ئىنقىلاپنى قوللاپ دىخانلارنىڭ قۇراللىق كۈچلىرىنى قوللىغانلىقىنى ۋە تەيپىن تىيەنگو قوشۇنلىرىنىڭ داھىلىرىنى سۆيگەنلىكى جانلىق

تۈردە ئىپادىلەندى. گۇاڭشى ئۆلكىسىنىڭ گۇيېنىن شەن ناھىيىسىدە
 مۇنداق بىر قوشاق تارقالغان:

«ئىنتىزامى چىڭ خوگياڭ قوشۇنى،
 ھەق - ناھەقنى پەرق ئېتەر ئېنىق،
 قىرىپ زالىم بەگلەر پۇقرانى،
 ھەددى - ھىساپسىز سالىدۇ سېلىق،
 ئىناق ئۆتمەز چېمى قېرىنداش،
 زالىم بەگ - باينىڭ ئەدىۋىنى بېرىپ»

بۇ قوشاقتا تەيپىن تىيەنگو قوراللىق كۈچلىرىنىڭ سىنىپى ماھىيىتى
 ئوبرازلىق ھالدا چۈشەندۈرۈلۈپلا قالماستىن، بەلكى قوزغىلاڭچى
 قوشۇنىنىڭ كەڭ خەلق بىلەن بولغان بېلىق بىلەن سۈدەك يېقىن
 مۇناسىۋىتى ئەكس ئەتتۈرۈلگەن. قوزغىلاڭچى قوشۇنلار ھەقىقەتەن
 شۇنداق بىر كۆللىكتىپ بولغاچقا، كەڭ دىخانلار «ئەمەلدارلار
 دىخانلارنى ئىسيان كۆتىرىشكە مەجبۇر قىلغان ئىكەن، ھەممىمىز بىرلىكتە
 چوڭ قوشۇنغا ئەگىشەيلى» دىگەن شىۋارنى ئوتتۇرىغا قويغان. بۇ
 ھەقىقەت يوسۇندا شۇنداق بولۇشقا تېگىشلىك. يولداش ماۋ زېدۇڭ
 مۇنداق دەپ كۆرسىتىدۇ: «ھەر قېتىمقى زور دىخانلار قوزغىلاڭلىرى
 ۋە دىخانلار ئۇرۇشى نەتىجىسىدە ئەينى ۋاقىتتىكى فېئودال ھۆكۈم-
 رانلارغا زەربە بېرىلدى، شۇ سەۋەپتىن ئىجتىمائى ئىشلەپچىقىرىش
 كۈچلىرىنىڭ تەرەققىياتىمۇ ئازدۇر - كۆپتۇر ئىلگىرى سۈرۈلدى»^①
 ھالبۇكى دىخانلار قوزغىلاڭلىرى ئەكس ئەتتۈرۈلگەن سىياسى
 قوشاقلاردا دەل ئەمگەكچى خەلقنىڭ ئاشۇ زور سىياسى ۋەقەلەرگە
 تۇتقان توغرا پوزىتسىيىسى كۆنكىرت بايان قىلىنغان بولۇپ، ئۇ
 ئىنتايىن يۈكسەك دەرىجىدىكى ھۆججەت قىممىتىگە ئىگە.

① «ماۋ زېدۇڭ تاللانما ئەسەرلىرى» 2 - توم.

«4-ماي» دىن بۇيان، ماركسىزىمنىڭ جۇڭگوغا تارقىلىشى ۋە جۇڭگو كوممۇنىستىك پارتىيىسىنىڭ دۇنياغا كەلگەنلىكى تۈپەيلىدىن، دۆلىتىمىز خەلقنىڭ ئىنقىلاۋىي كۈرىشى، يېپ-يېڭى بىر تارىخىي باسقۇچقا قەدەم قويدى. يېڭى دېموكراتىك ئىنقىلاپتىن سوتسىيالىستىك ئىنقىلاپقىچە بولغان تارىخىي جەرياندا، يېڭى مەزمۇنغا ئىگە كۆپلىگەن سىياسى قوشاقلار مەيدانغا كەلدى. ئۇلار ئەنئەنىۋى سىياسى قوشاقلاردىن ئىككى جەھەتتىن زور دەرىجىدە پەرقلىنىدۇ: بىرىنچىدىن، ئەمگەكچى خەلق پارتىيىسىنىڭ رەھبەرلىكى ۋە تەربىيىسى ئاستىدا ئاڭ-سەۋىيىسىنى يۇقۇرى كۆتىرىپ ئۆز تەقدىرىنى ئۆزى ئىگەللىدى. شۇڭا ئۇلار سىياسى قوشاقلارنى ئىجات قىلىش جەريانىدا ئۆتمۈشتىكىدەك لەنەت-نەپرەت ئوقۇپ، قارشىلىغىنى ئىپادىلەپ قويۇش بىلەنلا كۇپايىلىنىدىغان پاسسىپ ھالەتتىن ئۆزگىرىپ ئاڭلىق ئىنقىلاپ قىلىشتەك قەتئى ئىرادىسى ۋە ھېچنىمىدىن قورقمايدىغان پىداكارلىق روھىنى روشەن ئىپادىلىدى؛ ئىككىنچىدىن، ئەمگەكچىلەرنىڭ ئىجتىمائى ئورنى تۈپتىن ئۆزگىرىپ، قۇللۇقتىن بىر سەكرەپلا دۆلەتنىڭ خوجايىنلىرىغا ئايلانغانلىقتىن، مۇقەررەر ھالدا خوشاللىق كەيپىياتى ۋە مەدھىيەلەش خاراكتىرىدىكى مەزمۇنلار يېڭى سىياسى قوشاقلارنىڭ ئاساسى بولۇپ قالدى. بىز بۇ ئىككى نۇقتىغا نۇرغۇنلىغان قىزىل قوشاقلار ۋە ئازاتلىقتىن كېيىنكى يېڭى قوشاقلاردىن تولۇق مىسال تاپالايمىز. ئالايلىق: شائىخەي ئىشچىلار قوزغىلىڭى جەريانىدا مەيدانغا كەلگەن «پادىشانى ئاتتىن چۈشۈرۈشكە جۈرئەت قىلىش» دىگەن قوشاقتا، يەر ئىنقىلاۋىي مەزگىلىدە مەيدانغا كەلگەن «جەنۇپ ئارمىيىسى بىلەن شىمال ئارمىيىسى قىزىل ئارمىيىگە يەت-مەيدۇ» دىگەن قوشاقتا؛ «نەنجىڭ، بېيجىڭ، رۇيجىڭگە يەتمەيدۇ» دىگەن قوشاقتا؛ شەنشى-گەنسۇ-نىڭشيا چېگرا رايونىدا ئىجات قىلىنغان مەشھۇر خەلق ناخشىسى — «شەرق قىزاردى» دا؛ شۇنىڭدەك

ئازاتلىقتىن كېيىن مەيدانغا كەلگەن كۆپلىگەن مەدھىيە قوشاقلاردا ئەمگەكچى خەلقنىڭ ئىنقىلاۋىي روھى ئەكس ئەتتۈرۈلگەن: ئۇلارنىڭ پارتىيىگە، خەلق ھاكىمىيىتىگە، خەلق ئازاتلىق ئارمىيىسىگە ۋە خەلق داھىلىرىغا بولغان قىزغىن مۇھەببىتى ئىپادىلەنگەن. ئازاتلىقتىن كېيىنكى يېڭى قوشاقلار ئىچىدە پارتىيە رەھبەرلىك قىلغان يەر ئىسلاھاتى، ئامېرىكىغا قارشى تۇرۇپ، چاۋشەنگە ياردەم بېرىش ھەرىكىتى قاتارلىق زور سىياسى پائالىيەتلەر قوللاپ-قۇۋۋەتلەنگەن ۋە مەدھىيىلەنگەن قوشاقلارمۇ ئاز ئەمەس. بۇلارمۇ سىياسى قوشاقلار دائىرىسىگە كىرىدۇ. بىز بۇ يەردە ئۇلار توغرىلىق تەپسىلىي توختالمايمىز.

مەدھىيە ئازاتلىقتىن كېيىنكى يېڭى قوشاقلاردىكى ئاساسىي ئېقىم. بۇ ئەمگەكچى خەلقنىڭ سىياسى ۋە ئىقتىسادىي ئورنىنىڭ تۈپكى ئۆزگىرىشى بىلەن بەۋاسىتە مۇناسىۋەتلىك. ھالبۇكى، خەلق مەنپەئەتى دەخلى-تەرۇزگە، خەلق سۈيىدىغان كىشىلەر زىيانكەشلىككە ئۇچرىغاندا، ئۇلار قىلچە يۈز خاتىرە قىلماي قوشاقلارنى قورال قىلىپ كۈرەش قىلىدۇ. «5-ئاپرېل» ھەرىكىتى جەريانىدا مەيدانغا كەلگەن «تۆت كىشىلىك گۇرۇھ» نىڭ جىنايەتلىرى ئەيىبلەنگەن قوشاقلار بۇنىڭغا ئىسپات بولالايدۇ. خەلق ئەزەلدىن يالغان گەپ قىلغان ئەمەس ھەم ئۆزلىرىنىڭ خوشاللىق-شاتلىغىنىمۇ شۇنداقلا نارازىلىغىنى ۋە غەزەپ-نەپرەتتىنمۇ يوشۇرغان ئەمەس، دېمەك، ئۇلارنىڭ قوشاقلارنى ئەزەلدىن ئۇلارنىڭ يۈرەك سادالىرى بولۇپ كەلدى. ئىجتىمائىي تۈزۈمىمىز تېخى دىپىرلىك مۇكەممەللىشىپ كەتمىگەنلىكى، ئۇنىڭ ئۈستىگە بەزى كادىرلاردا فېئوداللىق تۈرىچە-لىك قاتارلىق ناتوغرا سىياسى ئىستىللار تېخىچە مەۋجۇت بولۇپ تۇرغانلىغى تۈپەيلىدىن، خەلقنىڭ مەنپەئەتى ۋە ھوقۇقى تاجاۋۇزچە-لىققا ئۇچرىشى مۇمكىن. شۇنداق قىلىپ ئۇلار خەلقنىڭ نارازىلىغىنى

كەلتۈرۈپ چىقىرىدۇ - دە، تەنقىتكە ئۇچرايدۇ. خەلقنىڭ بۇ خىل كەيپىياتى كۆپىنچە ھاللاردا خەلق قوشاقلىرى شەكلى ئارقىلىق ئىپادىلىنىدۇ. شۇڭا بىز زامانىمىزدىكى سىياسى قوشاقلارنى رەتلىگەن ۋە تەتقىق قىلغان چېغىمىزدا، مەدھىيەلەش خاراكتېرىدىكى ئەسەرلەر - گىلا ئېتىۋار بېرىپ قالماي، بەلكى ھەرقايسى جايلىرىدا تارقىلىپ يۈرگەن مەسخىرە ۋە تەنقىت خاراكتېرىدىكى ئەسەرلەرگىمۇ ئېتىۋار بېرىشىمىز لازىم. بۇ خىل قوشاقلار ئارقىلىق خەلقنىڭ ئىدىيەۋى كەيپىياتى ۋە سىياسى جەھەتتىكى پايدا - زىياننى چۈشەنگىلى، شۇنداقلا ئۇلاردىن ھەرقايسى خىزمەتلىرىمىزنى ياخشىلاش ئۈچۈن پايدىلىق ياردەملەرنى ئالغىلى بولىدۇ.

سىياسى قوشاقلار خەلق قوشاقلىرىدا چوڭ سالماقنى ئىگەللەيدۇ. ئۇنىڭ ئومۇمەن سەھىپىسى قىسقا، جۈملە ۋە سۆزلىرى بىرقەدەر ئەركىن بولۇپ، ھېچقانداق مۇقىم شەكىلگە ئىگە ئەمەس. ئۇنىڭ تىلى جەھەتتىن قارىغاندا، مۇتلەق كۆپ قىسىمنىڭ تىلى بىرقەدەر ئىخچام، ئۆتكۈر، مۇھەببەت - نەپىرتى ئېنىق، شۇڭا روشەنلىكنى ئۇنىڭ ئاساسىي خۇسۇسىيىتى دېيىشكە بولىدۇ. بۇ خىل روشەنلىك ئاپتور مەيدانىنىڭ قەتئىيلىكىگە باغلىق،

«يولۋاس مىنىسەك، ئۇنىڭ تاققا چىقىشىدىن قورقمايمىزكى،
ئەجدىھا مىنىسەك ئۇنىڭ جىلغىغا چۈشۈشىدىن قورقمايمىز،
ئىنقىلاپ قىلىشقا بەل باغلىدۇقكى، ئۆلۈمدىن قورقمايمىز،
خەلق ئۈچۈن ئۆلسەك چىن قەلبتىن رازىمىز»

دىگەنگە ئوخشاش مەردانىلىق سىڭگەن قوشاقلارنىڭ تىلى قەتئىي ھەم كۈچلۈك بولۇپ، قىلچە ياسالمىلىق ۋە تۇتۇقلۇق يوق. بەزى چاغلاردا گەرچە ياپتا گەپلەر ۋە ئاھاڭداش سۆزلەردىن ئىبارەت بەدىئىي ئۇسۇل قوللىنىلسىمۇ لېكىن ئۇنىڭ روشەنلىكىگە دەخلى يەتكۈزەلمەيدۇ. سىياسى قوشاقلاردىكى ياپتا گەپلەر، سۆز - قاپپىيلەر

قوشاقلاردىكى بىر خىل ئالاھىدە ئىپادىلەش ئۇسۇلى بولۇپ، ئۇ،
 كۆپىنچە سىنىپىي ئېزىش ئىنتايىن چوڭقۇرلاشقان، خەلقنىڭ سۆزلەش
 ۋە مۇنازىرە قىلىش ئەركىنلىكى ئىنتايىن زور چەكلىمىگە ئۇچرىغان
 چاغلاردا قوللىنىدۇ. مەسىلەن، خەن سۇلالىسىنىڭ ئاخىرقى يىللىرىدا،
 روڭجو ھاكىم مۇتلەقلىق قىلغان دەۋرلەردە كىشىلەر «ھەممە يەردە
 ئوت - چۆپلەر سارغىيىپتۇ سۈلشىپ. پەرەز قىلساق خېلى كۈن،
 ھاياتلىقتىن ئۈمىت يوق» دىگەن قوشاقنى توقۇش ئارقىلىق ئۇنى
 قاغىغان؛ سۇڭ سۇلالىسى دەۋرىدىكى تۇڭگۈەن ۋە سەيجىڭ قاتارلىق
 ھاكىم مۇتلەق زالىم ۋەزىرلەر بەگلىكىنى قالايمىقان قىلىپ پۇخرالارنى
 باستۇرۇۋاتقان چاغلاردا، كىشىلەر «ياغاچ تاۋاقنى چاق، توڭكەن
 سەيلەرنى، ئاندىن ئوڭشايسەن پانى دۇنيانى» دىگەندەك قوشاقلارنى
 توقۇپ ئۇلارنى مەسخىرە قىلغان؛ جاڭ جېيىشى فاشىستىك ھۆكۈمران-
 لىقنى يولغا قويغان چاغلاردا، كىشىلەر «تۈز كورسىنى چاق،
 جياڭيۇ قاچىسىنى چاق، ئاندىن ياخشى كۈن كىلەر قاراپ باق»
 دىگەندەك تەنە مسرالار ئارقىلىق ئۆز ئارزۇلىرىنى ئىپادىلىگەن. خەلق
 قوشاقلارىدا يۇقۇرىدا ئېيتىلغان خەلق قوشاقلارىدىكى خەنزۇچە
 ئاتالغۇلار ئاھاڭداش خەتلەردىن تۈزۈلگەن ياپتا خەت (سۆز)لەر
 بولۇپ ئاشۇ ياپتا سۆزلەر ئارقىلىق تۇڭگۈەن، سەيجىن، يەنشەن،
 جاڭ جېيىشى قاتارلىق تارىخىي جىنايەتچىلەرگە غەزەپ - نەپرەت
 ياغدۇرۇلغان.

مەسخىرە قىلىش، ئەنئەنىۋى سىياسى قوشاقلاردىكى مۇھىم بەدىئىي
 ئىپادىلەش ئۇسۇلىدۇر. بۇنىڭدا ياپتا ۋە ئاللىگورىيەلىك ئىبارىلەر،
 شۇنداقلا كىشىنى كۈلدۈرىدىغان ۋە نەپرەتلەندۈرىدىغان ئەھۋاللار
 ئەكس ئەتتۈرۈلۈش بىلەن مەسخىرە قىلىنىدىغان ئوبېكىت پاش
 قىلىنىدۇ، تەنقىت قىلىنىدۇ ھەم ئىنكار قىلىنىدۇ. ئالايلۇق:

«ئوقۇمۇشلۇق دەپ ئاتالغان كىتاپ ئوقالماس،
ۋاپادار دەپ ئاتالغانلار ئانىسىغا قارىماس؛
سوغ جۇدۇندا قالسا زامىن، ئالى جاناپلار،
توخۇلاردەك قورقۇپ - تىترەپ ئىمىن تاپالماس»

دىگەن مىسرالاردا ئەنە شۇنداق «ئوقۇمۇشلۇق» «ۋاپادار» لەشكەر باشلىقلىرى راسا مەسخىرە قىلىنغان. ئوقۇمۇشلۇقلار ئەسلىدە بىلىم-لىك بولۇشى كېرەك ئىدى، ھالبۇكى ئۇلار «كىتاپ ئوقالماس؛» ۋاپادار دەپ ئاتالغانلار ئەسلىدە ئاتا-ئانىسىغا ۋاپا قىلىشى ۋە بوي سۇنۇشى كېرەك ئىدى، ھالبۇكى ئۇلار، «ئانىسىغا قارىماس؛» گېنىراللار ئەسلىدە باتۇر-يۈرەكلىك بولۇشى كېرەك ئىدى، ھالبۇكى ئۇلار «قورقۇپ ئىمىن تاپالماس؛» قارىماققا بۇ بىر خىل غەلىتە ھادىسىدەك كۆرۈنسىمۇ ئەمىلىيەتتە بۇنىڭدا دەل فېئوداللىق جەمئىيەت-نىڭ سىياسى جەھەتتىكى چىرىكلىگى چوڭقۇر پاش قىلىنغان. بۇ خىل قوشاقلارنىڭ مەيدانغا چىقىشى ئاساسەن ھۆكۈمرانلار سىنىپىنىڭ ئېزىشى تۈپەيلىدىن كىشىلەرنىڭ بىر خىل ئەگرى-توقاي شەكىللەرنى قوللىنىش ئارقىلىق ئۆزلىرىنىڭ غەزەپلىك كەيپىياتىنى ئىپادىلەشكە مەجبۇر بولغانلىغىدىن بولغان؛ شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا بۇ بەدىئى ئىپادىلەشنىڭمۇ ئېھتىياجى، كىشىلەر بۇ خىل ئۇسۇلنى قوللىنىپ، كۆپىنچە ھاللاردا بەزى شەيئىلەردىكى زىددىيەتلەرنى تېخىمۇ ئۈزۈل-كېسىل پاش قىلىدۇ. بەزى رەزىل ھادىسىلەرنى تېخىمۇ چوڭقۇر ھالدا پۇغاندىن چىققىدەك تەنقىت قىلىدۇ.

تۆتىنچى بۆلۈم تۇرمۇش قوشاقللىرى

خەلق قوشاقللىرى ئىچىدىكى تۇرمۇش قوشاقللىرىنىڭ ئۆز ئىچىگە

ئالغان دائىرىسى خېلىلا كەڭ. ئومۇمەن ئېيتقاندا، ئەمگەكچى خەلق- لەرنىڭ ئىجتىمائى تۇرمۇشى ۋە ئائىلە تۇرمۇشىنى ئەكس ئەتتۈرىدۇ. خان قوشاقلارنىڭ ھەممىسىنى تۇرمۇش قوشاقلرى دەپ ئاتاشقا بولىدۇ. كەڭ مەنىدىن ئېيتقاندا (يەنى قوشاقلارنىڭ خەلق تۇرمۇشىنىڭ ئىكاسى ئىكەنلىكىدىن ئىبارەت بۇ نۇقتىدىن ئېيتقاندا) بىز يۇقۇرىدا تونۇشتۇرۇپ ئۆتكەن ئەمگەك قوشاقلرى، توي- مۇراسىم قوشاقلرى، سىياسى قوشاقلار شۇنىڭدەك كېيىن تونۇشتۇرۇلدىغان مۇھەببەت قوشاقلرى، بالىلار قوشاقلرى قاتارلىقلارنىڭ ھەممىسىنى تۇرمۇش قوشاقلرى دائىرىسىگە كىرگۈزۈشكە بولىدۇ. ئەمما بۇ بەش خىل قوشاقلارنىڭ ھەرقايسىنىڭ ئۆزىگە لايىق مۇقىم مەزمۇنى، ئالاھىدە رولى ۋە ئالاھىدە خىزمەت قىلىش ئوبيېكتى بولۇپ، زۆرۈر تېپىلغاندا ئايرىم- ئايرىم ھالدا بايان قىلىشقا توغرا كېلىدۇ. شۇڭا بۇ يەردە ئېيتىلغان تۇرمۇش قوشاقلرى پەقەت ئۇنىڭ تار مەنىسىدىن ئېلىنغان ئۇقۇم بولۇپ، كۆرسىتىدىغىنى ئەمگەكچى خەلقلەرنىڭ كۈندىلىك ئەمگەك تۇرمۇشى ۋە ئائىلە تۇرمۇش ئەھۋالىدۇر. بۇ ئىككى جەھەتنى مەزمۇن قىلغان، سانىمۇ كۆپرەك بولغان ئېتىز- ئېرىق قوشاقلرى، چارۋىچىلىق قوشاقلرى، بېلىقچىلىق قوشاقلرى، ئوۋچىلىق قوشاقلرى شۇنىڭدەك خوتۇن- قىزلار، ئىش- چىلار، يىتىملەر، سەرگەردانلار ۋە بويتاقلار..... توغرىسىدىكى قوشاقلاردا يان تەرەپتىن، ھەر ساھە، ھەرقايسى كەسىپتىكىلەرنىڭ، سەرگۈزەشتىلىرى ئوخشاش بولمىغان ئەمگەكچى خەلقلەرنىڭ خىلمۇ- خىل تۇرمۇشى ئىپادىلىنىپ، ئۇلارنىڭ قايغۇ- ھەسرىتى ۋە خوشاللىق- لىرى بايان قىلىنىدۇ. بىز بۇ بۆلۈمدە ئۇلار ئىچىدىكى ئەنئەنىگە ئىگە بولغان دىخانلارنىڭ تۇرمۇش قوشاقلرى، خوتۇن- قىزلارنىڭ تۇرمۇشىغا ئائىت قوشاقلار شۇنىڭدەك ئەمگەكچىلەرنىڭ ئۆزلىرىنىڭ يېڭى ھاياتىنى مەدھىيىلىگەن قوشاقلرى قاتارلىقلارنى نۇقتىلىق ھالدا

تونۇشتۇرۇپ ئۆتەمىز.

۱. دىخانلارنىڭ تۇرمۇش قوشاقلىرى

زۇلۇم - كۈلپەت ئۇزاق داۋام قىلغان كونا جۇڭگودا قۇللۇق جەمىيىتى ۋە فېئوداللىق جەمىيەتتىن يېرىم فېئوداللىق، يېرىم مۇستەملىكە جەمىيەتكە ئۆتكىچە بولغان ئارىلىقتا، كەڭ قۇللار ۋە دىخانلار ئەسىرلەردىن ئەسىرلەرگىچە، ئېكسپىلاتاتسىيىگە ئۇچراپ، ھۆكۈمرانلىق قىلىنغۇچى ئورۇندا تۇرۇپ كەلدى ۋە ھاياتىدىنمۇ بەتتەر تۇرمۇش كەچۈردى. بىر جەھەتتىن، ئۇلار يىللار بويى جاپا چېكىپ ئەمگەك قىلىشمۇ، لېكىن ئەمگەك مەۋجۇتلارنىڭ مۇتلەق كۆپ قىسمىنى ھۆكۈمەت ئەمەلدارلىرى ۋە ئېكسپىلاتاتسىيە قىلغۇچى سىنىپلار تالان - تاراج قىلىپ تارتىۋالدى؛ يەنە بىر جەھەتتىن، ھۆكۈمران سىنىپلار ئەمگەكچى خەلقنى بارغانسېرى دەھشەتلىك ئېزىپ، ئەمگەك مەۋجۇتلارنى بولۇشىچە ئىسراپ قىلىپ، ئەيشى - ئىشرەتلىك تۇرمۇش كەچۈردى. بۇنىڭدىن ئىككى مىڭ نەچچە يىل بۇرۇنقى «شېئىرنامە» دە، بۇ خىل ئۆتكۈر سىنىپىي زىددىيەتلەر چوڭقۇر ئەكس ئەتتۈرۈلگەن، ئالايلىق: «بەگلىك ئىستىلى، 7 - ئاي» شېئىرىدا، ئەينى ۋاقىتلاردىكى ئەمگەكچى خەلق «ئاج - يالىڭاچلىقتا، خانى - ۋەيران بولۇپ، ئۆز ئەجىلىدىن بۇرۇن ئۆلۈپ كېتىدىغان» ئەھۋالدا تۇرغاندا، ئېكسپىلاتاتسىيە قىلغۇچى سىنىپلارنىڭ «قاقتى - سوقتى قىلىپ، بەگزادىلەرچە باياشات تۇرمۇش كەچۈرگەن» تەڭسىز ھادىسە - لەر ئىپادىلەنگەن. «ۋى بەگلىكى ئىستىلى» دىكى «سەندەل دەرىخى كېسىش»، «تۇلۇم چاشقان» شېئىرلىرىدا ھۆكۈمرانلار سىنىپىنىڭ رەزىل ماھىيىتى چوڭقۇر پاش قىلىنىپ، ئەمگەكچىلەرنىڭ جاپا - مۇشەققەتلىك تۇرمۇشى بايان قىلىنغان.

جۇڭگو فېئوداللار جەمىيىتىنىڭ ئىنتايىن كونسروۋاتىپلىغى، كەڭ دىخانلارنىڭ ئىشلەپچىقىرىش شەكلى ئۇزاق مۇددەتلەرگىچە ئىنتايىن

قالاق ھالەتتە تۇرغانلىغى، ئۇنىڭ ئۈستىگە ئەكسىيەتچى ھۆكۈمران
 سىنىپلارنىڭ قاتمۇ-قات ئېزىشى تۈپەيلىدىن، دىخانلارنىڭ ھۆتلەق
 كۆپچىلىگى ئۆلۈم گىرداۋىدا جان تالىشاتتى؛ تۇرمۇش سەۋىيىسىمۇ
 ئىنتايىن تۆۋەن ئىدى. كۆپلىگەن خەلق قوشاقلرىدا كەڭ دىخانلار-
 نىڭ بۇ خىل ھالەتكە بولغان نارازىلىغى ئەكس ئەتتۈرۈلگەن.
 مەسىلەن:

ئۆي سالغانلار تۇرسا كەپىدە،
 رەخت توققانلار قالار كىيىمسىز،
 تۇز ساتقانلار سۆك-مىتاڭ ئىچىشسە،
 ئۇن تارتقانلار قالدى ئاش-نانسىز.
 سەي قورۇغانلار يىسە ئىس-بۇسنى،
 بورا توقۇغان ياتىدۇ يەردە،
 گۈەنسەي كۆتەرگەن ئۆلدى يولىدا،
 زارۇ-زار بولۇپ سۈيۈق سۇسەيگە»

بۇ قوشاقتا سېلىشتۇرۇش ئۇسۇلى بىلەن ئېلىمىزنىڭ فېئوداللىق
 جەمىيىتى شۇ قەدەر ئادالەتسىز ئىكەنلىگى، دۆلىتىمىزدىكى دىخانلار ۋە
 باشقا ئەمگەكچىلەرنىڭ شۇ قەدەر نامرات تۇرمۇش كەچۈرىدىغانلىغى
 كۆرسىتىلگەن. بولۇپمۇ يۈز يىلغا يېقىن ۋاقىتتىن بۇيان، جاھانگىرلار
 جۇڭگودىكى فېئودال تۆرىلەر بىلەن ئۆزئارا تىل بىرىكتۈرۈپ،
 جۇڭگو دىخانلىرىغا بولغان زۇلۇمنى يەنىمۇ كۈچەيتتى. خەلق
 قوشاقلرىنىڭ بىرىدە مۇنداق دىيىلىدۇ:

«نامراتلار بېشىدا بار ئىككى پىچاق،
 بۇلارنىڭ بىرى باج، تولمۇ ئېغىر؛
 بىرى جازانە ئۆسۈمى بەك كۆپ،
 ئەل ئاچ ئۆتىمىز، يۈرەكلەر يېغىر.
 نامراتلار ئالدىدا ئۇچلا يول باركى،
 بىرىدۇر قېچىپلا جاننى قۇتقۇزۇش؛

ئۈچىنچى يول ئېسىلىپ ئۆلۈش،
يەنە بىرىدۇر تۈرمىگە كىرىش»

بۇ خىل قوشاقلاردا كونا جەمئىيەتتىكى سىنىپىي زىددىيەتلەر ئوبرازلىق ھەم چوڭقۇر ھالدا كۆرسىتىپ بېرىلگەچكە، يۈكسەك ئومۇملاشتۇرۇش ۋە كىشىلەر قەلبىنى ھاياجانغا سېلىش كۈچىگە ئىگە.

ياللانما دىخانلار — دىخانلارنىڭ ئەڭ نامراتلىرى بولۇپ، ئۇلار تامامەن ئىشلەپچىقىرىش كۈچىنى سېتىشقا تايىنىپ كۈن كەچۈرگەچكە، يېزىلاردىكى پۇرولپتارلاردۇر. كۆپلىگەن «يىللىقچىلار ناخشىسى»دا ئۇلارنىڭ ئازاپ — ئوقۇبەتلىك تۇرمۇشى ھەقىقىي ئەينەن تەسۋىرلەنگەن، بۇ ئۇلارنىڭ قان — ياشلىق شىكايىتىدۇر. دۆلىتىمىزنىڭ جەنۇبىي ۋە شىمالىدىكى ھەرقايسى ئۆلكىلەردە ئۆتمۈشتە «ئون ئىككى ئاي ئىشلەيدىغان يىللىقچىلار ناخشىسى» دەپ ئاتىلىدىغان بىر خىل تۇرمۇش قوشىقى تارقالغان بولۇپ، مەزمۇنىدا ئانچە چوڭ پەرق يوق؛ ئۇلاردا لىرۇ — ئىپكىلىك خۇسۇسىيەت روشەن بولۇپ، يىللىقچىلارنىڭ يانۋاردىن دېكابىرغىچە ئون ئىككى ئاي ئېغىر جىسمانى ئەمگەك بىلەن شۇغۇللىنىدىغانلىغى، تۇرمۇش راسخوتىنىڭ ئىنتايىن ئازلىغى ۋە پومىششىكلار سىنىپىنىڭ ئېكىسپىلاتاتسىيە قىلىش ئۇسۇللىرىدىن بىرى زەھەرلىكى بايان قىلىنغان؛ بىر قوشاقنىڭ ئاخىرقى كۈبلىتىدا مۇنداق مىسرالار بار:

«ئون ئىككى ئاي ئۆتسە كېلەر يېڭى يىل،
يىل بويى ئىشلىدۇق تەگمەس تىيىن پۇل؛
چوت بىلەن بىر — بىرلەپ ھىساپلاپ كۆرسەك؛
ئىكەنمىز قەرزى كۆپ، بەختىمىز كاج قۇل»

ئۇلار يىل بويى ھاياۋاندىك ئىشلىسىمۇ يىل ئاخىرىغا كەلگەندە ئىش ھەققى ئالالمايلا قالماستىن، ئەكسىچە، پومىششىكلارغا قەرزدار بولۇپ قالاتتى. شۇڭا بەزى يىللىقچىلار غەزەپلىك ھالدا مۇنداق

دەپ قوشاق توقۇغان:

«يىللىقچى بولۇپ يىل بويى ئىشلەپ،
ئاياققا تۇشلۇق پۇل تاپالمايتۇق؛
ئۆمرىمىز بويى بولۇپ يىللىقچى،
گۈەنسەي سەققىدەك يەر تاپالمايتۇق»

مانا بۇ نامرات دىخانلارنىڭ زۇلمەتلىك كونا جۇڭگودىكى ئازاپ-
ئوقۇبەتلىك تۇرمۇشىنىڭ ئومۇمى كۆرۈنۈشىدۇر. نەدە ئېزىلىش
بولسا، شۇ يەردە قارشىلىق بولىدۇ.

«ماختىما بايلارنى پۇل-مېلى باردەپ،
تاشتىنمۇ قاتتىق ئۇلارنىڭ باغرى.
يۇسا قولىنى كۆلدە، نىجىسلا،
ئۆلتۈرەر نۇرغۇن جانۋار-بېلىقنى.
مۇبادا ئۆتسە يېشىل تاغلاردىن،
قۇرتار سانسىز دەل-دەرەخلەرنى»

بۇ قوشاقتا دىخانلارنىڭ پومىشىمىكلارنىڭ ۋەھشى ئېكىسپىلاتاتۇرلۇ-
غىنىڭ ماھىيىتىگە بولغان تونىشى ۋە ئۆچمەنلىكى بايان قىلىنغان. بەزى
«يىللىقچىلار ناخشىسى» دا:

«سەن ياشساڭ راھەتتە،
مەن چېكىمەن ئازاپنى؛
ئۆزگەرتىش كېرەك شۇڭا،
تەردەتنىڭ يولىنى»

دىگەندەك قارشىلىق كۆرسىتىش سادالىرى تېخىمۇ ياڭراق جاراڭلاپ
تۇرىدۇ؛ كەڭ دىخانلارنىڭ ئورتاق ئۈمىدى گەۋدىلىنىپ تۇرىدۇ.
شۇنىڭ بىلەن بىللە بۇ قوشاقلار كەڭ جاپاكەش ئاممىغا تەربىيە ۋە
ئىلھام بېرىدۇ.

تۇرمۇش قوشاقلىرى ئىچىدىكى دەسلەپكى مەزگىللەردىكى كان
ئىشچىلىرى ۋە كارخانا ئىشچىلىرىنىڭ تۇرمۇشى ئەكس ئەتتۈرۈلگەن

بەزى قوشاقلارنىڭ مەزمۇن ۋە بەدىئى ئىپادىلەش شەكىللىرى دىخانلارنىڭ تۇرمۇش قوشاقللىرى بىلەن ئىنتايىن زىچ باغلانغان. بۇنىڭدىن يېرىم فېئوداللىق، يېرىم مۇستەملىكە كونا جۇڭگودىكى قول سانائەت ئىشلىچىرى ۋە كان ئىشچىلىرى قاتارلىق سانائەت ئىشچىلىرىنىڭ كۆپ قىسمىنىڭ يېمىرىلگەن دىخانلاردىن كېلىپ چىققانلىغىنى بىلگىلى بولىدۇ. مەسىلەن:

«سائىم يوتقان - كۆرپىنى،
 چىيەنجىگشە يىگە كېلىپلا.
 ياتتىم ئاخىر چۈشكە يوق،
 بىر چىپتىنى سېلىپلا»
 «قۇياش چىقىپ يورۇتتى،
 نامرات كانچى قەلبىنى،
 يىلاپ ئىشلەپ پۇل كۆرمەي،
 بەل ئېگىلدى يار كەبى»

دىگەنلەرگە ئوخشاش. بۇ خىل قوشاقلارنىڭ تىلى، سېلىشتۇرۇش ئۇسۇلى قاتارلىقلار دىخانلارنىڭ تۇرمۇش قوشاقللىرى بىلەن ئىنتايىن زىچ مۇناسىۋەتلىك. ئۇ قوشاقلار ھازىرقى زامان ئىنقىلاۋىي كۆرەش-لىرىدە پەيدا بولغان «خاننى ئاتتىن چۈشۈرۈشكە جۈرئەت قىلايلى» دىگەنگە ئوخشاش ئىشچىلار قوشاقللىرىغا ئوخشاشمايدۇ. كېيىنكىسى ئالدىنقىسىغا قارىغاندا بىرقەدەر، روشەن ئالاھىدىلىككە ئىگە بولۇپ، تۇرمۇش، ئىدىيە ۋە بەدىئىلىك جەھەتلەردە ئوخشاش بولمىغان دەرىجىدە تەرەققىيات جەريانىنى باشتىن كەچۈرگەندىن كېيىنلا ئاندىن تەدرىجى شەكىللەنگەن.

2. ئاياللارنىڭ تۇرمۇش قوشاقللىرى

دۆلىتىمىزنىڭ ئۇزاق مۇددەتلىك فېئوداللىق جەمىيىتىدە كەڭ ئەم-گەكچى ئاياللارنىڭ بەختسىز سەرگۈزەشتىلىرى ئەكس ئەتتۈرۈلگەن

قوشاقلارنىڭ سانىمۇ خېلىلا بۆپ. ئۆتمۈشتە دۆلىتىمىزنىڭ يېزىلىرىدىكى ئەمگەكچى ئاياللارنىڭ ئىلاھى ھاكىمىيەت، سىياسى ھاكىمىيەت، ئۇرۇقداشلىق ھاكىمىيىتى ۋە ئەرلەر ھاكىمىيىتىدىن ئىبارەت «تۆت چوڭ ئارقان» نىڭ چۈشەپ قويىشى بىلەن تارتقان ئازاپلىرى ۋە زىيانكەشلىككە ئۇچراشلىرى ئەرلەردىنمۇ ئېغىر بولدى. فېئوداللىق ئەدەپ - ئەخلاق ۋە پاترىئارخاللىق كۆزقاراش ئاياللارغا ئىنتايىن زور ئاپەت ئېلىپ كەلگەچكە ئۇلار ئەرلەر بىلەن ئۆمۈر بويى ئوخشاش، باراۋەر تەمسىناتقا ئىگە بولالمىدى. قىز بالىلار دۇنياغا كېلىش بىلەنلا، ھايۋاندىنمۇ بەتتەر زاۋاللىق مال دەپ قارالغاچقا، كۆپىنچە ھاللاردا كىيىمنىڭ كۈنمىسىنى كىيىپ، تاماقنىڭ ناچىرىنى يەپ، چوڭ بولاتتى. نىكا ئىشىنى تامامەن ئاتا - ئانىلار ھۆددىگە ئېلىۋالغاچقا تۇرمۇشلۇق بولىدىغان قىزلار ھايۋانلارغا ئوخشاش پۇلغا سېتىلاتتى. ئۇلاردا، ئۆز - ئۆزىگە خوجا بولۇش، سۆزلەش ھوقۇقى بولمايتتى، ئەگەردە ئۇلار تۇرمۇشلۇق بولۇپ، يامان قىيىنلانغاندا قولىغا چۈشۈپ قالسا، «بايۋەچچە ئۇرۇدىغان، قىيىنانا تىللايدىغان، ئەتىۋار قىزچاقلار چېچىنى يۇلىدىغان» (ھەسرەتلىك ئېغىر تۇرمۇش) تا ياشاشقا مەجبۇر بولاتتى» يارىماس ئەرلەرگە تۇرمۇشقا چىقىرىلىپ قالسا كۈنى تېخىمۇ تەس بولاتتى؛ ئەرلىرى بالدۇر ئۆلۈپ كېتىپ قالغانلار، ئۆمۈر بويى تۇل قېلىپ «كىشىلەر ئالدىدا يېشىنى تۆكەلمەيدىغان، ئاغزىنى ئاچالمىدىغان» غەيرى ئىنسانىي تۇرمۇش كەچۈرەتتى.

ئەگەردە ئاياللار يالغۇز، ئىگە - چاقىسىز قالسا، ئۇلارنىڭ ئىستىقبالىنى تېخىمۇ تەسەۋۋۇر قىلغىلى بولمايتتى. ئۇلار جىسمانى جەھەتتە ھەمىشە ئاتا - ئانا، قىيىنانا، قىيىناتا ۋە ئېرىنىڭ دۈمبالىشىغا ئۇچراپلا قالماستىن، بەلكى، ئەڭ ئېغىر روھىي بېسىم ۋە ھاقارەتلەرگە ئۇچرايتتى، نەتىجىدە ئۇلارنىڭ چىداشقا زادىلا تاقىتى قالمايتتى.

فېئوداللىق ئەدەپ - ئەخلاققا قارشى تۇرۇش، ئۆزىنىڭ ئازاتلىغىنى تەلپ قىلىش، نىكا ئەركىنلىگىنى قولغا كەلتۈرۈشكە دائىر نۇرغۇن-لىغان تۇرمۇش قوشاقلىرى دەل ئۇلارنىڭ ھەسرەتلىك ساداسى ۋە غەزەپلىك چۇقانسىڭ ئىنكاسى، بىر قوشاقتا بالا كېلىنلىك تۈزۈم ھەققىدە مۇنداق قان - ياشلىق شىكايەت قىلىنىدۇ:

«نىلۇپىدىنى سوقسا شامال غۇقراپ،
بالا كىچىك - ئاچام كەتتى چوڭىيىپ؛
ئاچام ئۆاسە يىگىت يېنىدا ياتار،
مۇرات گۈلى ئېچىلمايلا سولشىپ»

كونا جەمىيەتتە بەزى جايلاردا تېخىمۇ ۋەھشى، تېخىمۇ قەبىھ بولغان ئەر كۈتكۈچى «كېلىن» بېقىۋېلىش دەپ ئاتىلىدىغان بىر خىل نىكالىنىش تۈزۈمىمۇ بولغان. مەسىلەن، جياڭسۇ ئۆلكىسىدە يەتتە ياشلىق بىر قىز: «لىجا ئائىلىسىگە كۈتىدىغان كېلىن سۈپىتىدە تۇرمۇشقا چىقىرىلىدۇ، ئۇ ھىجراندا ئۆزىگە بىر خورازنى ھەمرا قىلىپ يۈرىدۇ»، بولغۇسى ئېرىنىڭ قاچان دۇنياغا كېلىدىغانلىغىنى بىلمەيدۇ. بۇ خىل ھەسرەت - نادامەت بىلەن سۇغۇرۇلغان بەختسىزلىك - نىڭ پەيدا بولۇشى شەكىل جەھەتتىن قارىماققا مەلۇم ئادەملەر بىلەن مۇناسىۋەتلىكتەك كۆرۈنگەچكە، مۇنداق قوشاقلاردا مەلۇم ئادەملەر قاغالغان.

مەسىلەن:

«بەزىلەرنىڭ گۈشىنى قورۇپ قازاندا،
بەزىلەرنىڭ ئۈستىخىنىنى قالا، ئوتۇن قىلىپ،
بەزىلەرنىڭ تېرىسىنى سويالىساڭ گەر،
يۈرگىن سەن شۇ تېرىنى دۇمباق قىلىپ چېلىپ»

دىگەن مىسرالاردا ھاقارەتلىنىش ۋە خارلىنىشقا ئۇچرىغان ئايالنىڭ بەزىلەرگە بولغان ئۆچمەنلىكى يۈكسەك دەرىجىدە ئىپادىلەنگەن.

ھالبۇكى، بەختسىزلىكنى كەلتۈرۈپ چىقارغان ئەڭ تۈپكى سەۋەب
يەنىلا فېئوداللىق نىكا تۈزۈمى ۋە ئەخلاقىي قائىدىلەرنىڭ كىشىلەر
ئىدىيىسىنى چەكلەيدىغان ئاسارىتىدۇر.

«بالا كېلىن كۆرۈۋالماستىن ئادەم قاتارى،
ئىشلىشىمۇ شامۇ-سەھەر يەنە خار.
ئاتلار تېغى ئۇ كىچىك ئالۋاستى
مۇزدەك تائام يەيدۇ نە تەم، نە لەززەت بار؟
كىيگەنلىرى جۇل-جۇل كىيىم-ئۈستەۋاش،
ئەنسىزلىكتە ئۇخلىيالماس بولۇپ بىدار»

بۇ قوشاقتا بالا كېلىنلەرنىڭ قېينانا ئائىلىسىدە تارتقان ئازاپ-ئوقۇ-
بەتلىك تۇرمۇشى جانلىق ئەكس ئەتتۈرۈلگەچكە، ئۇ ئىنتايىن تىپىك
ئەھمىيەتكە ئىگە، نىمە ئۈچۈن قېينانا بولغانلار ھامان كېلىنلەرگە
ھەر خىل بىر تەرەپلىملىك كۆزقاراشتا بولىدۇ ۋە ئۇلارنى سەۋەبسىز
ئەيىبلەيدۇ. يۈزەكى قارىماققا بۇ قېينانىلارنىڭ سۈبېكتىپ پوزىتسىيە
مەسىلىسى بولسىمۇ، لېكىن تۈپ ئاساسىدىن ئېيتقاندا يەنىلا ياۋۇز
فېئوداللىق تۈزۈم كەلتۈرۈپ چىقارغان مەسىلىدۇر. قېينانىلار كېلىن-
لەرنى بىۋاستە چۈشەپ باشقۇرىدىغان بولغاچقا، نۇرغۇنلىغان ئاياللار
قوشاقلرىدا فېئوداللىق تۈزۈمگە قارىتىلىدىغان ئەيىبلەر قېينانىلارغا
قارىتىلغان. ئەھمىيەتتە قېينانىلارمۇ ئايال بولغانلىغى ئۈچۈن، فېئودال-
لىق جەمىيەتتە ئېزىلىشكە، خارلىنىشقا ئۇچرىغان بولسىمۇ، لېكىن
ئۇزۇن مۇددەتلىك ئېزىلىش ۋە چىرمىلىش جەريانىدا ئۇلارغا
پاترىئارخاللىق كۆزقاراش چوڭقۇر سىڭگەچكە، ئۇلار ئاشۇنداق
بولۇشنى تامامەن مۇۋاپىق دەپ قارىغان، ئەكسىيەتچىل فېئوداللىق
قائىدە-يوسۇنلاردا كېلىن بولغانلار مۇنداق دەپ بەزلەنگەن:

«قېينانىغا كېلىن بولساڭ يىگىرمە يىل،
ئۇلۇغ ئانا بولۇشۇڭنى، بەرھەقلا بىل»

تامما - تامما كۆل تولا، كۆپ يىللىق كېلىن
بولۇر قېينانا.»

بەزى ئاياللار قېينانا بولۇپ قالسىلا تولۇق ھوقۇقلۇق بولۇۋېلىپ
ئۆتكەنكى قېينانلار ئۆزلىرىنى خارلىغانغا ئوخشاش ئۆزلىرىنىڭ
كېلىنلىرىنى خارلايدۇ. بۇ نەقەدەر ئېچىنىشلىق تىراگېدىيە - ھە!
فېئوداللىق قائىدە - يوسۇنلار زۇلمىغا يۈزلەنگەن نۇرغۇنلىغان
ئەمگەكچى ئاياللار چىدىغۇسىز ئەھۋال ئاستىدا، يەنىلا تەقدىرنىڭ
ئورۇنلاشتۇرۇشىغا بوي سۈنۈشنى خالىمايدۇ. ئۇلار باتۇرلۇق بىلەن
ئورنىدىن تۇرۇپ، بەختنى قولغا كەلتۈرۈش ئۈچۈن كۈرەش قىلىدۇ،
بەزى ئاياللار مۇنداق دەپ قوشاق توقۇغان:

«باشقىلارنىڭ ئېرى قاپلاندىك قاۋۇل،
قۇرۇتتىك نىمجان بىچارە ئېرىم;
ئۆلسە ئەگەر ئۇ قۇرۇتتىك بىر كۈن،
يۈرۈگۈم ئويىناپ كۈچلۈكنى سۆيەر»

بۇ بەختسىز نىكاغا بىلدۈرگەن كۈچلۈك قارشىلىق، نىكا ئەركىنلىكىنى
قولغا كەلتۈرۈش يولىدىكى دادىللىقنىڭ ئىپادىسىدۇر، بۇ خىل كۈچ-
لۈك جەڭگىۋارلىققا ئىگە فېئودالزىمغا قارشى ئاياللار قوشاقلىرى
خېلىلا كۆپ. بۇلاردىن باشقا يەنە ئاياللار تۇرمۇشى بىلەن زىچ
مۇناسىۋەتلىك ئۈچ خىل قوشاقمۇ بار. بىرى «ئۆيلۈك بولۇپلا ئانە-
سىنى ئۇنتۇپ قېلىش» تېما قىلىنغان قوشاقلار؛ بىرى ئۆگەي ئانە-
لارنىڭ بۇرۇنقى خوتۇندىن قالغان بالىلارنى خارلاش ئاساسىي
مەزمۇن قىلىنغان قوشاقلار؛ يەنە بىرى ئاتا-ئانا مېھرىدىن ئايرىلغان
يېتىم بالىلارنىڭ مۇڭ - پىغانلىق دەرت - ئەلەملىرى مەزمۇن قىلىنغان
قوشاقلار بۇ ئۈچ خىل قوشاقلار دۆلىتىمىزنىڭ جەنۇبىي ۋە شىمالدىكى
ھەرقايسى جايلارغا خېلىلا كەڭ تارقالغان، بولۇپ ئۇلاردا كونا ئىچ-
تىمائى تۇرمۇش ياندىن ئەكس ئەتتۈرۈلگەن؛ كونا جەمىيەتتىكى

ئادەمگە رىچىلىكنىڭ ئاجىزلاپ كەتكەنلىكى كۆرسىتىلىدۇ. ئەخلاقسىز ئۆگەي ئانىلار ھەم ۋاپاسىز كېلىنلەر تەنقىت قىلىنىدۇ. ھورۇنلار تەنقىت قىلىنىدىغان تۇرمۇش قوشاقللىرى، شۇنىڭدەك مۇناسىۋەتلىك جايلىرىنىڭ ئالاھىدە مەنزىرىلىرى، مەۋسۇم ھەققىدىكى، مەسىلەن: «يېزىم ياخشى»، «ئون ئىككى ئاي رويىخېتى» قاتارلىق قوشاقلارغا كەلسەك، ئۇلارنىڭ سانىمۇ ئاز ئەمەس، يۇقۇرىدا بايان قىلىنغان ئەسەرلەر ئىجتىمائى تەربىيە ۋە تونۇش ئەھمىيىتىگە ئىگە ئېغىز ئەدبىياتى بولۇپلا قالماستىن، بەلكى فېئوداللىق جەمىيەتتىكى خەلقنىڭ ئۆرپ-ئادەتلىرىنى تەتقىق قىلىشتىكى مۇھىم ماتېرىياللار-دۇر. بۇ يەردە ئۇلارنى بىرمۇ-بىر بايان قىلىپ ئولتۇرمايمىز.

3. يېڭى تۇرمۇش قوشاقللىرى

بۇ خىل قوشاقلاردا پارتىيە رەھبەرلىكىدە، كەڭ ئەمگەكچى خەلق-نىڭ ئىنقىلاۋىي كۈرەش ئەمىلىيىتى ئارقىلىق قۇللۇقتىن دۆلەتنىڭ خوجايىنلىرىغا ئايلانغاندىن كېيىنكى خوشاللىق ھىسسىيات ۋە ئىپتىخار-لىرى، شۇنىڭدەك ئۇلارنىڭ يېڭى تۇرمۇشى، يېڭى ئىدىيىسى ۋە يېڭى ئىستىلى گەۋدىلىك ئىپادىلەنگەن. ئالايلىق:

«چېگرا رايون خەلقلىرى كۈلدى قاقاقلاپ،
بىر تۈپ گۈلدە بىر جۈپ قىزىل گۈل؛
بىرى خوشاللىق گۈلى - بەختنىڭ گۈلى،
بىرى نىكالىنىشىدا ئەركىن بولغان گۈل»

مانا بۇ يېڭى تۇرمۇش قوشىغى بولۇپ، ئەنئەنىۋى تۇرمۇش قوشاقلارغا سېلىشتۇرغاندا، ئاساسەن ئوخشىمايدىغان يېرى شۇكى، بۇ قوشاقلار خوشال كەيپىياتلار بىلەن سۇغۇرۇلغان بولۇپ، ئۆتمۇش قوشاقلارنىڭدەك مۇڭ-پىغانلىق ئەمەس، ئۇنىڭدىن ئەمگەكچى خەلقلەر، بەختلىك ھاياتىنىڭ پارتىيىنىڭ رەھبەرلىكىدە جاپا-مۇشەققەتكە چىداپ ئۇزۇن مۇددەت ئىنقىلاۋىي كۈرەش ئېلىپ بېرىش نەتىجىسىدە قولغا

كەلگەنلىكىنى چوڭقۇر ھەس قىلغان. شۇڭا ئۇلار يېڭى ھاياتنى مەدھىيىلىگەندە، ھامان پارتىيىنى مەدھىيىلەپ كەلدى. خەلق داھەلىرى، خەلق ھاكىمىيىتىنى مەدھىيىلەپ كەلدى. شۇنىڭدەك ئۆزلىرىنىڭ بەختىيار تۇرمۇشىنى، پارتىيىنىڭ تۈرلۈك فاڭجېن - سىياسەتلىرى بىلەن چەمبەرچەس باغلاپ مەدھىيىلەپ كەلدى. يېڭى جەمىيەتتىكى ئەمگەكچى خەلق ياشاشتىكى مەقسىدىنى ناھايتى ئوچۇق بىلگەچكە، ئۇلارنىڭ ئۆز ئائىلىنىڭ بەختى كوپىدىلا جان قېقىپ يۈرمەي، بەلكى شەخسى بەختى ۋە ئائىلىسىنىڭ بەختىنى پۈتۈن ئىنقىلاپ ئىشلىرى بىلەن زىچ باغلاپ كەلدى، ئالايلىق:

«چوڭ دەريادا سۇ بولسا
تولۇپ ئاقار ئۆستەڭلەر؛
بولمىسا دەريادا سۇ
قۇرۇپ كېتەر ئۆستەڭلەر»

دىگەن مەسىرالىرىدا ئۇلارنىڭ يېڭى ئىدىيە ۋە يېڭى روھىي ھالىتى ئىپادىلەنگەن؛ شۇنداقلا بۇ ئۇلارنىڭ ئىنقىلاۋىي ئەمىلىيىتىنىڭ تەجرىبىسى ۋە يەكۈندۈر. كۈندىلىك تۇرمۇشى ئەكس ئەتتۈرگەن بۇ يېڭى قوشاقلار، بۇرۇنقى دەۋردىكى قوشاقلارنىڭكىگە زادى ئوخشىمايدىغان مەزمۇنلارغا ئىگە بولماقتا. مەسىلەن، كونا جەمىيەتتىكى كېلىنلەرنىڭ ئانىسىنىڭ ئۆيىگە بېرىشى كېيىنكىكىنىڭ ئۇچۇشى؛ قېينانىنىڭ ئۆيدە تۇرۇشى — روھ — ئەرۋاھنىڭ تارقىشى» دېيىلەتتى. ھالبۇكى يېڭى جەمىيەتتىكى كېلىنلەر توغرىلىق بۇ ھەقتە:

«ئۇزاققىچە كۆرمىسمۇ ئانىسىنى،
كۆرگەندە كالا ياد ئېتىدۇ ئانىسىنى،
ئۆيگە كېلىپ ئانىسىنى كۆرمىسمۇ،
ئوخشاش تۇرار ئۆزگەرتمەيلا ھالىتىنى
قونۇپ قالسا تۇن بويى ئائىلىسىدە،
چۈشپ ياتار دۇي ئىشىنى — ئەپكەشنى»

دېگەن قوشاقتا كوللىكتىپ ئىشلەپچىقىرىش ئەمگىگىگە كۆڭۈل بۆلۈپ،
دېگەن بىر ياش ئايالنىڭ ياخشى ئەخلاق - پەزىلىتى قالدىمىس بەلەن،
قالتىمىس جانلىق ئىپادىلەنگەن! بۇنىڭدىن باشقا، ئەمگەك خوشاللىقى،
ئەر - خوتۇننىڭ ئىناقلىقى، مەدەنىيەت ئۈگۈنۈشى، ئىتتىپاقلىشىش ۋە
ئۆزئارا ياردەملىشىش قاتارلىق جەھەتلەردىكى تۇرمۇش قوشاقلارمۇ
ئاز ئەمەس، بىراق يېڭى تۇرمۇش قوشاقلارى بىلەن يېڭى سىياسى
قوشاقلار كۆپىنچە بىر بىرىگە كىرىشىپ كەتكەچكە، ئۇلارنى پەرقلەن-
دۈرۈش ئاسان ئەمەس، بۇنى يېڭى تۇرمۇش قوشاقلاردىكى بىر
ئالاھىدىلىك دەپ ئېيتىشقا بولىدۇ.

تۇرمۇش قوشاقلارنىڭ بەدىئى جەھەتتىكى مۇھىم ئالاھىدىلىك-
لىرىنىڭ بىرى، سېلىشتۇرۇش ئۇسۇلىنىڭ كۆپلەپ قوللىنىلغانلىغىدىن
ئىبارەت. سېلىشتۇرۇشتا ئۆزئارا زىددىيەتلىك بولغان، لېكىن يەنە
بىر بىرىگە باغلىنىشلىقى بولغان ئىككى خىل شەيئى سېلىشتۇرۇلدىغان-
لىقى ئۈچۈن، ئۇ، شەيئىلەرنىڭ ماھىيىتىنى تېخىمۇ توغرا كۆرسىتىپ
بېرىشتىكى بىر خىل ئىپادىلەش ئۇسۇلى بولۇپ قالدى. ئىنسانلار
تۇرمۇشىدىكى شەيئىلەر ۋە ھادىسىلەرنىڭ ھەممىسى قارمۇ - قارشىلىق-
نىڭ بىرلىكى بولۇپ، گۈزەللىك بىلەن سەتلىك، ياخشىلىق بىلەن
يامانلىق، قايغۇ بىلەن خوشاللىق، ئىنقىلاپ بىلەن ئەكسىئىنقىلاپ،
ئېكسپىلاتاتسىيە بىلەن ئېكسپىلاتاتسىيە قىلىنىش قاتارلىقلارنى پەقەت
روشەن، جانلىق سېلىشتۇرۇش ئارقىلىقلا ئاندىن تېخىمۇ ئوچۇق بىل-
گىلى بولىدۇ. مەسىلەن:

«تاغ ناخشىسى ئېيتىپ تۇرۇپ تىكەمدەن شال مايسىسى،
تېرىم بىلەن سۇغۇرىمدەن جىمى ئېتىمىز - ئېرىقنى؛
تېرىلغۇدا قوش كالىسى يىسىمۇ ئوت - چۆپ سامان،
يىسىمۇ بايقۇش گۈرۈچ، مەن يىمىدىم سۆك تېرىقنى»

دېگەن قوشاقتا سېلىشتۇرۇش ئۇسۇلى ئارقىلىق، يەر تېرىلغۇچىلارنىڭ

ھەممە قان - تەرىنى ئاشلىققا سەرپ قىلىسىمۇ يەنە توپان يېيىشكىمۇ
قادىر بولالمايدىغانلىقى ئېكىسپىلاتاتسىيە قىلغۇچىلارنىڭ ئىشلىمەي
تۇرۇپمۇ ئاق ئۇن ۋە گۈرۈچ يەيدىغانلىغىدىن ئىبارەت باراۋەرسىزلىك
ھادىسىلەر پاش قىلىنغان. جياڭشى تايانچ بازىلىرىدا ئېلىپ بېرىلغان
ئىجارە ھەققى كېمەيتىش زومىگەرلەرگە قارشى تۇرۇش كۈرىشىدە
تارقالغان بىر ئەرزىيەت قوشىغىدا مۇنداق مىسرالار بار:

«ئۆتمۈشتە بىز دەرت تارتىپ، قوساقمۇ باقالمايتتۇق.
ئارزۇلار ھەل بولۇپ، ئەمدى كەلدۇق غەيرەتكە.
بۇرۇنقى نامراتلارنىڭ ۋىجىك ئىدى بويلىرى،
ئەمدى قەددى رۇسلىنىپ، بويى يەتتى پەلەككە»

بۇ، بۈگۈن بىلەن ئۆتمۈش سېلىشتۇرۇلغان قوشاق بولۇپ، ئۇنىڭدا
«ئۆتمۈش»، «بۈگۈن» نىڭ «پەس»، «ئىگىز» لىكى سېلىشتۇرۇلۇپ،
قەددى كۆتىرىلگەن دىخانلارنىڭ خوشاللىقى ۋە ئۇلارنىڭ كۈرەشتە -
كى ئىپتىخارلىق روھى تولۇق ئىپادىلەنگەن. بۇنىڭدىن باشقا تۇرمۇش
قوشاقلىرىدا ئوخشىتىش، مەسخىرە قىلىش كەبى بەدىئى ئۇسۇللارنىڭ
قوللىنىلىشىمۇ بىرقەدەر كۆپ.

بەشىنچى بۆلۈم مۇھەببەت قوشاقلىرى

مۇھەببەت قوشاقلىرى - ئەمگەكچى خەلقنىڭ مۇھەببەتلىك تۇرمۇ -
شىنىڭ ھەقىقىي ئىنكاسى، ئۇنىڭدا ئاساسەن ياش ئوغۇل - قىزلارنىڭ
بىر بىرىنى ياخشى كۆرۈشىدىن ئۇرغۇپ چىققان قايغۇ - خوشاللىق،
ئايرىلىش ۋە ئۇچرىشىشتىن ئىبارەت ئىدىيىۋى ھىسسىياتلىرى ئىپادى -

لىنىدۇ. ئۇنىڭدا ھامان خىلمۇ-خىل بەدىئى ئۇسۇللار ئارقىلىق ياكى يوشۇرۇن ياكى ئاشكارا ھالدا ياشلارنىڭ بەختلىك مۇھەببەتكە بولغان قىزغىن تەلپۈنۈشى ئىپادىلىنىدۇ؛ ئەمگەكچى خەلقنىڭ ساددا-ساغلام مۇھەببەت كۆزقاراشلىرى ۋە گۈزەل خۇلقلىرى تولۇق بايان قىلىنىدۇ. بەزى ئەنئەنىۋى مۇھەببەت قوشاقلاردا يەنە فېئوداللىق قائىدە-يوسۇنلارنى كۆزگە ئىلماسلىق ۋە ئۇنىڭغا ئاشكارا قارشى تۇرۇشۇمۇ ئىپادىلىنىدۇ.

تۈرلۈك قوشاقلار ئىچىدە، مۇھەببەت قوشاقلارنىڭ سالمىغى بىر قەدەر ئېغىر، بەدىئىلىگىمۇ بىرقەدەر يۇقۇرى. بۇنىڭدا ئۇنىڭ قىسمەن مەزمۇنلىرى نىسپىي مۇقىملىققا ئىگە، بۇ ئۇنىڭ دەۋر، رايون، مىللەتلەرنىڭ چەكلىمىسىگە ئۇچرىمىغانلىغى بىلەن مۇناسىۋەتلىك، شۇنداقلا ئۇنىڭ خەلق ئارىسىدا ئۇزاق مۇددەت تارقىلىپ كەلگەنلىكى ۋە خەلقنىڭ ئۇنى ياخشى كۆرگەنلىكى، شۇنىڭ ئۈچۈن ئۈزلۈكسىز پىششىقلاپ ئىشلىنىپ كەلگەنلىكى بىلەنمۇ مۇناسىۋەتلىك. بىز دەرىۋەقە، مۇھەببەت قوشاقلارنى سىياسى قوشاقلار، تۇرمۇش قوشاقلار قاتار-لىقلاردىن ئالاھىدە مۇھىم دىمىسەكمۇ، لېكىن ئۇنىڭ پۈتۈن خەلق قوشاقلاردا تۇتقان سالمىغى ۋە ئورنىغا ھەرگىز سەل قارىيالمايمىز. ئۇنىڭدا ئىنسانلارنىڭ ئىجتىمائىي تۇرمۇشىدىكى بىرەر مۇھىم تەرەپ ئەكس ئېتىش بىلەنلا قالماي، بەلكى بەزى جەھەتلەردە، ئوخشاش بولمىغان ئىجتىمائىي باسقۇچلاردىكى كىشىلەرنىڭ ئەخلاق ۋە ئەخلاقىي قائىدىگە بولغان كۆزقاراشلىرى تولۇق ئىپادىلەنگەن، شۇڭا ئۇ ئىلىم-پەن تەتقىقاتىنىڭ مۇھىم ماتېرىيالى بولۇپ قالدى. دۆلىتىمىز-نىڭ ئۇزاق مۇددەتلىك فېئوداللىق جەمئىيىتىدە، ھۆكۈمران سىنىپلار-نىڭ ئىدىيىسى ھۆكۈمران ئىدىيە بولۇپ كەلدى. ئوغۇل-قىز ياشلار-نىڭ مۇھەببەت تۇرمۇشى، فېئودال كۈچلەرنىڭ تەسىرى ئىرماش-چىرماش ھالدا سىڭىپ كەتكەن رايونلاردا مۇناسىپ ئورۇنغا زادىلا

ئىگە بولالمىدى. فېئودالزىم ئۈچۈن ئىشلەيدىغان يازغۇچىلار ئەسەر-
 لىرىنىڭ مۇتلەق كۆپچىلىگىدە «ئۈچكە بوي سۇنۇش»، «تۆت ئەخ-
 لاق»، «دىيانەتلىك ئايال» ۋە «پىداكار ئايال» قاتارلىق قۇللۇق
 ئەخلاققا دائىر ئەسەرلەر تەشۋىق قىلىنغاچقا، ھەقىقى مۇھەببەت
 تېمىلىرىغا بەلگىلىك ئورۇن بېرىلمىدى ۋە ئۇنداق بولۇشىمۇ مۇمكىن
 ئەمەس ئىدى. پەقەت ئايرىم يازغۇچىلارلا ئۆزلىرىنىڭ ئەسەرلىرىدە،
 ئىنتايىن يوشۇرۇن ئۇسۇللار ئارقىلىق مۇھەببەت تۇرمۇشىنى بىرئاز
 ئەگرى-توقاي ھالدا ئەكس ئەتتۈردى. (لى شياڭيىننىڭ «ماۋزۇسىز»
 شېئىرلىرى بۇنىڭغا مىسال بولالايدۇ)، لېكىن ئۇنداقلارمۇ ھامان ئەمەل-
 دارلارنىڭ ناھەقتىن ئەيىپلىشى ۋە كايىشىغا ئۇچراپ، فېئوداللىق
 ئەخلاققا ئاسىلىق قىلغۇچىلار دەپ ھىساپلاندى. سۇڭ سۇلالىسى ۋە-
 ۋەن سۇلالىلىرىدىن كېيىنكى مۇزىكا ۋە ھىكايىچىلىق بىلەن شۇغۇللىنىپ-
 دىغان بەزى مۇزىكانت ۋە يازغۇچىلار ئۆزلىرىنىڭ ئەسەرلىرىدە بىر
 قەدەر ھەقىقى ھالدا ياش ئوغۇل-قىزىلارنىڭ مۇھەببىتىگە دائىر ۋە-
 قەلەرنى ئىپادىلىگەن بولسىمۇ، لېكىن ئەينى زاماندىكى ھۆكۈمرانلار
 ۋە فېئودال ئەدىپلەرنىڭ «جىراھەتلەندۈرۈش شامىلى» دىگەن
 بەدىئىي ئارتىشى بىلەن، ئۇلارنىڭ «كىتاپ ناملىرى چەكلىنىپ» تار-
 قىلىشقا يول قويۇلمىدى. دەل بۇ خىل ئىنتايىن دىمىقتىلىق ۋە بېسىم
 مەۋجۇت بولۇپ تۇرغان ئىجتىمائى مۇھىتتا، مۇھەببەت قوشاقلىرى
 ساغلام ۋە يىپ-يېڭى بولغان ئۆزگىچە ئۇسلۇبى بىلەن دۆلىتىمىز-
 نىڭ ئېتىز-دالىلىرى ۋە يېزا-قىشلاقلارنىڭ ھەممىلا يېرىدە ئېيتىلىشقا
 باشلاپ، نەچچە مىڭ يىلدىن بېرى يوقالماي كەلدى، بۇ پاكىتلارنىڭ
 ئۆزى فېئوداللىق قائىدە-يوسۇنلارغا نىسبەتەن ئاشكارا ئۇرۇش ئېلان
 قىلىشنىڭ نامايەندىسىدۇر. مۇھەببەت قوشاقلىرى فېئودال پاترىئارخال-
 لىق تۈزۈمىگە تېگىپ قويغانلىغى تۈپەيلىدىن «شەھۋانلىق قوشاقلىرى»
 دەپ قارىلىپ، ھۆكۈمرانلار شۇنىڭدەك ھۆكۈمەت ۋە «جەمىيەتتىكى

جامائەت پىكرى» نىڭ قايتا-قايتا كايىشى، چەكلىشى ۋە ۋەيران قىلىشىغا ئۇچرىدى. ھالبۇكى «تۆت كىشىلىك گۇرۇھ» ۋە ئۇنىڭ شېرىكلىرىنىڭ مۇھەببەت قوشاقلىرىنى ھاقارەتلىشى ۋە ئۇنىڭغا ھۇ-جۇم قىلىشى، تارىختىكى فېئوداللىق سەپسەتلىەر بىلەن ئوخشاش ئىدى، مەلۇم مەنىدىن ئېيتقاندا، بۇ دەل «تۆت كىشىلىك گۇرۇھ» نىڭ دۆلىتىمىزنىڭ فېئوداللىق ئەنئەنىۋى كۈچلىرىنىڭ يېڭى دەۋر-دىكى باش ۋەكىللىرى ئىكەنلىگىنى ئىسپاتلىدى. ئۇلارنىڭ خىلمۇ-خىل سەپسەتلىرى يەنىلا دۆلىتىمىزدىكى فېئوداللىق ئىدىئولوگىيە-نىڭ يېڭى تارىخىي شارائىتىكى مەركەزلىك ئىنكاسى.

مۇھەببەت قوشاقلىرىنى بىر قىسىم كىشىلەرنىڭ خاتا چۈشىنىپ قېلىشىغا كەلسەك، ئۇنىڭ سەۋەپلىرىمۇ خىلمۇ-خىل. بۇ سەۋەپلەر ئاساسەن ئۇلارنىڭ فېئوداللىق ئىدىيىسىنىڭ تەسىرىگە ئۇچرىغانلىغى، ياكى ئۇلارنىڭ مۇھەببەت قوشاقلىرىغا بولغان بىلىمىنىڭ ئازلىغى، ياكى ئۇلارنىڭ مۇھەببەت قوشاقلىرىدىكى ناچار مەزمۇنلارنى مۇبالىغە قىلىۋەتكەنلىكى بولسا كېرەك؛ بۇنىڭغا قىسمەنلىك بىلەن كۆزنى تو-لاشتۇرۇۋېلىپ شۇ ئاساسىي ئېقىمنى كۆرمەسلىك سەۋەپ بولسا كېرەك. ئەمىلىيەتتە مەلۇم تەكشۈرۈش، تەتقىق قىلىش ياكى خەلق قوشاقلىرى توپلىمىدىن بىرنەچچىنى ئوقۇش، قوشاقلار بىلەن كۆپرەك ئۇچرى-شىش ئارقىلىقمۇ، تونۇشنى يۇقۇرى كۆتۈرۈپ خەلق قوشاقلىرىغا بولغان كۆپلىگەن خاتا-چۈشەنچىلەرنى تامامەن تۈگەتكىلى بولىدۇ.

دۆلىتىمىزنىڭ ئەنئەنىۋى مۇھەببەت قوشاقلىرى مول ھەم خىلمۇ-خىل، بولۇپمۇ نۇرغۇنلىغان ئاز سانلىق مىللەتلەرنىڭ مۇھەببەتلىك تۇرمۇشنىڭ ھەرقايسى باسقۇچى ۋە تەرەپلىرى مۇھەببەت قوشاقلىرىدىن ئايرىلالمايدۇ. مەسىلەن، تونۇشۇش قوشىغى، سىناش قوشىغى، گۈزەللىكنى مەدھىيەلەش قوشىغى، مەپتۇن بولۇش قوشىغى، قەسەم بېرىش قوشىغى، سېغىنىش قوشىغى، ئۇزىتىش قوشىغى، نىكادىن

قېچىش قوشىغى قاتارلىقلار بار. بۇنىڭدىن باشقا ئۇرۇش يىللىرىدا ۋە ئازاتلىقتىن كېيىن يېڭى ئىدىيە-يېڭى ئۇسلۇپتا ئىجات قىلىنغان نۇرغۇنلىغان مۇھەببەت قوشاقللىرى بار. بىز بايان قىلىشقا ئەپلىك بولسۇن ئۈچۈن بۇ جەھەتتىكى قوشاقلارنى ئاساسەن تۆۋەندىكىدەك تۆت قىسىمغا بۆلۈپ تونۇشتۇرىمىز.

۱. ئۆزئارا ياخشى كۆرۈش ۋە يار تاللاش ئۆلچەملىرى توغرىسىدىكى قوشاقلار

ياش ئوغۇل-قىزىلارنىڭ ئۆزئارا ياخشى كۆرۈشىنى ئىپادىلەيدىغان خېلى كۆپ ناخشىلاردا ھامان ئۆزلىرىنىڭ سۆيگىنىنىڭ چىراي-تۇرقى، خۇلقى-مىجەزى، ئىقتىدارى، ئەخلاق پەزىلىتى ھەتتا ھەر بىر ھەركەتلىرى ئىنتايىن يېقىملىق سۆزلەر بىلەن مەدھىيىلىنىدۇ ۋە تەسۋىرلىنىدۇ. ئۇلاردا قىزغىن مۇھەببەت يېتەكچىلىگىدىكى ياشلارنىڭ ئۆز سۆيگىنىنى يۈكسەك دەرىجىدە گۈزەللەشتۈرۈشتىن ئىبارەت پىسخىك ھالىتى تولۇق ئىپادىلەنگەن، ئالايلىق:

«ھۆل بوپتۇ سىڭلىمنىڭ ئۈستى - باشلىرى،
 تۇرقى گويىكى قىزىل ئالمدۇر؛
 سوپ - سوپىياڭدەك زىل ناخشا ئېيتىپ،
 ئۇچقۇر شامالداك چاپسان ماڭىدۇ»

بۇ خىل ناخشىلار كۆپىنچە ھاللاردا مۇھەببەتلىشىشنىڭ قورالى ياكى مۇھىم ۋاستىسى بولىدۇ.

ئۇلار دەسلەپ تونۇشقاندا ياكى ئۆزئارا چۈشىنىشنى چوڭقۇرلاشتۇرغاندا كۆپرەك ناخشا ئېيتىشىدۇ. ئۇلار بىر بىرىنى ياخشى كۆرۈش بىلەنلا:

«سىڭلىم» ئاپتاپپەرەستەك نازىنىن ھەم پۇراقلىق،
 «ئاكسى» ھەسەل ھەرىسىدەك، ئۇچۇپ كېلەر يىراقتىن؛
 «ھەرە» ئايلىنسا گۈلىنى، چۆرىسىدىن كېتەلمەي،
 شىرنە يىغىدۇ گۈامۇ، ئىشتىياقتىن - يىراقتىن»

دىگەنگە ئوخشاش يېقىملىق ئوخشىتىشلار ئارقىلىق ئۆزلىرىنىڭ قىز-
 غىن تەلپۈنۈشىنى ۋە بىر بىرىنى ئىنتايىن ياخشى كۆرىدىغانلىقىلىرىنى
 ئىزھار قىلىشىدۇ.

بەزى مۇھەببەت قوشاقلارىدا ئەمگەمچى خەلقنىڭ ئۆمۈرلۈك ھەمرا
 تاللاش ئۆلچىمى بايان قىلىنىدۇ؛ ساددا ساغلام مۇھەببەتكە بولغان
 كۆزقارشى ۋە گۈزەللىكىنى كۆزىتىش نۇقتىسىنى ئىپادىلىنىدۇ:

«ھاجىتى يوق يېڭى پالتىنى بىلەشنىڭ،
 چىن ئىشقى بار قىزلارغا بىر يار كۇپايە؛
 ئايدەك شولا چاچىدۇ ئەلگە مۇھەببەت،
 بولسا ئاشق-مەشۇقتا ۋىجدان، ئىرادە.
 يامغۇر ياغسا بىر ياقتىن، بۇلۇت تارقار بىر ياندىن،
 تورغاي ئۇۋا تۇتىدۇ جاڭگالدىكى چاتقالدىن،
 بېلىق ياخشى كۆرگەندەك ئېقىن سۇنى ھەرقاچان،
 قىزلارمۇ يارتۇتىدۇ مەرت يىگىتتىن-ئىشچاندىن»

بۇ قوشاقلار بىزگە شۇنى ئۇقتۇرىدۇكى، ئەمگەمچى خەلقنىڭ ياخشى
 كۆرگىنى - مۇھەببەتنى بار، مۇھەببەتكە نىسبەتەن سادىق - ئىرادىلىك
 كىشىلەر، ئۇلار يېڭىنى كۆرۈپ كونسىدىن زېرىكىدىغان، باشقىلارنى
 كۆرۈپلا كۆڭلىنى چېچىۋېتىدىغان - تۇتۇقسىز كىشىلەرنى ياخشى كۆر-
 مەيدۇ. ئۇلارنىڭ ياقتۇرۇدىغىنى مۇرىنى - مۇرىگە تىرەپ ئەمگەك قىل-
 دىغان، تەك ياشاپ، تەك قېرىيدىغان ئىشچانلاردۇر؛ ئۇنىڭ پۈت-
 قولىدا توخۇنىڭكىچىلىك كۈچى يوق «ئاق نانچى، يالغانچى كاززاپلار»
 نى ياقتۇرمايدۇ. شۇنداق ئاددىكى، سۈنئى ئەمەس، ھەقىقى
 چىن مۇھەببەت قوشاقلارمۇ باركى، ئۇلاردا ئەمگەكچىلەرنىڭ
 ياخشى كۆرگەنلىرى ئىپادىلىنىپلا قالماستىن، ئۇلارنىڭ
 ئىستىتىكىلىق كۆزقاراشلىرىمۇ ئەكس ئەتتۈرۈلگەن. بىر قوشاقتا
 بىر قولى بار يىگىتنى ياخشى كۆرگەن قىز «ئۆز ئىپادىسىنى

ئۆچۈك بىلدۈرۈپ شۇنداق دەيدۇ. «مەن يارىمنى سۆيىمەن ئۆزى ئىشچان بولغاچقا، يارىم مېنى سۆيىدۇ ئىشتا پىشقان بولغاچقا» بۇنىڭدا ئەمگەكچى خەلقنىڭ جۈپ تاللاشتىكى ئۆلچىمى (مىجەزدە سەمىمى بولۇش، ئاق كۆڭۈل بولۇش، تەن تۈزۈلۈشى قاۋۇل، مۇكەمەل مەل بولۇش، قولىدىن ئىش كېلىدىغان بولۇش قاتارلىقلار) ئەكس ئەتتۈرۈلگەن. چۈنكى بۇ ئۆلچەملەر بىر ئەمگەكچى ئائىلىنى تەشكىل قىلىشقا نىسبەتەن ئېيتقاندا، ھەقىقەتەن ناھايىتى مۇھىم، پۇلغا ئالدا-ماي، مۇھىتنىڭ بېسىمىدىن قورقماي، باراۋەرلىك ۋە ئۆز ئەركى بويىچە نىكالىنىش ۋە بەختلىك، گۈزەل تۇرمۇشنى قولغا كەلتۈرۈش مېڭىلغان، ئون مېڭىلغان ئەمگەكچى ياشلارنىڭ مۇھەببەت قوشاقلىرىدا ئىپادىلىنىپ كېلىۋاتقان غايە ۋە ئارزۇ-ئارماندۇر.

2. جۇدالىق ۋە سېغىنىش (ھىجران) ھەققىدىكى قوشاقلار

كەڭ ئەمگەكچى خەلق جىنايەت مەنبىئى بولغان كونا جەمىيەتتە تۇرمۇشنىڭ تەقەززاسى بىلەن ئائىلىسىدىن ئايرىلىپ يىللىقچى بولۇش، كۈنلۈكچى بولۇش، دېڭىزلارنى كېزىپ سۇ مەھسۇلاتلىرىنى سۈزۈش قاتارلىق ئىشلارنى قىلىش خېلىلا ئومۇملاشقان ئىشلاردۇر. بۇ ئىشلار مۇناسىۋىتى بىلەن ئاشىق-مەشۇقلار ياكى ئەر-خوتۇنلار ئوتتۇرىسىدا ۋاقىتلىق ئايرىلىش يۈز بېرىدۇ. ئەسكەرلىككە تۇتۇلۇش، ياكى ئىجارە، باجنى تۆلىشىگە نىسبەتەن ئۈچۈن تۇرمۇشلەرگە چۈشۈپ قېلىش سەۋد-ۋىدىن يۈز بېرىدىغان ئايرىلىشقا كەلسەك بۇلارنىڭ خاراكتىرى تېخى-مۇ ئېغىر بولۇپ، تولىمۇ ئېچىنىشلىق ئاقىۋەتلەرنى كەلتۈرىدۇ، ھىج-ھىجران ئازاۋى — سېغىنىشنىڭ دەردى جاندىن ئۆتكەنلىك ئىپادىلەنگەن تالاي قوشاقلار مەيدانغا كەلگەن. جۇدالىق ھەققىدىكى بىر قوشاقتا مۇنداق دېيىلىدۇ:

ئۇزاتقىلى چىقىپ يارىمنى،
 ئايرىلىشقا كۆزۈم قىيمىدى.

ماگدەم يەنە ياندېشىپ بىر پەس،
ئېغىر بولغاچ جۇدالىق ھىجرى.

دىگەن مىسرالاردا تەكرارلاش ئۇسۇلى ئارقىلىق ئايالنىڭ جۇدالىشىغا
زادى كۆزى قىيىمىغان چاغدىكى چوڭقۇر ھىسسىياتى ھەقىقى تۈردە
ئىپادىلەنگەن. ئەگەر بۇ جۇدالىق قوشىغىنىڭ ئارتۇقچىلىغى ھىسسىيات-
نىڭ يېقىملىق ئىكەنلىگىدە دېسەك، باشقا بىر جۇدالىق قوشىغىنىڭ
ئالاھىدىلىكى تىلنىڭ جانلىق ۋە جەڭگىۋار ئىكەنلىگىدە ئىپادىلىنىدۇ.

«قۇياش پاتساڭمۇ پاتقىن سەن تېزرەك،
سۆزلىسەڭ سۆزلە چاپسانراق سىڭلىم؛
بولسا - بولماسا گەپ قىل ئىككى ئېغىز،
ئەۋجىگە چىقتى يالقۇنلۇق مېھرىم.»

بۇ قوشاقتا بەزى يىگىتلەرنىڭ ئوچۇق - يورۇق پىكىرلىك مەجەزى،
مۇھەببەت قاراشلىرىدىكى خاسلىق ۋە ئالاھىدىلىك ئاددى تىل بىلەن
تولمۇ ھەقىقى ئەكس ئەتتۈرۈلگەن.

ئايىرىلىشتىن كېيىنكى ھىجران - پىراقنى ئىپادىلەيدىغان قوشاقلارغا
كەلسەك، ئۇلارنىڭ بەزىلىرى كىشىنى ئويلىنىشقا سالسا، بەزىلىرى
ھەقىقى ئازاپ - ئوقۇبەتنى ئىپادىلەيدۇ. بەزىلىرىدە خىيالىي مۇھىت
ئىپادىلەنسە، بەزىلىرىدە مەجنۇنلارچە ئاشىق - مەشۇقلۇق ئىپادىلىنىدۇ.
دېمەك، ئۇلارنىڭ ھەرقايسى ئۆزىگە خاس ئالاھىدىلىكلەرگە ئىگە.
مەسىلەن:

«كۆرمىسەم بىر كۈن يارىمنىڭ ۋەسلىنى،
سورايمەن ئۆتكەن - كەچكەندىن ئۇنى،
ئىككى كۈن كۆرمىسەم ئىشقا مەغل بولۇپ،
سانچىپ ئالەمدىن قولغا يىڭىنىنى!
ئۈچ كۈن كۆرمىسەم يىگەن تاماقمۇ،
بىلىنەر تەسسىز، قىلچە لەززەتسىز؛

يارىم ئۇياقتا ئۆزۈم بۇياقتا.
ئۆتمىگەن كۈن يوق يىغلاپ، خىيالىسىز.»

دىگەن مىسرالاردا، مەشۇق قىزنىڭ چىن ھىجران ئوتىدا كۆيگەن روھىي ھالىتى تولۇق ئىپادىلەنگەن. يەنە بىر مۇھەببەت قوشىغىدا بىر قىزنىڭ يارىنى سېغىنىپ مەجنۇن بولۇپ كەتكەنلىكى بايان قىلىنغان:

«سېنى ئويلاپ تاشلىسام قەدەم،
يېقىلىپ يەرگە چۈشمەن شۇدەم؛
ئىش قىلسام ئىشقا بارمايدۇ قولۇم،
سەن تەردەپكىلا كېتىدۇ ئويۇم.»

بۇ قوشاقتا تۇرمۇش پۇرىغى ئىنتايىن قويۇق، بەزى قوشاقلاردا جۇدالىقتىن كېيىنكى ئازاپ-ئوقۇبەت بايان قىلىنغان:

«تۈز كۆتىرىپ كەتتى يارىم گۇاڭشىغا،
ئەمدى ئۈچ يىلغىچە قايتىپ كەلمەيدۇ؛
دەرت-ھەسرەتتە ئاقار كۆزدىن ياشلىرىم،
شۇ يېشىمدا بىرەر قېپىق لەيلەيدۇ.»

بۇ خىل مۇھەببەت قوشاقلارنىڭ تىلىدا گەرچە بىر ئاز مۇبالىغە بولسىمۇ، لېكىن ھىسسىياتى ساپ ۋە ساغلام، ئۇنىڭدا ئېكسپىلاتاتسىيە قىلغۇچى سىنىپلارنىڭ تەخلىتچىلىك بىلەن يېزىلغان ئەسەلەردىكى ھىلىقىدەك يالغاندىن ئىگراش ۋە ھوزۇر ھالاۋەت كويىدا بولۇش ئەھۋاللىرى مەۋجۇت ئەمەس، شۇنداقلا شەھەر ئۇششاق بۇرژۇئا-زىيىسىگە ياقىدىغان ئۆزپ-ئادەت مۇزىكىلىرى ۋە ئاھاڭلىرىدىكى پەس ھەۋەسلەرمۇ مەۋجۇت ئەمەس. بۇ دەل خەلق مۇھەببەت قوشاقلرىدىكى گەۋدىلىك ئالاھىدىلىكلەرنىڭ بىرىدۇر. يەنە ئالايلىق:

«ئەسلەيمەن سىزنى سېغىنىدىم سىزنى،
رەسىمىڭىزنى سىزدۇرۇشقا بولدۇم مەن شەيدا.»

سىزدۇرسام سىزنى قەلبىم كۆزىگە،
نەگىلا بارسام بولسىڭىز پەيدا.

دىگەنگە ئوخشاش. بۇ مۇھەببەت قوشىغىنىڭ تىلى ساددا، تەسەۋۋرى
غەلىتە بولۇپ، سېغىنىش ھىسسىياتى ناھايىتى چوڭقۇر، ئىنچىكە
ئىپادىلەنگەن.

3. مۇھەببەتتىكى قەتئىلىك ۋە فېئودال كۈچلەرگە قارشى
قەتئى كۈرەش قىلغانلىق ئىپادىلەنگەن قوشاقلار
كونا جۇڭگودا كەڭ يېزىلاردا، ياش ئوغۇل - قىزلارنىڭ نىكالىنىش
مەسىلىسى ھەمىشە دىگۈدەك ئۆز ئىختىيارى بويىچە بولمايتتى.
توسالغۇ كۈچ ئاساسەن ئاتا-ئانىلار ياكى فېئودال ئائىلە
جەمەتلىرىنىڭ ئارىلىشىدىن كېلەتتى؛ بەزىلىرى پومىشىشكە
سىنىپنىڭ تەھدىدى ۋە مەجبۇرلىشىدىن كېلەتتى؛ ئۇلار ئۆزلىرى
ياخشى كۆرگەن كىشىلەر بىلەن بىرگە بولالمايتتى، مەجبۇرى بىرگە
بولغان كىشىلەر بىر بىرىنى قىلچە چۈشەنمەيتتى. بۇ فېئوداللىق
جەمىيەتتە كۆپلەپ مەۋجۇت بولۇپ كەلگەن پاكىتتۇر. بۇ ھال كۆپىنچە
چە چاغلاردا نۇرغۇنلىغان مۇھەببەت تىراگىدىيىلىرىنى پەيدا
قىلاتتى، شۇڭا نۇرغۇنلىغان ياشلار بۇ خىل ئەھۋاللارنى ئۆز كۆز-
لىرى بىلەن كۆرۈپ، كۈرەشكە ئاتلىناتتى. دە، بىر بىرىنى ئاخىر-
غىچە سۆيۈش، ھەرگىزمۇ تىز پۈكۈمەسلىك، فېئودال بىلەن ئاداققىچە
ئېلىشىش ئىرادىسىنى قوشاق ئارقىلىق ئەكس ئەتتۈرەتتى.

«جاندىن كەچمەي، جانانغا يەتكىلى بولماس،

قەيسەر ياشايمىز چۈەۋلىلەردەك؛

ئاش ئېچىپ قالسىمۇ بىخ - سۈرۈپ چىقار،

قىيا تاش ئۈستىدە گۈللەر ئۆسكەندەك.»

بۇ شېئىردا خىلمۇ - خىل شەيئىلەرگە ئوخشىتىش ئارقىلىق، ياش
ئوغۇل - قىزلارنىڭ مۇھەببەتكە سادىق بولغان، قىلچە تەۋرەنمەيدى -

خان كۈچلۈك ئىرادىسى تولۇق ئىپادىلەنگەن، «گۈل» دىگەن قوشاق-
تمە ئەھۋال شۇنداق.

قارا تاش تېگىدىن چىققان بۇلاق-سۇ،
ئۇسقاغا-توشقانغا تۈگۈمەس ھەرگىز؛
بۇزۇلۇپ كەتسە گەر قىلار توپىمىز،
قەھرىتان سوغ-مۇزدا گۈل ئېچىلدۇرىمىز.

بۇ خىل مۇھەببەت ناخشىلىرىدا مۇھەببەتكە بولغان ئىشەنچ-ئېتىقات
ئىپادىلەنگەچكە، ئۇ گويا بىر تۈرلۈك قەسەمگە ئوخشاپ كېتىدۇ. دۆ-
لتىمىزنىڭ قەدىمقى دەۋرىدىلا بۇ خىل خەلق قوشاقلىرى كۆپلەپ
مەيدانغا كەلگەن. مەسىلەن، خەن سۇلالىسى دەۋرىدە تارقالغان
«قەسەم» دىگەن قوشاق تىپىك ۋەكىللىك خاراكتىرىگە ئىگە؛

«خان بىلەن تونۇشماققا بەلنى باغلىدىم،
ئۆمرى ئۇنىڭ ئۇزۇن بولسۇن چېكى بولمىسۇن
مەزمۇت تۇرسۇن تاغ چوققىسىدەك بەختىمگە مېنىڭ،
دەريا كەبى دەۋران سۇرسۇن ئارتقا يانمىسۇن.
قىشتا قارلار يىغىپ، يازلاردا يامغۇ،
ئاسماندىن شاھىمىزغا دۆلەت تاشلانسۇن»

ئۆزئارا ناھايىتى ئوخشىشىپ كېتىدىغان بۇ قەدىمقى ۋە ھازىرقى
مۇھەببەت قوشاقلىرىنىڭ سېلىشتۇرمىسىدىن ئەمگەكچى خەلقنىڭ
مۇھەببەتكە بولغان چەكسىز سادىقلىقى ۋە يۈكسەك پەزىلىتىنى
كۆرۈپلا قالماستىن، بەلكى ئۇنىڭدىن دۆلىتىمىزنىڭ خەلق ئارىسىدىن-
كى مۇھەببەت قوشاقلىرىنىڭ ئىسىل ئەنئەنە ۋە مىللى ئالاھىدىلىك-
لىرىنىمۇ كۆرۈۋالالايمىز. خەۋپ-خەتەر ھەممە يەرنى قاپلىغان
فېئوداللىق جەمىيەتتە ئۇلار مۇھەببەت ھەققىدە گەپ ئۇرغاندا:
«قورقمايمىز ئەمەلدار خان، قانۇندىن، قول تۇتۇشپ ماڭمىز چوڭ
كوچىلاردا» دىگەندەك جاسارەتكە ئىگە بولۇپلا قالماستىن، بەلكى

«بېشىمىز كېسىلسە شامال شەپكىنى ئۇچۇرۇپ كەتكەندەك تۇيۇلار پەقەت، تۈرمىگە چۈشسەك بىز گويا باغچىدا ئولتۇرغاندەكلا بىلىنەر ئەبەت» دەيدىغان قەيسەر روھقىمۇ ئىگە ئىدى. كۆپلىگەن مۇھەببەت قوشاقلرىدا ياش ئوغۇل - قىزلارنىڭ ئىنتايىن ناچار ئىجتىمائىي شارائىتتا كۆرسەتكەن ئاشۇنداق ھىچنىمىدىن قورقمايدىغان جەڭگىۋار روھى ئوبرازلىق ھالدا ئەكس ئەتتۈرۈلگەن. ئالايلىق:

لازا يىمەكچى بولساڭ سەن ئەگەر،
قورقىمىن لازىنىڭ ئاچچىقلىقىدىن،
مۇھەببەتلىشمەكچى بولساڭ سەن ئەگەر،
قورقىمىن ئۆلتۈرۈلۈشتىن - ئۆلۈمدىن،
ئەگەر تەڭلەنسە قېلىچ بويىنۇڭغا،
قىلچە قورقۇپ كۆزۈڭنى جىمىرلاتمىغىن»

ئادەمخور كونا قائىدە - يوسۇننى مەڭسىتمەيدىغان، مۇدەھىش كۈچلەر بىلەن قەتئىي كۈرەش قىلىشقا جۈرئەت قىلىدىغان بۇ خىل مۇھەببەت قوشاقلرى - جۇڭگو خەلقىنىڭ نەچچە مىڭ يىللاردىن بۇيانقى فېئوداللىزىمغا قارشى تۇرۇدىغان ئىنقىلاۋى روھىنىڭ مۇھىم بەلگەلىرىنىڭ بىرى.

4. مۇھەببەت ھەققىدىكى يېڭى قوشاقلار

جۇڭگو كوممۇنىستىك پارتىيىسىنىڭ رەھبەرلىگىدە ئەمگەكچى خەلق ئۇزاق مۇددەتلىك ئىنقىلاۋىي كۈرەشلەر ئارقىلىق، ئاخىرى سىياسىي جەھەتتىكى ئازاتلىغىنى ۋە نىكا ئىشلىرىدىكى ئۆز - ئۆزىگە خوجا بولۇش ھوقۇقىنى قولغا كەلتۈردى. بۇ ئازاتلىق ئارقا كۆرۈنۈش قىلىنغان مۇھەببەت ھەققىدىكى يېڭى قوشاقلار گەرچە تېخى ئەنئەنىۋىي كۆزقاراشلارنىڭ تەسىرىدىن تامامەن قۇتۇلۇپ كەتمىگەن بولسىمۇ لېكىن ئۇنىڭ ئاساسىي تەرىپى - يېڭى جەمئىيەت يېڭى ئىدىيە ۋە يېڭى ئىستىلىنىڭ ئەكس ئەتتىرىدۇر. ئۇنىڭدا ياش ئەۋلاتلارنىڭ ئىدىيىۋى

ئېڭى پارتىيىنىڭ تەربىيىسىدە مەسلىھەت يۇقۇرى كۆتۈرۈلگەنلىكى ۋە روھى ھالىتى كۆزگە كۆرۈنەرلىك ھالدا ئۆزگەرگەنلىكى ئىپادىلەندۈرگەن يېڭى مۇھەببەت قوشاقلىرى يالغۇز شەخسلەرنىڭ مۇھەببەتتىكى ھەسسىياتىنىڭ ئىپادىسى بولۇپلا قالماستىن، بەلكى شەخسى مۇھەببەتنى پۈتۈن ئىنقىلاۋىي ئىشلار بىلەن بىرلەشتۈرۈشنىڭمۇ ئىپادىسىدۇر. ئىنقىلاۋىي ئۇرۇش يىللىرىدا مەيدانغا كەلگەن سۆيگىنىنى ئۈزۈشتىن ئايرىلىشقا دائىر كۆپلىگەن قوشاقلار بۇنىڭغا ئىسپات بولالايدۇ. مەسىلەن، تاغ ناخشىلىرىدا ئىزھار قىلىنغان:

«ناخشا ئېيتساڭ ئىنقىلاۋىي قوشاقلارنى ئېيت،
قىزنىڭ يىگىتىنى قوشۇنغا ئۇزاتقىنىنى
ئەسقا تاپمايدۇ ئىنقىلاپتا چىرايۇ-سىياق،
سۆيسەڭ، سۆيگىن باتۇرانە ياۋنى قىرغاننى،
ھەممە سۆيەر باتۇر جەڭچى ئوغلاننى،
ئارمىيىدە قىزىل ئەسكەر بولغاننى»

دىگەنگە ئوخشاش مىسرالار ئوخشاشلا ئۈزۈش ۋاقتلىرىدا يارىتىلغان بولسىمۇ، لېكىن ئۇنىڭدا ئەنئەنىۋى مۇھەببەت قوشاقلىرىدىكىدەك مۇكەممەلەپ، ھەسرەت-نادامەتنىڭ ئامىللىرى يوق. بۇ، يىگىتلەرنىڭ ئىنقىلاپ مەۋجۇتلىرىنى قوغداش ئۈچۈن باتۇرلۇق بىلەن ئۆزىنى بېغىشلاشتەك پىداكارلىق روھىنى چۈشەندۈرۈپلا قالماستىن، بەلكى ياش ئاياللارنىڭ ئىنقىلاپ مەنپەئىتىنى مۇھىم بىلىپ، سۆيگىنىنىڭ قىزىل ئارمىيىگە قاتناشقانلىغىنى قەتئىي قوللىغانلىغىدىن ئىبارەت يۈكسەك سىياسىي ئاڭنىڭمۇ ئىپادىسىدۇر. ئەگەر ئىنقىلاۋىي كۈرەش يىللىرىدىكى يېڭى مۇھەببەت قوشاقلىرىدا ياشلارنىڭ ئىنقىلاپ بىلەن مۇھەببەت مەسلىھەتتىكى توغرا پوزىتسىيىسى گەۋدىلىك ئەكس ئەتتۈرۈلگەن دېيىلسە، ئۇ ھالدا، سوتسىيالىستىك قۇرۇلۇش مەزگىلىدىكى يېڭى مۇھەببەت قوشاقلىرىدا يېزا ياشلىرىنىڭ ئەمگەك بىلەن مۇھەببەت.

بەتكە تۇتقان توغرا پوزىتسىيىسى كۆپرەك ئىپادىلەنگەن. ئەمگەكچى خەلققە نىسبەتەن ئېيتقاندا كونا جەمىيەتتىكى ئەمگەك ئىككى تەرەپ-لىمىلىككە ئىگە، ئۇ ھەم ئۆزى ئۈچۈن، تېخىمۇ كۆپرەك باشقىلار ئۈچۈن؛ ئۇ ھەم خوشاللىق بېغىشلايدۇ، تېخىمۇ مۇھىمى ئازاپ-ئوقۇبەت بېغىشلايدۇ، «يۇلدۇق مامىكاپ، خان-بەگلەر بىلەن كۈن بويى بولساق كەلمىدى كارغا» دىگەندەك بەزىبىر مۇھەببەت ئۈچۈن-لا مۇھەببەتكە بېرىلىدىغان كەيپىياتلار سىڭگەن قوشاقلارمۇ بار، بۇ ئەجەپلىنەرلىك ئەمەس، چۈنكى زۇلمەتلىك فېئودالزىم جەمىيەتتە، زور كۆپ ساندىكى ئەمگەك مەۋجۇتلار ھامان ئېكسپىلاتاتسىيە قىلغۇچىلار تەرىپىدىن تارتىپ كېتىلەتتى، پەقەت مۇھەببەتلا ئۇلار-نىڭ ئۆزلىرىگە مەنسۇپ ئىدى. شۇ مۇھەببەت، ئۇلار ئۈچۈن ئاز-تولا ھەقىقىي خوشاللىق بېغىشلايتتى. يېڭى جەمىيەتكە كەلگەندە، ئەمگەككە بولغان ئىككى تەرەپلىمىلىك پوزىتسىيە، ئەمگەكچى خەلق-نىڭ سىياسى ئورنى ۋە ئىقتىسادىي ئورنىدا يۈز بەرگەن ئۆزگىرىش-لەر تۈپەيلىدىن ئۈزۈل-كېسىل ئۆزگەردى. ئەمگەكچىلەرنىڭ نەزىرىدە ئەمگەك ئۆزىنىڭ ھەقىقىي ئورنىنى تېپىپ، كىشىلەرنىڭ ئەڭ شەرەپلىك، ئەڭ مۇقەددەس كەسپىگە ئايلاندى. دەل بۇ بىر نۇقتا ئاساس قىلىنغان ھالدا مۇھەببەت بىلەن ئىنقىلاپ، ئەمگەك ھەقىقىي تۈردە بىرلەشتۈرۈلدى، پەقەت بۈگۈنكى كۈندىلا ئۇ ئۈچى ئۆزئارا تەسىر كۆرسىتىش، ئۆزئارا ئىلگىرى سۈرىدىغان قۇرالغا ئايلاندى.

ئالايلىق:

قىزلار توپا كۆتۈرەر يىگىتلەر قازار،
مەرۋايىت تامچىلار ھۆللەيدۇ يەرنى،
قىزلار قانچە كۆتەرسە بىلمەس ھارغاننى،
لاي-پاتقاق سىنايدۇ يىگىتنى-ئەرنى.

دىگەن مىسرالاردىن بىز ئورتاق ئىنقىلاۋىي غايە ئاساسىغا قۇرۇلغان

ساپ مۇھەببەتنىڭ قارشى تەرەپكە نەقەدەر زور ئىلھام ۋە كۈچ -
 قۇۋۋەت بېغىشلىغانلىغىنى كۆرەلەيمىز. يېڭى دەۋردىكى ياش ئوغۇل -
 قىزلارنىڭ تەلپۈنىدىغان ئوبېكتى كۆپىنچە ئىشلەپچىقىرىش ئىلغار -
 لىرى ۋە ئەمگەك نەمۇنىچىلىرى، ئۇلار ئۆزلىرى ئەمگەكتە ئىنتايىن
 غەيرەت بىلەن ئىشلەيدۇ؛ تەلپۈنىدىغان قارشى تەرەپمۇ ئىنتايىن
 قىزغىن بولىدۇ؛ ھامان ئەمگەك بىلەن مۇھەببىتىنى بىرلەشتۈرۈپ،
 ئۆزلىرىنىڭ مۇھەببىتىنى سوتسىيالىستىك ئىجابى ئەمگەكتىن كېلىدىغان
 بەختكە سىڭدۈرۈۋېتىدۇ. بۇ ئالجاناپ روھى دۇنيانىڭ ئىپادىسى،
 شۇنداقلا مۇھەببەتنىڭ يۈكسىلىشىدۇر.

مەيلى ئەنئەنىۋى مۇھەببەت قوشاقلىرى ياكى يېڭى مۇھەببەت
 قوشاقلىرى بولسۇن، ئۇلاردا بەدىئى ئۇسۇللار ئىنتايىن مول دەرد -
 جىمدە مۇجەسسەملەنگەن، بىرقەدەر گەۋدىلىك بولغانلىرى؛ تەخلت
 قىلىش، ئاللىگورىيە، تەكرارلاش قاتارلىقلاردىن ئىبارەت. مۇھەب -
 بەت ھەققىدە گەپ قىلىش، بەزىدە ئاسانغا چۈشمەيدۇ. بولۇپمۇ
 مۇھەببەتلىشىش يېڭى باشلانغان چاغدا، تەخلت ۋە ئىككى بىسلىق
 سۆزلەر ئارقىلىق بىر تەرەپ بىر تەرەپنى سىنايدۇ. يەنى يۈرەكلىك
 ھالدا ئۆز كۆڭلىنى ئىزھار قىلىش، ئىزھارنىڭ تەسىر كۈچىنى
 ئاشۇرۇش ئۈچۈن، ئوبرازلىق ۋە جانلىق تەمسىللەر ئارقىلىق مەلۇم
 ئىدىيەۋى ھىسسىياتنى تەكىتلەشنى ياخشى كۆرىدۇ. مەسىلەن:

پىلەك غۇلىلۇق دەرەخ كۆردۈم تاغ باغرىدا،
 تاققا چىقىپ كۆردۈم يەنە شۇ دەرەخنى.
 دەرەخ ئۆلگەن، شېخى ئۆسكەن - يۆگۈمەچ غول،
 غولى ئۆلگەن ئۆزى تىرىك شۇ دەرەخنى.

دىگەن مىسرالارنىڭ بىرەر يېرىدىمۇ «ياخشى كۆرۈش» دىگەن سۆز
 ئىشلىتىلمىسىمۇ، لېكىن دەرەخ ۋە شاخنىڭ ئۆزئارا مۇناسىۋىتى ئارقى -
 لىق بۇ خىل ھايات - ماماتلىق مۇھەببەت تەپسىلى ئىپادىلەنگەن.

مۇھەببەت قوشاقلاردا ئىشلىتىلگەن دىئالارنىڭ ھەممىسى مەلۇم مىللەت، مەلۇم رايون خەلقىنىڭ تۇرمۇشى، لازىمەتلىكلىرى، ئۆرپى-ئادىتى ۋە مۇھىتى قاتارلىقلار بىلەن ئىنتايىن زىچ مۇناسى-ۋەتلىك. موڭغۇللارنىڭ بىر مۇھەببەت قوشىغىدا مۇنداق دېيىلىدۇ: «تىرتىدۇ تاغلارنى جىرەن ئاتنىڭ تۇۋىغى، مەپتۇن قىلار قەل-بىمىنى خەنى شىۋاڭنىڭ قىلىغى» بۇنىڭدا ئات تۇۋىغىنىڭ تاغ چوققىلىرىنى تەۋرىتىشى گۈزەل قىزنىڭ قىلىغىنىڭ كىشىلەر قەلبىنى مەپتۇن قىلىدىغانلىغىغا تەمىسل قىلىنغان، ئۇ ئىنتايىن مۇۋاپىق ۋە ئۇستىلىق بىلەن بايان قىلىنغان تەسۋىرلەر بولۇپلا قالماستىن، بەلكى روشەن مىللى ئالاھىدىلىك ۋە ئىجاتچانلىققا ئىگە مىسرالاردۇر. چارۋىچىلارنىڭ ئارغىماققا بولغان چوڭقۇر مۇھەببىتىنى چۈشەنمىگەن ئادەم ئېتھىمال بۇنداق تەخلىت قىلىش ئوخشىتىشنىڭ كۈچىنىمۇ چۈشەنمىسە كېرەك.

ئىككى بىسلىق بولىدۇ دىگىنىمىز - بىرەر كۆپ مەنىلىك سۆزلەر - دىن پايدىلىنىپ بىر ۋاقىتقا بىرنەچچە مەنىنى بىلدۈرۈش ياكى ئوخشاش بولمىغان ئىككى خىل شەيئىنى ئىشارە قىلىش ئارقىلىق ياش ئوغۇل - قىزلارنىڭ ئىچكى دۇنياسىنىڭ چوڭقۇر يېرىدىكى بەزى مۇرەككەپ ھىسسىياتلىرىنى ئىپادىلەش دىگەنلىك تۇر. دۆلىتىمىزنىڭ جەنۇبىدا مۇنداق بىر مۇھەببەت قوشىغى بار:

«بىر قىز تۇرمۇشقا چىقماقچى بولسا،
ئون قىز قارايدۇ ھامان ئەينەككە،
كوچىدىن كەلگەن دۇمباق ساداسى،
تېگىدۇ دەرھال نۇرغۇن يۈرەككە»

بۇنىڭدا دۇمباق، جاڭنىڭ ياڭرىشى خەنزۇچىدا «响唧唧» شياڭ نىياڭ - نىياڭ) دىگەن خەت بىلەن ئېلىنىپ، ئۇستىلىق بىلەن، «想唧唧» (قىزلارنىڭ سۆيگەن يىگىتنى ئويلىشى) غا سەۋۋول قىلىنغان،

بۇمۇ ئىككى بىسلىق سۆزدۇر. جاڭنىڭ «شياڭ نىياڭ - نىياڭ» ئاھاڭىدا ياڭرىشى ئەسلىيەتتە ئانچە مۇھىم ئەمەس، قىزلارنىڭ كۆڭلىدىكى «سۆيگەن يارىنى ئويلىشى» لا ئىپادىلىمەكچى بولغان ھەقىقى مەنىدۇر. بۇ خىل ئۇسۇلدا ھەقىقى، قىزغىن ھىسسىيات ھەمىشە بىرقەدەر ياپتا ھالدا ئىپادىلىنىدۇ - دە، قارشى تەرەپنىڭ ئويلىنىشىغا ۋە چوڭقۇر پىكىر يۈرگۈزۈشىگە يېتەكلەيدۇ.

تەكرارلاش ئۇسۇلى يەنى نەقرات، مۇھەببەت قوشاقلرىدا بىر قەدەر ئومۇمى يۈزلۈك قوللىنىدىغان ئۇسۇل ئوخشاش مەنىلىك ياكى مەنىسى يېقىن بولغان ئىبارىلەرنى بىر ئەسەردە ئارقا - ئارقىدىن تەكرارلاش ئارقىلىق، كىشىلەرگە يېقىملىق ھىس، خوشاللىق كەپپە - يات بەخش ئەتكىلى بولىدۇ. ئومۇمەن ئېيتقاندا، تەكرارلاش سۆز، جۈملە ۋە بۆلەكلەرنى تەكرارلاشتىن ئىبارەت ئۈچ خىل ئەھۋال ئاستىدا بەزىدە يەككە بەزىدە كىرىشتۈرۈلگەن ھالدا قوللىنىلىدۇ: گۈيچۈنىڭ بىر مۇھەببەت قوشىغىدا مۇنداق مىسرالار بار:

بۈگۈن كېلەر بىزگە تونۇش ئاشۇ قىز،
سۇ توشۇشقا ئادەم تەكلىپ قىلايلى،
تازىلىسۇن يوللارنى، تازىلىسۇن كوچىنى،
تازىلانغان شۇ يولدا قىزچاقنى بىز كۈتەيلى.

بۇ يەردە سۆز ئىبارىلەرنى تەكرار ئىشلىتىش ئارقىلىق سۆيگىنىنى زارىقپ، سەممى كۈتكەن يىگىتنىڭ ھىسسىياتى ۋە ئۇنىڭ يارىغا بولغان چوڭقۇر مېھرى - مۇھەببىتى ئىپادىلەنگەن.

ئالتىنچى بۆلۈم بالىلار قوشاقلرى

بالىلارغا ئائىت خەلق قوشاقلرى ئەمگەكچى خەلق ۋە ئۇلارنىڭ

پەرزەنتلىرىنىڭ — بالىلارنىڭ چۈشىنىش ئىقتىدارى، تۇرمۇش تەجە-
 رىبىسى، پىسخىكىلىك ئالاھىدىلىكلىرى ۋە زوق — ئىشتىياقىغا مۇۋاپىق
 كېلىش شەرتى ئاستىدا ئاددى — جانلىق تىل ئارقىلىق يارىتىلغان
 ھەمدە بالىلار ئارىسىدا ئۇزاقتىن بۇيان تارقىلىپ كەلگەن بىر خىل
 قىسقا قوشاقلاردۇر.

بالىلار قوشاقلرى دىگەن ئۇقۇم — «4-ماي» ھەرىكىتىدىن كېيىن-
 كى قوشاق ئۈگىنىش ھەرىكىتى زور دەرىجىدە راۋاجلانغان دەۋرلەر-
 دىلا ئاندىن ئومۇميۈزلۈك ئىشلىتىلىشكە باشلىدى. دۆلىتىمىزنىڭ
 قەدىمقى دەۋرلىرىدە، بالىلار ناخشىلىرى «بالىلار قوشىقى» «سەبى
 بالىلار قوشىقى»، «كىچىك بالىلار قوشىقى» دىگەن ناملار بىلەن
 ئاتىلىپ كەلگەن، بۇلارنىڭ ئىچىدە بالىلار قوشاقلرى دىگەن ئىسىم-
 نىڭ قوللىنىشى ئەڭ ئومۇميۈزلۈك. قەدىمقى زامان ئەسەرلىرىدىكى
 ئاتالمىش قوشاقلار ئەلبەتتە بالىلار ئۆزلىرى ئىجات قىلغان قوشاقلار
 ۋە چوڭلارنىڭ بالىلارنىڭ پايدىلىنىشى ئۈچۈن ئىجات قىلغان قىزىقار-
 لىق قوشاقلرىنى ئۆز ئىچىگە ئالىسىمۇ، لېكىن ئۇنىڭ تېخىمۇ كۆپ
 ھاللاردا كۆرسىتىدىغىنى ھەرقايسى دەۋرلەردە پەيدا بولغان خەلق-
 لەرنىڭ سىياسى پوزىتسىيىسى ۋە ساداسى ئىپادىلەنگەن قىسقا قوشاق-
 لاردۇر. يەنى يۇقۇرىدا تونۇشتۇرۇپ ئۆتكەن سىياسى قوشاقلاردۇر.
 بالىلار قوشاقلرى بىلەن سىياسى قوشاقلارنىڭ مۇناسىۋىتى توغرىسىدا
 مۇشۇ باپنىڭ 3- پاراگرافىدا ئاز-تولا توختالغاچقا بۇ يەردە يەنە
 توختالمايمىز.

دۆلىتىمىزنىڭ خەلق قوشاقلرىنىڭ يىغىپ كىتاپ قىلىنىشى ناھا-
 يىتى ئۇزاق تارىخقا ئىگە. ئۇ بۇندىن ئىككى مىڭ نەچچە يىل
 بۇرۇنقى قەدىمقى كىتاپلاردا خاتىرىلەنگەن بولسىمۇ، لېكىن سانى
 ئىنتايىن ئاز ئىدى. چىڭ سۇلالىسى دەۋرىدىكى جېڭشودەننىڭ
 «تەبىئەت سادالىرى» بىلەن ۋۇجىشىڭنىڭ «كەڭ تەبىئەت سادالىرى» دا

يەتمىشكە يېقىن بالىلار قوشاقلىرى خاتىرىلەنگەن بولۇپ، ئۇ، بىز-
 گىچە ساقلانغان ئەڭ قىممەتلىك قەدىمقى زامان بالىلار قوشاقلىرىغا
 دائىر ماتىرىياللاردۇر. «4-ماي» ھەرىكىتىدىن، بولۇپمۇ ئازاتلىقتىن
 بۇيان، نەشر قىلىنغان بالىلار قوشاقلىرى توپلىمى تېخىمۇ كۆپ
 بولدى. جۇڭگو ئۆسمۈرلىرى نەشرىياتى 1959-يىلى تۈزىگەن
 «جۇڭگو بالىلار قوشاقلىرىدىن تاللانمىلار» (ماتىرىياللار نۇسخىسى)
 ئاشۇلار ئىچىدىكى ۋەكىللىك خاراكتىرىگە ئىگە مەخسۇس كىتاپتۇر.
 بالىلار قوشاقلىرىنىڭ مەزمۇنى مول، شەكلى ھەر خىل، ئۇنى
 سىياسى جەھەتتىن بالىلار ئويۇنى قوشاقلىرى، بالىلارنى تەربىيەلەش
 قوشاقلىرى ۋە تىلنى چىنىقتۇرۇش قوشاقلىرى دەپ ئۈچ تۈرگە
 بۆلۈشكە بولىدۇ. چۈشەندۈرۈشكە زۆرۈر بولغىنى شۇكى، ئالدىنقى
 ئىككى تۈر ئوتتۇرىسىدا ھەمىشە ئۆزئارا كىرىشىش ۋە سىڭىشىش
 ئەھۋاللىرى يۈز بەرگەچكە، ئۇلار ئوتتۇرىسىدا روشەن چەك-
 چېگرىمۇ بولمايدۇ. بىز پەقەت ئۇلارنى ئاساسىي خاھىش ۋە مۇھىم
 نۇقتىلار ئارقىلىقلا تەخمىنىي بىلەلەيمىز.

1. بالىلارنى بەزلەش قوشاقلىرى

بالىلار ئويۇنى (بەزلەش) قوشاقلىرى — ھەر بىر كىشى ئۆمرىدە ئەڭ
 بالدۇر ئۇچرىتىدىغان قوشاقتۇر. بالىلار قوچاقتىكى چېغىدىلا ئانىسىنىڭ
 مېھرىبانلىقى بىلەن ئېيتقان ئەللى قوشىغىنى ئاڭلايدۇ. (بۇ خىل
 قوشاقلار ئەمىلىيەتتە «ئانا قوشىغى» ئەللى قوشىغى دەپمۇ ئاتىلىدۇ.
 بالىلار پەيدىن-پەي ئۆسۈپ يېتىلىگەنسېرى بالىلار قوشاقلىرىنى
 ئارقا-ئارقىدىن ئۈگىنىشكە باشلايدۇ. بۇ خىل بالىلار قوشاقلىرى
 ئاھاڭغا سېلىپ ئېيتىلىشى ياكى ئوقۇلۇش ئارقىلىق ئويۇننىڭ مەزمۇنى-
 نى بېيىتىپ، بالىلارنىڭ ھەۋىسىنى ئاشۇرىدۇ. ئۇ ھەم ئېغىزچە
 ئېيتىلىدىغان بىر خىل رىتم (ئاھاڭ) بولۇپ، ئويۇن پائالىيەتلىرىنى
 بىرلىككە كەلتۈرۈپ، ئويۇننى تېخىمۇ جانلىق تۈسكە كىرگۈزىدۇ.

مەسلەن، خەلق ئارىسىدا ئومۇميۈزلۈك تارقالغان «ھەرە تارتىش» قوشىغىدا مۇنداق كۈبلىت-مىسرالار بار:

«تارتساڭ ھەرنى، ئىتتىرىپ بېرەي مەن،
ئېگىل ئالدىڭغا، مەن غادىيالىمەن،
تارتساڭ بىر قېتىم، ئىتتىرەي بىر قېتىم،
ھەرىكەتلىرىمنى تەڭكەش قىلاي مەن،
بالىلار تېزرەك چوڭ بولغىن؛
چوڭ بولغاندا ئۈچ، ئاق ئاتقا مىنىپ»

بۇ چوڭلارنىڭ كىچىك بالىلارنىڭ ئىككى قولىنى تارتىپ، قارىمۇ-قارشى ئولتۇرۇپ، بىر ئالدىغا بىر كەينىگە ئېگىلىپ-غادىيىپ، ھەرە تارتقانغا تەخلىت قىلغان ھالدا ئېيتىدىغان قوشىغىدۇر. بۇ خىل ئويۇننى ئوينىغاندا، ئادەتتە چوڭلار باشلامچى بولىدۇ. بالىلار دورىغاچ ئۈگىنىدۇ. يېشى سەل ئاشقان بالىلار پەيدىن-پەي چوڭلارنىڭ ياردىمىدىن ئايرىلىپ، ئۆزلىرى ئاغىنە توپلاپ ھەرخىل ئويۇنلارنى ئوينىيالايدۇ. شۇنىڭ بىلەن ئويۇن شەكلىنىڭ ئۈزلۈكسىز كۆپىيىشىگە ئەگىشىپ بالىلار ئويۇنى قوشاقلىرىنىڭ مەزمۇنىمۇ بارغان-سېرى بېيىپ بارىدۇ. شەندۇڭ ئۆلكىسىدە تارقالغان «توپ ئۇرۇش قوشىغى»دا مۇنداق مىسرالار بار:

بىرنى ئۇرساق ھىچنەمە بولمىدى،
ئىككىنى ئۇرساق گۈللەر تارىدى.
ئۈچىنى ئۇرغاندا ياڭرىدى دۇمباق،
تۆتىنى ئۇرساق بەشكە يارىدى.
ئىككى بەشتە چىقتى بوران.
ئىككى ئالتىدە، ئاشلىق بولدى مول؛
ئىككى يەتتىدە، شال ۋە گۈرۈچ؛
ئىككى سەككىزدە، ئېچىلدى مالەنخۇا-گۈل

ئېچىلىشنى ياخشى كۆرگىنىڭ،
يۈز بولدى مانا بۇ ياققا ئۆتكىن.

بۇ شۇ يەرلىك بالىلارنىڭ توپ ئوينىغاندا ئېيتىدىغان قوشىقى بولۇپ،
ئۇلار توپ ئۇرغاچ بۇ قوشاقنى ئېيتىدۇ. ۋە ئۇنى دەۋر قىلىپ
تەكرارلايدۇ. 2- قېتىم ئاخىرقى بىر مىسرا ئېيتىلغاندا «ئىككى يۈز
بولدى بۇ ياققا ئۆتكىن» دىگەن سۆزلەر ئېيتىلىدۇ، باشقىلىرىمۇ شۇ
بويىچە ئېيتىلىدۇ. بۇ خىل قوشاق ئويۇن ئوينىغۇچىلارنىڭ ھەۋىسىنى
زور دەرىجىدە ئاشۇرىدۇ. بۇنىڭدىن باشقا، تەپكۈچ تېپىش، رېزىنە-
كىدىن سەكرەش، مۈكۈ- مۈكۈلەڭ ئويناش قاتارلىقلارنىڭ ھەممىسىدە
ئۇلارغا ماس كېلىدىغان بالىلار ئويۇنى قوشاقلرى بار. بەزى رايون-
لاردا، بالىلار بەزى كىچىك ھايۋانلار ياكى قۇرۇت- قوڭغۇزلار
بىلەن ئوينىغاندەمۇ مۇناسىۋەتلىك بالىلار ئويۇنى قوشاقلرىنى ئېيتىدۇ.
مەسىلەن، سىچۈەن ئۆلكىسىدىكى بالىلار يىڭناغۇچ تۇتقاندا كۆپىنە-
چە يەنە «چۈشكىنە پەسكە» دىگەن قوشاقنى غىمكىشىپ ئېيتىدۇ. «ھەي
كۆزى پال- پال دىڭ قۇيرۇق مۈشۈك (يىڭناغۇچنىڭ باشقا ئىسمى)،
چۈشكىنە پەسكە ئۇرمايمىز سېنى، تىللىماي ئويناپ بولۇپلا قويارىمىز
سېنى» گۈيچۈ ئۆلكىسىدىكى بالىلار پارقىراق قوڭغۇزنى تۇتقاندا
ھەمىشە مۇنداق بىر قوشاقنى ئېيتىدۇ:

«پارقىراق قوڭغۇز نۇر چېچىپ كەچتە،
ئاسمانغا چىقساڭ چاقماق سوقۇدۇ؛
پەسكە چۈشسەڭ كۆيسەن ئوتتا،
تۆشۈككە كىرسەڭ يىلان چاقىدۇ؛
كەلگىنە تىزرەك قۇتقۇزاي سېنى،
ئىدىر ئايلا نساڭ مۈشۈك تۇتىدۇ»

بۇ بالىلار قوشاقلرىدا ھاشارەتلەر قىلىقلاندۇرۇلۇش ئارقىلىق بالە-
لارنىڭ پىسخىكىلىق ئالاھىدىلىكلىرى تولۇق ئەكس ئەتتۈرۈلگەن.

بۇ خىلدىكى بالىلار ئويۇنى قوشاقلاردىن يەنە «ئالا كۈچۈك» «ئاي چوڭ ئانا»، «سۇ كالىسى» (قۇلۇلىنىڭ باشقىچە ئاتىلىشى) ۋە «سېغىز-خان» قاتارلىقلارمۇ بار.

2. بالىلارغا نەسىھەت قىلىش قوشاقلرى

بالىلارغا نەسىھەت قىلىش قوشاقلرى بالىلار تەربىيىسىنى ئاساس قىلىدۇ. ئۇ بالىلارنىڭ بىلىمىنى بېيىتىپ، ئۇلارنىڭ ئەقىل-پاراسىتى ۋە تەسەۋۋۇرىغا ئىلھام بېرىپ، ئۇلارنىڭ ياخشى ئىدىيە، ياخشى ئىستىل، ياخشى ئادىتىنى يىتىلدۈرىدۇ. ئوقۇش يېشىغا يەتمىگەن بالىلارنى تەربىيەلەشنىڭ مۇھىم قوراللىرىنىڭ بىرى. مەسىلەن:

«ئولتۇرۇڭلار تېزلىپ،
مىۋىلەرنى يېيىشكە
بىرنى مەن ئالىمەن،
بىرنى قويۇپ سىڭىلگە؛
ئۇخلاپ قاپتۇ سىڭلىمىز
ئويغانغاندا بېرىشكە،

بۇ بالىلار قوشاقلاردىن ئېلىمىزدىكى ھەممە كىشى، ھەممە ئائىلىلەر خەۋەر تاپقان بولسا كېرەك، ئۇ ئىنتايىن ئىخچام، ئاددى تىل ۋە ئاددى تەسەۋۋۇرىي ئۇسۇل ئارقىلىق شەخسى مەنپەئەتكە دائىر داۋلىنى چۈشەندۈرمەستىن، بەلكى باشقىلارغا كۆڭۈل بۆلۈش، ئۆزئارا ياردەم قىلىشقا دائىر داۋلىنى چۈشەندۈرگەچكە، ئەۋلاتلىرىمىز ئارقا-ئارقىدىن تەربىيەلەنمەكتە. خۇبېي ئۆلكىسىدە تارقالغان «چاشقان بالىسى» دىگەن بىر بالىلار قوشىغىدا مۇنداق دىيىلىدۇ: «داۋازغا ئوخشاش بامبۇك ئۈستىدە، چاشقان بالىسى ئۆمىلەۋېتىپ، سېرىلىپ كېتىپ يەرگە يىقىلىپ كەتتى، بىكاردىن-بىكار چىشنى چىقىپ، بامبۇك ياغىچى ئۆرۈلۈپ چۈشۈپ، چاشقان يانپىشى كەتتى چىقىلىپ ھەي، سېنى!» بۇ قوشاقتىكى چاشقان بالىسى ئەمىلىيەتتە جاھىل، كەپسىزلىككە

سەۋەل قىلىنغان، ئىككى - ئۈچ ياشلىق بالىلارنى بولۇپمۇ ئوغۇل بالىلار كۈن بويى ئىگىز - پەس جايلىرىدا ئويناپ، بالايى - قازا تېرىنىدۇ، شۇڭا چوڭلار بۇ خىل بالىلار قوشىقى ئارقىلىق ئۇنداقلارنى ئاگاھلاندۇرىدۇ، ئۇ ھەم قىزىق، ھەم تەربىيىۋى ئەھمىيەتكە ئىگە بولغاچقا، ئۇنۇمى قاپاقنى تۈرۈۋېلىپ باشقىلارغا تەنبە بەرگەندىن كۆپ ياخشى بولىدۇ.

يۇقۇرىدىكى ئىككى خىل بالىلار قوشىقىدا ئەكس ئەتكەن رىياللىق خېلىلا كەڭ بولۇپ قالماستىن، بەلكى قىلىقلاندۇرۇشتىن ئىبارەت بەدىئىي ئۇسۇل بىلەن رىياللىق ئەگرى - توقاي يوللار ئارقىلىق ئەكس ئەتتۈرۈلگەچكە، بۇ خىل بالىلار قوشىقى بالىلارنىڭ كۈچلۈك ھەۋىسىنى قوزغايدۇ.

قىلىقلاندۇرۇشتىن ئىبارەت بۇ خىل بەدىئىي ئۇسۇلنىڭ مەيدانغا كېلىشىنى ئۇزاق قەدىمقى دەۋردىن ئىزلەش كېرەك. ئومۇمەن ئېيتقاندا ئىپتىدائىي جەمىيەتتىكى رىۋايەت بىلەن دىننىڭ پەيدا بولۇشى ئۆزئارا مۇناسىۋەتلىك. يېقىنقى زاماندىكى پىسخولوگىيە تەتقىقاتى ئىسپاتلىدىكى بالىلار ئۆزلىرىنىڭ خىيال ۋە ئويۇنلىرىغا نىسبەتەن كۆپىنچە ھاللاردا بىر خىل ھەقىقىي ئىشىنىش پوزىتسىيىسىدە بولىدۇ. ئۇلار ئۆزلىرى تەسەۋۋۇر قىلغان ياكى ئويۇن ھالىتىگە كىرىدىغان بارلىق شەيئەلەرنى ئۆزلىرىنىڭ سۆز ۋە ھىسسىياتلىرىنى تولۇق چۈشىنىدۇ دەپ بىلىدۇ. بۇ ئىپتىدائىي جەمىيەتتىكى كىشىلەرنىڭ ئوبېكتىپ شەيئەلەرگە تۇتقان پوزىتسىيىسى بىلەن ئىنتايىن ئوخشىشىپ كېتىدۇ. نۇرغۇنلىغان مۇنەۋۋەر بالىلار قوشاقلىرى قىلىقلاندۇرۇش ئۇسۇلى ئارقىلىق بالىلارنىڭ تەسەۋۋۇرىنىڭ مول، ئىچكى دۇنياسىنىڭ پاك ئىكەنلىكىنى ئەكس ئەتتۈردى. لۇشۈن توپلىغان «گۈللۈك تامدىن سەكرەش» دېگەن بېيجىڭ بالىلار قوشىقىدا مۇنداق دېيىلىدۇ:

«قوي - قوز بچاقلار سەكرىشەر تامدىن،
بۇزۇلسا گۈل تام، ئىشەك سۈركىلەر؛
چوشقىلار ئوتۇن توشار ئارتىلىپ ئىتلار،
ئىت بىلەن تىنماي ئوينىشار،
ئاسلانلار كاڭدا قۇيرۇق چىشلىشىپ،
بىر بىرىنى ھارماي قوغلىشار»

بۇ قىز بالىلار قوشغىدىكى ئاشۇ كىچىك ھايۋانلار گويا بىر ئائىلىنىڭ ئەزالىرىغا ئوخشايدۇ. قوز بچاقلار ئىنتايىن كەپسىزلىك بىلەن سەكرەپ ئويىناپ يۈرۈپ گۈللۈك تامنى بۇزۇۋېتىدۇ، شۇ قوز بچاقتىن باشقا - لىرىنىڭ ھەممىسى ئالدىراش ھالدا ئۆز ئىشى بىلەن شۇغۇللىنىدۇ، بۇ كىچىك ئائىلە ئىتتىپاقلىق، دوستلۇق كەيپىياتىغا چۈمىدۇ. لېنىن مۇنداق دىگەن ئىدى: «ئەگەر سەن بالىلارغا ھىكايە ئېيتقاندا، ھىكا - يىدىكى توخۇ، مۈشۈكلەر ئادەمدەك سۆزلىيەلمىسە، ئۇ ھالدا بالىلاردا سەن ئېيتقان ھىكايىغا نىسبەتەن ھەۋەس قوزغالمايدۇ»^① بۇ سۆزلەر گەرچە بالىلار قوشىقى ۋە خىيالىي ھىكايىلار توغرىسىدا سۆزلەنگەن سۆز بولمىسىمۇ، لېكىن ئۇ بىر ھەقىقەتنى شەرھىلەپ - قىلىقلاندۇرۇشتىن ئىبارەت بۇ ئەدەبىي ئۇسۇلنىڭ بالىلارنى تەسىرلەندۈرۈش ۋە تەربىيەلەش جەھەتتىكى مۇھىم رولىنى كۆرسىتىپ بېرىدۇ. بىر خىل ئەدەبىي ئىپادىلەش شەكلى بولغان قىلىقلاندۇرۇشتا، تەسۋىرلەش ئوبيېكتىنىڭ باشقا جەھەتلىرى زادى ھىساپقا ئېلىنماي، كۆپىنچە تەسۋىرلەش ئوبيېكتىنىڭ كىشىلەرنىڭ روھى ھالىتىنى ئىستىل، ھەركىتىگە ئوخشىشىپ كېتىدىغان بەزى جەھەتلەرنى تاللىۋې - لىپلا مۇبالىغلاشتۇرۇش ئاساسىدا تەسۋىرلىنىدۇ، دەل بالىلار «ئوي -

① لېنىن: «ئۇرۇش ۋە تېپىلىق مەسىلىسى توغرىسىدا دوكلات» «لېنىن تاللانما ئەسەرلىرى» 3 - توم، خەلق نەشرىياتىنىڭ 1960 - يىلقى خەنزۇچە نەشرى 469 - بەت.

ناپ مەجنۇن بولۇپ قالغاندەك»، پۈتۈنلەي خام-خىيال ۋە ئويۇن دۇنياسىغا كىرىپ قالغاندا ۋاقتىنچە باشقا ھەممە نەرسىنى ئۇنتۇيدۇ. شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا، تەسۋىرلەنگەن ھىلىقى نۇختا، مۇقەررەر ھالدا، شۇ ئوبېكىتتە بار بولغان خۇسۇسىيەت ۋە ئالاھىدىلىك بولۇپ، شۇ خۇسۇسىيەتلەر قىلىقلاندۇرۇش ئۇسۇلىنى رىياللىق ئاساسىغا ئىگە قىلىدۇ ھەمدە بالىلارنىڭ ئويىنى توغرا يۈنىلىشكە قاراپ راۋاجلاندۇرىدۇ. يۇقۇرىدا تاللانغان ھىلىقى بالىلار قوشىغىنى ئېلىپ ئېيتساق، ئۇنىڭدا كۆرۈلگەن ھايۋانلارنىڭ ھەممىسى ئائىلە ھايۋانلىرى، ئىشەكنىڭ ياغۇنچاق تارتىشى، مۈشۈكنىڭ كاڭغا چىقىشى قاتارلىقلار. بۇ شىمال يېزىلىرىدىكى بالىلار ناھايىتى پىششىق بىلىدىغان نەرسىلەر. دۇر. ئەگەر چوشقىنى كاڭغا چىقىرىپ ياغۇنچاقنى مۈشۈككە ئىتتەر. گۈزسەك بالىلارنىڭ قارشىلىغىغا ئۇچرىشىمىز مۇمكىن. قىسقىسى بالىلار ئويۇنى قوشاقلىرى ۋە بالىلار تەربىيە قوشاقلىرىدىكى قىلىقلاندۇرۇش ئۇسۇلىنىڭ كۆپلەپ قوللىنىشى بالىلار قوشاقلىرىغا خام-خىيال ۋە ياسالمىلىق سىڭدۈرگەن ھەم ئۇنى رىياللىق ئاساسىغا ئىگە قىلغان. شۇڭا بالىلار ئۇنى خام-خىيال دەپ ھىساپلىماستىن، بەلكى راس شۇنداق، راس شۇنداق بولغان دەپ ھىساپلايدۇ. يۈكسەك فانتازىيە بىلەن رىيال تۇرمۇشنىڭ ئۈستىلىق بىلەن بىرلەشتۈرۈلۈشى — قىلىقلاندۇرۇش ئۇسۇلىدىكى بەدىئىي كۈچنىڭ مەنبەدۇر.

3. تىلنى يېتىلدۈرۈش — چىنىقتۇرۇش قوشاقلىرى

يۇقۇرىدىكى ئىككى خىل بالىلار قوشاقلىرىدىن تاشقىرى، تىلنى چىنىقتۇرۇش قوشاقلىرى دەپ ئاتىلىدىغان يەنە بىر خىل بالىلار قوشىغىمۇ بار. ئۇنىڭدا بىرقانچە قوش ئاھاڭلىق قاپپىداش سۆز ئىبارىلار ياكى تەلەپپۇز قىلىنىشى ئوخشاش ھەم يېقىن سۆزلەر مەقسەتلىك ھالدا يىغىنچاقلىنىپ ئاددى قىزىقارلىق شېئىرىي ئەسەر قىلىپ بىرلەشتۈرۈلىدۇ. نەتىجىدە بالىلار ئۇنى ئوقۇغاندا ئاسانلىقچە ئوچۇق،

چۈشىنىشلىك قىلىپ ئېيتالمايدۇ. مانا مۇشۇ خىلدىكى قوشاقلار بالىلارنىڭ سۆزلەش ئىقتىدارىنى چىنىقتۇرۇپ، ئېنىق سۆزلەيدىغان قىلىش رولىنى ئوينايدۇ، شۇڭا بالىلار مۇنداق قوشاقلارنى ناھايىتى قارشى ئالىدۇ، «ئىشىكتىن چىقساق، ماڭىمىز ئون قەدەم، توخۇ تېرىسى بىلەن تېرە ئىشتان يامايمىز، توخۇ تېرىسى بىلەن تېرە ئىشتان يامايمىز، توخۇ تېرىسى بىلەن تېرە ئىشتاننى يامماي قويمايمىز» بۇ بېيجىڭ رايونىدا تارقالغان بىر كۈبلىت تىل چىنىقى-تۇرۇش قوشىقى بولۇپ، ئاساسەن ئوخشاش ئاھاڭلارنىڭ تەكرارلىنىشى مۇناسىۋىتى بىلەن تۈزۈلگەن. يەنە شياۋشىڭ رايونىدا تارقالغان بىر قوشاقتا مۇنداق مىسرالار بار:

«ئىگىز تاغدا بىر پىلىك،
ئېسىلغان مىس قوڭغۇراق،
شامال چىقسا جىرىڭلار،
چىقىمسا توختار، بىراق»

بۇمۇ ئاساسەن ئاھاڭداش سۆزلەردىن تۈزۈلگەن. بالىلارمۇ مۇنداق جۈملىلەرنى يېڭى ئوقۇشقا كىرىشكەندە كۆپىنچە خاتا ئوقۇپ قويۇپ، قاقلاپ كۈلۈشۈپ كەتسىمۇ، لېكىن بىرقانچە قېتىم ئوقۇغاندىن كېيىن، توغرا ئوقۇپ، مۇۋەپپەقىيەت قازىنىدۇ. خەلق ئارىسىدىكى بالىلار قوشاقلرى شەكىل، تۈزۈلۈش جەھەتتە ئومۇمەن بىرقەدەر ئاددى ۋە قىسقا بولسىمۇ، لېكىن ئۇنىڭ مۇقىم شەكلى يوق. لېكىن كۆپلىگەن بالىلار قوشاقلرىنىڭ ئەمىلى ئەھۋالىدىن قارىغاندا، پۈتۈن قىسمى ئۈچ سۆزدىن تەشكىل تاپقان قوشاقلار كۆپرەك ساننى ئىگەللەيدۇ. بۇمۇ ئاساسەن بالىلارنىڭ ئاسان ئوقۇشى، ئاسان ئەستە قالدۇرىشى ئۈچۈن تەبىئىي ھالدا شەكىللەنگەن بىر خىل قوشاقتۇر. بالىلار قوشاقلرى تىل جەھەتتە ئاممىباپ، چۈ-

شىنئەنلىك، جانلىق، قىزىقارلىق، رىتىملىرى ئوچۇق بولۇپ، ئېغىزدا
ئېيتىشقا ناھايىتى ئەپلىك، بۇمۇ ئۇنىڭ ئالاھىدە خىزمەت قىلىش
ئۆبېكتى بىلەن ناھايىتى زىچ مۇناسىۋەتلىك.

مەھەممەت پولات
ياقۇپ قۇربان تەرجىمىسى

سەككىزىنچى باپ داستانلار ۋە خەلق ئىپىك داستانلىرى

داستان (ئىپوس) ۋە خەلق ئىپىك داستانى خەلق شېئىرى - قوشاق - لىرىدىكى ۋە قەلىمگى ئۇزۇن شېئىر - قوشاقلاردۇر. ئۇلار ئەمگەكچى خەلق (جۈملىدىن ئۇلارنىڭ كەسپى سەنئەتكارلىرى) تەرىپىدىن كۆللىكتىپ ئىجات قىلىنغان، ئېغىزچە تارقىتىلغان شېئىرىي چۆچەك - لەردۇر^①، شۇڭا بەزىلەر ئۇلارنى ۋەقەلىك شېئىر ياكى ۋەقەلىمگى بار قوشاقلار دەپمۇ ئاتايدۇ.

داستان ۋە خەلق ئىپىك داستانى مەزمۇن جەھەتتە ئىنتايىن كەڭ تۇرمۇشنى ئەكس ئەتتۈرىدۇ. ئەمگەكچى خەلقنىڭ تۇرمۇشى، كۈرىشى، تارىخى، مەشھۇر قەھرىمانلار، مۇھىم ئىجتىمائىي ۋەقەلەر، ھەتتا ھەرقايسى مىللەتلەرنىڭ ئۆرپ - ئادىتى، قائىدە - يوسۇنلىرى قاتارلىقلار داستان ۋە خەلق ئىپىك داستانلىرىدا روشەن ۋە جانلىق ئەكس ئەتتۈرۈلگەن. شەكىل جەھەتتىن قارىغاندا، ئۇلار قوشاقچىلار قەلبىدىكى تەسىراتنى بىۋاسىتە ئىزھار قىلىشنى ئاساس قىلىدىغان ئادەتتىكى خەلق قوشاقلىرىغا ئوخشىمايدۇ، ئۇلار ۋەقەلەرنى بايان قىلىش ۋە پېرسوناژلار خاراكتېرىنى تەسۋىرلەشنى ئاساس قىلىدۇ.

① شېئىرىي چۆچەكنى بەزىلەر خەنزۇچە ئاتىلىشىغا قاراپلا شېئىرىي ھىكايە دەپمۇ ئاتايدۇ (ت).

ئۇلارمۇ تەبىئىكى، لىرىكىدىن ئايرىلالمايدۇ، لېكىن بۇ خىل لىرىكا مەلۇم ھىكايە سىۋىزىتى ئارقىلىق؛ كونسېرت تۇرمۇش ۋە قەلبىكىلىرى ۋە تۇرمۇش مەنزىرىلىرى ئارقىلىق؛ پېرسوناژلار ئوبرازىنى سۈرەتلەش ئارقىلىق بېرىلىدۇ. شۇڭا، داستان ۋە خەلق ئىپىك داستانلىرىدا ئادەتتە ئۇزۇنراق سەھىپە، مۇكەممەل ھىكايە سىۋىزىتى ۋە پېرسوناژلار ئوبرازى يارىتىلغان بولىدۇ. ئۇلاردا ئىپادىلەش كۈچى مول بولغان شېئىرىي تىل ئىشلىتىلىپ، مول سىۋىزىت ۋە جانلىق ئوبرازلار ئارقىلىق مۇئەييەن ئاساسىي تېما ئىپادىلەنگەن بولىدۇ. بۇنىڭدىن تاشقىرى، ئادەتتە لىرىكىلىق قىسقا خەلق قوشاقلىرى ھازىر جاۋاپلىق بىلەن ئېيتىلىۋېرىدۇ، مۇنداق قوشاقلارنى نۇرغۇن كىشىلەر توقۇيا-لايدۇ، ئېيتالايدۇ؛ ھالبۇكى، داستان ۋە خەلق ئىپىك داستانلىرىنىڭ سەھىپىسى ئۇزۇنراق، سىۋىزىت تۈزۈلىشى (قۇرۇلمىسى) مۇرەككەپ-رەك بولغاچقا، ئۇلار بەزى مەشھۇر خەلق ناخشىچىلىرى (قوشاقچى-لىرى) تەرىپىدىن ساقلىنىدۇ، رەتلەنىدۇ ۋە ئېيتىلىپ تارقىتىلىدۇ. بۇ خىل ۋەقەلىك بايان قىلىنغان ئۇزۇن شېئىرلار ئەكس ئەتتۈرگەن تۇرمۇش مەزمۇنىدىن قارىغاندا، داستانلار ھەرقايسى مىللەتنىڭ شەكىللىنىش چېغى — بالىلىق دەۋرىدە بارلىققا كەلگەن بولۇپ، ئاساسەن يىراق قەدىمقى زامان تۇرمۇشىنى ئەكس ئەتتۈرىدۇ، خەلق ئىپىك داستانلىرى بولسا ئاساسەن سىنىپىي جەمئىيەتتە پەيدا بولغان ۋە راۋاجلانغان.

بىرىنچى بۆلۈم داستان

تارىخىي داستان، خەلق ئىپىك داستانلىرى ئىچىدىكى كۆلىمى

زورراق بولغان بىر خىل قەدىمىي ئەسەردۇر. ئۇنىڭدا شېئىرىي تىل ئارقىلىق، ھەرقايسى مىللەتلەرنىڭ يەر - ئاسماننىڭ شەكىللەنىشى، ئىنسانلارنىڭ كېلىپ چىقىشىغا دائىر رىۋايەتلىرى ھەمدە مىللەتلەرنىڭ كۆچۈشى، مىللى ئۇرۇش ۋە مىللى قەھرىمانلارنىڭ پارلاق تۆھپىلىرى قاتارلىق مۇھىم ۋەقەلەر بايان قىلىنىدۇ. شۇڭا، ئۇ مىللەتلەر تارىخى بىلەن بىرلىكتە ئۆسۈپ يېتىلگەن. مەلۇم مەنىدىن ئېيتقاندا، بىر مىللى داستان كۆپ ھاللاردا شۇ مىللەتنىڭ مەلۇم دەۋردىكى ئوبرازلاشتۇرۇلغان تارىخىدۇر.

1. تارىخى داستاننىڭ ① ئومۇمى ئالاھىدىلىكلىرى

(1) داستان ھەرقايسى مىللەتنىڭ شەكىللەنگەن چېغى - بالىلىق دەۋرىدە بارلىققا كەلگەن

داستان ئىپتىدائى ئەپسانىلەرگە ئوخشاش تارىخ كاتېگورىيىسىدىكى ئەدەبىي ھادىسىدۇر. ئۇ مىللەتلەر تارىخى بىلەن زىچ بىرلىشىپ كەتكەن بولسىمۇ، لېكىن تارىخى مەزمۇنلار مەدەنىيەلەنگەنلەرنىڭ ھەممىسىلا داستان بولۇپمەيدۇ. مۇئەييەن شەكىل سۈپىتىدە، ئۇ پەقەت ھەرقايسى مىللەتنىڭ شەكىللىنىش چېغى - بالىلىق دەۋرىدە بارلىققا كېلىدۇ. قەبىلىلەر ئۇرۇشىنى ئىپادىلەيدىغان قەھرىمانلىق داستانى شۇنداق، مىللەتلەرنىڭ كېلىپ چىقىشى، ئالەمنىڭ يارىلىشىغا دائىر رىۋايەتلەر ھەققىدىكى داستان تېخىمۇ شۇنداق. مىللەتنىڭ شەكىللىنىش چېغى - بالىلىق دەۋرىدىكى ئادەتتىكى خەلق ئاممىسىنىڭ ھەممىسىنى شائىر دېيىشكە بولىدۇ. ئۇ چاغلاردا، ئەدەبىيات ئۆزىدە كېيىنكى چاغلاردىكىدەك ئىستىتىك ئەھمىيەتكە ئىگە مەزمۇنلارنى تېخى تەييارلىمىغان؛ پەقەت ئادەملەر كولىكتىپ

① خەنزۇچە خەت مەنىسىدىن ئېيتقاندا، تارىخى داستان دەپ تەرجىمە قىلىنسىمۇ، ئۇيغۇرچىدا ئادەتتە داستان دەپ ئاتىلىۋېرىدۇ (ت).

تەپەككۈرنىڭ بىر خىل ئالاھىدە ئىپادىلىنىش شەكلىدىنلا ئىبارەت ئىدى. ماركس داستانلارنىڭ مەۋجۇت بولۇپ تۇرۇشىدىكى تارىخىي شەرت - شارائىتلار ئۈستىدە توختالغىنىدا مۇنداق دەپ كۆرسەتكەن ئىدى: «بەزى بەدىئى شەكىللەرنى، مەسىلەن، داستانلارنى ئېلىپ ئېيتايلىق، ھەتتا ھەرقانداق ئادەم ئېتىراپ قىلىدۇكى؛ بەدىئى ئىشلەپچىقىرىش بەدىئى ئىشلەپچىقىرىش سۈپىتىدە بارلىققا كەلگەن ھامان، ئۇلار يەنە دۇنيا تارىخىدىكى دەۋر بۆلگۈچ، كلاسسىك شەكىللەردە ئىجات قىلىنمايدۇ، شۇڭا سەنئەتنىڭ ئۆز ساھەسىدە زور ئەھمىيەتكە ئىگە بولغان بەزى بەدىئى شەكىللەر پەقەت سەنئەت تەرەققىياتىنىڭ راۋاجلانمىغان باسقۇچىدىلا مەيدانغا چىقىش ئىمكانىيىتىگە ئىگە بولغان.»^① ماركس ئېيتقان «بەدىئى ئىشلەپچىقىرىش بەدىئى ئىشلەپچىقىرىش سۈپىتىدە بارلىققا كەلگەن» دىن كېيىنكى دەۋر، بەدىئى ئىجادىيەت ساھەسىدە شەخس كولىكتىپتىن ئايرىلىپ چىقىپ، يىگانە ھالدا ئىجادىيەت بىلەن شۇغۇللىنىش بولغان دەۋرنى، يەنى ياۋايىلىق باسقۇچى ئۆتۈپ كېتىش ئالدىدىكى دەۋرنى كۆرسىتىدۇ. بۇ دەۋردە ئىنسانلار مۇكەممەل، كولىكتىپلىق تەپەككۈر شەكلى بىلەن ئەمەس، شەخس «توپ» ئۈستىدە ياكى سىرتىدا مۇستەقىل ھالدا يەككە - يىگانە ئىجات قىلىنىش شەكلى بىلەن شۇغۇللانغان ئىدى. ئەگەر كىمكى يەنىلا ئەنئەنىۋى داستان شەكلى بويىچە يېڭى مەزمۇندىكى «داستان» ياراتماقچى بولسا، ئۇ ھالدا، بۇ خىل بەدىئى مەھسۇلات ماركس ئېيتقان دەك «دۇنيا تارىخىدا دەۋر بۆلگۈچ، كلاسسىك شەكىل» دىكى داستان بولماي قالىدۇ. خۇددى ئېنگېلس ئېيتقان دەك: «...ھومېرنىڭ داستانلىرى ۋە بارلىق ئەپسانىلىرى -

① ماركس: «سىياسى ئىقتىسادقا نىسبەتەن» گە سۆز بېشى، «ماركس ئېنگېلس تاللانما ئەسەرلىرى» خەنزۇچە نەشرى، 2 - توم، 113 - بەت.

مانا بۇلار گېرېتسىيىلىكلەر ياۋايىلىق دەۋرىدىن مەدىنىيەت دەۋرىگە ئېلىپ كىرگەن ئاساسلىق مىراسلاردۇر. ① بۇنىڭدىن داستاننىڭ يەنىلا ئىنسانىيەت تەرەققىياتىنىڭ دەسلەپكى باسقۇچىدىكى بەدىئىي ئىجادىيەت شەكىللىرىدىن بىرى ئىكەنلىكىنى كۆرۈۋالغىلى بولىدۇ، كىمكى «قەدىمقى داستانلار بىزنىڭ ھازىرقى دەۋرىمىزدە بارلىققا كېلىشى مۇمكىن دەپ قارىسا، بۇ خۇددى زامانىمىزدىكى ئىنسانلار ياش قورامغا يەتكەن ئادەملەردىن يەنە بالىلارغا ئايلىنىدۇ دىگەنگە ئوخشاش بىمەنىلىكتۇر.» ② ئەلۋەتتە، داستان ئۇزاق جەرياندا تارقالغان، ئۇ دەۋردىن دەۋرگە ئېيتىلىپ كەلگەچكە، كۆپ ھاللاردا ئۇنىڭغا كېيىنكى دەۋرنىڭ نەرسىلىرى سىڭىپ قېلىپ، مۇرەككەپ رەك ئەھۋاللار پەيدا بولىدۇ، لېكىن ئۇ ئىنسانىيەتنىڭ دەسلەپكى باسقۇچىدىلا بارلىققا كەلگەن. شۇڭا، ئۇ كېيىنكى ئادەتتىكى بالادا (ۋەقەلىك شېئىر) لاردىن پەرقلىنىدۇ. يېقىنقى زامانلاردا بارلىققا كەلگەن، مىللى قەھرىمانلار مەدەنىيەلەنگەن بەزى ۋەقەلىكى بەك ئۇزۇن شېئىرلارنى، مەسىلەن، موڭغۇللارنىڭ «گادا مېيدىن»، مياۋزۇلارنىڭ «جاڭ شىۋېي ناخشىسى» قاتارلىقلارنى، گەرچە ئاز-تولا «داستان» دەك ھەجىمگە ۋە روھقا ئىگە دىيىلسىمۇ، تەلەپكە لايىق داستان دەپ ھىساپلاشقا بولمايدۇ (بۇ، ئۇنىڭ ئەھمىيىتى ۋە قىممىتىنى قىلچە ئىنكار قىلغانلىق ئەمەس).

(2) داستانلار ئەپسانىلەر بىلەن زىچ مۇناسىۋەتلىك

① ئېنگېلس «ئائىلە، خۇسۇسى مۈلۈك ۋە دۆلەتنىڭ كېلىپ چىقىشى»، «ماركس، ئېنگېلس تاللانما ئەسەرلىرى» خەنزۇچە نەشرى 4 - توم، 22 - بەت.
② بېلېكىننا تاللانمىلىرى: «بېلىنسىكى ماقالىلىرى»، يېڭى ئەدەبىيات - سەنئەت نەشرىياتىنىڭ خەنزۇچە 1958 - يىلى نەشرى، 195 - بەت.

داستان ئىنسانىيەتنىڭ بالىلىق دەۋرىدە بارلىققا كەلگەچكە،
ئەپسانىلەر ۋە رىۋايەتلەر بىلەن تەبىئى ھالدا مۇناسىۋەتلىكتۇر.
ئىنسانىيەتنىڭ دەسلەپكى دەۋرىدىكى مەزمۇنغا باي گۈزەل ئەپسانىلەر
داستانلارنىڭ يېتىلىشى ۋە راۋاجلىنىشىنى خام ماتېرىياللار بىلەن
تەمىنلەپ، داستانلارنىڭ بەدىئى ئىپادىلىشىگە قويۇق ئەپسانە
تۈسىنى بەرگەن، ھەتتا دەسلەپكى دەۋرلەردىكى بەزى داستانلارنى
شېئىرىي شەكىلدىكى ئەپسانە ۋە رىۋايەت دەپ قاراشقىمۇ بولىدۇ.
داستانلاردا ئادەم ۋە ئىلاھنىڭ ھەركەت قىلىقلىرى دائىم دىگۈدەك
گىرەلتىشپ كەتكەن: ئادەم كېچىچە سېپىرگەرلىك - جادىگەرلىك
قىلىدۇ، ھەرخىل تۈسكە كىرىدۇ، ھەتتا ئۆلۈپ تىرىلىدۇ؛ ئىلاھمۇ
كۆپ ھاللاردا ئىنسانلارغا خاس ھەركەت ۋە پەزىلەتلەر بىلەن
مەيدانغا چىقىدۇ، جەڭ ئېتى، ئوقيا، زۇلپىقار، ھەتتا قۇش، ھايۋان،
ھاشارەت بېلىقلارمۇ ئادەملەردەك ھىسسىيات - تۇيغۇ، ئىرادىگە،
ياخشى - يامان پەزىلەتكە ۋە ئارزۇ - ئارمانغا ۋاھاكازالارغا ئىگە
قىلىنىدۇ. مانا بۇلارنىڭ ھەممىسى ئەپسانىدىكىلەرگە ئىنتايىن
ئوخشايدۇ. شۇنداق بولسىمۇ، داستان بىلەن ئەپسانىنىڭ ئىدىيىۋى
مايىللىغى تامامەن ئوخشىشىپ كەتمەيدۇ. دەسلەپكى دەۋرلەردىكى
داستانلاردا كۆپىنچە ئادەملەر بىلەن تەبىئەت ئوتتۇرىسىدىكى
كۈرەش تەسۋىرلەنگەن، باشتا تەبىئەت دۇنياسى كىشىلەر نەزىرىدە
ئىلاھنىلاشتۇرۇلغان، ئادەملەر بىلەن تەبىئەتمۇ يۇغۇرۇلۇپ بىر گەۋدە
قىلىۋېتىلگەن. ئىشلەپچىقىرىش كۈچلىرىنىڭ كۈندىن - كۈنگە
راۋاجلىنىشىغا ۋە تەبىئەتنىڭ ئەمىلىيەتتە بوي سۇندۇرۇلۇشىغا ئەگىشىپ،
ئىنسانلار ئۆزىنىڭ مەۋجۇتلۇغىنى ۋە كۈچ - قۇدرىتىنى بارغانسېرى
ئېنىق چۈشىنىۋالدى: ئۇلار ئۆزلىرىنى يەنىلا تەبىئەت بىلەن بىر
گەۋدە بولۇپ كەتكەن، ئىلاھنىڭ بېقىندىسى دەپ قارىماي، بەلكى
تەبىئەت دۇنياسى سىرتىدىكى مۇستەقىل ۋە ئىلاھقا قارشىلىق

كۆرسىتىلەيدىغان ئادەملەر دەپ قارايدىغان بولدى. شۇنىڭ بىلەن، داستانلار تەرەققىياتى داۋامىدا، ئىلاھنىڭ ئورنىنى تەدرىجى ھالدا ئادەملەر ئىگەللىدى، ئىلاھقا قارشى تۇرغۇچىلار كۆپ ھاللاردا يەنىلا ئىلاھلار بولسىمۇ، لېكىن ئەمىلىيەتتە ئىلاھ تونىنى كىيىۋېلىپ، ئىنسانلار دۇنياسىنىڭ تىراگېدىيە ۋە كومىدىيىلىرىنى ئوينىدى. شۇڭا، كېيىنكى چاغلاردا، داستانلارنىڭ رىئاللىقى بارغانسېرى كۈچىيىپ، ئەپسانىلىق تۈسى بارغانسېرى يوقالدى. داستانلار ئەپسانە دۇنياقارشى ئاساسىدا بارلىققا كەلگەن، ئۇنىڭ تەرەققىياتى ئاخىرقى ھىساپتا يەنە ئەپسانە ئىدىيىسىنى ئىنكار قىلغانلىق بولۇپ ھىساپلىنىدۇ. مانا بۇ - داستانلار بىلەن ئەپسانىلەرنىڭ دىئالېكتىكىلىق مۇناسىۋىتىدۇر.

(3) داستان بىر مىللەتنىڭ ئالاھىدە بىلىملىرىنىڭ يىغىندىسى داستان قەدىمقى خەلقلەرنىڭ تۇرمۇشى ۋە كۈرىشىنى، غايىسى ۋە ئارزۇسىنى ئەكس ئەتتۈرىدۇ. ئۇ، شۇ مىللەتنىڭ تەبىئەت دۇنياسى ۋە خوشنا قەبىلىلەر بىلەن بولغان كۈرىشىنىڭ تارىخى، شۇنىڭدەك ئۇنىڭدا شۇ مىللەتنىڭ مىڭلىغان يىللار مابەينىدە توپلىغان ئەقىل - پاراسىتى ۋە تەجرىبىلىرى جەملەنگەن. ئۇنىڭدىكى گۈزەل بەدىئى ئوبرازلار، ھەيۋەتلىك بەدىئى قۇرۇلمىلار قەدىمقى خەلقلەرنىڭ غايەت زور شىجائىتى ۋە ئىجادىي قابىلىيىتى نامايەن قىلىنغان؛ ئۇنىڭ شېئىرىي تىلىدىكى پەلسەپە قائىدىلىرى بىلەن ئوبرازلىقلىغىنىڭ بىرلىشىپ كەتكەنلىگىمۇ ئىنسانىيەتنىڭ دەسلەپكى دەۋرلەردىكى بەدىئى تەپەككۈرىنىڭ نۇرىنى ئەكس ئەتتۈرگەن، ئۇ مىللى مەدەنىيەت ئەنئەنىسىنىڭ شەكىللىنىشىدە مۇھىم رول ئوينىغان. تېخىمۇ مۇھىمى شۇكى، داستانلاردا ئۇرۇقداشلىق جەمىيىتى تۇرمۇشىنىڭ نۇرغۇن ھەقىقىي سۈرەتلىرى، مەسىلەن، مۇھاكىمە، سايلام، ئۇرۇشقا چىقىش، ئات بەيگىسى، ئوقيا ئېتىشىش، چېلىشىش،

كىچىك خانىش تاللاش، قىز ئېلىپ قېچىش ۋە كىيىم - كېچەك، يېمەك - ئىچمەك، دەپنە قىلىش، تەزىيە بىلدۈرۈش قاتارلىقلارنىڭ تەسۋىرى بار. بۇلاردىن يىراق قەدىمقى زاماندىكى تارىخ، جۇغرا - پىيە، ھەربىي ئىشلار، تىببىي ئىلىم، ئاسترونومىيە، دەسلەپكى دەۋرلەردىكى قول سانائىتى، ئۈندۈرمە ھالىتىدىكى يېزا ئىگىلىكى ۋە دەسلەپكى دەۋرلەردىكى تەنتەربىيە، مۇزىكا قاتارلىقلارغا دائىر بەكمۇ ئىلمىي قىممەتكە ئىگە قىممەتلىك ماتېرىياللارنى تېپىۋالالايمىز. شۇڭا، داستانلار ئەدىبىيات شۇنىڭدەك تارىختۇر؛ قىممەتلىك مەدىنىيەت مىراسى ھەم ھەرقايسى مىللەت خەلقلەرنىڭ دەسلەپكى دەۋرلەردىكى تۇرمۇشىنىڭ قامۇسىدۇر.

(4) داستان بايانىنىڭ سەلتەنەتلىكلىكى

داستان چوڭ ھەجىملىك بەدىئىي ئەسەر، شۇنىڭدەك قەدىمقى خەلقلەرنىڭ كىلاسسىك ئەسىرى. ئۇنىڭدا بايان قىلىنغان مىللەتلەر تارىخىغا دائىر ۋەقەلەر كۆپ ھاللاردا ئۇرۇق - قەۋم تارىخى ۋە ئەجداتلار تەلىماتى دەپ قارىلىدۇ. شۇڭا، ئۇ كۆپىنچە چوڭ پائال - يەتلەر ياكى تەنتەنلىك مۇراسىم ۋە تەزىيە - ماتەم مۇراسىملىرىدا ئېيتىلىش بىلەنلا قالماستىن، بەلكى ئۇنىڭ ئۆزىمۇ سەلتەنەتلىككە ئىگە. ئۇنىڭ بايان قىلىنىش خۇسۇسىيىتى ۋە ئېيتىلىش ئىستىلى ناھايىتى تەمكىن، تۈزۈلۈشى ۋە پەسىيىشى - ئەۋجىگە چىقىشىمۇ پۇختا، ئېيتىلغاندا كىشىدە ھۆرمەت، ئىززەت - ئىكرام ھىسسىياتى قوزغايدۇ. مۇنداق سەلتەنەتلىككە ئەجداتلارغا ئېتىقات قىلىش ۋە ئىپتىدائى ئەپسانە ھەم دىنىي ئىدىيە ئامىللىرى بار. بولۇپمۇ قەھرىمانلىق داستانلىرىدا باش قەھرىمانلارغا مۇقەددەس مىللىي روھ سىڭدۈرۈلۈپ، ئۆز مىللىتىنىڭ تۇپرىغى، سىياسىسى ۋە تارىخىغا ھۆرمەت ئىپادىلىنىپلا قالماستىن، بەلكى بەزى ئەپسانە، دىنىي ئىدىيىلەر ئارقىلىق ئۇنىڭ ھەيۋىتى كۈچەيتىلگەن. ئەلۋەتتە،

كېيىنكى دەۋرلەردە ئېيتىلغاندا، بۇ خىل سەلتەنەتلىكلىك،
روشەنكى، بارغانسېرى ئاجزلاشقان، كىشىلەر ئىدىيە جەھەتتە ئۇنى
ئۇنچىۋالا مۇقەددەس دەپ قارىمايدىغان بولغان. لېكىن ئەسەرنىڭ
ئۆزى، خىسلىتى يەنىلا سەلتەنەتلىك.

دۇنيادىكى نۇرغۇن مىللەتلەرنىڭ ئۆزلىرىنىڭ داستانلىرى بار:
ئېيتايلىق، قەدىمقى گىرتسىيىنىڭ «ئىلىئادا»، «ئودېسسا»،
قەدىمقى ھىندىستاننىڭ «رامايانا»، «ماخاباراتا»، گېرمانىيىنىڭ
«نېبوروگگىن ناخشىسى»، فىنلاندىيىنىڭ «كەيلەيۋېيرا» ۋە ئەرمەندە-
يىنىڭ «ساسۇنلار ئەۋلادى داۋىد» قاتارلىقلار دۇنيا ئەدەبىيات
غەزنىسىدىكى گۆھەرلەردۇر. ئېلىمىزدىكى ئەللىكتىن ئوشۇق مىللەت-
نىڭ نۇرغۇنىنىڭ ئارىسىدا بۈگۈنكى كۈندە يەنىلا ئاغزاكى خەلق
داستانلىرى ياشاپ كەلمەكتە، بۇ بىزنىڭ كۆپ مىللەتلىك مەملىكە-
تىمىزنىڭ ئىپتىخارى.

ئەكس ئەتتۈرگەن مەزمۇنغا ئاساسەن، داستانلار ئىككى چوڭ
خىلغا بۆلۈنىدۇ: ئالەمنىڭ يارىلىشى ھەققىدىكى داستانلار ۋە قەھرىدە-
مانلار ھەققىدىكى داستانلار.

1. ئالەمنىڭ يارىلىشى ھەققىدىكى داستانلار

ئالەمنىڭ يارىلىشى ھەققىدىكى داستانلارنى بەزىلەر «ئىپتىدا
ئىلىق»قا ئىگە داستانلار ياكى ئەپسانىۋى داستانلار دەپمۇ ئاتايدۇ.
دىمەك، بۇ بىر مىللەتنىڭ ئەڭ دەسلەپ كۆللىكتىپ ئىجات قىلغان
ئۇزۇن سەھىپىلىك ئەسىرىدۇر. ئۇنىڭدا شۇ مىللەتنىڭ جەمىيەت
تەرەققىياتىنىڭ ئەڭ دەسلەپكى باسقۇچىدىكى تۇرمۇش سۈرەتلىرى،
شۇ مىللەتنىڭ ئالەمدىكى مەۋجۇداتلار ۋە ئىنسانلار جەمىيىتىگە
نەسبەتەن بالىلىق دەۋرلەردىكى ھەر خىل ئىزاھلىرى ۋە كۆزقاراش-
لىرى مەڭگۈ ساقلىنىپ قېلىشتىن تاشقىرى، يەنە كۆپ ھاللاردا
ئۇنىڭدىكى گۈزەل ئەپسانىلەر، مول تەسەۋۋۇرلار، ئالاھىدىلىككە باي

ۋە كىشىنى زوقلاندىرىدىغان ھىكايىلەر (ۋەقەلەر) ۋە ئاددى - جانلىق شېئىرىي تىل شۇ مىللەتنىڭ بەدىئىي ئىجادىيەتتىكى ئەقىل - پاراسىتى ۋە ئىقتىدارىنى نامايەن قىلىدۇ. ئېلىمىزدىكى ناشى مىللىتى، ياۋزۇ مىللىتى، بەيزۇ مىللىتى ئارىسىدا تارقالغان ھەر خىل «ئالەمنىڭ يارىلىشى ھەققىدىكى قىسسە»، يىزۇ مىللىتىنىڭ «مېيگې»، «ئاشلىقلار ناخشىسى»، شۇنىڭدەك «مياۋزۇ قەدىمقى ناخشىلىرى» قاتارلىقلار مۇشۇ خىلغا ياتىدىغان داستانلار.

بۇ ئەسەرلەرنىڭ مەزمۇنى ئاساسەن ئوخشاش بولۇپ، ئۇلاردا ئاساسەن قەدىمقى كىشىلەر پەرەز قىلغان ۋە كۆز ئالدىغا كەلتۈرگەن يەر - ئاسمان، ئاي - كۈنلەرنىڭ شەكىللىنىشى، ئىنسانلارنىڭ پەيدا بولۇشى، ئۆي ھايۋانلىرى ۋە ھەرخىل دىخانچىلىق زىرائەتلىرىنىڭ كېلىپ چىقىشى، شۇنىڭدەك دەسلەپكى دەۋر جەمئىيىتىدىكى كىشىلەر - نىڭ تۇرمۇشى بايان قىلىنغان. ئۇلارنىڭ ئورتاق، ئەڭ گەۋدىلىك ئالاھىدىلىكى: ئۇلاردا «ئىنسانلار جەمئىيىتىنىڭ بالىلىق دەۋرى» گە خاس «ساددىلىق» ئىنتايىن ئېنىق ئەكس ئەتتۈرۈلگەن. داستانلاردا ھەرخىل ئاجايىپ شىرىن خىياللار ۋە بالىلارچە ساددا ئىزاھلار تولۇپ - تاشقان. ئادەملەر تەبىئەت قوينىدا ياشىغاچقا، يەر - ئاسمان، ئاي - كۈن، تاغ - دەريا، كۆل - دېڭىز، شامال، يامغۇر، گۈلدۈرماما، چاقماق، قۇشلار، ھايۋانلار، ھاشارەتلەر، بېلىقلار، گۈل - گىيا، ئوت - چۆپ، دەل - دەرەخ... ۋاھاكازالار ھەر دائىم ئادەملەرنىڭ دىققىتىنى جەلپ قىلىپ، بۇلارنىڭ ھەممىسى نەدىن پەيدا بولغان؟ دىگەن مەسىلە ئۈستىدە پىكىر يۈرگۈزۈشكە سەۋەبچى بولغان، شۇڭا، ئادەملەر ئۆزلىرىنىڭ ئەمگىكى، تۇرمۇشى، كۈرىشى داۋامىدا شەيئە - لەرگە نىسبەتەن كۈزىتىشى ۋە بىلىشى (تونۇشى) ئاساسىدا ھەر خىل تەسەۋۋۇر ۋە پەرەزلەرنى قىلغان: ناشىلارنىڭ ئاتا - بوۋىلىرى ئۆي سېلىشتا تۈۋرۈك ئىشلىتىدىغانلىغىدىن ئىبارەت تۇرمۇش تەجرىبە -

لىرىگە ئاساسەن: ئەڭ دەسلەپكى يەر - ئاسمان ئارىلىشىپ كەتكەن،
 ئىلاھنىڭ توققۇز ئاكا - ئۇكا، يەتتە ھەدە - سىڭىللىرى «شەرققە
 دېڭىز قۇلۇسى تۈۋرۈگىنى، جەنۇبقا تاش تۈۋرۈگىنى، غەربكە
 گۆھەر تۈۋرۈگىنى، شىمالغا ئالتۇن تۈۋرۈگىنى، ئوتتۇرىغا ئاسماننى
 ترەيدىغان چوڭ تۆمۈر تۈۋرۈگىنى تىكلەپ، يەر بىلەن ئاسماننى
 ئايرىغان، دەپ پەرەز قىلغان. قەدىمقى مياۋزۇ خەلقى بولسا:
 بۇلۇت بىلەن تۇمان جۈپلىشىپ، كېتى ۋە لېتى دىگەن ئىككى
 چوڭ قۇشنى تۇققان، بۇ ئىككى چوڭ قۇش جۈپلىشىپ، ئاسمان ۋە
 يەرنى تۇققان، شۇنىڭدىن كېيىن پالتا بىلەن چېپىپ، قازاندا قاينى-
 تىپ يۇمۇلاق قىلىپ، بامبۇك خادىنى تىرەك قىلىپ، ئاندىن يەر
 بىلەن ئاسماننى ئايرىغان؛ لېكىن بامبۇك خادا چىڭ بولمىغاچقا،
 «ئاسمان تەۋرىنىپ، يەر چىڭ تۇرماي، ئاسمان غۇلىغان، يەر
 گۇمران بولغان»؛ شۇڭا يەنە ئالتۇن - كۈمۈش يۆتكەپ كېلىپ،
 ئالتۇن - كۈمۈش تۈۋرۈكلەر ياساپ، ئاندىن يەر بىلەن ئاسماننى
 ئايرىپ، ھازىرقى ھالىتىگە كەلتۈرگەن، دەپ ئاجايىپ
 تەسەۋۋۇرلارنى قىلغان. ئادەملەرنىڭ كېلىپ چىقىشى ھەققىدىكى
 ئىزاھلارمۇ ھەرخىل: «مياۋزۇ قەدىمقى ناخشىلىرى» دا ئېرەن
 بارلىق شەيئىلەرنىڭ ئۇرۇغى، شۇڭا ئادەملەرمۇ شۇنىڭدىن تۆرەل-
 گەن، دەپ قارىلىدۇ. ناشلار بولسا، قۇشقاچ باللىرىنىڭ تۇخۇمدىن
 چىقىدىغانلىغىدەك تەبىئەت ھادىسىسىگە ئاساسەن، بىرىنچى ئەۋلات
 ئادەم - فىنىمىننىڭ دېڭىز تۇخۇمىدىن تۆرەلگەن، دەپ قىيىس
 قىلغان. تاغ - دەريالار، ئاي - كۈن، ئۇچار قۇشلار، ھايۋاناتلارنىڭ
 شەكىللىنىشى ۋە پەيدا بولۇشىغا دائىر ئىزاھلار تېخىمۇ مول ۋە
 ھەرخىل. «مېيگى» دا مۇنداق دېيىلىدۇ: «قەدىمقى زامانلاردا
 ئاسمان بىلەن يەردە ھېچنەمە يوق بولۇپ، قۇپ - قۇرۇق ئىدى،
 شۇڭا ئادەملەر بىر يولۋاسنى ئۆلتۈرۈپ، يولۋاسنىڭ سۆڭىكى

بىلەن ئاسماننى تىرىگەن، قالغان سول كۆزىدىن كۈننى، ئوڭ كۆزىدىن ئاينى، بۇرۇتىدىن كۈن نۇرىنى، چىشلىرىدىن يۇلتۇزلارنى، قوسىغىدىن دېڭىزنى، قېنىدىن دېڭىز سۈيىنى ياسىغان، چوڭ ئۈچەيلىرى چوڭ دەريا، كىچىك ئۈچەيلىرى ئېرىق - ئۆستەڭ،... تېرىسى يەر پوستى، يىرىك تۈكلىرى دەل - دەرەخلەر، يۇمشاق تۈكلىرى ئوت - گىيالار، ئىنچىكە تۈكلىرى شال مايسىلىرى، ئىچكى ئەزالىرى مېنىراللار، قۇيرۇغىدىكى پىتىلىرى چوشقا، ئات، كالا، قويلارغا ئايلانغان.» بۇنىڭدىن شۇنى كۆرۈۋالغىلى بولىدۇكى، بۇ ئىزاھلارنىڭ ھەممىسى پۈتۈنلەي شۇ جايلاردىكى ئىشلەپچىقىرىش سەۋىيىسى، ئىشلەپچىقىرىش تەجرىبىلىرى ئاساسىدا بارلىققا كەلگەن. ئۇلار گەرچە «رىيالىتىنىڭ ئىلمىي ئىنكاسى» بولمىسىمۇ، لېكىن «ھىساپسىز، مۇرەككەپ رىيال زىددىيەتلەرنىڭ ئۆزئارا ئۆزگىرىشى كىشىلەردە پەيدا قىلغان ساددا، قىياسىي ۋە سۈبېكتىپ - خىيالىي ئۆزگىرىشلەردۇر»^①. بۇ ئالاھىدە تەسەۋۋۇر ۋە مۇبالىغىلەردە، بىر تەرەپتىن، قەدىمقى ئەمگەكچى خەلقلەرنىڭ تەبىئەت ئالدىدا، ئۇنىڭ ئۆزگىرىش قانۇنىيەتلىرىنى چۈشىنىش ئارقىلىق ئۇنىڭ ئۈستىدىن غەلبە قازىنىش يۈزىسىدىن پەيدا بولغان يۈرەكلىك خىياللىرى نامايەن قىلىنغان بولسا؛ يەنە بىر تەرەپتىن، ئىنسانىيەتنىڭ تەدرىجى تەرەققى قىلغان تارىخى ۋە جەمىيەت تەرەققىياتى شەرھ - لەنگەندە، ئەمگەكنىڭ ماددى دۇنيانى ياراتقانلىغىدىن ئىبارەت رىيالىتى ئاساس قىلىنغان، شۇڭا ئۇلاردا يەنە ئاددى ماتىرىيالىزىم ئامىللىرى تولۇپ - تاشقان. ئەلۋەتتە، بۇ خىل خام خىياللار ئىنسانلارنىڭ بالىلىق دەۋرىدىكى تەپەككۈرنىڭ مەھسۇلى بولغاچقا،

① ماۋ زېدۇڭ: «زىددىيەت توغرىسىدا»، «ماۋ زېدۇڭ تاللانما ئەسەرلىرى»، ئۇيغۇرچە 1 - توم، 592 - بەت.

باللارچە، سۈبېكتىپ، ئىلمىي بولمىغان خام خىياللارمۇ بار. ئالەمنىڭ يارىلىشى ھەققىدىكى داستانلارنىڭ ئىككىنچى ئالاھىدى-لىكى شۇكى، ئۇلاردا ئەمگەكچى خەلقلەرنىڭ تەبىئەتنى بوي سۈندۈ-رۈش، ئالەمنى يارىتىپ ئىگىلىك تىكلەشتىكى ئۇلۇغ-ۋار تۆھپىلىرى ۋە ھىچنىمىدىن قورقمايدىغان روھى قىزغىن مەدھىيەلەنگەن. مەيلى ناشى مىللىتىنىڭ «ئالەمنىڭ يارىلىشى ھەققىدە قىسسە» سى ياكى يىزۇ مىللىتىنىڭ «مېيگې» دىگەن داستانى ۋە ياكى مياۋزۇ مىللىتى-نىڭ «قەدىمقى ناخشىلىرى» بولسۇن، ھەممىسى ئادەمنىڭ ئىنجاكتارلىق روھىغا ئوقۇلغان ئۇلۇغۋار مەدھىيە. «مياۋزۇ قەدىمقى ناخشىلىرى» دىكى «كۈن ۋە ئايىنى ياساش» ھەققىدىكى ناخشا ھەقىقەتەن كىشىگە غەيرەت-شىجائەت بېغىشلايدۇ. تۈمەنلىگەن شەيئىلەرنى ھاياتلىققا ئېرىشتۈرۈش ئۈچۈن، مياۋزۇلارنىڭ ئاتا-بوۋىلىرى نى-نى ئازاپ-ئوقۇبەتلەرنى باشتىن كەچۈرۈپ، تاغ-داۋانلار ئېشىپ، ئالتۇن-كۈمۈش يۆتكەپ كېلىدۇ، ئاندىن «توققۇز داۋاننى ئوچاق، توققۇز سۈمبىنى شامال ساندۇغى، گىرانتىنى بازغان، تاغ چوققىسىنى سەندەل، تاشلارنى ياغاچ، كۆمۈر شاخارنى دانىكا، تاغ قىرىنى تاسما، سايىنى تۇتقا قىلىپ»، كۈن ۋە ئايىنى ياساشقا كىرىشىدۇ: «ئاستا ئۇرسا بازغانى، چىقىدۇ شامال-بوران؛ قاتتىق ئۇرسا بازغانى، تاخلايدۇ تاغۇ-داۋان؛ چۆچۈپ قاتتىق ھۆكۈرەر، گۈلدۈرماما خۇداسى، قىلسا پەريات سۇ ئىلاھى، كۆككە يېتەر ساداسى»، «ئالمىشپ ئىشلەر ھارسا، توختىماس ئىشلار زادى، ئۈسسەلىقمۇ، تاماقمۇ، ئۈنتۈلۈپ قالار بارى». بۇ نىمىدىگەن ئېگىلمەس قەيسەر ئىرادە-ھە! كۈن ۋە ئاي ياسالغاندىن كېيىن، ئۇلارنى ئاسمانغا كۆتىرىپ چىقىش ئۈچۈن ئادەم تاللىنىدۇ: بىرىنچى قېتىمدا لىگۈڭ چىقىدۇ، ئۇ تاغ باغرىدىن تېپىلىپ كېتىپ يىقىلىپ چۈشىدۇ؛ ئىككىنچى قېتىمدا شىۋۇكتىيەن چىقىدۇ، ئۇمۇ مۇۋەپپەقىيەت

قازىنا مايدۇ؛ ئاخىرىدا، «قەيسەر ئەزىمەت ئاشۇلېڭۋاڭ، قويۇۋېلىپ كۈننى بېشىغا، ئارتىۋېلىپ ئايىنى مۆرىگە، باغلاپ سامان يولىنى بەلگە، يۇلتۇزلارنى سېلىپ يېڭىگە، ئايىھاي-ھاي دەپ سېلىپ سۈرەن، چىقىتى ئوقتەك ئۇچۇپ ئاسمانغا». شۇنداق قىلىپ، ئاخىر قارا بۇلۇتلارنى سۈپۈرۈپ تاشلاپ، ئاسمان دەرۋازىسىنى ئېچىپ، گۈلدۈرماما خۇداسىنى قايىل قىلىپ، ئاي ۋە كۈننى جايىغا قويىدۇ. بۇمۇ نەقەدەر ئاجايىپ جاسارەت دىسىڭىزچۇ! ئەمگەكچى خەلقلەرنىڭ ئۆلمەس ئىجاتكارلىق روھىمۇ خۇددى ئاي بىلەن كۈندەك مەڭگۈ ياشاۋاتمامدۇ؟ بەختىيار تۇرمۇش كەچۈرۈش ئۈچۈن، ئىنسانلارنىڭ ئاتا-بوۋىلىرى تاغلاردىن ھالقىغان، دەريالارنى كەچكەن، ئاسمان قەرىگە چىققان ۋە يەر تەكتىگە چۈشكەن، ھەرقانداق جاپا-مۇشەققەت، خەۋپ-خەتەر، توسالغۇلارمۇ ئادەملەرنىڭ تەبىئەتنى بوي سۇندۇرۇشتىكى غەيرىتى ۋە ئىگىلىك يارىتىش ئىرادىسىنى تەۋرىتەلمىگەن. مۇنداق قىزغىن ئىنتىلىش ئىلاھنىڭ جەننەتكە كىرىشى بىلەنلا ئاخىرلىشىپ قالمىغان، بەلكى پۇختا ئەستايىدىل ئەمگەك ۋە كۈرەشكە ئايلاندۇرۇلغان. ناشىلارنىڭ «ئالەمنىڭ يارىلىشى ھەققىدە قىسسە» دىگەن داستانىدا مۇنداق دىيىلىدۇ: كەلكۈن توختىغاندىن كېيىن، دۇنيادىكى ھەممە ئادەم ئۆلۈپ تۈگەپ، پەقەت سۇڭرېن لىئېنلا تىرىك قالدى. ئۇ قاراڭغۇلۇق بىلەن يۇرۇقلۇق چېگرىسىدا چېنخۇڭ باۋبەي پەرىزات بىلەن ئۇچراشتى ۋە بىر بىرىنى ياخشى كۆرۈشۈپ قالدى. ئۇلار بىرلىكتە ئاسمانغا چىقىپ، ئاسمان ئىلاھى زىلاۋ ئاپۇدىن تۈمەنلىگەن شەيىلەرنىڭ ئۇرۇغىنى سورىدى. زىلاۋ ئاپۇ سۇڭرېن لىئېنلارنىڭ ئىنسانلار دۇنياسىدا يېڭىۋاشتىن بەختىيار تۇرمۇش يارىتىشىغا توسقۇنلۇق قىلىش ئۈچۈن، ھەرخىل تۇزاقلارنى قۇردى. لېكىن سۇڭرېن لىئېن قەتئى تىز پۈكمىدى، ئۇ ئاخىر ئۈچ تامچە يولۋاس سۈتىنى

ئېلىپ ئاسمان ئىلاھىنىڭ ئالدىغا بارغاندا، ئاپۇ ھاڭ- تاڭ قېلىپ،
ئۇنىڭدىن: «سەن قايسى ئىرقىدىن؟ سەن كىمىنىڭ ئەۋلادى؟» دەپ
سورىدى. سۇڭرېن لىيېن مەغرۇرانە: «مەن توققۇز قات ئاسماننى
ئاچقان توققۇز ئاكا- ئۇكىنىڭ ئەۋلادى، مەن يەتتە قات يەر
تەكتىنى ئاچقان يەتتە ئاچا- سىڭلىنىڭ ئەۋلادى، مەن ئاق دېڭىز
قۇلۇلىسى شىرىنىڭ ئەۋلادى، مەن ئالتۇن پىلىنىڭ ئەۋلادى...
ھەر قانداق قانخور ئۆلتۈرەلمەيدىغان، ھەر قانداق چاققۇچىمۇ
چېقىپ گۇمران قىلالمايدىغان ئىرقىدىنمەن! دەپ جاۋاپ بەردى».
نەتىجىدە، ئاسمان ئىلاھى نائىلاج ئۇرۇقىنى، ھايۋانلارنى ۋە ئۆي
قۇشلىرىنى بېرىدۇ، سۇڭرېن لىيېن ئايالى بىلەن بىرلىكتە ئىنسانلار
دۇنياسىغا قايتىپ كېلىپ، يۇرتىنى يېڭىمۇ ئاشتىن گۈللەندۈرۈپ،
ئەۋلاتلىرىنى كۆپەيتىپ، بەختىيار گۈزەل تۇرمۇش يارىتىدۇ. تەڭداش-
سىز مۇنداق قەھرىمانلىق جاسارەت ھازىرغىچە كىشىلەر قەلبىگە
ئىلھام بېرىدىغان بەدىئى سېھرى كۈچكە ئىگە بولۇپ كەلمەكتە.
ئەمگەكچى خەلقلەر ئۆز قوللىرى بىلەن دۇنيانى ياراتتى، شۇنىڭدەك
تەبىئەتنى بوي سۇندۇرۇشتىكى ئۇلۇغۋار تۆھپىلىرىنىمۇ مۇشۇنداق
ئۈستىلىق بىلەن داستانلارغا پۈتتى. بۇ داستانلار تەسىرلىك ئەپسانە
رىۋايەتلىرى بىلەن كىشىلەرگە بەدىئى، ئىستىتىكىلىق ھوزۇر بېغىش-
لاپلا قالماستىن، بەلكى ئاز ئۇچرايدىغان قىزغىن ۋە ئاددى تىل
ئارقىلىق «ئۇرۇقداشلىق جەمىيىتىدىكى خەلق تۇرمۇشىنىڭ ئەڭ
ماھىيەتلىك قىياپىتى» نى ھەقىقى ۋە جانلىق گەۋدىلەندۈرگەن،
ھەرقايسى مىللەت ئەجداتلىرىنىڭ كۆچمەن چارۋىچىلىق تۇرمۇشتىن
ئولتۇراقلىشىپ، تېرىقچىلىق جەمىيىتىگە قەدەم قويغانلىغىدىن
ئىبارەت بۇ تارىخى تەرەققىياتىنى ئەگرى- توقاي ھالدا ئەكس
ئەتتۈرگەن. بۇ كېيىنكى دەۋردىكى ھەرقانداق ئۇلۇغ ئەدىپمۇ
ۋۇجۇتقا چىقىرالمىدىغان تارىخى پەۋقۇلئاددە تۆھپىدۇر.

2. قەھرىمانلار ھەققىدىكى داستانلار

بۇ مىللى قەھرىمانلارنىڭ كۆرىشىگە دائىر ھىكايىلەر (ۋەقەلەر) ئاساسىي تېما قىلىنغان داستانلار. دۇنيادىكى نۇرغۇن مىللەتلەردە بۇ خىل داستانلار بار. مەسىلەن، قەدىمقى گىرىتسىيەنىڭ «ئىلىئادا»، «ئودىسسە»، ئەرمېنىيەنىڭ «ساسۇنلار ئەۋلادى داۋىد» قاتارلىق داستانلىرىنى بۇ جەھەتتىكى مەشھۇر ۋەكىللىك خاراكتىرغا ئىگە ئەسەرلەر دەپ ھىساپلاشقا بولىدۇ. ئېلىمىزنىڭ غەربى ۋە شىمالدىكى ئاز سانلىق مىللەتلەر ئىچىدە، جادىگەرلەرنىڭ كاللىسىنى ئېلىپ، جىن شەيتانلارنى بوي سۇندۇرغان، زالىملارنى يوقىتىپ، خەلقنى خاتىرجەم قىلغان قەھرىمانلار ھەققىدىكى داستانلارمۇ نۇرغۇن. مەسىلەن، زاڭزۇلارنىڭ «گېسار»، موڭغۇللارنىڭ «گېسېر»، «جاڭگىر» ۋە قىرغىزلارنىڭ «ماناس» داستانى قاتارلىقلار.

قەھرىمانلار ھەققىدىكى داستانلار ئالەمنىڭ يارىلىشى ھەققىدىكى داستانلارغا قارىغاندا كېيىنرەك بارلىققا كەلگەن، ئېنىگېلىس ئۇنى «ھەربى دېموكراتىيە تۈزۈمى» دەۋرى ياكى «قەھرىمانلار دەۋرى»^① دەپ ئاتىدى. ئۇ چاغلاردا، ئۇرۇقداشلىق تۈزۈمى يىمىرىلىش ئالدىدا تۇرغان، دۆلەت بىلىنەر-بىلىنمەس ھالدا شەكىللىنىۋاتقان ئىدى. شۇنداقتىمۇ، قەدىمقى ئۇرۇقداشلىق تەشكىلى يەنىلا كۈچلۈك ھاياتى كۈچكە ئىگە؛ سىنىپى بۆلۈنۈش بولسىمۇ، تېخى ئانچە ئېنىق ئەمەس ئىدى. چارۋىچىلىق ۋە تېرىقچىلىقتەك بەزى مۇھىم ئىشلەپچىقىرىش پائالىيىتى شەكىللىرى بارلىققا كەلگەن-لىكتىن، ئىنسانلار كولىكتىۋىنىڭ كۈچ-قۇدرىتى نەچچە ھەسسە

① ئېنىگېلىس: «ئائىلە، خۇسۇسى مۈلۈك ۋە دۆلەتنىڭ كېلىپ چىقىشى»، «ماركس، ئېنىگېلىس تاللانما ئەسەرلىرى» خەنزۇچە نەشرى، 4-توم، 104-بەت.

ئاشتى. ئۇرۇق، قەبىلە تەدرىجى ھالدا راۋاجلىنىپ، تەبىئەتكە ۋە يات مىللەت دۈشمەنلەرگە قارشى تۇرالايدىغان چوڭ كوللىكتىپ بولۇپ شەكىللەندى، بۇ چوڭ كوللىكتىپ قەھرىمانلار ھەققىدىكى داستانلارنىڭ ھەقىقىي ئاساسىي قەھرىمانلىرىدۇر. خۇددى گوركى ئېيتقاندەك: «تەبىئەتنى بوي سۇندۇرۇشنىڭ دەسلەپكى غەلبىلىرى ئۇلاردا بىخەتەرلىك ھىسسى، ئىپتىخارلىق ۋە يېڭى غەلبىگە نىسبەتەن ئۈمىت پەيدا قىلدى ھەمدە ئۇلارنى قەھرىمانلار ھەققىدىكى داستانلارنى يارىتىشقا رىغبەتلەندۈردى»^①، بۇنىڭدىن مەقسەت بۇ كۈرەش بىلىملىرى ياكى ئەمگەك تەجرىبىلىرىنى مۇقىملاشتۇرۇپ، كېيىنكى ئەۋلاتلارغا يەتكۈزۈش ئىدى. شۇڭا، «قەھرىمانلار ھەققى-دىكى داستانلار خەلقنىڭ ئۆزىنى تونۇشى ۋە ئۇلارنىڭ تەلەپلىرىنىڭ غەزىسى»^②.

شۇنى كۆرسىتىپ ئۆتۈش كېرەككى، ھەرقانداق بىر ئەدەبىيات تۈرىنىڭ پەيدا بولۇشى ۋە راۋاجلىنىشى تاسادىپى بولمايدۇ. ئۇ رەسمى مەيدانغا كېلىشتىن ئىلگىرى، خېلى ئۇزاق تەييارلىق جەريانىنى باشتىن كەچۈرگەن بولۇشى مۇمكىن؛ ئۇ ئاساسەن زاۋالغا يۈز تۇتقاندىن كېيىنمۇ، يەنىلا ئۇنىڭ خېلى ئۇزاققىچە قالدۇق تەسىرى بولىدۇ. شۇڭا، داستانلار جەمىيەت تەرەققىياتىنىڭ ياۋايىلىق باسقۇچىدا كېلىپ چىققان بولسىمۇ، لېكىن مىللەتلەر شەكىللىنىش دەۋرىدە، ھەتتا دۆلەت قۇرۇلغاندىن كېيىنكى خېلى ئۇزاق ۋاقىت-قىچە، يەنىلا كىشىلەر تەرىپىدىن داۋاملىق يارىتىلىدۇ، بۇ تامامەن

① گوركى: «ئىندىۋىدۇئاللىقنىڭ تارمار بولۇشى»، «ئەدەبىيات توغرىسىدا» خەنزۇچە نەشرى 2 - توپلام 54 - بەت.
 ② گوركى: «ئىندىۋىدۇئاللىقنىڭ تارمار بولۇشى»، «ئەدەبىيات توغرىسىدا» خەنزۇچە نەشرى، 2 - توپلام 54 - بەت.

مۇمكىن. ياۋروپادىكى كېيىنرەك تەرەققى قىلغان بەزى مىللەتلەرنىڭ داستانلىرى، ئالايلىق، فىنلاندىيىنىڭ «كەيلەيۋپىرا»، شۇنىڭدەك ئېلىمىزنىڭ شىمالىدىكى قەھرىمانلار ھەققىدىكى بەزى داستانلار، مەسىلەن «ماناس» داستانى قاتارلىقلار ئومۇمەن مۇشۇ خىل ئەھۋالغا ياتىدۇ.

قەھرىمانلار ھەققىدىكى داستانلارنىڭ ئاساسىي مەزمۇنى مىللەتلەر ئارا ئەۋج ئالغان ئۇرۇشلار، شۇنىڭدەك شۇ مۇناسىۋەت بىلەن مىللەتلەرنىڭ كەڭ كۆلەمدە كۆچۈشىنى ئەكس ئەتتۈرۈشتىن ئىبارەت. شۇڭا، قەھرىمانلار ھەققىدىكى داستانلاردا ئايرىم ئادەم-لەرنىڭ ئىدىيە ۋە ھەرىكەتلىرى ئەمەس، بەلكى پۈتۈن قەبىلە، مىللەتنىڭ تەقدىرى، ئەينى زاماندىكى پۈتۈن قەبىلە، مىللەت خەلقىنىڭ ئىدىيە ۋە ئىرادىسى ئەكس ئەتتۈرۈلگەن، مانا بۇ قەھرىمانلار ھەققىدىكى داستانلارنىڭ خاراكتىرى ۋە ئالاھىدىلىكىنى بەلگىلىگەن.

بىرىنچى، داستانلاردىكى قەھرىمانلار ئومۇمەن مىللى روھنىڭ سىمۋولى. گېسار ۋە گېسپېر بالىلىق چاغلىرىدا ناھايىتى ئاددىي چارۋىچىلار بولۇپ، ۋاڭ-بەگ ياكى پادىشا-خاقان بولغاندىن كېيىنمۇ مال-چارۋىلارنى باققان؛ ئۇلارنىڭ كېيىنكى خانىشلىرى، ئۇرۇق-تۇققانلىرىمۇ بۇنىڭدىن مۇستەسنا سىز ھالدا كالا سېغىش، قىغ يىغىشتەك ئائىلە ئەمگەكلىرىنى زىممىسىگە ئالغان. بۇنىڭدىن ئۇرۇقداشلىق جەمئىيىتىنىڭ تۇرمۇش سۈرەتلىرىنى ناھايىتى ئېنىق كۆرۈۋالغىلى بولىدۇ. بۇ قەھرىمانلار ئۆز مىللىتى خەلقىلىرىنىڭ مەنپەئەتى ئۈچۈن، ئۆمۈر بويى ئۇرۇشقا چىقىپ، زالىملارنى يوقىتىپ، ئەلنى خاتىرجەم قىلغان. ئۇلار ئېلىپ بارغان ئۇرۇشلار ئىچىدە، زوراۋان-لىققا قارشى قوغدىنىش يۈزىسىدىن قايتۇرما زەربە بەرگەن ئۇرۇش-لارمۇ، تارقاق قەبىلىلەرنى بىرلىككە كەلتۈرۈش يۈزىسىدىن

تەشەببۇسكارلىق بىلەن ئېلىپ بېرىلغان جازا يۈرۈشلىرىمۇ بار.
ئۇلارنىڭ قوشقان تۆھپىلىرىنى، كۆپ ھاللاردا، شۇ مىللەت خەلقى-
لىرى نەچچە يۈز يىل ھەتتا نەچچە مىڭ يىل جەرياندا قولغا
كەلتۈرگەن. مەسىلەن، گېسار زاڭزۇ خەلقىنىڭ غايىسىدىكى
باتۇرلۇق، كۈچ-قۇدرەت ۋە ئەقىل-پاراسەت سىمۋولى. ئۇ قەلەم
ۋە ئەلەمدە كامالەتكە يەتكەن، ئاجايىپ كۈچ-قۇدرەتكە ئىگە بولۇپ،
خوشنا ئەلنى يات مىللەتنىڭ دەپسەندە قىلىشىغا ئۇچراتماسلىق
ئۈچۈن، پۈتۈن خەلققە باشلامچىلىق قىلىپ، خورگو، جياڭگو،
مېنگو، داشسەيگو قاتارلىق تاجاۋۇزچىلارنى ئىلگىرى-كېيىن مەغلۇپ
قىلىدۇ. گېسار زاڭزۇلارنىڭ بىرلىككە كېلىشىنى ئىلگىرى سۈرۈشنىڭ
سىمۋولى، زاڭزۇ خەلقىنىڭ ئىپتىخارى بولۇپ قالىدۇ. «گېسار»
داستانى بىلەن «ئوخشاش مەنبەلىك تارماق ئېقىم» بولغان موڭغۇل-
لارنىڭ «گېسەر» داستانىمۇ موڭغۇل خەلقىنىڭ غايىسىنىڭ جەۋھىرىد-
دۇر. گېسەر ئىنسانلار دۇنياسىدىكى ئون چوڭ ئاپەتنى ۋە كۈچلۈك-
لەر ئاجىزلارنى يەيدىغان نامۇۋاپىق ئەھۋالنى يوقىتىش ئۈچۈن،
ئىنسانلار دۇنياسىغا چۈشىدۇ. ئۇ تۇغۇلۇپلا مەخسۇس بوۋاقلارنىڭ
كۆز قارچۇغىنى چوقۇپ يەيدىغان ئالۋاستى قاغىنى تۇتۇپ ئولتۇرىدۇ،
بوۋاقلارنىڭ تىلىنى چىشلەپ ئۈزۈۋالدىغان لامانى تۇتىدۇ، كۈنىنى
توسىۋالدىغان يالماۋۇز ۋە ئادەملەرنى تىرىكلا يۈتۈۋېتىدىغان ئالا
چىپار يىرتقۇچ يولۋاس قاتارلىق جانلىق مەخلۇقاتلارنى ئۆلتۈرىدۇ-
غان جىن شەيتانلارنى يوقىتىدۇ؛ شۇنىڭدەك تاغىسى چۈتۈك -
دۈشمەنگە سېتىلغان خائىن، ياۋۇز سەردارغا قارشى مۇرەسسەسىز
كۈرەش قىلىدۇ. ئاخىر، ئۇ ئانىسىنى قۇتقۇزۇش ئۈچۈن، ئاخىرەتكە
ئېتىلىپ كىرگىنىدە، «ياماراجا ئۇنى تۇتۇۋېلىپ، ئىككى قولىنى
چىڭ باغلاپ، توقسان توققۇز بۆرە چىشلىق توقمىغى بىلەن باش-
كۆزىگە ئۇرۇۋېرىدۇ»، ئۇرا-ئۇرا ياماراجا ئەسلى قىياپىتىنى ئاشكا-

بىلاپ — چاشقان جىنغا ئايلىنىپ قېچىپ كېتىدۇ. گېسپەر تەبىئەتكە
ۋە ھەر خىل، ھەر رەڭدىكى دۈشمەنلەرگە قارشى ئېلىپ بارغان
ئۇزاق مۇددەتلىك كۈرەشلەر داۋامىدا، ئادەمنى ھەيران قالدۇرىدۇ.
ئان غەيرىتى ۋە باتۇرلۇغىنى كۆرسىتىدۇ، بارلىق زالىم كۈچلەر
ئۇنىڭ ئالدىدا ئىقتىدارسىز بولۇپ قالىدۇ. گېسپەر خەلق كۈچ-
قۇدرىتىنىڭ مەركەزلىك ۋەكىلى. داستاندا ئاشۇنداق تەسۋىرلەرنىڭ
بولۇشى تاسادىپى ئەمەس، «چۈنكى خەلق داستان پېرسوناژىنى
يارىتىپ، كوللىكتىپ تەپەككۈرنىڭ بارلىق ئىقتىدارىنى مۇشۇ
پېرسوناژغا ئاتا قىلىپ، ئۇنى ئىلاھقا قارشىلىق كۆرسىتەلەيدىغان
ياكى ئىلاھ بىلەن بىر قاتاردا تۇرالايدىغان قىلدى»^①. دەل مانا بۇ
داستانلارنىڭ خەلقچىللىغىدۇر. شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا، گېسپەرنىڭ
قەھرىمانلىغىدىن ئىنسانلارنىڭ ئىلاھ ئۈستىدىن غەلبە قازانغانلىغى-
نىمۇ كۆرۈۋالالايمىز. ئەلۋەتتە، قەھرىمانلار ھەققىدىكى داستانلارمۇ
ئەپسانىلەر تەسىرىدىن تولۇق قۇتۇلۇپ كېتەلمىگەن. مەسىلەن،
داستانلاردا كۆپىنچە قەھرىمانلارنىڭ قۇدرەتلىكلىكى ئۇلارنىڭ
ئىلاھتىن كېلىپ چىققانلىغى ئارقىلىق چۈشەندۈرۈلىدۇ. گېسار،
گېسپەرلار خۇدانىڭ ئوغۇللىرى، ئۇلار ئىنسانلار دۇنياسىغا چۈشكەن-
دىن كېيىن، ئەلۋەتتە، ئاجايىپ ئىشلارنى قىلىدۇ، لېكىن ئىلاھتىن
كېلىپ چىققانلىغى تۈپەيلىدىن، نۇرغۇن ئىلاھلارنىڭ ياردىمىگە
ئىگە بولىدۇ. بۇ تەسۋىرلەردىن «ئىنسانلارنىڭ ياۋايىلىق باسقۇچىدىن
ئېلىپ كەلگەن ئىزلىرى» نى ئېنىق كۆرگىلى بولىدۇ. داستان قەھرى-
مانلىرىنىڭ مۇنداق ئومۇمخەلقچىللىق ئالاھىدىلىكى ۋە ئۇلارنىڭ
ۋۇجۇدىدا چاقناپ تۇرىدىغان ئەپسانە نۇرى، قەھرىمانلار ھەققىدىكى

① گوركى: «ئىندىۋىدۇئاللىقنىڭ تارمار بولۇشى»، «ئەدىبىيات توغرىسىدا»، خەنزۇچە نەشرى، 2 - توپلام 55 - بەت.

داستانلارنىڭ يېقىنقى زامانلاردا بارلىققا كەلگەن قەھرىمانلار ھەققىدىكى ئۇزۇن ناخشىلاردىن پەرقلەندۈرۈلگەنلىكى، ئۇنىڭ دەسلەپكى دەۋرلەردىكى ئىنسانلارنىڭ بىر خىل بەدىئىي شەكلى ئىكەنلىكىنى ئېنىق چۈشەندۈرۈپ بېرىدۇ.

ئىككىنچى، قەھرىمانلار ھەققىدىكى داستانلار كۆپ ھاللاردا مەلۇم تارىخىي ۋەقەلىكنى ئاساس قىلغاچقا، ئۇ بىرقەدەر ھەقىقىي تارىخىيلىققا ئىگە. قەدىمقى گىرىتسىيەنىڭ «ئىلىئادا» داستانىدا تەسۋىرلەنگەن گىرىتسىيەلىكلەر بىلەن ترويالىقلار ئوتتۇرىسىدىكى ئۇرۇش ئەمىلىيەتتە بولغان؛ «گېسار» داستانىدا تەسۋىرلەنگەن نۇرغۇن ئۇرۇشلار دېمۇ ئەمىلىيەتتە مىلادى 7 - ئەسىردىن 9 - ئەسىرگىچە بولغان ئارىلىقتا چىڭخەي - شىزاڭ ئىگىزلىكىدىكى قەبىلىلەرنىڭ تارقاقلىقتىن بىرلىككە كەلگەنلىكى ئاساسەن يىغىنچاقلانغان؛ ماناس ئەۋلاتلىرىنىڭ قىلغان ئۇزۇنلىرى ۋە كەچۈرمىشلىرىدىنمۇ قىرغىزلار تارىخىي تەرەققىياتىنىڭ بەزى ئىزلىرىنى كۆرگىلى، ھەتتا قىرغىز خەلقىنىڭ تىيانشان ئەتراپلىرىغا كۆچكەن يولىنى ۋە ئۇلارنىڭ تارىختا ھەركەت قىلغان رايونلىرىنى ئومۇمەن تاپقىلى بولىدۇ. لېكىن شۇنى قەيىت قىلىش كېرەككى، قەھرىمانلار ھەققىدىكى داستانلاردا تارىختىكى بەزى ئادەملەرنىڭ ۋە يەرلەرنىڭ ئىسمى ساقلانغان بولسىمۇ، لېكىن ئۇلارنىڭ تارىخىي شەخس ۋە ۋەقەنىڭ ئەسلى ئۆزى بولۇشى ناتايىن. چۈنكى ئۇ كولىكتىپ تەپەككۈرنىڭ ئومۇملاشتۇرۇشى ۋە يىغىنچاقلىشىدىن ئۆتكەن. بۇ خىل كولىكتىپ بەدىئىي يىغىنچاقلاش ئاساسلىق تارىخىي تەرەققىياتىنى ھەقىقىي يوسۇندا ئەكس ئەتتۈرگەن، بولۇپمۇ ئۇ ئىچىگە ئالغان نۇرغۇن ئەڭ توغرا ئىجتىمائىي مۇناسىۋەت تارىخى، ئائىلە تارىخى، مەدىنىيەت تارىخى قاتارلىق جەھەتلەردىكى ماتېرىياللار ناھايىتى قىممەتلىك.

ئۈچىنچى، قەھرىمانلار ھەققىدىكى داستانلار دەسلەپكى دەۋرلەر-
دىكى ئىنسانىيەت سەنئىتىنىڭ ئۈلگىسى.

قەھرىمانلار ھەققىدىكى داستانلار بىر مىللەت خەلقىنىڭ كۈللىكى-
تىپ ئەقىل-پاراستىنىڭ جەۋھىرى. بۇ خىل كۈللىكتىپ تەپەككۈر-
نىڭ مۇكەممەللىكى ئۇنى «ھازىرغىچە يەنىلا ئېشىپ كەتكىلى
بولمايدىغان، ئىدىيىسى بىلەن شەكلى پۈتۈنلەي ماسلاشقان يۈكسەك
گۈزەللىككە ئىگە قىلدى»^①.

چوڭ تېمىلار ئېھتىياجىغا ماسلىشىش ئۈچۈن، قەھرىمانلار
ھەققىدىكى داستانلارنىڭ كۆپچىلىگىنىڭ تۈزۈلۈشى ھەيۋەتلىك،
جەلپ قىلارلىق بولۇپ، ۋەقەلەر بەزىدە ئاسماندا، بەزىدە ئىنسانلار
دۇنياسىدا، بەزىدە دوزاقتا، بەزىدە جەننەتتە يۈز بېرىدۇ. تەپسىلى
بايان ۋە قويۇق لىرىكا گىرەلىشىپ كەتكەن: ئاجايىپ شىرىن
خىياللار، كۆركەم كۆرۈنۈشلەر، كارامەت مۇبالىغىلەرمۇ بار، ھەقىقى
ئىنسانلار دۇنياسى تۇرمۇشىنىڭ توغرا تەسۋىرلىرىمۇ بار. مانا
بۇلار ۋەقەلەرنىڭ ئەگرى-توقاي ئۆزگىرىشىنى شەكىللەندۈرۈپ،
كىشىنى بەكمۇ جەلپ قىلىدۇ.

شىرىن خىياللار بىلەن رىياللىقنى ئۈستىلىق بىلەن بىرلەشتۈرۈش-
نىڭ بۇ خىل ئۇسۇلى پېرسوناژلار ئوبرازىدا گەۋدىلەنگەن، گەرچە
ئادەم بىلەن ئىلاھ ئارىلىشىپ كەتكەن، يېرىم ئادەم، يېرىم ئىلاھ
بولسىمۇ، قەھرىمانلىق بىلەن ئەپسانە رىۋايەتلەر كۆپ ھاللاردا
گىرەلىشىپ كەتكەن؛ لېكىن قەھرىمانلار ئوبرازى ھەرخىل رىيال
تۈرمۈش كۆرۈنۈشلىرى، مەسىلەن، قەسەمىيات قىلىپ ئۇرۇشقا
ئاتلىنىش، قان كېچىپ جەڭ قىلىش، كۆڭۈل قىياماسلىق بىلەن

① گۈركى: «ئىندىۋىدۇئاللىقنىڭ تارمار بولۇشى»، «ئەدەبىيات
توغرىسىدا»، خەنزۇچە نەشرى 2-توپلام، 55-بەت.

ئايرىلىش، مەرتلەرچە قۇربان بولۇش قاتارلىقلار ئارقىلىق كۈلكىرىت يارىتىلغان. شۇڭا، داستانلاردىكى قەھرىمانلار خەلقنىڭ ئىرادىسى ۋە غايىسىگە ۋەكىللىك قىلىش بىلەنلا قالماستىن، بەلكى ئۇلارنىڭ مەجەز - خۇلۇق ئالاھىدىلىكلىرىمۇ كۆپىنچە ناھايىتى ئېنىق؛ ئوخشاشلا گېسارنىڭ پېشقەدەم ۋەزىرلىرى بولغان قەيسەر ۋە چۇس جياچاشيالۇ بىلەن چاققان - چەبدەس، ئەقىل - پاراسەتلىك دەنماشياڭچا بىر بىرىگە ئوخشىمايدۇ؛ ئوخشاشلا ئۆسمۈر قەھرىمان - باتۇر ۋە ئۆزىگە ئىشىنىدىغان ئاڭجىڭ يۇيداننىڭ كۆڭلى - كۆكسى كەڭ، بۈيۈك ئىرادىلىك، نىيەنچا ئادەن بولسا بىر ئاز شەخسى ھىسسىياتقا بېرىلىدۇ - غان، قىزىققان؛ ئوخشاشلا پاك ساھىپىجامال قىزلاردىن بولغان لەيجىڭ ھەممىلا جايدا ساداقەتلىگىنى ئىپادىلەيدۇ، چىزۇڭ شىيى بولسا كۆپرەك يۈرەكلىكلىگىنى نامايەن قىلىدۇ. قەھرىمانلارنىڭ مەردانىلىغى، كۆرۈنەرلىك جەڭ تۆھپىلىرىنى ئەتراپلىق ئىپادىلەش ئۈچۈن، كۆپ ھاللاردا، داستانلاردا قەھرىمانغا، ئۇچقۇر ئاتقا، زۇلپىقارغا ۋە قەھرىمان تۇغۇلغان يۇرتقا چوڭ - چوڭ سەھىپىلىك قىزغىن مەدھىيىلەر ئوقۇلغان. بۇ تەسۋىرلەردە داستانلار تېخىمۇ مەردانە، ھەيۋەتلىك ۋە كىشىنى جەلپ قىلارلىق خىسلەتكە ئىگە قىلىنىپ، مىللى تۇرمۇشنىڭ ئالاھىدە سېھرىي كۈچى نامايەن قىلىنغان. داستانلار ئاساسەن سۆزلەش - ئېيتىش شەكلىدە، تىلى شېئىرىي ۋە نەسرى شەكلىدە بولۇپ، بىر تەرەپتىن سۆزلەنسە، بىر تەرەپتىن ناخشا - غەزەل سۈپىتىدە ئېيتىلىدۇ. داستان شېئىرلىرى ئىچىدە كۆپىنچە كىشىنى چوڭقۇر ئويغا سالىدىغان نۇرغۇن ھىكمەتلىك سۆزلەر ۋە ماقال - تەمسىللەر بولىدۇ، بۇ خەلق ئەدىبىياتىنىڭ باشقا شەكىللىرىدە ئاز ئۇچرايدۇ. شۇڭا بەزىلەرنىڭ قەھرىمانلار ھەققىدىكى داستانلارنى خەلق تىلىنىڭ غەزنىسى دەپ ئاتىشى ئاشۇرۇۋەتكەنلىك ئەمەس. ھەرقايسى مىللەتلەرنىڭ تارىخى،

جۇغراپىيىسى، ئىشلەپچىقىرىش ئۇسۇلى، تۇرمۇش شارائىتى، تىل ۋە ئۆرپ-ئادىتى ئوخشاش بولمىغاچقا، ئۇلارنىڭ داستانلىرى ئۆز مىللىتىنىڭ ئۆزىگە خاس مىللى ئالاھىدىلىكلىرىگە ئىگە. كۆرسىتىپ ئۆتۈشكە ئەرزىيدىغىنى شۇكى، بىر داستاننى بىر مەزگىل، بىر دەۋر ياكى ئاز سانلىق ئادەملەر ۋۇجۇتقا چىقىرالمىدۇ. داستانلار ئەڭ دەسلەپتە خەلق ئارىسىغا تارقاق تارقالغان ۋەقەلىك قوشاقلار بولۇپ، خەلقلەر ئەۋلاتتىن-ئەۋلاتقا، بەزىلىرىنى ھەتتا بىرنەچچە ئەسىر ئېيتىپ، ئۈزلۈكسىز پېشىقلاش، تولۇقلاش ۋە قوشۇش ئارقىلىق تەدرىجى شەكىللەندۈرگەن بولۇشى مۇمكىن. داستانلار تارقىلىش جەريانىدا، ئۇلارغا ھەرقايسى جايلاردىكى خەلقلەر ئۆزلىرىنىڭ باشتىن كەچۈرگەنلىرى، كۈرەشلىرى ۋە تەسىراتلىرىغا ئاساسەن يېڭى ماتېرىياللارنى قوشۇپ، يېڭى تۈس بەرگەن بولۇشى مۇمكىن. مەسىلەن، گېرمانىيىنىڭ «نېبوروڭگىن ناخشىسى» دىكى نۇرغۇن قەھرىمانلار مىلادى 4-، 5- ئەسىردىكى مىللەتلەر كەڭ كۆلەمدە كۆچكەن دەۋر قەھرىمانلىرى بولسىمۇ، لېكىن ئۇلارنىڭ تۇرمۇشى ۋە ئىدىيەۋى ھىسسىياتى ئون ئىككىنچى ئەسىرگە تالىق؛ «نېبوروڭگىن ناخشىسى» رەسمى تۈزۈلۈپ، نۇسخىسى بېكىتىلگەن چاغدا بولسا، ئۇنىڭغا ئون ئىككىنچى ئەسىر-دىكى فېئوداللىق جەمئىيەتنىڭ ۋە رېتسارلار مەدىنىيىتىنىڭ تونى كىيدۈرۈلدى. شۇڭا، بۇ داستانلارنى قازغان ۋە رەتلەنگەن چاغدا، چوقۇم ئەستايىدىل تەتقىق قىلىش، تەكشۈرۈش، تارقىلىش جەريانىدىكى مۇرەككەپ ئامىللارغا دىققەت قىلىش، يېنىكلىك بىلەن يەكۈن چىقارماسلىق، بولۇپمۇ ھازىرقى زامان نۇقتىئىنەزىرى بويىچە، شۇنداق بولسا كېرەك دەپ ئويلاپ، بەزى مەزمۇنلارنى قوشماسلىق ياكى چىقىرىۋەتمەسلىك لازىم. داستانلارنىڭ ئىدىيەۋى ۋە بەدىئىي قىممىتى ئۈستىدە تەھلىل يۈرگۈزگەن ۋە ئىزلەنگەن چاغدىمۇ،

ئۇلارنى ياراتقان مىللەتلەرنىڭ تارىخىي تەرەققىيات داۋامىدىكى بارلىق ئالاھىدىلىكلىرىنى نەزەردە تۇتۇپ، ئۇلارغا تارىخىي ۋە ئىلمىي باھا بېرىش، داستانلاردا ئەكس ئەتتۈرۈلگەن تۇرمۇش ھادىسىلىرىنى بۈگۈنكى كۈندىكى سىياسىي ئۆلچىمىمىز بويىچە ئۆلچە-مەسلىگىمىز كېرەك. ئالايلىق، داستانلاردا ئىلاھقا قىلىنغان نۇرغۇن تائەت-ئىبادەتلەر، كۆچمەن چارۋىچى مىللەتلەرگە قىلىنغان قاراقچىلارچە ھۇجۇملار، يات مىللەت قولىدىن خوتۇنلىرىنى بۆلۈۋېلىش ياكى پادىشالىق ئورنىنى تاللىشىشتىن كېلىپ چىققان ئۇرۇق-تۇققانلارنىڭ ئۆز ئارا قىرغىنچىلىقلىرى، شۇنىڭدەك قەدىمقى پەرھىز ئىدىيىلىرى قاتارلىقلار بار. مانا بۇلار بۈگۈنكى كۈنلۈكتە بىمەنلىكتەك، ھەتتا خەلققە قارشىدەك كۆرۈنىدۇ، لېكىن بۇ ئەينى زاماندىكى ئىجتىمائىي شارائىتتا دائىم ئۇچرايدىغان، ئۆرپ-ئادەتكە ئۇيغۇن بولغان نورمال ھادىسىلەر.

داستانلار بۈگۈنكى ئىنسانلارغا مەڭگۈ تەقلىت قىلىدىغان نەمۇنىلەر قالدۇرغانلىقى ئۈچۈن ئەمەس، بەلكى دەسلەپكى دەۋرلەردىكى ئىنسانلار جەمىيەتنىڭ بەزى ماھىيەتلىك قىياپىتىنى ھەقىقىي تۈردە گەۋدىلەندۈرۈپ بەرگەنلىكى ئۈچۈن قىممەتلىكتۇر. داستانلارنى بارلىققا كەلتۈرىدىغان «پىششىق يېتىلمىگەن ئىجتىمائىي شەرت-شارائىتلار» مەڭگۈ قايتىپ كەلمەيدۇ، لېكىن ئىنسانلارنىڭ بالىلىق دەۋرىدىكى گۈدەكلىكى ۋە ساددىلىقى بولسا داستانلاردا مەڭگۈ پاك ھالدا نامايەن بولىدۇ. ئەتىمالىم، دەل مۇشۇنداق نۇقتىدىن چىقىپ، ماركس داستانلار ھازىرغىچە «يەنىلا بىزگە بەدىئىي ھوزۇر بېغىشلىيالايدۇ، بەلكى مەلۇم جەھەتتىن ئېيتقاندا، يەنىلا بىر خىل قېلىپ ۋە يەتكىلى بولمايدىغان ئۈلگىدۇر»^① دىگەن بولسا كېرەك.

① ماركس: «سىياسى ئىقتىساد تەنقىدى» گە كىرىش سۆز، «ماركس، ئېنگېلس تاللانما ئەسەرلىرى»، خەنزۇچە نەشرى، 2 - توم 114 - بەت.

ئىككىنچى بۆلۈم خەلق ئىپىك داستانلىرى

بۇ بۆلۈمدە سىنىپى جەمئىيەتتە بارلىققا كەلگەن خەلق ئىپىك داستانلىرى بايان قىلىندۇ.

1. ئېلىمىز خەلق ئىپىك داستانلىرىنىڭ ئومۇمى ئەھۋالى
ئېلىمىز كۆپ مىللەتلىك مەملىكەت، خەلق ئىپىك داستانلىرىنىڭ
ھەر قايسى مىللەت خەلق ئەدىبىياتىدىكى تەرەققىياتى ئوخشاش
ئەمەس.

خەنزۇلارنىڭ خەلق ئىپىك داستانلىرى بالدۇرراق بارلىققا
كەلگەن. شاڭ ۋە جۇ سۇلالىلىرى دەۋرىدىلا ئىپىك داستانلىرىنىڭ
ئۈندۈرمىلىرى بارلىققا كەلگەن. «شېئىرنامە» دىكى خوتۇنلىرىنى تاش-
لىۋەتكەنلىك مەزمۇن قىلىنغان «شەرق شامىلى» ۋە «سەھىرائىق»
دىگەن مەشھۇر ئىككى شېئىرنى خەلق ئىپىك داستانىنىڭ ئىپتىدائى
شەكلى (مودېلى) دەپ ھىساپلاشقا بولىدۇ. «شەرق شامىلى» دا
ئاقكۆڭۈل، مۇلايىم بىر ئايالنىڭ ئېرى تەرىپىدىن ناھەق تاشلىۋېتىل-
گەنلىكى ھىكايە قىلىندۇ؛ «سەھىرائىق» تا بولسا، بىر مەجنۇن ئايال-
نىڭ بەختسىز نىكاغا قارىتا غەزەپلىك شىكايىتى تەسۋىرلىنىدۇ. بۇ
ئىككى شېئىرنىڭ مەزمۇنى ئوخشاش بولسىمۇ، پېرسوناژلىرى خاراكتېر-
رىدا پەرق كۆرۈنۈشكە باشلىغان. لېكىن پەقەت ئىپتىدائى شەكىل-
دىنلا ئىبارەت بولغاچقا، ۋە قەلىك ئاددى، بايان ئازراق، ئاساسەن
لىرىكىلىق خۇسۇسىيەتكە ئىگە بولغان.

خەن سۇلالىسىنىڭ خەلق قوشاقلىرى دەۋرىگە كەلگەندە، خەلق
ئىپىك داستانلىرى زور دەرىجىدە تەرەققى قىلغان. خەلق قوشاق-

لىرىدا كۆپىنچە قايغۇ - خوشاللىق، ۋەقەنىڭ سەۋەپ - نەتىجىسى
ئىزھار قىلىنغان، شۇڭا، نۇرغۇنلىرى قويۇق ئىجتىمائىلىققا ئىگە
ۋەقەلىگى بار قوشاق - ناخشىلاردىن ئىبارەت. مەسىلەن: «شەر -
قىي دەرۋازا»، «ئون بەش ياشتا ئەسكەر بولۇش»، «ئاياللار كېسەل -
لىگى»، «يىتىم بالا»، «تاققا چىقىپ مەۋۇ (چۈەنشۈيۈڭ) مايسىسى
يىغىش» ۋە «ئېتىز يولىدىكى ئۈزۈم» قاتارلىقلار. بۇ شېئىرلار دەس -
لەپكى سەۋىيىدە ئىپىك داستان ھەجىمىگە ئىگە بولغان، ئۇلاردا لى -
رىكا بىلەن بىرلىكتە بايانى تەركىپلەرمۇ كۆپەيگەن. ئۇلاردا
ئىپادىلەنگەن تۇرمۇش ۋەقەلىكلەر ئەتراپلىق، باش - ئاخىرى
ئىزچىل ھالدا بايان قىلىنماي، تۇرمۇشتىكى زىددىيەت قارىمۇ -
قارشىلىقلارنى تولۇق ئېچىپ تاشلىيالايدىغان بىر - ئىككى جەھەتتە
تاللىنىپ مەركەزلىك سۈرەتلەنگەن، لېكىن كىشىلەر ئارىسىدىكى
مۇرەككەپ مۇناسىۋەت ۋە روھىي ھالەتنى كۆنكىرتىراق تەسۋىرلەشكە
دىققەت قىلىنىشقا باشلىغان. مەسىلەن، «ئاياللار كېسەللىگى» دە
كېسەل ئايالنىڭ ئۆلۈم ئالدىدا يىغلاپ تۇرۇپ ئېرىگە قىلىنغان ۋە -
سىيىتى ۋە خوتۇنى ئۆلگەندىن كېيىن ئېرىنىڭ شەھەرمۇ - شەھەر
كېزىپ، ئۇرۇق - تۇققان، يار - بۇرادەرلىرىگە يالۋۇرۇپ يۈرۈپ،
يىمەكلىك سېتىۋالغانلىغى ۋە ئۆيىگە قايتقاندىن كېيىن «يىتىم
بالىسىنىڭ يىغلاپ ئانتىسىنى ئىزدىگەنلىگى» قاتارلىق ئەڭ ئېچىنىش -
لىق تۇرمۇش كۆرۈنۈشلەرى گەۋدىلەندۈرۈلۈپ، فېئودال ھۆكۈمران
سىنىپلار ئۈستىدىن قانلىق شىكايەت قىلىنىدۇ.

شەرقىي خەن سۇلالىسىنىڭ ئاخىرقى يىللىرىدا، خەنزۇلارنىڭ
خەلق ئىپىك داستانلىرى تەدرىجى ھالدا پىشىپ يېتىلىش دەۋرىگە
قەدەم قويدى. خەن سۇلالىسىنىڭ ئاخىرىدىكى اجىيەنئەن دەۋرىدە
بارلىققا كەلگەن «تاۋۇسلار ئۈچىدۇ شەرقىي جەنۇبقا» دىگەن ئىپىك
داستان ئېلىمىز ئىپىك داستانلىرىنىڭ شانلىق تەرەققىياتى. بۇ

شېئىر نەپىس - يېقىملىق، ۋە تەسىرلىك بولۇپ، «كىشىنى پۇخادىن چىقىرىدۇ، نەقىراتلىرى تەسۋىرلىنىۋاتقان ئونلىغان ئادەمنىڭ ئېغىز تىلى تەلەپپۇزى ۋە قىياپىتىگە ئوخشايدۇ»^①. پېرسوناژلار ئىندىۋىدۇئاللىقى مۇۋەپپەقىيەتلىك سۈرەتلىنىش ئارقىلىق، فېئوداللىق ئەدەپ - ئەخلاقىنىڭ جىنايەتلىرى ۋە فېئوداللىق ئائىلە باشلىغىلىق تۈزۈمىنىڭ ئادەمخور ماھىيىتى چوڭقۇر ئېچىپ تاشلانغان؛ ليۈلەنجىز، جياۋ جۇڭچىڭلارنىڭ مۇھەببەتكە سادا - قەتلىكلىكى ۋە فېئوداللىق زۇلۇمغا قارشى كۈرەش روھى مەدھىيە - لەنگەن. پۈتۈن شېئىرنىڭ قۇرۇلمىسى (كومپوزىتسىيىسى) پۇختا، ۋەقەلىكى دولقۇنسىمان راۋاجلانغان بولۇپ، بۇ شېئىر ئېلىمىزنىڭ قەدىمقى خەلق ئەدىبىياتىدا ئاز ئۇچرايدىغان قىممەتلىك ئەسەردۇر. شۇنىڭدىن كېيىن، جەنۇبىي - شىمالىي سۇلالىلەر دەۋرىگە كەلگەندە، «مولەن توغرىسىدا بالادا» دىگەن يەنە بىر ئۆلمەس داستانمۇ بارلىققا كەلدى. بۇ شېئىرنىڭ سۆزلىرى مەردانە، مىسرا - لىرى جاراڭلىق بولۇپ، ۋە تەنپەرۋەرلىك ئىدىيىسى ئۆز ئىچىگە ئالغان. تارقىلىش جەريانىدا، ئۇنى ئەدىپلەر ياكى خەلق سەنئەت - كارلىرى پىششىقلاپ ئىشلىگەن ياكى قىسقارتقان بولۇشى مۇمكىن، لېكىن ئۇ يەنىلا ئېلىمىزنىڭ شىمالىدىكى خەلقلەرنىڭ مەردانە خىسلىتىنى ساقلاپ قالغان.

سۈي ۋە تاڭ سۇلالىلىرىدىن كېيىن، خەنزۇلارنىڭ خەلق ئىپىك داستانلىرى داۋاملىق راۋاجلانغان ھەمدە ئەدىپلەر ئىپىك داستانىنىڭ گۈللىنىشىگە تۈرتكە بولغان. ئۇ بىر تەرەپتىن، خەلق ئارىسىغا تارقىلىپ، دائىملىق تەتبىق قىلىنىدىغان شەكىلگە ئايلىنىپ،

① شېن دېچيەن تۈزگەن «قەدىمقى شېئىرلارنىڭ مەنبەسى» نىڭ 4 - تومىدىكى باھا سۆزىگە قارالسۇن.

شۇ ئارقىلىق تارىخىي رىۋايەتلەر ۋە پېرسوناژلار ھىكايىلىرى ئېيتىلغان (مېڭ جياڭنۇي ھەققىدە ئېيتىلىدىغان ھەرخىل ناخشىلار ۋە قەلگى ئۇزۇن ناخشىلارنىڭ خەلق ئارىسىدا تەدبىق قىلىنىشىدۇر)؛ يەنە بىر تەرەپتىن، ئىقتىسادنىڭ راۋاجلىنىشى ۋە شەھەرلەرنىڭ گۈللىنىشىگە ئەگىشىپ، خەلق ئىپىك داستانلىرى تەدرىجى ھالدا سۆزلەش - ئېيتىش يولىغا قاراپ راۋاجلانغان، بۇنىڭ ئومۇمەن مۇنداق بىرنەچچە سەۋىيىسى بار: بىرىنچىدىن، خەلق ئىپىك داستانلىرىدا ئەسلىدىلا ناخشا سۈپىتىدە ئېيتىلىدىغان ئامىللار بار، بولۇپمۇ قوشاقلار ئەزەلدىنلا ئاھاڭغا (مۇزىكىغا) چۈشىدۇ، بۇ ئىچكى سەۋەپ. ئىككىنچىدىن، سۈي، تاڭ سۇلالىلىرى دەۋرىدە، جېنىگۈەن يىلىنامىسىدىن كەيىۋەن يىلىنامىسىغىچە بولغان يۈز يىلغا يېقىن ۋاقىت ئىچىدىكى ئارام ئېلىپ ئۆزىنى ئوڭشاشقا، مەھەلە - كەت ئىچىدىكى ئىجتىمائىي ئىگىلىك مەسىلىسىز گۈللەندى، خەلقئارا - دىكى سودا، باردى - كەلدى كۈنساينىن راۋاج تاپتى. بۇددا دىنىنىڭ شەرققە تارقىلىشىغا ئەگىشىپ، ئىدىيە ساھەسىدە جانلىنىش ۋە ئەر - كىنلىك شەكىللىنىپلا قالماستىن، بەلكى ئېلىمىزنىڭ چەتئەللىكلەر بىلەن بولغان مەدىنىيەت ئالماشتۇرۇشى ۋە ئۆزئارا مەدىنىيەت سىڭدۈرۈشمۇ زور دەرىجىدە ئىلگىرى سۈرۈلدى. بۇددا دىنىنىڭ نۇتقى ۋە ئايەتلىرىگە تەبىر ئېيتىش ئاساسىدا ئۆزگىرىش پەيدا بولغان يېڭى ئەدىبىي ژانىر - «ئۆزگىرىشچان ژانىر» تەدبىقلىنىش ئاساسىدا بارلىققا كەلدى. «ئۆزگىرىشچان ژانىر» شېئىر ۋە نەسر ئارىلىشىپ كەلگەن، سۆزلەشكە، ئېيتىشقا بولىدىغان شەكىلدۇر. بۇ خىل ژانىر ۋەقەلەرنى بايان قىلىشقا ناھايىتى باپ بولۇپ، ئۇنىڭ ئۈستىگە ئەستە ساقلاش ۋە ئېيتىشقا ئەپلىك، ئاڭلىغۇچىلارنى بەك جەلپ قىلالايدىغان بولغاچقا، ئۇ تېزدىنلا خەلق ئەدىبىياتى قاتارىدىن ئورۇن ئالغان. ئۆزگىرىشچان ژانىر باشتا پەقەت نەزىر -

چىراقلارنى تەسۋىرلەش - بايان قىلىشتىن باشلاپ، تەدرىجى ھالدا چۆچەك، رىۋايەتلەر مەزمۇنىنى ئۆز ئىچىگە ئالغان، مانا بۇ خەلق ئىپىك داستانلىرىنىڭ تەدرىجى ھالدا سۆزلەش، ئېيتىش تۈسىنى ئالغانلىغىنىڭ باشلىنىشى. مەسىلەن: «دۇنخۇاڭ خاتىرىلىرى» دىكى بەزى سەھىپىلەرنىڭ مەزمۇنى خەلق رىۋايەتلىرى ۋە چۆچەك-لىرىدىن ئېلىنىش بىلەنلا قالماستىن، بەلكى مۇكەممەل ۋە قەلىككە، بىر قەدەر جانلىق بەدىئى ئوبرازغا ئىگە، تىلى ئېغىز تىلىغا يېقىن، ئېغىزغا چۈشۈپ تۇرىدۇ، بۇ ھەقىقەتەنمۇ خەلق ئىپىك داستانلىرىنىڭ ئالاھىدىلىكلىرىگە ئىگە، بۇنىڭ ئىچىدىكى «دۇڭيۇڭ ماقالىلىرى»، «قالغاچ نەزمىسى» قاتارلىقلار قويۇق خەلق ئەدىبىياتى پۇرىغىغا ئىگە ئىپىك داستانلاردۇر. ئۈچىنچىدىن، سودا - سانائەتنىڭ كۈندىن - كۈنگە راۋاجلىنىشى ۋە شەھەر ئاھالىسى ئەدىبىياتىنىڭ تەدرىجى گۈللىنىشىگە ئەگىشىپ، بولۇپمۇ سۇڭ ۋە يۈەن سۇلالىلىرىدىن كېيىن، ئەسلىدە يېزىلارنى ئايلىنىپ يۈرۈپ ناخشا - داستان ئوقۇيدىغان بەزى خەلق ناخشىچىلىرى، سەنئەتكارلىرى ئۈزلۈكسىز تۈردە شەھەرگە كىرىپ، قەدەممۇ - قەدەم كەسپى ياكى يېرىم كەسپى ناخشا - داستان سۆزلەيدىغان ۋە ئوقۇيدىغان سەنئەتكارلارغا ئاي-لاندى. خەلق ئىپىك داستانلىرىنىڭ بىر قىسىم مەزمۇنلىرى مۇشۇ سەنئەتكارلار قولغا ئۆتۈپ، ئاستا - ئاستا سۆزلىنىدىغان - ئېيتىلىدىغان ئەدىبىيات - دۇمباق نەزمى ۋە چالغۇ نەزمى (ئەلنەغمىنىڭ بىر خىلى) نىڭ ماتىرىيالى بولۇپ قالدى. شۇڭا بەزىلەر بىر قىسىم دۇمباق نەزمى، چالغۇ نەزمى، ھەتتا بەزى ساراي مۇقاملىرىنى بەزى ئازسانلىق مىللەتلەرنىڭ ئات باشلىق غىجەك، دۈمبۇرا، ئۈچ تارىلىق چالغۇ ئەسۋاپلىرىنىڭ ئاھاڭىغا تەڭكەش قىلىپ سۆزلىنىدىغان ۋە ئېيتىلىدىغان (ئوقۇلىدىغان) ئىپىك داستانلىرىغا ئوخشىتىدۇ؛ بۇ خەنزۇ خەلق ئىپىك داستانلىرىنىڭ كېيىنكى چاغلاردىكى يېڭى

تەرەققىياتى دەپ قارايدۇ، بۇ خىل قاراشنىڭ داۋامى يوق ئەمەس. چىڭ سۇلالىسىنىڭ ئاخىرقى دەۋرىدە، خۇبېينىڭ چۇگياڭ ئەت-راپلىرىدا ئەينى زاماندىكى دىخانلار قوزغىلىڭىنى ئەكس ئەتتۈرگەن تاغ ناخشىلىرى تىپىدىكى داستان «جۇڭجىيۇنىڭ ئاشلىق توشۇشنى قالايمىقان قىلىشى» ۋە جېڭ شىۋېيىڭ بىلەن خۇسەنباۋنىڭ مۇھەب-بەت پاجىئەسى تەسۋىرلەنگەن تاغ ناخشىلىرى تىپىدىكى داستان — «چۇگياڭدىكى بىر جۈپ نىلۇفەر» بارلىققا كەلدى. ئېيتىشلارغا قارىغاندا، «چۇگياڭدىكى بىر جۈپ نىلۇفەر» نى ئەڭ دەسلەپتە جېڭ شىۋېيىڭ بىلەن ئۇرۇقداش بولغان تۆمۈرچى جېڭ سىدى فېئوداللىق ئۇرۇق-جەمەتنىڭ بۇ بىر جۈپ ئوغۇل-قىزغا زىيانكەشلىك قىلغانلىغىغا قاتتىق غەزەپلىنىپ، تاغ ناخشىسى سۈپىتىدە ئېيتىپ، غەزەپ-نەپرەت-تىنى ئىزھار قىلغان؛ بىر تەرەپتىن توقۇپ، بىر تەرەپتىن ناخشا قىلىپ ئېيتقان، كېيىن تارقىلىپ، تەدرىجى ھالدا داستان بولۇپ شەكىللەنگەن. بۇنىڭدىن بۇ داستانلارنىمۇ كىشىلەر ناخشا سۈپىتىدە ئېيتقانلىغىنى كۆرگىلى بولىدۇ.

ئېلىمىزنىڭ خەلق ئەدىبىياتى غەزىنىدە، ئاز سانلىق مىللەتلەر ئىچىدىكى خەلق ئىچىدىكى داستانلىرى ئالاھىدە نۇر چىچىپ كۆزنى چاقىنىتىپ تۇرىدۇ؛ ئالاھىدە مۇھىم ئورۇن تۇتىدۇ. ھەرقايسى ئاز سانلىق مىللەتلەر، خەنزۇ مىللىتىگە ئوخشاش ئەمگەكچان، باتۇر ئىجاتكار ۋە ئىنقىلاۋىي روھقا باي مىللەتلەر. ئۆتمۈشتە، ئۇلار ئۇزاق ۋاقىتلارغىچە فېئودال مۇستەبىتلىك، ئىرقىي زۇلۇم ۋە جاھانگىرلارنىڭ ئاياق ئاستى قىلىشى ئاستىدا ياشىغان، بىرمۇنچە رايونلاردا مىللەتلەر ھەتتا ئازاتلىق ھارپىسىدەمۇ ئېيتىدائى قالاچلىق ھالىتىدە تۇرغان. نۇرغۇن مىللەتلەرنىڭ ئۆز يېزىقى، تارىخىي كىلاسسىك ئەسەرلىرى، بولۇپمۇ مەخسۇس يازغۇچىلىرى بولمىغان ئىدى. لېكىن ھەرقايسى مىللەت تەرەققىياتىنىڭ تارىخى ۋە ئۆتكەن

سۇلالىلەر دەۋرىدىكى ھەرمىلەت خەلقىنىڭ سىنىپىي زۇلۇمغا قارشى، مىللەتنىڭ ياشىشى ۋە راۋاجلىنىشى ئۈچۈن ئېلىپ بارغان سان-ساناقسىز باتۇرلار ۋە ئاجايىپ كۈرەشلىرى ھەر مىللەت خەلقىنىڭ ئېغىز ئەدىبىياتىدا، بولۇپمۇ داستانلىرىدا ئەۋلاتتىن-ئەۋلاتقا تارقىلىپ كەلدى. بۇ ئىنتايىن مول ۋە قىممەتلىك ئەدىبىي مىراس، ئۇ ھەر مىللەت خەلقىنىڭ جۇڭخۇا مىللىتىنىڭ مۇنەۋۋەر مەدىنىيىتىنى يارىتىشقا قوشقان پەۋقۇلئاددە تۆھپىسى بولۇپلا قالماستىن، بەلكى بۇ ھەرقايسى مىللەتلەرنىڭ تارىخى ۋە تۇرمۇشىنى تەتقىق قىلىش ئىشىنى قىممەتلىك ماتېرىياللار بىلەن تەمىنلىدى. ئازاتلىقتىن كېيىن، داۋاملىق قېزىلىپ رەتلەنگەن خەلق ئىپىك داستانلىرى يۈزدىن ئاشدۇ، بۇلارنىڭ ئىچىدىكى موڭغۇللارنىڭ «گادا مېرىپىن»، مياۋزۇلارنىڭ «جاڭ شىۋەي ناخشىسى»، يىزۇلارنىڭ ئۇرۇغىدىن بولغان سانلىقلىرىنىڭ «ئاسما»سى، دەيزۇلارنىڭ «ئېپىك ۋە ساڭلو»سى، «قاپاققا پۈتۈلگەن خەت»، «شىەنشۇ»، «جاۋشۇتۇن»، «لاڭ جىڭبۇ»، «سۇڭ پامىن ۋە گاشىنا»سى ۋە خۇيزۇلارنىڭ «ماۋۋوگى ۋە گا دۇمبى» داستانى قاتارلىقلار كەڭ ھەر مىللەت خەلق ئاممىسىغا تونۇش ۋە قەدىرلىك بولغان مۇنەۋۋەر ئىپىك داستانلاردۇر. ئۇلار-نىڭ سانىنىڭ كۆپلىگى ۋە بەدىئى مۇۋەپپەقىيىتىنىڭ يۈكسەكلىگىنى دۇنيا خەلق ئەدىبىياتى مۇنبىرىدىمۇ ماختاشقا ئەرزىيدۇ.

ئازاتلىقتىن كېيىن، نۇرغۇن خەلق شائىرلىرى (ئاقىنلار) ۋە ناخشىچىلىرى يەنە يېڭى ئىپىك داستانلارنى ياراتتى. مەسىلەن، موڭغۇللارنىڭ داستان سۆزلەيدىغان ۋە ئېيتىدىغان شائىرى مويخان ئىجات قىلغان ۋە ئېيتقان «تۈمۈر بۇقا» داستانىدا سوتسىيالىستىك قۇرۇلۇشنىڭ ئىچكى موڭغۇل يايلاقلىرىغا گۈللىنىش ۋە بەخت-سائا-دەت ئېلىپ كەلگەنلىگى قىزغىن مەدھىيەلەنگەن؛ دەيزۇلارنىڭ مەشھۇر ناخشىچىلىرى كاڭ لاڭشۈەي، كاڭ لاڭيىڭ ۋە ئويۇيۇپىنلار.

ئايرىم-ئايرىم ھالدا «دەيزۇلار ناخشىسى»، «ليۇشاخې دەرياسى ناخشىسى»، «ھەسەن-ھۈسەن» قاتارلىق بەزى ئىپىك داستانلارنى ئىجات قىلدى. بۇ ئۈچ ناخشىچى ئوخشاش بولمىغان تەرەپلەردىن فېئوداللىق تۈزۈمنىڭ خەلققە سالغان دەھشەتلىك زۇلۇملىرىنى كۈچلۈك تۈردە پاش قىلغان؛ كوممۇنىستىك پارتىيىنىڭ دەيزۇ خەلقىنى بەختىيار تۇرمۇشقا ئىگە قىلغانلىغىنى مەدھىيىلەنگەن. بۇ داستانلار خەلقنىڭ قەلب ساداسىغا مەركەزلىك ۋەكىللىك قىلىدۇ، ئۇنىڭ ئۈستىگە ئۇ شائىرلار ئۆز مىللىتى خەلق ناخشا-قوشاقلارنىڭ ئىسىل ئەنئەنىلىرىنى قوبۇل قىلغان بولۇپ، ئەسەرلىرى روشەن مىللى تۈسكە ۋە قويۇق تۇرمۇش پۇرىغىغا ئىگە بولۇپ، ئاساسەن يېڭى دەۋردىكى خەلق ئەدبىياتى ئەسەرلىرى ھىساپلىنىدۇ.

II. خەلق ئىپىك داستانلىرىنىڭ ئىدىيەۋى مەزمۇنى

خەلق ئەدبىياتىنىڭ باشقا شەكىللىرىگە ئوخشاش، خەلق ئىپىك داستانلىرىمۇ ئىجتىمائى تۇرمۇشنى كەڭ ئەكس ئەتتۈرگەن. ئادەم-لەرنىڭ ئىجتىمائى تۇرمۇش دائىرىسىنىڭ كېڭىيىشىگە ئەگىشىپ، سىنىپىي زىددىيەت ۋە سىنىپىي كۈرەشمۇ كۈندىن-كۈنگە ئۆتكۈر-لەشتى ۋە كەسكىنلەشتى. فېئودال ھۆكۈمران سىنىپلارنىڭ خەلققە نىسبەتەن دەھشەتلىك ئېكسپىلاتاتسىيىسى ۋە زۇلۇمى ئۈزلۈكسىز تۈردە خەلقنىڭ قارشىلىغىنى قوزغىدى. خەلق مۇقەررەر ھالدا ئۆزلىرىنىڭ مۇھەببەت ۋە نەپرىتىنى مۇنداق ياكى ئۇنداق شەكىل ئارقىلىق داستانلاردا ئەكس ئەتتۈرىدۇ. شۇڭا، فېئوداللىق زۇلۇمغا ۋە فېئوداللىق ھۆكۈمرانلىققا قارشى تۇرۇش كۆپ ساندىكى خەلق ئىپىك داستانلىرىنىڭ ئەڭ روشەن باش تېمىسى بولۇپ قالغان. بەزى ناخشا-قوشاقلار فېئودال ھۆكۈمران سىنىپلارنىڭ زالىملىغى ۋە ئاچكۆزلۈكىنى بىۋاسىتە پاش قىلىپ، كەڭ ئەمگەكچى خەلقلەرنىڭ ئازاپ-ئوقۇبىتى ۋە بەختسىزلىكلىرىنى ئەكس ئەتتۈرگەن؛ بەزىلىرى

خەلقنىڭ قەتئى تىز پۈكمەس كۈرەش روھىنى مەدھىيىلىگەن؛ بەزى لىرى ئادالەتسىز ئۇرۇشنىڭ ئادەملەرگە كەلتۈرگەن ئازاپ-ئوقۇبەت-لىرى ئۈستىدىن شىكايەت قىلىپ، خەلقلەرنىڭ دەھشەتلىك ھۆكۈم-رانلىقتىن جاق تويۇپ، دانىشمەن پادىشانى ۋە تېچ تۇرمۇشنى ئارزۇ قىلغانلىغىنى ئەگرى-توقاي ھالدا ئىپادىلىگەن. بارلىق خەلق ئىپىك داستانلىرى ئىچىدە، فېئوداللىق ئەدەپ-ئەخلاققا، فېئوداللىق نىكا نىكا تۈزۈمىگە قارشى تۇرۇش تېپما قىلىنغان مۇھەببەت ۋە نىكا ھەققىدىكى ئىپىك داستانلار ئەڭ كۆپ. بۇلارنى تۆۋەندە ئايرىم-ئايرىم تونۇشتۇرۇپ ئۆتىمىز:

(1) مۇھەببەت ۋە نىكا ھەققىدىكى ئىپىك داستانلار

بۇ خىل داستانلاردا مۇھەببەت ۋە نىكا مەسىلىسىدىكى زىددىيەت ھەم كۈرەشلەر ئارقىلىق، بولۇپمۇ مۇھەببەت ۋە نىكا پاجىئەلىرىنى ئېچىپ تاشلاش ئارقىلىق، جەمئىيەتتىكى سىنىپىي زىددىيەت ۋە سىنىپىي كۈرەشلەر ئەكس ئەتتۈرۈلگەن. خەلق ئىپىك داستانلىرىنىڭ ماتېرىيالى كۆپىنچە مۇھەببەت پاجىئەسىگە ئائىت ۋەقە-ھىكايىلەردىن ئېلىنغان بولۇپ، ئۇنىڭ ئىجتىمائىي، تارىخىي مەنبەسى بار. ئىنسانلار تېخى ئىپتىدائىي باسقۇچتا تۇرغان چاغلاردا، تىلغا ئالغىدەك ھېچقانداق مۇھەببەت يوق ئىدى. ئۇ چاغلاردا، خۇددى ئېنگېلس «ئائىلە، خۇسۇسىي مۈلۈك ۋە دۆلەتنىڭ كېلىپ چىقىشى» دىگەن ئەسىرىدە ئېيتقاندەك: «ئادەملەر دۇنياغا كېلىپلا ئۆيلەنگەن – پۈتكۈل بىر توپ غەيرى جىنسىلىقلار بىلەن جۈپلاشقان ئىدى». جۈپتىنىڭ كىملىكى ئانچە مۇھىم ئەمەس ئىدى، مانا بۇ ئىپتىدائىي توپ نىكا تۈزۈمى. كېيىن، ئۇرۇقداشلىق تۈزۈمىنىڭ راۋاجلىنىشىغا ئەگىشىپ، ئىپتىدائىي توپنىڭ دائىرىسى بارغانسېرى كىچىكلەپ، توپ نىكا تۈزۈمى تەدرىجىي تەرەققىي قىلىپ جۈپ نىكا تۈزۈمىگە ئايلىنىپ، ئاندىن ئەر-ئاياللار

ئوتتۇرىسىدا مۇھەببەت باغلاش ئىمكانىيىتى تۇغۇلغان. لېكىن، قەدىمقى ئۇرۇقداشلىق تەشكىلى يەنىلا قۇدرەتلىك ئىدى. شۇڭا، نىكالىنىش باشتىلا «بىر خىل سىياسى ھەركەت -- يېڭىچە قۇدا بولۇش ئارقىلىق ئۆزىنىڭ كۈچ-تەسىرىنى كېڭەيتىشنىڭ بىر خىل پۇرسىتى بولدى؛ ھەل قىلغۇچ رول ئوينىدىغىنى ھەرگىز شەخسنىڭ ئارزۇسى بولماستىن، بەلكى ئائىلە نەسۋىنىڭ مەنپەئەتى ئىدى»^①. شۇڭا، قەدىمقى زاماندا، نىكا ئىشنى كۆپىنچە ئاتا-ئانىلار ئۆز زىمىنىگە ئالاتتى، مۇھەببەت ئەزەلدىن قۇدا بولۇشۇشتا ئاخىرقى ھەل قىلغۇچ رول ئوينىمىغان. مانا بۇ نىكا پاجىئەسىنىڭ ئۇرۇغىنى چاچقان ئىدى.

ئاتىلىق ھوقۇقى تۈزۈمى ۋە بىر ئەر بىر خوتۇن ئېلىش تۈزۈمى بارلىققا كەلگەندىن كېيىن، نىكا سودىسىنىڭ دائىرىسى تېخىمۇ كېڭەيدى. «ھەتتا خوتۇن-قىزلارغىلا ئەمەس، ئەرلەرگەمۇ باھا بەلگىلەندى، ھالبۇكى، ئۇلارنىڭ شەخس پەزىلىتىگە ئاساسەن ئەمەس، بەلكى ئۇلارنىڭ مال-مۈلكىگە ئاساسەن باھا بەلگىلەندى»^② بولۇپمۇ ئېلىمىزنىڭ ئۇزاق مۇددەتلىك فېئوداللىق جەمئىيىتىدە، ئىنتايىن مۇكەممەل فېئوداللىق نىكا تۈزۈمىمۇ شەكىللەنگەن، ئاتال-مىش «ئاتا-ئانىنىڭ بۇيرۇقى، ئەلچىنىڭ سۆزى»دىن ئىبارەت فېئوداللىق ئەدەپ-ئەخلاق ۋە ھەممىگە چات كېرىۋېلىش تەدبىر-لىرى ياشلارغا سېلىنغان كىشەن ئىدى. ياش ئوغۇل-قىزلار غايەۋى

① ئېنگېلس: «ئائىلە، خۇسۇسى مۈلۈك ۋە دۆلەتنىڭ كېلىپ چىقىشى»، «ماركس، ئېنگېلس تاللانما ئەسەرلىرى»، خەنزۇچە نەشرى، 4 - توم، 74 - 75 - بەتلەر.

② ئېنگېلس: «ئائىلە، خۇسۇسى مۈلۈك ۋە دۆلەتنىڭ كېلىپ چىقىشى»، «ماركس، ئېنگېلس تاللانما ئەسەرلىرى»، خەنزۇچە نەشرى، 4 - توم، 75 - بەت.

مۇھەببەت ۋە بەخت-سانادەتكە تەلپۈنگەچكە، مۇقەررەر ھالدا فېئوداللىق ئائىلىنىڭ مەنپەئەتكە تېگىپ، شۇنىڭ بىلەن فېئودال كۈچلەرنىڭ زىيانكەشلىكى ۋە بېسىقتۇرۇشىغا ئۇچرايتتى، مانا بۇ مۇقەررەر ھالدا سان-ساناقسىز مۇھەببەت-نىكا پاجىئەلىرىگە ئايلى-ناتتى. شۇڭا، فېئوداللىق جەمئىيەتتە، نىكادىن قېچىش، نىكاغا قار-شلىق كۆرسىتىش، ئىشقى-مۇھەببەت يولىدا قۇربان بولۇش بەكمۇ ئومۇمىي يۈزلۈك ئىش ئىدى. تۇرمۇش پاجىئەلىرىنى ئەكس ئەتتۈ-رۈش، كۈچلۈك مۇھەببەت-ھىسسىياتنى ئىزھار قىلىش زۆرۈرىيىتى تۇغۇلغاچقا، ئىپىك داستاندىن ئىبارەت بۇ شەكىل بارلىققا كەلگەن. بۇنىڭدىن مۇھەببەت-نىكا مەسىلىسىدىكى زىددىيەت ۋە كۈرەشلەر، ئۇلارنىڭ ئەھمىيىتى كۆپ ھاللاردا مەسىلىنىڭ ئۆزىدىن ھالقىپ ئۆتۈپ، تېخىمۇ كەڭ ئىجتىمائىيلىق ۋە چوڭقۇر سىنىپىي كۈرەش خاراكتىرىنى ئالغانلىغىنى كۆرۈۋالغىلى بولىدۇ. ئېلىمىزنىڭ قەدىمقى مەشھۇر خەنزۇ خەلق ئىپىك داستانى - «تاۋۇسلىرى شەرقىي جەنۇبقا ئۇچماقتا» دىگەن ئەسەرنى تەبىئىكى بۇ خىل داستانلارنىڭ نەمۇ-ئىسى دەپ ئاتاشقا بولىدۇ، ئاز سانلىق مىللەتلەرنىڭ بۇ خىلدىكى ئەسەرلىرى تېخىمۇ نۇرغۇن.

«ئىپىك ۋە ساڭلو» دېفۇڭ دەيزۇ ئاپتونوم ئوبلاستى ئەتراپىغا تارقالغان ئىپىقلىق، تەسىرلىك ئىپىك داستان. ئىپىك ۋە ساڭلو بىر بىرىنى ھەقىقىي تۈردە ياخشى كۆرىدۇ، لېكىن ئائىلىسىنى باپ كۆرمىگەچكە، ساڭلونىڭ ئانىسى ئىپىقنى كۆزگە ئېلىماي، ساڭلونى باي ۋە تومپاي ئابىيەننى ئېلىشقا مەجبۇرلايدۇ. ئىپىك مىڭ چاقىرىم يىراق يوللارنى بېسىپ، ساڭلونى ئىزدەپ كەلگەندە، ساڭلونىڭ ئانىسى يوقىلاڭ بانا-سەۋەپلەر بىلەن ئوغلىنى قاچۇرۇپ-كەتكۈزۈۋېتىپ، ئىپىقنى تىل-ھاقارەت ۋە زەھەرلىك پىلان بىلەن خورلاپ يۈرىگىنى قان قىلىدۇ. ئىپىك بۇ ئازاپقا چىداپ ئۆيگە قايتىپ

كېلىپ، دەرت - ئەلەم دەستىدە ئۆلۈپ كېتىدۇ، ساڭلو بۇنىڭدىن خەۋەر تېپىپ يېتىپ كېلىپ، ئېيىڭنىڭ يېنىدا ئۆلۈۋالدى. ساڭلونىڭ ئانىسى «ئىككى ئاشىق - مەشۇقنى مەڭگۈ كۆرۈشتۈرمەسلىك ئۈچۈن»، بىر جۈپ قەۋرتنى ئايرىۋېتىدۇ، كېيىن ئىككى قەۋرە ئۈستىدە يەنە يىلتىزلىرى تۇتاش قومۇش ئۆسۈپ چىقىدۇ، ساڭلونىڭ ئانىسى يەنە قومۇشقا ئوت قويۇۋېتىدۇ. شۇنىڭ بىلەن ئېيىڭ ۋە ساڭلو ئوت يالقۇنى ئىچىدىن كۆتىرىلىپ چىقىپ، مەڭگۈ ئۆچمەس ئىككى يۇلتۇزغا ئايلىنىدۇ. داستاندا ساڭلونىڭ ئانىسىدىن ئىبارەت بۇ فېئوداللىق ئەقىدىنى قوغدىغۇچىنىڭ ياۋۇزلۇقى ۋە رەزىللىكى رەھىمسىز تۈردە پاش قىلىنىدۇ ھەم قامچىلىنىدۇ؛ خەلق ئۆچمەس يۇلتۇز ئارقىلىق ئېيىڭ بىلەن ساڭلوغا بولغان قىزغىن مۇھەببەت ھىسسىياتىنى ۋە مەڭگۈلۈك سېغىنىشىنى ئىزھار قىلىدۇ.

ئېيىڭ ۋە ساڭلو ئۆزلىرىنىڭ ياش ھاياتى بىلەن ئادەمخور فېئوداللىق ئىكا تۈزۈمىگە بولغان مەنسىتمەسلىكى ۋە قارشىلىغىنى ئىپادىلەيدۇ، لېكىن بۇ يەنىلا ئەڭ كۈچلۈك قارشىلىق ئەمەس ئىدى. سانى خەلقىنىڭ مۇنەۋۋەر، ئۇزۇن سەھىپىلىك ئىپىك داستانى «ئاسما» نامايەن قىلغان تېما «ئېيىڭ ۋە ساڭلو» غا قارىغاندا تېخىمۇ بىر قەدەر ئالغا ئىلگىرىلىگەن.

«ئاسما» يىزۇلارنىڭ تارمىغى بولغان سانى خەلقىنىڭ نۇرغۇن پىششىقلاشلاردىن ئۆتۈپ تارقىلىپ ھازىرغا يېتىپ كەلگەن كولىكتىپ ئىجادى. داستاندا مۇرەسسەسىز ئىككى ئىسيانكارنىڭ ئوبرازى ياردەملىغان. ئەقىللىق، چىرايلىق ۋە تىز پۈكمەس ئاسما - ئاجاۋنىڭ دىدىكى ئەڭ ياخشى قىز بولۇپ، ئۇ ئۆزىنىڭ ساددا سىنىپى ئېڭى ئاساسدا ئەلچىگە توغرىدىن - توغرا: «سۈزۈك سۇنىڭ لاي سۇغا قېتىلغۇسى كەلمەيدۇ، باي ئۆيىگە كۆڭلۈمنىڭ چېتىلغۇسى كەلمەيدۇ؛ كەلمەس قويتىڭ بۆرىگە، ھەمرا بولۇپ تۇرغۇسى، باي ئۆيىگە كۆڭلۈمنىڭ،

كەلمەس كېلىن بولغۇسى» دەيدۇ؛ زېبۇبالا ئائىلىسىنىڭ تەھدىدى ۋە ئازدۇرۇشىغا قارىتا «ھىم» دەپ بۇرنىنى قېقىپ: «بولسىمۇ تاغ-دەك ئاشلىغىڭ، رازى ئەمەس كېلىشكە، كۆز قىرىمنى سالمايمەن، ئالتۇنىڭغا، كۈمۈشكە» دەيدۇ. قامچا بىلەن قامچىلىسىمۇ، قاراڭغۇ زىندانغا سالسىمۇ، ئاسىما: «تەگمەيمەنكى تەگمەيمەن، ئالالمايسەن ئىلكىڭگە» دەپ چىڭ تۇرىدۇ. قارا كۈچلەرنىڭ ياۋۇزلۇغى ئالدىدا ئاسىما ئۆزىنى ئۆلتۈرۈۋېلىش ئارقىلىق قارشىلىغىنى بىلدۈرمەي، بەلكى: «رېبۇبالا مۇشتۇمزور بولۇپ كەتسۇن قانچىلىك، ئاسىماغا ئەبىدى، قول تەككۈزەلمەس كۆز سېلىپ» دىگەن قەتئى ئىشەنچتە بولىدۇ. شۇڭا، ئۇ باشتىن-ئاخىر كۈرەشنى توختاتمايدۇ، ئۆلگەندىن كېيىنمۇ: «قۇياش پېتىپ كەتسىمۇ، مەن تۇرارمەن شۇ پېتىم. بۇلۇت تارقاپ كەتسىمۇ، توختىماس دەم-تىنىم. روھىم ھەرگىز چۈشمەيدۇ، مەڭگۈ ياڭرار شات ئۈنۈم» دەپ ئەكس سادا ياڭرىتىدۇ. مانا بۇ مىسرالار ئاسىما ئوبرازىنى ئوخشاش زاماندىكى شۇ خىل ئەسەرلەر پېرسوناژلىرىدىن يۈكسەكلىككە كۆتىرىپ، تېخىمۇ تىپىك ئەھمىيەتكە ئىگە قىلىدۇ.

مۇھەببەت داستانلىرىنىڭ يەنە بىر قىسمىدا پادىشا بىلەن خانىش، شاھزادە بىلەن مەلىكىنىڭ ئىشقى مۇھەببىتىگە دائىر ۋەقە (ھىكايىلەر) تەسۋىرلەنگەن، مەسىلەن، دەيزۇلارنىڭ «قاپاققا پۈتۈل-گەن خەت»، «سۆڭ پامىن ۋە گاشىنا» داستانى قاتارلىقلار. داستان-لاردىكى ئىجابى قەھرىمانلار پادىشا ۋە خانىش، شاھزادە ۋە مەلىكە بولسىمۇ، لېكىن ئۇلار خەلقلەشتۈرۈلگەن ئوبرازلار؛ ئۇلار خەلقنىڭ تەلەپ ۋە ئارزۇلىرىغا ۋەكىللىك قىلىدۇ، ئۇلارنىڭ ۋۇجۇدىدا ئىپا-دىلەنگەن خەۋپ-خەتەرلەردىن قورقمايدىغان، كۈزەش قىلىشقا چۈر-ئەت قىلالايدىغان روھ، خەلقنىڭ زوراۋان ھاكىمىيەتكە قارشىلىغى، دانا پادىшалارنى ئارزۇ قىلىدىغانلىغى ۋە ئەركىنلىككە تەلپۈنىدىغان-

لىغىدىن ئىبارەت گۈزەل غايىسىنى ئەكس ئەتتۈرىدۇ.
(2) سىنىپىي كۈرەش ۋە مىللى كۈرەش ئەكس ئەتتۈرگەن

ئىپىك داستانلار

جۇڭخۇا مىللىتى ئۇزۇن ئىنقىلاۋىي ئەنئەنىگە ئىگە. ئۆتكەن دەۋرلەردىكى خەلق قەھرىمانلىرىنىڭ شانلىق تۆھپىلىرىنى ئەمگەكچى خەلق ھامان ئۆز ۋاقتىدا ئېغىز ئەدىبىياتى شەكلى بىلەن تارىخقا پۈتتى، بۇنىڭ كۆپچىلىگىنى ئىپىك داستانلاردىمۇ ئەكس ئەتتۈردى. شىمالىي سۇلالە دەۋرىدىكى «مۈلەن توغرىسىدا بالادا» نى قەھرىمانلار ھەققىدىكى ئەڭ دەسلەپكى ئىپىك داستان دېيىشكە بولىدۇ.

«جۇڭجىيۇناۋنىڭ ئاشلىق توشۇشنى قالايمىقان قىلىشى» (يەنە بىر ئىسمى «ئاشلىق توشۇشقا قارشى تۇرۇش قىسسسى») دا خۇبېي-نىڭ چۇڭياڭ ناھىيىسىدىكى دىخانلارنىڭ جۇڭ رېنجى قاتارلىق كىشىلەرنىڭ باشلامچىلىقىدا، ئاشلىق باشقۇرغۇچى ئەمەلدارلارغا قارشى، توپلىشىپ قوزغىلاڭ كۆتەرگەنلىكى بايان قىلىنغان، بۇ قېتىمقى دىخانلار ھەركىتىنىڭ ئاشلىق (لەڭ) توشۇشقا قارشى تۇرۇشتىن قوراللىق قوزغىلاڭ كۆتىرىشكىچە بولغان بارلىق تەرەققىيات جەريانى ھەقىقىي ۋە تارىخىي ھالدا گەۋدىلەندۈرۈلگەن؛ چىڭ خاندانلىغىنىڭ قاراڭغۇلۇغى، ئەمەلدارلارنىڭ زالىملىقى ۋە ئەمەلدارلارنىڭ زورلۇق قىلغانلىقى تۈپەيلىدىن خەلقنىڭ ئىسيان كۆتەرگەنلىكىدىن ئىبارەت رىياللىقنى چوڭقۇر ئېچىپ تاشلىغان؛ دىخانلار رەھبەرلىرىدىن جۇڭ رېنجى قاتارلىقلارنىڭ قەھرىمانلىق ئىش-پائالىيەتلىرى قىزغىن مەدھىيەلەنگەن. تارىخىي شەرت-شارائىت چەكلىمىسى تۈپەيلىدىن، قوزغىلاڭ مەغلۇپ بولغان بولسىمۇ، لېكىن ئۇ «دالىجىن گۈلىنىڭ خۇش ھىدى پۇرار تەرەپ-تەرەپتە، قەھرىمانلارنىڭ نام-نشانى ئۆچمەس مەڭگۈ-ئەبەتكە» دىگەندەك، كېيىنكى ئەۋلاتلارغا غايەت زور تەسىر كۆرسەتتى.

بۇنىڭدىن ئاشقىرى، موڭغۇل خەلقىنىڭ ھازىرقى زامان قەھرىمان-لىرى ھەققىدىكى داستانى «گادا مېيرېن» مۇ دىخانلار قوزغىلىڭى تەسۋىرلەنگەن ئىسىل ئەسەر. بۇ ھەقىقىي تارىخىي داستان — موڭغۇل خەلقى كۈرىشىنىڭ قەھرىمانلىق تىراگىدىيىسى. گادامېيرېن پادىشا دارخاننىڭ مىللى مەنپەئەتنى سېتىپ، پۇقرالارغا زىيانكەشلىك قىلغانلىغىغا نارازى بولۇپ، كۆكرەك كېرىپ چىقىپ، فېڭتيەن مەھكىمىسىگە بېرىپ تەلەپ قويىدۇ ۋە ئەرز قىلىدۇ، نەتىجىدە، پادىشا دارخان فېڭتيەن سېستىمىسىدىكى مىلتارىستلار كاتتىۋېشى جاڭ زولىن بىلەن تىل بىرىكتۈرۈۋېلىپ، ئەكسىچە گادانى گۇناكار قىلىپ، دارخان خوشۇنغا يالاپ كېلىپ، تۈرمىگە تاشلايدۇ. گادانىڭ خوتۇنى مۇدەن بۇنىڭدىن خەۋەر تاپقاندىن كېيىن، دەرت-ئەلەمگە چىداپ، ئۆزىنىڭ قىزى تىەن جىلياڭنى ئېتىۋېتىپ، ئۆيلەرنى كۆيدۈرۈپ، يوشۇرۇنچە گادانى تۈرمىدىن قۇتقۇزىدۇ ۋە ۋاڭ (پادىشا) ھەرىمىنى بۇلايدۇ؛ ئىسيان كۆتىرىپ چىقىپ، قوراللىق قوزغىلاڭنى باشلايدۇ. قوزغىلاڭچىلار قوشۇنى تۆت-بەش يىل قەھرىمانلارچە جەڭ قىلىپ، ئاخىر كۆپ سانلىق بولغان دۈشمەنگە تەڭ كېلەلمەي، ئوق-دورا، ئۇزۇق-تۈلۈكلىرى ئۈزۈلۈپ، لياۋخې دەرياسى بويىدا دۈشمەن قورشاشقا چۈشۈپ قالىدۇ، گادا ۋە ئۇنىڭ باشچىلىقىدىكى بارلىق جەڭچىلەر قەھرىمانلارچە جەڭ قىلىپ قۇربان بولىدۇ. داستاندا موڭغۇل خەلقىنىڭ مىللى ۋە سىنىپىي زۇلۇمغا قارشى قەتئىي ئېگىلىمەي، سۇنماي كۈرەش قىلغان روھى قىزغىن مەدھىيەلەنگەن. داستاندىكى ئاساسلىق پېرسوناژلار ئەسلى ۋەقەدىكى ھەقىقىي ئۆتكەن ئادەملەرنىڭ ئىسىم-پەمىلىسىنى ساقلىغان، لېكىن خەلق ئاممىسى ئۆزلىرىنىڭ ئىرادىسى ۋە ئارزۇ-ئۈمىتلىرىنى ئىپادىلەش ئۈچۈن، پېرسوناژلارنى يارىتىش ۋە ۋەقەلىكلەرنى ئورۇنلاش-تۈزۈشتە بەدىئىي پىششىقلاش ۋە بىر تەرەپ قىلىش ئىشلىرىنى

ئېلىپ بارغان. گادا مېيرېن قوزغىلىڭغا بېغىشلانغان ناخشا سادالىرى
ھازىرغىچە شەرقىي موڭغۇل يايلاقلىرىدا كەڭ تۈردە ياڭرىماقتا.
«گادامېيرېن»غا ئوخشاش شان - شەرەپلىك داستانلاردىن يەنە
گۇيجۇنىڭ شەرقىي - جەنۇبىي ۋە خۇنەننىڭ غەربىي رايونلىرىدا
كەڭ تارقالغان «جاڭ شىۈمېي ناخشىسى» دېگەن داستانمۇ بار.
مياۋزۇ خەلقى مۇبالىغە ئۇسۇلىدىن پايدىلىنىپ، خەلقنى قىزغىن
سۈيىدىغان، دۈشمەنلەرنى يولۋاستەك باتۇرلۇق بىلەن ئۆلتۈرىدىغان
مىللى قەھرىمان جاڭ شىۈمېينى ۋە ئۇنىڭ خەلققە رەھبەرلىك
قىلىپ قولغا كەلتۈرگەن سان - ساناقسىز شانلىق غەلبىلىرىنى قىزغىن
مەدھىيىلىگەن. بۇ داستانمۇ ئوخشاشلا بۇ خىلدىكى داستانلارنىڭ
مۇنەۋۋەر ۋەكىللىرىدىن بىرى بولۇشقا مۇناسىپ.

III. خەلق ئىپىك داستانلىرىنىڭ بەدىئى ئالاھىدىلىكلىرى

ئېلىمىزنىڭ خەلق ئىپىك داستانلىرى ناھايىتى كەڭ دائىرىگە
چېتىلغان بولۇپ، خەنزۇلارنىڭ ۋە ئاز سانلىق مىللەتلەرنىڭ بار؛
قەدىمقى زاماننىڭ ۋە يېقىنقى زاماننىڭمۇ بار. ئاز سانلىق مىللەت -
لەر ئىچىدىكى ئوخشاش بولمىغان مىللەتلەرنىڭ ئەسەرلىرىمۇ بىر
بىرىدىن كۆپ پەرقلىنىدۇ؛ شىمالدىكى مىللەتلەرنىڭ ئىپىك داستان -
لىرى جۇشقۇن - مەردانە بولۇپ، يايلاق تۇرمۇش پۇرىغىغا تولۇپ
تاشقان؛ غەربىي - جەنۇبتىكى ھەر قايسى ئاز سانلىق مىللەتلەرنىڭ
ئەسەرلىرى بولسا نەپىس - جازىبىدار، سىلىق - مەنىلىك بولۇپ،
چەنۇپ لەززىتىگە تولۇپ تاشقان. ھەممىسى غەربىي - جەنۇبتىكى
ئاز سانلىق مىللەتلەر بولسىمۇ، لېكىن داليياڭشەندىكى يىزۇ خەلقى
بىلەن شىشۋاڭبەننادىكى دەيزۇ خەلقىنىڭ ئىپىك داستانلىرىمۇ
پۈتۈنلەي ئوخشىشىپ كەتمەيدۇ. لېكىن مەيلى قەدىمقى خەنزۇلار -
نىڭ «ئېتىز يولىدىكى ئۈزۈم»، «تاۋۇسلار ئۈچىدۇ شەرقىي جەنۇبقا»
داستانلىرى بولسۇن، ياكى سانلارنىڭ «ئاسىما» داستانى ۋە ياكى

دەيزۇلارنىڭ «ئىپىك ۋە ساڭلو» داستانى بولسۇن، ھەممىسىنى خەلق ئىپىك داستانلىرى دەيمىز. بىر خىلدىكى ئەسەرلەرنىڭ، مۇقەررەركى، ئورتاق ئىچكى بەدىئى قانۇنىيىتى بولىدۇ، خەلق ئىپىك داستانلىرىمۇ بۇنىڭدىن مۇستەسنا ئەمەس:

(1) سىيۇرت لىنىيىسى ئاددى، باش-ئاخىرى مۇكەممەل ئېغىز ئارقىلىق ئېيتىلىپ تارقىلىدىغان ئالاھىدىلىكىگە ماس ھالدا، خەلق ئىپىك داستانلىرى ۋە قەلىكلەردە ئومۇمەن قەھرىمانلارنىڭ تەقدىرى، سەرگۈزەشتىلىرى ئاساسىي يىپ ئۇچى قىلىنىپ، ۋە قەلىك يەككە لىنىيە بويىچە راۋاجلىنىدۇ، ئۆتكەن ئىشلار ئەسلىنىدىغان ئۇزۇن لىرىكىلىق چېكىنىشلەر ياكى قىستۇرما بايانلار يوق دىگۈدەك. مەسىلەن، «تاۋۇسلار ئۇچىدۇ شەرقىي جەنۇپقا» داستانىدا، لەنجۇنىڭ قوغلىۋېتىلگەنلىكىدىن تارتىپ، جۇڭچىڭنىڭ ئەيىپلەنگەنلىكى، ئەر-ئايالنىڭ ئايرىلغانلىقى، ھاكىمنىڭ ئەلچى ئەۋەتكەنلىكى، ئاشيۇڭنىڭ ياتلىق بولۇشقا مەجبۇرلانغانلىقى، ئەر-خوتۇن قەسەمىيات قىلىشىپ، تەڭ ئۆلۈۋالغانلىغىچە بولغان ۋەقەلەر قەدەممۇ-قەدەم بىر بىرىگە زىچ باغلانغان ھالدا تەسۋىرلەنگەن. قەھرىمانلارنىڭ بەخت-سىزلىك سەرگۈزەشتىلىرى ۋە قان-ياشلىق جۇدالىقلىرىدىن فېتىر-داللىق پاترىئارخاللىق تۈزۈمنىڭ شەپقەتسىزلىكى ۋە ياشلارنىڭ ئۆلۈم ئارقىلىق قوشۇلۇشتەك پاجىئەلىك قارشىلىغىنى كۆرۈۋالالايمىز. «ئاسما» داستانىدىمۇ ئاسماننىڭ تۇغۇلغانلىقى، ئۆسۈپ يېتىلگەنلىكى-دىن تارتىپ، رېبوبالا ئائىلىسىنىڭ ئەلچى ئەۋەتكەنلىكى، قىزنى ئېلىپ قاچقانلىقى، ئاندىن ئاخىپىنىڭ سىڭلىسىنى قۇتقۇزغانلىقى، ئاخىرىدا ئاسماننىڭ ئەكس ساداغا ئايلانغانلىغىچە بولغان ۋەقەلەر-نىڭ سىيۇرت لىنىيىسى ئېنىق بولۇپ، ئۇنى ئەستە ساقلاش ۋە ئېيتىش ئاسان.

خەلق ئىپىك داستانلىرىنىڭ ئىپادىلەش شەكلى جەھەتتە

ئومۇمەن ئۈچىنچى شەخس ئىشلىتىلىدۇ، بولۇپمۇ ئاز سانلىق مىللەت-
لەرنىڭ ئىپىك داستانلىرىنىڭ كۆپچىلىگىنى ناخشىچىلار تەرىپىدىن
ناخشا سۈپىتىدە ئېيتىلىدۇ. داستاننىڭ بېشىدا كۆپ ھاللاردا
«مۇقەددىمە» بولىدۇ، ئۇنىڭدا بەزىدە داستاننىڭ ئاساسىي تېمىسى
توغرىدىن- توغرا ئوتتۇرىغا قويۇلىدۇ، مەسىلەن: «جاۋشۇتۇن»
داستاننىڭ بېشىدا داستاننى «بېغىشلايمەن چىن يۈرەكتىن سۆي-
گەن يارىمغا» دىيىلسە؛ «قاپاققا پۈتۈلگەن خەت» داستانىدا بۇ
«ياشانغانلاردىن قالغان مۇڭلۇق ناخشا» دىيىلىدۇ؛ «لاڭ جىڭبۇ» داستانى-
تانىدا ئاڭلىغۇچىلارغا بۇ داستان كىشىلەرنى «يوقسۇللارنىڭ ئازاپ-
ئوقۇبەتلىرىنى چۈشىنىش، بۇزۇق ئەبلەخلەرنىڭ زالىملىغىنى ئېچىپ
تاشلاش» قاتارلىق دەۋەت قىلىدۇ دىيىلىدۇ. بۇنىڭدىن تاشقىرى، بەزى
مۇقەددىمىلەردە كىشىلەرنىڭ دىققىتىنى جەلپ قىلىش ئۈچۈن،
ھىكايە سۆزلىنىۋاتقان پەيتتىكى مۇھىتلا تەسۋىرلىنىدۇ؛ ھىكايە بەزىدە
«كۈن ھېرىپ كۆزلىرىنى يۇمغان، قۇشقاچلار ئورمانغا قاراپ ئۇچقان،
ئاي يۇلتۇزلارنى ئېلىپ ئۆزىگە ياماشقان» كېچىنى تەسۋىرلەش بىلەن
باشلانسا؛ بەزىدە تەسىرلىك ھىكايىگە مەھلىيا بولۇپ، «قۇياش
ئورماندىن بېشىنى چىقاردى»، «خورازمۇ ماڭا قاراپ قاننىنى قاتتى»
دىيىلىدۇ. «مۇقەددىمە»دىن تاشقىرى ھىكايە ئىچىگە قىستۇرۇلغان
ناخشىلارمۇ بولىدۇ، ئۇلار بەزىدە ۋەقەلىكنىڭ ئۆزگىرىشىنى ئىپادى-
لەيدۇ، مەسىلەن: «بىر تال گۈل غازاڭ بولسا، داۋاملىق ئېچىلار
يەنە»، «ھىكايە، خۇددى ئاي پېتىپ ئەتىسى يەنە تۇققانغا ئوخشاش،
مەڭگۈ تۈگىمەيدۇ». كۆپ ھاللاردا ئۇلار ناخشىچىنىڭ تۇيغۇسىنى،
ئامما بىلەن ھىسسىياتىنىڭ ئۆزئارا سىڭىشىپ كەتكەنلىگىنى ئىزھار
قىلىدۇ. ئېيتايلىق، «سۇڭ پامىن ۋە گاشىنا» داستانىدا، سۇڭ
پامىن ۋە گاشىنا ئۇرۇش مالىمانچىلىغىدىن قۇتۇلۇش ئۈچۈن، بىر
ئائىلە ئادەم ئوتتۇرا يولدا بىر بىرىدىن ئايرىلغانلىغى ناھايىتى

ئېچىنىشلىق تەسۋىرلىنىدۇ. بۇ چاغدا ناخشىچى قىستۇرۇلۇپ ناخشا ئوقۇيدۇ: «مېھرىۋان ئانا ئېرتقىن كۆز يېشىڭنى، ئوغلۇڭ بارتېخى سېنىڭ يېنىڭدا؛ بىتاقەت ياش يىگىت بولغىن خاتىرجەم، جانانىڭ بىلەن ئاخشاملىققا بولسەن جەم؛ ھەي مۇڭلۇق قىز ئۆزىمە ھەرگىز ئۈمىدىڭنى، گاشىنا كۆرەر يەنە ئۆز خانۇ-بېگىنى». شۇ يوسۇندا، داستاندىكى قەھرىمانلار، ناخشىچى ۋە ئاڭلىغۇچىلاردىن ئىبارەت ئۈچ تەرەپنىڭ ھىسسىياتى يۇغۇرۇلۇپ، ئۆزئارا سىڭىشىپ، داستاندىكى بەدىئى ئۈنۈمى ئاشۇرۇلىدۇ. بۇ ئۇسۇللار خەلق ئىپىك داس-تانلىرىغا خاس بولۇپ، يازما ئەدەبىياتتا ئادەتتە ئىشلىتىلمەيدۇ.

(2) قاتمۇ-قات تەكرارلاش

قاتمۇ-قات تەكرارلاش ئىپىك داستانلاردا پېرسوناژلارنى سۈرەت-لەش، سىجەز-خاراكتېرىنى ئىپادىلەشتە كۆپ قوللىنىلىدىغان ۋە ئۈنۈملۈك بولغان بىر خىل بەدىئى ۋاستە. يازما ئىپىك داستانلاردا پېرسوناژلارنى سۈرەتلەشتە مەنزىرە ۋە ئۇششاق ھالقىلار تەسۋىرى ئارقىلىق پېرسوناژلارنىڭ ئاۋازى ۋە خۇش چىرايى گەۋدىلەندۈرۈلىدۇ. ئەگەر بىر قېتىمدا ئېنىق بىلىۋالغىلى بولمىسا، قايتا يەنە كۆرۈشكە بولىدۇ. خەلق ئىپىك داستانلىرى بولسا كىشىلەرنىڭ ئاڭلىشى ئۈچۈن ئېيتىلىدۇ. تەسراتنى چوڭقۇرلاشتۇرۇشنىڭ ئەڭ ئۈنۈملۈك چارىسى بىر نەچچە قېتىم كۆپىرەك ئېيتىش، لېكىن ھىكايىنىڭ ئىزچىللىغى ناخشىچىنىڭ ئوتتۇرا يولدا ئۈزلۈكسىز توختاپ، يېنىپ يەنە تەكرار ئېيتىشىغا يول قويمايدۇ. شۇڭا، خەلق ناخشىچىلىرى تەكرار ئەسلىيەتتىن ئۆتكۈزۈش جەريانىدا، ئۆزلىرىنىڭ ئۆزلىرىگە خاس پېرسوناژلارنى سۈرەتلەش ئۇسۇلىنى يەنى پېرسوناژلارنىڭ ئۆسۈشى، باشتىن كەچۈرگەنلىرى ۋە تەقدىرنىڭ ھالقىلىق يەرلىرىدە، قاپىيە، رىتىملىرى ئومۇمەن ئوخشىشىپ كېتىدۇ. خان، مەزمۇنى بىر ئاز ئوخشىمايدىغان ھەسرا ۋە ئابزاسلار ئارقىلىق

ھەر تەرەپتىن تەكرار ئېيتىش ئۇسۇلىنى تەدرىجى شەكىللەندۈردى.
مەسىلەن، «ئاسىما» داستانىدا ئاسىماننىڭ ئۆسۈپ يېتىلىشى مۇنداق
تەسۋىرلەنگەن:

ئۆسۈپ قىزچاق كۈنساين،
بولغان چاغدا ئۈچ ئايلىق؛
تومۇزغىدەك ئاۋازدا
كۈلۈپ كەتتى زەپ قاتلىق.
ئاتا-ئانا دىلىنى
چۇلغۇۋالدى زور شاتلىق.

ئۆسۈپ قىزچاق كۈنساين،
بولغان چاغدا بەش ئايلىق؛
يەرگە تىرنا سالغاندەك
ئۆمىلىدى بىر قاتلىق.
ئاتا-ئانا دىلىنى
چۇلغۇۋالدى زور شاتلىق.

ئۆسۈپ قىزچاق كۈنساين،
كىرگەن چاغدا ئون ياشقا؛
ئېلىپ ئوغاق قولغا،
مۇرىسىگە ئاغامچا؛
چىغ كەش كىيىپ پۇتىغا،
يىغدى قىردىن ئوت - گىيا.

.....

شاتلىق بىلەن قاپلاندى
ئاتا-ئانا جامالى.

شۇ تەرىقىدە ئون يەتتە ياشقا كىرگەن ۋاقتىغىچە تەسۋىرلىنىدۇ.
ھەر قېتىملىق تەكرارلىنىش ئارقىلىق ئاڭلىغۇچىلارنىڭ تەسىراتى

تېخىمۇ چوڭقۇرلىشىدۇ: ئاسماننىڭ يىپ ئىگىرىگە نىلگى، ئوت - گىيا
ئورغانلىغى، قوي باققانلىغىدىن تارتىپ، كەشتە چەككە نىلگى، چىگە
ئەشكە نىلگى، ئۇرۇق چاچقانلىغى، ناخشا ئېيتقانلىغى قاتارلىقلار
كىشىنىڭ كۆز ئالدىغا بىر - بىرلەپ كېلىپ، كىشى خۇددى ئۇنىڭ
ئۆزىنى كۆرگەندەك، ئاۋازىنى ئاڭلىغاندەك تەسىراتقا كېلىدۇ. شۇ
چاغدا، ئاڭلاش ئوبرازى پۈتۈنلەي خىيالەن كۆرۈش ئوبرازىغا
ئايلىنىپ، كىشىلەرنىڭ كۆز ئالدىدا چىرايلىق، ئەمگەكچان، شوخ،
ئوماق سانى قىزى جانلىق نامايەن بولىدۇ. يەنە ئالايلىق، «تاۋۇسلار
ئۇچىدۇ شەرقىي جەنۇبقا» داستانىدا ليۇ لەنجۈننىڭ «توقۇدۇممەن
شايلارنى ئون ئۈچ ياشتا، ئۈگەندىممەن تىكىشلەرنى ئون تۆت
ياشتا، چالغان ئىدىم ئون بەش ياشتا مەن كۇڭخۇنى، يادقا ئالدىم
داستانلارنى ئون ئالتە ياشتا، خوتۇن بولدۇم ئۆزلىرىگە ئون يەتتە
ياشتا.....» دەپ تەسۋىرلىنىشىمۇ، ئەمىلىيەتتە دەرىجە سان شەكىلدىكى
قاتمۇ - قاتلىق ۋە تەكرارلىنىشتىن ئىبارەت. بۇ خىل بەدىئىي ۋاستە
پېرسۇناژلارنىڭ تۇرمۇش جەريانىنى ئىخچام سۈرەتلەش ئارقىلىق
كىشىلەرنى ئوبرازلارغا نىسبەتەن ئومۇمىي تەسىراتقا ئىگە قىلىشتە
ئىشلىتىلىپ قالماستىن، بەلكى كۆپ ھاللاردا تۇرمۇشنىڭ كىچىك
ھالقىلىرىنىڭ بەزى كۆرۈنۈشلىرىنى چوڭايتىش ئارقىلىق، پېرسۇناژ -
لار قەلبىنى ئېچىپ بېرىشتىمۇ ئىشلىتىلىدۇ. بىز «گادا مېزېن»
داستانىدىكى مۇدەننىڭ تۇرمىدىن ئېرىنى يوشۇرۇنچە قۇتقۇزۇشقا
بەل باغلاشتىن ئىلگىرى، دەرت - ئەلەمگە بەرداشلىق بېرىپ، قىزى
تىيەن جىلياڭنى ئېتىپ ئۆلتۈرگەنلىكىگە دائىر بىر بۆلىگىنى كۆرۈپ
باقايلى!

..... مۇدەن قاتتىق ھەسرەتكە چۆمگەن ھالدا ئۆزىنىڭ ئۆيىگە
كىرگىنىدە، ئۈچ ياشلىق تىيەن جىلياڭ ئانىسىغا ئېتىلدى، مۇدەن بالە -
سىنى كۆرگەندە، يۈرىكى پىچاق سانچىلغاندەك مۇجۇلدى. ئۇ

تۈگمىسىنى يېشىپ، بالىسىنى ئېمىتكەچ، كۆزلىرىدىن ياش تۆكۈپ،
مۇنداق دىدى:

«مۇرۇۋەتلىك تۇرسا ئەجداتلىرىڭ بالام،
بولدۇڭ نىچۈن شەپقەتسىزنىڭ پەرزەندى؟
مۇرۇۋەتسىز بولغاندا ئەجداتلىرىڭ بالام،
ئائىلەڭ نىچۈن ئۆم ئۇزۇن تۇرمىدى؟

مۇرۇۋەتلىك بولسا ئەجداتلىرىڭ بالام،
بولدۇڭ نىچۈن بەختسىزنىڭ پەرزەندى؟
مۇرۇۋەتسىز بولسا ئەجداتلىرىڭ بالام،
نىچۈن قېرىلار شورپىشانە بوپ قالدى؟»

.....

«ئېپكەتكۈم كەلدى بالام، لېكىن نەچارە،
قۇتقۇزارمەن ئاتاڭنى مەن قانداق قىلىپ؟
مىڭ ئەلا رەقىپ تېغىدا ئۆلگەندىن كۆرە،
ئۆلگىنىڭ ئاناڭ قولىدا تىنىقتىن قېلىپ.

ئېپكەتكۈم كەلدى بالام، لېكىن نەچارە،
ئېلىشاي دۈشمەن بىلەن جەڭ مەيدانىدا.
قالغىنىڭدىن زار قاخشاپ دۈشمەن ئىلكىدە،
ئۆلگىنىڭ تۈزۈك تۇققان ئاناڭ قولىدا.»

.....

بۇ ئون تۆت كۈبلىت، جەمئى ئەللىك ئالتە مىسراق چوڭ
بۆلەكنىڭ ئاخىرىدىلا مۇنداق دىيىلىدۇ:

قاتىللىق ئوينى پۈككەچ كۆڭلىگە مۇدەن،
توغرىلىدى تىيەن جىلياڭغا تاپانچىنى.
چىققان ھامان «ۋاڭ» قىلغان ئوقنىڭ ئاۋازى،
يىقىلدى مۇدەن يەرگە بىلمەي ھۇشىنى.

قاتىللىق ئويىنى پۈككەچ كۆڭلىگە مۇدەن،
توغرىلىدى تىدىن جىلياڭغا تاپانچىنى.
بالىنىڭ دادۇ-پەريادى بىلەن تەڭلا
يىقىلىپ ياتتى قۇچۇپ يەر باغرىنى.

بۇ كىشىنىڭ قەلبىنى پارە-پارە قىلىدىغان، نىمىدىگەن ئېغىر
جۇدالىق مەنزىرىسى- ھە! چوڭايتىلغان بۇ كىچىك ھالقىدىن پارە-
پارە بولغان مېھرىۋان ئانا قەلبىنى ئېنىق كۆرىمىز، شۇنىڭدەك ئائىلاج
تۇيۇق يولغا ماڭغان ئانىنىڭ ئاھ، پەريادىنىمۇ ئاڭلايمىز. بۇ ناخشىچى
ھىسسىياتىنىڭ كۈچلۈك ئوت توچكىسى! مۇنداق ئاجايىپ مەدھىيە،
دەرت- ھەسرەتلىك- بايان ئادەتتىن تاشقىرى مۇڭلۇق كەيپە-
ياتنى پەيدا قىلىپ، كىشىلەر قەلبىگە قاتتىق تەسىر قىلىدۇ. بىز گادا
ئائىلىسىنىڭ پاجىئەلىك سەرگۈزەشتىسىگە چوڭقۇر خەيرىخاھلىق
قىلىپ، دارخان ۋاڭ غوجامغا قاتتىق نەپرەتلىنىش بىلەنلا قالماستىن،
شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا، مۇدەننىڭ قەيسەر، سۇباتلىق ھەققانىيەت
يولىدىن قايتماسلىقتەك ئىسيانكار خاراكتىرىنى تېخىمۇ ئىلگىرىلىگەن
ھالدا چۈشىنىۋالسىمىز.

يۇقۇرىدا ئېيتىلغان ئەھۋاللاردىن تاشقىرى، بۇ خىل كۆپ قېتىم
تەكىتلەش، تەكرار- تەكرار ئېيتىش ئۇسۇلى ئىپىك داستانلاردا
تېخىمۇ كۆپ مەزمۇنلارنى ئىپادىلەيدۇ. بەزىدە ئۇنىڭدا جۇغراپىيەلىك
ئورۇنلار بىر بىرىگە ماس ھالدا تەكرارلىنىدۇ، مەسىلەن، «ئالدى
ئۇ ياخشى ئات شەرقىي بازاردىن، ئىگەر ۋە توقۇمىنى غەربىي
بازاردىن ۋە ئالدى يۈگەننى كۈنگەي بازاردىن، قامچىنى
ئېپ كەلدى تەسكەي بازاردىن»؛ بەزىدە ئوخشاش بولمىغان
ئوبېكتلار گىرەلىشىپ تەكرارلىنىدۇ، مەسىلەن، «يولۇچى كۆرسە
ساھىبجامال لوفۇنى، ئەپكەشنى قويۇپ سىلار ساقال- بۇرۇتنى، ياش
يىڭت كۆرسە ساھىبجامال لوفۇنى، چىگەر لۈڭگە بېشىغا، تاشلىۋېتىپ

بۆككىنى؛ يەر ھەيدىگەن بولسا ئۇنتار ساپاننى، ئوت ئوتىغان بولسا ئۇنتار كەتمەننى؛ بەزىدە ۋاقت، مەزگىل تەكرار تەسۋىرلىنىدۇ. مەسىلەن، جاۋشۇتۇن نەن نونانى سېغىنىپ، ئۆزىنىڭ بىر پارچە ئاق بۇلۇتقا ئايلىنىپ، ئۇنىڭ ئۆگزىسىگە ئۈزۈپ بېرىشنى ئارزۇ قىلىدۇ، «ئەتىگىنى كۆرسەم ئۇنىڭ ياسانغىنىنى، كۈندۈزى ئاڭلىسام ئۇنىڭ شوخ ناخشىسىنى، ئاخشىمى ھىس قىلسام ئۇنىڭ سېغىنىشىنى»؛ بەزىدە بولسا ھەركەت تېخىمۇ كۈچەيگەن ھالدا گەۋدىلەندۈرۈلىدۇ، مەسىلەن، جاۋشۇتۇننىڭ نەن نونانى ئىزدەپ يولدا كېتىۋاتقانلىقى مۇنداق تەسۋىرلىنىدۇ: «ئۈچ يۈز ئوتتۇز ئۈچ كۈن يول ماڭدى»، «يەنە ئۈچ يۈز ئوتتۇز ئۈچ كۈن يول ماڭدى»، ئاخىر غايەت زور بوغما يىلاندىن ھالقىپ ئۆتۈپ، ئوقيا بىلەن تاغنى تېشىپ، ئۆركەش-لەۋاتقان قۇم-شېغىل دېڭىزىدىن ئۇچۇپ ئۆتۈپ، مېڭدۇڭبەنگە يېتىپ باردى».

خەلق ئىپىك داستانلىرىدا بۇ خىل ئىپادىلەش ئۇسۇلىنىڭ شەكىل-لىنىشى ئېلىمىز خەلق ناخشىلىرىنىڭ لىرىكىلىقلىغىدىن ئىبارەت ئەنئەنىسىنى نامايەن قىلدى. قاتمۇ-قات تەكرارلاش ئىپىك داستان-لاردا دائىم ئۇزۇن لىرىكىلىق رېتىملىرىنى پەيدا قىلىپ، پېرسوناژلار ئوبرازىنى ئېنىق گەۋدىلەندۈرۈش بىلەنلا قالماستىن، شېئىر ناخشىلار-نىڭ ئاھاڭدارلىق ھوزۇرىنىمۇ زور دەرىجىدە ئاشۇرىدۇ، ناخشىچىنىڭ ناخشا ئوقۇغان چاغدىكى ھىسسىياتىنى ئۇرغۇتۇپ، ئاڭلىغۇچىلارنى كۆز يېشى قىلدۇرىدۇ. بۇمۇ دەل خەلق ئىپىك داستانلىرىنى يازغۇ-چىلارنىڭ بالادىلىرىدىن پەرقلەندۈرۈپ، ئۆزىگە خاس سېھرىي كۈچكە ئىگە قىلغان مۇھىم سەۋەپلەرنىڭ بىرى

(3) تەمسىل قىلىپ، ئوخشىتىشلار ناھايىتى تەبىئىي.

خەلق ئىپىك داستانلىرىنىڭ تىلى ئەمگەكچى خەلقلەر ئىنچىكە كۈزىتىش، چوڭقۇر ئۈگىنىش، ئەتراپلىق تەسراتلار، تەكرار پىشىل-

دۇرۇش ئارقىلىق تۇرمۇش بۇلىغىدىن تاللىۋېلىنغان، بەدىئى تەسىر قىلىش كۈچىگە ئەڭ باي بولغان شېئىرىي تىل. ئۇ قوپال ئەمەس، ئاددى؛ مەنىسىز - تېتىقسىز ئەمەس، روشەن - يارقىن؛ چاكننا ئەمەس، مول مەزمۇنلۇق.

خەلق ناخشىچىلىرى ئىخچام - تەسىرلىك، ئاددى - تەبىئى ئىككى - ئۈچ مىسرا بىلەنلا كۆركەم بىر سۈرەتنى سىزىپ بېرىشكە ماھىر:

يەر ھەيدىسە ئاكىسى،
ئوغۇت چاچتى سىڭلىسى.
ئۇرۇق ئۇنىڭ قولىدىن،
تەكشى چۈشتى سېرىلىپ.
ئۆدەك قانات قاققاندا،
تىلغاندى يەر كېرىلىپ.

بۇ «ئاسما» داستاندىكى كىچىك بىر كۆرۈنۈش، ناخشىچى يېنىك تىل بىلەنلا كىچىك ئاسما - ئاكىسى ئىككىيلەننىڭ خوشال - خورام ئەمگەك قىلغانلىغىنى كۆز ئالدىمىزدا ئىنتايىن ئېنىق گەۋدە - لەندۈرگەن. يەنە ئالايلىق، «ئېيىڭ ۋە ساڭلو» داستانىدا جىڭدو ئاڭ مۇنداق تەسۋىرلەنگەن:

جىڭدو ئاڭ ئەتراپى ئىگىز - ئىگىز تاغ،
سايىلاردا ئاقىدۇ سۈپ - سۈزۈك سۇلار.
بىنالار رەتمۇ - رەت تىزىلىپ كەتكەن،
چاقنايدۇ نۇر چېچىپ ئاي ۋە يۇلتۇزلار.

بۇ يەردە قىلچىمۇ داڭقان پۇتى گەپلەر يوق، سۆزلەر قىينالمايلا ئېغىزدىن تۆكۈلگەندەك قىلىسمۇ، لېكىن بۇ يەرنىڭ بارلىق قىياپىتى - نى: تاغ - بىنالار بارلىغى، ئاي - يۇلتۇزلارنىڭ چاقناپ نۇر چېچىپ تۇرغانلىغى، سۇلارنىڭ شىلدىرلاپ ئېقىۋاتقانلىغى ۋە ئىگىزلىكنىڭ

ئىنتايىن سوغاق بولىدىغانلىغىنى سۈرەتلەپ بەرگەن. تەسۋىرلەش شۇقەدەر توغرا، ئىپادىلەشمۇ شۇنچە ئاددى بولغاچقا، بۇ ناخشا ئوقۇلۇۋاتقاندا كىشىگە ساپ- لەززەتلىك ھوزۇر بېغىشلايدۇ. خەلق ناخشىچىلىرى تۇرمۇش دېڭىزىدىن كىشىلەرگە ئەڭ تونۇش- لمۇق شەيئىلەرنى تاللىۋېلىپ، تەمسىل قىلىپ، «شەيئىلەر ئارقىلىق باشلاش» قىمۇ ناھايىتى ماھىر؛ خەلق لىرىك ناخشا- غەزەللىرىدە كۆپ قوللىنىلىدىغان تەمسىل- تەقلىت، مۇبالىغە، كۈچەيتىمە تەڭداش بۆلەك، قىلىقلاندۇرۇش (جانلاندىرۇش) قاتارلىق ئۇسۇللار خەلق ئىپىك داستانلىرىدا ئۆزلىرىنىڭ رولىنى تېخىمۇ تولۇق جارى قىلدۇردى. تۇرمۇشتىكى ھەممە نەرسە- قۇياش، تاڭ شەپقى، يۇلتۇزلار، ئاي، گۈللەر، ھەسەل ھەرىسى، دەرەخ، سېغىزخان، باجياۋ، بامبۇك نوتىسى، شۇنىڭدەك دىخانلار ئائىلىسىدە دائىم ئۇچرايدىغان كۆك پۇرچاق، نۇقۇت، باداڭ، پېلەك، موگۇ، ھەتتا تۇخۇم، لوبۇ، بەسەي قاتارلىقلارنى خەلق شائىرلىرى خالىغانچە تەمسىل قىلىپ، مەنىنى ئىپادىلەيدۇ، مەنزىرىلەر ئارقىلىق ھىسسىياتىنى ئىزھار قىلىدۇ. مەسىلەن، «سەن تاغدىكى چوڭ دەرەخ بولساڭ، مەن سېغىزخان شاخلىرىڭدا سايىرىغان، سەن ھەممىگە يېقىملىق قۇدۇق بولساڭ، مەن چوڭ تاش قۇدۇق تېگىگە قويۇلغان»، بۇ مۇھەببەتكە نىسبەتەن چىڭ ئىرادىنى ئىپادىلەيدۇ؛ «پارقىراپ تۇرغان گۈزەل گۆھەر، ئېغىز ئېچىپ بەرگىنە جاۋاپ، ئىككى ئېغىز گېپىڭ كۇپايە، ئېلىپ قايتسام سېنى قۇچاقلاپ»، بۇ ساددا- مۆمىن يىگىتنىڭ سۆيۈملۈك قىزىغا قويغان تەلىۋى؛ «بولدى يۈزى تولۇن ئاي، تېنى ئاپپاق پاختىدەك، قولى سۈزۈك قاشتېشى، پۇتى سىلىق تاختىدەك»، بۇ ئوماق قىزچاق ئاسما؛ «چوڭ خانىش تاتارغان تاغدىكى تۇماندەك، ئىككىنچى خانىش قىزارغان خوراز تاجىدەك، ئۈچىنچى خانىش كۆزىدە نۇردىن ئەسەر يوق، تۆتىنچى خانىشنىڭ تېرى تۆكۈلەر

يامغۇردەك»، بۇ بىر توپ قارا نىيەتلەرنىڭ سۈيىقەستى مەغلۇپ بولغاندىن كېيىنكى رەزىل قىياپەتلىرى، بۇ ئىنتايىن ئاددى تەمسىل - ئوخشىتىشلاردىن ئۇلارنىڭ ئىچكى دۇنياسىنى بىر يوللا كۆرۈۋاللىمىز: چىرايى تاتارغىنى جىنايىتىدىن قورققانلىغى؛ يۈزى قىزارغىنى نومۇس قىلغىنى؛ كۆزىدە نۇردىن ئەسەر قالمىغىنى چالا قورقۇپ ئۆلۈك بولۇپ قالغانلىغى؛ تېرى يامغۇردەك تۆكۈلگىنى جىددىلىكتە چېكىنىش يولى ئۈستىدە باش قاتۇرغانلىغى..... بۇ توغرا - جانلىق، ئۆتكۈر - چۈشىنىشلىك تەسۋىرلەر ناخشىچىنىڭ روشەن سۆكۈشىنى ئىپادىلەيدۇ. خەلق ئىپىك داستانلىرىدىكى مۇنداق مىساللار ساماندىك، تۈگۈ - مەس - پۈتمەستۈر، مانا بۇ ئادەتتىكى ئەدىپلەرنىڭ تىل سەنئىتى ئورنىنى باسالمايدىغان خەلق ناخشىچىلىرىنىڭ تالانتى. خۇددى گوركى بىزگە ئېيتقىنىدەك: «خەلق تىلىغا يېقىنلىشىڭلار، ئاددى، ئىخچام، ساغلام كۈچنى ئىزدىنىڭلار، بۇ كۈچ ئىككى - ئۈچ سۆز بىلەنلا بىر ئوبراز يارىتىدۇ»، «سىلەر بۇ يەردە ئادەمنى ھەيران قالدۇرىدىغان مول ئوبرازلارنى، ئوخشىتىشنىڭ دەل - توغرىلىغىنى، كىشىنى مەپتۇن قىلالايدىغان ساددىلىقنى ۋە تەسىرلىك تەسۋىرلەنگەن گۈزەللىكنى كۆرىسىلەر.»^①

① پىكساروۋ: «گوركى ۋە خەلق ئەدەبىياتى»، جۇڭ جىڭئۆپىن تۈزگەن «خەلق ئەدەبىياتى - سەنئىتى ھەققىدىكى يېڭى مۇلاھىزىلەر توپلىمى» غا قارا - سۇن، جۇڭگو ۋە چەتئەل تىلى نەشرىياتىنىڭ 1950 - يىلى خەنزۇچە نەشرى، 102 - بەت.

توققۇزىنچى باپ خەلق ماقالىلىرى ۋە خەلق تېپىشماقلىرى

بىرىنچى بۆلۈم خەلق ماقالىلىرى

1. خەلق ماقالىلىرىنىڭ مەزمۇنى، دائىرىسى ۋە ئۇنىڭ رولى خەلق ماقالىلىرى خەلق ئېغىز ئىجادىيىتىدە بەكمۇ ئالاھىدە بىر خىل زاتىدۇر. ئۇنىڭ شەكلى قىسقا، ئىخچام، ئوبرازلىرى جانلىق بولۇپ، ئەمگەكچى خەلق ئەقىل-پاراسىتىنىڭ جەۋھىرى، ماقالىلارنىڭ كۆپچىلىكى مول ئىشلەپچىقىرىش بىلىملىرى ۋە تۇرمۇش تەجرىبىلىرىنى ئۆز ئىچىگە ئالغان؛ بەزىلىرى چوڭقۇر پەلسەپىۋىي پىكىر ۋە ساۋاق مەنىسىگە ئىگە.

ماقاللارنىڭ مەنبەسى ئۇزۇن-چوڭقۇر بولۇپ، قۇدرەتلىك ھاياتىي كۈچكە ئىگە. ئېلىمىزنىڭ ئالدىنقى چىن سۇلالىسى دەۋرىدىكى «پالنامە»، «شېئىرنامە»، جۈزى ئەسەرلىرىدە ۋە ئازسان-لىق مىللەتلەرنىڭ قەدىمقى داستانلىرىدا قەدىمقى خەلقلەرنىڭ نۇرغۇن ماقالىلىرى ساقلانغان ۋە نەقىل كەلتۈرۈلگەن. كېيىنكى ۋېي سۇلالىسىنىڭ «چى خەلقىنىڭ مۇھىم دەستۇرى»، سۇڭ سۇلالىسى دەۋرىدىكى «دېخانچىلىق دەستۇرى»، يۈەن سۇلالىسى دەۋرىدىكى «دېخانچىلىق ئىشلىرى قامۇسى» ۋە «تېرىقچىلارنىڭ بەش جىسىم تەزكىرىسى»، مىڭ سۇلالىسى دەۋرىدىكى «قەدىمقى ۋە ھازىرقى

ماقاللار»، چىڭ سۇلالىسى دەۋرىدىكى «قەدىمقى قوشاق ۋە ماقاللار» قاتارلىق كىتاپلاردا ئوخشاش بولمىغان مىقداردا ئېلىمىزنىڭ قەدىمقى ماقالىلىرى بار. ماقاللار ئەمىلىيەتتىن كېلىدۇ، ئۇ، جەمىيەتنىڭ راۋاجلىنىشى، دەۋرنىڭ ئۆزگىرىشى، كىشىلەرنىڭ ئىدىيىۋى تونۇشى-نىڭ ئۆسۈشى ۋە ئىجتىمائى تەجرىبىلىرىنىڭ توپلىنىشىغا ئەگىشىپ، ئۈزلۈكسىز تەرەققى قىلىدۇ. بۈگۈنكى كۈنلۈكتە، كىشىلەر يەنىلا ئۈزلۈكسىز تۈردە بىرقىسىم كونا ماقاللارنى ئۆزگەرتىمەكتە ۋە يېڭى ماقاللارنى ئىجات قىلماقتا.

ماقال دىگەن نىمە ئىكەنلىكى توغرىسىدا قەدىمقىلار ھەرخىل ئىزاھ بەرگەن: «ماقال ئومۇملاشقان سۆزلەردۇر.» («يوسۇننامە») «ماقال كەڭ تارقالغان سۆزلەر.» («تەپسىرلەر») «ماقال كەڭ تارقىلىپ ئومۇملاشقان سۆزلەر.» («خەن سالنامىسى بەش جىسىم تەزكىرىسى») «ماقال ئومۇملاشقان ياخشى قوشاقلار.» («بەگلىكلەر تىلى»، «يۈي بەگلىگىنىڭ تىلى» ۋېي شاۋ تەپسىرى). «ماقال- توغرىدىن- توغرا ئوچۇق ئېيتىلغان سۆزلەردۇر.» («ئەدەبىيات نەزىرىيىلىرى. مەكتۈپلەر») بۇ ئىزاھلاردا تىل جەھەتى كۆپرەك تەكىتلىنىپ، ماقاللار كەڭ تارقالغان، ئومۇملاشقان سۆزلەر دەپ قارالغان؛ مەلۇم دەرىجىدە ماقاللارنىڭ بەزى ئالاھىدىلىكلىرى يىغىنچاقلانغان. چەتئەلنىڭ بەزى تەتقىقاتچىلىرى بولسا مۇنداق دەپ ھىساپلايدۇ: «ماقاللار كۈندىلىك تەجرىبىلەر قىزىدۇر؛» «ماقاللار كوچىدىكى ئەقىل- پاراسەتتۇر.»^① بۇ تەبىرلەر ماقاللارنىڭ مەزمۇنى ۋە ماھىيىتىگە بېرىپ تاقالغان. ئېلىمىزنىڭ زامانىمىزدىكى بىر ئالىمى مۇنداق دەپ ھىساپلايدۇ: «ماقاللار كىشىلەرنىڭ ئەمىلىي

① بىي چېڭجۇ: «ماقاللار»، «ئەدەبىيات ژورنىلى» نىڭ 2 - سانى، يەنجىڭ داشۇ دولەت تىلى ئىلمىي جەمىيىتىنىڭ 1936 - يىلى نەشرى.

تەجرىبىلىرىنىڭ نەتىجىسى، چىرايلىق سۆزلەر بىلەن ئىپادىلەنگەن-
لىرى كۈندىلىك پاراڭلاردا توغرىدىن- توغرا قوللىنىلىپ، كىشىلەر-
نىڭ ھەرىكىتىنى بەلگىلەيدىغان سۆزلەردۇر. ① بۇ تەبىئىي ئىلگىرىكى-
لىرىگە قارىغاندا بىر قەدەر ئىلگىرىلىگەن بولۇپ، ماقالىلارنىڭ ئالاھى-
دىلىكلىرىنى بىر قەدەر توغرا يىغىنچاقلىغان. بىز ئىلگىرىكىلەرنىڭ
تەتقىقات نەتىجىلىرىنى قوبۇل قىلىپ، ماقالىلارنىڭ ماھىيىتى ۋە
رولىغا ئاساسەن، مۇنداق دەپ قارايمىز: ماقالىلار ئەمگەكچى خەلقلەر-
نىڭ ئىخچام سۆز- ئىبارىلەر ئارقىلىق ئىشلەپچىقىرىش كۈرىشى،
سىنىپىي كۈرەش ۋە ھەرخىل ئىجتىمائىي تۇرمۇش تەجرىبىلىرىنى
يەكۈنلىگەن تىل سەنئىتى جەۋھىرى؛ ئۇلارنىڭ تەربىيەۋى ئەھمى-
يىتى، بىلىش رولى بار ياكى پەلسەپىۋى قائىدىلەرنى ئوزۇنچىگە
ئالغان خەلقنىڭ تارقالغان سۆزلىرىدۇر.

ماقاللارنىڭ ئۇقۇمى دائىرىسىنى بەزى تەتقىقاتچىلار كەڭ ۋە
تارمەنلىرىدىن ئىزاھلايدۇ، تارمەندىكىسى يۇقۇرىدا ئېيتىلغان مول
تەربىيەۋى ئەھمىيىتى بولغان تارقالغان سۆزلەر؛ كەڭ مەنىدىكىسى
«لەھجە ماقالىلىرى» نىمۇ، «ئومۇملاشقان سۆزلەر» نىمۇ ئوزۇنچىگە
ئالىدۇ، يەنى خەلق ئارىسىغا تارقالغان، كىشىنى ھوزۇرلاندۇرىدىغان
بارلىق سۆزلەر ماقالىلار دائىرىسىگە كىرىدۇ. بۇ ئۇقۇم مەنىسى
چوڭقۇر، شەكلى مۇكەممەل ماقالىلارنىمۇ، بەزى ئالاھىدە شەكىلدىكى
تەمسىل، ئومۇملاشقان سۆزلەر ۋە پېرسوناژلار خاراكتېرىدىكى
ئالاھىدىلىكلىرىنى ئەكس ئەتتۈرىدىغان لەقەملەرنىمۇ ئوزۇنچىگە
ئالىدۇ. ئىخچام، ئوبرازلىق بۇ ئومۇملاشقان سۆزلەرمۇ ئوخشاشلا
خەلق ئەقىل- پاراسىتىنىڭ جەۋھىرى. ئۇلار، ناھايىتى كەڭ دائىرىدە

① گوشاۋيۇي «ماقاللار تەتقىقاتى»، «تىل - ئەدەبىيات ئومۇمى نەزىرى-
يىلىرىنىڭ داۋامى»، تەرەققىپەرۋەر كىتاپخانىسىنىڭ 1948 - يىلى نەشرى.

قوللىنىلىدىغان بولغاچقا، سۆز سەنئىتىدە قىممەتلىك بايلىق، شۇڭا ئۇلارغا ئېتىۋار بېرىش ۋە ئۇلارنى تەتقىق قىلىش لازىم. بىز بۇ يەردە ئاساسەن ماقالىلار ئۈستىدە توختىلىمىز، بۇنىڭدىن تاشقىرى، تەمسىلەر ۋە ئومۇملاشقان سۆزلەرنى قىسقىچە تونۇشتۇرۇپ ئۆتىمىز.

ماقاللار خەلق تىلىنىڭ مۇھىم تەركىۋى قىسمى، ھەرىمىلەت تىلىنىڭ مېغىزى. ئۇ، مىڭلىغان-تۈمەنلىگەن، يالتىراپ تۇرغان گۆھەرلەردەك، خەلق تىلى ۋە ئېغىز ئەدەبىياتى غەزنىسىنى غايەت زور دەرىجىدە بېيىتتى. ئۇ خەلق تۇرمۇشىنىڭ قامۇسى، ئەمگەكچى خەلقلەرنىڭ ئىشلەپچىقىرىش بىلىملىرى ۋە تۇرمۇش تەجرىبىلىرىنى ئۈگىتىدۇ. ئۇ، كىشىلەرنىڭ ياخشى-يامانىنى، ھەق-ناھەقنى پەرق ئېتىشىگە يېتەكچىلىك قىلىش، كۈرەش ئىرادىسىگە ئىلھام بېرىش، ئالىجاناپ ئەخلاق-پەزىلەتنى يېتىلدۈرۈش قاتارلىق جەھەتلەردە مۇھىم رولىنى جارى قىلدۇردى ۋە كەلگۈسىدەمۇ داۋاملىق جارى قىلدۇرىدۇ.

2. خەلق ماقالىلىرىنىڭ ئاساسىي مەزمۇنى

خەلق ماقالىلىرى يۈزمىليونلىغان خەلقلەرنىڭ ئەۋلاتتىن-ئەۋلاتقىچە داۋاملاشتۇرۇپ كېلىۋاتقان كوللىكتىپ تەجرىبىلىرى ۋە ئەقىل-پاراسىتىنىڭ جەۋھىرى. ئۇنىڭ تېمىسى كەڭ، مەزمۇنى مول-باي بولۇپ، ئۇ ئىنسانلار ئىجتىمائى تۇرمۇشىنىڭ ھەممىلا جەھەتتىگە دىگۈدەك تاقىلىدۇ. بىز ئۇنى مەزمۇنىنى ئاساس قىلغان ھالدا ئاساسەن تۆت جەھەتكە بۆلىمىز.

(1) تەبىئەتنى بىلىش ۋە ئىشلەپچىقىرىش تەجرىبىلىرىنى يەكۈن-لەشكە دائىر ماقالىلار.

تەبىئەتنى بىلىش ۋە ئىشلەپچىقىرىش تەجرىبىلىرىنى يەكۈنلەشكە دائىر ماقالىلار بىباھا ئىلمىي قىممەتكە ئىگە. دىخانچىلىققا دائىر

ماقاللار ئۇنىڭ ئاساسلىق تەركىۋى قىسمى.

ئېلىمىزنىڭ دىخانچىلىققا دائىر ماقالىلىرى ئىنتايىن كۆپ بولۇپ، ئىنتايىن مول مەزمۇنغا ئىگە. ئېلىمىزنىڭ زىمىنى كەڭ، بايلىقى مول، تەبىئىي شەرت-شەرتلىرى مۇرەككەپ، يېزا ئىگىلىكى تارىخى ئۇزۇن، زىرائەتلەر خىلى كۆپ بولغاچقا، بۇ دىخانچىلىق، چارۋىچىلىق، ھاۋارايى، مەۋسۈم قاتارلىقلارغا ئائىت ماقالىلارنىڭ زور مىقدارىدا ئىجات قىلىنىشىنى تولۇق ئويلىشىپ شارائىتلار بىلەن تەمىنلىدى. كونا جەمىيەتتە، ئەمگەكچى خەلقلەر مەدەنىيەت ئۈگىنىش ھوقۇقىدىن مەھرۇم قىلىنغاچقا، كىشىلەر ھەجىمى-شەكلى قىسقا، ئەستە ساقلاش ئاسان ماقالىلار ئارقىلىق كۈزەتكەن نەتىجىلىرى ۋە ئەمىلىي تەجرىبە-تەجربىلىرىنى يەكۈنلەش، ساقلاش ۋە تارقىتىشقا مەجبۇر بولدى، بۇمۇ دىخانچىلىققا دائىر ماقالىلار مەزمۇنىنىڭ مول-باي بولۇشىدىكى مۇھىم بىر سەۋەب.

دىخانچىلىققا دائىر ماقالىلار ھاۋارايى، مەۋسۈم، تېرىقچىلىق تېخنىكىسى، ئۆي قۇشلىرىنى بېقىش قاتارلىق جەھەتلەردىكى مەزمۇنلارنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ.

ھاۋانىڭ تۇتۇق، ئوچۇق، سوغاق ۋە ئىسسىق بولۇشى دىخانچىلىق ئىشلىرى بىلەن ئىنتايىن زىچ مۇناسىۋەتلىك، نەچچە مىڭ يىلدىن بۇيان، خەلقلەر ھاۋارايى ۋە ئىقلىمغا ماسلىشىشنى كۈزىتىش ئارقىلىق مول تەجرىبىلەرنى توپلىدى. «شېئىرنامە، ھەسەن-ھۈسەن» دە «ھەسەن-ھۈسەن غەرىپتە كۆرۈنسە، ئەتىگەندە يامغۇر ياغار» دېيىلىدۇ، مانا بۇ ھەسەن-ھۈسەننى كۈزىتىشتىن كېلىپ چىققان ھاۋارايىغا ئائىت ماقال: «ئاسمان كارىپ بېلىقى قاسرىغىدەك بولسا، ئەتىسى يايغان ئاشنى ئورۇمىسىمۇ بولىدۇ»، بۇ بۇلۇتلار ئۆزگىرىشىگە ئاساسەن ھاۋارايىنى كۈزىتىپ بېكىتىشتىن كېلىپ چىققان ماقال: «كارىپ بېلىقى قاسرىغى» ئاسماندىكى رەتلىك،

قاسراقسىمان سۈزۈك توپ بۇلۇتلارنى كۆرسىتىدۇ، بۇ ئەتىسى ھاۋا ئوچۇق بولىدىغانلىغىنىڭ بىشارىتى. قىش قارلىرى نەملىكنى ساقلايدۇ، كېسەللىك، ھاشارەت زىيانداشلىغىنى يوقىتىدۇ، قېلىن قار كېلەر يىللىق مول ھوسۇلدىن دېرەك بېرىدۇ، شۇڭا «بۇغداي ئۈچ قات يوتقان يېپىنسا، ناننى ياستۇق قىلىپ ياتسەن» دەيدىغان ئوبرازلىق ۋە مۇبالىغىلىك ماقال بار؛ يەنە ئالايلىق، «گۈلدۈرماما خۇداسى ئاۋال ناخشا ئېيتسا، يامغۇر ياققاندىمۇ، جىق ياغمايدۇ»؛ «يۇلتۇزلار شالاڭ بولسا، سىم-سىم يامغۇر توخۇنى ھۆل قىلىپ ئۆلتۈرىدۇ؛ يۇلتۇزلار قويۇق بولسا، ئاپتاپ تەپتى كالنى كۆيدۈرۈپ ئۆلتۈرىدۇ» دېگەنگە ئوخشاشلار ھەرخىل تەبىئەت ھادىسىلىرىگە ئاساسەن، ھاۋانى كۈزىتىشتىن كېلىپ چىققان، ھاۋارايىغا دائىر ماقال-لار: «قالغاچ ئاسمانغا شۇڭغۇپ، يىلان يولىدىن ئۆتسە، سۇنىدىشى يوپىكا، تاغ بۆك كىيەر»، بۇ قاتتىق يامغۇر يېغىش ئالدىدىكى ئالاھىدە ھادىسە. ھاۋانلار ۋە قاچا-قۇچا، قورال-ئەسۋاپلار ئالامەتلىرىگە ئاساسەن ھاۋانى كۈزىتىشتىن كېلىپ چىققان مۇنداق ماقاللارمۇ كۆپ. مەسىلەن: «يىڭناغۇچ ئاسماندا تىنماي پىقىرسا، ئۈچ كۈن ئۆتمەي سىم-سىم يامغۇر ياغىدۇ»؛ «سۇ چىقسا تۈزدىن، تەرلىسە تۆمۈر، ئۇزۇن ئۆتمەي ياغىدۇ يامغۇر» دېگەنگە ئوخشاش-لارمۇ ئۇششاق جانلىقلارنىڭ ھەركەت قانۇنىيىتى ۋە ئەسۋاپ-ئۈسكۈنىلەردىكى غەلىتە ھادىسىلەرنى كۈزەتكەندىن كېيىن ھاۋارايى-دىن ئالدىن مەلۇمات بېرىلگەن ماقاللار.

«دىخانچىلىق مەزگىلىنى چىڭ تۇتۇش» مول ھوسۇل ئېلىشنىڭ مۇھىم شەرتى، ھاۋا رايى ئۈزگىرىشىنىڭ قانۇنىيىتىنى ئىگەللەش ئىنتايىن مۇھىم. چۈنچىيۇ، جەنگو دەۋرلىرىدىلا، ئېلىمىز خەلقى يەرلىك ئەسۋاپ بىلەن كۈننىڭ سايىسىنى ئۆلچەشنى ئۈگىنىۋېلىش، قىشلىق كۈن-تۈن توختايدىغان، يازلىق كۈن-تۈن توختايدىغان

ۋاقتىنى ئۆلچەپ بېكىتكەن، چىن ۋە خەن سۇلالىلىرى دەۋرى ئارىلىغىدا يىگىرمە تۆت مەۋسۈمنى ئېنىق بەلگىلىگەن. «مەۋسۈم كۈتۈپ تۇرمايدۇ»؛ «يىگىرمە تۆت مەۋسۈمنى بىلمىسەڭ، ئۇرۇق چاچقىنىڭ بىكار»، مانا بۇلار دىخانچىلىق ئىشلىرىنى مەۋسۈم بويىچە ئورۇنلاشتۇرۇشنىڭ مۇھىملىغىنى چۈشەندۈرىدۇ. «باش تومۇزدا تۇرۇپ، ئوتتۇرا تومۇزدا كۆكتات. ئاخىرقى تومۇزدا قارا بۇغداي تېرىلىدۇ» (شمالىي جۇڭگو)؛ «يازلىق كۈن-تۈن توختايدىغان ۋاقىتتا كۈنچۈت تېرىساڭ، چىچەكلىرى بېشىڭنى چۆكۈرىدۇ» (كۈنچۈت چىچەكلىرىنىڭ غۇچىدە ئېچىلىپ، كۆپ ماي بېرىدىغانلىغى نەزەردە تۇتۇلىدۇ) (ئوتتۇرا-جەنۇبىي جۇڭگو)؛ «يازلىق كۈن-تۈن توختىغاندا چىقىمسا سامساق، تىلىملىرى مۇقەررەر بولغانكى تارقاق»؛ «سۇڭپىيازنى كولىمساڭ قىرو چۈشكەن چاغ، ئۆسكەنسىرى بولىدۇ ئىچى بەك كاۋاك»؛ «ئاپرىلدا تېرىساڭ ياڭيۇ، تۈمەن ھەسسە ئالسەن پايدا، مايدا تېرىساڭ ياڭيۇ، بىر ھەسسە ئالسەن پايدا» (بەيزۇ). بۇلار ھەرخىل زىرائەتلەرنى تېرىش-يىغىشنىڭ ئەڭ باپ مەزگىلىنى چۈشەندۈرىدۇ.

تېرىقچىلىق تەجرىبىلىرىنى يەكۈنلەشكە دائىر ماقالىلار تېخىمۇ كۆپ، تۇپراقنى ياخشىلاش، ئۇرۇق تاللاشتىن تارتىپ، دىخانچىلىق زىرائەتلىرىنىڭ ئۆسۈشى ۋە ئۇلارنى پەرۋىش قىلىشقىچە بولغان بىر قاتار دىخانچىلىق پائالىيەتلىرى توغرىسىدا ئۇلارنىڭ ئۆزىگە مۇناسىپ سېستىمىلىق ماقالىلىرى بار. مەسىلەن: «ياخشى دەرەخنىڭ شاپتۇلى تاتلىق، ياخشى يەرنىڭ مايىسى ياخشى بولىدۇ»؛ «شۇرلۇققا قۇم چاچساڭ، مايدەك ياقىدۇ» (ئىچكى موڭغۇل) دېگەنگە ئوخشاش ماقالىلاردا تۇپراقنى ياخشىلاش تەكىتلىنىدۇ. «كېۋەزنى يەتتە قېتىم ئوتساڭ، ئېتىزدا سانجاق مۈنەكلەر ياتىدۇ» ۋە «ئېتىز پەرۋىشى گويا كەشتە چەككەندەك، قانچىلىك ئەجرى قىلساڭ،

شۇنچە ۋايىغا يېتىدۇ» قاتارلىق ماقالىلار ئېتىز پەرۋىشىگە نۇقتىلىق ھالدا يېتەكچىلىك قىلىدۇ. «كۆممە قوناقنىڭ ئېلىۋېتىلسە چوچىسى، كالىنىڭكىدەك بولىدۇ كۈچى» (كۆممە قوناقنىڭ ئاتىلىق پۈپۈكى ئېلىۋېتىلسە، مەھسۇلات ئاشىدىغانلىغىنى كۆرسىتىدۇ): «شالاڭ بولسا ئالسەن ئۈچ باداڭ، قويۇق بولسا ھەم ئۈچ باداڭ؛ شالاڭمۇ - قويۇقمۇ بولمىسا توقققۇز باداڭ» (تېرىقنى مۇۋاپىق ھالدا قويۇق تېرىقنى كۆرسىتىدۇ) دىگەن ماقال ئىلمىي تېرىقچىلىقنىڭ ئەمىلىي تەجرىبىلىرىنى ئۆز ئىچىگە ئالغان. «زىرائەت ئوخشايدۇ بىر گۈل - چىچەككە، تايىنار پۈتۈنلەي ئوغۇت بېرىشكە»: «ئوغۇت بېرىپ سۇغارمىساڭ، زىرائەت دومىسىار ئاغزىنى ئۈمچەيتىپ» دىگەنگە ئوخشاش ماقالىلاردا، روشەنكى، سۇ ۋە ئوغۇتنىڭ دىخانچىلىق زىرائەتلىرىنىڭ مەھسۇلاتىنى ئاشۇرۇشتىكى مۇھىم رولى تەكىتلەنگەن. «سەكسەن پىرسەنت پىشسا، يۈز پىرسەنت يىغىۋالسەن»: «يىللىق ئەمگىڭ نەتىجىسى كۆزدە بىلىنەر، ئاشلىغىڭ ئامبارغا كىرمىگەچە، بولماس يىققانغا باراۋەر» دىگەن ماقالىلار بولسا يىغىمنىڭ مۇۋاپىق پەيتىنى ۋە كۈزلۈك ھوسولنىڭ مۇھىملىغىنى نۇقتىلىق چۈشەندۈرگەن.

ھايۋانلار ۋە ئۆي قۇشلىرىنى بېقىش جەھەتتىكى مول تەجرىبىلەرمۇ ماقالىلاردا تولۇق ئەكس ئەتتۈرۈلگەن. مەسىلەن: «دىخاننىڭ بىرىنچى گۆھىرى - ئالتە خىل ھايۋانغا تولسا ئوقۇرى»: «قوي باقساڭ ئالسەن تېرە، چوشقا باقساڭ ئوغۇت - گەندە»: «قىسقا ئوتتىنمۇ بەرسەڭ توغراپ ئۈچكە بۆلۈپ، بوغۇز ئاز بولسىمۇ سەمىرىپ - دۇ ھايۋان تولۇپ»: «ئاخشىمى ئوزۇق بەرمىسەڭ، پىلە ئۆسمەس پات، ئاخشىمى ئوت - چۆپ بەرمىسەڭ، سەمىرىدۇ ئات» ۋاھاكازالار.

دىخانچىلىققا دائىر ماقالىلار ئەمىلىيەت جەريانىدا بارلىققا كەلگەن،

ئۇزاق مۇددەتلىك سىلىقلاش ۋە ئىسپاتلاشلاردىن ئۆتكەن بولۇپ،
ئۇلارنىڭ نۇرغۇنى مەلۇم ئىلمىي داۋلىغا ئىگە، تەبىئەت ۋە ئىشلەپچى-
قىرىش قانۇنىيەتلىرىنى ئەكس ئەتتۈرىدۇ، ئەمىلىيەتكە يېتەكچى-
لىك قىلىشتەك ئەمىلىي ئەھمىيەتكە ئىگە. تەبىئەتنى بىلىش ۋە
ئىشلەپچىقىرىش تەجرىبىلىرىنى يەكۈنلەشكە دائىر ماقالىلارنىڭ
بەزىلىرى ئومۇمىيلىققا ئىگە، بەزىلىرى بولسا مەلۇم جاي چەكلىمىسىگە
ئۇچرايدۇ. ئومۇمىيلىققا ئىگە ماقالىلارنى زىرائەتلەرنىڭ زوئولوگىيىلىك
ئالاھىدىلىكلىرى بەلگىلىگەن، مەسىلەن، زىرائەتلەر ئۆسۈشتە مەلۇم
ھارارەت (تېمپېراتۇرا)، نۇر، تۇپراق، سۇ، ئوغۇت قاتارلىق
ئۆزبېكتىپ شەرت - شارائىتلارغا مۇھتاج. «ئاغزى بارلارغا ئوزۇق
كېرەك، يىلتىز تارتىدىغانلارغا ئوغۇت كېرەك»: «مايسىلارنى
قۇتقۇزۇش ئوت ئۆچۈرۈشكە ئوخشايدۇ، مايسىلارنى ئاسراش ئاشلىقنى
ئاسراشقا ئوخشايدۇ» دېگەنگە ئوخشاش ماقالىلار ھەرقانداق رايون-
دىكى يېزائىگىلىكى ئىشلەپچىقىرىشىغا نىسبەتەن يېتەكچىلىك ئەھمى-
يەتكە ئىگە. رايون خاراكتىرلىق بەزى ماقالىلار ھەرقايسى جايلارنىڭ
تەبىئىي ۋە جۇغراپىيىلىك شەرت - شارائىتلىرىنىڭ پەرقى تۈپەيلىدىن
بارلىققا كەلگەن. مەسىلەن، باھار يامغۇرى توغرىسىدا، نۇرغۇن
جايلاردا «باھار يامغۇرى مايدەك قىممەتلىك» دېيىلسە، ئىچكى
موڭغۇلنىڭ بامبىك دەريا قولىتىغى رايونىدا «باشقا جايلاردا باھار
يامغۇرى مايدەك قىممەتلىك بولسا، دەريا قولىتىغىدا باھار يامغۇرى
زىرائەتلەرنى سالار قاينۇغا» دېيىلىدۇ. دەريا قولىتىغى رايونىدا
شورلىشىش ئېغىر، باھار يامغۇرى شۇنى ئۆزلىتىپ، توپىنىڭ شورلۇق
دەرىجىسىنى ئاشۇرۇۋېتىدۇ، بۇ، زىرائەتلەرنىڭ ئۆسۈشىگە پايدىسىز.
دىخانىچىلىققا دائىر بۇ ماقال بۇ خىل ئالاھىدە ئەھۋالنى ئەكس
ئەتتۈرگەن. «بۇغداي تېرىشقا ئاق شەبنەم بالدۇر، سوغاق شەبنەم
كەچ، كۈزلۈك كۈن - تۈن توختىشى دەل پەيتىدۇر» (شىمالىي

جۇڭگو): «سوغاق شەبنەم بالدۇر، باش قىش كەچ، قىر چۈشۈگىنىڭ ئالدى - كەينى دەل ۋاقتى» (جېجياڭ)، بۇ، ھاۋارايى ئوخشاش بولمىغاچقا، بۇغداينى تېرىش مەزگىلىنىڭمۇ ئوخشاش بولمايدىغان. لىغىنى چۈشەندۈرىدۇ. شۇڭا، دىخانچىلىققا دائىر بۇ خىل ماقالىلارنى ئىشلەتكەن ۋە تەتقىق قىلغان چاغدا رايونلار پەرقىگە دىققەت قىلىش لازىم.

ئازاتلىقتىن كېيىن تەھرىرلىنىپ نەشر قىلىنغان دىخانچىلىققا دائىر بىر قىسىم كىتاپلار، مەسىلەن، «ھاۋارايىغا ئائىت ماقالىلار»، «ئىچكى موڭغۇلنىڭ دىخانچىلىققا دائىر ماقالىلىرىدىن تاللانمىلار»، «دىخانچىلىققا دائىر ماقالىلاردىكى ئىلمىي داۋىلىلار» قاتارلىقلاردا دىخانچىلىققا دائىر كونا ماقالىلار ئىلمىي تەھلىل قىلىنىپ، ئۇلاردىكى داۋىلىلار نەزىرىيە يۈكسەكلىكىگە كۆتىرىلىپ، تېخىمۇ زور ئىلمىيلىققا ۋە ئەمىلىي قىممەتكە ئىگە قىلىندى.

ھەرقايسى جايلارنىڭ ئالاھىدە مەنزىرىلىرى ۋە ئالاھىدە مەھسۇلات - لىرىغا دائىر بەزى ماقالىلارنىمۇ ئاساسەن تەبىئەت ھەققىدىكى ماقالىلار خىلىغا كىرگۈزۈشكە بولىدۇ. بۇ ماقالىلار كۆپىنچە ئۆز يۇرتىنىڭ تەبىئىي مۇھىتى ۋە شۇ جاينىڭ ئالاھىدە مەھسۇلاتى ھەم زىرائەت - لىرىنىڭ تەسۋىرىدىن ئىبارەت، مەسىلەن، «كۈيلىن تاغ - دەريالىرى ئالەم بويىچە ھەممىدىن گۈزەل، ياڭشۇ تاغ - دەريالىرى گۈيلىندىن گۈزەل» (گۇاڭشى): «ئېمىي ئالەم بويىچە كۆركەم، كۈيمىن ئالەم بويىچە خەتەرلىك، جىيەنگى ئالەم بويىچە ھەيۋەتلىك، چىڭچېڭ ئالەم بويىچە جەمىجت» (سىچۇەن): «جىلىنىڭ ئۈچ گۆھىرى بار: «مېھرى گىيا، بۇلغۇن تېرىسى، ئۇلار ئۆتى» قاتارلىقلار. كىشىلەر كۆپ ھاللاردا سېلىشتۇرۇش، مۇبالىغە ئۇسۇلىدىن پايدىلىنىپ مەلۇم جاينىڭ تەبىئەت مەنزىرىسى ئالاھىدىلىكلىرىنى قىسقىلا ئىككى جۈملە سۆز بىلەن گەۋدىلەندۈرۈپ، كىشىلەردە گۈزەللىك ۋە

يېقىملىق تۇيغۇ پەيدا قىلىدۇ. بۇ خىل ماقالىلار كىشىلەرنىڭ بىلىمىنى ئاشۇرۇپلا قالماستىن، بەلكى ئۇلارنىڭ ئۆزلىرىنىڭ ۋەتەنىگە ۋە يۇرتىغا بولغان مۇھەببىتىنى كۈچەيتىدۇ.

(2) سىنىپىي كۈرەش ئەھۋالى ۋە تەجرىبىلىرىنى ئەكس

ئەتتۈرىدىغان ماقالىلار

ماقاللار كىشىلەرنىڭ كۆپ تەرەپلىملىك ئىجتىمائى تۇرمۇشىنى ھەقىقىي، جانلىق ئەكس ئەتتۈرگەن، سىنىپىي كۈرەشنىڭ تەجرىبە-ساۋاقلرىنى ئوبرازلىق يىغىنچاقلىغان.

سىنىپىي زىددىيەت سىنىپىي جەمئىيەتتىكى تۈپ زىددىيەت. بۇ، ئەمگەكچى خەلق ماقالىلىرىدا يارقىن ۋە چوڭقۇر ئەكس ئەتتۈرۈلگەن. مەسىلەن، «يەر تېرىماي يەيدۇ ئاشنى نۇرغۇن، پىلە باقماي كىيىدۇ تاۋار-دۇردۇن»، «باينىڭ ھەر بىر تىپىن-يارمىغى، كەمبەغەلنىڭ قان-تېرى، جېنى»؛ «شاراقلسا پومىششىكنىڭ سەنپىنى، مۇجۇلىدۇ كەمبەغەلنىڭ يۈرنىگى»؛ «باينىڭ بىر قېتىملىق زىياپىتى، كەمبەغەلنىڭ يېرىم يىللىق ئوزۇغى». بۇ ماقالىلاردا سېلىشتۇرۇش ئۇسۇلى ئارقىلىق، سىنىپىي قارىمۇ-قارشىلىق پاكىتلىرى كۆرسىتىلگەن، شۇنىڭدەك ئېزىلگۈچىلەرنىڭ ئويغانغانلىغى — سىنىپىي ئېڭىمۇ ئىپادىلەنگەن.

نامۇۋاپىق ئىجتىمائى تۈزۈمنى ئېكسپىنلاتاتسىيە قىلغۇچى سىنىپلار ۋە ئۇلارنىڭ سىياسى جەھەتتىكى، خەلقنى ئېزىدىغان قورالى — ھۆكۈمەت قوغدايدۇ. ماقالىلاردا كۆپىنچە ئەكسىيەتچى ھۆكۈمرانلار ۋە ئۇلارنىڭ ھۆكۈمىتىنىڭ رەزىل ماھىيىتى چوڭقۇر پاش قىلىنغان. مەسىلەن، «بۇت بار يەردە جىن-شەيتان تولا، بەخت بار يەردە جىنايەت تولا» (موڭغۇل)؛ «ئولتۇرسا ۋالىلىق تەختىگە، ياغار دۆلەت-كۈمۈش تەڭگە»؛ «پۇللار كىرىپ كەتسە بەگلەر قولغا، بېلىقلار پېتىپ كېتەر مۈشۈك ئاغزىغا»؛ «مەمۇرى ئەمەلدارنىڭ ئۈچ قولى بار، ھەربى ئەمەلدارنىڭ تۆت پۈتى بار»؛ «جەنۇپقا

قارايدۇ يامۇلنىڭ ئىشىكى، پۇلۇڭ بولمىسا خىيال قىلما كىرىشىنى»
 ۋاھاكازالار. «پادىشا - قاراچى، قاراچى - پادىشا» دىگەن ماقالغا
 كەلسەك، بۇنىڭدا تېخىمۇ يۈرەكلىك ھالدا تىخ ئۇچى بىۋاستە ئەڭ
 ئالى ھۆكۈمرانغا قارىتىلغان. پادىشا ماختىنىپ ئۆزىنى «ھەقىقى
 تەڭرىقۇت» دىسە، خەلق خان ھاكىمىيىتىنى مەنسىتمىگەن تەلەپپۇزدا
 بۇ ئەڭ چوڭ بۇلاڭچىنىڭ ياۋۇزلۇق ۋە ئاچكۆزلۈك تەبىئىتىنى
 توغرىدىن توغرا ئېچىپ بەرگەن.

ئەكسىيەتچى ھۆكۈمران سىنىپلارنىڭ چەكسىز ئاچكۆزلۈكى ۋە
 قاتمۇ-قات شىلۋېلىشى جەمىيەتتىكى سىنىپلارنىڭ بۆلۈنۈشىنى
 ئۈزلۈكسىز كۈچەيتتى، بۇ ئىجتىمائىي كەيپىياتنى ئېغىر دەرىجىدە
 زەھەرلىدى. ئادەملەر بىلەن ئادەملەرنىڭ مۇناسىۋىتى بارغانسېرى
 كۆپرەك ئۇلارنىڭ ئورنىنىڭ ئىگىز - پەسلىگى، ھوقۇق - كۈچىنىڭ
 چوڭ - كىچىكلىگى ۋە بايلىغىنىڭ ئاز - كۆپلۈكى بىلەن بەلگىلىنىدىغان
 بولدى. «پۇل بولسا شەيتانغا تۈگمەننى چۆرگۈلەتكۈزگىلى بولىدۇ»؛
 «بايلار ئىشىكى ئالدىدا ھازىدار بالىلار جىق»؛ «بىرى باي، بىرى
 كەمبەغەل بولسا، ئاغىنىدارچىلىق سىرى شۇ ھامان بىلىنەر» دىگەنگە
 ئوخشاش ماقالىلاردا ھەجۋى تەلەپپۇز ئارقىلىق خۇشامەتچى -
 تەخسىچىلەرنىڭ ئەپتى - بەشىرىسى سۈرەتلەنگەن، ھەممىلا يېرىگە
 پۇل تامغىسى بېسىلغان جىنايەتكار جەمىيەت رەھىمسىز ئەيىبلەنگەن.
 زۇلۇم بار ئىكەن، قارشىلىق بولىدۇ، نۇرغۇن ماقالىلاردا خەلقنىڭ
 ھىچنىمىدىن قورقمايدىغان كۈرەشچان روھى ئەكس ئەتتۈرۈلگەن.
 ئەمگەكچى خەلق ئۆز - ئۆزىگە: «كەمبەغەل بولساڭمۇ ساپ بول،
 ئاچ قالساڭمۇ ئىرادەڭدە چىڭ تۇر» (جۇاڭزۇ) دەپ تەلەپ قويغان،
 شۇنىڭدەك «كاھىشنىڭمۇ ئۆرىلىدىغان كۈنى بولىدۇ، شىمال شامىلە -
 نىڭمۇ جەنۇبتىنمۇ چىقىدىغان ۋاقتى كېلىدۇ» دەپ ئىشىنىپ، ئەكس -
 يەتچىل ھۆكۈمرانلىقنىڭ ئۇزاققا بارمايدىغانلىغىنى تونۇپ يەتكەن.

ئۇلار ئادەتتە ھەمىشە ئۆزلىرىنى «يولۋاس ئورۇقلىسىمۇ، جەسۇرلۇكى بولىدۇ، ئادەم كەمبەغەل بولسىمۇ، ئىرادىسى بولىدۇ» دىگەن ماقال بىلەن رىغبەتلەندۈرگەن، لېكىن زۇلۇم دەستىدە ياشاش ئىمكانىيىتى قالمىغان چاغلاردا قارشىلىق كۆرسىتىپ، «قىيما-چىيما قىلىنىشتىن قورقىمىغانلار خاننى ئاتتىن چۈشۈرەلەيدۇ» دەپ، يەر-زېمىننى زىلزىلىگە سالىدىغان جەڭگىۋار شوئارلارنى توۋلىغان.

ئەمگەكچى خەلقلەر ئۆزلىرىنىڭ ماقالىلىرىدا مول كۈرەش تەجرىبىلىرىنىمۇ توپلىغان. «جاڭ مىڭ جاراڭلىسىمۇ، بىرلا تۇتساڭ ئاۋازى توختايدۇ»؛ «رولچى ھودۇقمىسا، كېمىدىكىلەر تەمكىن بولىدۇ»، بۇ ماقالىلاردا رەھبەرلىك قىلغۇچىنىڭ مۇھىملىقى تەكىتلەنگەن. «يىلاننى بامبۇك نورى ئىچىگە قويساڭمۇ، تۈز بولمايدۇ»؛ «بۆرە قوي چۈشەيدۇ»، بۇ ماقالىلاردا دۈشمەننىڭ تەبىئىتىنى بىلە-ۋېلىشقا، ھۇشيارلىقنى بوشاشتۇرۇپ قويماسلىققا دەۋەت قىلىنغان. «يىلاننى كۆرگەندە ئۇرمىساڭ گۇناكار بولسەن»؛ «يولۋاسنى تاققا قويۇۋەتسەڭ، ئاقبۇتى يامان بولىدۇ» دىگەن ماقالىلاردا يىلانغا ئوخشاش يامان ئادەملەرگە ئىچ ئاغرىتماسلىق، بۇزۇق ئەبلەخلەرنى پۈتۈنلەي يوقىتىش ئېيتىلغان.

سىنىپى كۈرەشتىن يەكۈنلەنگەن بۇ قىممەتلىك تەجرىبىلەردە ئەمگەكچى خەلقلەرنىڭ روشەن سىنىپى مەيدانى، يارقىن مۇھەببەت-نەپرەتتىكى ۋە قىممەتلىك كۈرەش روھى ئەكس ئەتتۈرۈلگەن، بۇ تەجرىبىلەر دۈشمەن ئۈستىدىن غەلبە قازىنىشتىكى جەڭگىۋار قورال، شۇنىڭدەك خەلقنىڭ ئۆز-ئۆزىنى تەربىيىلىشىدە جانلىق دەرسلىكتۇر.

(3) ئادەتتىكى تۇرمۇش تەجرىبىلىرى يەكۈنلەنگەن ماقالىلار خەلقنىڭ مول مەزمۇنلۇق تۇرمۇش تەجرىبىلىرى يەكۈنلەنگەن ماقالىلاردا خەلقنىڭ دۇنياقارىشى، تۇرمۇشقا قارىتا ساغلام پوزىتسىيە-

يېمىسى ۋە ئالجاناپ ئەخلاق، پەزىلىتى ئەكس ئەتتۈرۈلگەن. بۇ ماقالىلار كۆپ ھاللاردا كىشىلەرنىڭ ھەق-ناھەققە ھۆكۈم قىلىشىنىڭ ئۆلچىمى ۋە ھەرىكىتىگە يېتەكچىلىك قىلىدىغان كومپاس بولۇپ كەلدى. ئەمگەكنى ماختاش ۋە مەدھىيەلەش ماقالىلاردا يازقىن ۋە مەركەزلىك ئىپادىلەنگەن. «تېرىقچىلىق يەتمەش تۈرلۈك ھۈنەرنىڭ پادىشاسى»: «سەھرالىق لاي پۇتلۇقلار بولمىسا، شەھەرنىڭ چوڭ قوساق بەگزادىلىرى ئاچتىن ئۆلىدۇ»: «كۆڭزى، مېڭزىلار تېرىق تاللاپ بېرەلمەيدۇ»، بۇ ماقالىلاردا ئەمگەكچى خەلقلەر ئىپتىخارلىق تەلەپپۇزدا «كىم كىمنى بېقىۋاتقان» لىغىدىن ئىبارەت چوڭقۇر داۋلىنى ئېنىق-توغرا كۆرسەتكەن. ئىنسانلارنىڭ ياشاشقا كېرەكلىك ماددى بايلىقلىرىنى يارىتىشتا تىرىشچانلىققا، جاپالىق ئەمگەككە تايىنىشقا توغرا كېلىدۇ، ھورۇنلۇق ۋە پۇرسەتپەرەسلىك قىلىشقا ھەرگىز بولمايدۇ. شۇڭا ماقالىلاردا مۇنداق دېيىلىدۇ: «تاماق يېيىشتە ئاسمانغا ئەمەس، ئىككى قولغا تايىنىش كېرەك»: «يەر ئالتۇن قوزۇق، ئىشلىسەڭ بېرىدۇ ئوزۇق». ئەمگەك مەۋلىرى ئاسانلىقچە قولغا كەلمەيدىغان بولغاچقا، ئەمگەكچى خەلقلەر ئۆز پەرزەنتلىرىگە ئىقتىسادچىل بولۇش، ئىسراپچىلىق قىلماسلىق توغرىسىدا تەربىيە بەرگەن. مەسىلەن، ماقالىلاردا مۇنداق دېيىلىدۇ: «ھىساۋاتىڭ بولمىسا، بىر كۈرە ئالتۇننىڭ بولسىمۇ يەپ تۈگىتىسەن» («يېتىپ يىسەڭ، تاغ توشۇماس»): «كۈنىگە بىر سىقىمىدىن تېجىسەڭ، ئۈچ يىلدا بىر ئات ئالسەن» («تامما-تامما كۆل بولۇر»).

ئېلىمىزنىڭ ئۇزاق مۇددەتلىك فېئوداللىق جەمئىيىتىدە، كەڭ نامرات دىخانلار ئەۋلاتتىن-ئەۋلاتقىچە نۇرغۇن پارچە-پارچە ئېتىزلارغا بەنت بولۇپ، ئۈنۈمسىز يەرلەر بىلەن ھەپىلىشىپ، يىل بويى ئەمەلدار-تۆرىلەر ۋە پومىشىشكىلار ئۈچۈن ئىشلىدى. ئۇزاق مۇددەتلىك ئەمىلىيەت جەريانىدا، ئۇلار تەبىئەتكە ۋە سىنىپى

دۈشمەنلەرگە قارشى كۈرەش قىلىش ۋە ئۇلار ئۈستىدىن غەلبە قازىنىشتا چوقۇم كوللىكتىپنىڭ كۈچ-قۇدرىتى ۋە ئەقىل-پاراسىتىگە تايىنىش ھەم ئىتتىپاقلىشىش كېرەكلىكىنى چوڭقۇر ھىس قىلدى. نۇرغۇن ماقالىلاردا بۇ جەھەتتىكى تەجرىبىلەر يەكۈنلەنگەن. مەسىلەن: «ھەممە يەكەدىل-بىر نىيەتتە بولسا، تەيشەن تېغىنىمۇ يۆتكىگىلى بولىدۇ»؛ «يالىغۇز تال يىنىپ بولماس، يالىغۇز دەرەخ ئورمان»؛ «بىر ئائىلە بۇتخانا سالالماس، يالىغۇز ئادەم كۆۋرۈك سالالماس»؛ «ئۈچ ئادەم بىر نىيەتكە كەلسە، توپا ئالتۇنغا ئايلىنىدۇ»؛ «ئادەم كۆپ بولسا ئەقىل-چارە كۆپ بولىدۇ، ئوتۇن كۆپ قالانسا ئوتى ئۇلۇق بولىدۇ»؛ «ئۈچ ئاددى كۈنچى بىرلەشسە، جۇگېلياڭدىن ئېشىپ چۈشىدۇ» (كۆپنىڭ ئەقلى كۆپ)؛ «توپىدىن تام ھاسىل بولۇر، كەمبەغەل كەمبەغەلنى يۆلسە خان بولۇر» ۋاھاكازالار.

ئەمگەكچى خەلقنىڭ مۇھەببەت-ھىسسىياتى ئەڭ چىن، ھەقىقى، ئەڭ ساددا-سەمىمى بولىدۇ. ئۇلار كىشىلەرگە سەمىمى مۇئامىلىدە بولۇشنى تەشەببۇس قىلىدۇ، «ھاراقنى تەڭ ئىچسە لەززىتى بولىدۇ، گەپنى ئالدىدا قىلغان يېقىن-بۇرادەرلىك» (جىڭپو مىللىتى)؛ ئۇلار «دەرەخنى يىلتىزغىچە سۇغۇرۇشنى، چىن ئاغىنە-دوست بولۇش ئۈچۈن سىردىشىش»نى تەشەببۇس قىلىدۇ، مەنپەئەت كۆزلەپ دوست بولۇشتەك يامان ئادەتكە قارشى تۇرىدۇ. نۇرغۇن ماقالىلاردا سەلبى جەھەتتىن كىشىلەر يامان ئادەتلەردىن ھۇشيار بولۇشىمۇ ئاگاھلاندىرۇلغان، مەسىلەن: «تاخلاپ مېڭىشقا رازىمەنكى، مۈشۈككە كۈلكە بولمايمەن»؛ «ئات يۇمران ئوت ئۈستىدە مۇدد-رەيدۇ، ئادەم شىردىن-شېكەر سۆزلەردىن موللاق ئاتىدۇ»؛ «ئالدىڭدا قىلغان چىرايلىق سۆزىڭگە قارىما، يوشۇرۇن سۈنقەستىدىن ئاگاھ بول» (ئىلى شېكەر، ئىچى زەھەر). ئىجابى، سەلبى جەھەتلەردىن

يەكۈنلەنگەن بۇ تەجرىبە - ساۋاقلار ناھايىتى قىممەتلىك.
 ماقالىلاردا يەكۈنلەنگەن ئۈگىنىش، ئادىمىگە رچىلىك ۋە جاھاندار -
 چىلىققا دائىر نۇرغۇن ياخشى تەجرىبىلەر ئەمگەكچى خەلقلەرنىڭ
 تۇرمۇش دەرسلىكى بولۇپ قالدى. مەسىلەن: «باشتىن ئىش
 ئۆتمىگىچە، ئەقىل تاپقىلى بولمايدۇ»؛ «ئەجدىھار گۆشىنى يەيمەن
 دىسەڭ، ئۆزەڭ دېڭىزغا چۈشۈشۈڭ لازىم»؛ تۆمۈرنى قىسقۇچتا
 ئۆزى تۇتۇپ، ئۆزى بازغانلاپتۇ» دىگەنگە ئوخشاش ماقالىلاردا
 ئەمىلىيەتنىڭ بىلىش ئىقتىدارىنى ئۆستۈرۈشتىكى مۇھىم رولى
 تەكىتلەنگەن. بەزى ماقالىلار كىشىلەرنى كەمتەرلىك بىلەن ئۈگىنىشكە
 ۋە قېتىقنىپ تەتقىق قىلىشقا دەۋەت قىلىدۇ: «كۆپ ئاڭلا، كۆپ
 كۆرگىن، كۆپ ئۈگەن، كۆپ مەشق قىلغىن» (موللا بولساڭ تەكرار
 قىل، دىخان بولساڭ شۇدىگەر قىل)، «ناخشا - غەزەل ئېغىزدىن
 ئايرىلماس، مۇشت قولىدىن ئايرىلماس»؛ «قېرىغىچە ياشا، قېرىغىچە
 ئۈگەن»؛ «ھۈنەردە خەقنى ھەيران قالدۇراي دىسەڭ، جاپالىق ئەمگەك
 سىڭدۈر»؛ «ئەجرى قىلساڭ، لوم تۆمۈردىن يىڭنە قىلالايسەن»؛
 بەزى ماقالىلار بولسا، كىشىلەرنى كەمتەر، ئېھتىياتچان بولۇشقا،
 ھاكاۋۇرلۇقتىن ساقلىنىشقا ئۈندەيدۇ: «ئۆزىنى ماختىغان - سېسىغان
 ئوت - چۆپ» (ئۆزىنى ماختىغان بىرىنچى ئاخماق)؛ «لىق بوتۇلكا سۇ
 شالاقشىمايدۇ، يېرىم بوتۇلكا سۇ شالاقشىيدۇ»؛ «ئەقىللىق ئەقىللىققا
 زامىن بولۇر»؛ «باشقىلار كۆتەرگەن ئەپكەشنى يېنىڭ دەپ قارار،
 ئۆزى ئەپكەش كۆتەرسە قەدەمدە دەم ئالار» ۋاھاكازالار. بەزى
 ماقالىلار كىشىلەرنى جىگەرلىك - جاسارەتلىك بولۇشقا، ئۈزلۈكسىز
 قۇدرەت تېپىشقا رىغبەتلەندۈرىدۇ: «ئىرادىسىز بولساڭ، بېشىڭدىن
 باسدۇ تاغ، ئىرادىلىك بولساڭ يۆتكەيسەن تاغ»؛ «ئۆزەڭ قېرىد -
 ساڭمۇ، كۆڭلۈڭ قېرىمىسۇن» (يىزۇ)، «ئۈزۈلمەس ئېقىن قۇيۇلار
 دېڭىزغا، مەزمۇت قارلىق تاغ تۇرار ئۆز جايىدا» (زاڭزۇ)، «يولئاس

ئاتالمىساڭ، ئوقيارىڭنى مەشق قىل، تەجدىھارنى چاپالمىساڭ، قىلىچىڭنى ئۆتكۈر قىل»، «كىچىك خاتالىقنى تۈزەتمىسەڭ، چوڭ خاتالىقنى بېسىقتۇرالمىسەن»، «ئالىقانانىڭ تۈزەلگىنى ئالتۇندىن قىممەت» دىگەنگە ئوخشاش ماقالىلار بولسا كىشىلەرگە قىيىنچىلىقنى يېڭىشقا، خاتالىقنى تۈزىتىشكە جۈرئەتلىك بولۇش توغرىسىدا تەلىم بېرىدۇ. بۇ ماقالىلارنىڭ سۆزلىرى قىسقا بولسىمۇ، داۋىلىرى ناھايىتى چوڭقۇر، بۇ ماقالىلار ئەمگەكچى خەلقلەر ئەقىل-پاراسىتىنىڭ جەۋھەرلىرى بولۇپ، جۇڭخۇا مىللىتىنىڭ ئىسىل ئەخلاق-پەزىلەت-لىرىنى يېتىلدۈرۈش جەھەتتە زور رول ئوينىدى.

(4) تەمسىللەر ۋە ئومۇملاشقان سۆزلەر

تەمسىللەر ئۆزىگە خاس ئالاھىدە بەدىئى قۇرۇلما شەكلىگە ئىگە ماقالىلار. ئۇلار ئىككى قىسىمدىن، ئالدىنقىسى ۋاستە بولغۇچى سۆز (شىپى كەلتۈرۈلگەن سۆز)، ئوخشىتىش-تەمسىل؛ كېيىنكىسى مەقسەت سۆز، يەنى چۈشەندۈرۈشتىن ئىبارەت. ئىشلىتىلگەندە، كۆپ ھاللاردا كېيىنكى قىسمى چۈشۈپ قالىدۇ. ئالدىنقى ۋە كېيىنكى قىسمى زىچ ئالاقىدار بولۇپ، سۆزلىگەندە، كېيىنكى قىسمى ئالدىنقى قىسمى تەرىپىدىن تەلەپپۇز ۋە مەنە جەھەتتىن تەبىئى ھالدا كەلتۈرۈپ چىقىرىلىدۇ. تەمسىللەر يوشۇرۇن مەنىلىك ۋە ئاھاڭداش سۆزلۈكتىن ئىبارەت ئىككى خىل بولىدۇ. تەمسىللەرنىڭ بەزىلىرى تەجرىبىلەرنى يەكۈنلەش خاراكتىرىدا بولىدۇ، مەسىلەن: «مۈشۈكنىڭ چاشقانغا ھازا تۇتۇشى - يالغان مېھرېۋانلىق»؛ «مولۇننىڭ توخۇغا سالماغا بېرىشى - ياخشى نىيەتتىن ئەمەس» دىگەندەك تەمسىللەر. نىڭ رولى يۇقۇرىدا ئېيتىپ ئۆتۈلگەن ماقالىلارنىڭ رولىغا ئوخشاپ كېتىدۇ. لېكىن تەمسىللەر ئاساسەن تۇرمۇشتىكى مەلۇم ئەھۋاللارنى ۋە كىشىلەرنىڭ مەلۇم روھىي-پىسخىك ھالىتىنى ئىپادىلەشتە ئىشلىتىلىدۇ، مەسىلەن: «كۈنجۈت يىڭنە كۆزىدىن ئۆتۈپ كەتتى» -

تازا دەل كەلدى: «دەككە - دۈككە چۈشتى - يۈرىكى پوكۇل - دىدى». تەمسىلەر كۆپىنچە يۈمۈرلۈق ۋە ھەجۈبلىك بولىدۇ. مەسىلەن: «يولۋاسنىڭ تەسۋى سېرىشى - يالغان مېھرىۋانلىق»: «ھوقۇشنىڭ ھويلىغا كىرىشى - شۇملۇقنىڭ ئالامىتى»، بۇ تەمسىللەردە دۈشمەنلەر پاش قىلىنغان. «دۇفۇنى ئىتتىك پىچاقتا كەس - ئىككى تەرىپى سىلىق چىقىدۇ»: «شامالدا يەر سۈپۈرۈپتۇ، يامغۇردا كوچىغا سۇ چېچىپتۇ - يالغان ئاكتىپلىق». بۇ ماقالىلاردا خەلق ئىچىدىكى بەزى كىشىلەرنىڭ يىتەرسىزلىكلىرى تەنقىت قىلىنغان. بۇ تەمسىللەر - نىڭ ئوخشىتىشلىرى ئوبرازلىق، ھەجۈبلىكى ئۆتكۈر، ئىپادىلىنىشى ناھايىتى يارقىن. بەزىلەرنىڭ تەمسىللەرنى ئومۇملاشقان سۆزلەردىكى «فېلىيەتون» دېيىشىدە مەلۇم داۋلى بار. «نوغۇشتا ئوت پۈدىسە، يەل ماڭمىغىنىدەك - پايپاققا ناھال قاققان دەك»: «چىچەكلىمىگەن قىزىلگۈل - ساپلا تىكەن بولىدۇ»: «ئەينەككە قاراپ تازىم قىپتۇ - ئۆزىنى ماختاپ ئۇچۇرغانلىق»: «تۈلۈقچى قوڭغۇز گۈل قىسىپتۇ - پەدە زخورلۇق»: «يامبۇنى قۇچاقلاپ ئۆزىنى قۇدۇققا ئېتىپتۇ - مال - دۇنيانى دەپ جاندىن كېچىپتۇ» دېگەنگە ئوخشاش تەمسىللەر تۇرمۇشتىكى مەلۇم كىشىلەرنىڭ خاراكتىر ئالاھىدىلىكلىرىنى ئوبرازلىق سۈرەتلىگەن بولۇپ، يۈمۈرلۈق، شوخ ۋە ناھايىتى قىزىقارلىقتۇر. بەزىلەر تەمسىللەرنى سۆز ئويۇنى دەيدۇ، بۇ، توغرا ئەمەس، نۇرغۇن تەمسىللەر خەلقنىڭ ساغلام ئىدىيەسى - ھىسسىياتىنى ئەكس ئەتتۈرگەن بولۇپ، ئاكتىپ ئىدىيەسى مەزمۇنغا ئىگە.

ئومۇملاشقان سۆزلەر ئوبرازلىق، قېلىپلاشقان سۆز - ئىبارىلەر، مەسىلەن، «قەغەز يولۋاس»، «پو ئېتىش»، «قۇيرۇغىنى كۆتىرىۋېلىش»، «مۇقامغا چۈشمەيدىغان ساز چېلىش» (خىيالىغا كەلگەننى قىلىش)، «قاتتىق سۆڭەك» قاتارلىقلار. بۇ سۆز - ئىبارىلەر كۈندۈز - لىك ئېغىز تىلىدا، دىئالوگلاردا ئىشلىتىلىپ، تىلنى ناھايىتى جانلىق،

ئىخچام، ئوبرازلىق، ناھايىتى كۈچلۈك ئىپادىلەش رولىنى ئوينايدۇ. ماقالىلار ئاساسەن ئىجتىمائىي ئىدىئولوگىيىگە مەنسۇپ بولۇپ، خەلق ئاغزىدا ياشاپ كېلىۋاتقان ئەڭ ئىخچام-پىششىق تىل. ماقالىلارنىڭ مۇتلەق كۆپ قىسمى ئەمگەكچى خەلقلەرنىڭ قىممەتلىك بىلىملىرى ۋە تەجرىبىلىرىنىڭ جۇغلانمىسى، بۇ ئاساسىي ئېقىم. بۇنىڭدىن تاشقىرى، ئۇلارنىڭ ئىچىگە بەزى شاكال خاراكتىرلىق ئەسەرلەرنىڭ ئارىلىشىپ قالغانلىغىنىمۇ كۆرۈشمىز كېرەك. مەسىلەن، «ھەممە نەرسە ئادەمگە ئەمەس، تەقدىرگە باغلىق»، «ئادەم ئۆزى ئۈچۈن قايغۇرمىسا، ئاسمانمۇ، يەرمۇ راۋا كۆرمەيدۇ»؛ «كەمبەغەللەر بايلارنىڭ مېھرى-شەپقىتىگە باقىدۇ، بايلار خۇدانىڭ مېھرى-شەپقىتىگە باقىدۇ»؛ «بېشى چىقىپ تۇرغان چەڭزە بالدۇر سېسىيدۇ»؛ «نامراتلار مىكىرلىك بولىدۇ، بايلار ۋىژدانلىق بولىدۇ» ۋاھاكازالار. بۇ ئەسەرلەر، بىر تەرەپتىن، ھۆكۈمران سىنىپلار ۋە ئەكسىيەتچى ئەدىبلەر تەرىپىدىن توقۇلغان، ئۇلار ئۆزلىرىنىڭ ئەكسىيەتچىل ھاكىمىيىتىنى قوغداش ۋە مۇستەھكەملەش ئۈچۈن، كۆپىنچە ماقالىلار-دىن پايدىلىنىپ، ئۆزلىرىنىڭ زاۋالغا يۈز تۇتقان ئەكسىيەتچىل كىشىلىك تۇرمۇش نۇقتىسىنى تەرىپ قىلىدۇ، ئەمگەكچى خەلق-لەرنى ھاقارەتلەيدۇ، خەلقنىڭ ئىدىيىسىنى زەھەرلەيدۇ، خەلقنىڭ كۈرەش ئىرادىسىنى پارچىلايدۇ. يەنە بىر تەرەپتىن، بەزى ماقالىلار ئەمگەكچى خەلق ئىچىدىكى قالاق ئۇنسۇرلار ياكى ھۆكۈمران سىنىپ-لار ئىدىيىسىنىڭ زەھەرلىشىگە ئۇچرىغان بەزى ئەمگەكچىلەر ئاغزى-دىن چىقىدۇ. لۇشۇن ماقالىلارنىڭ سىنىپىلىغىنى بايان قىلىپ، مۇنداق دەيدۇ: «يۈزەرەك ئويلىغاندا ماقالىلار دەرۋەقە بىر دەۋردىكى خەلقنىڭ ئوي-پىكىرلىرىنىڭ جەۋھىرىدەك كۆرۈنىدۇ، لېكىن ئەسلىيەتتە، بىر قىسىم كىشىلەرنىڭ ئوي-پىكىرلىرىدىن ئىبارەت، خالاس. ئەمدى «ئۆزەڭنى بىل، ئۆزۈڭنى قوي» دىگەن ماقالىنى

مىسالغا ئېلىپ كۆرەيلى، بۇ يەنىلا ئېزىلگۈچىلەرنىڭ ھىكمەتلىك سۆزى ۋە كىشىلەرنى ئومۇم ئۈچۈن ئىشلەشكە، باج تاپشۇرۇشقا، ئىئانە قىلىشقا، ئۆز نېپسۇسىگە شۈكرى قىلىشقا، بەھۆرمەت بولماسلىققا، نارازىلىق قىلماسلىققا، بولۇپمۇ چېپىلغاچلىق قىلماسلىققا دەۋەت قىلىدۇ؛ ئەزگۈچىلەر بولسا بۇنىڭ ئىچىگە كىرمەيدۇ. «ھەقىقەتەنمۇ شۇنداق. باشقىلارنىڭ ئەمگەك مۇئەللىھىنى ئىگەللەۋېلىپ، خالىغانچە ئەسكىلىك قىلىدىغان ئەزگۈچىلەر «ئۆزەڭنى بىل، ئۆزگىنى قوي» دىگەن ھىكمەتلىك سۆزگە ھەرگىز ئەمەل قىلمايدۇ، لېكىن ئۇلار مۇشۇنداق ھىكمەتلىك سۆزلەر ئارقىلىق ئەمگەكچى خەلقنى قۇل قىلىپ، ئۇلارنىڭ كۈرەش ئىرادىسىنى پارچىلاپ، ئۇلارنى ئۆزىنىلا قوغداش، ئۆز نېپسۇسىگە شۈكرى قىلىش، باشقىلارنىڭ تالان-تاراج قىلىشىغا سۈكۈت قىلىپ، قۇللارچە كۈن كەچۈرۈشنىلا تەلەپ قىلىدىغان قىلىشقا مۇھتاج. شۇنىڭدەك ئۇششاق دىغان ئىگىلىكى چەكلەنمىسى قاتارلىق سەۋەپلەر تۈپەيلىدىنمۇ، نۇرغۇن ئۇششاق ئىشلەپچىقارغۇچىلاردا بۇ خىل نەپسانىيەتچىلىك - شەخسىيەتچىلىك ئىدىيىلىرى ئاسانلا پەيدا بولىدۇ ياكى ئۇلار بۇ خىل ئىدىيىنى ئاسانلا قوبۇل قىلىدۇ. لۇشۇن يەنە مۇنداق دەيدۇ: «قەدىمقى ئۇقۇمۇشلۇق موللەر لار ئۆزلىرىنى ھەممىنى بىلىدىغان ئادەم ھىساپلىغاچقا، «موللار ئۆيدە ئولتۇرۇپمۇ، جاھاندىكى ھەممە ئىشلارنى بىلىدۇ، دىگەندەك تەكەببۇرلارچە ئېيتىلغان قىپ - قىزىل يالغانچىلىق بارلىققا كەلگەن، پۇقرالارمۇ راست دەپ ئىشىنىپ قالغاچقا، بۇ ئاستا-ئاستا ماقالىغا ئايلىنىپ، تارقىلىپ كەتكەن.»^① مانا بۇ بەزى ماقالىلارنىڭ زىيالىلاردىن پۇقرالار ئاغزىغا كۆچۈپ، ئۇلار تەرىپىدىن قوبۇل قىلىنىپ

① لۇشۇن: «ماقاللار»، «لۇشۇن ئەسەرلىرى»، خەنزۇچە نەشرى 5 -

تارقىلىپ كەتكەنلىكىدىن ئىبارەت تارىخىي پاكىتنى چۈشەندۈرىدۇ.
پەقەت پاسسىپ رول ئوينايدىغان بۇ بىر قىسىم يامان ئەسەرلەرنى
پىپەن قىلىش ۋە ئېلغىۋېتىش لازىم.
ئازاتلىقتىن كېيىن، جەمئىيەتتە غايەت زور ئۆزگىرىشلەر بولدى،
دەۋر بىلەن تومۇرداش بولغان ماقالىلاردىمۇ ئىنقىلاۋىي ئۆزگىرىشلەر
بارلىققا كەلدى. ئەكسىيەتچىل ۋە قالاق بولغانلىرى پىپەن قىلىندى،
شاللىۋېتىلدى، يېڭى ئىدىيىگە ماس كەلمەيدىغانلىرى ئۆزگەرتىش
ئارقىلىق يېڭى مەزمۇنغا ئىگە بولدى. «ياخشى ئەزىمەت ئەسكەر
بولمايدۇ، ياخشى تۆمۈردىن مىق سوقۇلمايدۇ» دىگەن كونا ماقال
«ياخشى ئەزىمەت ئەسكەر بولىدۇ. ياخشى تۆمۈردىن مىق سوقۇلىدۇ»
دەپ ئۆزگەرتىلدى. «ئادەم ئۆزى ئۈچۈن قايغۇرمىسا، ئاسمانمۇ،
يەرمۇ راۋا كۆرمەيدۇ» دىگەن ماقال «ئادەم ئۆزى ئۈچۈن قايغۇرمىسا،
مەردۇ-مەردانە بولىدۇ» دەپ ئۆزگەرتىلدى. بەزىلىرىگە، كونا
شىشىگە يېڭى شاراپ قويغاندەك، يېڭى ئىزاھ بېرىلدى، مەسىلەن:
«يامانلىققا يامانلىق، ياخشىلىققا ياخشىلىق» دىگەن ماقال ئەسلىدىكى
«ئۆز قىلغىنى ئۆزىگە ياندى» دىگەن خۇراپاتلىق ئىدىيىدىن سەمىمى
ئادەم ھامان زىيان تارتمايدۇ، يامان ئادەملەر ھامان ئۆز پۇتىغا
ئۆزى پالتا چاپىدۇ، دىگەندىن ئىبارەت يېڭى مەزمۇنغا ئۆزگەردى.
بولۇپمۇ دىققەت قىلىشقا ئەرزىيدىغىنى شۇكى، دەۋر ئالاھىدىلىك-
لىرىنى ئەكس ئەتتۈرىدىغان يېڭى ماقالىلار زور مىقداردا بارلىققا
كەلدى. مەسىلەن: «مىڭلىغان- تۈمەنلىگەن ماددىلار ئىچىدە،
پارتىيىنىڭ رەھبەرلىكى بىرىنچى ماددا»، «كونا جەمئىيەت ئادەمنى
شەيتانغا ئايلاندۇرغان، يېڭى جەمئىيەت شەيتاننى ئادەمگە ئايلاندۇر-
دى»، «ئىشچى- دىخان بىر ئائىلە، تومۇرى بىر ئىككى گۈل-
چىچەك»، «يەر ئىسلاھاتى كىشىلەرنىڭ قەدىنى رۇسلىغان بولسا،
تۇپراق ئىسلاھاتى، تۇپراقنىڭ سۈپىتىنى ياخشىلايدۇ»، «ھەمكارلىشا،

ھەمكارلىشا، كەمبەغەللەر بېيىيدۇ راسا» ۋاھاكازالار. بۇ ماقالىلاردا يېڭى دەۋر كىشىلىرىنىڭ پارتىيىگە چىن قەلبىدىن ئۇرغىغان قىزغىن مەدھىيىسى، ئۇلارنىڭ يېڭى تۇرمۇشى ۋە يېڭى مەنىۋى قىياپىتى ئەكس ئەتتۈرۈلگەن. يېڭى ماقالىلار روشەن سىياسى ۋە ئىلغار ئىدىيە-پىۋىلىككە ئىگە بولۇپ، سوتسىيالىستىك ئىنقىلاپ ۋە قۇرۇلۇش ئىشلىرىدا، تەشۋىق قىلىش، سەپەرۋەر قىلىش ۋە ئىدىيەۋى تەربىيە بېرىش رولىنى ئوينىماقتا.

3. خەلق ماقالىلىرىنىڭ بەدىئىي ئالاھىدىلىكلىرى

ماقاللار ئەمگەكچى خەلق كۈندىلىك تۇرمۇشتا ئەڭ كەڭ ئىشلەتمىدىغان، شەكلى ئاددىي - ئىخچام بولغان خەلق ئەدىبىياتىنىڭ بىر تۈرىدۇر. بۇ خىل ئەسەرلەرنىڭ كۆپچىلىگىنىڭ تىلى پۇختا - پىششىق، ئوبرازلىرى جانلىق، جۈملىلىرى رەتلىك، سۆزلىرى ئاھاڭداش، ئاممىباپ، چۈشىنىشلىك بولۇپ، كىشىنى چوڭقۇر ئويغا سالىدۇ. تىلىنىڭ ئىخچام - پىششىقلىقى ماقالىلارنىڭ ئەڭ تۈپ بەدىئىي خۇسۇسىيىتى. داستانلار خەلق ئەدىبىياتىنىڭ چوڭ سەھىپىلىك ئەسەرلىرى دېيىلسە، ماقالىلار ئۇنىڭ ئەڭ نەپىس، ئىخچام ئەسەرلىرىدۇر. ماقالىلارنىڭ ئىخچاملىقى ئادەمنى ھەيران قالدۇرىدىغان دەرىجىگە يەتكەن. ئادەتتە بىر - ئىككى جۈملە سۆز، ھەتتا ئۈچ - تۆت سۆز بىلەنلا بىر تەجرىبە ياكى داۋلى بايان قىلىنىدۇ، ئۈچ - تۆت جۈملىدىن ئارتۇق بولغان ماقالىلار بىر قەدەر ئاز ئۇچرايدۇ. مەسىلەن: «بىر جىڭلىق خوراز چىللايدۇ» دىگەن ماقالدا تۆت سۆز بىلەنلا ئۆي قۇشلىرىنى بېقىشنىڭ بىر تەجرىبىسى يەكۈنلىنىپ، خوراز چوڭىيىپ بىر جىڭدىن ئارتۇق ئېغىرلىققا يەتكەندە چىلاپ، تاڭ ئاتقانلىغىدىن خەۋەر بېرىدىغانلىقى ئېيتىلغان. بۇ تۆت سۆز ئىگە، خەۋەر، تولدۇرغۇچىسى بار مۇكەممەل بىر جۈملىنى شەكىللەندۈرگەن، مەنىسى ئىنتايىن ئېنىق، بىر سۆزنى قوشۇش - ئېلىۋېتىشنىڭ ھاجىتى يوق، جۈملە

بۇنىڭدىنمۇ ئىخچام بولمايدۇ. يەنە ئالايلىق، «بايلارنىڭ مىس ئۆرنەك - نەقىشلىرى، كەمبەغەلنىڭ چېنى، قان - تەرلىرى»، بۇ سەككىز سۆز سىنىپى ئېكىسپىلاتاتسىيىنىڭ ھەقىقى قىياپىتىنى تولۇق ئاشكارىلاپ بەرگەن. «سوراق تاختىسىنىڭ بىر ئۇرۇلىشى، پۇقرانىڭ مىڭ تامچە قېنىغا توختايدۇ»، بۇ ئىككى جۈملە سۆز كونا دۆلەت ماشىنىسىنىڭ ماھىيىتىنى تولۇق ئېچىپ بەرگەن. «كۆپچىلىك ئەۋلىيا» دىگەن ماقالدا ئىككىلا سۆز بىلەن ئادەم كۆپ بولسا ئەقىل - پاراسەت مول بولىدىغانلىغىدىن ئىبارەت يىمىرىلمەس ھەقىقەت چۈشەندۈرۈلگەن. سۆزى ئىخچام، مەزمۇنى چوڭقۇر مۇنداق ماقالىلار ناھايىتى نۇرغۇن. لۇشۇن ماقالىلارنى «ئىخچام گەپ»، «ھازىرقى زامان قىياپىتىنىڭ ئىلىكى» دەپ تازا جايىدا ئېيتقان. گوركى مۇنداق دەيدۇ: «ماقاللار ۋە ناخشىلار دائىم ئىخچام بولىدۇ، لېكىن ئۇلار پۈتۈن - پۈتۈن كىتاپلارنى يازغىلى بولىدىغان پىكىر ۋە ھىسسىياتىنى ئۆز ئىچىگە ئالغان.»^① بەزى يازغۇچىلار كۆپ ھاللاردا ئۆز ئەسەرلىرىدە پېرسوناژلارنىڭ ئىندىۋىدۇئاللىق (خاسلىق) خۇسۇسىيەتلىرىنى ھەممىدىن ئوبدان كۆرسىتىپ بېرىدىغان ماقالىلارنى نەقىل كەلتۈرۈپ، پېرسوناژلار ئوبرازىنى ناھايىتى جانلىق يارىتىدۇ. بەزىدە، ئۇلار ئەسەرلىرىنىڭ بېشىدا ماقالىلارنى نەقىل كەلتۈرۈپ، شۇ ئارقىلىق تېمىنىڭ مەقسىدىنى كۆرسىتىپ، ئۇنى پۈتۈن ئەسەرگە قوماندىن قىلىپ، ناھايىتى ياخشى بەدىئى ئۈنۈمگە ئېرىشىدۇ.

ماقاللارنىڭ ئىخچاملىغىنى ئۇلارنىڭ تۇرمۇشنى يېغىنچاقلاش ۋە تەجرىبىلەر بىلەن تەسنىلەش ئالاھىدىلىكى بەلگىلەيدۇ. ماقالىلار

① «ماتېرىيال ۋە تەتقىقات» نىڭ ۱ - تومىغا قارالسۇن. 1934 - يىلى، كرايپۇسكىي «سوۋېت ئېغىز ئەدەبىياتىنىڭ ئومۇمى ئەھۋالى» دىن نەقىل، شەرق كىتاپخانىسىنىڭ 1954 - يىلى خەنزۇچە نەشرى، 68 - بەت.

ھەرخىل تەجرىبىلەرنى خاتىرىلەيدىغان، ساقلەيدىغان، ئۈگىتىدىغان
قورال، ئۆتمۈشتىكى ساۋاتسىز ئەمگەكچى خەلقنىڭ تۇرمۇش دەرس-
لىكى. شەكلى كىچىك - قىسقا بولغاندىلا، ئەستە ساقلىغىلى، ئېيتىپ
بەرگىلى، ئىشلەتكىلى بولىدۇ، شۇنىڭدەك ئىجات قىلىش، قوبۇل
قىلىش ۋە تەتبىق قىلىش ئاسان بولىدۇ. ماقاللار ۋە قوشاقلارنىڭ
تۈرمۈشىنى يىغىنچاقلىشى بىر بىرىگە ئوخشمايدۇ. مەسىلەن: «ئادا-
لەتسىزلىك ھەققىدە قوشاق» تا: «تامچى ئۈستام ياشايدۇ كەپە -
ساتمىدا؛ توقۇمىچى قىز ئىگىنىسىز، قالغان يالىڭاچ؛ تۈز ساتقۇچى
خوتۇن ئىچىدۇ تۈزسىز شورپا؛ يەر تېرىغۇچى يەيدۇ سامان كېپەك
ئارىلاش؛ ئۇن تارتقۇچى يەيدۇ خەمەك - سويما پەقەت؛ سەي قورد -
غۇچى پۇرايدۇ ھىدىن ھەر نۆۋەت؛ بورا توقۇغۇچى ياتىدۇ داغ
يەردە، داغدا؛ تاۋۇت كۆتەرگۈچى ياتار ئۆلۈپ يول بويىدا»
دېيىلگەن. بۇ قوشاقتا تەكرارلاش ئۇسۇلىدىن پايدىلىنىپ،
بىر قاتار تەڭداش كۈچەيتمە جۈملىلەر ئارقىلىق، بىر يوللا
ھەرخىل كەسىپتىكى كىشىلەرنىڭ ئازاپ - ئوقۇبەتلىك تۇرمۇشى
مىسال كەلتۈرۈلۈپ، ئەمگەك قىلغۇچىنىڭ تاماققا ئېرىشەلمەسلىكىنىڭ
ئومۇمى كۆرۈنۈشى ئوبرازلىق تەسۋىرلەنگەن، كونا جەمىيەت تۈزۈمىنىڭ
ئادالەتسىزلىكى ئۈستىدىن غەزەپ بىلەن شىكايەت قىلىنغان. ماقال-
لاردا بولسا، مۇنداق ئەھۋاللارنى چۈشەندۈرگەندە، ئادەتتە بىر -
ئىككى تىپىك مىسال تاللىنىپ، سېلىشتۇرۇش ئۇسۇلى ئارقىلىق
يىغىنچاقلىنىدۇ، مەسىلەن: «ئورۇندۇق يوق ياغاچچىدا، ماي سات-
قۇچى خوتۇن تارايدۇ چېچىنى سۇدا»، بەزىبىر ماقاللاردا پەلسە -
پىۋى قائىدىلەر مول سۆز - ئىبارىلەر بولىدۇ، مەسىلەن، «بولسىمۇ
ھەرخىل گۈلدەك ھۈنسىرى، دائىم يوقسۇزلۇقتا ئۆتىدۇ ئۆمرى»،
«كەمبەغەلنىڭ قان - تېرى، باينىڭ ئاش - نېنى» دېيىش ئارقىلىق
شەيئىنىڭ ماھىيىتى چوڭقۇر ئېچىپ بېرىلىپ، كىشىلەر ھەيران

قالدۇرۇلسۇن ۋە چوڭقۇر ئويغا سېلىنىدۇ. قوشاقلار ۋە ماقالىلار كىشىلەرنىڭ مول تەسەۋۋۇرىنى قوزغاپ، ئۇلارنى ئوبېكتىپ ھەقىقەتنى بىلىۋېلىش مەقسىدىگە يەتكۈزىدۇ. شۇنداقتىمۇ، قوشاقلار ئاساسەن ھىسسىيات بىلەن كىشىلەرنى تەسىرلەندۈرىدۇ، ماقالىلار بولسا ئاساسەن كىشىلەرنى داۋلى بىلەن قايىل قىلىدۇ.

تىلنىڭ پەششىق - ئىخچاملىغى شەيئىلەرنى چوڭقۇر بىلىش بىلەن زىچ ئالاقىدار، ھەقىقىي بىلىم ئەمىلىيەتتىن كېلىدۇ، خەلقلەر كۈرەش داۋامىدا تەبىئەت دۇنياسىنى ۋە ئىنسانلار جەمىيىتىنى تەپسىلىي كۆزدە تىپ، بىۋاسىتە تەجرىبىلەرنى ھاسىل قىلىپ، ئۇنىڭ ماھىيىتىنى تەد رىجى ھالدا بىلىپ، ئۇنىڭ قانۇنىيەتلىرىنى ئىگەللەۋالغاچقا، ئۇنى ئۆزىنىڭ ئەسەرلىرىدە ئېنىق - توغرا ئەكس ئەتتۈرىدۇ. لېنىن: «كۆپ ھاللاردا بىر خىل ئىدىوم (تۇراقلىق ئىبارە) خېلىلا مۇرەككەپ ھادىسىنىڭ ماھىيىتىنى ئىنتايىن ئېنىق - توغرا ئىپادىلەپ بېرىدۇ»^① دەيدۇ. ماقالىلار مانا مۇشۇنداق ئىدىوملار (تۇراقلىق ئىبارىلەر). ئەمگەكچى خەلقلەر شەيئىلەرگە نىسبەتەن چوڭقۇر بىلىشكە ئىگە بولغاچقا، ماقالىلار خېلىلا مۇرەككەپ ھادىسىنىڭ ماھىيىتىنى ئىپادىلەپ بېرەلەيدۇ. كۆزىتىش تەپسىلىي بولسا، بىلىش شۇنچە چوڭقۇر، ئىپادىلەشمۇ شۇنچە ئىخچام بولىدۇ. قارىماققا ئېغىزغا چۈشۈپلا تۇرىدىغان، سۈپەتلەنمىگەن، لېكىن چوڭقۇر پەلسەپىۋى قائىدىنى ئۆز ئىچىگە ئالغان دىخان تىلى ئەمگەكچى خەلقلەرنىڭ ئۇزاق مۇددەتلىك كۆزىتىشى، تەجرىبىدىن ئۆتكۈزۈشى ئارقىلىق پىشپىيىتىلگەن؛ ئىجتىمائىي كۈرەش تەجرىبىلىرى يەكۈنلەنگەن ماقالىلار خەلقىنىڭ قان - تېرى بىلەن يۇغۇرۇلغان؛ ئىشلەپچىقىرىش كۈرىشى تەجرىبە-

① لېنىن: «جاڭزا يېنىدىكى خوشنا»، «لېنىن ئەسەرلىرى»، خەنزۇچە نەشرى، 20 - توم، 281 - بەت.

لىرى ئەكس ئەتتۈرۈلگەن ماقاللارمۇ خەلقنىڭ تۆككەن تېرىنىڭ
جەۋھىرىدۇر.

ماقاللارنىڭ ئىخچاملىغىمۇ ئۇزاق مۇددەت تارقىلىش ۋە كولىمىكى-
تىپ پىشلىدۇرۇشنىڭ نەتىجىسى. خەلق «ئالتۇن چايغۇچى»،
ماقاللار تىل تەرەققىياتىنىڭ مۇشۇ تارىخىي ئېقىنىنىڭ يۇيۇشى ئار-
قىسىدا، ئەمگەكچى خەلق ئەۋلاتتىن-ئەۋلاتقىچە توپلىغان، ۋالىد-
داپ تۇرغان ئالتۇن. تارقالغان ۋاقتى قانچە ئۇزۇن، دائىرىسى
قانچە كەڭ بولسا، ماقاللار شۇنچە ئېنىق-توغرا ۋە ئىخچام بولىدۇ.
شۇڭا گوركى تەكرار ھالدا مۇنداق دەپ تەكىتلەيدۇ: «بىر ياز-
غۇچى بۇ خىل ماتىرىيالىدىن خەۋەردار بولۇشى لازىم. ئۇ ئۇنىڭغا
تىلنى خۇددى تۈگۈلگەن مۇشتەك ئىخچام قىلىشنى ئۈگىتىدۇ»، «ئۇ
بىزنى سۆزنى تېجەشنى، تىلنى پىششىق-پۇختا ۋە ئوبرازلىق
قىلىشنى ئۈگىنىۋېلىشقا ناھايىتى ئوبدان ئۈگىتىدۇ»^①.

ماقاللار ئىككى-ئۈچ مىسالىق، ئەدەبىي «مۇھاكىمىلىك ئەسەر»،
پەلسەپىۋى قائىدىلىك كىچىك شېئىر، ئىلمىي پىكىرلىك شېئىرلاردۇر.
ئۇلارنىڭ ئوبرازلىقلىغى ناھايىتى گەۋدىلىك بولىدۇ. كەڭ ئەمگەكچى
خەلقلەر ماقاللارنى ئوبرازلاشتۇرۇش ئۇسۇلى تارقىلىق يارىتىپ،
ئىپادىلەش ئۈنۈمىنى ئاشۇرۇپ، تەسىر قىلىش كۈچى ۋە قايىل
قىلىش كۈچىنى كۈچەيتىپلا قالماستىن، بەلكى مول بىلىم تەجرىبە-
لىرى ۋە چوڭقۇر ئوي-پىكىر، چۈشەنچىلىرىنى مۇشۇ قىسقا-ئىخچام
شەكىل ئىچىگە جەملىگەن.

ماقاللارنىڭ ئوبرازلىقلىغى ئاساسەن ھەرخىل ئىستىتىكىلىق
ئۇسۇللار تارقىلىق ئىپادىلىنىدۇ. بۇنىڭ ئىچىدە ئەڭ كۆپ ئىشلىتىدۇ.

① گوركى: «يېزىقچىلىقنى قانداق ئۈگەنگەنلىگىم ھەققىدە»، ئەدەبىيات
توغرىسىدا، خەنزۇچە نەشرى، 190، 191-بەتلەر.

لىدىغىنى تەمسىل - ئوخشىتىش ۋە سېلىشتۇرۇش.

«ئوغرى كېلۇر تاغاقتەك، چېرىك كېلۇر چىتلاقتەك، ئەمەلدار كېلۇر ئۇستۇرىدەك» دېگەن ماقالدا تەڭداش كۈچەيتىمە بۆلەكلىك جۈملە ئارقىلىق قەدەممۇ - قەدەم ئىلگىرىلىگەن ھالدا، فېئودال ئەمەلدار تۆرىلەرنىڭ خەلقنى دەھشەتلىك شۇلۇۋالغانلىغى تەمسىل - ئوخشىتىش ئارقىلىق پۈتۈنلەي ئېچىپ تاشلانغان. خەلق تەمسىل - ئوخشىتىشلارنى ئىشلىتىشكە ھەممىدىن ماھىر بولۇپ، مەيلى ئوچۇق، مەيلى ياپتا تەمسىل - ئوخشىتىشلار بولسۇن، ھەممىسى ئاددى - تەبىئى، ئوبرازلىرى دەل جايىدا. تەمسىل - ئوخشىتىشلارنىڭ ئىشلىتىلىشىمۇ جانلىق - كۆپ خىل بولۇپ، بەزىدە تەمسىل قىلىنغان شەيئى ئالدىدا، بەزىدە كەينىدە بولىدۇ، بەزىدە شەيئىنىڭ ئۆزى ئېيتىلمايدۇ. مەسىلەن، «چىراقنى پەرلىمىسەك، يورۇمايدۇ، داۋلىنى مۇنازىرە قىلمىساڭ، ئايدىڭلاشمايدۇ»؛ «ئادەم كۆپ بولسا ئىش ئاسان بولىدۇ، سۇ ئۇلۇق بولسا، كېمە ئوبدان ماڭىدۇ»؛ «باشلامچى ئات يارامسىز بولسا، ھەممە ئاتنى غەم باسدۇ، ئۇستۇنكى لىم توغرا قويۇلمىسا، تۆۋەنكى لىم قىڭغىر بولۇپ قالىدۇ» ۋاھاكازالار.

ماقاللاردا سېلىشتۇرۇشۇمۇ ناھايىتى ئۈستىلىق بىلەن ئىشلىتىلگەن. زىددىيەتنىڭ ئومۇمىلىغى سېلىشتۇرۇش ئۇسۇلىنىڭ ئاساسى. بارلىق شەيئىلەر قارىمۇ - قارشى تەرەپلەرنىڭ بىرلىكىدىن ئىبارەت، مەسىلەن، نامراتلىق ۋە بايلىق، ياخشىلىق ۋە يامانلىق، گۈزەللىك ۋە سەتلىك، ياخشى ۋە يامان ۋاھاكازالار. ئۆزئارا زىت ۋە باغلىنىشلىق بۇ شەيئىلەر ۋە ھادىسىلەرنى قاتار تىزىپ سېلىشتۇرغاندا، كىشىلەردە روشەن ۋە يارقىن تەسىرات قالدۇرغىلى بولىدۇ. مەسىلەن، «ئەمەلدارلارنىڭ ئوت قويۇشىغا يول قويۇپ، پۇقرالارنىڭ چىراق يېقىشىغا يول قويماسلىق» دېگەن ماقالدا ئەمەلدارلارنىڭ زورلۇق - زومبۇلۇقلىرى ۋە پۇقرالارنىڭ زۇلۇمغا ئۇچرىغانلىغى ناھايىتى

روشن ئېنىق سېلىشتۇرۇلغان. «سوغاق قىرو يالغۇز گىيانى ئوش-
تۇۋىتىدۇ، دەھشەتلىك بوران ئورماننى ئۆرۈۋېتەلمەيدۇ» دىگەن
ماقالدا شەخسنىڭ كۈچىنىڭ ئاجىزلىقى، كوللىكتىپ كۈچىنىڭ چەك-
سىز قۇدرەتلىكلىكى سېلىشتۇرۇش ئارقىلىق چۈشەندۈرۈلگەن.
سېلىشتۇرۇش ئارقىلىق سىنىپى كۈرەش ئەكس ئەتتۈرۈلسە،
ناھايىتى كۈچلۈك جەڭگىۋارلىققا ۋە قايىل قىلىش كۈچىگە ئىگە
بولدۇ؛ سېلىشتۇرۇش ئارقىلىق داۋلى چۈشەندۈرۈلسە، چوڭقۇر-
مۈكەممەل بولدى، كىشىنى چوڭقۇر ئويغا سالدى. سېلىشتۇرۇشتا
كۆپىنچە تاللاش خاراكتىرلىق جۈملە شەكىللىرى ئىشلىتىلدى،
مەسىلەن، «ئامان قېلىپ تاش بولغىچە، مېيىپ بولۇپ قاش بول»،
بەزىدە بىر ئاددى جۈملىنىڭ ئۆزىدىمۇ سېلىشتۇرۇش بولدى، مەسى-
لەن، «بىر ئائىلىنىڭلا ئاش-نېنى، كىيىم-كېچىكى پۈتۈن بولسا،
مىڭ ئائىلە ئاغرىنىدۇ».

رەتلىك-ماسلىق (ئاھاڭدارلىق) ماقالىلارنىڭ يەنە بىر ئالاھىدى-
لىكى. ئاز سانلىق ئاددى جۈملە ياكى كۆپ جۈملىلىك ماقالىلاردىن
تاشقىرى، ماقالىلارنىڭ كۆپچىلىكى ئىككى جۈملىدىن تۈزۈلدى.
شەكلى رەتلىك، ئاھاڭى ماس، ئېغىزغا چۈشۈپ تۇرىدۇ، ئەستە
ساقلاش ۋە ئېيتىش ئاسان، كىشىلەردە خۇشخۇي-يېقىملىق ھېسسى-
يات پەيدا قىلىدۇ.

ماقاللارنىڭ كۆپچىلىكىنىڭ ئىككى جۈملىلىك بولۇشى ئۇلارنىڭ
ئالاھىدە رولى بىلەن مۇناسىۋەتلىك. ئومۇمەن ئېيتقاندا، بىر جۈملە
سۆز بىلەن مۇرەككەپ مەزمۇنى يىغىنچاقلاش ئاسان ئەمەس،
كۆپ جۈملە ئەزمىلىك-سۆرەلمە بولۇپ قالىدۇ، پەقەت ئىككى
جۈملىلا رەتلىك-ئاھاڭدار بولۇپ، ئاسانلا جۈپلەش، سېلىشتۇرۇش،
دەۋر قىلدۇرۇش، ئالماشتۇرۇش، تەڭداش كۈچەيتىمە بۆلەك قىلىش،
قوشما جۈملە قىلىش قاتارلىق جۈملە شەكىللىرىنى ھاسىل قىلىپ،

ئىپادىلەش كۈچىنى ئاشۇرىدۇ. مەسىلەن: «ئادەم يەرنى كۈچسىز قىلىدۇ، يەر ئادەمنى كۈچسىز قىلىدۇ» دىگەن ماقالدا ئىگە، تولدۇر-غۇچى، خەۋەر ئالماشتۇرۇلۇپلا، ئادەم بىلەن يەرنىڭ دىيالېكتىكىلىق مۇناسىۋىتى ۋە يەرنىڭ كۈچىنى ئاشۇرۇش، تۇپراقنى ياخشىلاشنىڭ مۇھىم ئەھمىيىتى چۈشەندۈرۈلگەن. يەنە ئالايلىق، «بايلار تۆت پەسىلدە ئالماشتۇرۇپ كىيىم كىيىدۇ، كەمبەغەللەر بىر كىيىمنى تۆت پەسىل كىيىدۇ» دىگەن ماقالدا كەمبەغەللىك بىلەن بايلىقنىڭ چوڭ پەرقى چۈشەندۈرۈلگەن، بۇمۇ ناھايىتى ياخشى دەلىل.

ماقاللارنىڭ كۆپچىلىگى قاپىيىلىك بولىدۇ، «مالنى تونۇماسلىق-تىن قورقما، مالنى مالغا سېلىشتۇرۇشتىن قورق»، بۇ ئوخشاش سۆز-لەرنىڭ ئاخىرىنىڭ قاپىيىلىشى؛ «قۇشنىڭ گۈزەللىگى پەرلىرىدە، ئادەمنىڭ گۈزەللىگى ئەمگىدە»، بۇ ئوخشاش بولمىغان سۆزلەر-نىڭ قاپىيىلىشى. بۇ ئەڭ كۆپ ئۇچرايدىغان ئىككى خىل قاپىيىلە-شىش ئۇسۇلى. يەنە «كۈلۈپ يىرىلسا كۈلمەي ياماش، كۈلۈپ ئاشۇرۇۋەتسە، كۈلمەي تۈزەش (كېرەك)»، «بۈگۈنكى مېھماندارچە-لىق ئۆتكەنكى ئىناقلىقنىڭ شاراپىتى؛ بۈگۈنكى ئۇرۇش-جىدەل ئۆتكەنكى غەم-خاپىلىقنىڭ كاساپىتى»؛ «دەرەخنى سۇغار، يىلتىزى سۇ ئىچكۈدەك، دوست تۇتقىن، ھەمدەم بولۇپ مۇڭداشقۇدەك» دىگەنگە ئوخشاش ماقالىدەك قاپىيىلىنىدىغان ئەھۋاللارمۇ بار. قاپىيە-لىشىش شەكلى جانلىق، كۆپ خىل ۋە پۈتۈنلەي تەبىئى بولىدۇ. بەزى تەمسىللەر قاپىيىداش كەلمەيدۇ. لېكىن جۈملە شەكىللىرى ئۆزئارا ماس كەلگەن، تەڭكەش ئاھاڭى ئۆزئارا ماس كېلىدۇ. بىر خىل باي مۇزىكىلىق گۈزەللىككە ئىگە بولىدۇ. مەسىلەن: «گەرچە ھاراق رۇمكىسى كىچىك بولسىمۇ ئادەم ئۆلتۈرىدۇ، چوكا توم بولمىغان بىلەن ئۇرسا بەلنى سۇندۇرىدۇ» دىگەندەك. تەمسىللەر ئەمگەكچى خەلق تۇرمۇشىنىڭ دەرسلىك كىتابى،

كۈرەش قىلىشنىڭ كۈچلۈك قورالى بولۇپلا قالماستىن، بەلكى قەدىم-
دىن تارتىپ ھازىرغىچە مۇنەۋۋەر يازغۇچىلارنى تەربىيەلەپ يېتىشى-
تۈرۈشنىڭمۇ ئوزۇن بولۇپ كەلدى. ساۋشۇپچىن، شى نەيسەن،
ۋۇجېڭشىڭ قاتارلىق كىلاسسىك يازغۇچىلارنىڭ ئەسەرلىرى؛ لاۋشى،
جاۋشۇلى، جولىپۇ قاتارلىق ھازىرقى زامان يازغۇچىلىرىنىڭ ئەسەر-
لىرىنىڭ ھەممىسىدە ئاز بولمىغان خەلق تەمسىللىرى نەقىل كەلتۈ-
رۈلۈپ، بۇ ئەسەرلەر ئىچىدىكى پېرسوناژلارنىڭ ئوبرازى ئۈنۈملۈك
ھالدا گەۋدىلەندۈرۈلگەن ۋە ئەسەرنىڭ مىللى ئۇسلۇبى كۈچەيتىل-
گەن. دۆلىتىمىزنىڭ قەدىمقى زاماندىكى بەزى ئەدىپلىرى رىۋايەت،
ھىكايە قاتارلىق خەلق ئەدىبىيات شەكلىنى ئىشلىتىش بىلەن بىر
ۋاقىتتا، تەمسىللەرنى ئىشلىتىشكە تېخىمۇ ئەھمىيەت بەرگەن. ھەتتاكى
«ئەۋلىيالار نەزىمىسى» دېگەن كىتاپتىمۇ «تەمسىللەر قوللىنىلغان»
(«ئەدىبىيات جەۋھەرلىرى») يولداش ماۋزېدۇڭمۇ ئۆز ئەسەرلىرىدە
نۇرغۇنلىغان جانلىق تەمسىللەرنى نەقىل كەلتۈرۈپ، ئىدىيىسى ئىز-
تايىن چوڭقۇر، جەڭگىۋارلىقى كۈچلۈك سانسىزلىغان ئىلمىي ماقالىلارنى
يېزىپ قالدۇردى، بۇلار دۆلىتىمىزنىڭ ئىنقىلاۋى ۋە قۇرۇلۇش ئىش-
لىرىنىڭ كۈرەش ئەمىلىيىتىدە يېتەكچىلىك رولىنى ئوينىماقتا. بۇ
بىزنىڭ مەسىلەردىن توغرا پايدىلىنىشىمىز ئۈچۈن پارلاق ئۈلگە
تىكلەپ بەردى. لۇشۈن تەمسىللەرنىڭ سىنىپچىلىقى ئۈستىدە ئىنچىكە
تەھلىل يۈرگۈزۈپلا قالماستىن، ئۆز ئەسەرلىرىدەمۇ كۆپلەپ ئىشلەت-
كەن. خەلق ئەدىبىياتىنى ئەستايىدىل، ئۈگىنىدىغان ۋە قوللىنىدىغان
مۇنداق پوزىتسىيە، بىزنىڭ ئىخلاس بىلەن ئۈگىنىشىمىزگە ئەرزىدۇ.

تۇرسۇن مەخسۇت تەرجىمىسى

ئىككىنچى بۆلۈم خەلق تېپىشماقلىرى

1 - خەلق ئارىسىدىكى تېپىشماقلارنىڭ مەزمۇنى، كېلىپ چىقىشى ۋە ئۇنىڭ رولى

تېپىشماقلار خەلق ئەدەبىياتىدىكى بىر خىل ئالاھىدە نەزمە شەكىل-لىك ئەسەردۇر. ئۇ، خەلقنىڭ ئەقىل-پاراسىتىنى ئىپادىلەيدىغان، يېتىشتۈرىدىغان ۋە خەلقنىڭ ئەقىل-پاراسىتىنى سىنايدىغان خەلق ئارىسىدىكى سۆز سەنئىتىدۇر.

«يېزىقشۇناسلىق» دىگەن كىتاپتا يېزىلمىشچە، تېپىشماق — «سۆز، سر» دىگەن ئىككى ئىبارىنىڭ قوشۇلۇشىدىن كېلىپ چىققان، ئۇ بىر خىل سر يېپىش سەنئىتىدۇر. ئاساسىي خۇسۇسىيىتى: شەيئىلەرنى بىۋاسىتە تەسۋىرلىمەستىن، بەلكى ئىستىئارە ۋە بىشارەت ئارقىلىق ئىپادىلەپ، كىشىلەرنى بىشارەتلەر تەمىنلىگەن ئاساس — يىپ ئۇچى بىلەن تەپەككۈر قىلىپ، شۇ شەيئىنىڭ سىرىنى تېپىپ چىقىشقا دەۋەت قىلىدۇ. شۇڭا ئۇ تۈزۈلۈشى جەھەتتە باشقا خەلق ئەدەبىياتى شەكىلى-لىرىگە ئوخشىمايدىغان ئالاھىدىلىكلەرگە ئىگە. ئۇ سوئال، جاۋاپتىن ئىبارەت ئىككى قىسىمدىن تەركىپ تاپقان. تېپىشماقنىڭ سوئالى يەنە چۈشەندۈرگۈچى جىسىم شەكلى دەپمۇ ئاتىلىدۇ، ئۇ تېپىشماق-نىڭ ئەدەبىي ئىپادىلىنىش شەكلى بولۇپ، مەسىلىنىڭ ئوتتۇرىغا قويۇلۇشىدۇر؛ تېپىشماقنىڭ جاۋابى جىسىمنىڭ ئەسلى دەپمۇ ئاتىلىدۇ. بۇ تېپىشماقنىڭ ماھىيىتى بولۇپ، مەسىلىنىڭ جاۋابىدۇر. سوئال-جاۋاپ ئۆزئارا باغلىنىشلىق بولىدۇ. سوئال-جاۋاب شەيئىنىڭ ئور-تاق خۇسۇسىيەتلىرى ئارقىلىق ئۆزئارا باغلىنىپ تۇرىدۇ. مەسىلەن:

«بۇدۇر - چوقۇر ئۆيى بار. قىزغۇچ - ئېپىز چىدىرى؛ ئۆزى سېمىز - دوغىلاق، قالتىس ئەپچىل يېتىشى.» مانا بۇ «خۇاسىڭ» بولۇپ، ئاشۇنداق چۈشەندۈرۈلگەن خەلق ئارىسىدىكى تېپىشماقلارنىڭ بىرىدۇر. بۇنىڭدا خۇاسىڭنىڭ بىرنەچچە قىسمى ئايرىم - ئايرىم ھالدا ئۆزىگە ئوخشاش شەكىل، رەڭدىكى شەيئىلەرگە ئوخشىتىلىش ئارقىلىق، سوئال - جاۋاب ئوتتۇرىسىدا باغلىنىش ھاسىل قىلىنغان. بۇنىڭدىن كۆرۈۋېلىشقا بولىدۇكى، تېپىشماق ئىستىئارە ۋە بىشارەت ئۇسۇللىرى ئارقىلىق شەيئىلەرنىڭ ئالاھىدىلىكىنى يىغىنچاقلاپ، تەسۋىرلەپ، كىشىلەرگە يەشكۈزىدىغان ئەدەبىي ئەسەردۇر. بۇ خەلق ئەقىل - پاراستىنىڭ مەھسۇلىدۇر. بۇمۇ خەلقنىڭ ئەقىل - پاراستىنى يېتىشتۈرىدىغان ۋە سىنايدىغان سەنئەت قورالى. خەلق قوشاقلىرىدىكى ئېيتىشىش، سىناپ كۆرۈش، سوئال قويۇش قاتارلىق شەكىللەرنىڭ بىر قىسمى ھامان مەلۇم تېپىشماق خۇسۇسىيىتىگە ئىگە. مەسىلەن، «ئول نىمەدۇر ئەگرى - بۈگرى بولۇپ چىققان ئاسمانغا؟ ئول نىمەدۇر ئەگرى - بۈگرى بولۇپ ئۆسكەن سۇلاردى؟ ئول نىمەدۇر ئەگرى - بۈگرى ئېپ چىقىلغان بازارغا؟ ئول نىمەدۇر ئەگرى - بۈگرى بەك ياقىدۇ قىزلارغا» («ئايدۇركى ئۇ - ئوغاقسىمان پارلاپ تۇزار ئاسماندا؛ ئاق نىلوپەر ئەگرى - بۈگرى لەيلەپ تۇرار سۇلاردى؛ تەرخىمەكتۈر ئەگرى - بۈگرى سېتىلادۇر بازاردا؛ تاغاق - چازا، ئەگرى - بۈگرى قىسار قىزلار چېچىغا»). مۇنداق ئەسەرلەرنىمۇ تېپىشماق دەپ ھىساپلاش مۇمكىن، بۇلار ئاساسەن ئاھاڭغا سېلىنىپ ناخشا قىلىپ ئېيتىلغانلىغى ئۈچۈن «قوشاق تېپىشمىغى» دەپ ئاتىلىدۇ.

تېپىشماق ئېھتىمال باشلانغۇچ جەمئىيەتنىڭ ئاخىرقى مەزگىللىرىدە پەيدا بولغان بولسا كېرەك. قەدىمقى زاماندىكى ئەمگەكچى خەلق ئۇزۇن مۇددەتلىك ئىجتىمائىي ئەمەلىيەت جەريانىدا، ئەتراپ -

تىكى شەيئىلەرنى كۈزىتىش، چۈشىنىش ئارقىلىق، ئۇلارنىڭ خۇسۇ-
سىيەتلىرىنى تەدرىجى ھالدا ئىگەللەپ ۋە ئىستىئارە شەكلى ئاسا-
سىدا تېپىشماقلارنى ئىجات قىلىپ، ئەقىل-پاراسەتنى سىناشنىڭ
قورالى قىلغان بولسا كېرەك. بۇ ئىجتىمائى ئىشلەپچىقىرىش ۋە
ئادەملەر ئەقىل-ئىدرەك تەرەققىياتىنىڭ مۇئەييەن بىر باسقۇچقا
يېتىپ بارغانلىغىنىڭ مەھسۇلىدۇر.

قەدىمقى گىرىتسىيە ئەپسانىلىرىدا ئىپتىدائى تېپىشماقلارنىڭ
ئىشلىتىلىش ئەھۋالى خاتىرىلەنگەن^①، دۆلىتىمىزدىكى ئېۋېنىكى
مىللىتى ئازاتلىقتىن بۇرۇن باشلانغۇچ پاترىمالخاللىق جەمىيىتى باس-
قۇچىدا ياشاپ كەلگەن. ئەينى زاماندا، ئۇلارنىڭ يېزىقى بولمىغان،
ئەدىبىي ئەسەرلىرىمۇ تېخى بىخ ھالەتتىكى ئاغزاكى ئىجادىيەت
بولسىمۇ، لېكىن تېپىشماقلىرى مەيدانغا كەلگەن. بۇ تېپىشماقلار
ئاددىي يوشۇرۇن سۆز ئىبارىلەردىن ئىبارەت ئەلۋەتتە. دۆلىتىمىزدىكى
خەنزۇلارنىڭ خەلق ئارىسىدىكى تېپىشماقلىرىنىڭ ئىپتىدائى ئەھۋالى
ھۆكۈمران سىنىپلارنىڭ كەستىشى تۈپەيلىدىن، قەدىمقى كىتاپلاردا
خاتىرىلەنمىگەن، شۇڭلاشقا مۇھاكىمە قىلىش تەسكە چۈشمەكتە.
بىراق، چۈنچيۇ، جەنگو دەۋرىدىكى ھەرقايسى ئىقلىملارنىڭ ئەدىبىي
يادىكارلىقلىرىدا خاتىرىلەنگەن «ياپتا گەپلەر» نى ئومۇمەن ئەينى
ۋاقىتتىكى تېپىشماق ئەسەرلىرى دەپ قاراشقا بولىدۇ. بۇنىڭ ئىچىدە
شۈنزى يازغان «پىلە ھەققىدە» دىگەن ئەسەر ئومۇمەن مۇشۇنداق
خاتىرىگە ياتىدۇ. «پىلە ھەققىدە» دە، ئىستىئارىيلىك ئۇسۇل ئار-
قىلىق پىلنىڭ شەكلى، ئىقتىدارى، خۇسۇسىيىتى جانلىق، ئىنچىكە
تەسۋىرلەنگەن. بۇنىڭدا سوئال-جاۋاب، تېپىشقا دائىر پائالىيەتلەر

① خەلق ئەدىبىياتى نەشرىياتى تەرىپىدىن 1978 - يىلى خەنزۇچە نەشر
قىلىنغان «گىرىتسىيە چۆچەك، رىۋايەتلىرى» گە قارالسۇن. (ئاپتور)

بولۇپ، تېپىشماققا بەكمۇ ئوخشاپ كېتىدۇ. مۇنداق سۆز ھادىسىسىدە
 نىڭ پەيدا بولۇشى ۋە شەكىللىنىشى ھەرگىز بىر قىسقا دەۋر ئىچىدە
 ئورۇنلانغان ئەمەس. ئەينى زاماندا خەلق تېپىشماقلىرى يېزىپ
 قالدۇرۇلمىغانلىقتىن، «پىلە ھەققىدە» دىگەن كىتاپ توغرىلىق بىز
 پەقەت: بۇ كىتاپ ئەڭ بالدۇر بولغاندىمۇ خەلق پىلە بېقىش تېخى-
 نىكىسىنى ئىگەللىگەن ۋە تېپىشماقلار پەيدا بولغاندىن كېيىن يېزىل-
 غان بولسا كېرەك دىگەن پەرەزگە كېلىمىز. «ئەدىبىيات جەۋھەر-
 لىرى. قىزىقارلىق باپ» دا، «شۇن چېڭ پىلە ھەققىدە چوڭقۇر
 تەھلىل يۈرگۈزگەن ئىدى.» دىگەن سۆزلەر بار. بۇ سۆزلەرنىڭ
 يېزىلىشىدا مەلۇم ئاساس بار. رىۋايەتلەر ئىچىدىكى خەن سۇلالىسىدە
 دىن دۇڭ فاڭشۇ يازغان «پاشا ھەققىدىكى تېپىشماق» — «نەشتىرى
 ئۆتكۈر، ئۆزى ئورۇق، كۈندۈزى كۆرۈنمەيدۇ، گۈگۈمدە پەيدا
 بولىدۇ، گۆشكە ئامراق، ئىستىن قاچىدۇ، شاپىلاق تەگسىلا ئەبجىغى
 چىقىدۇ.» دىگەن تەسۋىر خەلق تېپىشماقلىرىغا تېخىمۇ يېقىن كېلىدۇ.
 «خەن سۇلالىسىنىڭ خاتىرىسى، دۇڭ فاڭشۇنىڭ تەرجىمىھالى» دا:
 «دۇڭ فاڭشۇنىڭ لەتىپىلىرى ئاۋامغا تارقاپتۇ، چوڭ-كىچىكلەر
 ئارىسىدا ئۇنى ماختىمىغانلار قالماپتۇ.» دىيىلگەن. مۇنداق تېپىشماق
 تېپىش ھەرىكىتىنى كىچىك بالىلارمۇ بىلىدىكەن. بۇنىڭدىن تېپىشماق-
 نىڭ خەلق ئارىسىدىمۇ ناھايىتى كەڭ تارقالغانلىغىنى، پىشىپ-
 يېتىلىش باسقۇچىغا يەتكەنلىكىنى كۆرۈۋېلىشقا بولىدۇ. تاڭ دەۋرىدە،
 بولۇپمۇ ئىككى سۇڭ دەۋرىدىن كېيىن، سودا-سانائەت راۋاجلاندى،
 شەھەرلەر گۈللەندى، شەھەر ئاھالىسىنىڭ ئېھتىياجىغا ماسلىشىش
 ئۈچۈن، تېپىشماق زور دەرىجىدە كۆپىيىشكە باشلاپ، ئۇ ئەقىل-
 پاراسەت سىنىشىدىغان ۋە كۆڭۈل ئېچىشنىڭ مۇھىم شەكىللىرىنىڭ
 بىرى سۈپىتىدە ئويۇن-تاماشا قاتارىدىن ئورۇن ئالدى. پەقەت
 خەلق ئارىسىدىلا كەڭ تارقىلىپ قالماستىن، بەلكى مەخسۇس تېپىش-

ماق ئېيتىدىغان سەنئەتچىلەر ۋە تېپىشماق تاپىدىغان سورۇنلار بار -
 لىققا كەلدى. يۈەن ۋە مىڭ سۇلالىلىرى دەۋرىدە، تېپىشماق
 تېپىش ئىنتايىن راۋاجلانغان بولۇپ، شۇ ۋاقىتتىكى يەزى تېپىشماقلار
 بۈگۈنگە قەدەر ساقلىنىپ - تارلىپ كەلگەن. مىڭ سۇلالىسىنىڭ
 ئاخىرقى مەزگىللىرىدە، فىڭ مىڭلۇڭ «خۇاڭ شەن تېپىشماقى» نى
 رەتلىگەن، ئۇنىڭ بىر قىسمى ئېلىمىزنىڭ ئاللىقاچان خاتىرىلەنگەن
 بىر تۈركۈم خەلق تېپىشماقلىرى ئىدى. ليۇسىنىڭ «ئەدىبىيات
 جەۋھەرلىرى قىزىقارلىق باپ» دىگەن كىتابىمۇ دۆلىتىمىزنىڭ
 قەدىمقى زامان ئەدىبىيات نەزىرىيىسى ئىچىدىكى تېپىشماق نەزىرىيىسى
 بىسىگە دائىر تۇنجى نەزىرىيىۋى مۇھىم ئەسەردۇر.

قەدىمقى زاماندا تېپىشماق بىرقەدەر ئەمىلىي رولغا ئىگە بولۇپ،
 ئۇ دائىم سىياسى ۋە ئىجتىمائى تۇرمۇش جەھەتلىرىدە ئىشلىتىلەتتى.
 دۆلىتىمىزدە قەدىمقى زاماندا تېپىشماق «ياشانغانلار سۆزى»،
 «يوشۇرۇن ياپتا سۆز» دەپ ئاتالغان. ھۆججەتلىك خاتىرىلەردە،
 بۇ نەرسىلەرنى ھۆكۈمرانلار ۋە ئۇلارنىڭ ئەدىپلىرى ئىشلەتكەن
 بولسىمۇ، لېكىن يەنىلا تېپىشماق ھەرىكىتىنىڭ كەڭ دائىرىدە بولغان.
 لىغىنى كۆرۈۋېلىشقا بولىدۇ. مۇنداق «ياپتا سۆز»، «يوشۇرۇن سۆز»
 ئاساسەن ۋەزىرلەرنىڭ پادىشاغا مەسلىھەت بېرىشى ياكى پادىشانىڭ
 ۋەزىر - پۇقرالارنى سىناشلىرىدا ئىشلىتىلەتتى، بەزىدە تېخى دېپ -
 لوماتىيە ئىشلىرىنى بىر تەرەپ قىلىشتىمۇ قوللىنىلاتتى. بەزى
 مىللەتلەر يەنە تۇرمۇش سورۇنلىرى ياكى دىنىي مۇراسىملاردا
 ئىشلەتكەن. تېپىشماق تېپىش بەزىدە ھەتتا شەخسنىڭ ئەركىنلىكى،
 بەختى ۋە ھاياتىنىڭ بىخەتەر ھەم خەتەرلىكى بىلەنمۇ مۇناسىۋەتلىك
 بولغان. بۇنىڭدىن تېپىشماقنىڭ قەدىمقى زاماندا چىددى مەنە ۋە
 زور رولغا ئىگە ئىكەنلىكىنى كۆرۈۋېلىشقا بولىدۇ.

تېپىشماق تېپىش بىر خىل قىزىقارلىق، پايدىلىق پائالىيەت. ئۇ

خەلق ئادەمسىنىڭ قىزغىن سۆيۈشىگە ئېرىشكەنلىكتىن، نەچچە يۈز ئەۋلاتنىڭ ئېغىزىدىن ئۆتسىمۇ ئاجىزلاشماي داۋاملىشىپ كەلدى. ئۇنىڭ ئاساسلىق رولى ئەقىل-پاراسەتنى يېتىشتۈرۈش، تەپەككۈرنى جانلاندىرۇش، مەنەۋى تۇرمۇشنى بېيىتىشتىن ئىبارەت. تېپىشماقنىڭ يىلتىزى خەلق تۇرمۇشى ئىچىدە چوڭقۇر ئورۇن ئالغانلىقتىن، ئۇ خەلقنىڭ تۇرمۇشى ۋە ئىدىيەۋى ھىسسىياتىنى مۇئەييەن ھالدا ئەكس ئەتتۈرۈپ بېرىدۇ. شۇڭا ئۇنىڭ ئىدىيەۋى تەربىيە ۋە بىلىش جەھەتتىكى رولىغا ھەرگىز سەل قارىماسلىق كېرەك. كونا جەمئىيەتتە، ئەمگەكچى خەلق ئۇنىڭدىن پايدىلىنىپ ئەقىل-پاراسەتنى ئىپادىلەگەن، ئۆلچىگەن ۋە يېتىشتۈرگەن. بۈگۈنكى كۈندە ئۇ يەنىلا خەلق تۇرمۇشىدا ياشاپ كېلىۋاتقان بىر خىل سەنئەت ۋاسىتىسى بولۇپ، بالىلار تەربىيىسىدە ئۇنىڭ رولى تېخىمۇ گەۋدىلىك بولماقتا.

2. خەلق تېپىشماقلىرىنىڭ تۈرلىرى ۋە مەزمۇنى

تېپىشماقلارنىڭ تېما دائىرىسى كەڭ بولۇپ، ھەممىنى ئۆز ئىچىگە ئالغان؛ ئۇنىڭدا تەبىئەت دۇنياسى ۋە ئىجتىمائىي تۇرمۇشتىكى تۈر-لۈك شەيئى ياكى ھادىسىلەرنىڭ ھەممىسى دىگۈدەك مۇناسىپ ھالدا ئەكس ئەتتۈرۈلگەن.

تېپىشماق جاۋابىنىڭ شەيئىلەر ماھىيىتىنى ئەكس ئەتتۈرۈشىگە ئاساسەن، تېپىشماقلارنى نەرسىلەر ھەققىدىكى تېپىشماق، ئىشلار ھەققىدىكى تېپىشماق، خەت تېپىشماقى دەپ ئۈچ خىلغا بۆلۈش مۇمكىن.

نەرسىلەر ھەققىدىكى تېپىشماق، كونا كىرىت شەيئىلەرنى ئۆزىنىڭ جاۋابى قىلىدۇ. بۇنىڭدا ئالەم، تەبىئى ھادىسە ۋە ھايۋاناتلار، ئۆسۈملۈك، كان-رۇدىلار ھەققىدىكىلىرى بار. ئىشلەپچىقىرىش ئەمگىكى، ئىجتىمائىي تۇرمۇش ۋە ئائىلە تۇرمۇشى قاتارلىق تۈرلۈك ئېھتىياجلىق بۇيۇملار ھەققىدىكىلىرى بار. ئادەم، ئادەم ئەزالىرى

ۋە تۈرلۈك كەسىپلەر ھەققىدىكىلىرىمۇ بار. بۇ سانى ئەڭ كۆپ بولغان بىر خىل تېپىشماقتۇر. مەسىلەن:

«شەرقتە بىر تۈپ قىزىل گۈل، غەربى ئۆيدە پىلىگى،
ئېچىلسا ئىش قىلدۇرىدۇ، سولاشسا ئۆيگە قايتۇرار كىشىنى.»
(قۇياش)

قۇياش شەرقتىن كۆتىرىلىپ، غەربكە پاتىدۇ. سەھەردە چىقىپ، كەچتە ئولتۇرىدۇ. ئادەملەرگە يورۇقلۇق ئېلىپ كېلىدۇ. قۇياش ھەققىدىكى تېپىشماقتا، قۇياش گۈلىنىڭ ئېچىلىش - سولشىشىغا ئوخشىتىلىپ، «كۈن چىقىش بىلەن ئىشلەش، كۈن پېتىش بىلەن ئارام ئېلىش» تەك بىر ئەمگەك جەريانى سۈرەتلەنگەن. دە، قۇياشنىڭ ئالاھىدە ئىقتىدارىدىن بىشارەت بېرىلگەن. بۇ تۇرمۇش پۇرىغى قويۇق تېپىشماقتۇر. يەنە ئالايلىق:

«راسا ھاماقەت بىر ئۆسمۈر بالا،
يەتتە قۇر كىيىم كىيگەن ئۇچسىغا،
قويندا نۇرغۇن ئۈنچە - مەرۋايىت،
كىيگەن پۆپەكلىك بۆكنى بېشىغا.» (كۆمە قوناق)

بۇ تېپىشماقتا قوناق ئادەمگە ئوخشىتىلىش ئارقىلىق، كۆمە قوناقنىڭ پۈتۈن قىياپىتى ھەر جەھەتتىن (سىرتقى پوستى، دېنى، پۆپىگى قاتارلىق جەھەتلەردىن) گەۋدىلەندۈرۈلگەن. بۇ تېپىشماق ئوبرازلىق ھەم دەل جايىدا چىققان. بىر قاراش بىلەنلا مول ھوسۇل خوشاللىغىنى سېزىۋالغىلى بولىدۇ. يەنە مەسىلەن:

«ئەگرى غول دەرەخ، دوناي شاخلىرى،
كۈمۈش كولدۇرما ئېسىلغان ئاگا،
كىمكى تاپسا تېپىشماقنى،
تەمىنى تېتىش مەنسۇپتۇر ماگا.» (نەشپۈت)

بۇ تېپىشماقنىڭ ئالدىنقى ئىككى جۈملىسى نەشپۈتنىڭ شەكلىنى
 ئىستىئارە بىلەن شتۈرگەن. ئەڭ ئاخىرقى بىر جۈملىسى كۆپتۈرۈش ئۇسۇلى
 ئارقىلىق، نەشپۈتنىڭ ئالاھىدە ئىقتىدارىدىن بىشارەت بەرگەن.
 شۇنىڭ بىلەن بىللە، خەلقنىڭ دۇنيانى ئۆزگەرتىش يولىدىكى مەر-
 دانە روھىنى ئەكس ئەتتۈرگەن. يەنە ئالايلىق:

«جەنۇبتىن كەلدى بىر قارا يىگىت،
 بېلىدە باردۇر بىر چۈپ يەلپۈگۈچ،
 ھەر قەدىمدە يەرنى يەلپۈيدۇ،
 سۇبھاناللا! ئىسسىق ئەپلىگۈچ.» (قاغا)

بۇ تېپىشماقتا قانات قېقىپ ئۇچۇپ يۈرگەن قاغا قارا يىگىتكە
 ئوخشىتىلغان، ئوبراز جانلىق بولۇپ، سوئال بىلەن جاۋاب مۇناسىپ
 چىققان. ئەڭ ئاخىرقى بىر جۈملە ئۈچىنچى جۈملىنىڭ راۋاجى
 بولۇپ، ناھايىتى قىزىق، كۈلكىلىك، بۇ ئادەمنى قايىمۇقتۇرۇش
 رولىنى ئوينايدۇ.

ئىشلار ھەققىدىكى تېپىشماقلار، كىشىلەرنىڭ قىلىق - ھەرىكىتىنى
 ياكى مەلۇم تەبىئەت ھادىسىسىنى ئۆزىنىڭ جاۋابى قىلىدۇ. بۇنىڭ
 ئىچىدە ئىجتىمائى تۇرمۇش، ئائىلە تۇرمۇشى، ئەمگەك جەريانى
 ھەققىدىكىلىرى بار؛ تەبىئەت ھادىسىسى ھەققىدىكىلىرى بار.
 مەسىلەن:

«چاسا بىر سەھنە،
 چىقتى سەت سەتەڭ،
 ئۇسۇل ئويناپلا -
 ناخشا ئېيتماس بىزەڭ.
 ناخشا ئېيتقاندا،

ئويناپمىس كۆرەڭ!» (قورچاق ئويۇنى)

«ماڭىدۇ، ماڭىدۇ، قىردىن ئاشالماس،
يەيدۇ گۆش، بېلىق قوسىغى تويماس،
ئالتۇن - تەڭگە جىق خەجلىيەلمەيدۇ،
قار - يامغۇر ياغسا ھۆل بوپ كەتمەيدۇ.» (چۈش)

«چوڭ ئاكام مېنىڭ چىراق ياققاندا،
ئىككىنچى ئاكام كۆكتە ۋاقرار؛
كۆز يېشى قىلسا ئۈچىنچى ئاكام،
تۆتىنچى ئاكام ھەممىنى يىقتار.»

(چاقماق، گۈلدۈرماما، يامغۇر، شامال)؛ «ئىگىز - ئىگىز تاغلارم،
پاكار - پاكار تاغلارم، بېلىق ئۈزۈپ ئوينىغان، سۇسىز قۇرۇق ساي -
لارم.» (رەخ توقۇش)؛ «قاچىلانغان ئاق گۈرۈچ، تۈۋى قىرلىق
كېمىگە، ئىككى پالاق ئۇرۇلسا، بارار دىگەن يېرىگە» (تاماق
يېيش) قاتارلىقلار.

ئىش ھەققىدىكى تېپىشماقلار خەلقنىڭ باي مەزمۇنلۇق تۇرمۇ -
شىنى ئەكس ئەتتۈرۈپ بېرىدۇ. ئەمگەك خەلقنىڭ ئاساسلىق ئىج -
تىمائى ئەسلىيىتى، كىشىلەرنىڭ كۈندىلىك تۇرمۇشىنى دائىم ئەم -
گەك بىلەن سېلىشتۇرىدۇ. يۇقۇرىدىكى «تاماق يېيش» تېپىشماغى
بۇنىڭ مىسالى. ئەمگەكنىڭ ئۆزىمۇ ئىنتايىن قىزىقارلىق بىر ئىش
ھىساپلىنىدۇ، مەسىلەن: «رەخ توقۇش» تېپىشماغىدا شۇنداق.
خەت تېپىشماغى خەنزۇچە خەتنى ئۆزىنىڭ جاۋاۋى قىلىدۇ.
خەنزۇچە خەتنىڭ تۈزۈلۈشى ئالاھىدە بولغانلىقتىن، خەت تېپىش -
ماغىمۇ ئىنتايىن باي مەزمۇنغا ئىگە. خەلق ئارىسىدىكى خەت تېپىش -
ماغى بىلەن زىيالىلار ئارىسىدىكى خەت تېپىشماغى زادىلا ئوخشە -
مايدۇ. بۇرۇن، خەلق ئادەتتە مەدىنىيەت ئۈگىنىش ھوقۇقىدىن
مەھرۇم قىلىنغانلىقتىن، خەت تېپىشماغىنىڭ سانى بەك ئاز

ئىدى.

خەلق خەت تېپىشىمىدا خەتلەر تونۇش نەرسىلەرگە ئوخشاش-
تىلغان، بۇ خىلدىكى تېپىشماقلارنىڭ سۆزى ئاددى، چۈشىنىشلىك
بولۇپ، سىزىغى ئاددى خەنزۇ خەتلەر سوئالىنىڭ جاۋاۋى قىلىنغان.
زىيالىلار خەت تېپىشماقلىرىنىڭ ئاز ساندىكى ئېنىقراقلىرىنى ھىساپقا
ئالمىغاندا، قالغان كۆپ قىسىمنىڭ سوئالى ئېنىق، راۋان بولمايدۇ،
ھەمىشە دىگۈدەك بىر تۈرلۈك ئەھمىيەتسىز خەت ئويۇنغا ئايلىنىپ
قالدۇ.

خەت تېپىشىمىغى خەنزۇچە خەتنىڭ ئاھاڭى، شەكلى، مەنىسى،
سىزىقلارنىڭ ئىشلىتىلىشى، خەت شەكلىنىڭ كۆپىيىپ-ئازىيىشى،
ئېچىلىپ-يېپىلىشى قاتارلىق ئۇسۇل-شەكىللەرگە ئاساسەن ئىجات
قىلىنغان.

خەت شەكلىگە قاراپ تۈزۈلگەن تېپىشماقتىن مىسال ئالساق:
«بىر ئادەم بار ئىسمى ۋاڭ، يانچۇغىدا ئىككى تاڭ^①» (ئالتۇن):
دىگەن تېپىشماق بار. «كىچىك-كىچىك ئىككى جۈپ، بېشىدا بار
ئۆسكەن چۆپ.» (سامساق).

خەت مەنىسىگە قاراپ تۈزۈلگەن تېپىشماق، مەسىلەن:
«بۇ خەت راستىن بەك ئاجايىپ، كۆل ئىچىدە سۈيى يوق، يەر
ئۈستىدە لېيى.» (خەت): «بىر تەرىپى چوڭ، بىر تەرىپى
كىچىك. بىر تەرەپتىن يۈگۈرىدۇ، بىر تەرەپتىن سەكرەيدۇ؛ بىر تە-
رەپتىن يول بويىدىكى كۆك چۆپنى پەيدۇ، بىر تەرەپتىن ئوغۇر-
لۇقچە ئادەم چاقىدۇ.» (cao) قالماقلاشتۇرۇش دىگەن خەت).
خەت تېپىشىمىنىڭ جاۋاۋى كۆپ ھاللاردا يالغۇز خەت بولىدۇ.
ئىككى خەتتىن يۇقۇرىلىرىمۇ بولىدۇ. ئەڭ كۆپ بولغانلىرى تۆت

① تاڭ-قەن دىگەن مەنىدە (ت)

خەتلىك بولۇپ، بىر جۈملە تۈزۈلىدۇ.

تېپىشماق خەلق تۇرمۇشى بىلەن زىچ بىرلەشكەن، ئۇنىڭ يىلتىزى خەلق تۇرمۇشى ئىچىدە بولۇپ، تېپىشماقنىڭ سوئال - جاۋابى بىلەن مۇناسىۋەتلىك بولغان شەيئىلەرنىڭ ھەممىسى خەلق كۈندىلىك تۇرمۇشىدا دائىم ئۇچرىشىپ تۇرىدىغان ۋە تونۇش نەرسىلەردۇر؛ شۇنداقلا كىشىلەر ئۆزىنىڭ تۇرمۇش پوزىتسىيىسى، ئىدىيىۋى ھىسسىياتى ۋە ھەۋەس - قىزىقىشلىرىنىمۇ ئۇنىڭغا سىڭدۈرگەن.

يۇقۇرىدىكى تۈرلۈك تېپىشماقلاردىن، ئادەملەرنىڭ ئەتراپىدىكى شەيئىلەرگە نىسبەتەن كۆڭۈل بۆلۈشنى، تونۇشنى، تۇرمۇش ۋە ئەمگەككە بولغان قىزغىن مۇھەببىتىنى ھەم مەدھىيىسىنى بىلىۋالغىلى بولىدۇ. تېپىشماقلاردا بىر خىل سەمىمىيەت، ئۈمىتۋارلىق، شات - خوراملىق سىڭگەن تۇرمۇش ھەۋەسى تەبىئىي ھالدا ئۇرغۇپ تۇرىدۇ. بولۇپمۇ ئېغىزغا ئېلىشقا ئەرزىيدىغىنى شۇكى، ئاشۇنداق ئىجتىمائىي تۇرمۇش ھادىسىلىرىنى سوئال قىلغان تېپىشماقلاردا خەلقنىڭ ھىسسىياتى ۋە ئارزۇسى ئەكس ئەتتۈرۈلگەن بولۇپ، ئۇنىڭدىن يارقىن پىكىرنىڭ چىچەكلىرى چاقناپ تۇرىدۇ، ئۇلار روشەن ئىدىيىۋىلىك ۋە جەڭگەۋارلىققا ئىگە:

ئۆز ئانىسىنىڭ ئۆيىدە ياپ - يېشىل قالدەك ئىدى،
قېيىنئانا ئۆيىگە بېرىپ قالغان مانا ساغرىپ؛
ئېغىز ئاچمىسا مەيلى ئۆتتۈرەر كۈنلىرى،
قالسا ئېغىزى ئېچىلىپ كېتەر يېشى تۆكۈلۈپ.

(كېمىنىڭ بامبۇك پالغى)

بىزنىڭ ئۆي ئوخشايدۇ خۇددى لالىگە،
ئېچىلمايدۇ باي غوجام - نائەھلىگە.
كەلسە گەر كۆڭلىدە غەش يوق مەرت كىشى،
قاندىرار ئۇنى مۇھەببەت - مېھرىگە. (قۇلۇپ)

بۇ ئىككى تېپىشماق ئاياللار تۇرمۇشى ئەكس ئەتتۈرۈلگەن قوشاق-
لارغا تولدۇ ئوخشاپ كېتىدۇ. ئالدىنقىسى كونا جەمىيەتتىكى
ئاياللارنىڭ بەختسىز كەچۈرمىشى ۋە قايغۇلۇق قەلبىنى ئەكس
ئەتتۈرۈلگەن قوشاق، نامۇۋاپىق نىكا تۈزۈمى ئۈستىدىن قىلىنغان
ئۇنسز شىكايەت بولسا، كېيىنكىسى مۇھەببەتكە سادىق بولۇش،
پۇلغا بېرىلىپ ۋاپاسىزلىق قىلماسلىقتەك ئىسىل پەزىلەتكە ئوقۇلغان
مەدھىيەدۇر.

ئاق گۈرۈچ قاچىلانغان بىر كېمە،
كىردى قورقماي چوڭ يامۇلنىڭ ئىچىگە.
يامۇل بېگى يەپ ئۇنى مەزە قىلار،
كېمە يەنە گۈرۈچ ئېلىپ كىرگىچە. (گازىر چىقىش)

بۇ ئەكسىيەتچى ھۆكۈمەتنىڭ خەلقنىڭ قان تەرنىنى رەھىمسىزلىك
بىلەن شورىغانلىغىنىڭ جانلىق تەسۋىرى.

تاققا چىقسام گۈكىرەيمەن ھەيۋەتلىك،
تاغدىن چۈشسەم سۇ چايقىلار دەھشەتلىك.
يۈزلىگەن بەگ - غوجاملار تۇتالماس مېنى،
خان - پادىشا ھىج نەمە قىلالماس مېنى. (شامال)

بۇ تېپىشماقنىڭ جاۋاۋى «شامال» بولۇپ، «مەن ئىلاھمەن -
خۇدامەن» دېگەن خەلق قوشىغى بىلەن ئاھاڭ جەھەتتە ئوخشىمە-
سىمۇ، مەزمۇنى جەھەتتە ئوخشاش، بۇنىڭدا خەلقنىڭ ئەڭ يۇقۇرى
فېئودال ھۆكۈمرانلىرى ۋە ئۇنىڭ غالىپلىرىغا بولغان مەنسىتمە-
لىكى ۋە قارشىلىغى ئۈستىلىق بىلەن ئەكس ئەتتۈرۈلگەن.
يۇقۇرىدىكى تېپىشماقلارنىڭ ھەممىسى روشەن دەۋر ۋە سىنىپى
تۈسكە ئىگە بولۇپ، ئەمگەكچى خەلقنىڭ كونا جەمىيەتتىكى ئازاپ -
ئوقۇبەتلىك تۇرمۇشى ۋە ھۆكۈمران سىنىپقا بولغان ئۆچمەنلىكى
ھەمدە قارشىلىغى ئوخشىمىغان نۇقتىلاردىن ئەكس ئەتتۈرۈلگەن.

بۇ خىل ئەپچىل كىنايە، دارىتىمىلاش ئارقىلىق رىياللىقنى ئەكس ئەتتۈرۈش، ھىسسىياتنى ئىپادىلەش ئۇسۇلى ئەمگەكچى خەلقنىڭ كۈرەشچان ئەقىل-پاراستىنى تولۇق نامايەن قىلىدۇ.

3. تېپىشماقلارنىڭ بەدىئىي ئالاھىدىلىكى ۋە ئىپادىلەش ئۇسۇلى
تېپىشماقنىڭ ئەڭ چوڭ بەدىئىي ئالاھىدىلىكى — تېپىشماق سوئالى بىلەن جاۋاۋىنىڭ ئەپچىللىك بىلەن بىرلەشتۈرۈلگەنلىكىدە. تېپىشماق ئادەملەر تاپىدىغان نەرسە بولغانلىقتىن، ئالدى بىلەن تېپىشماقنى سوئالى ئارقىلىق ياپتا ئىستىئارىيەلىك تۈسكە كىرگۈزۈپ، ئۇنىڭ جاۋاۋىنى يوشۇرۇشقا، كۆرۈنۈشتە ئۇنىڭ جاۋاۋىدىن چەتنەپ ئۆتۈپ، سوئالنى جاۋاپتىن يىراقلاشتۇرۇشقا توغرا كېلىدۇ؛ بۇنىڭ ئۈچۈن ھەمىشە دىگۈدەك جانلىق نەرسىلەر جانسىز، جانسىز نەرسىلەر جانلىق قىلىپ تەسۋىرلىنىدۇ؛ ئادەم نەرسە قىلىنىپ، نەرسىلەر ئادەم قىلىنىپ بايان قىلىنىدۇ؛ بۇ خىل نەرسە ئۇ خىل، ئۇ خىل نەرسە بۇ خىل تەسۋىرلىنىپ، ئادەمنى قايمۇقتۇرىدىغان بىر خىل ساختا قىياپەت بارلىققا كەلتۈرۈلىدۇ. دە، كىشىلەر ئۇنىڭ جاۋاۋىنى ئاسانلىقچە تاپالمايدۇ. مانا بۇ «ئەدەبىيات جەۋھەرلىرى. قىزىقارلىق ياپتا گەپلەر» دە ئېيتىلغان «ئەتەي چەتتىپ ئازدۇرۇش» دىگەن سۆزنىڭ چۈشەندۈرۈلىشى. لېكىن، تېپىشماقنىڭ ئەڭ ئاخىرقى نىشانى ئادەملەرنى تەپەككۈر قىلدۇرۇش ئارقىلىق تېپىشماقنىڭ جاۋاۋىنى ئايان قىلىشتۇر.

شۇڭا جاۋاپنى يوشۇرۇش بىلەن بىر ۋاقىتتا كىشىلەرنى ئۇنىڭغا يېقىنلاشتۇرۇپ، بىر قىسىم «ئۆمۈچۈك تورلىرى» ئارقىلىق سوئال بىلەن جاۋاپ ئوتتۇرىسىدىكى ئورتاقلىق، ئوخشاشلىق ياكى باغلا-نىشلىق نۇقتىلارنى ئايدىڭلاشتۇرۇپ بېرىپ، تېپىشماق تاپقۇچىنى يىپ ئۇچى ۋە ئاساس بىلەن تەمىنلەپ، تاپقۇچىنى ئويلاش، تەھلىل قىلىش، ھۆكۈم چىقىرىش ئارقىلىق تېپىشماقنىڭ جاۋاۋىنى تېپىش

ئىمكانىيەتكە ئىگە قىلىشقا توغرا كېلىدۇ. مەسىلەن، «بېشىدا قىزىل بۆك ئۇچىسىدا ئاق تون، مېڭىپ چىقىدۇ ئىگىز سېپىلدىن، قىزىل نۇر چاچار جۇغى - جىسمىدىن.» مۇنداق قارىماققا بۇ بۆك كىيگەن، ماڭالايدىغان، نۇر چاچالايدىغان قىزىقارلىق، جانلىق شەيئى بولسىمۇ، ئالدى بىلەن ئۇ كىشىلەرنىڭ تەپەككۈرىنى قالايمىقانلاش- تۇرۇۋېتىپ، ئۆز ماھىيىتىنى ئاسانلىقچە تېپىشقا يول قويمايدۇ، لېكىن مۇشۇ جانلىق شەيئىنىڭ ئوبرازىدا تەسەۋۋۇر قىلىش ئارقىلىق سوئالغا جاۋاب تېپىش ئىمكانىيەتلىرى - نەرسىنىڭ خۇسۇسىيەتلىرى بار بولۇپ، كىشىلەر ئۆزلىرىنىڭ تۇرمۇش تەجرىبىلىرىگە ئاساسەن ئويلاش، سېلىشتۇرۇش ئارقىلىق سۈرەتلەنگەن نەرسىنىڭ بىر تال قىزىل باش سەرەڭگە تېلى ئىكەنلىكىنى بايقاپ ئالالايدۇ. مانا بۇ «ئەدبىيات جەۋھەرلىرى. قىزىقارلىق ياپتا سۆزلەر» دە تېپىشماققا بېرىلگەن تەبىرىگە - «خەت مەنىسى سىلىق ھەم توغرا، سۆز ئىبا- رىلەر خۇپىيانە ھەم بىلىنىپ تۇرىدۇ»، دىگەن ئىبارىگە ئوخشايدۇ. مانا بۇ تېپىشماق سوئالى بىلەن جاۋاۋى ئوتتۇرىسىدىكى بىر خىل دىئالېكتىكىلىق مۇناسىۋەتنى كۆرسىتىدۇ. «يوشۇرۇش» - ۋاستە، «ئاشكارىلاش» - مەقسەتتۇر، يوشۇرۇش بىلەن «ئاشكارىلاش» قارىمۇ- قارشىلىقنىڭ بىرلىكى بولۇپ، بىرى بولۇپ، بىرى كەم بولسا تېپىشماق بولالمايدۇ. «يوشۇرۇش» ئۈستىلىق بىلەن بىر تەرەپ قىلىنمىسا، تېپىشماقنىڭ جاۋاۋىنى كىشىلەر بىر قاراپلا تېپىۋالىدۇ؛ «يوشۇرۇش» بەكمۇ چوڭقۇر ياكى زورمۇ- زور بولۇپ قالسا، كىشىلەر قانچە ئويلىغان بىلەنمۇ تاپالمايدۇ. مۇنداقلارنىڭ ھەممىسى ياخشى تېپىشماق ھىساپلانمايدۇ. ئەپچىل توقۇلغان تېپىشماقلاردا «يوشۇرۇش- لۇق» تا «ئاشكارىلىق»، «ئاشكارىلىق» ئىچىدە «يوشۇرۇنلۇق» بولۇش لازىم. تېپىشماق جاۋاۋى تېپىشماق سوئالى ئىچىگە چوڭقۇر يوشۇ- رۇنغان بولۇشى، يەنە تېپىشماق سوئال ئارقىلىق تېپىشماق جاۋاۋى

ئەپچىل ھالدا گەۋدىلىنىشى لازىم. تېپىشماق تۈزگۈچىنىڭ ئەدەبىي ئۇسلۇبى بىلەن تېپىشماق تاپقۇچىنىڭ تەھلىل قىلىش، ھۆكۈم چىقىرىش ئىقتىدارى ئەنە شۇ «يوشۇرۇنلۇق» بىلەن «ئاشكارىلاش» ئوتتۇرىسىدىكى زىددىيەتنى ھەل قىلىش جەريانىدا نامايەن بولىدۇ ۋە چىنىقىدۇ. خەلق ئىچىدىكى تېپىشماقلار ئىچىدە ئاز بولمىغان پىكىر تۈزۈلۈشى يېڭى، سوئال بىلەن جاۋاۋى جىپىسىلىشىپ كەلگەن ئوبدان تېپىشماقلارمۇ بار.

تېپىشماقنى ئىپادىلەش ئۇسۇلى، ئاساسەن ئىككى خىلغا بۆلۈنىدۇ. بىرى تەسۋىرلەش ئۇسۇلى، يەنە بىرى غەلىتە ياپتا گەپلەر بىلەن ئىپادىلەش ئۇسۇلى.

تەسۋىرلەش ئۇسۇلى ئىستىئارە، بىشارەت ئارقىلىق تېپىشماقنىڭ جاۋاۋى بولغان شەيئىنىڭ خۇسۇسىيىتى (شەكلى، خاراكتىرى، ئىقتىدارى، ئاۋازى، رەڭگى قاتارلىقلار) كۆنىكىرىت، ئوبرازلىق تەسۋىرلىنىدۇ، يەنى كۆنىلار بۇنى «تەساۋۇر بۇيۇملىرى» دەپ ئاتايدۇ. بۇ ئەڭ كۆپ قوللىنىدىغان بىر خىل ئۇسۇلدۇر.

تەسۋىرلەش ئۇسۇللىرى ناھايىتى كۆپ، بەزىدە ئاددىي سۈرەت-لەش ئۇسۇلى قوللىنىلسا، بەزىدە ئەدەبىي جەھەتتىن ئىشلەش ئۇسۇلى قوللىنىلىدۇ. مەسىلەن:

شاخلىرى قىزىل، يېشىل يوپۇرماق،
ئاپپاق چىچەكلىك، دېنى قاپ-قارا. (قارا بۇغداي)

بۇنىڭدا ياسىمىچىلىق يوق، ئاددىي تەساۋۇر بىلەن قارا بۇغداينىڭ غولى، يوپۇرماغى، چىچىكى دېنىدىن ئىبارەت قىسمى بايان قىلىنىپ، سىرتقى شەكلى ئارقىلىق ئۇنىڭ ئەسلى ماھىيىتى يېشىل بېرىلگەن. بۇ ئاددىي-ساددە، لېكىن كۆزنى قاماشتۇرۇپ تۇرىدىغان بىر پارچە جانلىق رەسىمگە ئايلانغان.

تېخىمۇ نۇرغۇن تېپىشماقلاردا سېلىشتۇرۇش، مۇبالىغە قىلىش، بولۇپمۇ ئادەمگە ئوخشىتىش قاتارلىق ئىستىتىكىلىق ئۇسۇللار ئارقىلىق تېپىشماق قىلىنغان نەرسىنىڭ ئەسلى مۇنداق تەسۋىرلەنگەن ئوبراز-لار تېخىمۇ جانلىق، قىزىقارلىق بولىدۇ. مەسىلەن:

بىر تال نىلۇپەر قىسقان بېشىغا،
كىيىم پىچىشقا كەتمەيدۇ قايچا،
باتۇر ئەزىمەت بولمىسىمۇ ئۇ،
تۇرار مىڭ ئۆيلۈك بىرلا قىچقارسا (خوراز)

سۇدا تۇغۇلغان كىچىك بىر قىزچاق
ئۇچسىدا بارھال رەڭ كۆيىنگى؛
ئولتۇرار يېشىل كېمە ئۈستىدە،
گاھ سوزۇپ، قىسىپ ئۇزۇن بويىنى. (نىلۇپەر)

بۇنىڭدا خورازنىڭ مەغرۇر قىياپىتى، رولى؛ نىلۇپەرنىڭ مۇھىتى، نەپىسلىكى جانلىق، يېقىملىق تەسۋىرلەنگەن بولۇپ، سوئال بىلەن جاۋابنىڭ چېپىسىلىشى ناھايىتى جايىدا بولغان. كونكرىت شەكلى بار شەيئىلەرنى ئىنتايىن جانلىق يېزىشقا بولغان يەردە، كۆرۈنمەي-دىغان، تونۇۋېلىشقا بولمايدىغان شەيئىلەرنىمۇ ئەينەن يېزىش ھەم مۇمكىن. مەسىلەن:

سۇ كۆرسە تۇر قاش قاپىغىنى، دەرەخ كۆرسەگەر-ئېغاڭلىتار باش،
گۈللەر ئېگىلىپ قىلىدۇ تازىم، بۇلۇتلار قاچار-بىرەلمەي بەرداش.

بۇنىڭدا گەۋدىلەندۈرۈش سەلبى جەھەتتىن روشەنلەشتۈرۈش ئۇسۇلى ئارقىلىق تۇتامى يوق، تۇتۇرۇقسىز قۇرۇق «شامال» ھىس قىلالايدى-خان ۋە كۆرەلەيدىغان نەرسە ھالىتىدە تەسۋىرلەنگەن.

تەسۋىرلىگەندە، تاللىۋالغان نۇقتىلارنىڭ تۈزۈش ئۇسۇلى ۋە تېپىشماق پەيدا بولىدىغان رايونلارنىڭ ئوخشىماسلىقى تۈپەيلىدىن

بىرقانچە تېپىشماق سوئالغا بىر جاۋاپ تېپىلىدىغان ئەھۋاللارمۇ دائىم كۆرۈلۈپ تۇرىدۇ. مەسىلەن: قارا بۇغداي ھەققىدىكى باشقا بىر تېپىشماق مۇنداق تۈزۈلگەن: «ئۈچ بارچە كاھىش يېپىلغان پەقەت، چوڭ بىر بۇتخانا-ئىبادەتخانىغا، بىر قارا دەرۋىش ئىبادەت قىلىپ، كېچەيۇ كۈندۈز ئولتۇرار ئۇندا». يۇقۇرىدا مىسال كەلتۈرۈلگەن قارا بۇغداي ھەققىدىكى تېپىشماقتا قارا بۇغداي پۈتۈن كۆرۈ-فۇشى بويىچە ئومۇملاشتۇرۇلغان ھالدا تەسۋىرلەنگەن بولسا، كېيىنكىسىدە پەقەت ئۇنىڭ ئەڭ ئالاھىدە بولغان دېنىنىڭ رەڭگى تۇتۇۋېلىنىپ، سېلىشتۇرۇش ئۇسۇلى ئارقىلىق، گەۋدىلىك سۈرەت-لەنگەن. ھەممە پىششىق بىلىدىغان كۈن، كۈنلۈك، كىيىم-كېچەك، كۆممە قوناق، ئاپتاپپەرەس، كۆز قاتارلىق نەرسىلەر توغرىسىدىكى تېپىشماقلار كۆپ سوئاللىق، بىر جاۋاپلىق كېلىدۇ. بەزىلىرى ھەتتا ئون نەچچە خىل سوئالغا جاۋاپ بولىدۇ. مەيلى قايسى نۇقتىدىن بولمىسۇن، تېپىشماق جاۋابىنىڭ خۇسۇسىيىتى، سوئال-جاۋابىنىڭ باغلىنىشى بىرنەچچە قۇر شېئىر سۆز ئارقىلىقلا ئوبرازلىق، قايىل قىلارلىق دەرىجىدە تەسۋىرلىنىدۇ. گەرچە ئوبرازلار ئارا پەرق، سوئال-جاۋاپ ئارىسىدا كاۋاكىلار بولسىمۇ، ئەمگەكچى خەلق ئەتراپىدىكى شەيئىلەرنى پىششىق بىلىش ۋە ئۇنى بەدىئىي يىغىنچاقلاش جەھەتتە ھەيران قالدۇرىدىغان دەرىجىدىكى قابىلىيەتكە ئىگە.

تېپىشماق تەسۋىرىنىڭ يەنە بىر خىل ئالاھىدە شەكلى بار. يەنى باغلاش ئۇسۇلىدۇر. ئۇ تەڭداش جۈملە شەكلىنى قوللىنىپ، بىرنەچچە نەرسىنى (ئادەتتە ئوخشاپ كېتىدىغان نەرسىلەرنى) ئۆزئارا بىرلەشتۈرۈپ، بىر تېپىشماقنىڭ سوئالى قىلىش ئارقىلىق جاۋاپ بولىدىغان نەرسىنى ئىپادىلەپ بىرىدۇ. مۇنداق تېپىشماقلار ئىچىدە تۆت نەرسە ئۆزئارا بىرلەشتۈرۈلگەنلىرى ناھايىتى كۆپ. ئەسلى جىسىملار ئوتتۇرىسىدىكى مۇناسىۋەت زىچ بولغانلىقتىن، شەكلى

جەھەتتە «قېرىنداشلارچە» باغلىنىش ھاسىل قىلىدۇ. مەسىلەن: «چوڭ ئاچام بەلەن ئۆسكەن چىرايلىق، ئىككىنچى ئاچام سۇ قوساق ئۆزى، ئۈچىنچى ئاچام ھىڭگاڭ چىش بەك سەت، تۆتىنچىسىنىڭ ماياقتۇر ئېغىزى،» (ئالما، ئۆزە، ئانار، شاپتۇل)؛ «چوڭ ئاچام يىڭنە ئىشلىتەر، يىڭنسىگە ئۆتكۈزمەي يىپىنى، ئىككىنچى ئاچام يىپلا ئىشلىتەر، كېرەك قىلماستىن تۆمۈر-يا يىڭنە؛ ئۈچىنچى ئاچام ياندۇرار چىراق، ئىش قىلىشقا ھورۇندۇر بىراق؛ تۆتىنچى ئاچام ئىش قىلىدۇ، قىزىق يېرى شۇ، ياندۇرماي چىراق.» (ھەسەل ھەرد-سى، ئۆمۈچۈك، پارقىراق قوڭغۇز، توقۇمىچى قىز). مۇنداق ئوخشە-تىش، سېلىشتۇرۇش ئۇسۇلى بىلەن شەيئەلەرنىڭ ئۆزىگە خاس خۇسۇسىيەتلىرىنى گەۋدىلەندۈرۈپ، تېپىشماقنىڭ سوئالىنى ئېنىق بايان قىلغىلى بولىدۇ. ھەمىشە دىگۈدەك مۇنداق تېپىشماقنىڭ بىرىنى تېپىش ئارقىلىق ھەممىنى يېشىش مەقسىدىگە يەتكىلى بولىدۇ؛ ئۆت-كەل بۆسۈپ تاشلانسا قالغانلىرى شۇنىڭغا ئەگىشىپ بۆسۈلۈۋىرىدۇ، كىشىنى ئالاھىدە ھوزۇرلاندۇرىدۇ. بەزىلىرى يەنە بىر خىل مەنىلىك ھالەت يا سىۋىزىتلەرنى كەلتۈرۈپ چىقىرىدۇ. مەسىلەن:

چوڭ ئاچىسى ۋاقىرايدۇ دەرەخ ئۈستىدە،
ئىككىنچىسى قورققىنىدىن ئۇسۇل ئويىنايدۇ؛
ئۈچىنچىسى ئېلىپ پىچاق ھەدەپ سانجىسا،
تۆتىنچىسىنىڭ چىرىغىدىن نۇرلار پارلايدۇ.
(تومۇزغا، چېكەتكە، ياچىۋەك، پارقىراق قوڭغۇز).

بۇ تېپىشماقتا ئۆزئارا ھىچقانداق ئالاقىسى يوق بىرنەچچە ئادەت-تىكى ھاشارەتلەر بىرلەشتۈرۈلگەن. ئاڭلىماققا بىر تاسادىپى ئەھۋال يۈز بەرگەندەك تۇيۇلسىمۇ، لېكىن سوئال جانلىق، رىيال، جىددى قويۇلغاچقا ئادەم قايىمۇققان بولۇپ، تېپىشماق جاۋاۋى ھىرىسمەنلىك بىلەن بېرىلىدۇ.

شەرق شامىلىدىن كۈڭمېڭ بەھرى ئالدى،
 ئوت بىلەن ھۇجۇم قىلدى دەل جۇيۇ؛
 شۇ دەم قاقاقلاپ كۈلگەنتى لۇسۇ،
 قەھرى غەزەپكە كەلدىلەر ساۋساۋ.

(مانتا پىشۇرۇش)

بۇ خىل تېپىشماقلاردا شەخسلەر ھىكايىلىرى تېپما قىلىنغان بولۇپ، ئۇنىڭ ماتېرىيالى كۆپىنچە خەلق ئارىسىدا تارالغان ئەپسانە رىۋايەت ياكى ئەدەبىي ئەسەرلەردىن ئېلىنغان. غەلىتە سۆز-ئىبارىلەر چۈشىنىش تەس بولغان، غەيرى زىددى-يەتلىك ھادىسىلەر ئارقىلىق تېپىشماقنىڭ جاۋاۋى ئىپادىلىنىدۇ. تېپىشماقنىڭ جاۋاۋىنى ئىستىئارىيەلىك تەسۋىرلەر ئارقىلىق ئەمەس، بەلكى «ئۇستىلىق بىلەن گالۋاڭ قىلىش» ئاساسىدا جاۋاپ بولغۇچى شەيئىنىڭ بىرەر ئالاھىدىلىكى تۇتۇۋېلىنىپ، گەۋدىلىك تەسۋىرلەنمەس، ئەتەي بىر خىل غەلىتە ھادىسە كېلىپ چىقىدۇ. بۇ كىشىگە بىر خىل مەنسىز، بىمەنە، چۈشۈنۈشكە بولمايدىغاندەك تەسىر بېرىدۇ-دە، كىشىنى تېخىمۇ قايىمۇقتۇراالايدۇ. مەسىلەن:

مېنىڭ ئۈچۈن ئۇرار باشقىنى،
 باشقىلار ئۈچۈن ئۇرىدۇ مېنى؛
 ئېقىپ چىقىدۇ قىپ-قىزىل قېنىم،
 گەر يېرىپ باقساڭ ئۇنىڭ قوسىغىنى. (پاشا)

بۇ پۈتۈنلەي ئەدەبىي جەھەتتىن ئىشلەنمىگەن ئاددىي بايان قىلىش بولۇپ، «ئادەم» بىلەن «پاشا» دەۋر قىلىنغان ھالدا «مەن» بىلەن «ئۇ»نىڭ زىددىيەتلىك مۇناسىۋىتى ئارقىلىق پاشىنىڭ ماھىيەتلىك خۇسۇسىيىتى گەۋدىلەندۈرۈلگەن؛ بۇ تېپىشماقتا ئاددىيلىق ئىچىدىكى غەلىتەلىك كۆرۈنۈپ تۇرىدۇ. تېپىشماق جاۋاۋى يوشۇرۇن تۇيۇلۇپ، تېپىشقا كىرىشكەندە، ھىلى تېپىۋالدىغاندەك بىلىنسە كىشىنى ئىنتا-

يىن قىزىقتۇرىدۇ. ئالايلىق:

بىر نەرسە بار بەكمۇ ئاجايىپ،
يۇغانسىرى ئۇ شۇنچە لاي بولار،
يۇمىساڭ ئۇنى بولار «يىگىلى»
يۇيۇپ قويساڭلا بىكارچى بۇلار (سۇ)

«سۇ» تېپىشىمغىدا، يۇسلا پاكىز بولىدۇ، دىگەن ئاددى ساۋات
ئارقىلىق، يۇيۇش بىلەنلا پاسكىنا بولۇشتەك غەيرى ھادىسە گەۋدە-
لەندۈرۈلۈپ، سۇنىڭ خۇسۇسىيىتى نامايەن قىلىنغان. يەنە مەسىلەن:

قاتمۇ-قات تاشتۇر، تاغ ھىساپلانماس،
قانچە مائىسىمۇ قىردىن ئاشالماس،
گۈلدۈرمەمدەك گۈلدۈرلەر، لېكىن،
قار ياغار ئۇندىن، يامغۇر ياغالماس. (تۈگمەن)

«تۈگمەن» نىڭ ئۆزىدە ئەسلى بۇ زىددىيەتلەر يوق، ئەدىبىي
پىششىقلاپ ئىشلەش ئارقىلىق تاغ، يول، گۈلدۈرمە، قار قاتارلىق
بىلدۈرگۈچى جىسىملار ئىشقا سېلىنىپ، نەتىجىدە بىر يۈرۈش سۈنئى
«قارىمۇ-قارشى تەرەپ» شەكىللەندۈرۈلگەن. بۇلار روشەن، جانلىق،
غەلىتە بولۇپ ئاجايىپ غارايپىلىقتا ئۇچىغا چىققان.
بىر مىسال:

«قارىساڭ پەسلى بار، تۇتساڭ ئۇ غايىپ،
ئىككى بېشى سوغ، ئىچى ئىسسىق ئاجايىپ.»
(كالىندار)

«كالىندار» تېپىشىمغىدا، «مەۋسۈم» «节»، بوغۇم «节» غا—
«بامبۇك بوغۇمى» غا ئوخشىتىلىپ، ئاھاڭداش تاۋۇشتىن پايدىلىنىش
ئارقىلىق، ئەتەي كىشىنى قايىمۇقتۇرىدىغان بىر خىل ساختا ھالەت
بارلىققا كەلتۈرۈلگەن.

تەسۋىرلەش بىلەن غەلىتە سۆزلەر بىر تېپىشماقنىڭ سوئالىنى

بايان قىلىشتا ئۆزئارا گىرەلەشتۈرۈۋېتىلىدۇ. يۇقۇرىدىكى «تۈگمەن» تېپىشىمىنى بۇنىڭ بىر مىسالدۇر. بەزى تېپىشماقلاردا، تەسۋىرلەش ئۇسۇلىمۇ ئىشلىتىلىدۇ؛ غەلىتە سۆزلەرمۇ قوللىنىلىدۇ. مەسىلەن، «پاقا» تېپىشىمىنى ئالساق:

كىچىك باتۇر ئۈستىگە يېشىل تون كىيگەن،
ياز كۈنلىرى ئېتىزلاردا تۇتار زىيانداش؛
شمال شامىلى چىقىشى بىلەن بولىدۇ غايىپ،
باھار كېلىشى بىلەن ئۇ بىزلىرىگە ئاداش.

ئولتۇرۇشمۇ ئولتۇرغاندەك، تۇرۇشلۇرمۇ ئولتۇرغاندەك،
يېتىشلىرىمۇ ئولتۇرغاندەك، مېڭىشلىرىمۇ ئولتۇرغاندەك.

ئالدىنقى پاقىنىڭ ھەيۋەتلىك كۆرۈنۈشى بولۇپ، ئۇنىڭ ئاددىي، ئىقتىدارى كونكرىت تەسۋىرلەنگەن؛ كېيىنكىسىدە پەقەت پاقىنىڭ بىر خىل ئالاھىدە ھالىتى گەۋدىلىك تەكىتلەنگەن؛ غەلىتە سۆزلۈك تېپىشماقنى تۈزۈش ئۈچۈن، شەيئىلەرنى تېخىمۇ ئىنچىكە كۈزۈتىشكە، تېخىمۇ باي بىلىم-تەجرىبە ۋە سەگەكلىككە ئىگە بولۇشقا توغرا كېلىدۇ؛ تەسەۋۋۇر ئۇسۇلىغا قارىغاندا سىلىقلاشقا تېخىمۇ كۆپ كۈچ سەرپ قىلىشقا توغرا كېلىدۇ. شۇنداق بولغاندىلا كىشىلەرنىڭ ھەۋىسىنى تېخىمۇ كۈچلۈك قوزغىغىلى بولىدۇ. دېمەك خەلق ئاممىسىنىڭ ئەقىل-پاراسىتى ئاشۇ خىل تېپىشماقلاردا ناھايىتى ئوبدان نامايەن بولغان.

خەلق تېپىشماقلىرى، «تېپىشماق» خاراكتىرىغا ئىگە بولۇپلا قالماستىن، بەلكى شېئىرىيەت خۇسۇسىيىتىگىمۇ ئىگىدۇر. تۈزۈلۈشىدىن قارىغاندا، ھەر بىر مىراسى 5-7 بوغۇملۇق سۆز بىلەن كېلىدىغان تۆت مىسالىق شەكىل تېپىشماقتا ئەڭ كۆپ ئۇچرايدۇ. بۇ خىل شەكىللەرنىڭ بەزىلىرى نەرسىلەرنى مەدھىيەلەش قوشاقلىرىغا بەكمۇ ئوخشاپ كېتىدۇ. مەسىلەن: نىلوپەر گۈلى، خوراز، كۆممە قوناق

ھەققىدىكى تېپىشماقلارنى ئالساق، بۇ تېپىشماقلارنىڭ تىلى ئاممىباپ، ئېلىق، رىتم - تۇراقلىرى تەڭكەش بولۇپ، ئوقۇسا خۇددى شېئىر - قوشاققا ئوخشاپ كېتىدۇ. بولۇپمۇ ئۈچلۈك 7 بوغۇملۇق تېپىشماقلار شۇنداق. مەسلەن: «چۆچە - خوراز، سېۋەتكە كىرەر، مېڭىپ بىر ھازا، تۇتۇلۇپ قالار.» (رەخ توقۇش ئۇرچۇغى): «قىزغۇچ، ئاق، سەتەڭ، پەشتاققا تۇرار، كۆڭلى بەك دەرتلىك، تىنمايلا يىغلار» (شام). بۇ تېپىشماقلارنىڭ ئوبرازى جانلىق، توقۇلۇشى ئەپچىل، سۆزى ئاددى، ئاھاڭى جاراڭلىق بولۇپ، خەلق ئىجادىيىتىدىكى قىممەتلىك نەمۇنىلەردۇر.

تېپىشماق خەلق ئارىسىدىكى بارلىق ئەدىبىيات ژانىرلىرىدەك ئوخشاشلا جەمىيەت تەرەققىياتىنىڭ تىزگىنلىشىگە ئۇچرايدۇ بەزىبىر كونا شەيئى ۋە تۇرمۇش ھادىسىلىرى ھەققىدىكى تېپىشماقلار تەد - رىجى يوقىلىپ بارىدۇ. (مەسلەن: «گۆرەگە قويۇلغان مال»، «تەختراۋان»، «ھارۋىكەش»). بەزىبىر فېئوداللىق قالاق ئاڭنى ئىپادىلەيدىغان تېپىشماقلار شاللاپ چىقىرىۋېتىلىدۇ. (مەسلەن: «بۇت تەكچىسى»، «ئىشك ئىلاھى»، «ئىسرىق ئوچىغى»). بەزى مۇرەككەپ (خەتلىك) خەت تېپىشماقلىرىمۇ، يېزىق ئىسلا - ھات مۇناسىۋىتى بىلەن خەنزۇچە خەتلەرنىڭ ئاددىلاشتۇرۇ - لۇشىغا ئەگىشىپ ئۈن - تىنىسىز يوقۇلۇپ كەلمەكتە. (مەسلەن: «شىر»، «تىجەش»، «توز»). ئەمدى يېڭى شەيئى، يېڭى ھادىسىلەرنى ئەكس ئەتتۈرۈدىغان تېپىشماقلار ئۈزلۈكسىز مەيدانغا كەلمەكتە.

ئازاتلىقتىن كېيىن جەمىيەتتە غايەت ئۆزگىرىشلەر يۈز بەردى، سوتسىيالىستىك يېڭى شەيئىلەر، پەن - تېخنىكىنىڭ يېڭى نەتىجىلىرى ئۈزلۈكسىز مەيدانغا چىقتى، بۇنىڭغا مۇناسىپ ھالدا يېڭى تېپىشماق - لارمۇ مەيدانغا كەلدى. مەسلەن: «يەيمەن دىسەڭ يېيىشكە بولۇر. كىيىمەن دىسەڭ كىيىشكە بولۇر، كۆلكتىپقا يۆلەنگەندىلا، مەڭگۈگە

ئاشلىققا تولۇر» (ئارزۇ)؛ «ئون كىچىك دوست، ئىككى بۆلەكتۇر،
ئىناق ئۆتسىلا، قۇدرەت يۆلەكتۇر» (قول)؛ «كىچىك موزاي بەك
ئالاھىدىدۇر، باغلام-باغلام بۇغداينى يەيدۇر، دېخان كۆرسىمۇ
تەبەسسۇم قىلىپ، ئاياقلىرىدىن ئۇنچە ئالالايدۇ» (دان ئايرىش
ماشىنىسى). بەزى ئەڭ يېڭى پەن-تېخنىكا مۇۋەپپەقىيەتلىرى،
مەسىلەن: تېلېۋىزور، ئۇن ئالغۇ، كۈن ئوچىغى، ئېلېكترونلۇق ھىساپ-
لاش ماشىنىسى قاتارلىقلارنىڭ ھەممىسى ناھايىتى تىزلا تېپىشماقلاردا
ئەكس ئەتتۈرۈلگەن. يېڭى تېپىشماقلاردا كونا تېپىشماقلارنىڭ
ئىسىل ئەنئەنىسىگە ۋارىسلىق قىلىندى ۋە ئۇ جارى قىلدۇرۇلدى.
ئۇ خۇددى بىر ئەينەككە ئوخشاش يېڭى جەمىيەتنىڭ قىياپىتىنى،
خەلقنىڭ يېڭى تۇرمۇشىنى، يېڭى ئىدىيىسىنى ھەقىقىي يوسۇندا
ئىپادىلەپ بەرمەكتە.

يېڭى تېپىشماقلارنى كونا تېپىشماقلارغا سېلىشتۇرغاندا، بۇلارنىڭ
ئىدىيىۋىي مەزمۇنى ئىلغار، ئەھمىيىتى تېخىمۇ زور؛ ئەدەبىي ئۇسلۇب-
بىدىمۇ چوڭ راۋاجلىنىش بار. تۈزۈلۈشى تېخىمۇ ئاجايىپ، خۇسۇسىيەت-
يىتى ئېنىق. خەلق تۇرمۇشىنىڭ ياخشىلىنىشى، مەدەنىيەت
سەۋىيىسىنىڭ ئۆسۈشى ۋە مەنىۋى تۇرمۇشنىڭ بېيىشىغا ئەگىشىپ،
تۈزلۈك تېپىشماقلارنىڭ مەزمۇنلىرىمۇ ئۈزلۈكسىز تەرەققى قىلىپ
تولۇقلانماقتا. بۇرۇن پەقەت ئاز ساندىكى زىيالىلار ئارىسىدىلا
تارقالغان خەت تېپىشماغى، يەر ئىسمى، كىتاپ ئىسمى، كىنو ئىسمى
ھەققىدىكى تېپىشماقلارمۇ خەلق ئارىسىدا كۈنسېرى تارقىلىپ بارماقتا.
ئۈزلۈكسىز ئالغا ئىلگىرىلەۋاتقان جەمىيەت، باي، رەڭگا-رەڭ،
تۇرمۇش خۇددى بىر مەڭگۈ قورماس سۈزۈك بۇلاقتەك تېپىشماقلار
ئۈچۈن زور مىقداردىكى تېپىشلارنى يەتكۈزۈپ بەرمەكتە. يېڭى
تېپىشماقلارنىڭ ئۈزلۈكسىز مەيدانغا كېلىشى، خەلق ئەدەبىيات غەز-
نىسىنى ئۈزلۈكسىز يەنىمۇ بېيىتىماقتا.

نەغمەت، ئەرگىن تەرجىمىسى

本书根据上海文艺出版社, 1980年7月第1版, 1981年6月2次印刷本
翻译出版。

بۇ كىتاپ شاڭخەي ئەدەبىيات - سەنئەت نەشرىياتى تەرىپىدىن 1980 -
يىلى 7 - ئايدا نەشر قىلىنغان 1 - نەشرى، 1981 - يىلى 6 - ئاي 2 - باسىمىغا
ئاساسەن، ماقالىلارنى جۇڭگو خەلق ئەدەبىياتى تەتقىقات جەمئىيىتى شىنجاڭ
شۆبىسىنىڭ تاللاپ - تەرجىمە قىلدۇرۇشى ئارقىلىق نەشر قىلىندى. ئەسلىدە
ئالى مەكتەپلەرگە ئوقۇشلۇق قىلىنغان؛ تەھرىرلەش داۋامىدا بەزى باپلارنىڭ
رەت نومۇرلىرى ئۆزگەرتىلدى.

خەلق ئەدەبىياتى 45 قىمىدە ئومۇمىي بايان

چوڭ جىمگۇزىن

شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى نەشر قىلدى

(ئۈرۈمچى شەھەر قازانلىق كوچا 306 №)

شىنجاڭ شىنخۇا كىتابخانىسىدىن تارقىتىلدى

مىللەتلەر باسمازاۋۇتىدا تىزىلدى

شىخو ناھىيىلىك باسمازاۋۇتىدا بېسىلدى

ئورمانى: 1168 X 850 م 1/32 باسما ئاۋۇتى: 15.375

1985 - يىلى 6 - ئاي 1 - نەشرى

1985 - يىلى 11 - ئاي 1 - بېسىمى

كىتاپ نۇمۇرى: M10098.945

نەزەرى: 5,000 — 1

باھاسى: 1.32 يۈەن

مۇقاۋىسى لايىھىلىگۈچى: رىزۋان تۇردى

书号: M10098·945

定价: 1.32 元

ئۇيغۇر كىتاب تور بېكىتى
www.uyghurkitap.com
ئۇيغۇر كىتابىداش پەقەت ئۇيغۇر